HVNC · LIBRVM
INTER · ALIOS
GOLDWINO · SMITH
QVI · ODE · LATINA
PRAEMIVM
SEXTAE · CLASSI
ET · QVINTAE · CLASSIS
PRIMO · ORDINI
PROPOSITVM
REPORTAVIT
D · D
SCHOL · REGAL · ETONENS
MAGISTRI
ET
AVXILIARES
E · C · HAWTREY · R · OKES
E · COLERIDGE · G · G · COOKESLEY
E · H · PICKERING · H · DVPVIS
C · O · GOODFORD · C · J · ABRAHAM
G · A · CARTER · F · E · DVRNFORD
E · BALSTON · C · LVXMOORE
G · L · ELIOT · I · E · YONGE
A · D · $\overline{\text{M}}$ · $\overline{\text{DCCC}}$ · $\overline{\text{XL}}$ · $\overline{\text{I}}$

L Gr. R.

ORATORVM GRAECORVM

VOLVMEN TERTIVM

AESCHINIS

OMNIA COMPLECTENS.

EDITIONEM CVRAVIT

IO. IACOBVS REISKE.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXI.

H 3039
30/5/11

GOTTHOLD EPHRAIM LESSINGIO,

V. C.

SERENISSIMI DVCIS BRVNSWICENSIS BIBLIOTHECARIO,

S. P. D.

I. IAC. REISKE.

Intuenti mihi nuper, LESSINGI, VIR CLARISSIME, in illustre superioris seculi exemplum, occurrit primum mirari eius cum hoc seculo nostro morum dissimilitudinem, tum literarum subiit miseratio sortis, hodie in peius ruentium. Mox

tamen animo ad diligentiam meditationis reuocato, coepi paullatim rei mirificae rationes et coeca quaſi vincula cernere, aetatumque omnino omnium inter ſe ſimilitudinem noſcitare. Minus me tum coepit huius ſeculi poenitere, melior de ſorte mea ſpes deſperationem vicit; feſſus malis, damnorumque et factorum recordatione, et faciendorum formidine, conturbatus animus mihi tandem in paritate ſortis meae cum ſorte aliorum, in conſcientia honeſtae voluntatis, et in excuſatione naturae, quae mentibus humanis contigit, multis magnisque cum virtutibus, tum labibus contemperata, vt ſaepe ipſa ſecum mirificis modis diſſideat, conquieuit.

Videor tibi, LESSINGI, ſapientia quidem, at ab hoc loco aliena loqui, et parum perſpicua. Sed mane. Statim audies. Longum haud

haud faciam, neque tuum morabor negotium. Sed ante omnia neceſſe habeo, et pace Tua quin fiat, nullus dubito, venerandis oſſibus BRVCKERI pauxillum pulueris inſpergere, ita de me meriti. Quod enim illi et debebam, et decreueram officium, id fors, luctuoſa quidem illa mihi, verumtamen alia quadam ratione eadem laetabilis, in te tranſtulit. Bruckeri nomini Aeſchinem inſcribere conſtitueram. Alia enim publica eius decora vt nunc taceam, priuatis inſiſtam mecum neceſſitudinibus, auctoritas et gratia viri optimi Demoſtheni meo paene vitam addidit. Niſi codicum ille mihi Auguſtanorum vſuram impetraſſet, de Demoſthene edendo nunquam cogitaſſem. Praeterea Hieronymi Wolfii vita, ab ipſo conſcripta, quam primus in Aeſchinis huius mei ſecunda parte in lucem proferam, Bruckero debebitur, ab eo conſeruata

et ex eius bibliotheca in meam, ipso volente, translata, hac lege, vt ego ederem. Vtinam bonus senex vel eo saltim viuendo peruenisset, vt oculis vsurparet monumentum hoc seculi XVI. haud aspernandum, cuius videndi publice prostantis studio ardebat. Sed secus visum est superis. Quiescat in pace vir optimus, viuat in voluminibus, quae numero multa doctrinisque lectissimis reliquit pleniſſima. Votorum pietas si studia potest compensare voluntatis, quae illi erga me fuit propensissima, Deum oro, vt e Germanica nostra ciuitate quam plurimos excitet, Bruckero similes, ita doctos, ita nauos, ita deditos ornandis literis, et historiae imprimis literariae philosophicaeque, atque ille fuit. Accendat exemplum eius Augustanos prae aliis, inter quos aetatem degit, vt illustribus meritis gloriae suae templa condant,

qua-

qualia ille cum aliorum virorum clariſſimorum, tum Auguſtanorum in primis, memoriis condidit.

Sed ad rem redeo praeſentem. Huius itaque Bruckeri libellus is mihi nuper erat euoluendus, in quo vitae ab Hieronymo Wolfio actae compendium exhibuit, a ſe ex illa copioſiore, de qua paulo ante commemorabam, collectum. Ineſt eidem faſciculo, quem Miſcellanea hiſtoriae philoſophicae, literariae, criticae, inſcripſit, Aug. Vindel. A. 1748. editum, breuis enarratio de fortunis atque ſcriptis Dauidis Hoeſchelii, quam legens in locum memorabilem incidi, quo fortunas exponit nobilis quondam, hodie paene ignoratae typographiae AD INSIGNE PINVS. Facile factu non eſt, vt verbis exprimam, quam variis perturbationi-

bus illum locum legenti mihi ſit animus agitatus. Modo beatum praedicabam Hoeſchelium, in quem imber aureus deplueret. Ad vnum quemque enim librorum ab Hoeſchelio editorum, qui non pauci, et paene omnes graeci ſunt, annotatum ibi legitur, qui Cancellarius Electoris Bauariae, qui Senator Auguſtanus, qui Nobilis, qui mercator in illum librum ſumtus erogaſſet. Rurſus me poenitebat atque pudebat horum hominum ieiunitatis atque ſordium, qui ad opus demoſthenicum, quo nomine totum corpus oratorum graecorum a me edendum complector, tam grande, tam ſumtuoſum, donum aliquod gratuitum et liberale vt conferant, tantum abſunt, vt multi ſint in hac vrbe, qui id edi ne ſciant quidem. In hoc tam laete florente literarum ſeminario vix corrogari et adduci precibus et gratia potuerunt quinque,

aut

aut ſex, qui pecunias praeerogarent, quas eſſent paucis menſibus poſt in chartis excuſis recuperaturi. Tantamne inſidere animis ignobilitatem et obliuionem aequitatis, atque caritatis, quae gloriae patriae bonoque publico debetur, cum ego, praeter operam, quam lucubrando, meditando, ſcriptitando confero gratuitam, e re familiari, paene nulla, boni publici ergo, ſumtus ingentes faciam! Multi, vel amiciſſimi, ex eorum numero, qui graecarum literarum e Germania fugentium ſtatores haberi velint, hoc beneficium, quod non mihi magis, quam literis iis, quarum ſtudium prae ſe ferunt, ſint praeſtituri, denegant. Sed probe video, quid cauſae ſubſit. Careo nempe Welſero, cum quo typographia Hoeſcheliana vixit, ſuperſtite, et exſpirante exſpirauit.

Parcam patriae, cuius, tanquam matris, alias benignae, ferenda eſt a liberis, etiam inclementia.

Aegre me fers, LESSINGI, ita querentem. Diſcedam quautocyus ab odioſo loco. Strepunt hae chordae, ſi tangantur. Lugubre melos hoc eſt, tanquam concentus campanarum; qui canum greges interdum ad collatrandum et coeiulandum conciet. Nulla denique ſatyra peruerſos hominum mores vnquam correxit. Exulcerat hic ſal, non ſanat. Lectorem potius, id quod ei debeo, docebo, qua de cauſa hunc Aeſchinem tibi, LESSINGI, inſcripſerim. Tuorum enim tute tibi de eo meritorum ſatis es conſcius. Neſcio qui factum

ctum eſt, nullo quidem meo merito, quod ſciam, vt tu, LESSINGI, mei ſemper fueris ſtudioſus. Cauſam rei cum requiro, nullam inuenio aliam, praeter hanc, quod amore me videres teneri meliorum illarum literarum, quibus olim Graecia et Latium floruit. Quas tu literas quam ſtudioſe excolueris, quam penitus imbiberis, teſtantur non modo epiſtolae tuae antiquariae, ſed vniuerſe florens illud ingenium tuum, quod te Germanici cothurnique et ſocci, et ſatyrae adeo fabellaeque Aeſopicae fecit principem, ſcriptionemque tuam vernaculam canonem claſſicae ſcriptionis reddidit. Laudes has, profecto ſummas et paucis datas, omnium conſenſu atque confeſſione dudum tibi tributas, et excellentia ingenii tui partas, vetuſtis graecis atque latinis literis innutriti, ſi-

lentio

lentio equidem praetermiſiſſem, ſi ſolis nunc cum Germanis agerem. Ecquis enim vnus vniuerſae, qua latiſſime patet, Germaniae angulus eſt, qui Leſſingii nomine non reſonet, cuius non aetas et ſexus omnis fabulis, et ſcenicis vtriusque generis, et aliis, dramaturgia, libellis ex eo genere, quos vulgo polemicos aut eriſticos vſurpant, vrbanitate denique ſalibusque tuis delectetur? Taceo triumphos, quos ex hoſtibus deuictis egiſti; quod ea pars laudum tuarum eſt minima, minimeque viuax. Sed exteris, ad quos Aeſchines peruenturus eſt, haec ſcribo, vel verbo admonendis, Leſſingium nobis eſſe, quem poetis eorum vel nobiliſſimis opponamus. Haec hactenus, et obiter. Neque enim aut ego tui praeco ſum idoneus, neque tu praeconium meum deſideras, quo

quo cares hoc facilius, quo es excelſior. Ad rem potius accedo. Biennium eſt, ſi bene commemini, cum tu mihi Demoſthenem Aldinum mitteres; vnde excerpta quaedam ſcholia graeca antehac inedita in ſecunda mei parte publicaui. Anno ſuperiori ad finem vergente non indicabas modo per literas, Helmſtadii eſſe membranas Aeſchinis, de quibus antea ne fando quidem inaudiueram, ſed etiam, cum cupiditatem meam ad ſpem erexiſſes, ipſas ad me haud opinantem mittebas. Lectiones huius codicis editioni Aeſchinis meae magnum conciliabunt decus, quo ſine te, LESSINGI, erat caritura. Vſu deprehendi codicem illum, de quo initio non optime ſperare videbaris, omnium eſſe, quotquot Aeſchinis codices mihi adhucdum innotuerunt, praeſtantiſſimum. Sunt alii quoque magni faciendi. Sed quas illi laudes

des tenent ſingulas, hic cunctas tenet. Lockeranus, qui Tayloro praeſto fuit, bonae notae codex eſt, at ante finem orationis primae exſpirat. Harleyanus item probabilis eſt, ſed caret oratione prima. Helmſtadienſis cum his non conſentit modo plerumque bonis in lectionibus, ſed multo etiam plures illinc erui bonas lectiones, aut ferendas certe, materiamque criticorum meditationi daturas, quam Taylore ſuis retulit. Non caret quidem mendis, auſim tamen affirmare, perinde eum in codicibus Aeſchinis adhucdum regnare, atque in Demoſthenicis regnat Auguſtanus. Aeſchinis tenet omnia, cum genuinis ſuppoſita etiam; perſpicuis et pulchris ad adſpectum planisque ad legendum ductibus literarum eſt exaratus, candidis in membranis, quaſi modo e manu calligraphi exiſſet, ea conſtantia ſcripturae,

vt

vt paene vno die exaratus videatur. Non eſt vetuſtiſſimus, at e bonae notae codice vetuſtiore ductus. Georgius Chryſococcas eum exarauit, de quo in praefatione ad varietates lectionis Aeſchineae pluribus ago.

Tua haec, LESSINGI, tanta de me merita memoris animi officium mihi imponebant, quo defungi hac epiſtola volui, qua teſtatum ad omnes facio, ſummi te a me fieri, vnaquae eos, quotquot in Aeſchinis lectione a membranis Helmſtadienſibus proficient, admoneo, vt, cum gratias mihi habebunt, tum in te quoque partem earum conferre memimerint. Perge porro literas elegantiores et patriam ſcriptis inventisque tuis ornare, nobilibus et fructuoſis, et, vt paucis

dicam

dicam, te dignis. Nam ab ingenio tuo non nisi summa quaeque et perfecta exspectantur, Cuiusmodi est, non a fortunae magis benignitate tibi oblatus, quam a solertia atque sagacitate tua e ruderibus obscuritatis atque obliuionis nuper erutus Berengarius. Vale. Scripsi Lipsiae d. 6. Martii 1771.

ERVDITO LECTORI

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

Aeſchinis de fortuuis poſt Wolfium, Fabricium et Taylorum quod afferrem, nil erat. Orationis Aeſchineae laudes vitiaque ſatis copioſe ſubtiliterque, illas praedicauit, haec notauit M. Chriſtianus Fridericus Matthaei, libello academico, quem in ſecundo Aeſchinis mei volumine reddam. Supereſt itaque hoc vnum a deceſſoribus derelictum, in quo diligentiae nonnihil meae reique dignitas et lectorum exſpectatio depoſcit, vt harum de reliquiarum editionibus, hac mea vetuſtioribus, et de huius ipſius meae rationibus, quod in rem erit, breuibus exponam.

§. 1.

De Aldina Aeſchinis editione.

Aeſchinem primus edidit Aldus Manutius, de literis graecis ſupra, quam ſatis praedicari poſſit, promeritus, Venetiis A. 1513. in Corpore Oratorum graecorum, quos vulgo *minores* appellant hi, qui procul dubio Iſocratem atque Demoſthenem in *maioribus* habent, quaſi prophetae fuiſſent. Duo ſunt illius corporis volumina; primum ſubſcriptione loci atque temporis carens, paginas 197. implens, Aeſchinem et Lyſiam, necnon Alcidamantem, Antiſthenem et Demadem complectitur. Secundum peculiari et proprio ſuo titulo ornatum, 161. paginas implens, reliquos exhibet oratores hoc ordine, Andocidem, Iſaeum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiam, Lesbonactem, Herodem. Titulus autem primo volumini praefixus auctores ambobus voluminibus concluſos promittit cunctos. Primum Aldini corporis volumen haec complectitur. 1) praefationem ſeu epiſtolam Aldi ad Franciſcum Faſeolum, reip. Venetae tum ſecretarium, vel, ut hodie loquimur, Cancellarium, quem fuiſſe virum ſapientem, fortem, ampliſſimae in rep. dignitatis, rerum ciuilium gerendarum peritum, doctum ipſum, et doctorum amantem, literarumque ornandarum ſtudioſum, ex illa epiſtola intelligitur. 2) Aeſchinis vita in (p. 10. ed. noſtrae) 3) Apollonii praefationem (p. 12) 4) argumentum in Timarcheam. (p. 17.) 5) aliud in eandem (p. 19.) 6) argum. in or. *περὶ παραπρ.* (p. 185) 7) *περὶ ϛάσεως τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου.* (p. 352. pen.) 8) argumentum orat. in Ctefiphontem. (p. 348) Horum opuſculorum, illa quatuor, quae numeris 2. 3. 4. et 5. notaui, Henricus Stephanus, lapſu memoriae praeteruidit, cum dare voluiſſet, oblitus.

Cur

Cur enim haec ſola omiſiſſet, qui reliqua huius farinae opuſcula reddidit? P. 7. demum corporis Aldini incipit oratio in Timarchum, procedens ad p. 30. inde ad p. 52. legitur oratio de falſa legatione. in cuius et orationis et paginae exitu legitur fragmentum, neſcio cuius grammatici annotatiuncula a Wolfio et Stephano, ipſoque adeo Tayloro, praeterita, a me reddita p. 353. meae editionis. A p. 53. editionis Aldinae orſa oratio in Cteſiphontem procurrit vsque ad p. 85. A. p. 86. incipiunt orationes Lyſiae vſque ad p. 177. excurrentes. Eadem, quam modo dixi, pagina incipit Alcidamantis *ὀδυσσεὺς κατὰ παλαμήδες, προδοσίας.* p. 180. legitur Antiſthenis Aiax, p. 181. eiusdem Vlyſſes, p. 184. Demades *περὶ τῆς δωδεκαετίας.* p. 185. denique vsque ad p. 197. quae primi huius Aldini voluminis eſt vltima, legitur vita Lyſiae a Dionyſio Halicarnaſſeo conſcripta. Secundum volumen Aldinum haec habet 1) Andocidis quatuor orationes. 2) Iſaei decem. 3) Dinarchi tres. 4) Antiphontis quindecim. 5) Lycurgi vnam. 6) Gorgiae vnam pro Palamede. 7) Leſbonactis duas. 8) Herodis vnam, in qua finit haec oratorum graecorum Aldina collectio p. 161. quam recudit, vt paulo poſt pluribus dicetur, Henricus Stephanus, ordine paulum immutato, et immemor, praeter hanc collectionem oratorum graecorum ab Aldo curatam, adhuc eſſe aliam, ſine qua illa ſuperior, de qua adhuc diximus, imperfecta eſt habenda. Sunt enim in hac ſecunda collectione nonnulla opuſcula eorundem auctorum, quos prima collectio complectitur, primae deficienta, et hinc ſupplenda; ſcil. Alcidamantis oratio in Sophiſtas, et Gorgiae encomium Helenae, quae Aldus eodem A 1513. vna cum Iſocrate ſuo edidit v. Fabric. P. G. T. XIII. p. 606. H. Stephanus non tam conſilio ea ab editione ſua excluſit, quam ignorans,

edita ab Aldo esse, transmisit. Quamquam audio eadem opuscula, quae Aldus cum suo Isocrate edidit, a Stephano vna cum ipsius Isocrate reddita esse. Ego vero, cum illuc aliquando peruenero, si per fata licebit, duo illa, Gorgiae alterum, alterum Alcidamantis, opuscula loco suo reddam. Codex, vnde Aldus hos oratores edidit, in monte Atho a Constantino Lascare repertus, illinc Florentiam perlatus est, vbi adhuc in gaza Magni Ducis asseruatur. v. Bandini Catal. MSS. Bibl. Flor. T. II. col. 336. Aldina haec editio nitidis chartis typisque, quales Aldini sunt, excusa est. Duo eius vidi exemplaria. Alterum, quod e bibliotheca Paulina Lipsiensi mutuo acceptum penes me seruo, et seruabo, donec editio mea oratorum Graecorum absoluta fuerit. alterum Iena ad me missum fuit e bibliotheca vniuersitatis Ienensis. Huius exemplaris oculis vsurpandi desiderium mihi iniecerat Io. Gotfr. Hauptmann, Theologiae Doctor, et Ruthenei apud Geram Director, vir egregie graece latineque doctus, quem commentarios in oratores graecos a se confectos in schedis habere, cum ab amico intellexissem, per literas eum hac de re compellaui. Respondit, sibi paratos eiusmodi commentarios domi esse, editionem exspectantes, esse quoque secum schedas Antiphontis excusas typis, initium editionis, quam olim parare coepisset Theophilus Sigfried Beyerus, sed illam editionem migratione Bayeri Petropolin esse interruptam, et ex illo tempore iacuisse. Lycurgi abs se editi aduersa forte se absterritum fuisse, quo minus vlterius procederet. Mitto reliqua. vnum hoc non possum praeterire, quod ad faciendam Hauptmanniani conatus meutionem me deferebat. Docebat nempe me Hauptmannus, V. C. esse in bibliotheca Ienensi exemplum oratorum Aldinorum plenius illo Lipsiensi Paulino. Suspicans

cans ego in his quoque oratoribus idem accidiſſe, quod in Theocrito et Demoſthene accidit, vt diuerſiſſimae eſſent ab eodem Aldo iisdem annis editiones eorundem auctorum proditae, ad Theologum Ienenſem, Hirtium, virum humaniſſimum meique in primis ſtudioſum, dedi literas, rogans, vt exemplum illud Ienenſe ad me mitteret. Statim impetraui. Nactus vidi in illo Ienenſi exemplo colligata et compacta in vnum volumen eſſe ambo illa corpora Aldina graecorum oratorum, alterum ſcilicet, a Stephano recuſum, alterum Iſocrateum. Quo ſum certior factus, corpus oratorum graecorum, illud, quod Aeſchines et Lyſias ceterique minores conſtituunt, ab Aldo non eſſe, niſi ſemel, editum.

§. 2.

De editione Henrici Stephani.

Corpus hoc Aldinum recudit H. Stephanus A. 1575. ſolus, quod mireris, ad hanc aetatem noſtram ab Aldo inde, hoc eſt intra annos ferme 260. Res profecto indigna, in tanto numero virorum egregie doctorum graecisque de literis praeclare meritorum, tanto temporis interuallo exſtitiſſe neminem (Schottus enim in cenſum non venit, de voluntate magis, quam de re laudandus) qui oratores hos expoliendos ſibi ſumeret. Naenias recantant neſcio quas eroticas, aetatis inſimae ad barbariem iam vergentis, vnde nihil admodum diſcas; haec ſcitarum et grauiſſimarum rerum plena Atticiſmi adhuc vigentis documenta, vetuſtate venerabilia, ex vno corruptiſſimo, et lacunis plurimisque et foediſſimis obſito codice edita, qui emacularet, qui farciret, qui ornaret, qui latine interpretaretur, qui face commentariorum illuminaret, qui lectitaret adeo,

paene nemo fuit. Rariſſime enim ea ſuis in ſcriptis citant viri docti, vt prorſus ignorare videantur. Praeter Aeſchinem et Lyſiam, quos hoc de grege ſolos Wolf et Stephanus, et nouiſſime Taylor cum Marklando dignos curis ſuis habuerunt, reliqui omnes ab Aldo inde immundi, incomti, in illuuie, neglectu et contemtu adeo iacuerunt. Vnde huius ſeculi de voluntate graecas erga literas iudices. Poſſunt tamen huius peruerſi iudicii cauſae quaedam reddi quodammodo probabiles. Prima, quod horum oratorum perpauci codices in bibliothecis noſtris reperiuntur. Itali enim bona ſua, quibus abundant, parum intelligunt, et parui faciunt, ſummi facienda, et exteri Italiam frequentantes alia omnia cupidius ſpectant, audentius conſectantur, quam vt auctores veteres graecos ex antiquiſſimis et fidiſſimis membranis, quas Roma, Florentia, Mediolanum, Venetiae, Taurinum, Neapolis, Sicilia, magno tenent numero, emendare et reſarcire cogitent. Indignor ſaepe mecum, et ingemiſco tantae hominum coecitati, bonis in medio poſitis vti aut neſcientium, aut nil curantium. Verum haud iuuat fontem huius tam pudendae ſocordiae aperire, qui in puerili haeret inſtitutione penes magiſtros eos, quorum intereſt, iuuentutem ſedulo auocare atque arcere ab vſu bonarum literarum, vnde libere cogitare diſcat. Poſteri tamen quid dicent, de nobis quid exiſtimabunt, poſteaquam codices hos ipſos multifarii caſus, hominum fraudes, ipſa vetuſtas e rebus ſuſtulerint, cum legentes in catalogis bibliothecarum mentionem eorum factam, non lectiones ſaltim eorum conſeruatas, et librorum impreſſorum beneficio ad omnes terrarum oras ditatas et ad poſteros tranſmiſſas videbunt? Altera cauſa, quae fecerit, vt oratores hi negligerentur, haec haberi poſſit, quod eorum, quae exſtant,

exstant, interpretationes latinae parum a fama publica probentur. Ego enim, qui nunquam eas per me noscitare atque aestimare curauerim, neque damnare, neque absoluere ausim. Sed Miniati versionem, a me nunquam inspectam, a viris doctis damnari video. De Lysiae interprete van der Heidio queritur Taylor, ego rursus de Tayloro queror; cuius interpretationem latinam Lysiae, nunc fama publica et gratia nouitatis florentem vtinam ita nossent omnes, vsuque suo ita compertum haberent, atque ego meo habeo, quam sit parum latina, saepissime a sententiis Lysiae abhorrens, ipsa graeca oratione, quae ob breuitatem saepissime est multo obscurissia, obscurior, illiberalis, et prorsus intolerabilis. Tertiam adde causam, iuris Attici ignorationem. Quod ius tametsi fons est Romani, in quo iure Romano enucleando tot laborarint nostra patrumque memoria viri praestantissimi, tamen praeter Petitum et Valesium, et nouissime Taylorum, atque Hauptmannum * fere nemo fuit, qui huic Attico facem admouere studuisset. — Sed illuc redeo, vnde excesseram. Henricus itaque Stephanus in recudendo Aldino corpore, de quo nunc agitur, maiore vsus est fide atque religione, quam Wolf in Aeschine. Iuuat e Stephani praefatione ad suum oratorum corpus locos nonnullos huc facientes repetere. Fortassis, si locus patitur, totam, vna cum Aldi praefatione, in secundi voluminis calce reddemus. In Aeschine Lysiaque Stephanus a codd. mstis adiutum se ait haud pauca emendasse, ingentemque adeo lacunam, quae

* Cuius multae penes me sunt, ipsius beneficio, schedae, ad Andocidem, Antiphontem, Gorgiam et Demadem pertinentes, Geraе quidem typis excusae, sed tatum chartarum huiusmodi ipsae quoque expertae. Paucorum in manus venire solent, et cito disparere.

Aldinae in oratione Lyſiae funebri inſideret, expleuiſſe. Eſt nunc penes me, beneficio Askewii, V. C. volumen, quo Taylor olim vſus fuit. Volumen hoc e Corpore Stephanico euulſum, Aeſchinem tenet ſolum, vna cum titulo totius operis et praefatione Stephani. quo de volumine poſtmodum pluribus dicam. Ad illum itaque huius praefationis locum, vbi Stephanus ait, Aeſchinem Lyſiamque a ſe miſtis e codicibus emendatos et ſartos eſſe, cum dominos eorum codicum, ſedes, notas, internum cuiusque valorem, reticeat, annotauit haec, quae referre iuuat ipſius verbis, Taylor, tum, vt videtur, adhuc iuuenis. [Vtinam ita fuiſſet apertus, vt ad iſtos, quos laudat, codices digitum intenderet. Sed hoc non ſine inſigni nepotum fraude maiores diſſimulauere.] Sed facile huic quidem querelae occurratur. Conſtat enim hodie Stephano tum ad manus fuiſſe codicem illum, quem Taylor Coislinianum appellat, et vnum atque alterum ex illis, quos Taylor Regios appellat, qui nunc Pariſiis in bibliotheca Regis Chriſtianiſſimi aſſeruantur; nec non ſchedas Henrici Scrimgeri, ICti Heidelbergenſis, natione Scoti, ab edito Iure Orientali ſatis noti. Schedae hae, quas Taylor nuſquam citauit, quamquam in editione ipſe ſua totas expromſit, (p. 723. T. II.) cuiates ſint, vnde ductae, haud liquet. paucae ſunt numero annotatiunculae ad orationes Aeſchinis in Cteſiphontem, et Demoſthenis pro Corona; farrago e ſuſpicionibus viri docti neſcio cuius et lectionibus codicis neſcio item cuius commixta. — Pergit porro Stephanus exponere, quem delectum lectionum in Aeſchine habuerit, hunc puta, vt lectionem Aldinam, vbi viſa eſſet tolerabilis, in texto ſeruaret, variantibua in marginem reiectis; alias meliorem lectionem in texto ſtatim repraeſentaret, vitioſa Aldina in marginem relegata cum adſcri-

adſcripto Π. Γ. vel πρ. γρ. hoc eſt πρότερον γράφεται. Vel ſic tamen, et in Aeſchine, et in Lyſia, ſuperſtites manſiſſe permultos locos inemendatos; in reliquis autem oratoribus facere non potuiſſe, quin multo etiam plures in mendo relinqueret locos, quod eorum codices mſti ſibi defuiſſent. Suas de ratione emendandi coniecturas in marginibus certis quibusdam notis indicaſſe. Nimis craſſos et apertos Aldinae errores a ſe tacite ſublatos eſſe. Locum hic nactus Wolfium carpendi, qui triennio ante Aeſchinem publicauerat, vna cum Demoſthene, grauiter in eum Stephanus inuehitur, meritum id illum quidem. Wolfii ipſius cauſa, quem amo, et magni facio, vellem ipſum non moribus ſuis, non importunitate iſta, tam acerbam, ſed veram reprehenſionem ſibi contraxiſſe; quamquam illa videri poſſit non ad ſolum Wolfium, ſed quodammodo etiam ad Grynaeum, et Oporinum, et ſi quibus aliis Frobenius vteretur ad opera a ſe edenda ſphalmatum typographicorum correctoribus, pertinere. ſuſpicor vtique, quamquam certo nondum explorare laboraui, recuſiones Aldinorum librornm a Frobenio curatas παραδιορθώσεσιν ab illis, quos dixi, profectis, ſcatere. vt ſedulo cauere nobis debeamus, ne imprudentes Frobenianis lectionibus nimium confidamus. Stephanus certe qneritur, in editionibus Germanicis [ita Baſileenſes appellat] librorum graecorum ab Aldo editorum multas veteres Aldinarum mendas multo pluribus nouis accumulatas eſſe. Quamquam nullus dubito, multos fore, quibus iſta legentibus eadem, quae mihi, ſuccurrant. Figulus figulum odit. Vox haec eſt typographici liuoris. Artifex artificem deprimere, atque inuidia reſpergere laborat, quo ſua ſibi merx hoc fiat vendibilior. Vera tamen queri Stephanum, res ipſa diſertius loquitur, quam aut par erat committi,

vt vera haec dedecora dicerentur, aut nunc celari aut excuſari poteſt. Neque obſtat hoc, quod Stephanus ipſe, ſaeuus ille cenſor, in hoc ipſum crimen incurrit, cuius illos, Germanos, homo Gallofrancus, reos agit. Wolfii profecto editiones librorum graecorum ego equidem haud duco magis ſuſpicioſas, quam Stephanicas. Cuius alius editiones magis horrent παραδιορθώσεων ſpinis, quam aut Plutarchus, aut Plato Stephani? De Platone quidem Fiſcherus noſter V. C. teſtatum fecit, de Plutarcho autem ego ipſe quondam. Turpe eſt cenſori, cum culpa redarguit ipſum. Sed pergamus Stephanum audire. „In editionem Baſileenſem vnius ex his oratoribus, Aeſchinis videlicet, quae Demoſtheni adiuncta eſt, cum latina interpretatione, noua quaedam et inuſitata, quod ad graecos ſcriptores attinet, audacia graſſata eſt. Ibi enim plerisque in locis vocabula textui inſerta ſunt, haud pauca etiam ita mutata ex ſola coniectura, non minus tamen audaciter, quam ſi hae additiones atque immutationes non coniectura incerta, ſed certiſſimo veterum exemplorum teſtimonio niterentur.„ Vera, nimis vera ais, mi Stephane. Tu autem, ſigna nunquam mutaſti. aurea aeneis? Sinum pertentemus. — Atque (ſic pergit) vt non minus incuriae, quam audaciae exempla ibi exſtarent, omiſſa fuerunt plerisque in locis vocabula, quae in Aldina leguntur, et ſine quibus loci ex integris manci et mutili redduntur. Exempla autem vel conferendo hanc meam Aldinamue cum illa Baſileenſi, vel meas Annotationes legendo, ſatis, aut potius nimium multa inuenientur.„ — Quas hic Stephanus commemorat, pauloque poſt iterum atque iterum commemorabit, annotationes ad Aeſchinem ſuas, eae nunquam prodierunt, niſi forte per ſex libros Schediaſmatum ſparſae ſunt, qui libri cum indicibus careant, non vacat

cat nunc eos peruolutare. Saepe Stephanus, inſtitor librarius, lucro inhians, vt libros a ſe excuſos nundinis Franfurtanis vrgentibus extunderet, nimium feſtinabat, vt perſona editoris fidi et docti faceret interdum indigna, famamque literatam decoqueret. Glorioſus erat, et obtrectator aliorum, et haud raro, quae ſors thraſonum eſt ineuitabilis, impoſtor. — „Neque tamen (ſic rurſus pergit Stephanus, quaſi fomento quodam lenire illatam plagam vellet) talem ſive audaciam, ſiue temeritatem, ſiue confidentiam non ei, cuius ex ingenio profectae ſunt illae coniecturae, viro, non ſolum doctiſſimo, ſed etiam modeſtiſſimo, ſed correctori cuipiam typographico, digno, qui flagris corrigatur, imputandam eſſe puto.„ — De modeſtia quidem Wolfii tacere, mi Stephane, ſatius fuerat, quo nemo eſt, aut fuit vuquam, ſui iactantior. Legat quis, ſi poteſt cum patientia, praefationes eius. Odio iactantiae eum enecabunt. De correctore autem, cras credam, hodie nihil. Procul quidem Baſilea Wolfius aberat, Auguſtae Vindelicorum degens, et ipſe ſaepe de multitudine atque foeditate mendarum queritur, quas ait per operarum atque correctorum ignauiam in editionem Baſileenſem irrepſiſſe. Solet fieri. Germanicam meam ipſius interpretationem orationum Demoſthenis atque Aeſchinis operae Lemgouienſes pudendis mendis coinquinarunt. Certo tamen eſt certius, ipſum Wolfium praeſcripſiſſe et imperaſſe operis Baſileenſibus, vt coniecturas ſuas omnes in textum immitterent, niſi potius ipſe illis exemplum miſit, quod redderent, a ſe antea ad mentem ſuam interpolatum. Hac quidem culpa, quae inſigniter flagitioſa eſt, praeſertim cum lectores non cauiſſet admonere, Wolf liberari nullo modo poteſt. Flagitium illud inuito ſe ſi admiſſum fuit, cur non inhibuit ſtatim?

ſtatim? credibile enim eſt ſpecimina ad eum miſſa eſſe, antequam opus in hominum manus veniret. Aut ſi ſero animaduertit, cur in praefatione non eſt hac de iniuria ſibi facta queſtus? cur non obteſtatus? cur tacuit? In praefatione ſi non licebat queri, cur alibi non fecit? — Sed haec hactenus, e praefatione Stephani. Cuius praefationis reliqua, qui volet, ſuo loco legat, ab hoc alieniora. Vniuerſe, editio graecorum oratorum a Stephano curata luculenta et egregia eſt, eiusque exemplum in Aeſchine reddendo ante oculos habui, morem tenens, in hoc quoque oratore eundem, quem in Demoſthene tenueram, cuius quoties plagulas a prelo recentes operae mihi mitterent corrigendas, vxori mandabam vt exemplum Morellianum mihi praelegeret, plagulas recentes relegenti, ne quod vocabulum excideret, quod facile fit, typothetarum ſeu incuria, ſeu alio quocunque errore. Sic in edendo Aeſchine quoque inſtitui. Dederam quidem operis exprimendum Taylori exemplum, quod e vitioſo Wolfiano recantatum eſt, ſed a me prius diligenter ad exemplum Stephani correctum. neque ſatis hoc habui, ſed hac quoque inſuper cautione ſum vſus, vt, quoties plagula quaeque corrigenda ex officina ad me afferretur, vxor mihi Stephani praelegeret exemplum, vt factarum a Wolfio diſceſſionum ab exemplo Aldino nulla me poſſet fallere; praeſertim cum vna libellum variantium inſpicerem, in quo diſceſſiones illas Wolfianas diligenter annotaueram. Qua diligentia conſecutus hoc ſum, vt auctor eſſe bona fide poſſim meae editionis emtoribus, vt confidant, ſe non corruptum exemplum Wolfianum, ſed genuinum Aldinum, ſeu, quod idem ferme eſt, Stephanicum habere, niſi vbi certo et praemeditato conſilio, graues ob cauſas, de quibus a me ſatis factum

ctum esse, siue statim in subiectis animaduersionibus, siue in libro variantium, confido, a primigeniis illis editionibus, admonito vbique locorum lectore, discessi.

§. 3.

De editione Taylori.

Taylorum decuerat perinde cautum fuisse. Ille vero, proh dedecus, editionem Demosthenis atque Aeschinis, a qua futurum sperabamus, vt omnes aliae, antiquiores certe, obruerentur, Wolfianum vtriusque auctoris exemplum operis suis recudendum dedit, quo turpem operi suo maculam inussit, laudes eius paene prostrauit omnes, effecitque vt editio Cantabrigiensis, fidem lectionum si spectes, etiam Parisinae sit posthabenda. Perpetuo cum Wolfio queritur et rixatur, in eumque desaeuit, vt texti corruptorem. Cur igitur coecum ducem sciens sequeris, relictis oculatis ducibus, qui praesto erant, quos vsu cognitos habebas? Cur lectiones recoquis, quas ipse tute impostiurae damnas, in promtu cum essent meliores? Cur non, vt ego feci, aut Morellianum Demosthenis, aut Stephanicum Aeschinis exemplum operis tuis in manus dabas? Quas te decebat mendas eluere, naui et religiosi editoris si velles partibus satisfacere, quas vltro partes suscepisses, cur eas mendas propagas, et insciis atque imprudentibus chartarum tuarum splendore tantum non commendas? Eane est desidia? Est enim vero desidia et ignauia inexcusabilis, et parsimonia ignobilis. (Originem mali p. 249. et p. 705. aperui.) Tu vero ne Wolfianum quidem exemplum sincerum reddidisti. Flagitiosissimas quasque eius lectiones cum relinquis immotas, et tradis posteris,

ris, atque obtrudis velut clariſſimi tui nominis auctoritate, tum in aliis leuiculis ſedulus es, et mutas, nouasque, vbi nil referebat. Partes profecto muneris tui flagitabant, tibique imperabant, vt, ſi nihil aliud, hoc certe caueres, vt aere illo inſano, quo chartarum tuarum magnificentia nobis exteris, qui ad vos Britannos Iri ad Croeſos ſumus, redimenda eſt, qui rem quaerimus, offuciis aduentitiis non ducimur, quarum laus artifici chartarum et typographo debetur, textum ſaltim redimeremus, non ſubleſtae fidei, non inquinatum, ſed lima tua critica perpolitum, et ad primigenium nitorem, qua pote, reſtauratum. Grati quidem accipimus, quae in annotationibus e libris mſtis affers. Sed eorum delectus et vſus non ſucceſſori tuo relinquendus erat, non exſpectandum eius, aut lectoris cuiusque iudicium, ſed tute, qui criticum, qui editorem profiterere, auctor fieri debebas lectoribus earum lectionum, quas tu probandas cenſeres; praeſertim qui tot luſtra in conando, in moliendo conſumeres. Exempli alicuius veteris auctoritate ſi captus eras, ſi tibi perſuaſeras ab eius norma tibi haud eſſe diſcedendum, cur non Aldinum praetuliſti, antiquitate certe fideque codicis, e quo manauit, venerabile? aut, ſi huic parcebas, Stephanicum certe, quod eſt et parabilius, et correctius? At nunc intelligo. Genouenſe exemplum, chartis incuſum paene atris, vulgarius erat, et parabilius, et minor in eo fiebat iactura, ſi typothetarum ſordidis a manibus conſpurcaretur. Bellum vtique cum parſimonia non gero, quam quotidie diſco et exerceo in re perquam acciſa. Didici tamen, ſaepe lucrum eſſe, pecuniam in loco contemni. Exemplum Tayloranum, quod tanti penes nos venit, operis dedi exſcribendum, vt operae parcerem annotationes exſcribendi. Stephani oratores

res concerpſi, quo Lyſiam Venetias mitterem, ibi cum codice Beſſarionis conferendum. At tu tamen, ſi parcendum cenſebas, de quo nil queror, debebas exemplum Wolfianum a Roueriis Geneuae recuſnm prius abs te diligenter correctum typographis in manus dare. Sed quicquid tandem ſubeſt cauſae, ſeu ſegnities ea fuit, et moleſtiarum deuitatio, ſeu imprudentia quaedam tua, Taylore, laudes ea operis tui, non mediocres alias futuras, haud parum minuit. Reliquum autem Tayloranae editionis inſtrumentum haud contemnendum eſt; quod omne non in meam modo tranſtuli editionem, ſed aliis quoque nouis auxi ornamentis. De quibus nunc dicam.

§. 4.

De editione hac Lipſienſi.

Quibusdam in rebus ab inſtituto Taylori me diſceſſiſſe, vix commemoratu dignum eſt; vt in hoc. Taylor Wolfii latinam interpretationem cum texto graeco ſtatim ſubſtrauiſſet, ego eam in ſecundum Aeſchinis mei volumen amandaui. Contra annotationes, quas Taylor ad calcem orationis cuiusque relegauerat, ipſi texto ſtatim ſubieci; quod et commodius futurum lectoribus et factu magis neceſſarium videbam, et a nonnullis flagitari. Interdum, quamquam rariſſime, auctiores dedi Tayloranas annotationes, vt p. 677. vbi Toupi obſeruatio e lupanari petita vulgo non proſtat; digna illo homine, qui nulla de re diſputat doctius, quam de ſcortis. Latinam interpretationem, mei ſi res fuiſſet arbitrii, plane omiſiſſem. Decreueram aliquando meae huic editioni operum Aeſchinis opuſculum addere, quod cum e ſchedis Tayloranis intelle-

xiſſem

xiſſem ineditum in bibliotheca Leidenſi aſſeruari, dedi ſuper hac re literas ad Wyttebachium, Leidae nunc commorantem, vbi, id quod audio, Plutarchi libello de ſera numinis vindicta edendo dat operam. Scilicet, tum nondum incideram in alium locum ſchedarum Taylori, vbi Meletam eam eſſe Libanianam admonet, dudum editam in Libanii operibus, T. I. p. 131. qua Aeſchines cum Demoſthene confertur. id quod poſtmodum Wyttebachius quoque me docuit, iuuenis doctus, cui Epiſtolam criticam debemus, magna promittentem, et Iulianum aliquando, atque Plutarchum philoſophum, et neſcio an Syneſium quoque debebimus. Libanium ergo cum ipſe totum aliquando ſim fatis ſinentibus editurus, multo quam vulgo circumfertur, emendatiorem atque locupletiorem, viſum fuit opuſculum illud loco ſuo reſeruare. De graecis in Aeſchinem ſcholiis, a me primo nunc in lucem prolatis, ſeorſim dixi in praefatione iis praemiſſa. Codices Aeſchinis calamo exarati qui Tayloro ad manum fuerint, qui mihi, e praefatione intelligetur libro variantium lectionum praemiſſa; quem in libellum, vt alias paſſim annotatiunculas ad Aeſchinem meas, cum locus alius nullus oportunus daretur, contuli, ita omne quoque id, quod epiſtolas Aeſchinis perlegenti mihi, cum e typographeo ad me afferrentur perluſtrandae, per feſtinationem ſuccurrebat. Initio enim nihil quicquam in illas epiſtolas annotationum dare decreueram. — Propter multitudinem rerum non licuit omnia, ad Aeſchinem quae in promtu eſſent, vno volumine complecti; neceſſe fuit apparatum partiri. Primo quidem in volumine, quod iam nunc veſtris eſt in manibus, amici, videtis ipſi, quid exhibuerim, vt docendi haud ſitis. Altero autem, intra paucos menſes prodituro, quae ſitis a me laturi, meum eſt nunc edere.

Comple-

Complectetur itaque ſecunda pars Aeſchinis mei haec. 1) varietates lectionis Aeſch. in orationem ſec. et tertiam. 2) indicem Graecitatis Aeſchineae, ad paginas et verſus Stephanicae comparatum; quia iam A. 1767. a me confectus eſt. Eo in indice vocabulorum atque locorum difficiliorum ſententias modulo meo latinis verbis expoſui. Copioſus et fructuoſus eſt; et eiusmodi erit quoque Demoſthenicus, cum prodierit. Sed vltra orationes Aeſchinis haud procedit ille index. ex epiſtolis nihil tenet, quae aperte ſpuriae ſunt, nonAeſchinis, ſed certo certius Libanii. addentur illi indici alii indices, hiſtorici, geographici, et legum ab Aeſchine commemoratarum. 3) Aeſchinis latina interpretatio Wolfii. 4) vita Wolfii ab ipſo ſcripta. 5) Matthaei libellus academicus de Aeſchine oratore, cuius mentionem in huius praefationis ipſo limine faciebam. 6) Taylori ad Demoſthenem et Aeſchinem prolegomena ex eius ſchedis prodenda. Plagularum ſi quid ſupererit, id Dinarchus et Lycurgus implebunt. Hic eſt conſpectus ſecundi voluminis Aeſchinei. — Annotationes meas qui iudicare volent, eos rogo obteſtorque, vt meminiſſe velint, non diuturna meditatione maturatas, neque vno tempore conſcriptas, ſed plerasque currente iam prelo, effuſas eſſe. Quo factum eſt, inter relegendum chartas a prelo madidas aliis ex aliis ſuccurrentibus, vbi locus non daretur, aut poſteriores curas addendi, ſpatiis folii cuiusque iam occupatis, aut cum prioribus mutandi, typothetis ſemel a ſe conſtituta mutari aegre fereutibus, vt obſeruatiunculae meae, aliae per ſupplementa, aliae per librum variantium, aliae per indicem ſpargerentur. Qui index cum eſſet dudum ante confectus, quam Aeſchinis excudendi fieret initium, vereor ne factum ſit paſſim locorum, vt ipſe mecum diſſideam, alia in annotationibus, alia in

indicibus tradens. Operis tumultuarii, non vno quaſi ſpiritus tractu, non ad certas leges, multo ante praeuiſas atque conſtitutas elaborati, neque retractationibus ſaepe repetitis expoliti, ſed a crebris interpellationibus conturbati, et quaſi maculoſi facti, fieri nequit, vt partes inter ſe omnes concinant. Singulis ſemeſtribus prodenda mihi cum ſint ſingula volumina huic ſimilia, ecquis non intelligit, me a torrente quaſi aufferri, aut tanquam a machina quadam inuincibili agi, quae me non patiatur conſiſtere, aut ſuſpenſo pede procedere. Interim eſto haec opera Aeſchini a me nauata ſpecimen eius, quam Demoſtheni paulo poſt impendam.

§. 5.

De ratione voluminum huius operis inſecuturorum.

Proxime ſecundum Aeſchinem dabo Lyſiam Tayloranum. in quo repraeſentabo, quae Taylor in editione maiori dedit, omnia. lectiones Marklandi non ad calcem reiiciam, vt Taylor fecit, ſed ſub ipſo texto ſtatim, vnam quamque ſuo loco, exhibebo. Meae prodibunt prorſus nouae, recoctae, et illis vetuſtis dudum editis diſſimillimae.

A Lyſia ad reliquos oratores minores procedam, de quibus quae habeo dicenda, ea peculiaribus praefationibus ſuo tempore dandis reſeruo. Bene ſi ſucceſſerit, adiungam illis ſingulare volumen, quo quicquid veteres Critici, Dionyſius Halicarnaſſenſis imprimis, ſuper vetuſtis his oratoribus commentati ſunt, complectar.

Emen-

Emenſus hoc curriculum, quod video quam longum, quam ſudoris plenum ſit, tum demum proferam apparatum, qui penes me eſt, criticum in Demoſthenem. Primum eius volumen dabit ineditum Demoſthenis Exegetam, Zoſimum Aſcalonitam (alii Gazaeum dicunt) ſi tanti erit, et nanciſci ſi potero. Nunc enim adhucdum eo careo, et quo loco ſit habendus, magni faciendus, an contemnendus, ignoro. Sed ſpes facta eſt e Vaticana impetrandi. Secundum volumen exhibebit ſyluam immanem variantium Demoſthenicarum. Tertium annotationum quicquid eſt, Wolfii, Taylori, mearum, aliorum. Quartum denique indicem graecitatis Demoſthenicae, aliosque indices his ad Aeſchinem pertinentibus ſimiles. Haud me fugit multos eſſe, qui pro Aeſchine reliquisque graecis oratoribus iam nunc malint a me hunc apparatum proferri. Contra non pauci ſunt, qui nolint ab illa deſcriptione vniuerſi operis diſcedi, quam cum Anno 1768. publicaſſem, Acta Eruditorum Lipſienſia, et Harleſius V. C. in editae a ſe Demoſthenicae pro corona calce repetierunt. Facile dictu non eſt, quam diuerſae voces de inſtitutione huius operis diuerſiſſima ſciſcentium ad aures meas allabantur. Quibus omnibus ſatisfacere, contraria inter ſe flagitantibus, cum negatum eſſet, viſum eſt in ſenſu meo acquieſcere, cui ſic agendi, vt egi et agam porro, rationes ſunt grauiſſimae. Cum tempore omnibus, ſi exſpectare didicerint, ſatisfiet. Apparatum demoſthenicum qui iam nunc poſcunt, nae aut neſciunt hi, aut non cogitant, quanto conſtet otio, quanta opera, digeſtio ſiluae variantium, et annotationum, quam cum olim ad paginas et verſus editionis Pariſinae alligaſſem, nunc ad paginas et verſus editionis meae ea eſt reformanda. In tota illa parte, quam Taylor non edidit, et ad quam parum, aut nihil, ab eo in ſchedis ad me miſſis colle-

ctum reperio, Wolfianae annotationes omnes meis manibus exſcribendae et ad locos quaeque ſuos referendae, meisque intexendae ſunt. Indices olim factos, et ad Pariſinam compoſitos, video nunc ieiunos eſſe. quapropter noui de integro condendi ſunt, ad nouae editionis paginas et verſus conformati. Acceſſit nouus labor a ſchedis Taylori nuper ad me miſſis; in quibus etiamſi noui nihil reperiam, de quo nunc adhucdum in neutram partem pronunciare poſſum, neque enim otium ſuppetiit examinandi, theſaurum, an carbones repererim, ſingulae tamen quaeque annotationes illis in ſchedis ſcriptae penſitandae ſunt, ſedes earum inueſtigandae, quaerendum, ſintne iam ab ipſo Tayloro proditae, nec ne. Spiſſius eſt opus agendum, quam quod tam cito expediatur, atque ſomniant imperiti rerum, qui ſimile quod negotium nunquam tractarunt. Deo vitam prorogante, coeptaque noſtra fortunante, peruenietur ad hanc quoque tandem aliquando metam. Montem eſcendere licet, ſaltu ſuperare negatum eſt. Strenue modo atque alacriter et liberaliter, quotquot volunt literaturae graecae ſtudioſi videri, coepta mea ſecundent. Emendo opus et προεισφοραῖς curſum eius accelerent, neque ſinant me ſub onere ſumtuum, cui ferendo ſolus ego par non ſum, ſuccumbere. Pudet dicere — Sed parcam pudori huius ſeculi, eiusque ad poſteros famae, diligentius etiam, quam ipſum ſuae parcit. Turpe dictu, et paene incredibile eſt, quam in hoc tam arduo opere, tam ad gloriam patriae, tam ad ornamenta bonarum artium pertinente, a liberalitate, non dicam publica. quae hac aetate fruſtra ſperetur, ſed a priuata eorum ſim deſertus, qui bonae literaturae, et graecae imprimis ſtatores haberi volunt. Non hi modo non commendant, quod facere poterant, atque

que debebant adeo, ſed vereor ne ſint quoque, qui infament etiam hoc opus, atque in ſuſpicionem et invidiam adducere laborent. Suppetiae mihi venerunt pecuniariae, vnde minime ſperaueram. Symbolas miſerunt hi, quos homines natos non noram. Quos amiciſſimos habere credebam, quibus fidebam maxime, hi me deſtituunt, videntes quo vortice circumagar. Per illos non ſtat, quo minus ab illo vortice hauriar. Dona neque tuli a quoquam, neque poſco. Satis mihi erit, frequentes ſi coeant emtores. προεισφορὰς ſeu praenumerationes pretii, haud abſolute poſtulo, quamquam cnm gratulatione ſum acceptu-rus, ſi qui conferre volent. Contentus ero, ſi volumen vt quodque prelo exierit, ematur. Periclitatur, ciues, gloria patriae, periclitatur ſalus graecae literaturae in Germania reuiuiſcere conantis, ſi diffidentiae veſtrae, ſi ſordibus, ſi inuidentiae, ſi priuatis quibusdam mecum ſimultatibus aliisque animi morbis ita cedatis, vt coeptum hoc in ipſo partu elidi patiamini.

§. 6.

Rationes ſumtuariae, expenſorum et acceptorum.

Sed, vt ſciatis, ciues, vniuerſum huius negotii ſtatum, locique, quo concluſus ſum, iniquitatem, et periculi mei magnitudinem intelligatis, bona fide vobiſcum agam, rationes acceptorum et expenſorum vobis exhibiturus, vt ipſi aeſtimetis, quaeſtumne faciam, diuitiasque vener, an diſcrimen adierim reique famaeque decoquendae. quod ſi fecero, non mea ea culpa erit, et bonorum omnium iudicio ego excuſatus habebor. Duo prodierunt Demoſthenis volumina, ter-

tium nunc prodit, Aeſchinem exhibens. Horum trium voluminum in vnum quodque ſumtum feci ducentenos propemodum et quinquagenos ducatos aureos hollandicos. (Vtar hoc genere monetae in hoc calculo, quod ea nationibus omnibus nota eſt, thaleri germanici noti ſunt pauciſſimis extra Germaniam.) Hi 250 ducati faciunt 700 thaleros germanicos, cum aliquot thalerorum exceſſu. Nam exacte ſi numeres, 36 ducati aequiualent (vt nunc eſt valor ducati) 102 thaleris germanicis. Inſumtum ergo eſt in haec tria volumina ad 750 ducatos hollandicos, vltra 2100 thaleros. Quod mirum nemini videbitur, qui cogitet, quanti artifices noſtrates operas ſuas locent, chartarius, typographus, chalcographus, excuſor tabularum in aere caelatarum, quanti corrector ſphalmatum typographicorum, quanti conſtent munuſcula miniſtris danda, quanti commercium literarium ſuper hoc negotio exercendum. Inde ad hoc dici non recuperaui paratae et numeratae pecuniae, niſi 594 thaleros, aequiualentes ducatis 198 circiter, vt cuique poterit ex indice nominum conſtare eorum, qui cum ex pacto deberent praenumeratores eſſe, committunt plerique vt aegre fiant poſtnumeratores. Mihi interea de meo προεστοιξέον eſt. Videntur plerique mihi non fidere, et cum Sannione Terentiano ſpem pretio emere nolle. Quid ſi ego vobiſcum, o boni, pari modo agerem? Vnquamne res coaleſceret? Fieretne vnquam ſic, vt operis huius vel vnum folium excuderetur? Ego veſtram ſpem pretio meo maximo emo, vos veſtro minuto meam emere non vultis? Vter iniquior eſt? Ego vero ad aequiores me demittam conditiones. Non poſcam impoſterum, vt praenumeretis, niſi ſi qui ſponte ſua facient. Velitis modo de emendo ſpondere vbi editum volumen quodque fuerit. Sed alii latinae

inter-

interpretationis a Demoſthene meo abſentiam queruntur, alii malunt finem operis exſpectare, negantes ſe tam ſtultos fore, vt, quod aiunt vulgo, cattum in ſacco emant. Vbi prorſus perfectum fuerit, atque abſolutum, emturos tum demum recipiunt, carioris etiam, quam nunc poſſint, incerta ſpe, in vitae meae diſcrimine natante. Saepe incipi eiusmodi opera magnis cum promiſſionibus. Emtores ſic allici. Paulo poſt inſiſti, ſpem publicam decipi. Exempla proſtare. Hac ipſa in vrbe haud ita pridem edi coeptum eſſe librum graecum: cuius ad calcem cum eſſet peruentum, partem libri optimam, cuius ſolius cauſa emiſſent, annum ex anno extrahi, fidem verbis non fieri, ſe ludi. — Iam de mille exemplaribus, (tot enim cuiusque voluminis excuduntur) centum et quinquaginta ferme, alia vendita, alia credito, alia dono data ſunt, vt iam facile fit aeſtimatu, quotam partem ſumtuum a me erogatorum recuperauerim. Adde, quod haud pauci, cum Demoſthenem emiſſent, reliquis voluminibus inſecuturis renunciauerint. Quod ſi ergo, vt coepi facere, fidemque dedi me facturum porro, ſenis quibusque menſibus ſingula huiusmodi volumina prodenda ſunt, per ſe paret, neceſſe eſſe, vt emtores plures coeant. Alias telam hanc ego neceſſe habebo abrumpere. Exhauſta enim iam res mea familiaris eſt, ipſa perquam mediocris. Rogo itaque, quotquot ſunt graecarum literarum amantes, vt literis ad ipſum me dandis (interuentu librariorum nil hic opus eſt; denique non in obſcuro quodam et ignobili dego angulo, ſed in vrbe Germaniae celeberrima, Lipſia) profiteantur modo ſe futuros emtores, de pecunia reddenda caueant, viamque et oportunitatem demonſtrent, qua exemplaria illuc deferantur. Paratum inuenient ſtudium meum ipſis inſeruiendi. A Da-

nis, Suecis, Ruſſis, Polonis, nihil adhucdum exemplarium eſt poſtulatum. In Angliam miſi triginta exemplaria, dubia ſpe, Leidam nouem, Amſtelodamum quatuor, Pariſios duo. Hoc omne eſt huius operis, quod ad exteros peruenit, niſi ſi quid amicis peregre dono miſi. Iam dabo nomina tam eorum, qui praenumerarunt pecuniam, qui fuere pauci, quam qui poſt, volumine quoque iam abſoluto; illos adeo ipſos, qui voluminibus inſecuturis renuntiarunt, gregi immiſcui, pudori eorum parcens, ne quererentur ſe a me publice quaſi notatos fuiſſe. Singuli ſingula exemplaria popoſcerunt, niſi vbi numerum expreſſe indico.

Abreſch, Rector Gymnaſii Zwollani.
Andre, Goettingenſis.
Andreae, librarius Francfurtanus.
Bang, Marburgi V. D. M.
Bartholomaei, bibliothecarius Ducis Weimarienſis.
Bauer, Superintendens Cathedralis Wurzenenſis.
Bauer, librarius Strasburgenſis.
S. Blaſii Abbas, S. R. I. Princeps.
Bleſſig, A. M. Strasburgenſis.
Boden, Profeſſor Wittebergenſis.
Bohn, librarius Hamburgenſis.
Boettiger, A. M. Rector Gymnaſii Mühlhauſeni.
Briegleb, Profeſſor Coburgenſis.
Brunck, Regis Chriſtianiſſimi Conſiliarius rerum bellicarum et fiſcalium, Strasburgi.

Büſching,

Büſching, Director Gymnaſiorum Berolinenſium
Ceſarotti, Profeſſor Patauinus.
Cober, M. A. Gymnaſii Budiſſeni Conrector.
Culencamp, Profeſſor Goettingenſis.
Delius, Halae.
Dohm, Weſtphalus.
Ebeling, Superintendens Lüneburgenſis.
Ebert, Profeſſor Brunſwicenſis.
Eck, Prof. Lipſienſis.
Erneſti, (Auguſt Wilhelm) Profeſſor Eloqu. Lipſ.
Eſchenburg, magiſter iuuenum nobilium in Carolino Brunſwicenſi.
Eugenius, Corcyrenſis, Archimandrita, tria.
Evring, Rector Gymnaſii Goettingenſis.
Fesler, A. M. Lipſienſis.
de Foerder, nobilis e Marchia Braudenburgica.
Forwerck, A. M. paedagogus in ludo ad S. Nicolai Lipſiae.
Froriep, Prof. Lipſ.
Gaertner, Profeſſor Brunſwicenſis.
Garue, Prof. Lipſ.
Geisler, Gymnaſii Gothani Rector.
van Goens, Prof. Vltraiecti.
Gottleber, Gymnaſii Annebergenſis Rector.
Graefer, librarius Vindobonenſis.
H --- d Ienae, qui nomen celari vult.
Hallenſis quaedam libraria, quae nomen celari vult item.

Harles,

Harles, Prof. Erlangenſis.
Hartmann, Budiſſanus.
Haymann, ad S. Annae Rector Dresdae.
Heinze, Gymnaſii Weimarani Director.
Heinſius, librarius Lipſienſis.
Herel, Profeſſor Erfurtanus.
Heydingero, librario Londinenſi, 30. exemplaria credidi.
Heyne, Prof. Goettingenſis.
Hiller, Profeſſor Wittebergenſis.
Hirt, theologus Ienenſis.
Hofmann, M. A. Muldani Grimmenſis Collega tertius.
Hornboſtel, Superintendens Lunenſis.
Hübler, A. M. Gymnaſii Freybergenſis Conrector.
Hübner, Bernas.
Irmiſch, Gymnaſii Plauenſis Rector.
Iunius, librarius Lipſ. 2 Ex.
Kinderling, Rector Gymnaſii Magdeburgenſis.
Koehler, mercator Lubeccenſis, pro amicis in Saxonia inferiore, poſtulauit 12. Exemplaria.
Klotz, Prof. Hallenſis.
Kranold, Superintendens Grafenhaynichenſis.
Krebs, Moldani Grimmae Rector.
Leſſing, bibliothecarius Brunſwicenſis, Wolfenbüttelae.
Luchtmanni, librarii Leidenſes, 9. Exemplaria.

Martini,

Martini, Gymnaſii Ratisbonenſis Rector.
Meiſner, A. M. Collega Cruciani Dresdae.
de Melle, Lubeccenſis.
Morus, Prof. Lipſ.
Mucke, A. M. Moldani Grimmae Conrector.
de Murr, patricius Noribergenſis.
Mutzenbecher, Brunſwicenſis.
Nagel, Profeſſor Altdorfinus.
Neuhaus, Senator Lipſienſis.
Niclas, Gymnaſii Luneburgenſis Rector.
Nicolai, librarius Berolinenſis.
Noeſſelt, theologus Hallenſis.
Pauli, librarius Berolinenſis.
Randal, Scotus, V. D. M. in patria.
Rau, Profeſſor Vltraiectinus.
Reich, librarius Lipſienſis.
Reichert, A. M. Moldani Grimmae Cantor.
Reiſmann, Rector Gymnaſii Schneebergenſis.
Reitz, Prof. Lipſ. 2 Ex.
Richter, librarius Altenburgenſis.
Ruhnkenius, Prof. Leidae.
Schade, aduocatus Anſpachienſis.
Scharfenberg, A. M. Lipſienſis.
Schlaeger, Conſiliarius aulicus et bibliothecarius ducis Gothani.
Schmidt, Prof. Brunſwicenſis.
Schmidt, Dantiſcanus.
Schreuder, librarius Amſtelodamenſis. 4 Ex.

Schütze,

Schütze, D. Theolog. et Profeſſ. Hamburgenſis. 2 Ex.
Schütze, A. M. et Seminarii regii Hallenſis Inſpector.
Storr, A. M. Stuckardienſis.
Struue, Budiſſenus.
Thieme, A. M. et Thomanae Conrector Lipſiae.
Tſchiederer, S. I. in collegio Ieſuit. Auguſtano Profeſſor.
Valckenaer, Profeſſor Leidae.
Vollbort, Goettingenſis.
Wendler, A. M. Cruciani Tertius Dresdae.
Wencke, A. M. Lipſienſis.
Wernsdorf, Profeſſor Helmſtadienſis.
Wyttenbach, Bernas.

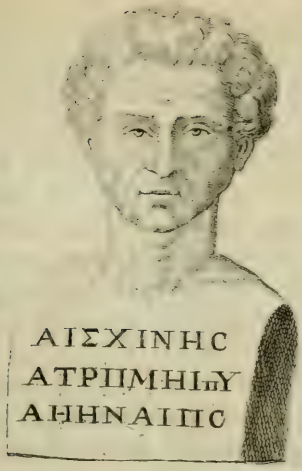

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ ΤΩΝ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Δημοσθένει Φιλοπονηθέντων μέρει, πρὸς τοῖς ἄλλοις τέτες τῶν λόγων ἑωράκαμεν, δι' ὧν ὁ δεινότατος εἰπεῖν ἀνὴρ, καὶ ὑπὲρ τῆ τῆς πατρίδος ἀξιώματός τε καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς μάλιτα σπεδάζων, Φιλίπ-

* Præfationem hanc Wolfii, quam editio Basileensis vtroque sermone dat, Taylor maluit solummodo graecam dare; cur ita, nescio. Cum semel decreuissem, quaecunque Taylor dedisset, ea reddere, non potui facere, quin hanc quoque praefationem redderem, quam, si mei fuisset arbitrii res, omisissem. REISKE.

Φιλίππε καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων τὴν δυναστείαν, τῇ μὲν συνισαμένην κωλῦσαι, τῇ δὲ συνεσηκυῖαν διαλῦσαι ἐπεχείρησεν. προεωρᾶτο γάρ, ὀξυδερκέστατος ὢν τὴν διάνοιαν, καὶ πόρρωθεν τὰ ἔσεσθαι μέλλοντα προσκοπῶν, ἔκ τε τῆς τῶν δυναστευόντων φύσεως τεκμαιρόμενος, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας καὶ τυραννίδος διάφορον ἀναλογιζόμενος, ὡς ἂν οἷοί τ' ἔσοιντο οἱ Μακεδόνες τοῖς τε τῆς πατρῴας ἀρχῆς ὁρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐπαρχιῶν, ὧν πολέμου νόμῳ ἐκράτησαν, ἀρκεσθέντες, ἀναπαύσασθαι πρότερον, πρὶν ἂν καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀνταγωνιστὰς ὄντας καὶ ἀεί πως αὐτοῖς ἐναντιουμένους, ἢ ἀφανίσαι, ἢ χειρώσασθαι· διόπερ ἐκ ὀκνητέον εἶναι, μηδ' εἰρωνευτέον, μήτε τῇ τῶν συμπολιτευομένων ἐθελοκακίᾳ ἐπιτρεπτέον, μήτε διὰ τὰς τῶν προδιδόντων καὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων πικροτάτας ἀντιρρήσεις ἀποδειλιᾶν δεῖν ᾠήθη· ἀλλὰ τόν τε δῆμον ῥᾳθυμοῦντα τέως καὶ πανηγυρίζοντα, πρὸς ζῆλον τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ἀνεγείρειν, καὶ τὴν τῶν προδοτῶν ἐξουσίαν ἐφ' ὅσον ἂν δύναιτο κωλύειν, καὶ τῇ πόλει πανταχόθεν συμμάχους παρασκευάζειν ἐπειράθη, ἵνα δὴ ἡ ὅσον ἐδέπω ἐφεστηκυῖα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς τοῦ φιλελευθερωτάτου ἔθνους ἐπικρεμαμένη τῶν Μακεδόνων τυραννὶς ἀποκρέοιτο, καὶ πολλαῖς συνεπεκτεταμένη γενεαῖς ἡ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομία διασώζοιτο. ὅτι δὲ τοιαδέ τις ἡ τοῦ Δημοσθένους ἐγένετο προαίρεσις, ἥ τε τῶν λόγων αὐτοῦ ἀκολουθία συνεχὴς, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, μάρτυς ἀξιόπιστος γενομένη, παρέσηται. ταῦτα δὲ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐμαυτοῦ εἴτε φιλοπονίας· ἥντιν' οὐδεὶς ἂν ἀφέλοιτό μου, κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τῶν βασκαινόντων· εἴτε καὶ φιλοσοφίας, περὶ ἧς ὅπως ἂν ἕκαστος ἥκει φρενῶν τε καὶ ἀρετῆς, ἐμοῦ ἧκιστα παραιτεμένου, κρινέτω· καὶ τοῖς ἀπείρως ἔχουσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐαναγνωστά τε, καὶ εὐπαρακολούθητα γέγονεν, εὐδὲν εἶμαι τὸ κατεπᾶγον εἶναι, διὰ πλειόνων ὑπὲρ τοῦ λαμπρο-

προτάτου ἀνδρὸς, καὶ ἡρωϊκοῦ τινος ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει γεγενημένα, ἀπολογήσασθαι. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις ὅ, τε Πλάταρχος καὶ ὁ Παυσανίας, καὶ ἡ τῆς πατρίδος ψῆφος, ἀγνώμονος μὲν εἰς ζῶντα τὸν ἄνδρα, τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ, εὐχαριστοτάτης γεγενημένης. ὥνπερ οὕτως ἐχόντων, ἦκεν προσέχειν ἡγοῦμαι δεῖν τοῖς ὀλομένοις, ἢ ζηλοτύπως ἔχοντα τὸν Δημοσθένη πρὸς τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων δόξαν, ἢ ἰδίῳ τινὶ εἰς τὰς Μακεδόνας μίσει ἐπαρθέντα, ἢ τῷ παρὰ τῶν Περσῶν χρυσίῳ διαφθαρέντα πολιτεύσασθαι, ἅ γε ἐπολιτεύσατο· καίτοι ἐκ ἄδηλον ὄν, ὅτι φιλοτιμότατα μὲν διάκεινται αἱ μεγάλαι φύσεις, τῇ φιλοδοξίᾳ ὥσπερ κέντρῳ τινὶ νυττόμεναι· οἱ δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ διακαιόμενοι, μὴ ὅτι καταφρονούμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμελούμενοι, ἢ μόνον ὑφορώμενοί τι τοιοῦτον, σφόδρα λυπῆνται. ὅση δ' ἐστὶ τῶν χρημάτων ἡ δύναμις, ὡς φθαρτικὴ καὶ τῶν φύσει μὲν οὐ φαύλων ὄντων, ἐ μέντοι ἕξιν τινὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας ἐχόντων, μηδὲ τὰ τῶν φιλοσόφων ἀπηκριβωμένων, ὁ καθ' ἡμέραν βίος δι' ἀπείρων παραδειγμάτων ἐλέγχει. ἀλλ' ὅμως ὁ Δημοσθένης, ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν μαρτυρέντων, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος τήν τε φύσιν καὶ τὴν παίδευσιν καὶ τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν ἐγένετο, ὥστε τὸν τοιοῦτό τι περὶ αὐτοῦ ὑφορώμενον μᾶλλον ἂν τὴν ἰδίαν πονηρίαν καταῤῥῆσαι φανερὰν, ἢ τὴν ἐκείνου ἐξελέγχειν. εἰσὶ γὰρ παμμίαροί τινες ἄνθρωποι, οἵ τινες κακίας ἑαυτοῖς πανήγυριν τινα συνειδότες, πάντας τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἀνθρώπων κηλίσι τισὶν ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας καταρυπαίνειν σπουδάζουσιν· ἵνα δήπουθεν τὴν ἑαυτῶν πονηρίαν τῇ κοινότητι τῶν παθῶν πρὸς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ διαφέροντας, συσκιάζωσιν. ἐκεῖνο μέν τοι οὐκ ἂν ἔξαρνος εἴην, ὅτι ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς τῶν ἐρίδων, ἔστιν ὅτε τοῦ δέοντος παρετράπη ὁ Δημοσθένης, καὶ διὰ συκοφαντίας τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέμενος. ἐφ' οἷς ἔγωγ' αὐτὸν οὔτ' ἐπαινοίην

ἂν οὔτ' ἀποδεχοίμην, συγγνώμης δ' ὡς ἀνθρώπινόν τι παθόντα, ἀξιῶ. καθάπερ γὰρ οἱ εὔφοροι καὶ πίονες τῶν ἀγρῶν ἐσὶν ἃς καὶ τῶν βλαβερῶν βοτανῶν φύουσιν· ἔτω καὶ αἱ μεγάλαι φύσεις, ὅπερ εὐτύχως ὁ Πλάτων ἀπεφήνατο, μεγάλας ἐκφέρουσιν ἐνίοτε καὶ τὰς κακίας. ὁ δὴ σύμπαντος τῦ χρόνου αἱ ἱστορίαι ἔτω φανερὸν κατέστησαν, ὥστε περίεργον εἶναι τὸ γνωρίζειν τῦτο διὰ παραδειγμάτων. ἀλλ' ὑπὸ τύτων τῶν παθῶν εἰς τοῦτ' ἐξοκεῖλαι τὸν Δημοσθένην, ὥσθ' ἑκόντα καὶ εἰδότα τῇ πατρίδι ὀλέθριον γενέσθαι, ἐμαυτόν γε πείθειν, ὅ, τι δήποθ' ἕτεροί τινες ἐγνωκότες εἰσὶν, ἐκ ἂν δυναίμην. ὁμολογῶ μὲν ἓν φιλεῖν τε καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὸν Δημοσθένην, ὡς καὶ διδάσκαλον ἐμοὶ γενόμενον· παρ' αὐτοῦ γὰρ, οὐ μὲν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις, ξενοτέρας οὔτης τῆς Φύσεως μου ἢ ὥστε πρᾶγμα τηλικοῦτον τὸ μέγεθος χωρεῖν, ἀλλά γε τὸν Ἑλληνισμὸν ἀμωσγέπως ἔμαθον· καὶ τῆς περὶ αὐτὸν δόξης πολυσημόριόν τι εἰς τὸ τῦ Βολφίου ὄνομα μετοχετεύσαντα· οὐδαμῦ γὰρ, ὡς οἶμαι, λατινίζων ὁ Δημοσθένης ἀναγνωσθήσεται, ὅπου μή τινες τῶν ἐπιεικῶς ἐχόντων καὶ τῷ ἐπηρεάζειν οὐ χαιρόντων ἀναμνησθήσονται, ὅτι πρῶτος ὁ Βόλφιος πρὸς τῷ Ἀττικῷ τριβωνίῳ τὸν Δημοσθένην καὶ Ρωμαϊκὴν τήβεννον ἐπενδύσαιτο· ὅμως δὲ πλεῖον ἀπέχειν ἂν ἐμαυτὸν βουλοίμην ταύτης, εἴτε εὐήθειαν, εἴτε αὐθάδειαν, εἴτε καὶ ἀδικίαν χρὴ λέγειν, ὥσθ' ὁμολογουμένη καὶ ἀποδεδειγμένη τῇ ἀληθείᾳ ἀντιλέγειν. πολλῷ δὲ τύτων ἔτι ἀγνωμονέτερους εἶναι νομίζω, τοὺς τὰ προϋπάρξαντα πάντα πρὸς τὰ τελευταῖον ἐκβάντα κρίνοντας· οὐχὶ δὲ ἀγνώμονας μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν εὐήθεις, οἵ τινες αὐτοὶ μήτε τὰ ἴδια μήτε τὰ κοινὰ διοικεῖν εἰδότες, μετὰ τοσαύτας ἐτῶν περιόδους Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος διδασκάλους ἑαυτὸς καθιξᾶσιν, τῶν πάντων τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἀρχόντων τε καὶ σοφῶν διδασκάλων γεγενημέ-

γενημένων. οὐ λογίζονται δὲ οἱ Ἀρίσαρχοι οὗτοι, ὅτι μετὰ τὰ πράγματα καὶ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος τὰ σφάλματα τῶν πραττομένων κατενόησεν· ἅπερ, πρὶν ἐπιχειρηθῆναι, καὶ τοὺς φρονιμωτάτους τῶν ἀνθρῶν παρέλαθεν. ἀλλὰ γὰρ τοῖς ἀγνώμοσι τέτοις κριτοῖς, καὶ σοφοῖς μὲν εἶναι προσποιουμένοις, νοῦν δ' οὐκ ἔχουσιν, ἱκανῶς ὅ, τε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ Κικέρων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπολελόγηνται. περιττὸν τοίνυν ἂν εἴη πλείους περὶ τέτων ποιήσασθαι τοὺς λόγους· ἅπαντα γὰρ τῶν εὖ φρονούντων ἐγνωκότων, ὅτι ἐκ αὐτάρκης ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη φρόνησις μήτε κωλύειν τὰς θεηλάτους· κατ' Εὐριπίδην φάναι· τῶν συμφορῶν, μήτ' εὐδαιμονίας ἐπιτυχεῖν. ὅμως δέ γε, καθάπερ ἔν τε τοῖς χειμῶσιν ἔργον τί ἐστι τοῦ κυβερνήτου, καίπερ ἀσθενὲς ὑπάρχον· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ γίγνεσθαι τὸν σῖτον, εἰ καὶ πολλάκις, νῦν μὲν αἱ χάλαζαι, νῦν δὲ οἱ κεραυνοὶ· νῦν δὲ αἱ ἐπομβρίαι εἰς ματαιοπονίαν περιξᾶσι πᾶσαν τέτων τὴν φιλοπονίαν· ἔτως ἀεί πως καὶ τῇ βουλῇ μάχεται ἡ τύχη, μήτε παύσονται πρότερον αὗται διαμαχόμεναι τὸν ἀλλοπρόσαλλον ἄρην ἔχουσαι βραβευτὴν πρὸς ἀλλήλας, πρὶν ἢ αἱ ἐκβάσεις τὴν ἀκατάλλακτον φιλονεικίαν καταπαύσειαν. ἔτε γὰρ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔχει καθάπερ ἡ τῦ ἡλίου, εἴτε περιδρομὴν, εἴτε περιφορὰν δέον εἰπεῖν. οὗτος μὲν γὰρ ἀπαραλλάκτως ἀπό τ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν, κἀντεῦθεν ἀνάπαλιν φέρεται. τὸ γὰρ αὐτὸν τοτὲ μὲν ὑπὸ νεφῶν ἐπισκιάζεσθαι, τοτὲ δὲ τῆς σελήνης κατ' εὐθείαν ὑπιέσης, ἀμαυρᾶσθαί πως, καὶ καθ' ἡμέραν τῆς γῆς ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν ἐπισκοτέσης· τέτων δὴ μηδαμῶς μὲν τὸν ἥλιον, μᾶλλον δὲ ἡμῶν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἀσθένειαν, εἴτε τὴν δυσχίαν αἰτιατέον. ἀλλ' ὥσπερ οἱ μεγάλοι τῶν ποταμῶν ἐχὶ μὲν τὴν εὐθείαν διαπερῶσιν, ἀλλὰ τά, τε πρανῆ καὶ εὔπορα διώκουσιν· ἔτω καὶ οἱ εὖ φρονοῦντες τῶν ἀνθρώπων τέτοις ὡς ἐπὶ

τὸ πολὺ συμπεριφέρονται, ὧν εἰς τὸ παρὸν βελτίονων ἐκ εὐπορουῦσι. ταῦτα, καί τι μηδὲν ἔμοιγε διαφέρον, ἐχ οἷός τ' ἐγενόμην παραλιπεῖν, ὅπως ἂν μετά τε πλείονος ἐπιεικείας καὶ σπουδῆς ἐντονωτέρας, τοῖς τῶ Δημοσθένους συμβουλευτικοῖς τοῖς ἐν τῷ πρὸ τότε βιβλίῳ ἐκκειμένοις, οἵτε Φιλοπάτριδες τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ περὶ τὴν πειθὼ, τὴν τύραννον τῶν Φρενῶν, ἐσπεδακότες, ἐντύχοιεν. ὅπερ ἴσως ἐκ ἀνωφελῶς κατὰ σχολὴν ποιήσαιεν τῶν ἀνθρώπων οἱ μήτε λίαν ἀσχολούμενοι, μήτ' ἀμελῶς ἔχοντες τῆς πολιτείας. καὶ μὴν ἄμεινον ἂν τί δὲ εἰ καὶ μετὰ τέρψεως διαρκεξέρας; περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων Φιλοπονήσαιεν οἱ εὐΦρονοῦντες, ἢ περὶ ἕτερ' ἄττα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν πλείστου εἶναι ἀξια νομιζομένων. ἐχὶ δὲ ἐδ' ἐμαυτὸν λέληθεν, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς πλεῖστον ἀΦέστηκε τῶν ἐπὶ Δημοσθένους· οὔτε γὰρ τὰ τῆς θρησκείας ταὐτὰ, καὶ ἄλλοῖα μὲν τὰ ἔθη, ἄλλοι δὲ οἱ νόμοι, ἄλλαι δὲ αἱ πολιτεῖαι· ὅμως δὲ, καθάπερ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, ἕτω καὶ ἐν τοῖς πολιτεύμασι, μεγάλης ἴσης τῆς ἀνομοιότητος, μεγάλη τίς ὅμως ἐστὶ καὶ ἡ ὁμοιότης. ὥσπερ δὲ ταυτην ὁ πεπαιδευμένος ῥαδίως ἂν κατίδοι· τίς γὰρ ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη Φύσις ἐπὶ ταὐτὰ ἀείπως Φέρεται, τά, τε συμΦέρειν δοκοῦντα ἐπαυξάνουσα, τά, τε βλαβερὰ Φυλαττομένη, διαΦόρως μέντοι μετιοῦσα; ἕτω τοῖς ἀπείροις πραγμάτων, καὶ ἀναισθητοῦσι τῶν ἀναγινωσκόντων διὰ βραχέων ἐ ῥᾴδιον ἀποδεῖξαι. καὶ μὴν εἰ μηδεμία περιγίγνοιτ' ἐκεῖθεν ὠΦέλεια, ἀλλά γε ἡ τέρψις ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν λογίων συγγραΦέων, καὶ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν πάλαι γεγενημένων, πάγκαλος ἂν εἴη καὶ ἐκ εὐκαταΦρόνητος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρεάσθω, ἤδη δέ ποτε ὁ λόγος ἐπὶ τὴν τῶν εἰς ἄκρον δεινότητος ἐληλακότων ἀνδρῶν σΦοδροτάτην Φιλονεικίαν καὶ τοὺς ἀντιπάλους μετίτω λόγους. τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον ἐκ ἄδηλον, ὅτι ἀπεχθῶς τε πρὸς σΦᾶς

αὐτὸς

αὐτὲς εἶχον, καὶ τῆς αὐτῆς δόξης τὲ εὖ λέγειν ζηλωταὶ ἐγένοντο, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. οὐδὲ γὰρ ἂν τοιαύτης προφάσεως οὐχ ὑπούσης, ὁ μὲν τὴν ἐκείνου ζωὴν, ὁ δὲ τὴν τουτεῖ ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέστησεν. τὰ δὲ γε αἴτια τῆς διαφωνίας ἀφανέστερά πως ὄντα καὶ ἧττον ἀκριβῆ, τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δ' ἑτέρως εἰκάζειν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, παρέσχεν, ἀποδείξεων ἐκ εὐπορεῖσιν. εἰσὶ γάρ τινες οἱ νομίζουσι φύσει τινὰ τούτοις ἐνυπάρχεσαν δυσμένειαν προκατάρξαι τοῦ μίσους· φασκόντων γε τῶν περὶ τὰ ἄστρα δεινῶν, ὅτι ἔμφυτός ἐστιν ἐνίοις οὐκ οἶδ' ἥ τις πρὸς ἀλλήλες τοῖς μὲν συμπάθεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντιπάθεια. τὲτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν, πολλῶν ἐκ τῆς πρώτης προσόψεως, τὲς μὲν φιλούντων, τὲς δὲ μισέντων. καὶ τῶν μὲν ταῖς εὐεργεσίαις εἰς εὔνοιαν προσάγεσθαι μᾶλις, τῶν δὲ μηδὲ ταῖς κακοποιίαις ἀλλοτριᾶσθαι ῥᾳδίως δυναμένων. ἀπεφήνατο δὲ καὶ Ἀριστέλης, ὅτι αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἠθῶν ἧκιστα φιλικόν. ἐγένετο δ' ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὡς φασιν, ἱλαρώτερος τὴν φύσιν, ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀστεῖος, θεραπευτικὸς τῶν ἐν ἐξουσίᾳ, ἐρωτικὸς, συμποτικός· ἐκ τουναντίου δ' ὁ Δημοσθένης ὑποπόρτης, αὐστηρὸς, ἀκριβὴς, δημοκρατικὸς, μισοτύραννος, ἐν τοῖς μάλιτα δὲ ἀνταγωνιτὴς τοῖς τὲς Ἕλληνας, κατὰ τὸ εἰκὸς, εἰς κίνδυνον καταστῆσαι καὶ βλάψαι μέλλουσι. μόνη δ' ἂν αὕτη εὐσχήμων ἂν εἴη τῶν προφάσεων τῆς ἀπεχθείας. καίπερ γὰρ ἔχοντος Αἰσχίνου ἔγκλημα προδότης τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι· τὲτο δ' ὅμως ἐκ αὐτάρκως ἐξελεγχθὲν ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι ἐάσωμεν· καὶ ἀμφότερον, τόν τε Αἰσχίνην καὶ τὸν Δημοσθένην ἄνδρα σπεδαῖον καὶ φιλόπολιν γενέσθαι συγχωρῶμεν, οἷος ἑκάτερος ὑπολαμβάνεσθαι ἀξιοῖ. κατὰ τοῦτο δὲ διενηνόχασιν ἀλλήλων, ὅτι ὁ μὲν Δημοσθένης τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, μετὰ κινδύνου μὲν ἐν τῷ παρόντι συμπεπλεγμένου, εἰς τὸ μέλλον δὲ βεβαίας ἀσφαλεί-

ας περιποιητικοῦ ἐσοχάζετο· ὁ δ' Αἰσχίνης τὴν παρεῦσαν εἰρήνην ἔσεργεν ὁποίαν δήποτ' ἦσαν, ὁρῶν γε τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων πολλῆ τε φιλησονίᾳ δεδελωμένον, καὶ ἀσθενέστερον γεγονότα, ἢ ὡς ἀξιόμαχον εἶναι πρὸς Φίλιππον καὶ Ἀλέξανδρον, δεινοτάτους πράγμασι χρῆσθαι βασιλεῖς, καὶ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας. ὁπότερος δὲ τῶ σκοποῦ μᾶλλον ἔτυχεν ἀποφαίνεσθαι, οὐ πρὸς ἐμοῦ μέν ἐστιν· ἕκαστος δ' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τὰς ἑκατέρᾳ προφάσεις καὶ λογισμὰς ἀντεξεταζέτω, καίτοι καὶ τῶτο σχεδὸν ἀμήχανον ἐν ἡμῖν, τοῖς τἀκριβὲς τῆς ἱστορίας ἀγνοῦσι. τί γὰρ ἀναμφισβήτως ἂν διϊσχυριζοίμεθα χωρὶς ταύτης τῆς ὑποθέσεως· εἰ τῶτ' ἠλήθευσεν Αἰσχίνης ἢ Δημοσθένης; τίς γὰρ τῶν πάντων οὐκ οἶδεν τοὺς τῶν ῥητόρων λόγους ἐκ ἀεὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ πρὸς πειθὼ πάντα τρόπον ἀναφέρεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον; ἀποφάναι αὐτὸς, καταφάναι, πλάττειν πάμπολλα τολμηρότατα, ἐχ ἥττον δὲ καὶ ἐπιτυχῶς; οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν δίναν κορύζης μεστοὶ ὄντες, καὶ εὐμετακίνητοι τῇ Φύσει, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἄγονται καὶ Φέρονται, καὶ τοῖς μὲν ἐγνωσμένοις ἀπιστοῦσι, τὰ δὲ παραδοξότατα τῶν ὄντων ἀποδέχονται, τῇ δεινότητι τῶν λόγων ἀπατηθέντες. τὸ τοίνυν τέταρτον τῆς ἀπεχθείας αἴτιον τάχ' ἂν ἀπὸ τῆς περὶ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα ζηλοτυπίας ὁρμηθείη· ἑκατέρου τῶν μὲν πρωτείων τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀντιποιουμένου, τὴν δὲ θατέρου λαμπρότητα ἐπισκοτεῖν ἑαυτῷ ἀγανακτοῦντος. ἔτι δὲ τῶτο τὸ πάθος λυμαντικώτατον τῶν πολιτειῶν, καὶ πλείστης Φυλακῆς ἄξιον τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μὴ εἰς πανολεθρίαν τῶν κοινῶν ῥιζωθὲν ἀναβλαστήσειε. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. ὁντινα δὲ τρόπον ἑκάτερος τουτονὶ τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο, ἐκ τῆς τῶν ἀντιπάλων λόγων συγκρίσεως μετὰ πλείστης μὲν ἡδονῆς, ὠφελείας δ' οὐδὲν καταδεεστέρας, γνωσθήσεται τοῖς περὶ τοὺς λόγους ἐσπου-

ἐσπουδακόσιν. ἐν τούτοις γὰρ οἱ κράτιστοι τῶν ῥητόρων πᾶσαν μὲν τὴν τῆς διανοίας ἰσχὺν, πᾶσαν δὲ τὴν τῆς παιδείας τε καὶ ῥητορείας πανοπλίαν προυχειρίσαντο. προυθήκαμεν δὲ καταρχὰς τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον· καίτοι τόπου τινὸς ἐν αὐτῷ πραγματευομένου, καὶ δικετοῦ τινὸς δίκην ἐμφωλεύοντος τοῦ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις καλῶς ποιοῦσιν ἀπηχθημένου· διά τε τὴν τῶν καιρῶν ἀκολουθίαν, καὶ διότι ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, οὐ μόνον Αἰσχίνου ὡς καθυφεμένου τὰ τῆς πόλεως κατηγορεῖ, ἀλλα καὶ Τιμάρχου, ἔκ γε τῶν ἐνόντων, ὑπεραπολογεῖται. τούτοις δ' ἕπεται ἡ Αἰσχίνε ἀπολογία, καὶ ἡ γραφὴ ἡ κατὰ Κτησιφῶντος, ἣ ἀνταγωνίζεται Δημοσθένης. καὶ ἐν τούτοις τὸ δεύτερον τιμῆμα τῶν λόγων καταλήγει. καίτοι τῆς τάξεως ἀπαιτούσης, τὰς ἑκατέρου ἐπιστολὰς πρὸς τῷ τελει κεῖσθαι, ἅμα τῷ Δεινάρχου λόγῳ, διὰ τὸ τελευταῖα γεγράφθαι ταῦτα σχεδόν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ μέγεθος τούτου τοῦ τόμου ἀνάρμοστον γένοιτο καὶ ἀσύμμετρον, τῷ πρώτῳ μέρει αὐτὰ συνετάξαμεν· ὅτις μὲν οὖν κατὰ σχολὴν ταῦτα καὶ μετὰ προσεκτικῆς συνέσεως ἀναγνώσεται, καταπτύσειεν ἂν, ὡς οἶμαι, τῶν καθ' ἡμᾶς λογοδαιδάλων, πρός γε τούτους τοὺς ῥήτορας ἀντεξεταζομένων. Augustae Vindelicorum, Calendis Augusti Anno 1569.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ῬΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τε γραμματικοῦ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τὰς θιάσους τελούσης. Φασὶ δὲ αὐτὸν παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν, καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν. ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμένην Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι. ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ Ἔμπουσα. γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγῳδίαν, ὥστε τριταγωνιστεῖν. ὄντα [1] δὲ λαμπρόφωνον, γραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ, καὶ ἀναγινώσκοντα, ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον, ἐπιθέσθαι τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν, ὄντα εὐφυῆ. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ, καὶ διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφάνῳ [2], μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον

1. ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι] Fortassis ὑπογραμματεῦσαι. Initio putabam turbatum esse verborum ordinem, et sic legendum τριταγωνιστεῖν ὄντα λαμπρόφωνον, καὶ ὑπογραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι. Sed claritas vocis pro concione aeque necessaria est, ac in theatris. WOLF.

2. στεφάνῳ] Ad hunc locum Wolf p. 332. quidem asteriscum apposuit, annotatum tamen p. 346. (ed. Basil.) nihil reliquit. Videtur legendum esse στεφανωθέντα. REISKE.

τον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμωθέντα δὲ, ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον, οἰηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας τὸν Ἀλέξανδρον. πυθόμενος δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα, καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων αὐτοῦ Ῥοδίων τὴν τέχνην διδάξαι τὴν ῥητορικὴν, ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μηδ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γᾶν κελευόντων εἰπεῖν, ἀδὲ τοῦτο θελῆσαι. συμβαλόντα, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττήθεὶς, κομιδῇ γ' ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρῆναι [3]. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην, καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. Δημοχάρης δὲ, ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστεύεν αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν, Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδιποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα, αἰσχρῶς πεσεῖν, καὶ ἀναχῆναι [4] ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χορο-

3. διαφθαρῆναι] Rursus h. l. quoque alterisceum quidem exhibet editio Wolfiana, annotationis autem nihil. Legendum videtur μέλλει διαφθαρῆναι. *ex eo, quod domi victus esset, facta coniectura, fore multo magis, vt foris pereat.* REISKE.

4. ἀναχῆναι] *Surrexisse a Sannione.* id est τὸν Σαννίωνα ἀναχῆσαι αὐτὸν *erectum esse.* Sannionem eum subleuasse. Nisi quis τὸ Σαννίωνα ἀναχῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκβληθῆναι ἀποδοκιμασθέντα malit intelligere, *reiectum et repulsum esse.* WOLF.

Rectum vidit Wolf. ἀναχῆναι h. l. valet idem, atque ἀνάχατον γενέσθαι *coactum esse a Sannione e patria emigrare.* Cuius auctoris hoc sit breue fragmentum, neque mihi constat, et Wolf dudum fassus

χοροδιδασκάλου. ἔνθεν δ' ἦν ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων, καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου, τῶν κακῶν ὑποκριτῶν, ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρὸς. εἴη ἂν οὖν ἐνθένδε ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τὸν δῆμον Αἰσχίνης Κοθωκίδης.

ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν ἀθηναῖος, τὸν δῆμον κοθωκίδης, υἱὸς δὲ Ατρομήτου, ὅν φασι πρότερον Τρόμητα καλούμενον, ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει, ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι, γεγονέναι δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς δοῦλον, καὶ παῖδας ἔχοντα [1] διδά-

ſus eſt neque ſibi magis conſtare, addendo ad huius fragmenti titulum vocabulum ἀδήλου quod vocabulum in Aldina non legitur. Mihi tamen videtur Libanii eſſe. Fragmentum hoc, et alterum ſtatim inſequens Apollonii, primus edidit Aldus Manutius, vnde repetiit Hieronymus Wolf, ſed loco alieno, vbi minime quaeras, tomo Demoſthenis ſui Baſileae editi ſecundo, p. 332. et 333. cuius ordinem, vt alia non pauca haud probanda, ſecutus Taylor ambo iſtaec fragmenta, et tertium item, in fronte orationis in Cteſiphontem, ab ipſo quoque Wolfio praeteruiſum, a me autem reſtituendum ex Aldina, omiſit. Henricus Stephanus iſta tria fragmenta, neutiquam illa contemnenda, ab editione ſua excluſit, errore magis et inaduertentia quadam, quam conſilio. REISKE.

1. παῖδας ἔχοντα] Sententia poſtulat παιδείας μετέχοντα. REISKE.

διδάσκειν γράμματα πρὸς τῷ Θησείῳ καὶ τῷ τοῦ Ἰατρεῖ [2] ἡρῴῳ. εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὡς ἔνιοι Γλαυκίδος. ἣν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἠταιρηκέναι [3] καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἡρῴῳ. ἔπειτα ὕστερον ἀναπεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τὲς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγονὼς δ' ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης, καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρες, τοῦ τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ ὑπηρέτει [4] γράμματα διδάσκοντι. ἀνὴρ δὲ γενόμενος, τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσέ [5] τῆς ἀρχῆς χρόνον τινὰ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ. ἦν δὲ ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον. ἔπειτα ἀποστὰς τούτου, τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν Κολυττῷ ποτε Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος

2. τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἡρῴῳ] id est, vt opinor, τῷ Ἀσκληπιείῳ *ad aedem Aesculapii.* Sed Vlpianus, si recte memini, Aristomachum quendam medicum fuisse appellatum dicit. WOLF.

3. ἠταιρηκέναι] ἑταίρα, ἀντὶ πόρνης. ὅθεν ἑταιρεῖν. quod ad vtrumque sexum refertur. Vnde lex Solonis, τὸν ἠταιρηκότα εἴργειν τῶν βήματος. WOLF. Non equidem memini ἑταιρεῖν de meretrice vsurpari, a bonis quidem scriptoribus, qui de solis maribus corpus prostituentibus vsurpant. Verum ab hac faece Graecitatis, qua Grammatici redundant, ecquis tandem exquisitam et limatam dictionem requirat? REISKE

4. ὑπηρέτει] Sic leg. WOLF. In Aldina nempe est ὑπηρετεῖ.

5 ὑπεγραμμάτευσε] Sic leg. WOLF. In Aldina est ὑπογραμμ.

μενος κατέπεσε [6]. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ [7] πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτείαν ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν ἄρασθαι πολιτείαν [8] πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην, τοὺς τἀναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύριά ἐστι, καὶ δὴ πάντων ἐκεῖνο ἐναργέστατον. ἑλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων διαδικασίαν, οὐκ ἐπέτρεπεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν, ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, Ὑπερίδῃ λέγειν προσέταξε. φασὶ μέντοι τινὲς αὐτὸν ἀκουσὴν γενέσθαι Πλατωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ [9] Αἰσχίνης Ἐλευσί-

6. κατέπεσε] pro ἐξέπεσε. Bene si habet, iequioris est idiotismus Graecitatis. REISKE.

7. τὸ] Sic lege. WOLF Nam in Aldina est τῷ.

8 ἄρασθαι πολιτείαν] Non videtur bene graecum. Aut αἱρεῖσθαι πολιτείαν dicunt Graeci, aut ἄρασθαι πόλεμον. Num ergo πόλεμον hic leg. erit? REISKE.

9. ἕτερος ῥήτωρ A. ἐλευσίνιος] Ex hoc loco dubium emergit an corrigendus ex eo sit Aristides in Platonica I. pro Rhetorica, vbi legitur Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου, et legendum pro ὁ Λυσανίου vbi sit ἐλευσίνιος, an contra ex loco Aristidis corrigendus sit Apollonii textus et leg. ὁ Λυσανίου, pro ἐλευσίνιος. Aliunde lux non affulget, et potuit

Ἐλευσίνιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γεγραφέναι. λέγεται δὲ ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς δὲ ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν τῷ παραπρεσβείας [10] φησὶν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος φατρίας [11] μὲν ἦν καὶ γένους τῶν Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. νέος δ' ὢν κάλλει [12] καὶ χρόνῳ, ὕστερον τὴν ἀσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ, ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ στρατευόμενος εὐνοίας [13] καὶ ἀριστείων ἠξιώθη, καὶ ἐν Κορίνθῳ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας, συγκατήγαγε τὸν δῆμον. βιῶναι δ' ἀναμαρτήτως. εἶναι δ' αὐτὸν ἐτῶν ἐννενήκοντα τεσσάρων. φησὶ δὲ καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευθέρους εἶναι. τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρη μὲν ἐν γυμνασίοις διατρίβειν, καὶ μετ' Ἰφικράτους στρατεύσθαι, καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν. Ἀφόβητον

potuit esse idem Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου ἐλευσίνιος. Ideo nihil mutandum, donec aliunde veritas emergat. PALMER. Exerc. p. 649.

10. ἐν τῷ παραπρεσβείας] Lege ἐν τῷ περὶ παραπρεσβ. WOLF. Videtur tamen vulgata quodammodo ferri posse, praesertim cum non sine articulo τῆς dicatur, sed semper cum eo, in ista quidem constructione cum περὶ. περὶ τῆς παραπρεσβ. REISKE.

11. φατρίας] Lege φρατρίας. WOLF. Sed errat, vtrumque perinde vsurpatur. REISKE.

12. κάλλει] Ex oratione περὶ παραπρ. apparet leg. esse, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον. WOLF. Scite, me quidem iudice. Possit quoque legi κάλλει διαφέρων καὶ ῥώμῃ. *forma praestans et robore corporis.* REISKE.

13. εὐνοίας] Fortassis ἐπαίνων WOLF.

βητον δὲ, τὸν νεώτατον αὐτοῦ ἀδελφὸν, πεπρεσβευκέναι μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. περὶ δὲ ἑαυτὸν φησιν ὡς ἐκ παίδων ἀπαλλαγεὶς περίπολος τῆς ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη, ἔφηβος ὤν. ἦτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιῄρχοντο κατὰ προσαγὴν νόμε. ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι [14] καλεμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετ' Ἀλκιβιάδε καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπὴν, κινδύνε [δὲ] γενομένε περὶ τὴν καλεμένην Νεμεάδα χαράδραν ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδες πάσας ἐξῆλθε, καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Ταμύνοις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. εἶτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δ' Αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρε καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν, βεβιωκὼς ἔτη οε. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτῦ γεγραμμένων, καὶ τέτων δημοσίων, ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστι, τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὑρίσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον. ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρε χρόνων γέγραπται. τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τὰς αὐτὰς ὄντων χρόνες, πρότερός ἐστι τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχε. ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τέτε τῦ λόγε.

14. τὴν ἐν τοῖς μέρεσι] Haec tractanda erunt in oratione Aeschinea τῆς παραπρ. vbi παραπομπὴν et νεμεάδα χαράδραν legitur. WOLF. Scil. Aldina hic loci simplex πομπὴν et χαράδρας dat, hoc quidem vitiose. Conf. Palmer. Exercit. p. 650 qui cum Wolfio idem animaduertit. REISKE.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΝ.

Ἀθηναῖοι [1] πολεμήσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν Ολυνθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον· καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις ψηφισάμενοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις, τὰς ἀπολῃψομένους παρ' αὐτοῦ τοὺς ὅρκους, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχίνης. ἐπανηκόσης δὲ τῆς πρεσβείας, γράφεσι παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ Τίμαρχος Ἀριζήλε Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημηγορῶν, καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ [2] γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων, τὸν ἐκφέροντα ὅπλα πρὸς Φίλιππον, θανάτῳ ζημιοῦσθαι. * προτεθείσης

1. ἀθηναῖοι κ. τ. λ.] Miserunt illi quidem auxilia Olynthiis, sed Amphipolitanum bellum ex professo cum Philippo egerunt. Quare vide num legendum τὸν ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ πόλεμον, aut τὸν ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΙΚΟΝ πόλεμον. Etsi hoc durius. WOLFIVS.

2. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων] Nuper scripserat decretum *senator*, *cum in senatu esset*, *cum senatorem ageret*. Senatum Atheniensem fuisse non perpetuum, sed annuum ex *Vlpiano* cognouimus. Ego verti, *senatusconsultum promulgarat*. Fuerunt et ψηφίσματα τοῦ δήμου, *plebiscita*. WOLFIVS.

Senatusconsultum, Wolfius. Potius, *Plebiscitum*. IVRIN.

σης [3] ἓν τῆς γραφῆς, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν Τίμαρχον ὡς δημηγορεῖντα παρὰ τὸς νόμος· ἐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι [4]. ἔνιοι μὲν ἓν φασιν ὡς ἀπήγξατο ὁ Τίμαρχος, τὴν κρίσιν ἐχ ὑπομείνας· οἱ δὲ, ὅτι ἀλοὺς [5] ἠτιμώθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἕτω δὲ περιβόητον τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥσε ἀπὸ τῆς κρίσεως ταύτης, τοὺς πορνοὺς τὸ λοιπὸν ἐκάλεν Τιμάρχες [6]. τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ διασυρήσας [7] ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὔνοιαν

3. ἀποτεθείσης] *Repoſita* vel *aſſeruata* Actione. Forte, ἀποδοθείσης, *Crimine ad praetorem delato, actione publice propoſita.* Vetus anonymus interpres harum orationum (quem poſthac littera V notabo) *intermiſſa ea delatione, antequam ad examen iudicii deueniretur.* WOLFIVS.

4. ἡταιρηκότι] Τὸ ἑταιρεῖν non eſt ſimpliciter ſcortari, nec tam mulierum quam marium, qui corpore quaeſtum faciunt. Hos a ſuggeſto Athenienſes arcuerunt, ex lege Solonis, quae exſtat apud *Laertium*, τὸν ἡταιρηκότα εἴργειν ἀπὸ τῦ βήματος. WOLF.

5. ὅτι ἀλοὺς ἠτιμώθη] Wolfius, *condemnatum atque in ordinem coactum eſſe.* Potius, *ignominia affectum eſſe.* Nempe, qui magiſtratu aut quouis ſupra ceteros honore inſignis eo deiicitur, recte dicitur in ordinem cogi, cum poſtea pari cum reliquis ciuibus iure fruatur: at qui ἀτιμᾶται, omni iure ciuium excidit. IVRIN.

6. Τιμάρχους] Falli videtur ſcriptor argumenti. Nam antiquiorem hac cauſa fuiſſe eiusmodi appellationem patet ex p. 22, 23. huius Orationis. IVRIN.

7. διασυρήσας] Malim συρήσας, deleta praepoſitione διά. WOLFIVS.

νοιαν ἐπισπάσηται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν, καὶ περὶ τῆς πολιτείας εἰπὼν, μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια, οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἑταιρήσεως κρινομένων. ἔστι δὲ τάδε. εἰ καλῶς καὶ ἀκριβῶς τὸς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τὸς περὶ τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας, καὶ μειρακίων, καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπεῖπον τοῖς ἑταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν· καὶ ἔξῆς, εἰ παρὰ τὸς νόμους δημηγορεῖ Τίμαρχος ἑταιρηκώς· ἐν ᾧ εἰ ἔνοχος Τίμαρχος τῇ γραφῇ ἑταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλᾳ ἑταίρησε μισθῷ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῷ· εἰ παρὰ Αντικλεῖ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων, καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκου, δημοσίου δούλου τῆς πόλεως, καὶ παρ' αὐτῷ διέτριψεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ Ηγησάνδρῳ τῷ Τιμομάχου ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Τοῦτον τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν [1] κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην σεσυκοφαντηκώς [2]. νόμοι δὲ εἰσὶ περὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὓς τι-

1. δοκιμασίαν κατὰ Τ.] Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν τινὶ, *inquisitionem* vel *probationem denunciare alicui*, vel, *intendere actionem vitae anteactae*. Est genus actionis in eos, qui magistratu aut honore indigni putantur. ἔδει γὰρ κληρωμένους λαγχάνειν μὲν, ἄρχειν δὲ οὔ, εἰ μὴ δοκιμασθέντας, vt docet *Demosthenes*. V. [sc l. 23. δοκιμάζεσθαι εἰ ἐπιτήδειοι]

νας χρὴ εἴργεσθαι * τοῦ λέγειν, οἷον τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας, τοὺς ἡταιρηκότας, εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταίρηκε, καὶ ὅτι τὰ πατρῷα κατεδήδοκε 3. περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλέον τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἐστί. φαίνεται δὲ νενικηκὼς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς 4 δίκας γράφεσθαι.

popularem aduersus eos fore actionem vt iudicarentur, an idonei essent ad concionem [habendam.] WOLFIVS.

2. σεσυκοφαντικώς] σεσυκοφαντηκὼς lege. WOLF.

3. κατεδήδοκε] Deesse videtur post hanc vocem. Haeret enim Constructio. δύο δὲ ἐγκαλῶν Αἰσχίνης — περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος. TAYLOR.

4. μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι] Probabile hoc est vel ex eo, quod multa insunt in orationibus, quae non ratione prouisa, sed ex euentu cognita, et inserta esse videntur. *Cicero* orationem *de Deiotaro* negat scriptione magnopere esse dignam, et apud eundem *Cato* senex, *Causarum*, inquit, *illustrium quascunque defendi, nunc quam maxime orationes conficio*: et Milo de sui *Ciceroniana* defensione dixisse fertur, *o Cicero, si ita dixisses, vt scripsisti, Milo non esset mullos Massiliensis.* WOLFIVS

Habes

Habes, mi Lector, *Orationem illam ſaeuam, criminoſamque et virulentam* (ſermone vtor *Gelliano*, *Noct. Attic. XVIII. 3.*) *qua Timarchum de impudicitia grauiter inſigniterque accuſauit Aeſchines.* Cauſam et hiſtoriam abunde diſcere potes ex argumentis, tam quae huic orationi, quam quae binis illis περὶ παραπρεσβείας adponuntur. Rectèque primum in hac Orationum ſerie locum vindicat, cum ſit quaſi exordium inimicitiarum inter *Aeſchinem Demoſthenemque*, et ad celebratiſſima iſta paria λόγων ἀντιπάλων et ordine accuſationis et temporis ratione lectorem fere manu ducat. De Timarcho interea, deque huius Orationis aetate, fortuna atque exitu nonnulla video eſſe praefanda. Hominis certe mores ſpurciſſimos, ſi qua accuſanti fides, ſatis oſtendit vehementiſſima haec et acerrima oratio. Liquet tamen, idque tam ex aduerſario, quam ex *Demoſthene*, hominem fuiſſe in Reip. muniis obeundis exercitatiſſimum, domi peregreque illuſtrem, et officiis cum bellicis tum ciuilibus ſtrenue defunctum. Erat enim Timarchus, vt *Hermogenis* verbis vtar π. μεθ. δεινοτ. p. 432. Edit. Criſpin. πρόσωπον ἔνδοξον· ὁ γὰρ Τίμαρχος τιμᾶται, καὶ λελειτούργηκε, καὶ ἀρχὰς ἦρξε. Vicit tamen, vt in his rebus fieri ſolet, Criminatio, et Timarchi *nomen* per omnem, quae ſecuta eſt, aetatem ad *diuerbii* ignominiam exagitauit. Vti legere poſſis in Argumento priori huius Orationis. Ita quoque *Heſychius* v. Δημοκλείδαι. Οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ Δημοκλείδου, τοιούτου ὄντος, καθάπερ καὶ τὸς ἡταιρηκότας ΤΙΜΑΡΧΟΥΣ ἔλεγον, τὸς δὲ πονηρὸς Εὐρυβάτας, Κιλίκωνας δὲ τοὺς προδότας. Ita fere *Syneſius Encom. Caluit.* Ὅθεν οἱ Κλεισθένεις, καὶ ΤΙΜΑΡΧΟΙ, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὦραν διατιθέμενοι, et quae ſequuntur. Ita

etiam *Maxim. Tyrius* ad finem dissertationis *de Socratis amatoria*, Τίς ἂν, ὦ θεοὶ, μέμψαιτο ἐρᾶσθαι τοιοῦτον, πλὴν ΤΙΜΑΡΧΟΥ; atque ad hanc infamiam proculdubio spectant vexata illa verba *Luciani* in *Pseudolog.* §. 27. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ἐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ κἀκείνῳ τι περιττότερον προσεῖναί σοι. Quae si mihi interpraetari liceret, dicerem, eum, quem in hoc tractatulo adeo sauere exagitat *Lucianus*, a moribus non absurdum nomen obtinuisse, quippe quem ciues eius, vnius literulae ad Timarchi nomen additione, ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ vocare consuescebant, quasi *totum Timarchum*, a capite ad talos, totisque intus medullis Timarchum: cuius ad mores habitumque exprimendum non iam sufficeret *simplex* illa et protrita veteris Timarchi appellatio. Ego vero pergo. Nonnulla de eo protulit *Suidas*, quae vix alibi leguntur. Τίμαρχος Ἀριζήλε, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγόλαι καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὑτὸν, καὶ μετ' αὐτὲς Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκέτη. Ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος, διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· ἀδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἤλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν. Orationem Aristogitonis contra Timarchum laudat *Harpocratio* v. Αὐτοκλείδης et Θέρσανδρος, *Scholiastes* item *Hermogenis* pag. 296. et *Suidas*. Ille est proculdubio quem memorat *Quintilianus* XII. 10. *Transeo plurimos, Lycurgum*, Aristogitona, *et his priores Isaeum, Antiphontem, quos vt homines inter se genere similis, differentis dixeris specie.* De quo denique rhetore plurima consarcinauit eruditissimus *Maussacus*, *Not. ad Harpocr.* pag.

pag. 117. Timarchum autem, vt in ordinem redeam, cum in foro plurimum versatus esset, (conciones enim frequentissime habuit, et rogationes multas tulit) credibile est inter celeberrimos loquendi magistros a *Longino* numerari, quos ille tanquam eloquentiae parentes his verbis in fragmento quodam designat: Κορωνὶς δ' ἔγω λόγε παντὸς καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ Δημοσθένης Λυσίας, Αἰσχίνης, Ἀριστείδης, Ἰσαῖος, Τίμαρχος, Ἰσοκράτης ceteri. Et fortasse ad eum spectant verba haec a *Rutilio Lupo* in extremo opere adducta *: *Item* TIMARCHI: *Itaque vt familiares videbantur, hos necessitudine opitulandi adstrinxit, hosque ignotos iusta benevolentiae causa illexit.* De hoc homine aliquammulta consignauit *Tzetzes* in *versibus* suis *politicis*, verbi gratia, *Chiliad.* VI. 5, 105, 138, etc. verum quae hanc causam potissimum spectant, haec sunt, quae sequuntur:

Οὗτος ὁ Ἀριζήλε μὲν Τίμαρχος παῖς, ὁ πόρνος,
Ο φίλος Δημοσθένες δὲ τῆ πανσεμνοσομῆντος.
Καὶ γραμματεῖς, καὶ ῥήτορες ὄνλες τῶν Αθηναίων,
Επτά τε ἄλλοι πρεσβευταὶ τῆ γένες Αθηναίων,
Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα καὶ τῶν Αθηνῶν συνήργει,
Κατὰ Αἰσχίνε ἔτησαν δίκην παραπρεσβείας,
Ηι καὶ Συντεὺς κατήγορος ἐνίκησεν ἂν πάντας.
Ομως ἔτω τὸν ἥττονα λόγον Αἰσχίνης ἔχων
Πρῶτα καθεῖλε Τίμαρχον δείξας πεπορνευκότα,
Ως Μισγολάε φίλον μὲν ὄντα τῆ φιλονέου,
Καὶ φίλον Πιτταλάκε δὲ πάλιν τοῦ ὀρνιθία.

Chil. VI. 47.

* V. Ruhnkenii V. C. annot. ad h. l. p. 88. et 136. qui docet DINARCHI leg. esse. REISKE.

Habes nimirum Iambos tetrametros catalectícos, qualis eſt ille *Terentii* in *Hecyra*,

Nam ſi remittent quippiam | Philùmenae dolores,

hoc tamen praefato, nempe ſi eorum ictum et ſcanſionem, non ſyllabarum pondere, verum, quae erat iſtius aetatis barbaries, accentuum ratione dimetiaris, ſc.

Ο φίλος Δημοσθένες δε | τε πάνσεμνοτομένος.

et ſimiliter,

Επτά τε αλλοι πρέσβευται | τε γένες Αθηναίων.

et

Η καί Συντεύς κατήγορος | ενίκησεν αν πάντας.

Verum ignorata penitus metri ratione fieri non potuit, quin imperitus librarius multa conturbaret, cum rhythmum quem violaret vix ſe habuiſſe ſuſpicaretur. Ecce quam leui negotio tris vltimos verſiculos (et in reliquis eadem erit venia) ſola vocabulorum transpoſitione in ordinem redigam:

Καθειλε πρωτο Τίμαρχον | πεπορνευκοτα δειξας,

Ως Μίσγολαϐ φίλον μεν | του φιλονεου οντα,

Καί φίλον Πιτταλάκϐ δε | του ορνιθια παλιν *.

Quo anno acta fuerit haec cauſa contra Timarchum nullibi diſerte proditur. Certe poſt Olymp. CVIII. 2. quo

* Me quidem puduiſſet in his nugis inepti Grammaticaſtii ornandis operam perdere bonamque chartam. REISKE.

2. quo tempore Athenienſes legatos ad Philippum denuo miſerunt pacis confirmandae gratia, et ante Olymp. CIX. 2. quo Demoſthenes aduerſarium male obitae iſtius legationis inſimulauit, cui ſubſcripturus erat hic ipſe Timarchus, ni ea, quae hic agitatur, criminatione fuiſſet ab Aeſchine interceptus. Id quod innuit *Demoſthenes* π. παραπρεσβ. non longe ab initio: Πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς [Aeſchinem]. καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπραγμένων, τὸν μὲν ἀνήρηκε τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων, et quae ſequuntur. Adde, ſi lubet, *Vlpianum* ad locum. Annum hoc tempore agebat Aeſchines 45. vti ex oratione liquet. [Oratio haec habita CVIII. 2. Corſini Faſt. Att. III. 162] * Vncis incluſa haec reperi in ſchedis Taylori. REISKE.

Sunt qui exiſtimant Timarchum tantis conuiciis ab Aeſchine laceratum, vel, ſecundum alios, ne exſpectato quidem iudicio, laqueo ſibi mortem conſciuiſſe. Vide *Plutarch.* in *vita Aeſchinis*, *Photium* item Cod. CCLXIV. *Vlpianum* ad *Demoſthenem* π. παραπρεσβ. *Tzetzem* in *Chiliad.* VI. 58. et Auctorem argumenti prioris. Interea tamen nihil iſtiusmodi comparet ex *Demoſthenis* oratione quae ſequitur *de male obita legatione*, verum conſtat ſolummodo viciſſe quidem *Aeſchinem*, aduerſariumque ſuum ea *infamia* perculiſſe, quae his moribus ex praeſcripto legum debetur. Vid. pag. 59. l. 16. huiusce Tomi. Ex eadem illa *Demoſthenis* oratione etiam admoneo, nonnulla, quae *Aeſchines* in hac cauſa ſevere dixerit, hodie deſiderari.

Quod in exordio huius orationis de fuga inimicitiarum, animique ſui moderatione praedicat *Aeſchines*, idem etiam inculcat in *Epiſtola* XII. Et laudatur profecto hoc prooemium ab *Hermogene* in cap. Περὶ Ἐπιεικείας, tanquam illuſtre argumentum iſtius Characte-

ris. De eo porro ita *Dionyſius* quidam (ſiue is fuerit *Dionyſius Longinus*, vt nonnulli arbitrantur, ſiue quispiam alius) ex *Photii* Cod. LXI. Διονύσιος ὁ σοφιστὴς ἐντυχών ποτε τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀναγνοὺς τοῦ προοιμίου, — "Εἴθε πολλοὺς ἐγράψω" ἔφη, "εἴθε πολλοὺς ἐλύπησας, ἵνα πλείους καταλελοιπὼς ἐτύγχανες λόγους." οὕτως ἥσθη τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος.

Poſtremo, hanc cauſam inter alios memorat *Lucian.* *Apolog. pro Merced. conduct.* §. 7. et *adu Indoct.* §. 27. *Plutarch.* in libello *de Virtute Athen.* vbi vocatur κατὰ Τιμάρχου ἑταιρήσεως, vti inſcribitur in Argumento poſteriori. In eamque perpetuam commentationem contexuit *Brodaeus* VIII. *Miſcell.* 7. vnde quae vtiliora videri poſſunt, identidem excerpſi. TAYLOR.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [1] ἔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ', ὡς ἔγωγε νομίζω, μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἔκαστα τάτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τὴν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτεῖ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος· ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἔν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν [2] ἔνοχον ὄντα [3] οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος

Β 5

1. ἔτε γραφὴν γραψάμενος κ. τ. λ.] Quid inter γραφὴν, εὔθυναν, εἰσαγγελίαν et id genus alia actionum genera interſit, ex *Vipiano* petatur, *Harpocratione* item, et *Suida*. Venetus, γραφὴν γράψασθαι *deferre*, ἐν εὐθύναις λυπῆσαι *repetundarum iudicio damnare* vertit WOLFIVS. Et quidem inſcitiſſime. TAYLOR.

2. ἔνοχον ὄντα οἷς] Subaudi *νόμοις legibus*, non *criminibus*, vt *Wolfius*. IVRIN.

3. οἷς] Περιπλέκομεν, ὅταν αἰσχρὰ ἢ τὰ λεγόμενα, φυλαττόμενοι τὴν ἀπρέπειαν — ἐν τῷ καθ' ὃ Τιμάρ-

κοντος τοῦ γραμματέως, [4] ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν 9. δοκιμασίαν ταυτηνί. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες [5] λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν ἐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν [6] ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὐθ' ἡ πόλις αἰτία ἔσα 12. Τιμάρχῳ, οὐθ' οἱ νόμοι, οὐθ' ὑμεῖς, ἔτ' ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰ-

χου φησὶν Αἰσχίνης Εἰδὼς δ' αὐτὸν ἔνοχον ὄντα (θέλει μὲν εἰπεῖν τῇ πορνείᾳ, φυλαττόμενος δὲ τὸ αἰσχρὸν, περιπλέκει λέγων) οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκέσατ' ἀναγινώσκοντος τὸ γραμματέως. Hermogen. περὶ περιπλοκῆς. TAYLOR.

4. ἐπήγγειλα] V. *hoc iudicium illi denunciaui.* WOLF. *Vlpianus* ad *Androtianeam*, Επαγγελία ἐστὶ δίκη πρὸς δοκιμασίαν τοῦ δήμου (vel, vt in margine admonemur, τοῦ βίου) καὶ ὁ Αἰσχίνης, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. Adeoque *Demosthenes* in ea oratione, pag. 221. l. 7. μὴ διὰ ταῦτα οἴου σοι προσήκειν μὴ δοῦναι δίκην, εἰ ΓΡΑΦΕΙΣ ΗΤΑΙΡΗΚΩΣ, ὅτι καὶ πρὸς τὰς θεσμοθέτας ἔσθ' ἡμῖν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ. Harpocr. Επαγγελία σημαίνει καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι ἐκ ἐξόν· καί ἐστιν οἷον παραγγελία. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου Vide p. 40. l. 17. huius orationis. TAYLOR.

5. λόγοι] hi nempe, quos ſtatim refert, αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. REISKE.

6. ἐπανορθοῦνται] γρ. ἐπανορθῶσι παρὰ τῷ Ερμογένει. H. STEPHANVS. Επανορθῶσι etiam legit *Stobaeus*, qui hoc comma laudat, pag. 244. Itemque Codd. *Coiſl. Reg.* 2. et Locus *Hermogenis*, quem voluit *Stephanus*, eſt in tractatulo περὶ μεθοδ. δεινότητ. pag. 433. Edit. Criſpin. TAYLOR.

τῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν· ἐπίταγμα, ὡς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλ-
15. λὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον· ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν. Περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι· οὐκ ἀγνοῶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [7] ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἑτέρων ἤδη πρότερον ἀκηκοότες. ἀλλά μοι
18. δοκεῖ καιρὸς εἶναι, καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ χρῆσθαι. [8] ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ αἱ ὀλιγαρχίαι [9] τοῖς τρόποις τῶν
21. ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. εὖ δ' ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν

7. ἃ μέλλω κ. τ. λ.] γρ. ΟΤΙ ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, φανεῖσθε κ τ. λ. in Codd. *Steph. Bern. Locker. Regg.* 1. 4. itemque in *Hermog.* iuxta locum modo laudatum. TAYLOR.

8. ὁμολογοῦνται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι] Hic est ordo verborum, vt post ἀνθρώποις interpungas. ὁμολογοῦνται autem ἀντὶ τοῦ, ὁμολογεῖται ὅτι εἰσι. WOLFIVS.

Aliter ipse *Aeschines*, qui haec repetit in initio *c. Ctesiph* εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Tu ergo corrigas versionem huius loci. TAYLOR.

9. τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων] Sic *Isocrates*, ἰσχυρότατον ἡγοῦ νόμον, τὸν τρόπον τοῦ βασιλέως. V. *moribus eorum, qui praesunt, confirmantur.* F. conformantur. WOLFIVS.

μὲν τῶν [10] δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν οἱ νόμοι σώζεσι, τὰ δὲ τῶν τυράννων καὶ τῶν [11. 12]. ὀλιγαρχιῶν, ἀπιστία, καὶ ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις, τοὺς [13] ἐν 24. χειρῶν

10. τῶν δημοκρατεμένων] *Populi* Wolfius: Adde, *liberi*. IVRIN.

11. ὀλιγαρχιῶν] Non credo haec esse satis sana. In superioribus recte dixit τυραννὶς, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ, καὶ δημοκρατία, et proxime, τυραννίδες, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΙ, καὶ πόλεις δημοκρατέμεναι. Ibi enim de *Rebus-pub.* differitur: hic autem de *personis*, ex quibus eae Respublicae conflantur. Intelligit nimirum τὰ σώματα τῶν δημοκρατεμένων, τῶν τυράννων, καὶ τῶν ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΩΝ. Ita enim legendum omnino est: vti et mox quoque legitur, φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΟΙΣ. Mecum sentit praestantissimus *Marcklandus*. TAYLOR.

12. τὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν bene videtur habere. idem est atque τὰς ὀλιγαρχίας vt τὰ τῶν τυράννων idem est atque τοὺς τυράννους. REISKE.

13. ἐν χειρῶν νόμῳ] Hos *Hesiodus* χειροδίκας appellat, quibus ius est in armis. V. *observandum est vt eos apud se habeant, qui virium lege respublicas subuertere studeant.* φυλακτέον hic aliud significat, et πολιτείας non δημοκρατίας intelligit, sed est nomen generale. WOLFIVS. Recte. T.

Per vim atque caedem. Herodot. in *Polymn.* ἅτε γὰρ νέειν ἐπισάμενοι, τοῖσιν αἱ νῆες διεφθείροντο, καὶ μὴ ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ ἀπολύμενοι. Polyb. lib. 4. Ὁ μὲν οὖν Αλέξανδρος ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ κατ' αὐτὸν ἔπεσε τὸν κίνδυνον. Chalendas quoque Corax templo suo eum pellens Apollini respondisse fertur, ἀλλ' ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ ἔκτεινα. Sic enim scribendum est, non

χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας· 14 ὑμῖν δὲ 15 τοῖς τὴν ἴσην καὶ τὴν 16 ἔννομον πολιτείαν 17 ἔχουσι, * τὸ τὲς παρὰ τοὺς νόμους 18 ἢ λέγοντας ἢ 19 βεβιωκότας κολάζειν. ἐντεῦθεν γὰρ ἰσχύσετε, ὅταν

ἐκ χειρῶν νόμῳ, nec ἐν πολέμῳ γὰρ, νόμῳ ἔκτεινα, vt tradu· nonnulli BRODAEVS.

14 ἡμῖν] ΥΜΙΝ mauult *H Stephanus* διὰ τὰ ἑξῆς ῥήματα, ἰσχύσετε, εὐνομῆσθε, καταλύησθε. Recte atque ita Codd. *Reg.* 1. et *Lo.ker.* Porro autem poſterior ille Codex, τὲς παρὰ τὲς νόμες Η λέγοντας ἢ βεβιωκότας. TAYLOR.

15. δὲ τοῖς] Interpoſuerat hic Wolf προσῆκε, quod ſuſtuli. neque enim ad ſententiam eſt neceſſarium, neque eſt in Aldina, aut Stephanina REISKE

16. ἔννομον] Minus acute *Wolfius* vertit *legitimam*. Rectius, *legibus fundatam*, vt diſcrimen ſit inter talem Remp. eamque quae *armis metuque ſuſtinetur*. TAYLOR.

17. ἔχουσι τὲς] interpoſui de meo τὸ. Conſtructio haec eſt. ὑμῖν δὲ Φυλακτέον τὸ κολάζειν τὲς ἢ λέγοντας, ἢ βεβιωκότας παρὰ τὲς νόμες. REISKE.

18. τι λέγοντας] loco pronominis dedi ἢ. *vobis hoc obſeruandum atque tuendum eſt, vt puniatis eos, qui aut ſententiarum vobis auctores ſunt legibus aduerſantium, aut moribus ſuis leges oppugnant atque euertunt.* REISKE.

19. βεβιωκότας κολάζειν] Si hi accuſatiui pendent a Φυλακτέον, τὸ κολάζειν redundat: ſin hoc verbum retinetur, legendum ΠΡΟΣΗΚΕΙ κολάζειν. WOLFIVS.

διορθῶσί τινες, ΚΟΛΑΖΕΙΝ ΠΡΟΣΗΚΕΙ, ἵνα μὴ παρέλκῃ τῶτο τὸ ΚΟΛΑΖΕΙΝ, τριῶν τῶν ἔμπροσθεν μετοχῶν φερομένων πρὸς τὸ Φυλακτέον. STEPHANVS. Fortaſſe vox κολάζειν addita eſt ab imperito aliquo homuncione, qui locum aliter intelligere non potuit. TAYLOR.

ὅταν εὐνομῆσθε, καὶ [20] μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων, καὶ ἀσελγῶς βιούντων. προσήκειν δ' ἔγωγε νομίζω, ὅταν μὲν νομοθετῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχοντας καὶ συμφέροντας νόμους [21] τῇ πολιτείᾳ θησοίμεθα· [22] ἐπειδὰν δὲ νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι, τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς πόλεως καλῶς καὶ εὖ ἔχειν. σκέψασθε γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων, ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ Δράκων, καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παίδων τῶν [23] ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαῤῥήδην ἀπέ-

27. 30. 33.

δείξαν

20. καὶ μὴ καταλύησθε κ. τ. λ.] Wolfius, *neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituendi.* Minus assequi videtur mentem Oratoris. Is enim ad inuidiam Timarcho conflandam subinnuit, periculum esse libertati publicae ab eiusmodi hominibus. Quem in finem paulo ante praemisit, ciuium vitas et libertatem in populari republica non nisi legum praesidio conseruari. Vsurpatur autem τὸ καταλύεσθαι eodem sensu, quo καταλύειν τὸν δῆμον passim apud *Demosthenem* et *Aeschinem*, et hic pag. 80. lin. vlt. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. Vertendum itaque, *neque libertatis periculum adeatis a legum violatoribus et turpis vitae hominibus.* IVRIN.

21. τῇ πολιτείᾳ] τῇ ΠΟΛΕΙ. Codd. fere omnes, *Bern. Locker. Regg.* 1. et 4. TAYLOR.

22. ἐπειδὰν κ. τ. λ.] Potius hoc modo, ἐπειδὰν Δ' ΕΝΟΜΟΘΕΤΗΣΑΜΕΝ. Ita Cod. *Bern.* TAYLOR.

23. ἡμετέρων] ΥΜΕΤΕΡΩΝ δὶς ἐν τοῖς ἑξῆς. STEPH.

δειξαν ἃ χρὴ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν,
2. 1. καὶ ὡς δεῖ αὐτὸν τραφῆναι· ἔπειτα δεύτερον, περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δ' ἐφεξῆς, περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· ἐ μόνον δὲ περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ
3. καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τούτους τοὺς νόμους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας. [24] Βούλομαι δὴ καὶ ἐγὼ [25] νυνὶ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χρήσασθαι τῷ λόγῳ, ὅνπερ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν γὰρ διέξ-
6. ειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἱ κεῖνται περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων· ἔπειτα δεύτερον, τοὺς περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δὲ ἐφεξῆς, τοὺς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. οὕτω γὰρ
9. ἂν [26.27] μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω τὸς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι. ἅμα δὲ καὶ βούλομαι, ὦ ἀθηναῖοι, προδιεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς [28] ἔχουσιν οἱ

νόμοι

24. Βέλομαι κ. τ. λ.] Nonnulli Codd. plenius, *Βέλομαι δὴ καὶ ἐγὼ* ΝΥΝΙ *πρὸς ὑμᾶς*, *Mor. Bern. Locker.* TAYLOR.

25. *ἐγὼ πρὸς*] interposui *νυνὶ*. REISKE.

26. *μοι*] Facessat ociosum istud vocabulum, quod nec postulat sensus, neque patitur syntaxis. Enascitur procul dubio ex voce sequente, *μάλιστα*. TAYLOR.

27. *μοι* otiosum non est. dictio *νομίζω τὸς λόγους ἂν μοι γενέσθαι* idem vult atque, *νομίζω τὸς ἐμὸς λόγους γενέσθαι ἂν εὐμαθεῖς*, h. e. *ῥᾳδίως πρὸς τὸ καταμανθάνειν*. REISKE.

28. *ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως*] V. *ut leges se habeant, quae de rep. latae existunt.* Malim, *ὡς ἔχου-*

[29] *νόμοι περὶ τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντ-*
εξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου. εὑρήσετε
γὰρ αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα.
ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν τοῖς διδασκάλοις, οἷς 12.
ἐξ ἀνάγκης παρακαταθέμεθα τοὺς ἡμετέρους
αὐτῶν παῖδας· οἷς ἐστιν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν,
ἡ δ' ἀπορία ἐκ τῶν ἐναντίων· ὅμως ἀπιστῶν φαίνε-
ται, καὶ διαρρήδην ἀποδείκνυσι, πρῶτον μὲν, ἣν ὥ-
ραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς τὸ 15.
διδασκαλεῖον, ἔπειτα μετὰ [30]. [31] *πόσων παίδων εἰσ-*
ιέναι, καὶ πηνίκα ἀπιέναι· καὶ τοὺς διδασκάλους
τὰ διδασκαλεῖα, καὶ τοὺς [32] *παιδοτρίβας τὰς πα-*
λαί-

σιν οἱ νόμοι ΟΙ *τῆς πόλεως.* Nam *οἱ παρὰ τῆς πόλεως* minus placet. WOLFIVS.

29. *οἱ νόμοι*] ſuſpicabar aliquando *οἱ τρόποι οἱ τῆς πόλεως.* REISKE.

30. *μετὰ πόσων*] F. ΠΟΙΩΝ. WOLFIVS. Omnino *ποίων* cum *Wolfio.* Atque ita locum dudum correxeram. Non agitur de *numero*, ſed de aetate, indole, habitu et qualitate. Infra enim, *τὰς νεανίσκας τὰς εἰσφοιτώντας,* ΟΥΣΤΙΝΑΣ *δεῖ εἶναι, καὶ* ΑΣΤΙΝΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΕΧΟΝΤΑΣ. Eadem eſt mens doctiſſimi *Petiti* in *Comment. de Legg. Attic.* Lib. III. Tit. VII. TAYLOR.

31. durum vtique *πόσος παῖς*, et neſcio an aliis Graecis indictum, pro *πόσην παῖς ἡλικίαν ἔχων.* Neque tamen auſus ſum Wolfii coniecturam, quamuis a Stephano. Petito et Tayloro probatam, in textum immittere. REISKE.

32. *τὰς παιδοτρίβας*] Male vertit Wolfius *Laniſtas*, vti ſcite obſeruauit *ὁ μέγας Caſaubonus* ad *Theophraſt. Charact.* cap. 7. qui nonnulla minime poenitenda lectori huiuſce orationis ibidem protulit. TAYLOR.

λαίτρας ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον, πρὶν
18. ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, κλείειν δὲ προσάττει πρὸ ἡλίου
δεδυκότος, τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑπο-
ψίᾳ ποιούμενος· καὶ τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοι-
τῶντας, οὓστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἄσινας ἡλικίας ἔ-
χοντας, καὶ ἀρχήν, ἥτις ἔσαι ἡ τούτων ἐπιμελη-
21. σομένη· καὶ περὶ παιδαγωγῶν ἐπιμελείας, καὶ πε-
ρὶ [33] μουσείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ περὶ ἑρ-
μαίων ἐν ταῖς παλαίστραις· καὶ τὸ τελευταῖον περὶ
τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν [34] χορῶν
τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει γὰρ τὸν χορηγὸν, τὸν μέλ-
24. λοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν,
ὑπὲρ [35] τετταράκοντα ἔτη γεγονότα τοῦτο πράττ-

33. περὶ μουσείων] Siue facella Musarum, siue conclauia studiosorum, vel communia omnium, vel priuata singulorum, videntur intelligenda hic, et non Festum Musarum. Ερμαιον est τὸ εὕρημα ἢ ὠφέλημα, vnde illud, κοινὸς ὁ Ερμῆς. Ερμεῖον vero, ἱερὸν τοῦ Ερμοῦ, fortasse rectius, quam Ερμαιον. Nam in εῖον templorum nomina permulta desinunt, vt Ηρακλεῖον, Ηφαιστεῖον, Ολυμπιεῖον. Ερμαια Pollux interpretatur ἑορτὴν παρώνυμον ἐξ Ερμοῦ, *Mercurialia, festum Mercurii*, vt Μουσῶν Μουσεῖα. V. *deque sessionibus in scholis et gymnasiis.* WOLFIVS. Male.

34. τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων] Intelligit gregem seu coetum ludionum et saltatorum in solennibus festis, vt Bacchanalibus, Quinquatribus. et similibus. V. *de puerorum ludi frequentatione, chorisque, qui per circulos haberi solent.* WOLFIVS.

35. ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη] Recte igitur vapulavit a Midia Demosthenes, qui contra legem sese ae-

τειν, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ὢν
36. 37 οὗτος ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισίν. ἀνα-
γνώσεται οὖν ὑμῖν τέτους τοὺς νόμους ὁ γραμματεύς,
ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς 27.
τραφέντα παῖδα, ἄνδρα γενόμενον, χρήσιμον ἔσε-
σθαι τῇ πόλει· ὅταν δ' ἡ Φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐ-
θὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν
κακῶς τεθραμμένων παίδων παραπλησίους ἡγήσα-
το πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτωΐ. λέγε δ' αὐ- 30.
τοῖς τοὺς νόμους τούτους. 38 Νομοι. „Οι δε των παι-

„δων

dilem designarit annos circiter 32. natus. Sed ipse scribit se ἐ παισὶν, ἀλλ' ἀνδράσι χορηγῆσαι. WOLFIVS.

Obiectionem vno oris spiritu et adduxit et refutauit *Wolfius*. Vtinam et eadem facilitate et illud quoque refutasset, quod obseruabatur a *Petito LL. Attic.* Lib. III. Tit. VII. nempe eum, cui ἀπολογίαν δωροδοκίας scripsit *Lysias* (pag. Edit. Lond. 373.) anno 2. Olymp. XCII. in viros esse relatum, quod circa aetatis annum XXVI. vt plurimum fieri solebat, anno vero vltimo Olympiadis sequentis, aut saltem proximo, constitutum fuisse χορηγὸν ΠΑΙΔΙΚΩΙ ΧΩΡΩΙ. Hanc legem laudauit *Harpocratio* in v Οτι νόμος, ex hoc loco *Aeschinis*, et ex *Aristotele* ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. TAYLOR.

36. ἕτως] Ita edendum curaui pro vulgato οὕτος, nactus fidem Codd. *Bern. Locker. Coisl.* et *Reg. 2. vt in sobria et seuera aetate positus*, ἕτως, ita demum *inter pueros ciuitatis versetur*. Quantum haec alteri lectioni praestet, discas abunde ex iis, quae adnotaui ad *Midianam*, pag. 141. l. 12. TAYLOR.

37. ἕτος] recte dedit Taylor ἕτως *sic tandem*, *hac lege*, *et hac cum cautione*. REISKE.

38. NOMOI] Quotcunque ad LL. Atticas commen-

„δων' διδασκαλοι ανοιγετωσαν μεν τα διδασκαλεια
„μη πρότερον ηλίου ανιοντος, κλειετωσαν δε προ η-

„λιε

tati sunt, sequentia verba pro vna ac perpetua lege venditant: cum tamen satis constare arbitror ex toto hoc commate — ἀναγνώσεται ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ὁ γραμματεὺς — λέγε ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ — NOMOI etc. *Aeschinem* non vnam et continuam legem scribae legendam porrexisse, sed particulas pluris ex diuersis titulis Codicis Soloniani excerptas. Quin et idem suadet tenor legis et allegandi ratio. Hoc modo igitur distinximus:

ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ κ. τ. λ. κώ,

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙ ΤΟΙΣ ΕΡΜΑΙΟΙΣ κ. τ. λ.

Eandem quoque curam adhibebis in fine, vbi quoque latet tertia lex a prioribus seiungenda,

οι δε χορηγοι οι καθισταμενοι υπο του δημου εξωσαν την ηλικιαν υπερ τετταρακοντα ετη.

Neque enim connectit articulus δὲ ea, quae hic leguntur, verum ea, quae praecesserunt in proprio loco, vnde hoc fragmentum legis decerpitur. Eodem modo allegatur prima particula harum legum, vbi articulus nullum omnino vsum habere poterit, praeter eum, quem declarauimus: Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ. Vid. *Lect. Lysiac.* c. XI. p. 716. Atque haec hactenus. Neque interea admodum sana sunt verba ipsa legis. Quare enim Ἀδελφου [l 10.]? Quo animo dicitur? qua constructione? Quorsum pertinet? Tu legas omnino cum optimo *Lockeriano* Cod. et *Reg. 2.* Ἀδελφὸς. Videsiam recte excipi omnis eos, qui Magistro vel sanguine vel adfinitate essent coniuncti, *filium*, FRATREM, *generum*. Atque ita vertisse video *Wolfium*, verae licet lectionis, vt videtur, inscientem. Eiusdem quoque consilii optimum *Marklandum* nostrum esse comperio. TAYLOR.

„λιᾳ δυνοντος. και μη εξεστω τοις υπερ την των παι-
„δων ηλικιαν ουσιν εισιεναι των παιδων ενδον οντων, 33.
„εαν μη υιος διδασκαλου η [39]. [40] αδελφος η θυγα-
„τρος ανηρ. εαν δε τις παρα ταυτ εισιηι, θανα-
„τωι ζημιουσθω. και οι γυμνασιαρχαι τοις [41] ερ-
„μαιοις μη εατωσαν [42]. [43] συγκαθιεναι μηδενα
„των

39. ἢ ἀδελφοῦ] Legendum puto, ἢ ἀδελφὸς. IVRIN.

40. Dedi ἀδελφὸς. qui numerus tametsi singularis est, pluralem tamen vna quoque complectitur. Frater ludimagistri, quisquis est. Possit enim fieri, vt eiusmodi ludimagistro non vnus solummodo sit frater, sed numero plures. REISKE.

41. Τοῖς ἑρμαίοις] ἐν τῇ Ἑρμῇ ἑορτῇ. WOLFIVS.

42. Συγκαθιέναι] παρὰ τὸ συγκαθίημι *vna demitto*. Malim συγκαθιέναι [voluit συγκατιέναι] dixisse] *vna descendere*, παρὰ τὸ συγκάτειμι, ἀπὸ τοῦ εἶμι, τοῦ πορεύομαι. WOLFIVS.

συγκαθιέναι *Aldini* Codd. aliique, corrigente tamen *Scaligero*. TAYLOR.

43. συγκαθιέναι] reuocaui hanc vetustam et probam lectionem, ab Aldo proditam, cuius in locum substituerunt Wolf, Stephanus et Taylor vitiosam, a Wolfio excogitatam, συγκατιέναι. quod ne graecum quidem videtur esse. συγκατιέναι graeci non dicunt, sed συγκαθιέναι. vbi subauditur ἑαυτὸν. *ipse sese demittere in periculum*. Vsum hunc verbi καθιέναι, absolute sic positi, sine ἑαυτὸν, quod, vt dixi, subaudiendum relinquitur, exemplis haud dubiis demonstratum dedi in annotationibus meis ad Arriani dissertat. Epictet. τοῖς ἑρμαίοις idem est atque, εἰς τὰ ἑρμαῖα. Sunt autem Hermaea palaestrae. Mercurius enim palaestris praeerat. vt μουσεῖα ludi sunt, literis tradendis et percipiendis, et ore scriptoque agitandis consecrati. REISKE.

„των εν ηλικιαι τροπωι μηδενι· εαν δε επιτρεπηι και
36. „μη εξειργηι τε γυμνασιε, ενοχος εστω ο γυμνασιαρ-
„χης τωι της ελευθερων Φθορας νομωι. οι δε χορη-
„γοι οι καθισταμενοι υπο του δημου εστωσαν την ή-
39. „λικιαν υπερ τετταρακοντα ετη.„ Μετὰ ταῦτα
τοίνυν, ὦ Αθηναῖοι, νομοθετεῖ περὶ ἀδικημάτων,
μεγάλων μὲν, γινομένων δ', οἶμαι, ἐν τῇ πόλει.
44 ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαί τινα, ὧν οὐ προσῆκεν,
ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. διαῤῥη-
δὴν γοῦν λέγει ὁ νόμος, „45 Εαν τινα εκμισθωσηι
42. „εταιρειν πατηρ η αδελφος η θειος η επιτροπος η
ολως των κυριων 46 τις, κατ' αυτου μεν του παι-
δος 47 ουκ εσται γραφην εταιρησεως εναι. κατα δε τε

44. ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι] Hinc illud Solonis de nulla poena parricidae constituta. WOLFIVS.

Καὶ ἐπινενόηνται νόμοι, τῆς χρείας ἐνεγκάσης αὐτὰς, ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ γίγνεσθαί τινα ὧν μὴ δεῖ, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. Sopater ad *Hermogen. περὶ στάσεως.* Πρῶτον γὰρ ὑπῆρχε τὰ πράγματα, καὶ ἔτω νόμοι ἐτέθησαν ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ τινὰς ἁμαρτάνειν, τοὺς νόμους ἔθεσθε. Id. p. 87. TAYLOR.

45. ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν] V. *si quem quaestu locarit, vt se prostituat.* WOLFIVS.

46. τις] μετὰ τὸ τις τελείαν στιγμὴν θετέον, ἢ γρ. οὐκ ἐᾶν. STEPHANVS.

47. ἐκ ἐᾶ] si bene habet, necesse est quaedam hic desiderari. Sin secus sit, pro ἐᾶ malim ἔτι legi. *non iam amplius* actionem in eum ipsum, qui corpus prostituerit instituendam, de qua leges superius allatae sanxerunt. Illud enim inuoluit dictio ἐκ ἔτι. Verum-

„μισθωσαντος και του μισθωσαμενου, του μεν, οτι
„εξεμισθωσε, του δε (φησιν) οτι εμισθωσατο, και
„ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ πεποίηκε. καὶ, μὴ 3. 1.
„επαναγκες ειναι τωι παιδι ἡβησαντι τρεφειν τον
„πατερα, μηδε οικησιν παρεχειν, ος αν εκμι-
„σθωσηι εταιρειν, αποθανοντα δε θαπτετω και
„ταλλα ποιειτω τα νομιζομενα.„ σκέψασθε δή, ὡς 3.
καλῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ζῶντος μὲν αὐτοῦ ἀφαιρεῖται
τὴν ὄνησιν τῆς παιδοποιίας, ὥσπερ ἐκεῖνος τοῦ παι-
δὸς τὴν [48] παῤῥησίαν· τελευτήσαντα δὲ αὐτὸν, ἡ-
νίκα ὁ μὲν εὐεργετούμενος οὐκ ἔτι αἰσθάνεται, ὧν
εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θάτ- 6.
πτειν ἤδη κελεύει, καὶ τἆλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμε-
να. [49] καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε, Φύλακα τῶν
ἡμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας, τὰ μέγι-
στα ἐπιτίμια ἐπιγράψας, „εαν τις ελευθερον παι-
„δα [50] η γυναικα [51] προαγωγευσηι.„ καὶ ποῖον ἄλ- 9.
λον;

tamen locus huic noſtro ſimilis recurrit p. 3, 12. vbi πεποίηκεν pari prorſus, atque hic ἐᾷ, poſitum modo, vulgatae patrocinatur, tametſi male cohaerenti. REISKE.

48. παῤῥησίαν] *Libertatem*, Wolfius. Potius, *dicendi libertatem.* Nempe, ei, qui corpus proſtituerat, vetitum erat inter alia, ſententiam publice dicere. IVR.

49. καί τινα] Reſcribo, καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε, Φύλακα τῶν ἡμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας. *quamnam praeterea legem tulit, noſtrorum liberorum cuſtodem? legem de lenocinio.* Infra enim, καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως. Idem etiam ſubmonuit Cl. *Marklandus.* TAYLOR.

50. ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ] V. *ſi perductor eſſet.* WOLFIVS.

51. Poſt vocabulum προαγωγεύσῃ videtur titulus

λον; τὸν τῆς ὕβρεως, ὃς ἑνὶ κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα· ὑβρίζει δὲ δήπου ὁ μισθούμενος· ἢ ἄνδρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν ἐλευθέρων
12 τινά, ἢ τῶν δέλων, ἢ ἐὰν παράνομόν τι ποιῇ εἰς τούτων τινά, [52] γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκε, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. λέγε τὸν νόμον. „Νομος. Αν τις αθηναιων ελευθε-
15. ρον παιδα υβρισηι, γραφεσθω ο κυριος του παιδος προς τους θεσμοθετας, τιμημα επιγραψαμενος, [53] ω

C 5 αν

NOMOI deesse. Pari modo Stephanus p. 3, 14. hunc eundem titulum de suo addidit, qui Aldinae deest. REISKE.

52. γραφὰς κ. τ. λ.] V. *dat lex contumeliae actionem, poenamque definiuit, quid pati, quidue mulctae nomine soluere teneatur.* WOLFIVS.

53. ᾧ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ] [sic Ald.] Malim, ὅ ἂν (sc τίμημα) τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, et mox [l. ead.] παραδοθεὶς δὲ [abest enim δὲ a vulgatis], WOLFIVS.

διορθοῦσί τινες, οὗ ἂν, ἄλλοι δὲ, ὃ ἄν. STEPHAN.

Vexatissimum hunc locum alii aliter tentarunt. Vide quid *Petitus Attic. Legg.* Lib. VI. Tit. V. „ Varie emendant docti: alii enim reponunt, οὗ ἂν τὸ δικαστήριον, „alii emendant, ὃ ἂν τὸ δικαστήριον. Ego vero nullus „dubito aliquid deesse; itaque e sequentibus rescribendum suspicor, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς „τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος· θα„νάτου δ' ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παραδοθεὶς „τοῖς ἕνδεκα, τεθνάτω αὐθημερόν. Atque ista referun„tur ad iudices Heliastas, penes quos arbitrium est aut „morti addicendi, aut mulctandi corruptores: est quip-

54 αν το δικαστηριον καταψηφισθηι, παραδοθεις τοις ια τεθναται αυθημερον. εαν δε εις αργυριον καταψηφισθηι, αποτισατω εν ια ημεραις μετα την δικην, εαν μη παραχρημα δυνηται αποτινειν. 18. εως δε του αποτισαι ειρχθητω. ενοχοι δε εσωσαν ταισδε ταις αιτιαις και οι εις τα οικετικα σωματα εξαμαρτανοντες „ Ἴσως ἂν ἔν τις θαυμάσειεν, ἐξαίφνης ἀκούσας, τὶ δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕ-

βρεως

„pe τιμητὸς ἀγών.„ Sequitur *Heraldus Animaduerſ.* in *Salmaſ.* Lib. V. Cap. XVIII. §. 14. „τίμημα ἐπι-„γραψάμενος * * * * * * * ὃ ἂν τὸ δικαστήριον κατα-„ψηφισθῆ, παραδοθεὶς δὲ τοῖς ια κ. τ. λ. *Is, in cuius* „*erat poteſtate, ſiue tutor, corruptorem accuſare poterat,* „*et publico iudicio perſequi, libello Theſmothetis dato, li-*„*tis aeſtimationem continente.* Poſt haec verba τίμημα „ἐπιγραψάμενος, deeſt aliquid, quod vidit etiam *Sa-*„*muel Petitus*, et ſupplere voluit. Sententiam legis con-„iicere difficile non eſt: verba, quae deſunt ſupplere non „eſt facile.„ Neſcio ſane annon noſter *Wolfius* hic ſe imperioſe ſatis geſſerit, qui locum ex ſuo ingenio concoctum ita in Editis dederit. Accedit, quod ex verbis ita ſollicitatis ne hilum quidem proficiat. Antiqua forſan lectio eſt verae proximior, et nihil reſtat ſupplendum cum *Petito* et *Heraldo*. γραφέσθω ὁ κύριος — τίμημα ἐπιγραψάμενος· οὗ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, παραδοθεὶς τοῖς ια, τεθνάτω αὐθημερόν. *Hominem accuſato, litis aeſtimatione adſcripta. Quem ſi iudices morte condemnauerint, morte mulctetur eo ipſo die; ſin argento tantum* etc. TAYLOR.

54. Vtcunque me torqueo coniectando, nihil tamen expedio. quare ſatius videtur eſſe, locum male ſanum, vtcunque eſt, intactum relinqui. REISKE.

21. βρεως προσεγράφη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων. [55] τοῦτο δὲ, ἐὰν σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅτι [56] [τοῦτο] πάντων ἄρισα ἔχει. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδακεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευ-
24. θέρων ὕβρεως, προσέγραψε μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς [57.58] ὁτιοῦν ὑβριστὴν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμ-πολιτεύεσθαι. Καὶκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης οὔπω
27. διαλέγεται αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ τοῖς περὶ τὸν παῖδα, πατρὶ, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις, καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις· ἐπειδὰν δ' [59] ἐγ-

γρα-

55. τοῦτο δὲ,] Dele istud incisum post δὲ, quod nescio annon mea incuria huc irrepsit. τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε, nulla distinctione. Id satius est. TAYLOR.

56. τοῦτο, vt superfluum, vncis inclusi. Sufficit enim τοῦτο in coli fronte positum, et haec est verborum constructio. ἐὰν γὰρ σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὅτι τοῦτο πάντων ἄρισα ἔχει. REISKE.

57. ὁτιοῦν] Melius fortasse cum *Bern.* ONTINOYN, *qui contumelioſe* quemcunque *tractauerit*. Ita etiam Cod. *Locker.* ὁτιῆν a manu secunda. TAYLOR.

Plane rescribendum, εἰς ONTINOYN. Nempe in eo totus est Orator hoc in loco, vt ostendat nemini iniuriam facere licere, neque ingenuo, neque seruo. IVRIN.

58. Non ita liquidum penes me quidem est repudiandum esse ὁτιῆν, et ei sufficiendum ὁντινῆν. quod si tamen in hoc codices consentiant, facile feram. REISKE.

59. ἐγγραφῇ] Restituo ἐγγραφέις. BRODAEVS. ἐγγραφῇ τις *Coiſl. I. Reg.* 2. Vtrumque sine necessitate. TAYLOR.

γραφῇ εἰς τὸ [60] ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τοὺς νόμους γνῷ καὶ εἰδῇ [61] τοὺς τῆς πόλεως, καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή, ἐκ 30.
ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ [Τιμάρχῳ.] καὶ πῶς λέγει; ἄν τις Ἀθηναίων, φησὶν, ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι· ὅτι, οἶμαι, στεφανηφόρος ἡ ἀρχή· μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι· (* ὡς [62] ἀδὲ καθαρῷ διαλέγεται τῷ 33.
σώμα-

60. ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] παρὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀρχῶν, quod ciui Athenienſi licebat remp. capeſſere, et adipiſci magiſtratus. V. *poſteaquam in librum eorum qui in ſuam tutelam venerint, eſt relatus.* Alibi vertit, *in pubertatis codicem relatus.* WOLFIVS.

ληξ. γραμ. in quod puerorum nomina referebantur, qui iam tutelae ſuae facti erant. BRODAEVS. Scholiaſtes ita, τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεσθέντες τῶν παίδων· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. Atque ſimiliter *Harpocratio*, ſed aliquanto plenius. Fui olim in ea ſententia, haec eapropter dici, quoniam tunc temporis tolleretur, *deſineret* patria *poteſtas.* Verum interceſſit *Iul. Pollux* VIII. §. 104. ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν· ἡ δὲ πατρῷα οὐσία καὶ ΛΗΞΙΣ ἐκαλεῖτο. TAYLOR.

61. τὲς τῆς πόλεως] forte addi conueniat τρόπες *leges ſi teneat, moresque ſi norit ciuitatis.* REISKE.

62. ὃς] dedi de meo ὡς. nam διαλέγεται refero ad legem. *nimirum lex hic agit vt cum homine corporis impuri.* Obſeruatio haec eſt Aeſchinis, non formula legis, quapropter verba haec ſignis parentheſeos incluſi. Et poſtmodum reperi ὡς in Lock. REISKE.

[63] σώματι·) μηδὲ συνδικησάτω, φησὶ, [64.65] τῷ δημοσίῳ· μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε, μήτ' ἔνδημον, μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν, μήτε χειροτονητήν· μηδὲ κηρυκευσάτω, μηδὲ πρεσ-
36. βευσάτω, μηδὲ τὸς πρεσβεύσαντας κρινέτω, [66] μηδὲ συκοφαν-

62. σώματι] ΣΤΟΜΑΤΙ legit et interpretatur *Wolfius*. Haud scio annon rectius. Ecquis enim τῷ σώματι διαλέγεται? Noster π. παραπρεσβ. ὁ δὲ, ἀδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τὲ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν Φωνὴν προΐεται. Et rursus, κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν Φωνὴν ἀφίησιν. TAYLOR.

Plane legendum τῷ ϛόματι, et ita vertit *Wolfius*. IVRIN.

64. τῷ δημοσίῳ] Infra τῷ δήμῳ. BRODAEVS.

μηδὲ συνδικησάτω τῷ δημοσίῳ] Wolfius, *neque publicae causae patronus esto*. Immo, *neque sit ex iudicum numero*, qui ex populo sorte ducuntur. Item in lege ipsa recitanda paulo post infra, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, pro, *non populi causam agere*, vertendum, *ne iudicet una cum populo*. IVRIN.

65. Aut τῷ δήμῳ leg. esse videtur, aut potius μηδὲ διοικησάτω τῶν δημοσίων μηδὲν, μηδὲ ἀρξάτω. nil enim necesse est, vt orator verba legis ipsa seuere et religiose reddiderit atque seruauerit, quibus in verbis reddendis multum sibi indulsit, vt ex ipsa legis formula hoc cum loco comparata constat. REISKE.

66. μηδὲ συκοφαντείτω] Haec *Aeschines* exagitandi aduersarii causa inseruit legi, vt et supra Timarchi nomen adiecit. WOLFIVS.

Non *Legi*, mi homo, cuius *diserta* verba *Aeschines* non iam recenset, proxime, sc. l. 18. αὐτολεξεὶ recensiturus. Et, vt id moneam, (nam nonnullis haec lo-

συκοφαντείτω μισθωθείς· μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ, [67] μηδ' ἂν δεινότατος ἦ λέγειν Αθηναίων. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἑταιρήσεως πεποίηκε, καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τὸν νόμον, ἵν' εἰδῆτε, οἷων ὑμῖν κειμένων νόμων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τετόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν, ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον, οἷον ὑμεῖς ἐπίστασθε. „Νομος. [68] Αν τις αθηναιος εταιρησηι, μη 39.

ἐξε-

cutio ſcrupulum iniecit) ſummo artificio ab Oratore noſtro non ſemel factum eſt, vt Timarchi *nomen*, mores artemque, ciuitatis ſuae inſtitutis pene intertexeret, quae Legislator, vt debuit, generali loquendi modo praeſcripſit. Quod cum ſubdole fecit, ſummaque arte (quaſi leges non in facinoroſum quendam, ſed in Timarchum ipſum, veluti facinorum omnium exemplar, ferrentur) tum Orationi ipſi vim et δεινότητα maximam conciliat. Ita l. 4. ſupra ἐκ ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ Τιμάρχῳ. Ita hic quoque. *Neque ius dicat, neque cauſam orat:* Ille tamen, a Timarchi moribus arrepta pulchre occaſione, μηδὲ συκοφαντείτω μισθωθείς, dixit. Similiter, pag. 71. fingit cauſam agi inter τὸν δεῖνα μισθωσάμενον, καὶ τὸν δεῖνα μισθωθέντα: Vbi verſutiſſime generalem hypotheſin ad Timarchum et Demoſthenem priuatim convertit: ἐκεῖν ὁ πρεσβύτερος — ἐρεῖ, Ἐμισθωσάμην, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον. TAYLOR.

67. μηδ' ἂν δεινότατος κ. τ. λ.] Videntur et haec eſſe non Legis, ſed *Aeſchinis* verba. WOLFIVS.

68. ἄν τις] Δοκεῖ πρὸ τούτων λείπειν τὸ νόμος. STEPH. Habet *Locker*, et *Coisl.* TAYLOR.

42. εξεστω αυτωι των εννεα αρχοντων γενεσθαι, μηδ' ἱερωσυνην ιερασασθαι, μηδε συνδικησαι τωι δημωι, μηδε αρχην αρχετω μηδεμιαν, μητε ενδημον, μητε υπεροριον, μητε κληρωτην, μητε χειροτονητην. μηδ' επι κηρυκειαν [69] αποξελεσθω, μηδε γνωμην λεγε-
41. τω, μηδ' εις τα [70] δημοτελη ιερα εισιτω, μηδ' [71] εν ταις κοιναις στεφανηφοριαις στεφανουσθω, μηδ' εντος των της αγορας [72] περιῤῥαντηριων πορευεσθω. εαν δε [73] τις ταυτα ποιηι, [74] καταγνω-
3. σθεντος αυτου εταιρειν, θανατωι ζημιουσθω.„ Τὅτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε περὶ τῶν μειρακίων τῶν προχεί-

69. Poſt ἀποξελέσθω videtur μηδ' ἐπὶ πρεσβείαν deeſſe, ſi quid certi e verſu 35. colligi poteſt. REISKE.

70. δημοτελῆ] δημόσια. WOLFIVS. Errat homo, ſi haec emendandi animo ſcripſerit. TAYLOR.

71. ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις] *Cum tota coronatur ciuitas.* BRODAEVS.

72. περὶ τῶν ῥαντηρίων] Legendum videtur μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. Forum aqua luſtrali in circuitu conſpergi ſolitum fuiſſe coniicio. WOLFIVS.

Lectionem Codd *Ald.* cum *Wolfio* recte emendarunt *H. Stephanus* et *Brodaeus*, quemadmodum nos quoque exhibuimus ex Cod. *Bern.* aliisque. TAYLOR.

73. τις ταῦτα ποιῇ] iſta nimirum, quae hac lege vetantur Videtur tamen formulae legum magis conſentaneum, vt exiſtimetur orator dediſſe ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα ποιῇ. *Sin autem quis aduerſus haec ſancita quid commiſerit.* v. p. 3, 38. et 5, 15. REISKE.

74. καταγνωσθέντος αὐτου ἑταιρεῖν] ἀντὶ τοῦ, καταγνωσθεὶς ἑταιρεῖν, hoc eſt, μετὰ τὴν κατάγνωσιν. WOLFIVS.

χείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων· ἐς δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν ἀνέγνων, περὶ τῶν παίδων· ἃς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων, ἐσκέ- 6.
ψατο, τίνα χρὴ τρόπον συλλεγομένους ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν βουλεύεσθαι περὶ τῶν σπουδαιοτέρων πραγμάτων· καὶ πόθεν ἄρχεται; „Νομοι, φησὶ, περι ευκοσμιας.„ ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἤρξατο· ὡς ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν 9.
πόλιν [75] οἰκησομένην. καὶ πῶς δὲ κελεύει τοὺς προέδρους χρηματίζειν; „[76] Επειδαν το καθαρσιον περιενεχθηι, και ο κηρυξ τας πατριους ευχας ευξηται, [77] προχειροτονειν κελευει τους προεδρους περι ιερων των πατριων και κηρυκων και πρεσβεων 12.
[78] και οσιων. και μετα ταυτα επερωται ο κηρυξ,

τις

75. οἰκησομένην] φησὶ subauditur, aut ἡγήσατο. BRODAEVS.

Αττικὴ ἀντίπτωσις ἀντὶ τῆ, ταύτης τῆς πόλεως οἰκησομένης, τετέχνη ἄριστα πραξούσης, sicut εὖ οἰκεῖν πόλιν. WOLFIVS. Rectius.

76. ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον] Vide *Ariſtoph. Acharn.* 43. cuius ſcholiaſtes hunc locum *Aeſchinis* laudat et illuſtrat, *Harpocrat.* item v. Καθάρσιον, et *Mauſſacum* in notis. TAYLOR.

77. προχειροτονεῖν] Wolfius, *in primis decernere:* Potius: *referre ad concionem*, vel *decernendi poteſtatem facere.* IVRIN.

78. καὶ ὁσίων] δημοσίων. Nam ἱερῶν anteceſſit. WOLF.

Et ego quoque in hac mente fui, cum et hunc locum et alium ſimilem *Lyſiae contra Nicomachum* dudum mutaueram. Verum viri doctiſſimi monitu ea, quae ibi

τις αγορευειν βουλεται των υπερ πεντηκοντα ετη γεγονοτων;„ ἐπειδὰν δὲ ȣτοι πάντες εἴπωσι, τότε ἤδη

dixi, pro indictis haberi velim. Nam in Psephism. de Plataeensibus apud *Demosth. c. Neaer.* pag. 741. Edit. Paris. Ἱπποκράτης εἶπε. Πλαταιέας εἶναι Ἀθηναίȣς ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐντίμȣς, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι· καὶ μετεῖναι αὐτοῖς, ὥνπερ Ἀθηναίοις μέτεςι, πάντων καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. Demosth *adu Macartat.* pag. 607. Edit eiusdem. Νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῃ μὴ εἶναι ἀγχιςείαν, μήτε ἱερῶν, μήθ' ὁσίων ἀπ' Εὐκλείδȣ ἄρχοντος. Similiter in iureiurando Epheborum, quod exstat apud *Stobaeum*, *Serm.* XLI et *Iul. Polluc.* VIII. §. 105. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὁσίων. Et *Lycurgus* etiam nostra Edit pag. 204. Πȣ̃ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; Thucyd. II. 52. Ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Antiph. *de Herod. caede* Edit. Steph pag. 136. ἀπεςέρει δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων, καὶ τῶν ἄλλων, ἅπερ μέγιςα καὶ περὶ πλείςȣ ἐςὶν ἀνθρώποις. Maxim. Tyr. *Dissert.* XXII. init. Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γεγονὼς μὲν ἐν τῇ Κλαζομενίων γῇ καὶ πόλει, καὶ μετασχὼν ἱερῶν, καὶ ὁσίων καὶ νόμων, καὶ τροφῆς, καὶ τῶν ἄλλων, ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομένιοι. His addas licet, quae habet *Demosthenes* noster in *Aristocratea*. Edit. nostr. pag. 270. 3. πρῶτον μὲν τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πάντων καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Et 279. 11. μετεδώκαμεν αὐτῷ καὶ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νομίμων, καὶ πάντων, ὅσωνπερ αὐτοῖς μέτεςιν ἡμῖν. Similiter in *Timocratea* Edit. Par. pag. 443. Εἰ δέ τις οἶδέ τινα ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πόλεως. Et pag. 460. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. Rursus ibid. τȣ̀ς ἔχοντας τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια χρήματα, καταβάλλειν εἰς τὸ βȣλευτήριον. Iterumque, πάντα τὰ

ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον, οἷς ἔξεστι. σκέψασθε δή, ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες 15. Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης, τὸ ὅτι οἱ πρεσβύτεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλ-

πράγματα ἀνειρεῖ, δῆμον, ἱππέας, βελὴν ἱερὰ, ὅσια. Pag. 462. Εδει ἀ πάλαι ὑφήρητο τῆς πόλεως χρήματα καταθεῖναι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Et pag. prox. ὑφείλοντο χρήματα πολλὰ, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Deinde pag. 468. δέξαντας ἔχειν ἱερὰ χρήματα καὶ ὅσια. Quae quidem omnia ita discerni videntur, vt ἱερὰ ad Religionem, ὅσια ad Remp. spectarent: quemadmodum quoque inter *Res sacras* et *publicas* (vel potius eas, quae sunt *Vniuersitatis*) distinguit Iurisprudentia Romana. Hoc eluceſcet ex iis, quae ſubiungimus. *Demoſthenes* idem in *Timocratea* pag. 443. τίθησι τετονὶ τὸν νόμον, δι' ἧ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τὰς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. Iterum, pag. 464. quem locum, etſi prolixior paulo ſit, deſcribam tamen. Καίτοι ὅστις ἐν δημοκρατίᾳ νομοθετῶν μήθ' ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, μήθ' ὑπὲρ τοῦ δήμου νομοθετεῖ — πῶς οὐ δίκαιός ἐστι τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυχεῖν; ἐ γὰρ δὴ ἐρεῖ, ὡς τὰς τοιάτας οὐ καὶ προσήκει, καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐνόχους εἶναι, ἐφ' ὡς ἔτοι, ὑπὲρ ὧν εἴρηκε τὸν νόμον, ἃ καὶ κλέπται καὶ ἱεροσύλοι εἰσὶ, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δεκάτας τῆς θεᾶς, καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, καὶ ἀντὶ τὰ ἀποδοῦναι, αὐτοὶ ἔχοντες, τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα, κεκλοφότες. Omnino vide *Harpocr.* v. Οσιον, *Valeſium* ad locum, et, qui ad *Valeſii* laudes feſtinat, erudiriſſimum *Lud. Caſp. Valckenaer. Animadu. ad Ammonium*, pag. 114. TAYLOR.

79. ὅτι οἱ πρεσβ.] Vid. *Stob. de Senectute, Serm.* CXIV. TAYLOR.

τόλμα ἤδη αὐτὸς ἄρχεται ἐπιλείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ συνεθίσαι
18. τοὺς ἄρτι φρονοῦντας, τούτους [80] ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ * [81] ὀνόμασι αὐτῶν ἕνα ἕκαστον [82] ἠπόρει προσειπεῖν, τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὅλης ἡλικίας [83. 84] ὑπολαβών, παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν,
21. ἅμα δὲ καὶ τοὺς νέους διδάσκει αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ' [85] ὑστέρους πράττειν, καὶ τιμᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα, [86] ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα. καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ

 ἀρχαῖ-

80. ἐπάναγκες] ἀναγκαίως ἐπιρρηματικῶς. Nam ὁ καὶ ἡ ἐπανάγκης inusitata esse puto. Est autem illa ἀνάγκη αὐθαίρετος. Inuitantur enim senes potius ad dicendum, quam coguntur. WOLFIVS.

81. ὀνόματι] dedi de meo ὀνόμασι. REISKE.

82. ἀπορεῖ] rursus de meo dedi ἠπόρει in imperfecto. REISKE.

83. ὑπολαβών] Melius fortasse cum Cod. *Locker.* ἀπολαβών. TAYLOR.

84. ὑπολαβών] Taylor commendat ἀπολαβών. Vellem exposuisset istius lectionis vim hoc loco: quam nullam ego equidem intelligo. malim ὑποβαλών, cum praemisisset, et veluti fundamentum aliquod subiecisset. Vulgata defendi si debet et potest, accipienda erit pro προλαβών. REISKE.

85. ὑστέρους] Ita excudit *H. Stephanus* prae *Aldino* ὑστέρου, quod *Scaliger* in Notis MStis emendauerat ὕστερον. *Wolfius* etiam ὑστέρους. TAYLOR.

86. ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα] Placet ἐὰν ἄρα νὴ Δία γενώμεθα. BRODAEVS. Inscite tamen. T.

ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς, καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ ὁ Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτωΐ, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὥστε ὁ νυνὶ πάντες [87] ἐν ἔθει πράττομεν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τοῦτο θρασύ τι ἐδόκει εἶναι, καὶ εὐλαβοῦντο αὐτὸ πράττειν. μέγα δὲ πάνυ τούτῳ σημεῖον ἔργῳ οἶμαι ὑμῖν ἐπιδείξειν. εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα, καὶ τεθέασθε τὴν Σόλωνος εἰκόνα· καὶ αὐτοὶ μαρτυρήσαιτ' ἄν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκειται ὁ Σόλων, [88] ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. τοῦτ' 24. 27.

87. ἐν ἔθει] *Pro consuetudine, de more.* Haec *Aeschinis* verba ridet atque notat *Demosthenes.* BRODAEVS.

88. ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων] Magnum illud semper continentiae signum. *Plutarch.* πολιτ. παραγγελμ. Περικλῆς δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν δίαιταν ἐξήλαξεν ἑαυτὸν ἠρέμα βαδίζειν, καὶ πρᾴως διαλέγεσθαι. καὶ τὸ πρόσωπον ἀεὶ συνεσηκὸς ἐπιδεικνύναι, καὶ τὴν χεῖρα συνέχειν ἐντὸς τῆς περιβολῆς, καὶ μίαν ὁδὸν πορεύεσθαι τὴν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ βουλευτήριον. idem de Phocione pag. 179 Edit Bryan. Φωκίωνα γάρ ὅτε γελάσαντά τις, ὅτε κλαύσαντα ῥᾳδίως Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λεσάμενον, οὐδὲ ἐντὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περιβεβλημένος. Valer. Maxim. VI. 9. *Xenocrates — omissis, de quibus differebat, de modestia ac temperantia loqui coepit. Cuius grauitate sermonis respiscere coactus Polemo, primum coronam capite detractam proiecit*, paulo post brachium intra pallium reduxit, *procedente tempore oris conuiualis hilaritatem deposuit, ad vltimum totam luxuriam exuit.* Inde ad Rhetoricam per translationem ad-

τοῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὑπόμνημα καὶ μί-
30. μημα τῆ Σόλωνος σχήματος, ὃν τρόπον ἔχων αὐ-
τὸς διελέγετο τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων. σκέψασθε
δὴ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τι-
μάρχου, καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, ὧν [89] ὀλίγῳ πρότε-
ρον [90] ἐν τῷ λόγῳ ἐπεμνήσθην. [91] ἐκεῖνοι μέν [92] γε
ἠσχύνοντο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν· οὗτοσὶ δὲ
33. οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρώην ποτὲ, ῥίψας ἱμάτιον,
γυμνὸς ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κα-
κῶς καὶ αἰσχρῶς διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης
καὶ βδελυρίας, ὥστε τοὺς γε εὖ φρονοῦντας ἐγκα-

λύψα-

mouebat *Quintilianus* XII. 10. *Quadam eloquentiae frugalitate contentos, ac semper* manum intra pallium *continentis.* Bene mehercle factum id quod *Demosthenes* de hac re in Aeschinem retorquet. ἐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνη, δεῖ, σύ. — ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. De mentita legatione pag. 185. Edit. Brooke. TAYLOR.

89. ὀλίγῳ πρότερον ἐμνήσθην] Addit *Bern.* ἐν τῷ λόγῳ. Et similiter *Locker.* ὀλίγῳ πρότερον ἐν τῳ λόγῳ ἐπεμνήσθην. TAYLOR.

90. Post πρότερον addidi ἐν τῷ λόγῳ ex more Aeschinis. v. p. 14. 23. REISKE.

91. ἐκεῖνοι μέν γε] ἐκεῖνοι μὲν γὰρ mauult *Wolfius*, ita vti edendum curaui. TAYLOR.

92. γε] Reuocaui bonam hanc et vetustati probatam lectionem, pro qua Wolf, et eius festinationem erroresque paene omnes vbique locorum coeca secutus fide et obedientia Taylorus, γὰρ suffecerant. γε idem est atque γὰρ, sed illud magis ex Atticorum more. REISKE.

λύψασθαι, αἰσχυνθέντας ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβόλοις χρώμεθα. ἃ συνιδὼν ὁ νομοθέ- 36.
της διαῤῥήδην ἀπέδειξεν, οὓς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ ἐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόνων ἐξ ἐστρατηγηκότων υἱὸς, οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργάζεται, ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ· [93] ἀλλὰ καὶ τούτους 39.
καὶ μάλιστα ἀσπάζεται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπερωτᾷ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; τίνας δ' ἐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας. τούτους ἐκ ἐᾷ δημηγορεῖν. καὶ πῶς τοῦτο δηλοῖ;„ δοκιμασια (φησὶ) ῥητορων. αν τις λεγηι εν τωι δημωι τον πα- 42.
τερα τυπτων η την μητερα, η μη τρεφων, η μη παρεχων οικησιν„ τοῦτον οὐκ ἐᾷ λεγειν. νὴ Δία καλῶς γε, ὡς ἐγωγέ φημι. διὰ τί; ὅτι εἴ τις, ὃς ἐξίσου δεῖ τιμᾶν τοῖς θεοῖς, εἰς τούτους ἐξὶ Φαῦλος, τί ποτε, φησὶν, ὑπ' αὐτῶ πείσονται οἱ ἀλλότριοι, καὶ 5. 1.
ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτερον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; [94]„ η τας στρατειας (φησὶ) μη εστρατευμενος, οσαι αν αυτωι προσταχθωσιν, η την ασπιδα αποβεβληκως.„ δίκαια λέγων. τί δή ποτε; ἄνθρωπε, τῇ 3.
πόλει,

93. ἀλλὰ καὶ τούτους] Τὸ καὶ Ἀττικισὶ παρέλκει, nisi forte malis ἀλλά γε. Mox [sc. l. 13] lego, τίνας δ' ἐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; WOLFIVS.

Ita Codd. fere o. s. *Bern. Locker. Coisl. Regg.* 1. 2. 4. Edit. tamen Stephanica, τίνας δ' ἐκ ᾤετο λέγειν, neglecto necessario admodum isto vocabulo. TAYLOR.

94. εἰ] subaudi a communi λέγει ἐν τῷ δήμῳ e vertu 41. p. 4. Ego vero praetuli ἢ. vt etiam in insequensibus. REISKE.

πόλει, ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι, [96] ἢ διὰ δει-
λίαν μὴ δυνατὸς εἶ ἐπαμῦναι, μηδὲ συμβουλεύειν
ἀξίᾳ. τρίτον, τίσι διαλέγεται; „η πεπορνευμενος
(φησὶν) η ηταιρηκως.„ τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ
6. ἐφ' ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πό-
λεως ῥᾳδίως ἡγήσατο ἀποδώσεσθαι. τέταρτον, τί-
σι διαλέγεται; [97] „η τα πατρωια (φησὶ) κατεδη-
δοκως, η ων αν κληρονομος γενηται.„ [98] τὸν γὰρ τὴν
ἰδίαν οἰκίαν κακῶς [99] οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς
πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. καὶ οὐκ
9. ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρω-
πον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. ἐδ'
ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆ-

96. ἢ διὰ] malim ἢ ᾗ διὰ δ. *aut cui propter* — REISKE.

97. εἰ τὰ] Stephanus vitiose ingesserat ὁ, quod recte Wolf eliminauit. REISKE.

98. τὸν γὰρ τ. ἰ. ο. κακ. οἰκήσαντα] Malim διοικήσαντα. Isocrates, ὁ κακῶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων διῳκηκὼς, οὐδέποτ' ἂμεινον βουλεύσεται περὶ τῶν κοινῶν. WOLFIVS.

Quo ingenio ita emendauerit *Wolfius*, senties, vbi scholiastem nostrum ad hunc locum consultaueris, qui ex ipsissimo *Isocrate* vulgatam lectionem tuetur. Vel lexica etiam manu plenissima tibi ostendent, quoties apud probatissimos scriptores οἰκεῖσθαι pro διοικεῖσθαι ponitur. TAYLOR.

99. οἰκήσαντα] Wolf mauult διοικήσαντα. cum quo facio, quicquid Taylor contra dicat. Illorum, quae iactat, Scholiorum penes me quidem nulla est auctoritas, Aldo ipsoque Wolfio iuniorum. REISKE.

μα, τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κἂν πάνυ [100] κακῶς [1] κἂν ἁπλῶς ῥηθῇ λόγος, χρή- 12.
σιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο εἶναι τοῖς ἀκούσι· παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ, καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου [2] τῷ σώματι, αἰσχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ' ἂν εὖ πάνυ λεχθῇ, συνοίσειν ἡγήσατο τοῖς ἀκούουσι. τούτους οὖν ἐξείρ- 15.
γει τοῦ βήματος, τούτους ἀπαγορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ, καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἄνθρωπον δύνηται φέρειν ἡ πόλις, „δοκιμασίαν μὲν φησὶν ἐπαγγείλατο Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς 18.
ἔξεστιν· „ ὑμᾶς δ' ἤδη κελεύει περὶ τούτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγινώσκειν. καὶ νῦν ἐγὼ κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἥκω πρὸς ὑμᾶς. Ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται, [3.] [4] ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε καινὸν

νόμον

100. *κακῶς*] hic loci eſt inornate, inculte, iciune. Verba *κἂν ἁπλῶς* videntur ſcholium eſſe. REISKE.

1. *κἂν ἁπλῶς*] *καὶ ἁπλῶς*. Ita lege. TAYLOR.
Videtur ſcripſiſſe *Deſchines* vel *κἂν πάνυ κακῶς καὶ ἁπλῶς*, vel, *κἂν ἁπλῶς κἂν πάνυ κακῶς*. IVRIN.

2. *τῷ σώματι*] *τῷ ἑαυτοῦ σώματι*. *Bern.* Mox, *οὐδ' ἂν εὖ πάνυ λέγῃ*. *Mor.* cum *Locker*. TAYLOR.

3. *ὑμεῖς δὲ τί προσέθεσθε;*] Varie haec legi et pungi poſſunt: Vel ex coniectura, *ὑμεῖς δὲ καὶ προσέθεσθε καινὸν νόμον*. Vel cum *Reg* 1. *ὑμεῖς δ' ἔτι προσέθεσθε κ. ν.* Vel denique cum *Locker*. *ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε κ. ν.* Vtralibet certe lectio praeſtat vulgatae. TAYLOR.

4. *ὑμεῖς δὲ τί;*] ſcil. *ἐποιήσατε*. *Vos autem quid?*

21. νόμον μετὰ τὸ καλὸν παγκράτιον. ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπεραισχυνθέντες γὰρ ἐπὶ τῷ πράγματι, [5] καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, νόμον ἐθήκατε καινὸν, ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥτις προεδρεύσει. καὶ τί [6] προσέταξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆσθαι κελεύει [7] τοὺς φυλέ-
24. τας, βοηθοῦντας τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· ὡς, εἰ μὴ βοήθειάν ποθεν [8] μεταπεμψώμεθα ἐπὶ τοὺς οὕτω βεβιωκότας, οὐδὲ βουλεύεσθαι ἡμᾶς

ſcil. *feciſtis*. *Hoc nempe*. (reſpondet.) *Nouam legem curaſtis condi*. REISKE.

5. καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν κ. τ. λ.] Ordo eſt, ἐθήκατε νόμον καινὸν, ἀποκληροῦν, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, φυλὴν etc. Legem tuliſtis nouam: in ſingulis conciombus ſortito decernendam eſſe tribum, quae etc. Poſt βοήθειάν ποθεν, [l. 10.] μεταπεμψώμεθα lego. WOLFIVS.

Lege itaque, vt videtur, cautum erat, ſilentibus tamen ſcriptoribus, vt ad immodeſtiam Oratorum compeſcendam, ſuggeſtum aſcenderent, eo ordine ſeruato, quem Tribus in προεδρίᾳ ſeruarent. Nemo, quantum ex vett. monumentis intelligo, hanc P. A. ſollicitudinem tetigit, praeter *Aeſchinem* iterum, *c. Cteſiph.* ſc. non longe ab initio. Τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας ἐκ ἔτι κρατεῖν δύνανται ἔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' οἱ πρυτάνεις, οὔθ' οἱ πρόεδροι, ἔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλὴ, etc. TAYLOR.

6. προσέταξεν] ſubaudi αὐτῇ. *quid operis, quid negotii delectis illis de tribu mandauit*? REISKE.

7. τοὺς φυλέτας] Tribulis eius, qui πρόεδρος eſt. BRODAEVS.

8. μεταπεμψώμεθα] dedi μεταπεμψώμεθα, in coniunctiuo. REISKE.

δυνησομένους περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων. ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος, ὦ Ἀθηναῖοι, ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς· οὐ γὰρ αἰσχύνονται· ἀλλὰ ταῖς τιμω- 27.
ρίαις τούτους ἀπεθίζειν χρή. μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο. [9] ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς

9. ἀναγνώσεται — καὶ τὸν π. τ. προεδρίας] Sed recitauit nusquam. Quae enim paulo post secutura sunt verba legitima, modestiam Oratorum, non Tribuum praerogatiuam spectant. Vide igitur, quantum medicinae sit in scriptis Codd. *Parisiensibus:* Ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων· τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν νόμον Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι — γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. Scilicet hoc illud erat. Quo tempore haec acta sint, legem illam alteram περὶ προεδρίας τῶν φυλῶν Timarchus abrogandam suasit. Ea igitur lite pendente, istius Legis vox auctoritate omni caruit: nullam habuit vim in foro et in iudiciis, cum Timarchus tunc temporis eam *ream peregit.* Nam de *Lege*, pariter vti de *Reo*, loquuntur ICti Attici. Ita φεύγειν dicitur ψήφισμα, de quo deliberatur, ἀποφεύγειν, de cuius auctoritate pronunciatum est. *Demosth. c. Aristocr.* pag. 276. 8. Edit. nostrae, ἐπειδήπερ ἐστὶ τὸ φεῦγον ψήφισμα οὐκ ἐπὶ ἤδη γεγενημένῳ τινὶ πράγματι, ἀλλὰ κ. τ. λ. et 291. 4. τίς γὰρ οὐ γράψει γε θαῤῥῶν πάλιν, ἡνίκα ἂν ᾖ τοῦτο ἀποπεφευγὸς; Deinde nihil in iure Attico frequentius ea voce γραψάμενος παρανόμων τὸ ψήφισμα — εἷλετὸ ψήφισμα. Habes vtramque in initio *c. Neaer.* et alibi. γράφονται τὸ ψήφισμα· κατὰ τοὺς νόμους ἔδοξεν εἰρῆσθαι, καὶ ἀπέφυγεν. Demosth. *c. Timocrat.* pag. 444. Edit. Parisinae. TAYLOR.

τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους [10] τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν Φυλῶν νόμον Τί-
30. μαρχος οὗτοσὶ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες συνελθόντες, γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵν' ἐξῇ πράττειν αὐτοῖς, καὶ λέγειν, καὶ ζῆν, ὡς αὐτοὶ βούλονται. Νομοι. „Των ρητορων εαν τις λεγῃ εν βουλῃ, ἡ εν δημωι, [11] περι του εισφερομενου μη
33. χωρις ([12] ἢ περὶ ἑκάστου) ἢ δις περι του αυτου (ὃ αὐτὸς

10. τῶν ῥητόρων. καὶ τὸν περὶ τ. πρ. τ. Φ. νόμον· ὃν Τίμαρχος] Sic olim vulgabatur. Recepi lectionem codicum plurium τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ π. τ. πρ. τ. Φ. νόμον Τίμαρχος. Liquet enim, legem illam de praesidatu tribuum in concione, neque hic recitari, neque Aeschinem voluisse eam a scriba tum recitari. Quae enim lex, aut leges potius, protinus recitantur, eae ad τὴν εὐκοσμίαν, pudorem rhetorum pertinent. REISKE.

11. περὶ τοῦ εἰσφερομένου] Forte, περὶ τῶν εἰσφερομένων, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. WOLFIUS.

Cod. *Bern.* περὶ τοῦ εἰσφερομένου, ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς etc. Fortasse, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. Adnotaueram olim ad *Lysiam*, pag. 114. Edit. London. Quod ad *Wolfii* et emendationem et versionem prope accedit. Senties, si modo animum advertas, emendationem istam *Wolfianam* ab *H. Stephano* aliisque perperam in hunc diem fuisse intellectam, ac alio animo acceptam, atque ipse voluit. TAYLOR.

12. Verba ἢ περὶ ἑκάστου signis parentheseos inclusi, quoniam, non a Scholiasta quidem nescio quo, at ab ipso tamen Aeschine, declarationis ergo, subiecta sunt, vocabulo legis χωρὶς. Pari modo eademque de causa verba ὃ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς δηλονότι inclusi. REISKE.

αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς [13.14] δηλονότι ἢ [15.16] λοιδορηταί, ἢ κακως ἀγορευηι τινα, ἢ υποκρουηι, ἢ χρηματιζοντων μεταξυ [17.18] ανηκεστως λεγηι περι [19.20] των

μη

13. ὅτι] Forte ὅτε. Etsi nec sic placet. WOLFIVS.

14. δηλονότι dedi de meo. olim legebatur ὅτι. REISKE.

15. ἔτι εἰ λοιδορῆταί, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινά, ἢ ὑποκρούῃ. STEPHANVS.

ἀγορεύῃ et ὑποκρᾴῃ *Reg.* 2. ἀποκρᾴῃ *Locker.* Recte fortasse haec subiunctiua, vti in sequentibus, λέγῃ et παρακελεύηται. Quanquam et ibi quoque variare Codices video. TAYLOR.

16. λοιδορεῖται — ἀγορεύει — ὑποκρέει] mutaui hos indicatiuos coniunctiuis. λοιδορεῖσθαί est praesentem in os conuitiari. κακῶς ἀγορεύειν est probrose et criminose de aliquo commemorare, siue is adest, siue abest. ὑποκρέαν est loquentem interpellare, obstrepere. REISKE.

17. ἀνηκέστως] F. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀνεκτῶς, καὶ ἀνυποίστως. Τὸ ἀνήκεστα ποιεῖν, παθεῖν, γίνεσθαι, notae et vsitatae formulae sunt: hanc alibi me legere non memini. WOLFIVS.

18. ἀνηκέστως] id est ἀνυπομονήτως, aut ἀπαύστως. v. Hesych. v. ἀνηκέσαι et ἀνηκέστων. REISKE.

19. μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] *de rebus aliis, quam de quibus in pulpito Rhetores aut alii e populo verba fecerint.* BRODAEVS.

μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος, sub. προτιθεμένων. Ea, quae ad rem, de qua agitur, nihil adtinent. WOLFIVS.

20. τῶν μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] Dubium, vtrius generis sit τῶν, masculini, an neutrius. Sin posterius est, desideratur λέγεσθαι προσηκόντων. *iis de rebus, de quibus in suggestu quaeri et disputari nefas sit.* Sin autem prius, subauditur ὄντων, *illis de hominibus, qui extra suggestum sint.* Sed miror, cur hi soli a lege comme-

μη επι του βηματος, η [21]. [22] παρακελευηται,
η ελκηι τον επιστατην αφειμενης της εκκλησιας
36. η της βουλης, κυριευετωσαν οι προεδροι [23] με-
χρι ν δραχμων [24]. [25] εις εκαστον αδικημα,
επι-

morentur. Ergone licebat in illos inuehi, qui in suggestu essent? REISKE.

21. ἢ παρακελεύηται ἢ ἕλκη τὸν ἐπιστάτην] Wolfius, *vel aliquem concitarit, vel praefectum traxerit*. Sed cum vtrumque verbum ad praefectum referri videatur, ego transtulerim, *vel ausus fuerit praefecto praecipere, quid agendum sit, aut eundem per vim trahere*. IVRIN.

22. παρακελεύηται] rursus dubitatur, vtrum hoc cum insequente τὸν ἐπιστάτην copulandum, an ab eo disiungendum sit. Prius si mauis, sententia est. Epistatam si quis in auxilium sui aduocet, adhortetur ad acriter pugnandum in conflictu verborum manuumue. Sin seorsim per se stet, subaudietur τοὺς φίλους, amicos ad dimicandum oratione accendat, aut ad opem sibi ferendam cohortetur. REISKE.

23. μέχρι ν' δραχμῶν] Illud ν' mihi non placet. Eandem enim summam infra nominat. BRODAEVS.

μέχρι ν' δραχμῶν, sub. ζημιῶσαι. WOLFIVS. Vide *Demosth. adu. Macartat.* laudatum in notis ad *Lysiam*, pag. 114 TAYLOR.

24. ἑἰθ'] Legendum εἰς. Nempe mulcta quinquaginta drachmarum in singula delicta imponebatur. IVRINVS.

25. δραχμῶν. ἑἰθ' ἕκαστος] Sic olim vulgabatur. Ego, sublato colo, pro medio vocabulo ἑἰθ' ex auctoritate Iurini, (tametsi mihi quoque ipsi sponte mea idem in mentem venerat) suffeci εἰς. *quinquagenis in singula crimina drachmis*. REISKE.

[26]. [27] επιγραφειν τοις πρακτορσιν. εαν δε πλεονος αξιος [28] ειη ζημιας, [29] επιβαλοντες μεχρι ν δραχμων,

26. ἐπιγράφειν] Potius ἐγγράφειν. Sc. ὄφλημα δημόσιον, *in tabulas et commentarios exactorum referre.* Ita infra l. 11. ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσιν. Demoſth. *adu. Macartat.* ὅτε δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη, τοῖς πράκτορσιν, ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται — ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν, αὐτοὶ ὀφειλόντων. Id. *adu. Boeotum*, ἐὰν ὄφλῃ τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον ἔτος ἐγγεγραμμένος ἔσαι ἐμοῦ; et paulo poſt, ἐὰν δὲ μὴ ἐκτισθῇ τὸ ὄφλημα, τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες ἔσονται τῶν ἐμῶν ἐγγεγραμμένοι; Harpocr. Βουλεύσεως. ἐγκλήματος ὄνομα, — ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηταί τινι, ὡς ἐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. Iul. Pollux. L. VIII. C. V. §. 22. Τὸ δὲ πάθος — ἐζημιῶσθαι, προεζετιμῆσθαι, ὄφλειν etc. καὶ ὁ τοιοῦτος — ὄφλων, κεκολασμένος, ἐζημιωμένος, ἐγγεγραμμένος, κατεγνωσμένος. Idem C. VI. §. 61. εἰ δὲ μὴ τοῦτο σχοίη, τὸ ἐγγεγραμμένον ὤφλε, καὶ ἄτιμος ἦν. Vide omnino *Libanii* argumentum in *Ariſtogitonianam* priorem. TAYLOR.

27. ἐπιγράφειν bene habet. id quod index noſter in Demoſthenem docebit. ἐπιγράφειν dicitur quaeſtor, cum nomen aerarii facti in tabulas publicas refert, aut in ſchedula ſcribit exactori tradenda, qua huic poteſtas etiam per vim a debitore exigendi datur, idque ei muneris mandatur. REISKE.

28. ἐζὶ] ᾖ *Bern.* et modo ἐπιβαλόντες *Locker.* quod reor eſſe verum. Praeter iſtam mulctam L. drachmarum legibus definitam, rem ad iudices deferunto. Eam eſſe huius loci mentem arbitror. TAYLOR. Pro ἐζὶ dedi de meo ſenſu εἴη. REISKE.

29. ἐπιβάλλοντες] dedi ἐπιβαλόντες. in aor. ſecun-

μων, εισφερετωσαν εις την βουλην, η εις [30.31] την
39. πρωτην εκκλησιαν, εν τωι βουλευτηριωι. [32.33] σταν
διεξιωσι κλησεις κριναντωσαν. και εαν καταγνω-
σθη αυτου [34] κρυβδην [35] *ψηφιζομενων των βουλευ-
των, εγγραψατωσαν οι προεδροι [36] τοις πρακτορσι
των

do. De L. drachmarum mulcta, quae res e Demosthene nota est, nil erat cur Brodaeus dubitaret. REISKE.

30. *τὴν πρώτην ἐκκλησίαν*] Wolfius *prima concione*. Corrige, *primam concionem*. TAYLOR.

31. Fateor hunc locum mihi caliginosum et inexplicabilem esse. REISKE.

32. *ὅταν δὲ δ. κλήσεις*] Puto hoc ad citationem reorum pertinere. WOLFIVS.

Aberat istud *δὲ* ab edit. Steph. Suppleuit Cod. *Bern.* TAYLOR. Ego rursus expunxi. REISKE.

33. *διεξιέναι κλήσεις* quid sit, ignoro. num causas litigantium audiendo et disceptando exsequi? vt sententia sit: *vbi lites omnium iure experientium peregerint atque absoluerint*. Quaerant acutiores. REISKE.

34. *κρύβδην ψηφίζων ἐν τῶν βουλευτῶν*] F. *κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν*. WOLFIVS.

Stephanus iuxta cum *Aldo* edidit *ψηφίζων ἓν τῶν βουλευτῶν*. *ἕνα* Bern. Vir doctissimus in *Legg. Attic.* pag. 263. hariolatur, *κρύβδην ψηφιζόντων ἓν βουλευτῶν*, i. e. numeraliter acceptum, *Senatoribus quinque et quinquaginta*. Verum de frigidissima ea crisi dixit, quae dicenda essent, vir omni praeconio maior, *Petrus Wesselingius*. TAYLOR.

κρύβδην, tessera, non voce. BRODAEVS.

35. *ψηφίζων ἓν τῶν βουλευτῶν* dedit Stephanus. *ψηφιζόντων τῶν βουλ.* Wolfius et secundum eum Taylor. *ψηφιζομένων τῶν βουλ.* dedi de meo. REISKE.

36. *τοῖς πράκτορσι τῶν νόμων*] Forte, *τῶν παραι-*

[των [37] νομων.]„ Τῶν μὲν ἓν νόμων ἀκηκόατε, ὦ Ἀ-
θηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ', ὅτι δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. 42.
τούτους μέντοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρή-
στους, ἐφ' ὑμῖν ἐστιν. ἐὰν μὲν γὰρ κολάζητε τοὺς ἀ-
δικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι [37]b καλοὶ καὶ κύριοι·
ἐὰν δ' ἀφῆτε, καλοὶ μόνον, κύριοι δὲ οὐκ ἔτι. Βού- 6. 1.
λομαι δὲ, ὥσπερ ὑπεθέμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου,
ἐπειδὴ περὶ τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν τὸ μετὰ τοῦ-
το ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου, ἵνα
εἰδῆτε, ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. 3.
δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν,
ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων, φύ-
σει μὲν μὴ καλῶν, τούτῳ δὲ πεπραγμένων, προεξα-
χθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν, ὃ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς 6.
Τιμάρχου. οὐδὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε,
εἴ τι σαφῶς εἴποιμι, διδάσκειν ὑμᾶς βουλόμενος·
ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τουτωΐ. ἔτω γὰρ αἰσχρῶς τυγ-
χάνει βεβιωκὼς, ὥστε τὸν τὰ τούτῳ πεπραγμένα
διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς βέλεται, 9.
ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων.

εὐλα-

μων. Exactoribus eius pecuniae, qua mulctati sunt, qui fraudem legibus fecerunt. WOLFIVS.

37. τῶν νόμων] Imo vero τῶν δήμων. Exactores sui cuique demo, seu pago, erant. Aut potius delenda sunt haec duo vocabula vt perperam e proximo iterata. REISKE.

37. b. νόμοι καλοὶ] Interposuerat Wolf de suo καὶ, quod expunxi, non insciturn quidem illud, verumtamen auctoritate carens. REISKE.

εὐλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὡς μετρίως μέλλω προσφέρεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳί. ἐγὼ γάρ, ὅσα μὲν παῖς
12. ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῷ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι· καὶ ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ [38] τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο προθεσμία· ἃ δὲ ἤδη φρονῶν, καὶ μειράκιον ὤν, καὶ τοὺς νόμους ἐπιτάμενος τοὺς τῆς
15 πόλεως, διαπέπρακται, περὶ τούτων ἔγωγε τὰς κατηγορίας ποιήσομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀξιῶ σπεδάζειν. οὗτος γὰρ πρῶτον πάντων μὲν, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη ἐκ παίδων, ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου· προφάσει μὲν, τῆς τέχνης
18. μαθητὴς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, πωλεῖν ἑαυτὸν προηρημένος, ὡς [39] αὐτὸ ἔδειξεν. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἐμπό-

ρων,

38. ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα etc.] XXX. Tyrannorum expulsio, et actorum ab iis abrogatio satis nota est. De Euclide vide *Vlpianum* [ad orationem] *contra Timocratem.* WOLFIVS.

Quaedam eiusdem farinae habet et *Brodaeus*, quem proinde describere nolui. TAYLOR.

39. ὡς αὐτὸ ἔδειξεν] Lego, ὡς αὐτὸς ἔδειξεν. BROD. Inscite profecto, cum lectio recepta satis bene se habeat. ὡς αὐτὸ τὸ ἔργον ἔδειξεν *Bern. Regg. 2. 4.* ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν *Coisl. Reg. 1.* τοὔργον *Locker.* Qui omnes crisin *Brodaei* confodiunt. TAYLOR.

40. αὐτὸ ἔδειξε bene habet. Subauditur τὸ ἔργον, aut τὸ τέλος, aut τὸ πρᾶγμα. vt addatur, opus nil esse videtur. Quod si tamen codices numero vincant, supplementum tuentes, haud repugnabo. REISKE.

ρων, ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώματι Τιμάρχου, ἐκὼν καὶ τέτρις ὑπερβήσομαι· ἵνα μή με τις εἴπῃ, ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαν- 21.
τα· ὧν δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε, καταισχύνων τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν, μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν, ἢ μὴ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους.
41 Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Αθη- 24.
ναῖοι, Κολυττεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός· καὶ οὐδαμῆ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὑτὸν κιθαρῳδοὺς 42 ἢ κι-

θαρι-

41. Μισγόλας] Σμιγόλαν κεκωμῴδηκεν [Antiphanes] ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. Φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε. Σμιγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Αθηναῖοι, Κολυττεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδαμῆ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω ἀ τοῦ Φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσηται (l. γνωρίσητε) αὐτὸν ὅσις ἐστίν. καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησιν·

Ο Σμιγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
Ανθοῦσι τοῖς νέοισιν ἡρεθισμένος;

Αλεξις δὲ ἐν Αγῶνι ἢ Ιππίσκῳ·

Ω μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πίσειέ μοι
Τὸν Σμιγόλαν, οὐ γὰρ κιθαρῳδὸς εἰμ' ἐγώ.

Athen. l. 8. p. 339. vbi de homine isto plura. TAYLOR.

42. ἢ κιθαριστάς] καὶ κιθ. malit legere doctissimus

θαριτάς. ταυτὶ δὲ λέγω [43] οὐ τοῦ Φορτικῆ ἕνεκα,
27. ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν. οὗτος αἰσθό-
μενος, ὧν ἕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος
ἐτοσὶ ἐπὶ τοῦ ἰατρείου, ἀργύριόν τι προαναλώσας,
ἀνέσησεν αὐτὸν, καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, εὐσαρκον
ὄντα, καὶ νέον, καὶ βδελυρὸν, καὶ ἐπιτήδειον πρὸς
30. τὸ πρᾶγμα, ὃ προῃρεῖτο ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗ-
τος δὲ πάσχειν. [44] καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ'
ὑπέσχε Τίμαρχος οὑτοσὶ, οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐν-
δεής· πολλὴν γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ
οὐσίαν, ἣν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ προϊόντος
33. ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἀλλ' ἔπραξε ταῦτα δουλεύων
ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτε-
λείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ
κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς χρὴ κρα-
τεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἠσχύν-
36. θη ὁ μιαρὸς οὗτος, ἐκλιπὼν μὲν τὴν πατρῴαν οἰ-
κίαν, διατώμενος δὲ παρὰ Μισγόλᾳ, οὔτε πατρι-
κῷ ὄντι φίλῳ, οὔτε ἡλικιώτῃ, [45] οὔτε παρ' ἐπι-

E 2 τρόπῳ·

Valckenaerus ad *Ammonium* v. Κίθαρις, qui hunc locum *Aeſchinis*, ſed inemendate, deſcribit. TAYLOR.

43. ἐ τῆ Φορτικῆ ἕνεκα] *Haec dico, non arguendi luxus cauſa.* Quae interpretatio ſi cui liberior videbitur, reponat, *non inſectandi hominis gratia.* Inter citharistas autem et citharoedos hoc intereſſe puto, quod hi etiam cantillent, illi tantum pulſent citharam. WOLF.

44. καὶ ταῦτα] καὶ ταῦτα ποιεῖν. Codd. *Reg.* 2. et *Locker.* TAYLOR.

45. οὔτε παρ' ἐπιτρόπῳ] Malim, οὔτ' ἐπιτρόπῳ ὄντι. Quanquam mox ſequitur, καὶ παρ' ἀκολάστῳ,

τρόπῳ· ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ, καὶ παρὰ πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, [46] ὡραῖος
ὤν. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καταγέλαστα πέπρακ- 39.
ται Τιμάρχῳ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους· ἓν δέ, ὃ
καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων
τῶν ἐν ἄστει πομπή. ἐπόμπευον δὲ ἐν ταὐτῷ ὅ, τε
Μισγόλας, ὁ τοῦτον [47] ἀνειληφὼς, καὶ Φαῖδρος ὁ
Καλλίου Σφήττιος. συνθεμένου δὲ αὐτοῖς συμπομ- 42.
πεύειν Τιμάρχῳ τουτουί, οἱ μὲν περὶ τὴν ἄλλην πα-
ρασκευὴν διέτριβον, [48.49] ἕως δὲ ἐκ ἐπανῆκε. παρ-
ωξυμμένος δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας ζήτη-
σιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο μετὰ τοῦ Φαίδρου· ἐξαγγελ-
θέντος δὲ αὐτοῖς, εὑρίσκουσι τοῦτον ἐν [50] συνοικίᾳ

μετὰ

vt videatur Auctor de induſtria in poſtremo inciſo praepoſitionem repetiiſſe. WOLFIVS.

46. ὡραῖος ὤν.] *In flore aetatis ſuae*, Wolfius. Potius, *formoſus cum eſſet.* Augebat enim ſuſpicionem forma Timarchi. IVRIN.

47. ἀνειληφὼς] Ἀναλαμβάνω in hac oratione *penes ſe aliquem habere* ſignificat, *quo pro catamito vtatur.* BRODAEVS.

48. ἕως δὲ ἐκ ἐπανῆκε] *Ad tempus, quo pompa ducenda erat, domum non eſt reuerſus.* BRODAEVS.

οὐκ ἐπανῆκε, ſub. ἐπὶ τὴν πομπήν. WOLFIVS.

49. ἐκ ἐπανῆκε] domum, vnde cum venia Miſgolae egreſſus fuerat, ad conditum tempus, negotii condicti ergo gerendi, non redibat. REISKE.

50. συνοικίᾳ] Wolfius, *deprehendunt in aedibus cum hoſpitibus quibusdam prandentem.* Sed τὸ συνοικία non accipiendum eſt pro aedibus ſimpliciter, ſed pro aedibus in pluris partis diſtributis, quarum partium ſingu-

7. 1. μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα. διαπειλησαμένων δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις, καὶ πελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι
3. μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, φοβηθέντες οἱ ξένοι, φεύγοντες ὤχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, ἅπαντες, ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίνωσκον Μισγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασιν· [51] ἐγὼ δὲ καὶ πάνυ
6. χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ' ὑμῶν, οὐδ' ἀπ' ἄλλου γινωσκόμενον ἀδενὸς, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, περὶ οὗ καὶ τὴν ψῆφον μέλλετε φέρειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγνοουμένων, σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀποδείξεις
9. ποιεῖσθαι τὸν κατήγορον· περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων, ἐλλίαν ἔγωγε μέγα ἔργον εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν. ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐγὼ τοίνυν, καίπερ ὁμολογουμένα τὰ πράγματα ὄντα, [52] ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, [53] γέγραφα

las singuli incolae obtinebant, vel etiam pro caupona, teste *Athenaeo*, quo sensu videtur et hic vsurpari. IVRIN.

Vide infra 49. 5. et 55. penult. TAYLOR.

51. ἐγὼ δὲ] ἴσασιν ἤδη καὶ πάνυ χαίρω etc. *Coisl. Reg.* 2. Similiter fere *Mor.* nempe ἤδη loco τοῦ, ἐγὼ δὲ, seruato puncto vulgari, cum hoc qu. scholiolo, ἤδη, ἀντὶ τοῦ, διὸ δέ. Sed tum legendum erat ᾗ δή. Quo modo aperte legitur in *Reg.* 1. ᾗ δὴ καὶ πάνυ χαίρω. TAYLOR.

52. ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν] recurrit haec dictio p. 9. vlt. REISKE.

53. γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ] Wolfius, *testi-*

μαρτυρίαν Μισγόλα, ἀληθῆ μὲν, οὐκ ἀπαίδευτον 12. δὲ, ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τἔνομα τῦ ἔργυ, ὃ ἔπραττε πρὸς τῦτον, ἐκ ἐγγέγραφα, ἐδ' ἄλλο γέγραφα ἐδέν, 54 ὃ ἐπιζήμιόν ἐςιν ἐκ τῶν νόμων 55 τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δέ ἐςιν ὑμῖν μὲν

monium Miſgolae ſcripto denunciaui: Immo, *teſtimonium Miſgolae perſcripſi*. Nempe ipſe Orator teſtimonia perſcribebat, teſtes autem ea vel vera, vel falſa eſſe, aut ipſis non liquere iurabant, quod abunde patet vel ex hac ipſa oratione. IVRIN.

54. ὃ ἐπιζήμιόν ἐςιν — τῷ μὴ ταληθῆ μαρτυρήσαντι] Lege, τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι, ſine μὴ. Quis haec non videt? Et abeſt ſane tumultuoſa ea vox ex optimo Cod. *Locker*. Videtur Auctor ipſe quaſi praeſidio cinxiſſe hanc lectionem, cum mox interpretaturo ſimillimus ſcribat, ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. Iterum 46. 15. ἐδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, ἐδ' αἰσχύνη προσέςαι ουδεμία τῷ ταληθῆ μαρτυροῦντι. TAYLOR.

Subeſſe videtur mendum, cum τὸ μὴ non redundet ſolum, ſed et ſenſum perturbet. Nimirum *Aeſchines* teſtimonium, quod Miſgolae ſcripſerat, non ſolum verum eſſe, ſed eo modo ſcriptum ait, vt, ſi id Miſgolas iureiurando confirmaret, nihil tamen periculi ex legibus adiret. *Nihil*, inquit, *ſcripſi, vnde metus a legibus ſit vera iuranti*, τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι: vel, ſi placet, *etiam vera iuranti*, τῷ μηδὲ ταληθῆ μαρτυρήσαντι, quod propius ad lectionem ſuperiorem accedit. IVRIN.

55. τῷ μὴ ταληθῆ] deleui particulam infitiantem. v. p. 10, 39. et 13, 2. videtur μὴ a loco ſuo ad alienum aberraſſe. v. ad verſum 20. dicenda. REISKE.

15. [56].[57] μὲν ἀκέσσι γνώριμα, ἀκίνδυνα δὲ τῷ μαρτυρῆντι, καὶ μὴ αἰσχρὰ, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ Μισγόλας δεῦρο παρελθὼν τἀληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει· [58] ἐὰν δὲ προαιρῆται [59] ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν,
18. ὑμεῖς τὸ ὅλον πρᾶγμα συνίδετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πράξας αἰσχυνεῖται, καὶ προαιρήσεται χιλίας δραχμὰς μᾶλλον ἀποτίσαι τῷ δημοσίῳ, [60] ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ ὑμῖν· ὁ δὲ [61] πεπονθὼς

E 4 δημηγο-

56. ὑμῖν τε ἀκοῦσι] ὁ ἀκοὼν ἀόρ. β. rarus eſt, pro quo fortaſſe ἀκέουσι legendum, et pro τε, μὲν, quia ſequitur ἀκίνδυνα δὲ. WOLFIVS.

57. ὑμῖν τε ἀκέουσι] pro media voce dedi μὲν auctore Wolfio. fortaſſis deeſt adhuc τοῖς, vt legatur ὑμῖν μὲν τοῖς ἀκέουσι. articulus videtur h. l. neceſſarius eſſe ob inſequentem alterum τῷ μαρτυροῦντι. REISKE.

58. ἐὰν δὲ] *Bern.* vna voce auctior, ἐὰν δὲ ἑκὼν προαιρῆται ἐκκλητευθῆναι. TAYLOR.

59. ἐκκλητευθῆναι] *Citatione adigi*, Wolfius: Potius, *mulctam ſoluere*. Erat autem mulcta non dicti teſtimonii mille drachmarum. Vide l. 13. IVRIN.

60. ὥστε μὴ δεῖξαι κ. τ. λ.] *quam veſtra ora intueri* Wolfius: Potius, *quam vobis os ſuum commonſtrare*, vel, *quam vobis in conſpectum prodire*. IVRIN.

61. ὁ δὲ πεπονθὼς δημηγορήσει] videtur huc reuocandum eſſe illud μὴ, quod verſu 14. vt vitioſe redundans amputaui. Ego equidem arbitror Aeſchinem ita reliquiſſe. ὁ δὲ πεπονθὼς ἐ (vel μὴ) δημηγορήσει. *quod ſi autem res, de qua agitur, tam foeda eſt, vt et, qui patrarit, iudicibus offerre ſpectandum os haud audeat, et ei, qui corpore facinoris turpitudinem tolerarit, agere cum populo haud liceat.* Neque tamen me fugit eſſe ra-

δημηγορήσει· σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τὲς οὕτω βδελυρους ἐξείργων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δ' ἄρα ὑπα- 21.
κούσῃ μὲν, τράπηται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας ἀποδιδὲς, ἑτέροις δὲ ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ ἐπίσαται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν· πρῶτον μὲν εἰς ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται ἐπιορκῶν· ἔπειτα ἀ- 24.
δὲν αὐτῷ ἔσαι πλέον. ἑτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τίμαρχον τετονὶ καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ διαιτώμενον παρὰ Μισγόλᾳ· πρᾶγμα, οἶμαι, χαλεπὸν ἐξεργάσασθαι ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς ἐμαυτῷ φί- 27.
λους μάρτυρας παρασχέσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθρὲς, ἵτε τὲς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας· ἀλλὰ τὲς τότων φίλες. ἂν δ' ἄρα καὶ τούτες πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν· [62] ὡς οὐκ οἶομαί γε, [63.64] εἰ δὲ

μὴ,

tionem vulgatae defendendae, atque interpretando molliendae, ad hunc modum. *Quod si autem res tam turpis est, vt auctor flagitii haud audeat vestrum in conspectum prodire, consors autem flagitii, cuius in corpore patratum sit, haud verecundetur in concionem venire, et cum populo agere, laudanda est legislatoris sapientia.* REISKE.

62. ὡς οὐκ οἶομαι] subaudi ὡς vel ὅτι πείσουσι. REISKE.

63. εἰ δὲ μὴ] Sub. μαρτυρήσουσιν ἔνιοι. WOLFIVS.

64. εἰ δὲ μὴ] Scil. τοῦτο γένηται, ὃ οἶομαι. Sin autem id, quod futurum autumo, minus eueniat, et contra hoc, vt persuadeant suis amicis, vt testimonium mihi suum denegent. REISKE.

μὴ, [65] ἀλλ' οὐχ ἅπαντας· [66. 67] ἐκεῖνό γε * ἐ δέδια,
30. μή ποτέ με δύνωνται ἀφελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, ἐδὲ
[67] τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχε φήμην, ἣν οὐκ
ἐγὼ τότῳ παρεσκεύασα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ.
ἔτω γὰρ χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος
33. ἀνδρὸς, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς.
βούλομαι δὲ κἀκεῖνο προειπεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακέση
ὁ Μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν· εἰσὶ φύσεις ἀνθρώ-
πων πολὺ διαφέρεσαι ἀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ
τὴν ἡλικίαν. ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, [68]. προφερεῖς

65 ἀλλ' οὐχ ἅπαντας] Sub. πείσουσι μὴ μαρτυρεῖν. WOLFIVS.

66. ἐκεῖνό γε κ. τ. λ.] Τὴν ἀλήθειαν additum fortassis est κατ' ἐπεξήγησιν. *Illud vtique mihi non eripient, veritatem scilicet.* Sed quid si legas, ἐκείνῳ γε sc. τῷ μὴ μαρτυρεῖν? WOLFIVS.

Prior potius Interpretatio placet. *Illud vtique nunquam efficient. quid? vt veritatem et famam, quae de Timarcho exiuit, deleant aut extinguant vnquam.* Corrigunt alii, ait *Stephanus*, οὐδὲ μήποτε. atque ita *Coisl.* ἐδέποτε *Reg. 2. Locker.* Ipsi *Stephano* placet οὐδαμῆ ποτε. Ita enim hominem intelligo in lectione eius marginali. porro hic autem δυνήσονται Codd. fere vniuersi. TAYLOR.

67 a. ἐκεῖνό γε ἐδεμήποτε δύνωνται, ἀφελέσθαι] Sic olim vulgabatur. Dedi de meo ἐκεῖνό γε ἐ δέδια, μήποτέ με δύνωνται ἀφελέσθαι τ. ἀ. *hoc vtique nil vereor, ne mihi veritatem eripere valeant.* REISKE.

67 b. τὴν ἐν τῇ πόλει] scil. ἐπιπολάζουσαν. REISKE.

68. προφερεῖς] Cum explicatione Scholiastae consentit *Harpocratio*, et *Apostolius Prou.* XVI. *Cent.* 63. *Hesychius* item verbis pene iisdem. Eum vero sensum sa-

καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται· ἕτεροι δὲ πολὺν ἀριθ- 36.
μὸν χρόνου γεγονότες, παντάπασι νέοι [69] δοκεῖσιν
εἶναι. τούτων δ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν Μισγόλας. τυγχά-
νει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμοὶ, καὶ συνέφηβος·
καὶ ἔστιν ἡμῖν τετὶ [70] πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν
ἔτος. καὶ ἐγὼ μὲν τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, ὅσας 39
ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀλλ' ἐκ ἐκεῖνος. διὰ τί δὴ ταῦτα προ-
λέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε,
καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε· ὦ Ἡράκλεις,
ἀλλ' ἔτός γε τέτε οὐ πολὺ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ
ἐστιν ἡ φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπε, ἅμα δὲ ἤδη 42.
μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν. ἵνα δὲ μὴ διατρί-
βω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τὸς εἰδότας Τίμαρχον
τετονὶ διαιτώμενον ἐν τῇ Μισγόλα [71] οἰκίᾳ· ἔπειτα τὴν Φαίδρε μαρτυρίαν ἀνεγίνωσκε· τελευταί-
αν δέ μοι λάβε τὴν αὐτῆ Μισγόλα μαρτυρίαν. [72] ἵνα 8. 1
καὶ

tis refutauit *H. Steph.* in *Thesauro.* Nam si προφερεῖς illi dicantur, qui aetate iuuenes sunt, ore vero senes videntur, totum hoc comma vna vox illa denotabit. Modo, pro δοκοῦντες lege vel cum *Locker.* φαίνονται, vel cum *Steph.* et *Reg.* 1. δοκοῦσιν. TAYLOR.

69. δοκοῦντες] dedi δοκοῦσιν. REISKE.

70. πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν] Non a natu inde sed a principio militiae. Numerabant annos in militia sibi peractos. REISKE.

71. οἰκίᾳ] Cl. *Marklando* post οἰκίᾳ μάρτυρες, iterumque post ἀναγίνωσκε vox μαρτυρίαν substituenda videtur. TAYLOR.

72. ἵνα] Lege omnino ἐὰν, et modo cum *Locker.* ἐθελήσῃ. Satis patet correctionis istius necessitas. TAYLOR.

καὶ τὲς θεὲς δεδιὼς, καὶ τὲς συνειδότας αἰσχυνόμενος, καὶ τὲς ἄλλους πολίτας, καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς, ἐθέλῃ τἀληθῆ μαρτυρεῖν. Μαρτυρια.

3. [73] „Μισγόλας Νικίου Πειραιευς μαρτυρει. ἐμοι ἐγενετο εν συνηθειαι Τιμαρχος ο επι του Ευθυδικου ιατρειου ποτε καθεζομενος, και [74.75] * την γνωσιν μοι την προς αυτον πολυωρων [76] εις την νυν ου

6. [77] διελιπεν.„ Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ Αθηναῖοι, Τίμαρχος

73. Μισγόλας κ. τ. λ.] Ecce teſtimonium, quod praedixit noſter 28. 4. ἐκ ἀπαίδευτον, et eodem tempore verum. Vide etenim, quali *lepore* omnem ſermonis obſcenitatem declinet, ἐμοὶ ἐγένετο ἐν συνηθείᾳ — κατὰ τὴν γνῶσίν μου — πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν. Sed vnde euenit, vt qui 26. 5. erat domo *Colyttenſis*, vt obſeruauit *Wolfius*, et, (quod ille idem non obſeruauit) etiam *Naucratis F.* iam prodiret *Niciae F. Piraeenſis?* Anne hic iterum, Aeſchine, lepori et ciuilitati litaſti? TAYLOR.

74. κατὰ] F. μετὰ. Deinde τὴν γνῶσίν μου habet *Bern.* TAYLOR.

75. καὶ κατὰ τὴν γνῶσιν] praepoſitionem κατὰ meo arbitratu deleui. πολυωρεῖν τήν τινος γνῶσιν eſt, familiaritatem cum aliquo contractam ſedulitate et aſſiduitate officiorum percolere. μὲ, quod codex Bern. praebet, eſt illud quidem planius atque vulgatius, verumtamen ad elegantiam haud exquiſitius. Pro μοι τὴν malim inuerſo verborum ordine τήν μοι. ſcil. ἦσαν vel ὑπῆρχεσαν. REISKE.

76. εἰς τὴν νῦν] ſcil. ὥραν, vel ἡμέραν. Sed hoc eſt tralaticium. REISKE.

77. διέλιπεν] dedi de meo διέλιπεν. *non deſiit* (Timarchus puta) *obſeruare conſuetudinem meam ſecum.* REISKE.

χος ἔτοσὶ παρέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλᾳ, καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἦκε, μετριώτερα ἂν διεπέπρακτο· εἰ δή τι τῶν τοιούτων ἐξὶ μέτριον· καὶ ἔγωγε οὐκ ἂν [78] ὤκνησα αὐτὸν [79] οὐδὲν αἰτιᾶσθαι, ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παῤῥησιάζεται, ἠτιμηκέναι μόνον. ὁ γὰρ [80] πρὸς ἕνα τοῦτο πράττων, ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶ- 9.
ξιν ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω, ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους ἄνδρας, [81] Κηδωνίδην, καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον, [82] ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτοὺς λέ- 12.
γων, ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε, καὶ μὴ

μόνον

78. ὤκνησα] Imo vero ἐτόλμησα. hoc quidem ſententia poſtulat. *et ego non eſſem auſus eum alius alicuius flagitii inſimulare, praeterquam huius vnius, ſtupri puta.* vt ἄλλο poſt ἐδὲν addatur neceſſe nil videtur eſſe. REISKE.

79. οὐδὲν] Cod. *Bern.* ἐδὲν ἄλλο. TAYLOR.

80. Poſt ἕνα videtur μὲν deeſſe. Verba τὴν πρᾶξιν ποιούμενος facile patiar abeſſe, quae ſi tollantur, cum ſententiae cum nihil decedet, tum accedat etiam ad elegantiam. REISKE.

81. Κηδωνίδην, καὶ Α. καὶ Θ.] Hoc explicat *Suidas* et *Varinus* in vocabulo Κηδωνίδης. BRODAEVS.

Conſule *Harpocrat.* in ſingula voce, et *Mauſſacum*, pag. 118. TAYLOR.

82. ἀλλὰ hic loci idem valet atque Tullii *ſed*, cum vocabulum idem e ſuperioribus longa digreſſione interpellatis repetit, quo lectores ad filum quaſi orationis reuocet, vt hic loci ἐπιδείξω iteratur. *Quod ſi igitur, id quod dico, demonſtrauero (vel indicauero) nominatim illos vel ſolos.* Sed vide Var. Lect. REISKE.

μόνον παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα [83] αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρῳ, καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ, καὶ παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα· ἐκ ἔτι δή πε μόνον φανήσεται ἡταιρηκὼς,
15. [84.85] ἀλλὰ καί· (μὰ τὸν Διόνυσον ἐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι [86] περιπλέκειν [87] ὅλην τὴν ἡμέραν·) καὶ πεπορ-

83. αὐτὸν] l. αὐτόν. Nihil certius. TAYLOR.

84. ἀλλὰ καὶ] Ita Editt. *Ald. Wolf.* cum Cod. *Locker.* Adnotauit Stephanus, ἀλλὰ καὶ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει· βέλτιον δὲ ἄνευ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ τῷ Ἑρμογένει. Locus *Hermogenis* est, vbi agit περὶ περιπλοκῆς his verbis: Οτι δὲ τὸ ὄνομα τοῦ σχήματος τοῦτό (l. τούτου) ἐστιν ἡ περιπλοκὴ, Αἰσχίνης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου οὕτως· Φανήσεται δ' ἐν οὐ μόνον ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ πεπορνευμένος. ὡς δὲ ὅλου τοῦ λόγου περιπλέξας, διὰ τὸ αἰσχρὰ εἶναι τὰ ῥήματα, ἐπὶ τέλει δὲ νικηθεὶς εἶπεν ὑπὸ τῆς χολῆς, καὶ πεπορνευμένος. Similiter hunc locum *Aeschinis* legit *T. Magister*, sine καὶ in v. Εταῖρα. TAYLOR.

85. ἀλλὰ μὰ] recte reuocauit Taylor καὶ intermedium id interponens. Parenthesin a voce μὰ exorsus sum, quae in Stephani editione ab ἐκ incipit. REISKE.

86. περιπλέκειν] *Tegere*, *dissimulare*, *per ambages efferre*. Ad verbum, *circumplicare*. Aliud est quam περιλαμβάνειν, *omnia complecti*. WOLFIVS.

87. ὅλην τὴν ἡμέραν] Recte haec inclusisse mihi videor parenthesi, quemadmodum et *Stephanus* edidit quoque. *Wolfius* cum πεπορνευμένος coniungit, admodum inscite, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πεπορνευμένος. TAYLOR.

Ambages nectere per totum diem. Minus recte *Wolfius* transfert illud ὅλην τὴν ἡμέραν ad τὸ πεπορνευμένος. IVRIN.

[88] πεπορνευμένος. ὁ γὰρ εἰκῇ τοῦτο, καὶ πρὸς πολλοὺς πράττων, καὶ μισθοῦ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπέπαυε, καὶ τοῦτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτοῦ, 18.
μετὰ τοῦτον ἀναλαμβάνει αὐτὸν Αντικλῆς Καλλίου Εὐωνυμεύς. ἔτος μὲν ἦν ἄπεστιν ἐν Σάμῳ μετὰ τῶν κληρούχων. ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἐρῶ. ὡς γὰρ ἀπηλλάγη παρὰ τοῦ Αντικλέους καὶ τοῦ Μισγόλα Τίμαρχος ἔτοσιν, ἐκ ἐνθέτησεν ἑαυτὸν, ἀδὲ βελτίονων 21.
διαλιβῶν ἤψαλο· ἀλλὰ διημέρευσεν ἐν τῷ κυβείῳ, [89] ἔ
ἡ τη-

88. πεπορνευμένος] ἐχ ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ πεπορνευμένος. Hinc apparet τὸ πεπορνεῦσθαι esse turpius: fortasse quia publice et sine discrimine οἱ πόρνοι omnis admittant, οἱ ἑταιρεῦντες paulo sint verecundiores et occultiores, nec tam quaestus quam amoris mutui rationem habeant. ἀλλ' ἐς κόρακας ταύτην τὴν φιλίαν. WOLFIVS.

Recte. Discrimen satis indicant ea quae sequuntur: *Qui vulgo quaestum corpore fecerit* — εἰκῇ — πρὸς πολλοὺς — καὶ μισθοῦ. Porro vti hic inter ἡταιρηκότας et πεπορνευμένους, ita alibi eodem animo inter ἐρωμένους et eosdem distinguit: 69. 16. ἀποκρίνασθε, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τίμαρχον κατανέμετε· πότερον εἰς τοὺς ἐρωμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους. Quantum interfit inter ἑταιρεῖν, ἐρᾶσθαι, et πεπορνεῦσθαι, expedient tibi *Athen.* l. 13. p. m. 284. *T. Magister* v Εταῖρα, et, qui hanc rem diligentissime excussit, doctissimus *Heraldus Animadv. in Salmas.* pag. 299. TAYLOR.

89. ἔ ἡ τηλία τίθεται] *Aristophanis* in *Pluto* Enarrator, καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο, καὶ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Pollux

90 ἡ τηλία τίθεται, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι, καὶ κυβεύουσιν· ἤδη γὰρ εἶμαι ὑμῶν τινας ἑωρακέναι ἃ λέγω· εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἀκηκοέναι
24. γε. τῶν δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης ἔστι τις Πιττάλακος, ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. ἔτος εὐπορῶν ἀργυρίε, καὶ ὁρῶν τὸτον ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ, ἀνέλαβεν αὐτὸν, καὶ εἶχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' ἐκ ἐδυσχέραινεν ὁ μιαρὸς ἐτοσὶ, μέλ-
27. λων ἑαυτὸν καταισχύνειν πρὸς ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως· ἀλλ' εἰ λήψεταί χρηγὸν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτῇ, τοῦτο μόνον ἐσκέψατο, τῶν δὲ καλῶν, ἢ τῶν αἰσχρῶν ἐδεμίαν πώποτε πρόνοιαν ἐποιήσατο. καὶ τοιαῦτα ἁμαρτήματα καὶ τοιαύ-
30. τας ὕβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεγονέναι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τότε εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμάρχου, οἵας ἐγὼ μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἃ γὰρ αὐτὸς ἔργῳ πράττων οὐκ ἠσχύνετο,
33. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν, ἐκ ἂν ἐδε-

lib 9. Καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι. κύκλους ἐμπεριγράψαντες, ἀνίσασαν τὰς ὄρτυγας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀνατραπεὶς καὶ ἐκπεσὼν κύκλου, ἡττᾶτο αὐτός τε, καὶ ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης. BRODAEVS.

Vasis genus interpretantur, tum in quo farina reponatur, tum coturnices committantur. Item tabulam pistorum etc. Hic vtique ludicrum aliquod instrumentum intelligendum est. WOLFIVS.

90. ἡ τηλία est talea, vel tabula, areola lignea, in quam decidunt tali per fritillum deiecti. pars aleae pro tota alea. Cuiusmodi ferme est nostrum *Billiard*. REISKE.

ἐδεξάμην ζῆν. ὑπὸ δὲ τὰς αὐτοὺς χρόνους τούτους, ἐν οἷς ἔτος ἦν παρὰ τῷ Πιτταλάκῳ, καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ελλησπόντε Ηγήσανδρος, ὁ τοῦτον ἀνειλη-φώς. περὶ δ' πάλαι εὖ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι· ἔτως ἐναργές ἐστιν, ὃ ἐρῶ. αὐτος ὁ Η- 36.
γήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐγώ. ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας εἰς Ελλήσποντον ταμίας ἅμα [91] Τιμομάχῳ τῷ Αχαρνεῖ, τῷ στρατηγήσαν-τι· καὶ ἦκε δεῦρο ἀπολελαυκὼς, ὡς λέγεται, τῆς ἐκείνε εὐηθείας, ἔχων ἐκ ἐλάττους ἢ ὀγδοήκοντα 39.
μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τρόπον τινὰ, οὐχ ἥκιστα αἴτιος ἐγένετο Τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὧν δ' ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον, συγκυ-βευτὴν ὄντα, καὶ τοῦτον ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον, ἥσθη τε. καὶ ἐπεθύμησε, καὶ ἐβελήθη ὡς αὑτὸν ἀνα- 42.
λαβεῖν. καί πως ἴσως αὐτὸν ἡγήσατο ἐγγὺς εἶναι τῆς αὑτᾶ φύσεως. πρῶτον μὲν ἓν τῷ Πιτταλάκῳ διελέχθη, δεόμενος παραδοῦναι τοῦτον. ὡς δὲ ἐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τούτῳ προσβάλλει· καὶ οὐ πολὺν ἀνάλωσε [92] λόγον, ἀλλ' εὐθὺς ἐπεπείκει. [93] καὶ 9. 1.
γὰρ

91 Τιμομάχῳ] De Timomacho et eius rebus in Helleſponto geſtis plura *Demoſth. c. Polyclem.* TAYLOR.

92. λόγον] χρόνον *Bern.* et *Locker.* TAYLOR.

93. καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρ. κ. τ. λ.] Sententia eſt, vt opinor, ita auidum foedae libidinis fuiſſe Timarchum, vt, quemadmodum illa apud *Salluſtium* Sempronia, libidine accenſa, ſaepius peteret viros, quam peteretur. Eumque eiuſmodi monſtrorum eſſe morem et in *Eudemiis* tradit *Ariſtoteles*, et *Suidas* de Eunuchis. Εὐπιτία ἀντὶ τῆς εὐπειθείας poni videtur. WOLFIVS.

γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ [94] ἀκακία καὶ [95] εὐπειθία· ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως
3. ἂν μισοῖτο. ὡς δὲ ἀπήλλακτο μὲν ἀπὸ τῆ Πιττα-
λάκου, ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ηγησάνδρου, ὠδυνᾶ-
το, οἶμαι, ὁ Πιττάλακος, [96] τοσοῦτον ἀργύριον
μάτην, ὡς ᾤετο, ἀνηλωκὼς, καὶ ἐζηλοτύπει τὰ
γινόμενα, καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 97. [98] ὅτι δὲ
αὐτοῖς

Venetus Interpres ita: *nam ad hanc ipsam rem mirabilis eius improbitas est et morigera natura.* TAYLOR.

Legendum videtur, καὶ γὰρ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία καὶ ἀπιστία. *Nam ad huiusmodi rem conficiendam magnam vim habere solet improbitas et perfidia.* Patet enim ex sequentibus, ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο, duarum rerum Timarchum hic insimulari, *improbitatis* et *perfidiae*, nempe erga Pittalacum. IYRIN.

94. κακία] vetus haec est vulgatorum librorum lectio, quae quodammodo exponi se patiatur. pauor, timiditas, ignauia, mollities animi resistere illecebris voluptatum et fraudibus atque violentiae corruptorum respondare haud valentis. Malui tamen e codice Meadiano ἀκακία praeferre, simplicitas morum, quod ipsa sibi fraudis nullius est conscia, fraudes alienas ne suspicans quidem, nedum vt reformidet, aut deuitet, sed ad parendum statim parata, et obuio cuique auctori patens, et in potestatem sese dedens. REISKE.

95. εὐπιστία] malim εὐπειθία per diphthongum. facilitas cedendi precibus et blanditiis, obsequiositas. REISKE.

96. τοσοῦτον τὸ ἀργύριον] Nonne, τοσοῦτον ἀργύριον? IVRIN.

97. ὅτι] F. ὅτε. *Vbi* molestus iis esse coeperat. Similem varietatem habes in sequentibus. Vid. 34. 8. TAYLOR.

98. ὅτι δὲ αὐτὲς ἠνώχλει] Subaudi. si locus bene

αὐτοῖς ἠνώχλει, σκέψασθε μεγάλην ῥᾳμην Ηγησάνδρου καὶ Τιμάρχου. μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ 6.
αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινες, καὶ ἄλλοι, ὧν ἐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, ἔ ᾧκει ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διερρίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀχραγάλους τέ τινας 99 διασεί- 9.
ξους

habet, neque eſt, quod deſideretur, τὶ ἐποίει. Fuit cum ſuſpicarer ὅτε leg. eſſe, et verba σκέψασθε — Τιμάρχου per parentheſin interiecta, et γὰρ more Attico eleganter redundare. De quo, vt quisque volet, ita ſtatuet. Tayloro quoque, vt iam video, ὅτε in mentem venerat. Sed video nunc, nihil h. l. neque deeſſe, neque mutari debere. Morem enim Aeſchinis eſſe, e p. 9. 25. intelligo, vt ὅτι δὲ vſurpet, pro, *quod autem attinet ad* — Erit ergo ſententia huius loci. *Vexationes autem quod attinet, quibus Pittalacus Timarchum et Hegeſandrum exagitabat.* REISKE.

99. διασείσθε καὶ φιμοῖς] *Talos agilis et nexilis* conuertit anonymus Interpres Venetus. Ego me aleatorum artis etiam noſtrae aetatis ignarum eſſe fateor. Nam dum alii luſitant, ego lucubrare ab ineunte aetate conſueui: nec tamen certam horum nominum interpretationem in libris meis reperire potui. Τὸ διασείειν eſt *concutere* et *agitare*, φιμὸν *cannum*, *capiſtrum*, *reticulum*, item *fritillum* interpretantur. Sed videtur hic adiectiue poni, et τοῖς διασείοις opponi: ſiue alteri perforati, alteri integri fuerint, ſiue quocunque modo ſe habuerint. Ego meam ignorationem negare non poſſum. WOLFIVS.

Vide omnino doctiſſimum, amiciſſimumque *Doruillium* in *Vanno*, pag. 305. ſq. Vulgatiora de hac re tibi dabunt *Scholiaſtes* noſter, *Pollux* L. X. C. XXXI. *Iſ.*

585 200 καὶ φιμὸς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· καὶ τὸς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας, ὃς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν· τὸ δὲ τελευταῖον ὀησαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιτ-
12. τάλακον ἐμαςίγωσαν τὰς 1. 2 ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς, οὕτω πολὺν χρόνον, ὥςε καὶ τοὺς γείτονας αἰσθέσθαι τῆς κραυγῆς. τῇ δὲ ὑςεραίᾳ ὑπεραγανακτή-

 σας

Caſaubon. ad *Theophraſti Charact.* cap. V. *Salmaſius* ad *Vopiſcum. Harpocratio*, et *Kuſterus* ad *Suid* v. Διάσειστοι. TAYLOR.

200. διασείστες] *agitabiles.* Videntur tali ideo ſic appellati, quia manu agitabantur et quatiebantur, dum in fritillum infunderentur, per quem in τὴν τηλίαν, taleam ſubiectam deciderent. REISKE.

1. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] *et flagris, quae hominibus incuti ſolent, plagas inferebant.* BRODAEVS.

F. τὰς ἐξανθρώπες, hoc eſt, ἀπανθρώπες καὶ θηριώδεις, etſi hoc adiectiuum nusquam alibi legere me memini, niſi apud *Athenaeum*, qui σπασμὸν, ἐξάνθρωπον συμφορὰν vocat. WOLFIVS.

Lege ἐξανθρώπες, id eſt, *inhumanas, crudelis.* PALMER.

Vide, quae diximus ad *Lyſiam c. Agorat.* pag. 259. Edit. London. TAYLOR.

2. ἐξανθρώπες] Non debebat vetus bona lectio Aldinae ἐξ ἀνθρώπων, a Stephano quoque ſeruata et propagata, cum Wolfiano commento permutari. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς ſignificat verbera, quanta maxima et ſaeuiſſima ab hominum quoquam alicui infligi poſſunt, aut a vapulante tolerari. Dictionem hanc egregie vindicauit Abreſch V. C. ad Aeſchylum pag. 140. et 651. creberrime eam frequentauit Dionyſius Halicarn. Antiqu. Rom. v. c. pag. 233, *vlt.* 361, 33, 362, 2. 562, 2. et alibi. REISKE.

σας τῷ πράγματι ὁ Πιττάλακος ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ καθίζει ³ ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν· ὄχλου δὲ συνδραμόντος, οἷον εἴωθε γίνεσθαι, φοβηθέντες ὅ, τε Ηγήσανδρος καὶ ὁ Τίμαρχος, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν· ἐπήει δὲ ἐκκλησία· θέσει πρὸς τὸν βωμὸν καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινες, καὶ περισάντες ἐδέοντο τοῦ Πιτταλάκου ἀναστῆναι, λέγοντες, ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν· καὶ αὐτὸς δὲ ἔτος ἐδέπω μὰ Δία, ὥσπερ νῦν, ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔτι χρήσιμος, ὑπογενειάζων τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάντα φάσκων πράξειν, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ· πέρας πείθουσιν ἀναστῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ὡς τευξόμενόν τινος τῶν δικαίων· ὡς δ' ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἐκεῖτι προσεῖχον αὐτῷ τὸν νοῦν. βαρέως δὲ φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει. ⁴ ὅτι δὲ ἐδικάσατο· (σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ηγησάνδρε·) ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότα, ἀλλὰ

3. ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν] Populus Atheniensis erat quasi vna familia, quae se in tutelam et manum quasi deorum dedisset. Cuius materfamilias erat Mater Deorum. Pittalacus erat seruus publicus. Consentaneum igitur erat, vt seruus iniuriam passus ad matremfamilias receptum haberet. Sexum muliebrem ad commiserandum faciliorem esse nostro nouimus omnes. REISKE.

4. ὅτι] Ita Editi. *Stephanus* sua, credo, auctoritate in ὅτε mutat. Ita *Reg.* 1. *Locker.* Vtrumuis bonum erit. ἐδικάζετο *Reg.* 2. et *Locker.* TAYLOR.

λὰ τἐναντίον [5] ἠδικημένον, ἐδὲν προσήκοντα αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, ἦγεν εἰς δεσμω-
27. τήριον, φάσκων αὐτῦ εἶναι δοῦλον. ἐν παντὶ δὲ κακῷ γενόμενος ὁ Πιττάλακος, προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τοῦ ἀνδρὸς καὶ μάλα χρηστῶς. ἔστιτις [6] Γλαύκων Χολαργεύς. ἔτος αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ
30. μετὰ τῦτο [7] λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. προϊόντος δὲ τῦ χρόνου ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα Διοπείθει τῷ Σνιεῖ, δημότῃ τε ὄντι τῦ Ηγησάνδρου, καὶ ἤδη ποτὲ καὶ χρησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ Διοπείθης [8] ἀνεβάλλετο,
33. χαριζόμενος τούτοις, χρόνους ἐκ χρόνων. ὡς δὲ [9] * παρῆει ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ηγήσανδρος·

5. ἠδικημένον] Poſt hoc voc. videtur ὑπ' αὐτοῦ deſiderari. REISKE.

6. Γλαῦκος] lege Γλαύκων cum *Locker.* Ita in inferioribus, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα, 35. 13. iterumque 15. Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. Ita etiam *Brodaeus.* TAYLOR. Dedi Γλαύκων. REISKE.

7. λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο] δίκας ἔλαχον ἀλλήλοις, *alteri alteros in ius vocarunt.* WOLFIVS.

8. ἀνεβάλλετο, χ. τ. χ ἐκ χρ.] V. *Cum compercidinaretur, tempusque ex tempore ampliaret.* WOLFIVS.

9. παρῆν] Dedi de meo παρῆει, *accedebat ad ſuggeſtum*, h. e. ad dicendum publice et agendum cum concione, ſeu gerendum remp. et conſilia nobis dandum de rebus ad ſummam reip. pertinentibus. Verbum in hac re ſolenne et proprium παριέναι, de accedentibus ad remp. et honores, aut adminiſtrationem rerum civilium capeſſentibus. REISKE.

ὅτε καὶ προσεπολέμει Ἀριστοφῶντι [10] τῷ Ἀζηνιεῖ, [11] πρὶν αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην [12] ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐν τῷ δήμῳ, ἥνπερ ἐγὼ Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα· καὶ ἐπειδὴ Κρώβυλος, ὁ ἀδελφὸς [13] αὐτῦ, ἐδη- 36.
μηγόρει, καὶ ὅλως ἀπετόλμων ἐν ἡμῖν [14.15] πρῶτοι
ἔτοι

10. τῷ Ἀξηνιεῖ] Vel legendum eſt Αἰξωνεῖ, vel Ἀζηνιεῖ, quod vltimum praefero. Saepiſſime enim accidit, vt ζ et ξ vnum pro altero ponantur. Ἀζηνιὰ demus eſt Hippothoontidis tribus, de quo *Heſychius*, *Suidas*, *Harpocratio*, *Stephanus*, ipſe *Aeſchines* infra pag. 26. et 70. et 77. [Edit. Ald.] vbi ſemper gentile Ἀζηνιεύς. PALMER.

Hic procul dubio eſt iſte Ariſtopho, quem ſaepe citat *Aeſchines* noſter, vti infra 69. 3. quique in ea oratione, quae *contra Cteſiphontem* eſt, dicitur γραφὰς παρανόμων πεφευγέναι LXXV. Vid. pag. Edit. Steph. 81. Verum ibi, et vbique ſcribitur Ἀζηνιεὺς, vt reſcripſit *Palmerius*, atque vti hic quoque habent *Mor. Locker. Scalig.* Vid *Meurſ. Reliq. Attic.* c. 1. et potiſſimum ea, quae diximus ad *Leptineam* 55. 15. TAYLOR.

11. πρὶν αὐτῷ κ. τ. λ.] Num, πρὶν ἢ αὐτῷ — ἠπείλησεν, vel, πρὶν αὐτῷ — ἀπειλῆσαι? IVRIN.

τὴν αὐτὴν ἡ. ἐπαγγελίαν] Eadem et δοκιμασία dicitur in argumento huius orationis. Vter autem ἠπείλησεν, Ariſtopho Hegeſandro? an Hegeſander Ariſtophonti? Eſt enim conſtructio ambigua. Sed Hegeſandro minitatum eſſe Ariſtophontem, veriſimilius eſt. WOLF.

12. ἠπείλησεν] Ariſtophon puta Hegeſandro. REISKE.

13. αὐτῦ] Hegeſandri puta. REISKE.

14. πρῶτοι] Quare πρῶτοι? Anne hi *primi*, qui verba fecerunt de ſumma rerum Graecarum? Delendum credo; certe ab optimo *Locker.* abeſt. TAYLOR.

15. πρῶτοι οὗτοι] bene habet. male ſuadet, qui dele-

ἅτοι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβουλεύειν, ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος αὐτὸν ὁ Πιττάλακος, καὶ ἐκλογισάμενος [16] ὅστις ὢν πρὸς ἅστινας ἐπολέμει, εὖ
39. ἐβουλεύσατο· δεῖ γὰρ τἀληθῆ λέγειν· ἡσυχίαν ἔσχε, καὶ ἠγάπησεν, εἴ τι μὴ προσλάβοι καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν νίκην ταύτην γενικηκὼς ὁ Ηγήσανδρος [17] ἀκονιτὶ, εἶχε παρ' ἑαυτῷ Τίμαρχον τοτενί. καὶ ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, πάν-
42. τες ἴσε. τίς γὰρ ὑμῶν, ὃς οὐ πώποτε εἰς [18] τοῦ-

F 4 ψον

ri vult. subauditur τοιῆτοι ὄντες. Hi homines, Hegesander, Crobylus, frater eius, et Timarchus, omnium primi consilia vobis de rebus Graeciae dare, tametsi tales essent, homines puta impuri, stupris mutuis contaminati. Nam ante eos nemo fuit, paribus flagitiis contactus, qui ausus esset remp. attingere, et conciones ad vos de rebus tam grauibus habere. REISKE.

16. ὅστις ὢν] *qui vir esset, quam nullius auctoritatis.* BRODAEVS.

17. ἀκονιτὶ] In Edit. *Ald.* erat ἀκονιτὶ εἶχε, non νενικηκὼς ἀκονιτί. Ita etiam Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Locker.* Ita porro interpretari vides *Wolfium.* Rem vidit praestantissimus *Stephanus.* TAYLOR.

Victoriam ipsam nullo negocio adeptus, Timarchum habuit, non, *istam victoriam adeptus, Timarchum nullo cum negocio habuit*, quomodo Cl. *Wolfius.* IVRIN.

18. τὸ ψον] *conuiuia, compotationes.* BRODAEVS.

εἰς τὸ ὄψον, *ad obsonia et lauticias.* Videtur hic non τὰ μετ' ἄρτε ἐσθιόμενα significare, sed ἀγορὰν, καθ' ἣν τὰ ὄψα πωλῶνται, aut popinas, cuiusmodi sunt Gallicae, lautissimae sane. WOLFIVS.

Recte *Wolfius*, quae in medio habet, rectequе *forum cupedinarium* vertit. Sic, εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, εἰς τὸν

ψον[19] ἀφῖκται, καὶ τὰς δαπάνας τὰς ἑτῶν ἐξεθεώρηκεν; ἢ τίς ὃς τοῖς ἑτῶν νόμοις καὶ μοιχείαις περιτυχὼν, ἐκ ἠχθέσθη ὑπὲρ τῆς πόλεως; ὅμως δὲ, [20] ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα, τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιττάλακον, ιο.ι. καὶ τὰς ἑτέρας μαρτυρίας ἀνάγίνωσκε. Μαρτυρια. „Μαρτυρει Γλαυκων Τιμαιου Χολαργευς. εγω αγομενον εις δουλειαν υπο Ηγησανδρου Πιτταλακον αφειλομην εις ελευθεριαν. χρονωι δ' υστερον ελθων προς εμε Πιτταλακος εφη βουλεσθαι διαλυθηναι τα προς Ηγησανδρον και [21] * [22] προσπεμψας αυτωι διαλυ- 3.

οῖνον, εἰς τέλαιον etc. Vide *Lect. Lysiac.* caput postremum. TAYLOR.

19. τοῦψον] Forum piscarium. REISKE.

20. ἐπειδὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐσμὲν] Vbi quae actores aiant et iactitent, non omnia sic simpliciter, nullo examine adhibito, creduntur, sed affirmata testimoniis et euidentia documentorum euincenda sunt. REISKE.

21. προπέμψαι — τῆς δίκης ἄρασθαι] Lego προσπέμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἄρασθαι. WOLFIVS.

22. προπέμψαι αὐτῇ τῆς δίκης ἄρασθαι] Sic dedit Stephanus. Alii προσπέμψαι. Paulo id quidem melius. Nam verbum προσπέμπειν locum hic habet, alterum nullum. Taylor testatur in aliquo codice reperisse additum διάλυσιν. Sequor facem his in tenebris subito emicantem, gressusque nutantes per certa vestigia ad veri sedes ducentem; et sic emendo locum hunc meo marte, προσπέμψας αὐτῷ διάλυσιν τῆς δίκης εὔρασθαι *Pittalacus aiebat, se ab Hegesandro per internuncios a se ad illum missos cassationem* (vel *abrogationem*) *litis impetrasse.* REISKE.

διαλυσιν της [23] δικης ευρασθαι, ην τε αυτος ενεκα-
6. λεσατο Ηγησανδρον και Τιμαρχον, και ην Ηγησαν-
δρος της δουλειας αυτον και [24] διελυθησαν ωσαυτως.
Μαρτυρια. Αμφισθενης μαρτυρει. εγω αγομενον
εις δουλειαν, υπο Ηγησανδρου Πιτταλακον αφειλο-
9. μην εις ελευθεριαν,,, [25] καὶ τὰ ἑξῆς. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸν
ὑμῖν καλέσω τὸν Ηγήσανδρον. γέγραφα δ' αὐτῷ
μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ
δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλᾳ. οὐκ ἀγνοῶ δ', ὅτι ἀπ-
ομεῖται καὶ ἐπιορκήσει. διὰ τί οὖν αὐτὸν καλῶ
12. ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο· ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. κάλει μοι τὸν Ηγήσανδρον.
15. Μαρτυρια. ,, Ηγησανδρος Διφιλου [26] Στειρι-

ευς

23. *τὰς δίκας*] *Bern.* vt voluit *Wolfius.* Ceteri omnes vno ore, *προπέμψαι*, et *τῆς δίκης*. Cod. *Reg.* 1. *καὶ προπέμψαι διάλυσιν ἄρασθαι τῆς δίκης, ἥν τε αὐτὸς* cetera. TAYLOR.

24. *καὶ διελύθησαν ὡσαύτως*] *τὸν αὐτὸν τρόπον*, id est, vt opinor, vterque alterum missum fecit, *ἕκατερος ἑκατέρᾳ ὡς ἔχει*. WOLFIVS.

25. *καὶ τὰ ἑξῆς*] non sunt haec testimonii pars, sed aut sunt ipsius Aeschinis, aut librariorum, si mauis, taedium exscribendi compendifacientium, quos eadem terare pigeret, si formula huius testimonii eadem fuit cum superioris. REISKE.

26. *στειριεὺς*] Repone *ϛειριεὺς*. *Στειρία* enim demus est Pandionidis, de quo *Pausanias* in *Phocicis*, (qui *Στίριν* videtur nominare) *Hesychius*, *Harpocratio*, *Ste-*

ευς [27] μαρτυρει. Οτε κατεπλευσα εξ Ελλησποντου, κατελαβον παρα Πιτταλακωι τωι κυβευτηι διατριβοντα τον Τιμαρχον τον Αριζηλου, και εξ εκεινης της γνωσεως εχρησαμην Τιμαρχωι ομιλων [28] τηι αυτηι

phanus. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Ranas habet Στηριεὺς, in eo, credo, corrigendus. Inde domo fuit Thraſybulus ille decantatus, qui vbique Στειριεὺς dicitur, vt apud *Plutarchum* in *Alcibiade*, et alios. PALMER.

Non inſcite *Palmerius*. Nam praeter *Meurſium de Pop. Attic.* nactus eſt bonum Cod. *Bern.* conſentientem. Verum praeterea, Hegeſander noſter 34. 16. videtur fuiſſe non *Stirienſis*, ſed *Sunienſis*: Διοπείθει τῷ Σενιεῖ, δημότῃ ὄντι τοῦ Ηγησάνδρου. Ad quam normam hic emendandum eſſe iudico. TAYLOR.

27. σπειριεὺς] dedi ϛειριεὺς, mirans Taylorum, in huiusmodi rebus ad antiquitates Atticas pertinentibus alias diligentem, et neſcio quid ſolertiae affectantem, tam craſſum mendum intactum reliquiſſe et per editionem ſuam propagaſſe. REISKE.

28. τῇ αὐτῇ ἅρσει] *eadem vitae ſocietate, cum eo familiariter degens.* BRODAEVS.

F. χρήσει. Niſi forte ſit τῶν τῆς δωδεκαμηχάνου παλαισμάτων ἕν τι ἡ ἅρσις καὶ ἡ θέσις. Αλλ' ἐς κόρακας ταῦτα. Poſtea, [pag. 51. huius Edit.] ait ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ' ἦν Λεωδάμαντος γυνή. WOLFIVS.

Puto legendum τῇ αὐτῇ αἱρέσει, id eſt, *eodem vitae genere.* PALMER.

Supra docuit Orator ſe teſtimonium Hegeſandro ſcripſiſſe κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλα, et reuera iis verbis teſtimonium concepit, quae tam ad innocuum, quam ad facinoroſum ſenſum detorqueri poſſint. Ceterum minus perſpexiſſe videtur *Wolfius*, quae ſit conſtructio horum

18. [29] αὐτῃ *πραξει, ἢ καὶ το πρότερον [30] Λαοδαμαντι.„ [31] Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεται τὸν ὅρκον, ὦ Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ προεῖπον ὑμῖν. κἀκεῖνο δέ μοι πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ τοῦν οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· καὶ ἐδὲν μὰ Δία
21. θαυμαστόν. ἀναβήσεται γὰρ, εἶμαι, δεῦρο πιστεύων τῷ αὐτῷ βίῳ, [32] ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς καὶ μισοπόνη-

verborum. Mihi ita intelligenda videntur: Τιμάρχῳ ὁμιλῶν, ἐχρησάμην τῇ αὐτῇ ἄρσει, ἣ καὶ τὸ πρότερον ἐχρησάμην Λαοδάμαντι ὁμιλῶν. Quae autem fuerit ista, siue *ἄρσις sublevatio*, seu *ἕρσις nexus*, vel etiam, quod magis arridet, etiamsi paulo longius a vulgata lectione recedat, *αἵρεσις condicio*, *consuetudo*, qua vsus fuerit Hegesander cum Laodamante, facile perspicitur ex pag. 51. ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγήσανδρος γυνὴ, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή. IVRIN.

29. ἄρσει] dedi *πράξει* de meo. REISKE.

30. Λαοδάμαντι] deest hic aliquid. e. c. *ἐγὼ συνεγενόμην*, *quemadmodum ego olim Laodamanti cohabitani*, pro pellice. aut leg. *Λαοδάμας ἐμοὶ Laodamas me vsus fuit*. Non enim, id quod sequentia docent, Timarchus Laodamanti succubuit, sed Hegesander. Testimonium hoc proponebat Aeschines Hegesandro recitandum. At ille recusabat. Quemadmodum iam ante p. 8. Misgolae testimonii formulam recitandum obtulerat; quam et ille pari modo recusauerat, vt sibi ignominiosam. REISKE.

31. *ἐκ ἠγνόουν*] pro *ἐ μόνον ἐκ ἠγνόουν*. Sed illi breviloquentiae studiosi Attici solent illud *ἐ μόνον* similibus huic locis omittere, me quidem haud probante. Verum ita solent. REISKE.

32. ἀνὴρ] Hegesander puta. Haec omnia vsque ad ἐφ' ᾧ versu 22. ironice dicta mirifice pungunt. REISKE.

πόνηρος· καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅστις ἦν ἐγνώσκων, ἐφ' ᾧ ὑμᾶς ἀνεθορυβήσατε, τῆς μαρτυρίας ἀναγινωσκομένης. ἆρά γε προαχθήσομαί [33] τι ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν; εἶπατέ μοι πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅστις αὐτὸν κατήσχυνε πρὸς Ηγήσανδρον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν [34] πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι; ἢ τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτὸς ὑπερβολὰς ποιεῖσθαι βδελυρίας, [35] παροινοῦντας καὶ μανομένους; [36] ἐκ οἵεσθε τὸν Ηγήσανδρον [37] ἀπολογούμενον τὰς πρὸς 24.

τὸν

33. προαχθήσομαί τι σαφέστερον] dedi de meo ἔτι pro media voce. REISKE.

34. πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι] Sic Hegesandrum flagitiosi rem etiam Timarcho facit. Verum quo pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium, cum id reciret? An id ipse *Aeschines* illius exagitandi gratia confinxit? WOLFIVS.

35. παροινοῦντας καὶ μανομένους] Non puto esse causam, cur μανομένους subtituamus. WOLFIVS. Recte tu quidem putasti. TAYLOR.

36. ἐκ οἵεσθε — διαπεπρᾶχθαι;] Periodi huius sensum cum vix satis expressisse *Wolfius* videatur, nos integram exponemus. *Nonne creditis Hegesandrum, ad eleuandum infamiam decantatae illius et vobis omnibus notae patientiae, quam ipse Laodamanti praestitisset, res omnem impudentiam excedentis Timarcho imperasse, vt prae summa huius turpitudine ipse non immodeste se gessisse videatur?* IVRIN.

37. ἀπολογούμενον] Vtrum διηγούμενον, ἢ παραιτούμενον? Flagitiosam autem Laodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare et me et studiosos adolescentis facile patior. WOLFIVS.

27. τὸν Λεωδάμαντα πράξεις τὰς περιβοήτες, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνισε. [38] ὑπερήφανα τάτῳ ἐπιτάγματα [39] ἐπιτάττειν, [40] ὡς ταῖς [41] τάτε ὑπερβολαῖς
30. [42] αὐτὸν *[43] δόξοντα μέτρια διαπεπρᾶχθαι; Ἀλλ' ὅμως ὄψεσθε, ὅτι καὶ μάλα ἐπιτρεφῶς καὶ ῥητορικῶς

38. ὑπερήφανα] ὑπερήφανα τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ ἐπιτάττειν, et ὑπερήφανα τάτῳ ἐ. ἐ. libri scripti. TAYLOR.

39. ἐπιτάττειν] Vtrum τὸν Λεωδάμαντα τῷ Ηγησάνδρῳ, (Nam quanta istorum prostibulorum vecordia fuerit, ex ea fabula, quae apud *Suidam* exstat de quodam, qui amatori suo praecepit, vt de rupe se praecipitaret, apparet) an τὸν Ηγήσανδρον τῷ Τιμάρχῳ? WOLFIVS.

40. ὡς ταῖς — διαπεπρᾶχθαι] ὡς δόξαντα (Sub. τὸν Ηγήσανδρον) διαπεπρᾶχθαι μέτρια ταῖς ὑπερβολαῖς τάτου. Τατέσιν, ἐπειδὴ ὁ Τίμαρχος πολὺ ἀκολασότερός ἐσι τῶ Λαοδάμαντος. Nec tamen satis confido huic sententiae: nec nostra interesse sentio, cinaedorum nosse historias atque facetias: neque me poenitet primae conversionis meae. WOLFIVS.

41. τάτου] Timarchi puta. ὑπερβολαῖς Timarchi appellat proiectam eius patientiam ad turpissima quaeque et extremae infamiae exempla corpore tolerandum, et imperata quaeque, quamuis foeda et indigna, perpetrandum. Sententiam vidit Iurinus. REISKE.

42. αὐτὸν redit ad Hegesandrum. REISKE.

43. δόξαντα] dedi de meo δόξοντα. Res sic habet. Hegesander Leodamantis quondam scortum fuerat. Ibi Leodamas ab Hegesandro, vt herus a seruo, indigna multa et infanda cum exegit, tum impetrauit. Postmodum Hegesander, quo loco ipse penes herum fuerat, eodem rursus habuit Timarchum. Sed multo intolera-

ρικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρώβυλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες, ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτερίας φήσουσιν, ἃ ἐγὼ λέγω· ἀξιώσουσι δέ με μάρτυρας παρέχεσθαι διαρρήδην μαρτυροῦντας, 33.
ὅπῃ ἔπραττεν, ὅπως ἐποίει, ἢ [44] τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος· πρᾶγμα, οἶμαι, ἀναιδὲς [45] λέγοντες.
[46] ἐγὼ γὰρ οἶμαι ἔγωγε ὑμᾶς ἅπαντας ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν, ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας

ἀνα-

biliora ab hoc ille poſtulauit, hic illi praeſtitit. Defenſio Hegeſandri haec erat, vt diceret, quae a ſe Leodamanti eſſent indulta, multo ea eſſe honeſtiora, quam quae Timarchus ſibi indulſiſſet, vt paene videri poſſet ſtuprum non eſſe paſſus, ſi patientia ſua cum Timarchi comparetur. ἐπιτάγματα h. l. ſunt imperia cinaedorum, aliorumque impurorum, qui ſcortis ſuis foeda et infanda imperant; item, quae ſcorta a ſuis ſtupratoribus exigunt, vt emant et ſibi donent. v. p. 11, 16. et 13, 37. Idem eſt, ac ſi dixiſſet ὥσει αὐτὸς [Hegeſander puta] δόξειε μέτρια πεποιηκέναι, εἰ παραβληθείη τὰ αὐτῷ πεπραγμένα πρὸς Λεωδάμαντα τοῖς αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Τιμάρχου ὑπηρετημένοις. τοσαύτη ἐστὶν ὑπερβολὴ τῶν τούτου [Timarchi puta] ὀνειδῶν καὶ αἰσχρεργιῶν. REISKE.

44. Verba ἢ τὶς εἶδεν, ἢ τὶς ἦν ὁ τρόπος videntur ſcholium ſapere, nihil quidem dicunt aliud, quam praemiſſa. REISKE.

45. λέγοντες] id eſt πράττοντες ἐν τῷ λέγειν. REISK.

46. ἐγὼ γὰρ κ. τ. λ.] ἐγὼ γὰρ ἔγωγε ὑπολαμβάνω οὕτως ὑμᾶς ἅπαντας ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινωσκομένων τῶν νόμων. *Reg.* 2. et *Locker.* ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε. *Reg.* item alius. TAYLOR.

ἀναγιωσκομένων τῶν νόμων, ἐν οἷς γέγραπται, „ἐαν τις μισθωσηται τινα Ἀθηναιων επι ταυτην την πραξιν, η εαν τις αυτον μισθωσηι, ενοχον ειναι τοις μεγιστοις και τοις ισοις επιτιμιοις.„ Τίς ἔν ἔτω ταλαίπωρός ἐστιν ἄνθρωπος, ὅστις ἂν ἐθελήσειε σαφῶς τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ἐξ ἧς ὑπάρχει αὐτῷ, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ, ἐπιδεικνῦναι ἔγχον ὄντα αὑτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστι [47.48] τὸν πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο κρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας, παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει. βούλεσθε ἓν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν, καὶ μὴ ζητῶμεν; νὴ τὸν Ποσειδῶ, καλῶς ἄρα τὴν πόλιν [49] οἰκήσομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἴσμεν γινόμενα, ταῦτα ἐὰν μή τις ἡμῖν δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως αὐτὸς μαρτυρήσῃ, διὰ τοῦτο ἐπιλησόμεθα. σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων. ἀνάγκη δὲ ἴσως ἔστιν παρα-

47. τὸν πεπονθότα] Recte *Locker.* τὸν πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν. TAYLOR.

48. Post πεπονθότα addidi αὐτὸν. REISKE.

49. οἰκήσομεν] *Egregie profecto vrbs incoletur.* Wolfius. Male. Potius, *administrabitur.* Οἰκῶ, ἐ μόνον τὸ κατοικῶ — ἀλλὰ καὶ τὸ ὡσανεὶ διοικῶ. Αἰσχίνης· τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. Thom. Magister. Vide *supra* 22, 9. TAYLOR.

οἰκημάτων] Οἴκημα ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον, Δείναρχος· ἀντὶ τοῦ πορνεῖον δὲ, Αἰσχίνης. Suidas, et similiter *Harpocrat.* Vide, quae diximus ad *Marm. Sanduic.* pag. 59. TAYLOR.

παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις
τοῖς Τιμάρχε. ὁρᾶτε τετρσὶ τὲς ἐπὶ τῶν οἰκημά 3.
των καθεζομένες, τὲς ὁμολογουμένως τὴν πρᾶξιν
ταύτην πράττοντας. ἔτοι μέντοι ὅταν πρὸς τῇ
50. 51 ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνωνται, ὅμως πρό γε τῆς αἰ-
σχύνης προβάλλονταί τι, καὶ συγκλείσι τὰς θύρας.
52. 53 εἰ δή τις ὑμῶν ἔροιτο τὲς ὁδῷ πορευομένες, τί 6.
νῦν

50. ἀνάγκη] F. αἰσχύνη. Nisi forte nefaria consuetudo necessitatem quandam adferat turpitudinis. Id quod in *Ethicis Eudemiis* ἤκισα μὲν ἠθικῶς, μᾶλλον δὲ ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως traditur. WOLFIVS.

Merito displicet *Wolfio* vox ista ἀνάγκη, sed locum non expedit: neque ego mehercule, sine ope codicis sanioris, quam nacti sumus, expedire possum. Video autem interea, quid velit Auctor. *Qui necessario istud agunt, qui eum quaestum exercent, non libidinis ergo, sed victus quotidiani causa, tamen ii ipsi non palam et publice prostant.* TAYLOR.

51. ἀνάγκη bene habet. prostibula ista vtriusque sexus mancipia erant, lenoni certa aera merentia, quae proinde ab hero possent, etiamsi nollent, vi ad merendum cogi. Non licebat illis aliquem aes offerentem reiicere. Constat e Xenophonte Ephesio. Vel adhuc hodie multae miserae, quas aduersa sua sors in lupanar detrusit, violentiam et immanitatem brutae libidinis necessario tolerant, reluctantes, cum gemitu et exsecrationibus. REISKE.

52. εἰ δή τις κ. τ. λ.] F. εἰ δή τις ὑμᾶς ἔροιτο τῶν ὁδῷ πορευομένων. WOLFIVS.

Infeliciter profecto, neque opus est emendatione. Interpres Venetus: *si vero iam aliqui interrogent vos illac transeuntis.* ὑμῶν τὲς πορευομένες, *quicunque vestrum illac transierit.* TAYLOR.

53. ὑμᾶς ἔροιτο. *Reg.* 1. TAYLOR.

νῦν ὁ ἄνθρωπος ἔτος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τῷ ἔργῳ τὄνομα, 54. 55 οὐκ εἰδότες τὸν εἰσεληλυθότα ὅστις ἦν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἐργασίας τὸ ἀνθρώπου συνειδότες, καὶ τὸ πρᾶμα 56 γνωρίζετε.

9. ἀκὲν τὸν αὐτὸν τρόπον πρσσήκει ὑμᾶς καὶ περὶ Τιμάρχε ἐξετάζειν· καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τάτῳ ἡ πρᾶξις. ἐπεὶ, πρὸς θεῶν, Τίμαρχε, τί χρὴ λέγειν; ἢ τί σὺ ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ

12. κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέγειν, ὅταν 57 μειράκιον

54. *ὁρῶντες*] Melius cum *Bern. Coisl.* et *Reg.* 2. *εἰδότες*. TAYLOR.

55. *ἐχ ὁρῶντες*] Sic olim legebatur h. l. praetuli *ἐκ εἰδότες*. tametsi nescio, an satius fuerit vtramque lectionem copulari, *ἐχ ὁρῶντες, ἐδ' εἰδότες*. REISKE.

56. *γνωρίζοντες*] dedi *γνωρίζετε*, *nosti tatis*. REISKE.

57. *μειράκιον νέον καταλιπὼν*] Sequitur *διαφέρων*. Quae puto legenda per *o*, *καταλιπὸν*, *διαφέρον*, sicut *ἀσύμβολον*, quod sequitur. WOLFIVS.

Stephanus inuenit in suis exemplaribus (quibuscum praeter Codd. *Regg.* 1. et 2. ceteri consentire videntur) *καταλιπὼν*, *διαφέρων*, syntaxi ad *τὸ νοέμενον*, vt aiunt, relata. Et sic edidit quoque. Melius tamen ei videtur *καταλιπὸν* et *διαφέρον*, *ἀκολέθως τῷ ἀσύμβολον*. Notes tamen scholiastem nostrum *ἀσύμβολος* legere. Hunc locum respexit *Athenaeus* l. XIII. p. m. 283. *καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιέτων* ΕΦΙΠΠΟΣ *ἐν* ΣΑΠΦΟΙ *φησὶν*,

ὅταν νέος
Εἰς ἀλλότριον εἰσελθὼν ὄψον ἐσθίῃ,
Ασύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
Λιδόναι νόμιζ' αὐτόν σοι τῆς νυκτὸς λόγον.

κιον[58] νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, νυκτερεύῃ ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας τὰς πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ, καὶ μηδὲν ἐκλίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ 15.
αὐτοῦ· ἔτι ταῦτα μαντείας προσδεῖται; ἐκ εὐδήλου, ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν τὰ τηλικαῦτα[59] ἐπιτάγματα τισὶν ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ τούτων ἡδονάς τινας παρασκευάζειν τοῖς τὸ ἀργύριον * [60] προαναλίσκουσιν; ἐγὼ γὰρ ἔχω, μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμ- 18.
πιον, τίνα τρόπον [61]. [62] εὐφημότερον μνησθῶ τῶν σοὶ

Τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Senarium iſtum ſecundum Poetae a deploratiſſimo metro hodie primus liberaui, neque *Caſauboni* ſolertia in hoc loco mihi valde placet. TAYLOR.

58. καταλιπὼν et διαφέρων cum vocabulo μειράκιον copulata in ſe non adeo erant damnanda. Veruntamen, cum ἀσύμβολον inſequatur, non ἀσύμβολος, videtur vtique neutrum in h. l. regnare debere. REISKE.

59. ἐπιτάγματα] Scortum ſtupratori ſuo ἐπιτάττει impenſas et inſtrumenta luxus imperat, et precibus, lacrymis, minis, dolis, quibuscunque poteſt artibus extorquet. v. p. 10, 29. REISKE.

60. προσαναλίσκουσιν] Primae ſyllabae, arbitratu meo, detraxi ſibilum. Nam antequam fructum tuae liberalitatis feras, neceſſe eſt tibi, vt in amores tuos multa eroges. Gratificationes puellarum auro volunt redimi. REISKE.

61. εὐφημότερον] Deerat haec vox in Edit. *Stephanica*, aliisque exemplaribus. Reſtituit cum *Wolfio*, *Coisl.* *Locker.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

62. Poſt τρόπον excidit ex editione Stephani εὐφη-

σοὶ καταγελάσως πεπραγμένων ἔργων. Θεωρήσατε δὲ, εἰ βέλεσθε, [63] τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πολιτικῶν
21. τινῶν παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τούτων, ἃ νῦν μετὰ χεῖρας ἔχετε. [64. 65] γεγόνασι διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις· καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ τοῦ σώματος, ὅστις Ἀθηναῖός ὄντως ἐστὶ, καὶ
[66] ὅστις μή. καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν [67] προσίω πρὸς τὸ
24. δικαστήριον, καὶ ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζομένων, ὁρῶ, ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἰσχύει παρ' ὑμῖν. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος· ἄνδρες δικασταὶ, τέτε κατεψηφί-

σαντο

μότερον, errore, vt videtur, operarum. Excusat orator hac circuitione nouitatem dictionis, qua vsus est, ἡδονάς τινι παρέχειν. REISKE.

63. τὸ πρᾶγμα] rem, de qua nunc agitur, scil. multa vera esse, et pro veris haberi, atque noscitari ab omnibus, haud dubitantibus, tametsi testes nulli producantur, sua cuique conscientia sufficiente. REISKE.

64. γεγόνασι διαψηφίσεις] V. *Factae sunt in tribubus recensiones.* WOLFIVS. Consule *Harpocrationem.*

65. διαψηφίσεις] videtur illam populi Ath. recensionem designare, quae saepe a Demosthene in orat. in Eubulidem commemoratur. REISKE.

66. ὅστις] Ita *Brodaeus* et *Wolfius* illuuiem, quae in *Aldo* erat, repurgarunt. Adiuuant suis suffragiis *Locker. Coisl.* et *Reg.* 2. Praestat hoc quam ὅσπερ *Stephani.* TAYLOR.

67. προσίω τὸ δικαστήριον] F. τῷ δικαστηρίῳ, ἢ πρὸς τὸ δικαστήριον. WOLFIVS.

πρὸς τὸ δικαστήριον *Locker. Coisl. Reg.* 2. εἰς τὸ δ. *Reg.* 1, TAYLOR. πρὸς addidi. REISKE.

σαντο οἱ δημόται [68]. [69] ὀμόσαντες, ἑδενὸς ἀνθρώπε, οὔτε κατηγορήσαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος, [70] ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες [71]. [72] εὐθὺς, οἶμαι, θο- 27.
ρυβεῖτε ὑμεῖς, [73] ὡς ἐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πόλεως.

68. ὀμόσαντος] Cod. *Locker.* ὀμόσαντες. Vt sit κατεψηφίσαντο οἱ δημόται ὀμόσαντες, ἑδενὸς ἀνθρώπε ἔτε κατηγορήσαντος, ἔτε καταμαρτυρήσαντος. Quanquam hae duae postremae voces in isto exemplari desunt. TAYLOR.

69. δημόται, ὀμόσαντος ἑδενὸς] correxi et interpunxi sic. δημόται ὀμόσαντες, ἑδενὸς — In vocabulo ὀμόσαντες, quod aptum est e voc. δημόται, desinit accusatoris oratio; ab ἑδενὸς pergit orator suam continuare. Si quis coram vobis: O iudices, dicat, hunc hominem tribules sui iureiurando confirmarunt alienum a tribu sua esse, tum vos, tametsi nemo eum neque accusset, neque testimonio laedat, vestra ipsimet conscientia moti, vltro obstrepitis. REISKE.

70. ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες] *Sed ex sua ipsorum conscientia.* Haec verba, quae habet Orator de popularibus, male transtulit *Wolfius* ad ipsos Iudices. IVRIN.

71. εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς] Legendum puto, εὐθὺς θορυβεῖτε ὑμεῖς. *Vos statim conclamatis.* Videtur enim τὸ οἶμαι, cum plane superfluum sit, et etiam sensum turbet, ex sequente linea huc irrepsisse. IVRIN.

Recte. deest ea vox a manu 1. Cod. *Locker.* TAYL.

72. οἶμαι hoc, ordine prius, (nam insequitur paulo post aliud) a Tayloro et Iurino immerito oppugnatum, bene habet, significans, *sine dubio*, vel, *vt consentaneum est.* Sic centies a Demosthene vsurpatur. REISKE.

73. ὡς ἐ μετὸν] Μετὸν locutio impersonalis est, *quod ciuitatis iurium particeps non est, quod ciuis non est.* Hoc rates, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόντων, ἐ μετ-

πόλεως. ἀδὲν γὰρ, οἶμαι, δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγων ἐδὲ μαρτυρίας, ὅσα τις σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ, πρὸς τὸ Διὸς, εἰ ὥσπερ περὶ τὰ γένους, 30. ἕτω καὶ περὶ τὰ ἐπιτηδεύματος τότε ἐδέησε [74] δοῦναι ψῆφον [75] Τίμαρχον, [76] εἴτε ἔνοχός ἐστιν, εἴτε

ὸν τοῖς Φαύλοις. Lysias, Οὐ μετὸν αὐτῷ ἄλλων τε κατειργασμένων. BRODAEVS.

74. δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον] Malim Τίμαρχος. WOLF. Edidi ex mente *Wolfii*. et Cod. *Bern.* Olim, ἔδει δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε ἔνοχός ἐστιν, εἴτε μή. TAYLOR.

75. Τίμαρχον] reuocaui hanc lectionem vetustam et probam, a viris doctis immerito sollicitatam, cui Τίμαρχος substituerunt. Aeschini propria est ea loquendi ratio, vt dicat eum διδόναι ψῆφον, qui in causa fuit, vt de se in suffragia iretur. Id quod constat e simili loco, qui est paulo ante versu 22. vbi dictio ὑμῶν ἕκαστος ψῆφον ἔδωκε περὶ τὸ σώματος hoc significat, *de vnoquoque nostrum quaesitum est, et in suffragia itum*, sitne ciuis, nec ne. non vt Wolf accepit atque reddidit. *nostrum quisque suffragia tulit de homine, quis vere sit Atheniensis.* Quod ita eum reddidisse, nil miror. Vnusquisque nostrum pari modo videtur redditurus esse, si animum minus ad nexum orationis et sententiae conuenientiam attendat, minusue Aeschinis morem loquendi teneat. Est itaque sententia loci haec. Timarcho si necesse nunc sit, pari modo pati in suffragia iri de genere vitae, quo vtitur, et de moribus hisce suis, quos nunc noto, quemadmodum nuper ei necesse fuit pati, vt de conditione sua et iure ciuitatis, vel statu ciuili, in suffragia iretur. REISKE.

76. εἴτε etc.] videtur μὴ irerandum esse, ad hunc modum. εἴτε μὴ, μὴ ἐκρίνετο δὲ — *nec ne, non autem ea res in iudicio seu D. seu M. seu denique MD. virorum disceptetur, sed ad vos referatur.* Cum populo nempe

μή. ἐκρίνετο δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· εἰσήγετο δὲ εἰς ὑμᾶς, ὥσπερ νῦν· μὴ ἐξῆν δ' ἐκ τοῦ νόμου ἢ τοῦ ψηφίσματος, μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε τούτῳ ἀπολογεῖσθαι· ὁ δὲ κήρυξ ὁ νυνὶ παρεστηκὼς ἐμοί, ἐπηρώτα ὑμᾶς τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα, [77] „των ψηφων η τετρυπημενη οτωι δοκει πεπορνευσθαι Τιμαρχος, η δε πληρης οτωι μη·„ τί οὖν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς οἶδ' ὅτι κατέγνωτ' ἂν αὐτοῦ. εἰ δή τις με ἔροιτο ὑμῶν, τί δὲ σὺ οἶσθα, εἰ ἡμεῖς ἂν τότε κατεψηφισάμεθα; εἴποιμ' ἄν, διότι ἐπαρρησιάσασθέ [78] μοι, καὶ διείλεχθε· καὶ ὁπότε καὶ ὅπου ἕκαστος, ἐγὼ ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν 33. 36.

ἕτεροι

hic agit, in concione. Neque enim a iudicio ad populum poterat appellari, ſed decreta iudicii manebant rata et firma, quae ne ipſe quidem populus reſcindere poſſet. Contra autem a populo iam iudicatae res in concione, ad iudicium delectorum virorum referebantur. REISKE.

77. τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη] ἔστω ſubaudiendum. ERODAEVS.

Nota calculorum diſcrimina, de quibus etiam *Vlpianus* aliquid. ψῆφος μέλαινα καὶ λευκή· τετρυπημένη καὶ πλήρης. Quorum priores condemnarunt, poſteriores abſoluerunt. WOLFIVS.

Laudat hanc vocem *Harpocratio* ex hac oratione, quem conſuli velim, itemque *Lucianum* cum ſuo ſcholiaſte, T. II. pag. 835. Edit. Nou. TAYLOR.

78. μοι] id eſt πρός ἐμε. *erga me.* libere et aperte planeque ad me verba de Timarchi flagitiis feciſtis. REISKE.

ἔτσοι ἐν τῷ δήμῳ [79] ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα· καὶ [80] ἡ βελὴ, ὅτε ἐβέλευσε πέρυσιν· ἢ ἐὰν μνησθῇ [81] τειχῶν

79. ἀναβῇ] Num legendum ἀνέβη? IVRINVS.

80. καὶ ἡ βελὴ] bene hic videntur omnia habere. ἐὰν accipio pro ἂν, tanquam scriptum esset sic καὶ ἡ βελὴ — μνησθῇ ἂν ἢ τειχῶν ἐπισκευῆς, ἢ πύργων. Verba ὅτε ἐβέλευσε idem valent atque ἡ βελεύσασα, nisi malis ἐβέλευσε, non ad Senatum, sed ad Timarchum referre. *Quoties Timarchus in tribunal dicendi ergo ascenderet, Senatusque, qui anno superiori reip. praeerat, mentionem iniiceret restaurandorum aut moenium, aut turrium, aut alicuius nescio quo seducti, tum vos statim videbatis.* Parer, vocabula haec ἐπισκευὴ τειχῶν, ἐπισκευὴ πύργων, ἀπάγεσθαί τοι significare res nequam et turpes, haud satis tamen, vnde ducta fuerint illa dicteria. Planum quidem id, ἀπάγεσθαί τοι quid sibi velit. Facinora enim illa, quae Paulus Apostolus, more suo *opera tenebrarum*, vocabulo perappositio appellat, testes haud ferunt, solitudinem poscunt, congressus hominum et frequentiam reformidant. Vulgare item hoc est, pudorem, v. c. virginalem, cum claustro, cum arce, cum moeniis comparari, oppugnandis, et admoto arieti aut resistentibus, aut cedentibus. Tantummodo haereo in ἐπισκευὴ. verum neque iuuat, neque refert, neque meam decet personam, stercus hoc scrutari, ad quod coactus a necessitate huius loci exponendi me demisi, quam primum licet, inde refugiens. Conf. p. 13, 1. et 14, 3. REISKE.

81. τειχῶν ἐπισκευῆς] Ea, quae sequuntur, videntur ἀλληγορικὰ, mihi quidem αἰνιγματικὰ sunto, vt et ea, quae ex oratione Autolyci Areopagitae notantur. Τὰ τείχη, ὁ πύργος, τὸ ἀπάγεσθαι obsceni aliquid innuunt. Alias τὸ ἀπάγεσθαι καὶ ἡ ἀπαγωγὴ de carcere dicitur. Scommatum horum acumen in verborum

χῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργε· ἢ ὡς [82] ἀπήγετό * ποι 39.
τις· εὐθὺς ἐγελᾶτε καὶ ἐβοᾶτε, καὶ αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε αὐτῷ. καὶ τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ γενόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν [83] ἐπαγγελίαν ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνῆσαι 42.
βέλομαι. Τῆς γὰρ βελῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ [84] πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον, κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ τότε, ὃ ἔτος εἰρήκει περὶ τῶν οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πυκνί· ἦν μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν Αὐτόλυκος· καλῶς, νὴ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον 12. 1.
καὶ τὸν Ἀπόλλω, καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως τῇ συνεδρίᾳ ἐκείνῃ βεβιωκώς· ἐπειδὴ δέ πε προιόντος τοῦ λόγου εἶπεν, ὅτι τόγε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει [85]. [86] ἡ βελὴ, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ

τοῦ

amphiboliis et alluſionibus quibusdam poſitum nec a me ſatis intelligi fateor, nec eadem venuſtate a quoquam poſſe exprimi Latine exiſtimo. WOLFIVS.

82. ἀπήγετό πε] dedi de meo ἀπ. ποι. REISKE.

83. ἐπαγγελίαν] idem, quod δοκιμασίαν. REISKE.

84. πρόσοδον ποιουμένης π. τ. δ.] ἀντὶ τοῦ, προσιόσης τῷ δήμῳ. Iſocrates *Areopag.* περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποιησάμην. et poſt, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπεγραψάμην. WOLFIVS.

85. ἡ βουλὴ] Forte plenius diſtinguendum eſt poſt βουλὴ, vt cetera ſic ordinarentur, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης — μὴ θαυμάσητε — εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τ. β. τ. ἐ. Λ. πάγου. Id vtique ſatius eſt. TAYLOR.

86. Conſtructio verborum haec eſt, καὶ μὴ θαυμά-

τοῦ τόπε τοῦ ἐν τῇ Πνυκί, μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείε πάγε· ἀνεθορυβήσατε ὑμεῖς
6. ἐνταῦθα, καὶ ἔφατε τὸν Αὐτόλυκον ἀληθῆ λέγειν· εἶναι γὰρ αὐτὸν τέτων ἔμπειρον. ἀγνοήσας δὲ ὑμῶν τὸν θόρυβον Αὐτόλυκος, μάλα σκυθρωπάσας καὶ διαλιπὼν εἶπεν· ἡμεῖς μέντοι, ἔφη, ὦ Ἀθηναῖοι, οἱ Α-
9. ρεοπαγῖται ἔτε κατηγορεῖμεν Τιμάρχε, ἔτε ἀπολογέμεθα· [87] ἐγγὰρ ἡμῖν πάτριον ἐστίν· ἔχομεν δὲ [88] τοιαύτην τινὰ συγγνώμην Τιμάρχῳ. [89] ἔτος ἴσως, ἔφη, φοιθῇ ἐν τῇ [90.91] ἡσυχίᾳ ταύτῃ μικρὸν ἡμῶν ἑκά-

σστε, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει περὶ τῆς ἐρημίας, ἢ ἡ βουλή REISKE.

87. *οὐ γὰρ ἡμῖν πατρικόν ἐστι*] Malim *πάτριόν ἐστιν*, ea de cauſa, quam in *Iſocratis* commentariis e *Suida* protuli, et verſatis in lectione Graecorum auctorum probari facile poſſe puto. WOLFIVS.

88. *Sic ferme, hactenus quodammodo excuſatum habemus Timarchum.* REISKE.

89. *ἔτος ἴσως*] Τὸ *οὗτος μετὰ τοῦ ἔφη, κατά τινας.* STEPHANVS.

90. *ἡσυχίᾳ*] Ησυχία fortaſſe pro *loco deſerto* et *ſilenti.* TAYLOR.

91. *ησυχία* h. l. eſt ſolitudo loci, cum ſilet, aedificiis denudatus, et ab incolis deſertus. Sententia videtur eſſe haec. Timarchus videtur exiſtimaſſe, locus hic vacuus ſi aedificiis impleatur, haud magno id eſſe conſtiturum, et pecuniolam, quae in quemque noſtrum pro rata ſua conferenda veniat, fore perquam minutam. Sed Autolycus conſulto vtebatur oratione quaeſita et affectata atque inuoluta, quo locum haberet vocabula duo ingerendi, quae poſſent in ſenſum turpio-

ςῳ ἀνάλωμα γίνεσθαι. καὶ πάλιν, ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ μικρῷ ἀναλώματι, μείζων ἀπήντα παρ' ὑμῶν 12, μετὰ γέλωτος θόρυβος. ὡς δ' ἐπεμνήσθη τῶν 92. 93 οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων, οὐδ' 94 ἀναλαβεῖν αὐτὰς

rem detorqueri. ἡσυχία in actu operis venerei quae sit in corpore patiente facile a quoque intelligatur. μικρὸν ἀνάλωμα videtur dictio fuisse de lupanari vsurpata. REISKE.

92. οἰκοπέδων] οἰκόπεδον *aream domus* et *domicilium* significat. Omnis porro aedis instar admittit scortum. Minus autem obscurus est in voce λάκκων morsus, siquidem ea vox *fossam* et *cuniculum* notat. BRODAEVS.

Οἰκόπεδον est planicies, locus solus et populi expers, area sc. domus vel incendio absumptae, vel alio aliquo casu destructae. *Aequor* vocant Latini. Ita Aequimelium apud *Ciceronem* et *Liuium* solum vel aequor istius domicilii, quod Sp. Melius incoluit. Loquitur Auctor noster solummodo de locis *solis* et *spacioſis*, adeoque merito suspectis. Nihil opus est ista περιεργίᾳ et circuitione *Brodaei*. TAYLOR.

93. οἰκόπεδον est area domus, cui, si qui velit, aedificium inaedificare possit. In re venerea corpus est patiens. Aedificare qui velit, humus ei effodienda et egerenda est, vt locus sit fundamento ponendo. Patet iam fons nequioris metaphorae. Vir aliquando benignior, vxori consuetudine cum viris familiari haud interdicens, cur faceret interrogatus, aequo, ait, animo indulgere vxori posse paulum lasciuienti; nihil inde damni accipere. Fundum tamen sibi superesse. *Allemahl bleibt mir doch noch Grund und Boden übrig*. REISKE.

94. ἀδ' ἂν λαβεῖν αὐτὰς] F. οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτὰς ἐδυνήθητε, et [1, 18.] ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ ἐκ αἰσχύνοιντο. WOLFIVS.

αὐτὲς ἐδυνήθητε. ἔνθεν καὶ παρέρχεται Πύῤῥανδρος ἐπιτιμήσων ὑμῖν· καὶ ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ ἐκ αἰσχύνοιντο γελῶντες παρέσης τῆς βελῆς τῆς ἐξ
15. Αρείᾳ πάγῳ. ὑμεῖς δ' ἐξεβάλλετε αὐτὸν, [95] ὑπολαβόντες· ἴσμεν, ὦ Πύῤῥανδρε, ὅτι ἐ δεῖ γελᾶν τέτων ἐναντίον· ἀλλ' ὅτως ἰσχυρόν ἐξιν ἡ ἀλήθεια, ὥξε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.
18. Ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν μαρτυρίαν μεμαρτυρῆσθαι [96] ὑμῖν ὑπὸ τῦ δήμυ τῶν Αθηναίων, ἣν ἁλῶναι ψευδομαρτυριῶν ἐ καλῶς ἔχει. ἐκεῖν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ Αθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμᾶ λέγοντος, αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιτε τέ-
21. τῳ, ἐμᾶ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε· [97] καὶ, μὴ γενομένης

Ald. εἰ σὺ καὶ σχύνοντο. Quod mendum etiam fuſtulit *Brodaeus*. Nos plura eius generis praeterimus, quae *Wolfius* complanauit. Nam ſi maxime neceſſarium erat, vt tollerentur, vix tanti ſunt aut ingenii aut ponderis, vt lectori meo identidem auris de ea re vellerem. TAYLOR.

Manifeſtum eſt debere legi, ἐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτὸυς, id eſt, *non potuiſtis vos recolligere et a riſu temperare*. PALMER. Atque ita MSS.

95. ὑπολαβόντες] *Stobaeus*, qui hunc locum citat, pag. 136. legit ὑπολαμβάνοντες, et deinde, ſc. pag. 42. l. 1. ἐπικρατεῖν. Hoc quidem poſtremum non inſcitum, aut prorſus negligendum. TAYLOR.

96. ὑμῖν] melius puto ἡμῖν, quod eſt in edit. Wolfii. REISKE.

97. καὶ, μὴ γενομένης] Parum attente hunc locum vertit *Wolfius*; neque melius ceſſit alteri, *et, cum hac de re nullum fieret iudicium, fuerit condemnatus, cum ve-*

μένης μὲν κρίσεως περὶ τοῦ πράγματος, ἦλω ἂν, γεγονότος δὲ ἐλέγχου, ἀποφεύξεται. Ἐπειδὴ δὲ ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων, καὶ τῶν τοῦ [98].[99] Δημοφίλου πολιτευμάτων, βέλομαί τι καὶ ἄλλο παράδειγμα περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ 24. καὶ πρότερόν τι τοιοῦτο πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ἠτιάσατό τινας εἶναι, οἵπερ ἄρα ἐνεχείρουν [300] συν-

δεκάζειν

ro aperte conuictus fuerit, dimittatur. Verto liberius: *absurdum fuerit, si a vobis condemnatus esset extraiudiciali quadam sententia, et cum de eo facinore quaestio non haberetur: iam autem, facta de his ipsis moribus inquisitione, et in iudicio de ea re habito, a vobis absoluatur.* TAYLOR.

98. Δημοφίλου] Nimirum ille, qui hanc διαψήφισιν siue legem de Ciuium scrutinio habendo suasit. Lata est autem ea Lex Olymp. XC. 2. (vti ex *Harpocrat.* discimus v. Διαψήφισις) non multis annis ante hanc causam habitam. Ait igitur *Aeschines.* „Quoniam ad „Populi διαψήφισιν, siue istud Demophili institutum, „modo adludebam, vnde argumentum mihi sumpsi de „auctoritate publicae famae, quantum sc. vel oculatum „testem superare possit, iterum ex alia ipsius Demophi„li re apud vos gesta similiter argumentabor.„ TAYLOR.

99. De Demophilo nihil quidem praecessit, credibile tamen est eo auctore illum, de quo supra commemorabatur, populi recensum fuisse habitum. REISKE.

300. συνδικάζειν] ἐνεχείρουν συνδεκάζειν, τουτέστιν, ἅμα διαφθείρειν δωροδοκοῦντα. Περὶ τοῦ δεκασμοῦ vide annotationes in *Symmachicum Isocratis.* Sin aliquis συνδυάζειν legere mauult, vertat licebit, *bina inscriptione coniicere nomina in vrnam.* WOLFIVS.

Ex hoc loco colligitur non licuisse Athenis priuata iudicia exercere, dum Populus in Pnyce conuocatus

δεκάζειν [1] τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἄλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νῦν [2] Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν

erat ad deliberandum de Reip. negociis, et legem fuisse Ἐκκλησίας γενομένης μηδένα δικάζειν. Quod elicitur etiam ex *Demosthene contra Timocratem*, ex his verbis, ἀδυνάτου δὲ ὄντος αὐθήμερον ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστήριον γενέσθαι. PALMER.

συνδεκάζειν *Locker. Coisl. Regg.* 1. 2. Quae procul dubio est huius loci genuina scriptura. Vti et infra quoque l. 18. τὸν μὲν, ὡς ἐδέκαζε, τὸν δὲ, ὡς ἐδεκάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου. Lex ait: *Si quis Senatorem Iudicemue aere corruperit, vterque, tam qui acceperit, quam qui porrexerit, vltimo supplicio afficitor.* Isocrat. de Pace, ἔτως ὀλίγου αὐτῶν φροντίζομεν, — ὥστε θανάτου τῆς ζημίας ἐπικειμένης, ἤν τις ἁλῷ δεκάζων, τὰς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας στρατηγὰς χειροτονοῦμεν. Legem ipsam diserte memorat Demosth. *c. Stephan.* II. iuxta finem: Ἐάν τις συνίσηται ἢ συνδικάζῃ (l. συνδεκάζῃ omnino) τὴν ἡλιαίαν ἢ τῶν δικαστηρίων τι τῶν Ἀθήνησιν, ἢ τὴν βουλὴν, χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος — τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. Annon iure existimes ad hanc legem, (in qua vno quasi spiritu continentur, qui *Remp. labefactare*, et qui *iudicia corrumpere* satagunt) respexisse *Pollucem* L. VI. C. XXXVI. Ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνιὼν, τὰ δικαστήρια συνδεκάζων? Vbi MSS. similiter συνδικάζων, eodem errore. TAYLOR.

Plane legendum συνδεκάζειν. Item l. 18. ἐδέκαζε et ἐδεκάζετο. IVRIN.

1. συνδικάζειν] dedi συνδεκάζειν, et pari modo versu 30. ἐδέκαζε et ἐδεκάζετο, pro vulgatis ἐδίκ. et ἐδικάζ. REISKE.

2. Νικόστρατος] scil. αἰτιᾶται εἶναί τινας. REISKE.

μὲν πάλαι γεγόνασιν, αἱ δὲ νῦν [3] ἐνεξᾶσιν ἔτι. Φέρε δὴ, πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν 27.
αὐτὴν [4] ἐτράποντο ἀπολογίαν, ἥνπερ Τίμαρχος νυνὶ, καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ, καὶ ἠξίουν διαρρήδην τινὰ μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας, ἢ τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν· ἅπασα δήπου ἀνάγκη ἦν ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν, τὸν μὲν, ὡς [5] ἐδέκαζε, 30.
τὸν δὲ, ὡς ἐδεκάζετο, [6] προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου· ὥσπερ ἐνθάδε, ἂν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρει, καὶ πάλιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ ἑκὼν
[7] μισθαρνῇ. [8] ἔστιν ἓν ἢ μάρτυς, ὅστις ἐμαρτύρη- 33.
σεν

3. ἐνεξᾶσιν] ἀντὶ τοῦ, ἐνεξήκασι, τουτέστι, γίγνονται. WOLFIVS.

4. ἐτράποντο] illi, quos Demophilus et Nicoſtratus largitionum reos agerent. REISKE.

5. ἐδίκαζε] Lege ἐδέκαζε, et ἐδεκάζετο. Vnius literae ι et ε permutatio maximum diſcrimen facit. WOLF.

ἐδέκαζε — ἐδεκάζετο. Codd. iidem, qui ſuperius. Δώρων δὲ, κατὰ τὸ ἐπὶ δώροις δικάσαντος ἦν ἡ γραφὴ, δεκασμοῦ δὲ, κατὰ τὸ διαφθείραντος. καὶ ὁ μὲν δεκάζεσθαι, ὁ δὲ δεκάζειν ἐλέγετο. Poll. L. VIII. C. VI. TAYLOR.

6. προκειμένης] προσειμένης *Wolfius*, credo, incuria Typothetarum. TAYLOR.

7. μισθαρνῇ] *Se proſtituerit*, Wolfius: Melius, *ſe mercede proſtituerit*. IVRIN.

8. ἔστιν ἓν ἢ μάρτυς — ἢ κατήγορος] Iſta ἢ μάρτυς ſunt ex penu *Wolfiano*. Et bono ſane conſilio, certe non contemnenda elegantia, iſtas voculas ſuppleuit. TAYLOR.

σεν, ἢ κατήγορος, ὃς ἐνεχείρησε [9] τοιαύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τῶ πράγματος; ἐδῆτα. τί ἦν; ἀπέφυγον οἱ κρινόμενοι; μὰ τὸν Ηρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν· πολὺ, νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Α-
36. πόλλω ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτηκότες τέτε τοῦ ἀνθρώπε. ἐκεῖνοι μέν γε οἱ ταλαίπωροι, ἐ δυνάμενοι γῆρας ἅμα καὶ πενίαν [10] ὑπενεγκεῖν, τὰ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρήσαντο ταῖς συμφοραῖς· [11] ἔτος δ' ἐκ ἐθέλων τὴν ἑαυτῶ βδε-
39. λυρίαν κατέχειν. εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν ἔτος [12] ἐν πόλει

9. τοιαύτην ἀπόδειξιν] hoc vteretur modo verum demonſtrandi et arguendi, vt reos, ipſos ſeſe indicantes et factum confitentes produceret, crimen puta iudicii largitione corrupti. REISKE.

10. ὑπενεγκεῖν] ἀμύνεσθαι *Mor.* an pro varia lectione, an pro ſcholio? TAYLOR.

11. ἔτος δὲ] ſcil. ἐχρήσατο τῇ συμφορᾷ ταύτης τῆς δίκης. Hic autem Timarchus hoc, quo nunc premitur, infortunium iudicii capitalis ipſe ſibi conſciuit. REISKE.

12. ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] *In externa ciuitate.* BRODAEVS. Simpliciter accipio. ἀντὶ ἑτέρας πόλεως, ἐν ᾗ ἔδει ἄλλοθεν τὰς μαρτυρίας λαμβάνειν. WOLFIVS.

Quid ſit πόλις ἔκκλητος oſtendit eruditiſſimus *Valeſius* ad *Harpocr.* p. 55. ex *Etym. M.* Videtur aliquando Prouocatio fieri ad exteras Ciuitates, h. m. nempe a Senatu ad Populum, a Populo ad Iudices, a Iudicibus denique ad Forum aliquod peregrinum. Ἔφεσις δέ ἐστιν, ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν, ἢ ἀρχόντων, ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ· ἢ ἀπὸ βελῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμε ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον. Poll. L. VIII. C. VI. Tales igitur Actiones ἔκκλητοι nominabantur, vt *Heſychius* habet, Ἔκκλητοι δίκαι, αἱ ἐπὶ

[13] πόλει ἐκκλήτῳ, ὑμᾶς ἂν ἔγωγε ἠξίωσα μάρτυράς μοι γενέσθαι, τὰς ἄριστα εἰδότας, ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δ' ὁ μὲν ἀγὼν ἐστιν Ἀθήνησιν, οἱ δ' αὐτοὶ δικασταί μοι καὶ μάρτυρες ἐστὲ τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμιμνήσκειν προσήκει, ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπι- 42.
στεῖν. καὶ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος, ὦ Ἀθηναῖοι, οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ μόνον ἐσπουδακέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ταὐτὰ διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις αὐτὴ ἔσται, ὥσπερ εἴωθε γίνεσθαι, λάθρα, καὶ ἐν ἐρημίαις, καὶ ἐν ἰδίαις οἰκί- 13. 1.
αις· ὁ δὲ ἄριστα μὲν [14] εἰδὼς καταισχύνας τινα τῶν πολιτῶν, [15] ἐὰν ταληθῆ μαρτυρῇ, ἔνοχος ἔσται τοῖς μεγίστοις ἐπιτιμίοις· ὁ δὲ [16] κρινόμενος, 3.
καταμεμαρτυρημένος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γινώσκεται, ἀλλ' ἐκ τῶν

ξένης λεγόμεναι, καὶ ἐκ ἐν τῇ πόλει. Postremo et ipsae Ciuitates, ad quas prouocatur, Ἐκκλητοι πόλεις etiam vocari videntur, vti ex hoc loco *Aeschinis* et *Etym. M.* liquet. Dicit ergo *Aeschines*, si haec fuisset Prouocatio, coram vicina aliqua ciuitate acta, vobis, quos iam Athenis causam perorans pro *iudicibus* habeo, tunc pro *testibus* vti potuissem. TAYLOR.

13. ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] Sententia haec est. Athenae si essent oppidum, alienae ditionis, cui necesse esset in foro superiori stare, et parere euocationi magistratuum, in quorum potestate esset. REISKE.

14. εἰδὼς] e. c. Hegesander. REISKE.

15. ἐὰν ταληθῆ μαρτυρῇ] Sub. καθ' ἑαυτὸ, τοτέ-ξιν, ἐὰν ὁμολογῇ ἢ ἑταιρήσαι ἢ διαφθεῖραί τινα. WOLF.

16. κρινόμενος] e. c. Timarchus. REISKE.

τῶν μαρτυριῶν κρίνεσθαι· ἀνήρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια· καὶ δέδεικται φανερὰ ὁδός, δι' ἧς οἱ τὰ
6. μέγιστα κακουργοῦντες ἀποφεύξονται. τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν, ἢ τῶν κλεπτῶν, ἢ τῶν μοιχῶν, ἢ τῶν ἀνδροφόνων, [17] ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων, λάθρα δὲ τοῦτο πραττόντων, δώσει δίκην; καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἂν μὲν ὁμο-
9. λογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιοῦνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ ἔξαρνοι γενόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις. εὑρίσκεται γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων. χρήσασθε δὲ παραδείγματι τῇ βελῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, τῷ ἀκριβεστάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐν
12. τῇ πόλει. πολλὰς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἀναγκὸς τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρτυρας παρασκευασαμένους, ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ διαλεχθέντας, καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον
15. ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας. ἐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, ἀλλ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι, τὴν ψῆφον φέρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τοῦτο τὸ συνέδριον εὐδοκιμοῦν ἐν τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς
18. τὴν κρίσιν ταύτην ποιήσασθε. καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν ἔσω πιστότερον, ὧν αὐτοὶ σύνισε καὶ πέπεισθε περὶ Τιμάρχου τούτου· ἔπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρελη-λυθότος χρόνου. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ παρελη-λυθότι χρόνῳ

17. ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων] *Grauissimorum scelerum designator:* Wolfius: Potius *patrator*.

χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι περὶ Τιμάρχε, καὶ τῶν 21.
τότε ἐπιτηδευμάτων, διὰ τὴν ἀλήθειαν ἐλέγοντο·
οἱ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐρηθησόμενοι, διὰ τὴν κρίσιν,
τῆς ὑμετέρας ἀπάτης εἵνεκα. ἀπόδοτε ἓν τὴν ψῆ-
φον τῷ πλείονι χρόνῳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οἷς 24.
αὐτοὶ σύνιστε. Καίτοι [18] λογογράφος γέ τις φησὶν,
ὁ [19] μηχανώμενος [20] αὐτοῖς τὴν ἀπολογίαν, ἐναν-
τία με λέγειν ἐμαυτῷ. ἐ γὰρ δὴ δοκεῖ εἶναι αὐτῷ
δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον πεπορνεῦσθαι, καὶ τὰ
πατρῷα κατεδηδοκέναι. τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέναι
τι περὶ τὸ σῶμα, παιδὸς εἶναί φησι· τὸ δὲ τὰ πα- 27.
τρῷα κατεδηδοκέναι, ἀνδρός. ἔτι δὲ τὰς καταισχύ-
νοντας ἑαυτὰς, μισθούς φησι πράττεσθαι τῶ πράγ-
ματος. ἀποθαυμάζων οὖν περιέρχεται καὶ τερα-
τευόμενος κατὰ τὴν ἀγορὰν, εἰ [21] ὁ αὐτὸς [22] πεπόρ- 30.
νευκέ

18. λογογράφος] οὐ μόνον ὁ λόγους γράφων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διαβολῇ εὑρηται, cetera. *T. Magister.* Adde σχ. ad h. l. TAYLOR.

19. μηχανώμενος] *qui artifici solertia composuit.* Demosthenem hic videtur notare. BRODAEVS.

20. αὐτοῖς] Timarcho puta, et Hegesandro, et Crobylo, et Misgolae, caeterisque eorum fratribus atque sodalibus, flagitii conscientia inter se obstrictis. v. p. 12. pen. Notat autem Demosthenem. v. p. 16, 32, et 41. REISKE.

21. οὗτος] Rectius omnino cum *Mor.* et *Locker.* εἰ ὁ αὐτὸς. TAYLOR.

22. πεπόρνευκε] malim πεπόρνευται. Solet enim Noster in passivo vsurpare de eo, si qui corpore suo quaestum fecerit meretricium. REISKE.

23. ἀντήρκει] F. αὐτήρκει. Etsi et apud *Plato-*

νευκέ τε καὶ τὰ πατρῶα κατεδήδοκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχει, ἐγὼ σαφέστερον αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ [23] ἀντήρκει ἡ τῆς [24] ἐπικλήρου οὐσία, ἣν Ηγήσανδρος ὁ τὸ-
33. τον ἔχων ἔγημε, καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς μετὰ Τιμομάχου ἀποδημίας, ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν ἀπολώλει, καὶ κατεκεκύβευτο, καὶ κατωψοφάγητο· ἐτοῖμος δ' ἔξορος ἐγίνετο· ἐδίδου δ' εἰκότως οὐδεὶς
36. ἔτι οὐδέν· ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνόσιος [25] ἀεὶ ἡ ἹΔΤΕ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα [26] ἐπέταττε,

nem legitur ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς. WOLFIVS.

Ita coniecit *Steph.* Ita etiam habent Codd. *Coisl.* et *Reg.* 2. *Brodaeus* quoque αὐτήρκει, *sufficiebat.* Sed non habeo neceſſe. TAYLOR.

24. ἐπικλήρου] Male vertit *Wolfius* et obſcure, *orbae puellae.* Ἐπίκληρος, *an Heireſs*, quae Fratrem non habet, et ad quam paterna bona hereditario iure deueniunt. TAYLOR.

25. ἀεὶ τούτου] ἡ δ. β. φ. καὶ ἀνόσιος τότε ἀεὶ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει. Ita legit Cod. *Bern.* et *Locker.* ἡ τότου ἀεί. rectius ſane. TAYLOR. Et ſic dedi. REISKE.

26. ἐπέταττεν] Supra p. 10, 38. dictione hac ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν vſus fuerat de cinaedo a ſcorto ſuo foeda et indigna exigente. Paullo poſt p. 11 16. de ſcorto flagitante a conductore mercedem ſui corporis enormem. hic denique vſurpat de inſatiabili voluptatum cupiditate, ſaeua illis, quibus dominatur, imperante. REISKE.

27.[28] καὶ ἀπεφέρετο εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος· ἐν-
ταῦθα ἤδη ἐτρέπετο ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν τὴν πα-
τρῴαν ἀσίαν. καὶ ἃ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ', εἰ οἷόν 39.
τ' εἰπεῖν, [29.30] καὶ κατέπιεν, καὶ γὰρ ἀδὲ τῆς ἀ-
ξίας

27. καὶ ἀπεφέρετο] Sententia poſtulare videtur, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. WOLFIVS. Vti et edidit quoque. TAYLOR.

Wolfius, *quod pro quotidiana conſuetudine abſumeretur.* Vitioſe. Vertendum, *et nihil omittebatur ex quotidiana conſuetudine.* IVRIN.

28. καὶ ἀπεφέρετο] Wolf arbitratu ſuo edidit, quod Taylor reddidit, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. Quod factum haud probo. Sententia videtur haec eſſe: et cum ingenium eius, natura improbum et impurum, deferretur ad appetendum ea, quibus quotidiano vſu inſueuiſſet. ἀποφέρεσθαι dicuntur illi, ſi qui, vel inuiti, a vi torrentis aufferantur et illidantur in ſcopulos, aut hauriantur a voraginibus. Hic verbum vſurpatur metaphorice de illis, qui ſcelerum et flagitiorum exercendorum diuturnitate ita ſint iis facti obnoxii, itaque dementati, vt, tametſi bona fide decreuerint durum hoc iugum excutere, vinculis tamen eorum tam robuſtis vetuſtate, et tam arcte adductis expedire ſeſe nequeant, ſed ad ea continuanda, vel inuiti et repugnantes, praecipites et occoecati aufferantur. Alias ſolet in ſimili re καταφέρεσθαι vſurpari. REISKE.

29. καὶ κατέπιεν] Wolfius, *etiam exhauſit*: Malim, *etiam ebibit.* Opponuntur enim verba κατέφαγε καὶ κατέπιεν. IVRIN.

30. Significat, non bucellatim, lenteque a Timarcho bona patria deglutita eſſe, ſed cito et raptim, velut vno repentino hauſtu, ventre merſa. Solet alias καταπίνειν non de potulentis, ſed de eſculentis magis

ξίας ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδοτο, ἀδ' ἐδύνατ' ἀναμένειν τὸ πλέον, ἀδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τῇ ἤδη εὑρίσκοντος ἀπεδίδοτο. ἔτως ἠπείγετο σφόδρα
42. πρὸς τὰς ἡδονάς. τέτῳ γὰρ κατέλιπεν ὁ πατὴρ ἐσίαν, [31] ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν ἂν καὶ ἐλειτέργει, ἕτος δὲ ἐδὲ αὐτῷ διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν μὲν γὰρ [32.33] ὄπισθεν τῆς πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ,

vsurpari. Volens itaque significare patrimonium a Timarcho, non vorando modo, sed etiam potando esse ablumtum, necesse sibi iudicauit esse, vt insolentiam et peregriniratem significationis, quam verbo καταπίνειν hic attribuit, addendo εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν emolliret. REISKE.

31. ἀφ' ἧς] Ita *Wolfius* cum *H. Stephano*. MSS. ἐφ' ἧς. TAYLOR.

32. ὄπισθεν τῆς πόλεως] *Post vrbem*, vel, *a tergo vrbis* (si modo τὸ ὄπισθεν mendosum non est) hoc est, *suburbanum*. Nisi quis *iuxta pomoerium* malit intelligere, siue intra, siue extra vrbem. Sequitur postea, τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει. Vnde coniicio, in vrbe quidem illam fuisse domum, sed in ea extrema, et loco quopiam remoto, et propinquo moenibus. WOLF.

Aestuare vides *Wolfium*. nec sibi satis constare. Totam vero istam difficultatem complanabit Scholiastes noster non inerruditus; Πόλεως] τῆτ' ἔστι τῆς Ακροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ Ακρόπολις τῶν Αθηνῶν Πόλις ἐκαλεῖτο. Istius etiam mentis est doctissimus *Meursius Attic. Lect.* VI. 33. TAYLOR.

33. ὄπισθεν τῆς πόλεως] Hoc est in parte vrbis boreali. Athenarum vultus quasi, h. e. prospectus, in mare patebat, seu ad austrum. postica igitur erat pars borealis, pone acropolin, quae vrbem a septentrione finiebat. REISKE.

Ἀλωπεκῆτι δὲ ἕτερον χωρίον· χωρὶς δὲ οἰκέτας δημιεργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα· ὧν 14. I.
ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας, ὁ δ' ἡγεμὼν τὸ ἐργαστήριόν, τριώβολον· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, γυναῖκα [34] ἀμόργινα ἐπισταμένην ἐργάζεσθαι, 3.
καὶ ἔργα λεπτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν, [35] καὶ ἄνδρα ποικιλτήν, καὶ ὀφείλοντας τινὰς αὐτῷ ἀργύριον καὶ ἔμπλα. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐνταῦθα μέντοι νὴ Δία σαφῶς πάνυ καὶ διαρρήδην
[36. 37] ἔργῳ μαρτυροῦντας ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέ- 6.
ξομαι. ἐδεῖς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, ἐδ' αἰσχύνη προσέστιν ἐδεμία τῷ ταληθῆ μαρτυροῦντι. τὴν μὲν

γὰρ

34. ἀμόργινα] *Amorgina opera.* Poll. L. VII. C. XVI. et *Eustath in Dionys. Afrum.* BRODAEVS.

35. καὶ ἄνδρα ποικιλτήν] *Poll.* L. VII. C. X. BRODAEVS.

36. ἔργῳ] Quid hoc? Quidnam esse putemus τὸ ἔργῳ μαρτυρεῖν? Lege, ἐγώ. Ita *Locker.* et bene. TAYLOR.

37. ἔργῳ] Superius crimen, scortationis puta, nullis poterat actor testibus confirmare, quod arduum, aut negatum potius esset inuenire testes, qui fidem suam cum periculo capitis de re interponere auderent, clam, procul arbitris, gesta. Quapropter ad τεκμήρια confugiendum erat. Hic autem ἔργῳ, ipsa re, productum se ait actor testes in re palam gesta, neminique ignota, nulloque cum testis periculo coniuncta. Sunt ipsi testes coram exhibiti, eaque testimonia, quae ipsis oratione confirmanda proponuntur, confirmantes. ἔργον testimonii opponitur eius ῥήματι, cum actor verbis quidem affirmat, se testes hos vel illos esse productum, testes autem ipsi testari recusant. REISKE.

γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέδοτο ἔτος Ναυσικράτει,
9. τῷ κωμικῷ [38] ὑποκριτῇ· ὕστερον δ' αὐτὴν ἐπρίατο
παρὰ τοῦ Ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν Κλεαίνετος ὁ
χοροδιδάσκαλος· τὴν δ' ἐσχατιὰν ἐπρίατο παρ' αὐ-
τοῦ Μνησίθεος ὁ Μυρρινούσιος, τόπον μὲν πολὺν, δει-
νῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τούτου· [39] τὸ δ' Ἀλωπεκῆσι
12. χωρίον, ὃ ἦν [40] ἄποθεν τοῦ τείχους ἕνδεκα ἢ δώδε-
κα σταδίοις· ἱκετεύσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς,
ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐάσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι, ἀλλ',
εἰ μή τι ἄλλο, [41. 42] ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ· ἐ-
δὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέ-
15. δοτο δισχιλίων δραχμῶν. καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ
τῶν οἰκετῶν ἑνδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας πέ-
πρακε. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐ ψεύδομαι, ἐγὼ μὲν [43]. ὡς

38. ὑποκριτῇ] τῷ κωμικῷ ποιητῇ *Coisl. Reg.* I. Recte fortasse, siquidem istius nominis Poetam Comicum aliquoties memoret *Athenaeus.* TAYLOR.

39. τὸ δὲ χωρίον] facile quidem sit τοῦ δὲ χωρίου emendare, neque repudiem, si probati dent codices. Potest tamen vulgata praetextu anacoluthi defendi. REISKE.

40. ἄποθεν τοῦ τείχους] Sic, τείχος puta, oppidulum Alopecas appellat. Nam de moeniis Athenarum hic non agitur, neque de iis est suspicandum, sed de oppidulo seu castello, quod dixi, Alopecensi. REISKE.

41. ἐνταφῆναι] Non enim in vrbibus Graecis sepeliebatur quisquam, nisi virtutis ergo. BRODAEVS.

42. Post ἐνταφῆναι videtur γε deesse. REISKE.

43. ὡς] Restitue omnino ὧν. μάρτυρας ὧν κατέλιπεν. Quod ni ita esset, quid facias cum *nudo* isto vocabulo κατέλιπεν? μάρτυρας παρέξομαι, ὡς ὁ πατὴρ αὐτῷ

44 κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ, μάρτυρας παρέξομαι· οὗτος δ' εἰ μή φησι πεπρακέναι, τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρασχέτω. ὡς δὲ καὶ ἀργύριον 18.
τισὶν 45 ἐδάνειζεν, ὁ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε, μάρτυρα παρέξομαι ὑμῖν Μεταγένη τὸν Σφήττιον, ὃς ὠφείλησε μὲν ἐκείνῳ πλείους ἢ τριάκοντα μνᾶς· ὁ δ' ἦν ὑπόλοιπον, τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς, τού- 21.
τῳ ἀπέδωκεν ἑπτὰ μνᾶς Τιμάρχῳ. καί μοι κάλει Μεταγένη τὸν Σφήττιον. πασῶν δὲ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν Ναυσικράτης μαρτυρίαν, ἣ τὴν οἰκίαν πριαμένη, καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας λάβε, περὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. Μαρτυριαι. Ὡς τοίνυν ἐκέ- 24.
κτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ 46 ἀργύριον ἐκ ὀλίγου, ὃ οὗτος ἠφάνικε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέδοτο, ἃ ἦν αὐτῷ, κλήματα, 50. ἄνευ

τῶν

κατέλιπεν. Inficete. Mecum interpretari videtur Venetus: *Ego* earum rerum, *quas huic pater reliquerat, teſtis dabo.* TAYLOR.

44. ὡς bene habet. In κατέλιπεν ſubauditur αὐτὰς, ſcil. ſeruos et ancillas, fundosque omnino. REISKE.

45. ἐδάνειζεν] Timarchi puta pater, Arizelus, non Timarchus ipſe. REISKE.

46. ἀργύριον] Fort. καὶ ἀργύριον. Adhuc enim planum fecerat actor, patrem rei filio fundos et mancipia reliquiſſe. Iam recipit demonſtraturum, paratam quoque pecuniam Timarcho relictam eſſe. REISKE.

50. ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων] Sub. χωρίων. Sententia eſt, Arizelum praedia omnia vendidiſſe, exceptis iis, quae modo a Timarcho deuorata eſſe dixi. WOLFIVS.

Vide, quomodo haec diſtinxerit Cod. *Locker.* ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, χωρίον Κηφισιᾶσιν, ἕτερον ἀγρὸν

τῶν ἀρτίως εἰρημένων χωρίων· Κηφισιᾶσιν ἕτε-
27. ρον, ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς
ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἕτερον δὲ ἐπὶ Θρα-
σύλλῳ. ὅθεν δὲ ταῦτ' ηὐπόρησεν, ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν οὗ-
τοι τρεῖς ἀδελφοὶ, Εὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης,
καὶ Ἀρίζηλος, ὁ τότε πατὴρ, καὶ Ἀρίγνωτος, ὃς
30. ἔτι καὶ νῦν, πρεσβύτης, διεφθαρμένος τὰς ὀφθαλ-
μάς. τούτων πρῶτος ἐτελεύτησεν, ἀνεμήτε τῆς οὐ-
σίας ἴσης, Εὐπόλεμος, δεύτερος δ' Ἀρίζηλος, ὁ
Τιμάρχε πατήρ. ὅτε δ' ἔζη, πᾶσαν τὴν ἰσίαν δι-
εχείριζε, διὰ τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν περὶ
33. τὰ ὄμματα τῷ Ἀριγνώτε, καὶ διὰ τὸ τετελευτη-
κέναι τὸν Εὐπόλεμον· καί τι καὶ εἰς τροφὴν συντα-
ξάμενος ἐδίδε τῷ Ἀριγνώτῳ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἀρί-
ζηλος ἐτελεύτησεν, ὁ Τιμάρχου τετὲ πατὴρ, τὰς
μὲν πρώτας χρόνας, ἕως παῖς ἦν ἔτος, ἅπαντα
36. τὰ μέτρια παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐγίνετο τῷ Ἀρι-
γνώτῳ· ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη Τίμαρχος ἔτος εἰς τὸ

Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι cetera. TAYLOR.

51. Distinxi, vt debebat fieri, vt esset haec sententia: *praeter villas ante dictas, reliquit ei pater* ἕτερον (scil. χωρίον) *aliam* (villam puta) *Cephisiis, fundum* (vel agrum sine villa) *Amphitropis, et duas officinas metallicas.* REISKE.

52. ἐπὶ Θρασύλῳ] Vel ἐπὶ Θρασύλλῳ. De eo loco videndus *Harpocrat.* et *Valesius. Meurs. Attic. Lect.* V. 30. More Attico, inquit *Harpocratio*, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. TAYLOR.

[53] λῃξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας, παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ, τήν τε οὐσίαν [54.55] ἠφάνισε, καὶ τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδε τῷ Αριγνώτῳ, ἀλλὰ 39 περιεῖδεν [56] ἐκ τοσαύτης οὐσίας [56] ἐν τοῖς ἀδυνάτοις

μισθο

53. λῃξιαρχικὸν] Ita hanc vocem in exemplaribus *Aldinis* miſere deprauatam reſtituerunt vna *Brodaeus*, *Wolfius*, *Stephanus*que. TAYLOR.

54. ἠφάνισε] *occultauit.* Wolfius. Perquam infeliciter. Quid eſſet οὐσία ἀφανὴς, quid contra φανερὰ putaſſem eum hominem in Graecis ſcriptoribus exercitatiſſimum fugere vix potuiſſe. TAYLOR.

55. ἠφάνισε] diſperdidit, effecit, vt nulla vsquam locorum conſpiceretur, funditus ſuſtulit. Rem adeo notam annotare ſuperſediſſem, niſi vidiſſem Taylorum hic de οὐσίᾳ φανερᾷ et ἀφανεῖ neſcio quae afferre, bona quidem illa ſuo loco futura, ab hoc autem alieniſſima. Verum ita ſolent antiquitatum indagatores. Iactant peritiam ſuam, immemores circumſpicere, conveniatne rei praeſenti, an minus; dummodo exprompſerint ea, quae qui ignorent, videantur ſibi in lectoribus ſuarum commentationum nonnullos habituri, cum ſint interdum protrita et triuialia. REISKE.

56. ἐκ τοσαύτης οὐσίας] *In tantis opibus*, Wolfius: Potius, *tantis opibus orbatum*, tertia nempe parte paternae hereditaris. IVRIN.

56 *a*. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖντα] Cauſarios intelligo, quibus, etſi non militarent, tamen ſtipendium ſolueretur. Niſi forte intelligendus ſit μισθὸς ἐχὶ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ' ὁ δικαστικὸς, καὶ ἐκκλησιαστικὸς, καὶ βελευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν. Etſi intelligi poteſt τὸ ὑπὸ τῶν πρυτανέων τοῖς ἀδυνάτοις διδόμενον.

μισθοφορᾶντα. καὶ τὸ τελευταῖον, ὃ καὶ δεινότατον, 57. 58 ἀπολειφθέντος τῆ πρεσβύτῃ τῆς γινομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν
42. θέντος εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τῆ μισθῆ, βουλευτὴς ὢν, καὶ προεδρεύων ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐκ ἠξίωσεν αὐτῷ συνειπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα 59 τὸν τῆς πρυτα-

Paulo poſt, ἀπολειφθέντος τῆ πρεσβύτῃ τῆς γενομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος. WOLFIVS.

Quanto conatu quantas nugas dixerit! Vidit rem *Brodaeus*, τὸ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορουῦντα exponens, *in eorum ciuium numerum relatus, qui quod inualidi atque infirmi ſunt, accepto a Rep. ſtipendio aluntur.* Vide σχσην. ad locum, et quae dixi ad *Lyſiae* Orationem de hac ipſiſſima cauſa habitam, pag. 404. Edit. Lond. TAYLOR.

57. ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου κ. τ. λ.] Wolfius, *cum ſenex inopum explorationi non interfuiſſet*: Potius, *cum praetermiſſus eſſet ſenex in recenſione inopum.* IVRIN.

58. Sententia eſt. Arignotus cum aliquando abfuiſſet a recenſu ciuium inualidorum, ſtipem a rep. ferentium, expunctus ex albo fuerat. Quo facto ſupplicabat ſenatui, vt beneficium hoc ſibi redderetur, die obſeruata, qua Timarchus, ex fratre nepos, praeſideret. Hoc autem nil curante cauſam patrui commendatione et auctoritate ſua adiuuare, tulit repulſam, et ſtipe priuatus eſt, quam prytanes ex aerario publico ciuibus egenis et inualidis erogare ſolebant. REISKE.

59. τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν.] *quam ex Prytaneo accipere ſolitus erat mercedem.* Ariſtophanis in *Nebulis* gloſſemata: Πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ρωμαίοις σπόρτελα. Paulo infra, ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς

πρυτανείας μισθόν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Ἀρίγνωτον Σφήττιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε. [60] Μαρτυρια. Ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι, ὡς ἀπο- 15.1
δόμενος τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἑτέραν ἄλλοθί πε τῆ ἄξεος ἐκ]ήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐσχα]ιᾶς καὶ τῆ χωρίε τῆ Αλωπεκῆσι, καὶ τῶν δημιεργῶν, καὶ τῶν ἄλ- 3.
λων, εἰς τἀργυρεῖά τι κατεσκευάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆ πρότερον. ἀλλ' οὐκ ἔστι [61] τούτῳ λοι-

πὸν

ἄλλοις Αττικοῖς τὰ Πρυτανεῖα. ἦν δ' ἀργύριόν τι, ὅπερ κατέθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. BRODAEVS.

Locus σχ. *Aristoph.* est ad *Neb.* 1134. Sed haec nihil ad rem nostram, etiamsi essent verissima. Nam hic τὸ Πρυτανεῖον non dicitur, sed ἡ Πρυτανεία. Atque hoc longe aliud est. Πρυτανεία erat spacium XXXV. circiter dierum, vt notum est, quantum sc. vnaquaque Tribus praesideret in Senatu. Et cum singulis πρυτανείαις erogabatur τοῖς ἀδυνάτοις eorum congiarium, Arignotus ob nepotis inclementiam suo excidebat, quod illo temporis curriculo debebatur: Πρυτανεία δὲ ἐκαλεῖτο ὁ χρόνος. διήρηται γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν — ὅθεν καὶ τὰς μισθοὺς, καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, ἃ κατὰ μῆνα, ἐτέλουν. T. Magister in v. Πρυτανεῖον. TAYLOR.

60. μαρτυρίαι] Vel μαρτυρίαι potius. Ita quoque dotissimus *Marklandus*, et Cod. *Locker.* TAYLOR. Et hoc praetuli. REISKE.

61. Videtur orator sic reliquisse ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῦτο. in nominatiuo generis neutrius. *Verum secus hoc habet.* ἐκ ἔστι τούτῳ (in datiuo generis masculini) λοιπὸν ἐδέν. *Nihil rerum omnium huic* (Timarcho) *superest.* REISKE.

πον ἐδὲν, ἐκ [62]. [63] οἰκία, ἐ συνοικία, οὐ χωρίον, ἐκ οἰκέταν, ἐ δάνεισμα, ἐκ ἄλλ' ἐδὲν, ἀφ' ὧν ἄνθρω-
6. ποι μὴ καπῆργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τάτῳ ἀντὶ τῶν πατρώων περίεσι βδελυρία, συκοφαντία, θράσος, τρυφὴ, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς· ἐξ ὧν ἂν ὁ κάκιστος καὶ
9. ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο. Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γέγονεν. ἔτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἐκ ἔστιν
12. ἥντινα πώποτ' ἐκ ἦρξεν ἀρχὴν, ἐδεμίαν λαχὼν, οὐδὲ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, δυοῖν δὲ ἢ τριῶν

62. *συνοικία*] *Villam* vertit Interpres. Male. Συνοικία est *Domus*, quae communis *cum aliis* habitatur. Anglice, *Lodgings*. Vid. *Aelian. V. H.* XIII. 12. et *Perizon.* ibi. Verti laxius potest. *Non domus sua, non domus sibi cum aliis communis.* MARKLAND.

Interpretatur ipse *Aeschines* infra. 55. penult. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. Vide consimilem interpretationem Ammonii. Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἴκημα, Οἰκίσκος. καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία· οἰκία δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ἀπὸ δύο κατοικουμένη· συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. TAYLOR.

Wolfius, *non villa*. Rectius, *ne pars quidem domus conductitiae*. Vid. pag. 55. IVRIN.

63. *οἰκία*] Vbi quisque in suo proprio habitat. *συνοικία*] domus aliis ad inhabitandum mercede elocata. REISKE.

τριῶν μόνων μνησθήσομαι· λογισὴς γὰρ γενόμενος, πλεῖστα μὲν τὴν πόλιν ἔβλαψε, δῶρα λαμβάνων παρὰ τῶν οὐ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυκοφάντησε [64] τῶν ὑπευθύνων τὲς μηδὲν ἠδικηκότας. ἦρ- 15.
ξε δ' ἐν Ανδρῳ, πριάμενος τὴν ἀρχὴν τριάκοντα μνῶν, δανεισάμενος ἐπ' [65] ἐννέα ὀβολοῖς [66] τὴν μνᾶν, εὐπορίαν [67] τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτὲ τὲς συμμάχες τὲς ὑμε]έρες ποιέμενος. καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο
εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην ἀδεὶς πώ- 18.
ποθ' ἕτερος· ὧν ἀδένα ἐγὼ παρακαλῶ δεῦρο, τὴν αὑτοῦ συμφορὰν, ἣν εἵλετο σιγᾶν, εἰς πολλὲς [68] ἐκμαρτυρῆσαι· ἀλλ' ὑμῖν τᾶτο καταλείπω σκοπεῖν.
τί δὲ προσδοκᾶτε; τὸν Αθήνησιν ὑβριςὴν ἐκ εἰς τὲς 21.
ἄλλες μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νό-
μων

64. τῶν ὑπευθύνων] Absurde Wolfius, *qui rationes referebant*, cum omnino dictum sit de iis, qui *nondum* referebant, sed proxime erant relaturi. TAYLOR.

65. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς] Sesquifoenoris. h. e. ingentis. nam alias statum et vulgare foenus in singulas minas erant seni oboli, seu drachmae singulae menstruae. REISKE.

66. τὴν μνᾶν] *singulas minas.* BRODAEVS.

67. τῇ βδελυρίᾳ] τῇ ἑαυτὲ addit *Bern.* et *Locker.* TAYLOR. Quos secutus sum. REISKE.

68. ἐκμαρτυρῆσαι] Dubito, significetne hoc verbum ἐκμαρτυρεῖν hoc loco simpliciter enunciare, praedicare, suo testimonio proclamare, an id, quod in foro Attico significare solebat, per testimonium literis consignatum, ab absente, vel peregrinante ad iudices missum, aliquid confirmare. Sed huic posteriori modo interpretandi obstat adiunctum δεῦρο παρακαλῶ. REISK.

μων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότων, τοῦτον αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν, τίς ἂν ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τι τῶν ἀσελγεσμάτων ἔργων; ἤδη νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω,
24. πολλάκις ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως, κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἀδεὴς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής. Ἀλλ'
27. ἴσως καθ' αὑτὸν μὲν ἄρχων, φαῦλος ἦν ἕτος, μετὰ πλειόνων δὲ, ἐπιεικής. πόθεν; ἔτος, ὦ Ἀθηναῖοι, βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ ἄρχοντος Νικοφήμου. ἅπαντα μὲν ἂν διεξελθεῖν, ἃ ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκακούργησε, πρὸς μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας ἂν ἀδύνατον ἐπιχειρεῖν· ἃ δ' ἐστὶν ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶ, ταῦτ' ἐρῶ διὰ βραχέων. ἐπὶ τοίνυν τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ὅτ' [69] ἐβούλευεν ἔτος, [70] ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ηγήσανδρος

69. Intelligimus ex hoc loco, quo anno fuscepta fit haec in Timarchum ab Aeschine actio. Constat Athenis neminem, nisi semel per vitam, βουλευτὴν fuisse. Porro constat Timarchum anno ante, quam ab Aeschine reus ageretur, Senatorem fuisse. Testatur hoc perspicue p. 11, 38. Fuit autem Timarchus Senator archonte Nicophemo, quod hic locus testatur, et paulo post rursus versus 31. Ergo anno post Nicophemum acta haec est causa. Sed archon fuit Nicophemus anno quarto Olympiadis 104. Habita igitur est haec oratio anno primo Olympiadis 105. REISKE.

70. ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ] *Minervae*, hoc est, *fisci*. Demosth. *c. Timocrat.* καὶ χρήματα πολλὰ τῆς

δρος, ὁ Κρωβύλε ἀδελφός. [71] ἔκλεπτον δὲ τῆς πόλεως κοινῇ καὶ μάλα φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. 33
αἰσθόμενος δὲ τὸ πρᾶγμα ἀνὴρ ἐπιεικὴς Πάμφιλος ὁ Αχερδέσιος, προσκρούσας τι τούτῳ, καὶ παροξυνθεὶς, ἐκκλησίας ὄσης, εἶπεν ἀναστὰς, ὦ Αθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, 34
καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ, τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος ἔτοσίν. ὃν δὲ τρόπον κλέπτεται τὸ ἀργύριον, ἐγὼ ἐρῶ. [72] μετὰ ταῦτα 39
ἤδη διεξῄει περὶ τοῦ πράγματος, καὶ [73] μάλα εἰδότως
θεῖ καὶ τῶν ἐπωνύμων τῆς πόλεως ἔχοντα. Apertius paulo infra ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτανέων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Αθήνῃ. BRODAEVS.

71. ἔκλεπτον] Hegelander et Timarchus. REISKE.

72. μετὰ ταῦτα ἤδη] Ita *Aldus*, Pro quo *Stephanus* et *Wolfius*, ita vti Nos edidimus. *Brodaeo* placet μετὰ ταῦτα ἃ ἤδει, quoniam *Andocides* quodam in loco dixit, καὶ περὶ μὲν τῶν Ερμῶν τῆς ἐπικοπῆς ἃ ἤδει Venetus Interpres: *ac cum nonnulla* iucunda *ea in re commemorasset.* TAYLOR.

73. μάλα εἰδότως] Legisse videtur *Wolfius* εἰκότως, cum vertat *valde probabiliter.* parum certe ad mentem Oratoris, qui furtum istud non pro re probabili, sed certa et comperta habet. Vertendum itaque, *vt qui rem optime compertam haberet.* IVRIN.

Μὴ μόνον ἐπισταμένως, ἀλλὰ καὶ εἰδότως, ὡς Αἰσχίνης· καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς διδάξας δὴ ταῦτα. T. Magister. Vbi obseruabis, quomodo ille hunc locum distinxerit, nescio annon melius. TAYLOR.

δότως καὶ σαφῶς. διδάξας δὴ ταῦτα, τί ἐν ἐξιν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, ὁ συμβελεύω ὑμῖν; ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ καταγνῶσα τετονὶ ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα
42. δικαστηρίῳ παραδῷ, δότε τὴν δωρεὰν αὐτοῖς· ἐὰν δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δότε, ἀλλ' εἰς ἐκείνην αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βελὴ εἰς τὸ βελευτήριον, [74.75] ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, [76] ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι

74. ἐξεφυλλοφόρησεν αὐτὸν] Lege ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτόν. De Etymologia verbi vide *Pollucem* lib. 8. WOLFIVS.

75. ἐξεφυλλοφόρησεν] propoſuit quidem Senatui deliberationem de Timarcho ſenatu mouendo. Verum re ad ſuffragationem deducta, repudiata eſt illa auctoritas rurſusque in collegium Senatorum receptus Timarchus. REISKE.

76. ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο] Ergo ficta fuit illa eiectio, ſi nihilominus illi ferendi ſuffragii ius reliquit Senatus. WOLFIVS.

Locum ſubobſcuriorem, et a *Wolfio* perperam intellectum ita interpretor. Iudices plerique in hac Rep. ταῖς ψήφοις ſententiam tulerunt: populus interea, in ſua quisque curia, ſi peregrinitatis cauſa ageretur, Senatus item D virorum, ſi de moribus et aptitudine Senatoris cuiuspiam inquiſitio facta eſſet, hanc rem non ψήφοις, vt ceteri, ſed τοῖς φύλλοις, *frondibus*, transigebant, et eorum ſententiis damnatus ἐκφυλλοφορεῖσθαι dicebatur. *Harpocratio* in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Etym. M. item in eod vocabulo, (vbi pro εἴ ποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τῷ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, quo etiam errore tenetur *Suidas*, repone ex Lexicis emendatioribus, τῶν βελευτῶν)

το. ὅτι δ' ὁ παρέδωκε δικαστηρίῳ, ὁδ' ἐξήλασεν ἐκ 16. Γ.
τῆ βουλευτηρίου, ἀχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δέ
ἐστιν εἰπεῖν, [77] ὅτι τῆς δωρεᾶς ἀπετύγχανε. μὴ τοί-
νυν φανῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῇ μὲν βουλῇ χαλεπήναν-
τες, καὶ πεντακοσίους ἄνδρας τῶν πολιτῶν ἀστε- 3.
φανώτους ποιήσαντες, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο,
[78] * αὐτὸν δὲ ἀφῆτε· καὶ τὸν τῇ βουλῇ μὴ συνενεγ-
κόντα ῥήτορα, τοῦτον τῷ δήμῳ [79] περιποιήσητε.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς ἐστὶ τοιοῦτος,

περὶ

Poll. L. VIII. C. V. *Petit. LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Sigonius* II. *de Rep. Athen.* 2. et 3. *Meurs.* III. *Attic. Lect.* 19. Iam Timarchus Olymp. CIV. 4. in Senatorum ordinem cooptatus, eamque, quam memoraui, δοκιμασίαν coactus subire, ἐξεφυλλοφορήθη, vt cum isto populo dicam. Quod si secunda vice idem ei accidisset, (repetitum enim erat scrutinium, idque vt *Scholiastes* ad h. l. nos docet, non iam φύλλοις, sed ψήφοις peractum,) ibi ab isto coetu amotus, curiae etiam coercendus tradebatur. Hoc vero vbi non factum, ideoque praeuaricari videretur ἡ Βουλή, euenit, vt anno isto completo, officio, quo fungebantur, exeuntes, dono isto populari, Corona sc. quae D viris re bene gesta de more donaretur, de qua re plenus est *Demosthenes* in *Androtiana*, tum demum exciderent. Populus enim, consilium Pamphili Acherdusii secutus, anno vertente, coronari noluit istum Senatum, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Istud habe. TAYLOR.

77. ὅτι] Dele, nam turbat sententiam. *Wolfii* Interpretatio huic rei fidem conciliabit. TAYLOR.

78. αὐτὸς] dedi de meo αὐτὸν. REISKE.

79. περιποιήσητε] Substituit *Bern.* et *Locker.* μὴ περιποιήσητε, verum sine vlla necessitate. TAYLOR.

6. περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν ἐκ
εἶδεν, ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν; πεμ-
φθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐξεταστὴς τῶν ξένων ἐν Ερετρίᾳ,
μόνος τῶν ἐξεταστῶν ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον·
καὶ ἐ περὶ τῦ πράγματος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς
9. περὶ τῦ τιμήματος ἐκέτευεν, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑ-
μεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε [80] ταλάντε
ἑκάτῳ, τέτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν· οἱ δὲ νόμοι κελεύ-
σι τῶν κλεπτῶν τὸς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζη-
12. μιῦσθαι. τὸς δ' ἀρνεμένους κρίνεσθαι. τοιγαρῦν οὕ-
τως ὑμῶν κατεφρόνησεν, ὥς' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς δημο-
σίαις διαψηφίσεσι δισχιλίας ἔλαβε δραχμάς. φή-
σας γὰρ Φιλωτάδην τὸν Κυδαθηναιέα, ἕνα τῶν πο-
λιτῶν, ἀπελεύθερον εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀπο-
15. ψηφίσασθαι τὸς δημότας, ἐπιξὰς τῇ κατηγορίᾳ
ἐπὶ τοῦ δικαστηρίε, καὶ λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτῦ χεῖρα
[81] τὰ ἱερὰ, καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λή-
ψεσθαι, καὶ ἐπομόσας [82] τὸς ὁρκίους θεὸς, καὶ τὴν
ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, εἰληφὼς [83] ἠλέγ-

80. ταλάντου] ſubaudi τιμὴν vel ζημίαν. *irrogaſtis mulctam.* REISKE.

81. τὰ ἱερὰ] Vtrum victimas, an ſimulachra Deorum, quos ὁρκίους θεὸς appellat? WOLFIVS.

82. τοὺς ὁρκίους θεοὺς] *Deos, per quos iusiurandum concipi ſolenne eſt.* Pollux lib. 8. τρεῖς θεὸς ὀμνύναι κελεύει Σόλων, Ικέσιον, Καθάρσιον, Εξακεστήριον. At *Demoſth. c. Timocrat.* Επόμνυμι Δία, Ποσειδῶνα, Δήμητρα. BRODAEVS. Vid. σχ.

83. ἠλέγχθη] Wolfius, *celare non potuit ſe:* Immo, *compertus eſt.* IVRIN.

χθη παρὰ Λευκωνίδȣ, τȣ̃ [84] Φιλωτάδȣ κηδεςȣ̃, διὰ 18.
Φιλήμονος τȣ̃ ὑποκριτȣ̃, [85] εἴκοσι μνᾶς, ἃς ἐν ὀλί-
γῳ χρόνῳ πρὸς Φιλοξένην ἀνήλωσε τὴν ἑταίραν,
καὶ πρȣ̃δωκε τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ὅρκον ἐπιώρκησεν.
ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα τὸν δόντα
Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον, καὶ Λευκωνίδην, τὸν Φιλωτά- 21.
δȣ κηδεςὴν, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνάγνωθι τὰ ἀντί-
γραφα, * [86] καθ' ἃς [87] τὴν πράσιν ἐποιήσατο τȣ̃
ἀγῶνος. Μαρτυριαι. Συνθηκαι. Περὶ μὲν ȣ̃ν τȣ̀ς πο- 24.
λίτας καὶ τȣ̀ς οἰκείȣς οἷος γεγένηται, καὶ τὴν πα-
τρῴαν ȣ̓σίαν ὡς αἰσχρῶς ἀνήλωκε, καὶ τὴν ὕβριν
τὴν

84. Φιλωτάδου κηδεςοῦ] Bene *Wolf. Steph.* et Cod. *Bern.* pro *Aldino* Φιλωτάδȣ τȣ̃ κηδεςοῦ. TAYLOR.

85. εἴκοσι μνᾶς] Supra l. 8. δισχιλίας δραχμάς. Quod perinde est. Ita in verbis computi variare solent Attici. Vide ad *Lysiam c. Diogit.* pag. 510. Edit. Lond. Adde supra 46. antepen. et 47. 4. Sic modo l. 5. ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντȣ, τȣ́τῳ δὲ τριάκοντα μνῶν: Id est semitalentum. TAYLOR.

86. καθὼς] dedi de meo καθ' ἃς, scil. συνθήκας, item πράσιν pro πρᾶξιν. REISKE.

87. τὴν πρᾶξιν] F. τὴν πρᾶσιν, τȣτέςι, τὴν προδοσίαν τȣ̃ ἀγῶνος. WOLFIVS.

τὸ πρᾶσιν, quod hariolando dedit *Wolfius*, exhibent Codd. *Locker. Coisl* et e *Regg. Parisiensibus* duo. Verum quoties Πράττειν et Πράττεσθαι dicantur pro *rem dolose transigere*, *mala fide agere*, et similibus, ostendent viri docti ad *Thucydidem*, aliique. Et Πρᾶξις pariter de iis rebus dicitur. Me igitur non tam offendit πρᾶξις, quam πρᾶξιν ποιεῖσθαι. *Quemadmodum rem controuersam transegerit*, Interpres Venetus. TAYLOR.

Plane πρᾶσιν. Erratum forte. IVRIN.

τὴν εἰς τὸ ἑαυτῦ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, σύνιστε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ' ὑμᾶς ὑπομιμνήσκει
27. καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. δύο δέ μοι τῆς κατηγορίας εἴδη λέλεπται, ἐφ' οἷς ἐμαυτόν τ' εἰπεῖν εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τῆς πόλεως ὡς πρυήρημαι, ὑμᾶς τε βελοίμην ἂν [88]. * ἀκέοντας, [89] οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ
30. παρακολυθεῖν εὐμαθῶς. ἔστι δ' ὁ μὲν πρῶτός μοι λόγος, προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, ἧς ἀκούω μέλλειν γίνεσθαι· ἵνα μὴ τῦτο με παραλιπόντος, ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγελλόμενος τοὺς νέους διδάσκειν, ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑ-
33. μᾶς ἀφέληται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύτερος ἔστι μοι λόγος, παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλὲς μὲν τῶν νεωτέρων προσεληκότας πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, πολλὲς δὲ τῶν πρεσβυτέρων· ἐκ ἐλαχίστες δὲ [90] [τῶν] ἐκ τῆς ἄλλης Ελλά-
36. δος συνειλεγμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομένους, εἰ μὴ μόνον εὖ νομοθετῶν ἐπίστα-

88. ἀκέσαι] dedi de meo ἀκούοντας. REISKE.

89. οἷς] καὶ οἷς mauult *Stephanus*, ἐφ' οἷς scripti *Bern. Locker.* et *Reg.* 1. In *Coisl.* quod forraſſe fatius eſt, deeſt ἀκέσαι. Ea igitur voce deleta, videamus tenorem Orationis, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. TAYLOR.

90. Aut plane delendum eſt hoc τῶν, cum Lock. aut eius loco leg. eſt τὲς. REISKE.

σθε, ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δύνασθε· καὶ εἰ τιμᾶν ἐπίστασθε τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ εἰ θέλετε κολάζειν [91] τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει παρασκευάζοντας. λέξω δὲ 39.
πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας. ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης, ἢ τοὺς νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἐκ εἶ- 42.
ναι προσεκτέον. ἀποθαυμάζει γὰρ, εἰ μὴ πάντες μέμνησθ', ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βαλὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλος· καὶ τοὺς πριαμένους τὸ τέλος τοῦτο ἐκ εἰκάζειν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε ἔν δὴ τετόλμηκα 17. I.
[92] ἀντιγράψασθαι, πεπορνευμένῳ Τιμάρχῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, ἀπαιτεῖν φησι τὴν πρᾶξιν [93] αὐτὴν ἐκ αἰτίαν κατηγόρε, ἀλλὰ μαρτυρίαν τελώνε 3.
τῆ παρὰ Τιμάρχε τῆτο ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ', ὦ Αθηναῖοι, σκέψασθ' ἂν ἁπλῶν

ὑμῖν

91. τοὺς ὀνείδη] malim τοὺς ἐπ' ὀνείδει. Sed locus varie poteſt tentari, ſiue τοὺς ὄνειδος τὸν ἑαυτῶν βίον, ſiue τοὺς ὀνείδη τοὺς ἑαυτῶν βίους, ſiue τοὺς ἐπονείδιςον τὸν ἑαυτῶν βίον. Verum, quod primo poſui loco, ideo id equidem praeferam, quod literarum veſtigiis fidelius inhaeret. ἐπ' ὀνείδει παρασκευάζειν τῇ πόλει idem eſt dictu, atque ἐπ' ὀνείδει τῆς πόλεως. REISKE.

92. ἀντιγράψασθαι] Parum accurate Wolfius, *ad praetorem referre*. Αντιγράφεσθαι notat *peculiarem eam relationem*, qua quis accuſantem vel accuſaturum contraria actione repellit. Id monuit Scholiaſtes noſter non ineruditus. TAYLOR.

93. αὐτὴν] malim ταύτην. REISKE.

ὑμῖν καὶ ἐλευθέριον δόξω λόγον εἰπεῖν. αἰσχύνομαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ Τίμαρχος, ὁ τῆ δήμη
6. σύμβουλος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ελλάδα τολμῶν πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρίψασθαι ἐπιχειρήσει, ἀλλὰ τὰς τόπους ἐπερωτήσει ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τοὺς τελώνας, εἰ πώποτε παρ' αὐτῆ πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν ἓν τῆς
9. ἀπολογίας ὑμῶν ἕνεκα [94] παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι λόγον ὑποβαλῶ, καλὸν καὶ δίκαιον, ᾧ χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν σαυτῷ σύνοισθα. τόλμησον γὰρ εἰς τὰς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν, ἃ προσήκει λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· ἄν-
12. δρες Αθηναῖοι, τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίῳ παρ' ὑμῖν, οὐκ ἀφανεῖς δὲ διατριβὰς διατρίβω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι. οἶμαι δ' ἄν, εἰ πρὸς ἄλλους τινὰς ἦν ὁ λόγος μοι περὶ τῆς αἰτίας, ἧς κρίνομαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυ-
15. ρίαις ῥᾳδίως ἂν ἀπολύσασθαι τὰς τῆ κατηγόρῳ λόγους. [95.96] μὴ γὰρ ὅτι, εἰ πέπρακταί μοι τι τῶν,

94. παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι] Nota mutationem personarum, et apostrophen. Conuertit enim se a iudicibus ad Timarchum. WOLFIVS.

95. μὴ γὰρ εἰ ὅτι] Malim, μὴ γὰρ εἴ τι πέπρακταί μοι τῶν. WOLFIVS.

Βέλτιον, μὴ γὰρ ὅτι εἰ πέπρακταί μοι τι τούτων. STEPHANVS.

Cum *Stephano* Codd. *Bern. Goisl.* et *Reg.* 1. Proxime *Bern.* τὶ τοιούτων. TAYLOR.

96. μὴ γὰρ εἰ ὅτι] duo postrema vocabula transposui. *Ego, qui vitam mihi vitalem haud ducam, si vobis*

ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραπλησίως βεβιωκέναι ταῖς λε-
γομέναις ὑπὸ τούτου αἰτίαις, ἀβίωτον ἡγέμενος εἶ-
ναι ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, παραδίδωμι τὴν εἰς 18.
ἐμαυτὸν τιμωρίαν. ἐναπολογήσασθαι τῇ πόλει πρὸς
τὰς Ἑλληνας· ἐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ
97. 98. 99 καταχρήσασθέ μοι, εἰ δοκῶ τοιοῦτος εἶναι.
Αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγα- 21.
θοῦ, καὶ σώφρονος, καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ, καὶ
καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας· ἃ
δὲ πείθει σε λέγειν Δημοσθένης, οὐκ ἀνδρός ἐστιν ἐ-
λευθέρου, ἀλλὰ πόρνου, περὶ τῶν τόπων διαφερο-
μένου. ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων κα-
ταφεύγεις, κατ' οἴκημα τὸ πρᾶγμα ἐξετάζεσθαι 24.
ἀξιῶν, ὅπου ἐκαθέζου· ἃ μέλλω λέγειν ἀκούσας, εἰσ-
αῦθις ἀ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, ἐὰν σωφρονῇς. ὁ γὰρ

τὰ

videar solummodo ita vixisse, vt credibilia sint crimina mihi imputata, nedum si ea reapse perpetrauero. μὴ ὅτι significat idem, atque μὴ μόνον, et aliquanto etiam plus. Constructionis huius paulo intricatioris explicatio haec est. ἡγέμενός μοι τὸν βίον ἀβίωτον εἶναι· (οὐκ ἐρῶ, ὅτι τοῦτο ἡγοῦμαι μόνον, εἴ τι τούτων πέπραγταί μοι, ἀλλὰ καὶ εἰ δόξαιμι μόνον ὑμῖν. REISKE.

97. καταχρήσασθέ μοι] *Supplicio meo vtamini, nolite mihi parcere.* Dicitur et χρῆσθαι. Andocides, χρῆσθε ἐμοὶ ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Et χρήσασθέ μοι ὅ, τι βούλεσθε. BRODAEVS.

98. F. διαχρήσασθέ με, *Interficite.* WOLFIVS.

99. καταχρήσασθέ μοι bene habet. Vtimini me, seu corpore meo, pro lubitu vestro, ad parandam vobis ex eo defensionem. v. p. 37, 14. REISKE.

τὰ οἰκήματα, ἐδ' αἱ [400] οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας
τοῖς ἐνοικήσασι παρέχεσιν, ἀλλ' οἱ ἐνοικήσαντες
27. τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τό-
ποις παρασκευάζεσιν. [1] ὅπε μὲν γὰρ πολλοὶ μισθω-
σάμενοι μίαν οἴκησιν, διελόμενοι ἔχεσι, συνοικίαν
καλεμεν· ὅπε δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. [2] ἐὰν δ' εἰς ἓν
30. δήπε τέτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργασηρίων ἰατρὸς
3. 4 * εἰσοικίσηται, [5] ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν
ἐξοικίσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τῆτο ἐργασήριον χαλ-

I 5 κεὺς

400. αἱ οἰκήσεις] id est τὸ οἰκεῖν τὰς μὲν ἐνταυθὶ, τοὺς δὲ ἄλλοθί πη. Hoc, quod alii aliis in domiciliis habitent. REISKE.

1. ὅπου μὲν γὰρ etc.] *Vbi enim plures vna domo conducta, eam in partis discretam separatim obtineant, συνοικίαν dicimus: sed in qua vnus degit, οἰκίαν appellamus.* Nimis licenter *Wolfius* horum loco ponit, *id quod pluribus exemplis ostendi superuacaneum est*, cum tamen ipse plura exempla postea subiungat. IVRIN.

2. ἐὰν δὲ] *Nam si*, Wolfius: Potius, *quod* V. IVRIN.

3. οἰκήσεται] Πότερον, οἰκίσηται. Ωσαύτως δὲ ἐξοικίσηται καὶ εἰσοικίσηται. STEPHANVS. Vtinam manus abstinuisset! Nam haec sunt pessimi commatis. l. 2. εἰσοικήσεται. *Locker.* TAYLOR.

4. Taylorum obstrepentem nil curans, cum Stephano facio, et ad eius mentem graecam huius loci orationem reformaui, in hoc vno discedens ab illo, quod pro ἰατρὸς οἰκήσεται dedi ἰατρὸς εἰσοικίσηται, cum Stephanus simplex οἰκίσηται voluisset. REISKE.

5. ἰατρεῖον — χαλκεῖον etc.] Quia Medicium, Aerarium, Fullonium, Fabrium dicere non licuit, et circuitio molestior etiam futura fuit, hic a verbis ob Latinae linguae inopiam recedendum fuit. WOLFIVS.

κεὺς εἰσοικίσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεὺς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον· ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ πόρναι, ἀπὸ τῆς [6] ἐργασίας εὐ- 33.
θὺς ἐκλήθη πορνεῖον. ὥστε σὺ πολλὰ πορνεῖα τῇ τῆς πράξεως εὐχερείᾳ πεποίηκας. μὴ οὖν ὅπως ποτὲ ἔπραττες, ἐρώτα, ἀλλ' ὡς τοῦτο δὲ πεποίηκας, ἀπολογοῦ. Ἥξει δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἕτερος λόγος τις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ συγκείμενος. λέγει γὰρ, ὡς ἀδέν 36.
ἐστιν ἀδικώτερον Φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια καὶ παντελῶς ἀκόλαθα τῷ αὐτοῦ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν, τὴν Δή- 39.
μωνος καλεμένην, ψευδῆ Φησι τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι Δήμωνος. ἔπειτα τὸν [7] Ερμῆν τὸν Ανδοκίδε καλούμενον, οὐκ Ανδοκίδε, ἀλλ' Αἰγηίδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. [8. 9] παραφέρει δ' αὐτὸν

6. ἐργασίας] ἀπὸ τῆς ἐργασίας αὐτῆς, Codd. *Bern.* et *Locker.* TAYLOR.

7. Ερμῆν τὸν Ανδοκίδε] Vid. *Plutarch.* in *Alcibiade*, *Andocidem de Myſteriis*, *Scholiaſtem* noſtrum, *Harpocrationem*, Ανδοκ. Ερμ. *Mauſſac.* pag. 49. et ad *Harpocr.* v. Ερμᾶι. *Meurſ. Athen. Attic.* III. 3. viroſque doctos ad *Corn. Nepot.* in *Alcibiade.* TAYLOR.

8. Ratiocinatur ſic. Si vulgaris fama rebus in omnibus vera eſſet, fideque digna, conſequeretur hoc quoque, me, cum Batalum appellari audio auſcultare, aures arrigere, animum aduertere, inſiſtere veſtigiis, propius accedere, exiſtimare vocem hanc ad me pertinere, me vocari. Vulgari enim dicterio, non Demoſthenes, ſed Batalus, clueo. Ego vero alia omnia. Stultus ſim, ſi ſcommate mouear. Fama itaque vulgaris ſaepe mendax et floccifacienda eſt. REISKE.

9. παραφέρει δ' αὐτὸν] Lego ἑαυτὸν, ſc. Δημοσθένης. W.

[10] αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, καὶ περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος· εἰ μὴ καὶ ἐμὲ
42. δεῖ, φησὶν, [11] ὑπακούειν τοῖς ἔγχλοις, μὴ Δημοσθένην καλέμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτην ἐξ
ὑποκορίσματός [12] τινος τίτθης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω.
εἰ δὲ Τίμαρχος ὡραῖος ἐγένετο, καὶ σκώπτεται τῇ
τοῦ πράγματος διαβολῇ, καὶ μὴ τοῖς αὑτῆ ἔργοις,
18. 1 οὐ δήπου διὰ τοῦτ' αὐτὸν φησι δεῖν συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐγὼ δὲ, ὦ Δημόσθενες, περὶ μὲν τῶν ἀνα-
θημάτων, καὶ τῶν οἰκιῶν, καὶ περὶ τῶν κτημάτων,
3. καὶ πάντων ὅλως τῶν ἀφώνων, πολλὰς καὶ παντοδαπὰς καὶ ἀδέποτε τοὺς αὐτοὺς ἀκούω λόγους λε-
γομένους. οὐ γάρ εἰσιν ἐν [14] αὐτοῖς οὔτε καλαὶ, οὔτε
αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψάμενος αὐτῶν καὶ
παρατυχὼν, ὅστις ἂν ᾖ, [15] κατὰ τὸ μέγεθος τῆς
αὐτοῦ

10. Αὐτὸν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. STEPHANVS. Legendum αὑτὸν, vel ἑαυτόν. IVRIN. αὑτὸν *Locker.*

11. ὑπακέειν] Videtur poni pro *respondere*, *si vocetur Batalus.* Sed *Aeschines* haec σκωπτικῶς affinxit Demostheni, qui conuicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet. WOLFIVS.

12. τινὸς non cum ὑποκορίσματος, sed cum τίτθης cohaeret. Id sibi cognomen adhaesisse ab aliqua nutrice sua, quae id sibi imposuisset. REISKE.

Wolfium hic errasse testantur loci complures Demosthenis adhuc superstites. REISKE.

14. αὐταῖς] Lege αὐτοῖς omnino. TAYLOR. Dedi αὐτοῖς auctore Tayloro, vel Meadiano potius codica, in quo clare sic legitur. REISKE.

15. κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὐτῆ δόξης λόγον παρέχει] Wolfius, *pro magnitudine suae opinionis famam*

αὐτοῦ δόξης λόγον παρέχει· [16] περὶ δὲ τὸν τῶν ἀν- 6.
θρώπων βίον καὶ λόγον [17.18] καὶ τὰς πράξεις, καὶ
ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κα-
τὰ τὴν πόλιν, καὶ [19] διαγγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς
ἰδίας πράξεις· πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν
μελλόντων ἔσεσθαι· καὶ ὅτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πε- 9.
πλασμένον, ὃ λέγω, ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τὴν πόλιν ὑ-
μῶν καὶ τοὺς προγόνους [20] Φήμης, ὡς θεοῦ μεγίστης,
βωμὸν

de iis ſpargit: Immo *pro magnitudine ſuae famae, ſermonibus cauſam praebet.* Vult enim Orator hominum inſignium famam non raro in cauſa eſſe, vt nomen eorum donariis, aus poſſeſſionibus affingatur, quae ſuae non fuerint. IVR.

16. *περὶ*] *παρὰ Bern.* Quod melius. TAYLOR.

17. *τὰς πράξεις καὶ ἀψευδής*] F. *τὰς πράξεις, ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις.* WOLFIVS.

Ita *Wolfius* ex ſua coniectura, cum haec verba a Codd. abſunt. *H. Stephano* videntur plura etiam abeſſe. In *Locker.* et *Reg.* 2. deficit *καὶ* ante *ἀψευδής*. Quod neſcio annon melius locum extricet. TAYLOR.

18. Locum hunc vt Stephanus dederat, ita reliqui, certa medicina e bonis libris haud ſuppetente. Videtur Aeſchines ita dediſſe. *περὶ δὲ τὲς τῶν ἀνθρώπων βίες τε καὶ λόγες καὶ τὰς πράξεις καὶ τύχας ἀψευδής τις.* REISKE.

19. *καὶ διαγγέλλει — πράξεις*] Wolfius, *et vulgo actiones nunciat*, ſubiunge, *priuatas*, vel *priuatorum.* IVRIN.

20. *Φήμης — βωμὸν*] *Pauſanias* in *Atticis*, *καὶ γὰρ Αἰδῶς σφίσι βωμός ἐστι, καὶ Φήμης, καὶ Ορμῆς.* BRODAEVS.

Pauſaniae iſtud adduxit, aliaque quaedam huc pertinentia *Meurſ. Athen. Attic.* III. 2. TAYLOR.

βωμὸν ἱδρυμένες· καὶ τὸν Ὅμηρον πολλάκις ἐν τῇ
12. Ἰλιάδι λέγοντα, πρὸ τοῦ τὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι,
[21] Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε·
καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον, τὴν θεὸν
ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην,
ὁποῖοί τινες ἂν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς
τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ·
15. Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς.
ὁ δὲ [22] Ἡσίοδος καὶ διαῤῥήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυ-
σι, πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις [23] συνιέ-
ναι. λέγει γάρ·
18. Φήμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπόλυται, ἥντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζεσι· θεός νυ τὶς ἐστὶ καὶ αὐτή.
καὶ τούτων τῶν ποιημάτων τοὺς μὲν εὐσχημόνως
21. βεβιωκότας εὑρήσετε ἐπαινέτας ὄντας· πάντες
γὰρ οἱ δημοσίᾳ φιλότιμοι, παρὰ τῆς ἀγαθῆς φή-
μης ἡγοῦνται [24] τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δ' αἰ-
σχρός ἐστιν ὁ βίος, οὐ τιμῶσι τὴν θεὸν ταύτην· κατ-
ηγορον γὰρ αὐτὴν ἀθάνατον ἔχειν ἡγῆνται. ἀναμ-
νήσθη-

21. Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε] Hoc apud *Homerum* non reperitur. BRODAEVS.

Et multa apud Veteres occurrunt, quae in vulgata *Homeri* Editione non reperiuntur. Dixi alibi. Hoc tamen mirum est, quod dicat *Aeschines* has voces, *saepenumero*, πολλάκις, in Iliade legi. TAYLOR.

22. Ἡσίοδος] in lib. cui titulus Ἔργα καὶ Ἡμέραι. BRODAEVS.

23. συνιέναι] Wolfius, *scire*: Potius, *intelligere*. IVRIN.

24. Ante aut post τὴν deesse videtur ἀθάνατον, aut ἀΐδιον, aut tale quid. REISKE.

νήσθητε ἔν, ὦ ἄνδρες, τίνι κέχρησθε Φήμῃ περὶ 24. Τιμάρχε. οὐχ ἅμα τὸ ὄνομα λέγεται, καὶ τὸ ἐρώτημα εὐθὺς ἐρωτᾶται, ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρειχόμην περί τινος, ἐπιτρεύετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα παρέχομαι, οὐ πιστεύσετε; 25. 26 ἢ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν 27. θέμις ἐστὶν * ἐπισκήψασθαι. ἐπεὶ καὶ 27 [περὶ τῆς Δημοσθένους ἐπωνυμίας,] οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς Φήμης, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς τίτθης, Βάταλος προσαγορεύεται, ἐξ ἀνανδρίας ἴνδς καὶ κιναιδείας ἐνεγκάμενος ὄνομα. εἰ γάρ τις σε τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια 30.

περι-

25. ἢ] Ita *Wolfius* edi voluit, consentiente quidem *Scaligero*, et Cod. *Locker.* In vulgatis erat ἦν δὲ ψ. θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι Lysias pag. 83. ἐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι. Et pag. 402. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι ἐκ ἐπεξῆλθεν. Atque ita semper Oratores. TAYL.

26. ἦν — ἐπισκῆψαι] dedi ἢ — ἐπισκήψασθαι istud auctore Wolfio, hoc me. nam ἐπισκήπτειν in activo est *imperare*, *mandare*. Pro *reum agere*, *insimulare* solummodo in medio vsurpatur. REISKE.

27. περὶ τῆς Δ. ἐπωνυμίας] *Quod ad Demosthenis cognomen attinet* vt latinum *de*. *De Demosthenis cognomine* subaudi, *si dicendum mihi sit*. Nota est ista praepositionis vsurpatio. Subauditur εἰ βάλεσθε ἀκέειν, *audire si vultis*. v. p. 19, 15 et quae dixi ad Polybii pag. 170. Rectius tamen haec verba pro iudicio marginali habeantur. REISKE.

28. περικλώμενος] Ita *Wolfius* pro περικλόμενος, quod est vulgatorum. *Brodaeus* autem, *Stephanus*, Cl. *Marklandus*, et Codd. *Locker.* et *Parisienses*, περιελόμενος. Id quod certissimum est. καὶ Αἰσχίνης· εἰ γάρ τις

28 29 περιελόμενος, καὶ τοὺς μαλακὲς χιτωνίσκες, ἐν οἷς τὲς 30 κατὰ τῶν φίλων λόγους γράφεις, 31. 32 περιενέγκας δοίη εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν, οἶομαι ἂν αὐτὲς, εἴ τις μὴ προειπὼν τᾶτο ποιήσειεν, ἀποῤῥῆσαι, εἴ τε ἀνδρὸς, εἴ τε γυναικὸς εἰλήφασιν ἐσθῆτα. Αναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν τις, ὡς ἀκέω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτὸν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ 33 διατριβαῖς γεγονώς·

33. σε τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περιελόμενος. T. Magister in v. Χλανίδιον. TAYLOR.

29. περικλόμενος] dedi περιελόμενος. REISKE.

30. κατὰ τῶν φίλων] pungit praeuaricationem Demosthenis, modo pro Phormione aduersus Apollodorum agentis, modo pro hoc aduersus illum. quam inconstantiam et perfidiam paene dixerim, tametsi genus vitae, cui seruiebat Demosthenes, paene necessariam facit, aegreque cauendam, vir tamen honestus et aequi seruans, castitatique conscientiae et religionis sanctitati studens haud facile neque probet, neque in se admittat. REISKE.

31. περιενέγκας] Aliter haec punguntur in Edit. *Steph.* scil. λόγες γράφεις περιενέγκας, δοίη εἰς τὰς χεῖρας. Hic pro περιενέγκας Cl. *Marklandus* monet παρενέγκας, quod non paulo melius. Hunc locum tangit *Gellius* I. 5. *Demosthenem tradunt vestitu sincero et cultu corporis nitido venustoque et nimis accurato fuisse: hinc etiam* κομψὴ *illa* χλανὶς καὶ μαλακοὶ χιτωνίσκοι *ab aemulis aduersariisque probro data.* TAYLOR.

32. περιενέγκας bene habet. *In orbem si quis circumferat, ostendatque singulis quibusque iudicibus.* REISKE.

33. διατριβαῖς] Nam qui frequentes sunt in congressibus hominum elegantiorum, hi comtiores atque

νως· ὃς ἐπιχειρήσει διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ 36.
ἀγῶνος, οὐ κρίσιν ἐξευρηκέναι με Φάσκων, ἀλλὰ
δεινῆς ἀπαιδευσίας ἀρχήν· 34. 35 παραφέρων πρῶ-
τον μὲν τὲς εὐεργέτας τὲς ὑμετέρους, Ἁρμόδιον καὶ
Ἀριστογείτονα, καὶ 36 τὴν πρὸς ἀλλήλους πίστιν, καὶ
37 τὸ πρᾶγμα ὡς συνήνεγκε τῇ πόλει, διεξιών· οὐκ 39.
ἀφέξεται δ', ὡς φασιν, οὐδὲ τῶν ὑμήρε ποιημά-
των, οὐδὲ τῶν ὀνομάτων τῶν ἡρωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν
λεγομένην γενέσθαι φιλίαν δι' ἔρωτα Πατρόκλε καὶ
Ἀχιλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ κάλλος, ὥσπερ οὐ πά- 42.
λαι μακαριζόμενον, ἂν τύχῃ σωφροσύνης, νῦν ἐγ-
κωμιάσεται. εἰ γὰρ τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν
ταύτην

vrbaniores etiam habentur, atque esse solent. Viderunt, vt hodie loquimur, *grandem mundum*. REISKE.

34. παραφέρειν] Sub. ἐμὲ τὸν κατήγορον. Sic Wolfius. In editis erat παραφέρων. Atque ita legit σχῆσις, παραφέρων] παράγων. TAYLOR.

35. ἀρχὴν παραφέρων. πρῶτον] Sic dedit Stephanus. ἀρχὴν παραφέρειν. πρῶτον Wolf e coniectura. Id quod Taylor, pro more suo, reddidit. Sed bene habet participium, et sic erat interpungendum, vt feci. ἀρχὴν· παραφέρων πρῶτον μὲν — redit hoc participium ad ἐπιχειρήσει. dicere audebit me infandae alicuius illiberalitatis atque immanitatis *principium*, (h. e. primum exemplum, quod alii deinceps imitentur,) aut, si mauis, *principatum* atque tyrannidem reperisse, allegans, aut prouocans ad amicitiam Harmodii atque Aristogitonis. REISKE.

36. Post τὴν videtur αὐτῶν deesse. REISKE.

37. τὸ πρᾶγμα] scil. τὸ ἑταιρεῖν καὶ τὸ ἐρᾶν καλῶν σωμάτων. REISKE.

ταύτην τινὲς διαβάλλοντες, συμφορὰν τοῖς ἔχθροις καταστήσασιν, οὐ ταυτὰ κοινῇ ψηφίεσθαι φήσασιν
19. 1. ὑμᾶς, ἃ καὶ ἰδίᾳ [38] [39] εὔχεσθαι. ἄτοπον γὰρ εἶναι, [40] ὡς δοκεῖν ἑαυτῷ, εἰ τὸς μὲν υἱεῖς τὸς μηδέπω γεγονότας ἅπαντες εὔχεσθε, οἱ μέλλοντες παιδοποιεῖσθαι, καλὸς κἀγαθὸς τὰς ἰδέας φῦναι,
3. καὶ τῆς πόλεως ἀξίους· τὸς δὲ ἤδη γεγονότας, ἐφ' οἷς προσήκει σεμνύνεσθαι τὴν πόλιν, ἐὰν κάλλει καὶ ὥρᾳ διενεγκόντες ἐκπλήξωσί τινας, καὶ περιμάχητοι ἐξ ἔρωτος γένωνται, τούτους, ὡς ἔοικεν, Αἰσχίνῃ
6. πεισθέντες, ἀτιμώσετε. κἀνταῦθα δή τινα καταδρομὴν, ὡς ἀκέω, μέλλει περὶ ἐμὲ ποιεῖσθαι, ἐπερωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι, αὐτὸς μὲν ἐν τοῖς γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν, καὶ πλείστων ἐραστὴς γεγονὼς,
[41] τὸ δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστὰς,
καὶ, τὸ τελευταῖον, ὡς ἀπαγγέλλουσί τινές μοι εἰς
9. γέλωτα καὶ λῆρόν τινα προτρεπόμενος ὑμᾶς, [42] ἐπιδείξε-

38. εὔχεσθε] Omnino ita, ex sententia *Wolfii*, atque auctoritate Cod. *Bern.* Vulgo εὔχεσθαι. TAYLOR.

39. Planius quidem est εὔχεσθε, quod Taylor exhibuit. Sed bene habet εὔχεσθαι, quod Stephanus. Subauditur a communi φήσασι. est oratio obliqua, vt est quoque in insequentibus. REISKE.

40. ὡς δοκεῖν ἑαυτῷ] ἄτοπον γὰρ εἶναι δοκεῖ αὐτῷ *Reg. 1.* et *Locker.* TAYLOR.

41. τὸ δὲ πρᾶγμα] Frequentationem palaestrarum in inuidiam adduxisse, vt pro re infami haberetur, adeoque periculosa, quia verendum sit, ne iuuentus ita corrumpatur. REISKE.

42. ἐπιδείξασθαί με φησὶν] F. ἐπιδείξεσθαί με φή-

δείξεσθαί [43] με φησὶν ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἴς τινας ποιήματα, καὶ λοιδοριῶν τινῶν καὶ πληγῶν ἐκ τοῦ πράγματος, αἳ περὶ ἐμὲ γεγένηνται, μαρτυρίας φησὶ παρέξεσθαι. ἐγὼ δὲ οὔτε ἔρωτα δίκαιον ψέγω, οὔτε τοὺς κάλλει διαφέροντας φημὶ πεπορνεῦσθαι, [44] οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνεῖμαι μὴ ὢ γεγονέναι ἐρωτικὸς, καὶ ἔτι καὶ νῦν εἶναι, τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γινομένας [45] πρὸς ἑταίρας φιλονεικίας καὶ μάχας ἐκ ἀρνεῖμαι μὴ ἐχὶ συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν ποιημάτων, ὧν φασιν οὗτοί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρνεῖμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι [46] * διαφθείραντες παρέχονται. ὁρίζομαι δ' εἶναι, τὸ μὲν ἐρᾶν τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων, φιλανθρώπε [47. 48] πάθος καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς. [49] τὸ δὲ ἀσελγαίνειν ἀργυρίε τινὰ μισθούμενον σε. Et paulo poſt, φήσει παρέξεσθαι. WOLFIVS. 12. 15. 18.

43. ἐπιδείξασθαι] dedi ἐπιδείξεσθαι. REISKE.

44. ἔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι κ. τ. λ] *Nec ipſe inficias eo me propenſum ad amores et fuiſſe, et etiam nunc eſſe.* Wolfius poſtrema iſta verba alieno loco poſuit. IVRIN.

45. πρὸς ἑτέρας] πρὸς ἑταίρας legit optimus Cod. *Locker.* Et recte. TAYLOR.

46. διαφθείροντες] dedi de meo διαφθείραντες in aor. pr. REISKE.

47. πάθους] Omnino cum doctiſſimo *Marklando* πάθος. ἐρᾶν τῶν καλῶν εἶναι πάθος φιλανθρώπε καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς. TAYLOR.

48. πάθες] dedi πάθος. REISKE.

49. τὸ δὲ ἀσελγαίνειν κ. τ. λ.] Wolfius, *ſed pecunia redimendi aliquem petulantiam.* Minus apte. Ver-

μενον, ὑβρισε καὶ ἀπαιδεύτε ἀνδρὸς ἔργον εἶναι ἡγεῖμαι. καὶ τὸ μὲν ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι, φημὶ καλὸν εἶναι· τὸ δὲ ἐπαρθέντα μισθῷ πεπορνεῦσθαι,
21. αἰσχρόν. ὅσον δὲ ἑκάτερον τέτων ἀπ' ἀλλήλων διέσηκε, καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὑμᾶς πειράσομαι λόγοις διδάσκειν. οἱ γὰρ πατέρες ὑμῶν ὄθ' ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐκ Φύσεως ἀναγκαίων κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἐνομοθέτεν, ἃ τοῖς ἐ-
24. λευθέροις ἡγεῖντο εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν· „Δουλον, φησὶν ὁ νόμος, μὴ γυμναζεσθαι, μηδε [50] ξηραλοιφειν εν ταις παλαιστραις.„ καὶ ἐκ ἔτι προσέγραψε, τὸν δ' ἐλεύθερον ἀλείφεσθαι καὶ γυμνάζεσθαι. ὁπότε γὰρ οἱ νο-
27. μοθέται τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων κατιδόντες, ἀπεῖπον τοῖς δέλοις μὴ μετέχειν, τῷ αὐτῷ νόμῳ ἡγεῖντο, ᾧ ἐκείνες ἐκώλυον, τοὺς ἐλευθέρους προτρέπειν ἐπὶ τὰ γυμνάσια. πάλιν ὁ αὐτὸς ἔτος εἶπε νομοθέτης, „Δουλον ελευθερου παιδος μη εραιν
30. μητ επακολουθειν, η τυπτεσθαι τηι δημοσιαι μαστιγι πεντηκοντα πληγας.„ ἀλλ' ἐ τὸν ἐλεύθερον ἐκώ-

tendum potius, *ſed alicui dedecus afferre mercede conducto.* IVRIN.

50. ξηραλοιφεῖν] Vid. *Valeſ.* ad *Harpocr.* in hac voce, et Cl. *Weſſeling.* ad *Petit. Attic. Legg.* pag. 378. Ridiculum iſtud Wolfii, *puluere aſpergatur.* [And yet I find in Sandy's Travels, that the Turks, for Want of Water ſometimes bathe with Duſt, or ſome ſuch Expreſſion.] TAYLOR.

λυσεν ἐρᾶν, καὶ ὁμιλεῖν, καὶ ἀκολουθεῖν· [51] οὐδὲ βλάβην τῷ παιδὶ, ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύρου δ', εἶμαι, καὶ ἀδυνάτου ἔτι [52] ὄντος κρῖναι τὸν ὄντως εὔνουν καὶ μὴ, τὸν ἐρῶντα 33.
σωφρονίζει, καὶ τὰς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν ἀναβάλλεται· τὸ δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾶν, φρουρὰν καὶ φυλακὴν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τοιγάρτοι τοὺς 36.
τῆς πόλεως μὲν εὐεργέτας, ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερεννοηχότας, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὁ σώφρων καὶ ἔννομος, εἴτε ἔρωτα, εἴτε [53] τρόπον αὐτὸν χρὴ προσειπεῖν, τοιούτους ἐπαίδευσεν, ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων ἔργα, καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι ἐν 39.
τοῖς ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου μέμνησθε, καὶ Ὁμήρου, καὶ ἑτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν δικαίων ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες προσποι- 42.
εῖσθε εἶναι, καὶ ὑπερφρονοῦντες ἱστορίας τὸν δῆμον· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέξομέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιχειροῦσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι, καὶ κατα-

51. οὐδὲ βλάβην] malim οὐδ' ἐκ τούτου βλάβην. REISKE.

52. ὄντος] scil. τῷ παιδὸς REISKE.

53. αὐτὸν] εἴτε τρόπον αὐτῶν. WOLFIUS.

Quid sibi velit hic παραδιορθωτὴς, sane nescio. Bene constat lectio, nec sollicitari debuit: *Modestus et ingenuus, sive* ille ἔρως, *sive* ille τρόπος *sit nominandus.* TAYLOR.

20. 1 καταφεύγειν ἐπὶ τὰς εἰρημένας ἐν τῷ μέτρῳ λόγας, θεωρήσατε ἀποβλέψαντες, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰς τοὺς 54 ὁμολογεμένως ἀγαθὰς καὶ χρησὰς ποιητάς, ὅσον κεχωρίσθαι ἐνόμισαν τὰς σώφρονας, καὶ τῶν 55 ὁμοί-
3. ων ἐρῶντας, 56 καὶ τὰς ἀκρατεῖς 57, ὧν ἃ χρὴ, καὶ τοὺς ὑβριστάς. λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ομήρε, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 58 εἶναι τάττομεν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαχῆ μεμνημέ-
νος περὶ Πατρόκλε καὶ Αχιλλέως, 59 τὸν μὲν ἔρωτα
6. καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς Φιλίας ὑποκρύπτεται· ἡγούμενος τὰς τῆς εὐνοίας ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν ἀκροατῶν. λέγει γάρ πε Αχιλλεὺς ὀδυρόμενος τὸν τῆ Πατρόκλε θάνατον, 60. 61 ὡς ἔν τι τῆτο τῶν λυπηροτάτων

54. ὁμολογεμένως] Vel fortaſſe aduerbialiter, ὁμολογεμένως. Atque ita ſcribit *Locker.* a manu 2. TAYLOR. Et ſic dedi. REISKE.

55. ὁμοίων] id eſt σωφρόνων. REISKE.

56. καὶ τὰς ἀκρατεῖς ὧν ἃ χρὴ] Sub. εἶναι ἀκρατεῖς. Niſi malis ſubintelligere, ἐρῶντας ὧν οὐ χρή. WOLFIVS.

57. ὧν ἃ χρὴ] ſcil. ἐρᾶν, ἐρῶντας. quod eſt a communi repetendum. REISKE.

58. εἶναι] Rectius abeſſet. ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν ποιητῶν τάττομεν. TAYLOR.

59. τὸν μὲν ἔρωτα] huius μὲν apodoſin non reperio. niſi pro γὰρ verſu 7. δὲ ſubſtituas. REISKE.

60. ὡς — ἀναμιμνησκόμενος] Inducerem haec verba, quia et turbant ſententiam alioquin perſpicuam, et videntur eſſe gloſſematica τῆ ὀδυρόμενος. TAYLOR.

61. ὡς ἔν τι τῆτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκό-

ἀναμιμνησκόμενος, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν τὴν πρὸς τὸν 9.
πατέρα τὸν Πατρόκλε, τὸν Μενοίτιον, ἄκων ἐψεύ-
σατο. ἐπαγγείλασθαι γὰρ [62] αὐτὸν εἰς Οπῆντα
σῶον ἀπάξειν τὸν Πάτροκλον· ἦν γὰρ Οπούντιος·
εἰ συμπέμψειεν αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ παρα- 12.
κατάθοιτο αὐτῷ. ᾧ καταφανής ἐστιν, ὡς δι' ἔρωτα
τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῷ [63] παρέλαβεν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη,
ἃ ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν·

[64] Ω πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι. 15.
Φῆν δέ οἱ εἰς Οπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ιλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λήϊδος αἶσαν.
Αλλ' ἃ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ. 18.
Αμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεύθειν.
Οὐ τοίνυν ἐνταῦθα μόνον σχετλιάζων φαίνεται, ἀλλ' 21.
ἔτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥστε παρὰ Θέτι-

δος

μενος] haec verba damnat Taylor, et expungi vult, pro assutis habens, et interpretamento vocabuli ὀδυρόμενος. In quo multum fallitur. τοῦτο pertinet ad insequens ὅτι τῆς ὑποσχέσεως ἐψεύσατο. Fidem a se datam, violatam commemorat, vt rem animo suo multo acerbissimam ὀδυρόμενος, id est ἐν τῷ ὀδύρεσθαι, ibi loci, vbi lamentatur Patrocli caedem. REISKE.

62. αὐτὸν hoc ad Achillem redit, vt proximum versu 11. ad Patroclum, et rursus αὐτῷ versu 12. ad Achillem. REISKE.

63. παρέλαβεν. ἔτι δὲ] F. παρέλαβεν. ἔθηκε τὰ ἔπη, vel potius ἔστι δὲ τὰ ἔπη WOLFIVS. Quemadmodum et *Stephanus* quoque excudit, et Codd. habent.

64. ὦ πόποι] Locus est *Iliad.* Σ. 324. TAYLOR.

δος τῆς αὐτῦ μητρὸς προακέσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τὰς ἐχθρὰς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τῦ Πατρόκλε θάνατον, ἐπανελθὼν οἴκαδε, γηραιὸς ἐν τῇ αὑτῦ πατρίδι ἀποθανεῖται· τιμωρη-
24. σάμενος δὲ, διὰ ταχέων μέλλει τὸν βίον τελευτᾶν, εἵλετο τὴν [65] τῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. ἅτος δὲ μεγαλοψύχως ἠπείγετο τὸν φονέα τὸν ἐκείνε τιμωρήσασθαι, ὥστε πάντων αὐτὸν παραμυθεμένων, καὶ κελευόντων λάσασθαι, καὶ σῖτον
27. προσενέγκασθαι, ἀπόμνυσι μηδὲν ἂν τέτων πράξειν, πρὶν ἂν τὴν τῦ Εκτορος κεφαλὴν ἐπὶ τὸν τῦ Πατρόκλε τάφον ἐνέγκῃ. καθεύδοντος δὲ αὐτῦ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ὡς φησιν ὁ ποιητὴς, εἴδωλον ἐφίσαται τὸ Πατρόκλε, καὶ τοιέτων [66] ἐπεμνήσθη, καὶ τοιαῦτα
30. ἐπέσκηψε τῷ Αχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρύσαι, καὶ ζηλῶσαι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν ἔσιν. ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐτῷ, προειπὼν, ὅτι ἐδὲ ἐκεῖνος ἀπέχει μακρὰν τῆς τῦ βίε τελευτῆς, εἴπως εἴη δυνατὸν, προδιοικήσασθαι ὅπως τὸν αὐτὸν τρό-
33. πον, ὥσπερ καὶ ἐτράφησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, ἅτω καὶ τελευτησάντων αὐτῶν τὰ ὀσᾶ ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. εὑρόμενος δὲ καὶ τὰς διατριβὰς διεξιὼν, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον, λέγει, ὅτι ἐκ ἔτι περὶ τῶν μεγίσων, ὥσπερ τὸ πρό-

65. τοῦ τεθνεῶτος πίστιν] τὸ τηρῆσαι τὴν πίστιν τῷ τεθνεῶτι. WOLFIVS. luxta, τὴν αὐτῦ σωτηρίαν cum praestantissimo *Marklando*. TAYLOR.

66. ἐπεμνήσθη] F. ὑπέμνησε. Tametsi et illud nihil habet incommodi. WOLFIVS.

τερον, καθεζόμενοι μετ' ἀλλήλων μόνοι ἄποθεν 36.
τῶν ἄλλων φίλων βελευσόμεθα· τὴν πίστιν, οἶμαι,
καὶ τὴν εὔνοιαν ποθεινοτάτην ἡγέμενος εἶναι. ἵνα δὲ
καὶ διὰ τῆ μέτρα τὰς γνώμας ἀκέσητε τῆ ποιητῆ,
ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὰ ἔπη τὰ περὶ 39.
τούτων, ἃ Ομηρος πεποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ περὶ
τῆς Εκτορος τιμωρίας·

67 Αλλ' ἐπεὶ ἦν, φίλ' ἑταῖρε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ
γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ πρίν γ' Εκτορος ἐνθάδ' ἐνείκω 42.
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμε σεῖο Φονῆος.

Ἀναγίνωσκε δή, ἃ περὶ τῆ ὁμοτάφες αὐτὲς γενέσθαι λέγει ἐν τῷ Υπνῳ ὁ Πάτροκλος, καὶ περὶ τῶν 21.1.
διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις·

68 Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βελὰς

67. Αλλ' ἐπεὶ] Retinui in his verſibus interpretationem *Eobani Heſſi*, alicubi tamen correctione aliqua adhibita, vbi ille nimium ſibi permiſiſſe videtur. WOLF.

Locus *Homeri* eſt Il. Σ. 333. vbi tamen ſcribitur,

Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος etc.

Modo in *Homero* ἐνθάδ' ἐνεῖκαι habent Editi. Quo pacto etiam hic legit Cod. *Steph.* et *Coisl.* item. De auctoritate *Homeri* et *Euripidis* ab *Aeſchine* hic adducta, et de vſu Poetarum in proſa oratione, ſeu potius *de modo allegandi*, nonnulla *Hermogenes* in capite περὶ χρήσεως ἐπῶν ἐν πεζῷ λόγῳ. pag. 434. Edit. Criſpin. TAYLOR.

68. Οὐ γὰρ ἔτι κ. τ. λ.] *Homer. Iliad.* Ψ. 77. Varietatem, non profecto leuem, qua ab Editis hic diſcedit *Aeſchines*, ſatis cum diligentia, non tamen ſumma, adnotarunt *Homeri* Editores. Similiter de loco proximo, qui occurrit *Iliad.* Σ. 95. TAYLOR.

Βελὰς ἐζόμενοι βελεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Αμφέχανε συγερὴ, ἥπερ λάχε γενόμενόν περ.
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρναμένον δηίοις Ελένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Αχιλλεῦ,
Αλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Ως ὁμῆ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Οπόεντος
Ηγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
Ηματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Αμφιδάμαντος
Νήπιος, ἐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσταγάλοισι χολωθείς·
Ενθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
Ετρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ως δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

Ως τοίνυν ἐξῆν ἂν αὐτῷ σωθῆναι μὴ λιμωρησαμένῳ τὸν τῦ Πατρόκλου θάνατον, ἀνάγνωθι, ἃ λέγει ἡ Θέτις·

Ωκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Εκτορα πῆμος ἕτοιμος.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς.
Αὐτίκα τεθναίην· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

Ο τοίνυν ἀθενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης, ἔν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιέμενος, λέγει πᾶ·

Ο δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

Πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπειθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι·

Ἤδη δὲ πολλῶν [69] ἠρέθην λόγων κριτὴς,
Καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς [70.71] πάρα.
[72] Κἀγὼ μὲν ἔτω, [73] χ' ὅστις ἐς' ἀνὴρ σοφὸς,
Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
[74] Σκοπῶν δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται.

Οστις

69. ἠρέθην] *Brodaeus* et *Wolfius* pro eo, quod erat in *Aldinis*, ἠρέθη. TAYLOR.

70. πέρι] *Barnesius* edidit παρὰ. TAYLOR.

71. πέρι] dedi πάρα. *ex vna* (vt vulgo vsurpant) *circumstantia.* REISKE.

72. Κἀγὼ μὲν ἔτω, ὅστις etc.] *Barnesius* ἔτως. *Wolfius* vero cum *Scaligero* ἔτω, χ' ὅστις ἐς' ἀνὴρ σοφός. καὶ ὅστις *Locker.* TAYLOR.

73. οὕτω ὅστις] dedi ἅτω χὥστις, id est καὶ ὅστις. dudum ante sic conieceram, quam prodiret cl. Valkenari ad Euripidis fragmenta diatriba, qui p. 270. pari modo verba haec exhibuit. REISKE.

74. Σκοπῶν, δίαιταν] Ita *Wolfius*, ita in fragmentis *Euripidis* hunc locum distinxit *Barnesius*, qui et ita reddidit,

Ego namque certis scire dum quaero notis,
Probus an sit aliquis, speculor ingenium viri,
Et quod sequatur vsque viuendi genus.

Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα· γινώσκων, ὅτι
42. [75] Τοιοῦτος ἔσθ' οἷοισπερ ἥδεται ξυνών.

Σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γνώμας, ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κριτὴς, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· 22.1. καὶ τὰς κρίσεις ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν [76] ὁμιλιῶν φησὶ [77] ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν
3. βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, καὶ ὁντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυ-

Illud profecto cautum et solers, dignum illud *Burnesii* sagacitate, quod, dum in mores cuiusquam inquirat, *hominis specularetur ingenium et viuendi genus.* Non potuit profecto planiori aut simpliciori via peruenire eo, quo voluit. Verum an in isto oraculo spectetur *Euripidis* sapientia? Ille quidem dicit, *si hominis specularis ingenium atque indolem velimus, inquirendum est in vitae genus, amicitias et consuetudines.* Quo sensu, et sane bellus est, locum habebit *Stephani* punctura,

Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
Σκοπῶν δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται. TAYLOR.

75. Τοιοῦτος] Malim,

Τοιοῦτός ἐσθ' οἷοισπερ ἥδεται ξυνών. WOLFIVS.

Atque ita, si *Stephano* fides, in MStis exemplaribus reperitur. TAYLOR. Dedi ἔσθ' οἷοισπερ. REISKE.

76. ὁμιλῶν] Placet ὁμιλιῶν. BRODAEVS.

Ita *Stephanus* quoque et *Wolfius* ediderunt. Modo, pro ποιεῖσθαι, πεποιῆσθαι ille. TAYLOR.

77. ποιεῖσθαι] haud displicet πεποιῆσθαι. Sed et praesens locum facile tueatur. *Iudicare se ait solere.* REISKE.

ἑαυτοῦ οἰκίαν· [78] ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα· καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων. καὶ τελευτῶν ἐκ ὧκνησεν ἀποφήνασθαι, τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι, [79] οἵοισπερ ἥδεται ξυνών. οὐκοῦν δίκαιον καὶ περὶ Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς Εὐριπί- 6.
δῃ χρήσασθαι λογισμοῖς. πῶς διῴκηκε τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν; κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων, μεμισθαρνηκὼς τῷ σώματι, καὶ δωροδοκῶν [80] δημοσίᾳ [81] πάντ' ἠφάνικεν, ὥστε μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας αὐτῷ περιεῖναι; χαίρει δὲ τῷ ξυνών; Ηγησάνδρῳ. ὁ δ' Ηγήσανδρος [82] ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευ- 9.
μάτων; ἐκ τούτων, [83. 84] ἃ τὸν πράξαντα οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι μὴ δημηγορεῖν. ἐγὼ δὲ τί λέγω κατὰ Τιμάρχου; καὶ τίνα ποτ' ἐστὶν, ἃ ἀντιγέγραμμαι;

78. ὡς — διοικήσαντα] Ατττικισμὸς, ἀντὶ τοῦ, ὡς διοικήσαντος. WOLFIVS.

79. οἵοισπερ] Et hic quoque reſtituerem οἵοισπερ. Proclive erat erraſſe in deſcribendo. TAYLOR. Et hic dedi οἵοισπερ. REISKE.

80. δημοσίᾳ] in rebus ad remp. pertinentibus. REISK.

81. πάντα] omnia iſta tria, bona paterna, mercedem ſtupri, et largitiones, quibus ſe ad vendendos honores immunitatesque, et ad ius ciuile vel forenſe violandum corrumpi paſſus eſt. REISKE.

82. ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων] niſi quid deeſt, ſubaudi γνώριμος, aut περιβόητος, aut tale quid. REISKE.

83. ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα] διότι πέπραχε τοιαῦτα, καὶ ἐπετήδευσε. WOLFIVS.

84. ἐξ ὧν] idem eſt ac ſi dixiſſet μετὰ vel διὰ τὸ πρᾶξαι ἃ, quae patrando, poſt vel ob quorum perpetrationem. Planius vtique dixiſſet ἃ πράξαντα. REISKE.

μαι; μὴ δημηγορεῖν Τίμαρχον πεπορνευμένον, καὶ
12. τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότα· [85] ὑμεῖς δὲ τί
ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὧν ἂν ἡ δίω-
ξις ᾖ. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν δι-
εξιών, ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν
ὀνόματα, καὶ μειρακίων καὶ παίδων· ὧν τοῖς μὲν,
15. διὰ τὴν εὐπρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐραταί, ἐνίοις
δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσίν· ὧν οὐδεὶς πώποτ'
εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφῖκται Τιμάρχῳ.
καὶ πάλιν ὑμῖν ἀντιδιέξειμι ἀνδρῶν πεπορνευ-
μένων αἰσχρῶς καὶ φανερῶς ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς
18. ἀναμνησθέντες κατανείμητε εἰς τὴν προσήκουσαν
τάξιν Τίμαρχον πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν [86] ἐλευ-
θέρων καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκετε,
ὦ Ἀθηναῖοι, Κρίτωνα τὸν Ἀγυόχε, καὶ Περικλεί-
δην τὸν [87.88] Περιθοίδε, καὶ Πολεμαγένη, καὶ Παν-
τολέον-

85. ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε] ὑμεῖς δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι κ. τ. λ. WOLFIUS.
Ita fere *Bern.* et *Scal.* ὑμεῖς δ' ὀμωμ. Cod. *Reg.* 1. ὑμεῖς δὲ ὅτι *Locker.* Vulgo, ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθε κ. τ. λ. TAYLOR.

86. ἐλευθέρων] malim ἐλευθέρως, quod interdum pro ἐλευθερίως vsurpatur. REISKE.

87 Περιθοίδε] Nomen hominis *populare* censet esse *Meursius* de *Popul. Attic.* et abesse *gentile*, hoc modo, Περικλείδην τὸν *** Περιθοίδε, vel referibendum esse Περικλείδην τὸν Περιθοίδην. Hoc posterius habet *Locker.* et latius est. TAYLOR.

88. Περιθοίδε] malim Πειριθοίδε, vt sit patronymicum a Πειρίθοος. multa eiusmodi nomina occur-

τολέοντα τὸν Κλεαγόρου, καὶ Τιμησίθεον τὸν δρο- 21.
μέα, καλλίστους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ
τῶν Ἑλλήνων γεγενημένους, καὶ πλείστων, καὶ σω-
φρονεστάτων τυχόντας ἐραστῶν· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς
πώποτε αὐτοὺς ἔψεξε. πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων, καὶ
τῶν ἐν παισὶν ἔτι καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀ- 24.
δελφιδῆν τῆ Ἰφικράτες, υἱὸν δὲ Τισίᾳ τῆ Ραμνε-
σίᾳ, ὁμώνυμον δὲ τῆ νυνὶ κρινομένῃ Τιμάρχῳ, ὃς
εὐπρεπὴς ὢν ἰδεῖν, τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν,
ὥστε πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγρὸς Διονυσίοις κωμῳδῶν
ὄντων ἐν Κολυττῷ, καὶ [89] Παρμένοντος, τῆ κωμικῆ 27.
ὑποκριτῆ, εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀναπαισον,
ἐν ᾧ ἦν, εἶναί τινας πόρνες μεγάλες Τιμαρχώδεις·
ἐδεῖς ὑπελάμβανεν [90] εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ
πάντες. ἕτω κληρονόμος εἶ τῆ ἐπιτηδεύματος. πά-
λιν Αντικλέα τὸν ταδιοδρόμον, καὶ Φειδίαν τὸν ἀ- 30.
δελφὸν τῆ Μιλησίᾳ. ἔτι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλούς,
παύσομαι· ἵνα μὴ δοκῶ τὸν ἔπαινον θεραπείᾳ τινὶ
κατ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν ὁμοτρόπων [91] Τι-
μάρχῳ, [92] φεύγων τὰς ἀπεχθείας, ὧν ἥκιστά

μοι

runt in nominibus Athenienſium propriis in *ίδης* deſinentia, a nominibus heroum ducta. REISKE.

89. *παραμένοντος*] F Παρμένοντος. Proprium certe nomen aliquod requiritur. WOLFIVS.

90. *εἰς τὸ μειράκιον*] ſubaudi *τῆτο εἰρῆσθαι*. REISKE.

91. Τιμάρχῳ] F. Τιμάρχῳ. WOLFIVS.

92. *Φεύγων*] F. *μὴ Φεύγων*. Sed ſi negatio recte abeſt, *τὸ, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι*, ſubintelligito *ἀνθρώπων*, et non, *ἀπεχθειῶν*. Vt dicat, ſe quidem re-

33. μοι μέλει, [93] μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν τὸν ὀρφανὸν καλέμενον Διόφαντον οὐκ οἶδεν; ὃς τὸν ξένον πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπήγαγεν, ᾧ παρήδρευεν Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεὺς, ἐπαιτιασάμενος τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεξεηκέναι·
36. καὶ τὲς νόμες λέγων, οἳ κελεύσι τὸν ἄρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τὲς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμένες [94]. [95] ὑπερβεβηκώς· [τοῦτον δὴ τίς οὐκ] ἐμίσει; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον,

formidare inimicitias, sed eos nominaturum, quorum odia facillime contemnat. WOLFIVS.

Vertendum, *eorum vero, qui moribus Timarcho similes sunt, nullo inimicitiarum metu, quae mihi minime curae sunt, mentionem faciam.* Wolfius, cum τὸ ὦν ad ὁμοτρόπων, non ad ἀπεχθείας retulerit, sensum peruertit. IVRIN.

οὐ φεύγων Cod. *Bern.* TAYLOR.

93. μνησθήσομαι] subaudi μόνων, idem est ac si dixisset τούτων μόνων νῦν μνησθήσομαι, ὧν ἥκιστά μοι μέλει. Solos illos commemorabo, quorum inimicitias mihi conscisse nil reformido. v. p. 23, 34. REISKE.

94. ὑπερβεβηκὼς, ἐμίσει] Fortasse addendum, ὑπερβεβηκώς. τοῦτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσει; WOLFIVS. In *Reg.* 2. et *Locker.* deest etiam ἐμίσει. Et recte quidem. videtur enim esse marginalis glossa τῷ ἐδυσχέραινε, quod statim sequitur. TAYLOR.

95. ἐμίσει, quod olim pone ὑπερβεβηκὼς legebatur, expunxi, vt turbans sententiam, a bonae quoque notae codicibus, teste Tayloro, exsulans. Quamquam, mei si res fuisset arbitrii, e loco suo transtulerim potius in alium, et verba sic struxerim. ὑπερβεβηκώς. ἢ τὶς τ. π. οὐκ ἐμίσει, οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφ. REISKE.

ρον, τὸν τῦ Μόλωνος καλέμενον, καλλίσην ὥραν
ὄψεως ἀκλεέσατα διεφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν
τῦ Μαγέιρε καλέμενον, ἢ πολλὲς ἑτέρους, ὧν ἑκὼν 39.
ἐπιλανθάνομαι; ἃ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον
κατ' ὄνομα πικρῶς βούλομαι; ἀλλὰ μᾶλλον
τῶν τοιότων ἔργων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ
λόγῳ, διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. ἐπειδὴ δὲ 42.
ἑκατέρων προελόμενοι τινὰς διεξεληλύθαμεν, χω-
ρὶς μὲν τὲς διὰ σωφροσύνην ἐρωμένες, χωρὶς δὲ τὲς
εἰς ἑαυτὲς ἐξαμαρτάνοντας· ὑμεῖς ἤδη τοῦτ' ἐρω-
τηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμὲ, εἰς ὁποτέραν τά-
ξιν τὸν Τίμαρχον κατανέμετε· πότερον εἰς τὲς ἐρω- 23.1.
μένες, [96] ἢ εἰς τὲς πεπορνευμένες; ἐκεῖν μὴ κα-
ταλιπὼν ἣν εἵλου συμμορίαν, [97] αὐτομολήσης εἰς
τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. Εἀν δ' ἐπιχειρῶσι 3.
λέγειν, ὡς οὐχ ἡταίρηκεν, ὅτις μὴ κατὰ συγγρα-
φὰς ἐμισθώθη, καὶ γραμματεῖον, καὶ μάρτυρας
ἀξιῶσί με τέτων παρασχέσθαι· πρῶτον μὲν τοὺς
περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμους μέμνησθε, ἐν οἷς ἐδαμῦ
μνείαν ὁ νομοθέτης περὶ συνθηκῶν πεποίηται. ἃ 6.
γὰρ, εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατήσχυνε,
τῦτ' ἐζήτασεν, ἀλλὰ παντελῶς ὅπως ἂν ἡ πρᾶ-
ξις γένηται, τὸν πράξαντα κελεύει μὴ μετέχειν
τῶν

96. Verba *εἰς τὲς πεπορνευμένες* videntur iteranda. Delideratur enim refponfio ad praemiffam interrogationem. REISKE.

97. *αὐτομολήσεις*] F. cum optimo *Marklando*, σχ. et Cod. *Bern.* *αὐτομολήσης*. TAYLOR.

τῶν τῆς πόλεως κοινῶν. εἰκότως. ὅστις γὰρ νέος ὢν
9. ἀπέτη δι' αἰσχρὰς ἡδονὰς τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τοῦτον ἐκ ὠήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον, ὁ τὰς νόμας εἰσφέρων, ἐπίτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τῷ λόγου τέτε ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τὰς συν-
12. θήκας [98] τὰς πρὸς ἀλλήλους ἀπιστίας ἕνεκα ποιέμεθα· ἵνα ὁ μὴ παραβὰς τὰ γεγραμμένα, δίκην λάβῃ τῇ ψήφῳ παρὰ τοῦ παραβάντος. ἐκοῦν εἴπερ τὸ πρᾶγμα [99] δίκης προσδεῖται, τοῖς κατὰ γραμματεῖον ἑταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἢ τῶν νόμων, [500] * ἐξ ὧν ἔτοι φασιν, ἐπικρία καταλεί-
15. πεται. καὶ τίς ἂν ὁ λόγος ἑκατέρᾳ φανείη; μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ [1] λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσητ' ὀρᾶν. ἔγω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ μισθωθεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέ-
18. βαιος. ἢ πάλιν τἀναντίον, ὁ μὲν μισθωθεὶς, μέτριος καὶ ποιῶν τὰ ὡμολογημένα, ὁ δὲ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν, καὶ μισθωσάμενος, ἐψεύσθω. καὶ δικαστὰς ὑμᾶς αὐτὰς νομίσατε καθῆσθαι. οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος, ἀποδοθέντος τοῦ ὕδατος αὐτῷ καὶ λό-

98. τὰς secundi loco malim τῆς. REISKE.

99. δίκης προσδεῖται, τῆς κ. τ. λ.] Lege τοῖς. refertur enim ad ἑταιρηκόσιν. WOLFIVS.

500. ὧν] dedi de meo ἐξ ὧν, *ex iis*, vel *secundum ea, quae hi aiunt.* REISKE.

1. Post λεγόμενον videtur ἀκόειν deesse. *Existimate vos rem, non oratione mea expositam audire, sed oculis praesentem, cum geritur, cernere.* REISKE.

[2] λόγε, κατηγορίαν μετὰ σπεδῆς, βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς, ἐρεῖ· ἐμισθωσάμην, ὦ Αθηναῖοι, 21.
Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον, τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον· ἀδὲν γὰρ κωλύει οὕτως εἰρῆσθαι· ἀ [3] δὴ ποιεῖ μοι τὰ ὡμολογημένα· καὶ ταῦτ' ἤδη διέξεισι δηλονότι, πρὸς τοὺς δικαστὰς λέγων, ἃ χρὴ τὸν τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα ἀ κατα- 24.
λευσθήσεται ὁ μισθάμενος τὸν Αθηναῖον παρὰ τὲς νόμους, καὶ προσόφλων ἄπεισιν ἐκ τῦ δικαστηρίε, ἀ τὴν ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλην ὕβριν; ἀλλ' ἐχ ἕτος, ἀλλ' ὁ μισθωθεὶς [4.5] δικάζεται. λεγέτω δὴ πα-

2. Poſt λόγε videtur, non ſolum τυχὼν deeſſe, quod cum λόγου cohaereat, ſed etiam ποιούμενος. Quod poſtulat inſequens κατηγορίαν, alias id ſine fulcro natuturum, vt ſic legatur. καὶ λόγε τυχὼν, ποιάμενος μετὰ σπεδῆς κατηγορίαν, *et impetrata dicendi venia, cum accuſationem exſequeretur.* Neque enim dici poteſt ἐρεῖ κατηγορίαν, pro ἐρεῖ ἐν κατηγόρε τάξει. REISKE.

3. δὴ] Melius δέ. Εμισθωσάμην Τίμαρχον ἑταιρεῖν — ἀ δὲ ποιεῖ τὰ ὡμολογημένα. TAYLOR.

4. δικάζεται] Vel δικαζέτω potius: *Finge iam conductum litem intendere.* Atque eo conſilio locum vertiſſe *Wolfium* video. TAYLOR.

5. δικάζεται] Taylor ſuadet δικαζέτω, in quo humani quid paſſus eſt, immemor differentiae, quae inter actiuum huius verbi mediumque intereſt. δικαζέτω foret *iudicato*, id quod ab hoc loco eſt alieniſſimum. Obverſabatur eius animo δικαζέσθω, *iure experitor*, *iure agito*. Bene habet vulgata, idem ſignificans, atque προσποιάμεθα νῦν καὶ τίθεμεν ὅτι δικάζεται. Mutandum ſi quid ſit, quod video nil eſſe, malim, non ἕτος, ſed ἔτως legi. ἀλλ' οὐχ ἔτως. *Sed cauſſa ſic non habeto.*

27. δὴ παρελθὼν ὁ σοφὸς Βάταλος ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵν' εἰδῶμεν, τί ποτ' ἐρεῖ. ἄνδρες δικασταί, ἐμισθώσατό με ἑταιρεῖν αὐτῷ ἀργυρίου ὁστισηποτοῦν· ἐδὲν γὰρ διαφέρει ἔτως εἰρῆσθαι· κἀγὼ μὲν ἅπαντα καὶ πεποίηκα, καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμματεῖον,
30. ἃ χρὴ ποιεῖν τὸν ἑταιροῦντα. ἔτος δὲ ὑπερβαίνει τὰς συνθήκας. ἔπειτ' οὐ πολλὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δικαστῶν [6] αὐτῷ ἀπαντήσεται; τίς γὰρ ἂν ἐρεῖ; ἔπειτα [7. 8] ἐκβάλλῃ εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῖ, ἢ πράττεις

L 2 τεις

Fingamus rem contra esse, atque modo ponebamus. Verum, quod dixi, causa nulla nos hoc quidem loco a vulgata discedere cogit. ἔτος redit ad conductorem. REISKE.

6. αὐτῶν] dedi αὐτῷ, *qui tumultus ei non occurret?* REISKE.

7. ἐκβάλλῃ] Legendum videtur secunda persona, εἰσβάλλεις (sic et in oratione *Lycurgi contra Leocratem*) εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ πράττεις (Vulg. πράττει) τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν; WOLFIUS.

Coisl. et *Regg.* 1. 2. ἐμβάλλει. *Locker.* et *Bern.* ἐμβάλλῃ. Neglexit *Wolfius* τὸ, στεφανοῖ, quod non debuit, cum sit ceteris impurius. στεφανοῦται *Bern.* concilians cum πράττει. TAYLOR.

8. ἔπειτα ἐκβάλλῃ] Reliqui locum hunc in manifesto vitio, quoniam eorum, quae ad illud tollendum seu libri, seu ingenia virorum doctorum attulerunt, nihil satisfacit. Videtur orator mihi quidem sic reliquisse, τὶς γὰρ ἂν ἐρεῖ, εἴ γε τοιοῦτος ἐμβάλλει εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῦται [vel στέφανον αἰτεῖ] ἢ πράττει τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν. *Ecquis iam non aget oratorem, si huiusmodi homo* [ista fama, istis moribus, atque Timarchus] *in forum irrumpit, coronam gerit* [aut *petit*, h. e. *honores*. honorum enim iudicia et insignia erant coronae]

τεις τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν; ἐκεῖν ἐδὲν ὄφελος τῆς συγ- 33.
γραφῆς. πόθεν οὖν ἴσχυκε, καὶ σύνηθες γεγένη-
ται λέγειν, ὡς κατὰ γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἠταί-
ρησαν, ἤδη ἐρῶ. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν· τὸ δ' ὄνο-
μα οὐ λέξω, [9] τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω· οὐδὲν
προειδόμενος ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διεξῆλθον ὡς
ὑμᾶς, λέγεται [10]. [11] κατὰ τὰς συνθήκας ἠταιρηκέ- 36.
ναι τὰς παρ' Αντικλεῖ κειμένας, ἐκ ὧν ἰδιώτης, ἀλλὰ
[12] πρὸς τὰ κοινὰ προσιών· καὶ λοιδορίαις περιπίπ-
των, εἰς συνήθειαν ἐποίησε τῷ λόγῳ τούτῳ τὴν πό-
λιν καταςῆναι· καὶ [13] διὰ τοῦτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ κα-
τὰ γραμματεῖον ἡ πρᾶξις γεγένηται; ὁ δὲ νομοθέ- 39.
της ἐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα γεγένηται ἐφρόντισεν,
ἀλλ' ἐὰν ὁπωσοῦν μίσθωσις γεγένηται, κατέγνωκε
τοῦ

aut aliud quid, quodcunque tandem *agit pari nobiscum iure?* Senatores munere fungentes coronas gerebant, annoque functionis euoluto, Senatus munere decedens a populo coronam petebat auream, testimonium virtutis et rei bene gestae, quo acta sua confirmarentur, et rata haberentur. Sed medicina desperato huic loco aut nulla, aut a melioribus libris veniet. REISKE.

9. *τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω*] Videtur Ironia. Nam et satis declarat, quis ille fuerit, et supra se contemnere inimicitias est professus. Etsi aliud est scorti, aliud viri in Rep. versati suscipere odium. WOLFIVS.

10. *παρὰ τὰς συνθήκας*] Omnino legendum *κατὰ τὰς συνθήκας*, vt in pag. sequente l. 2. *κατὰ γραμματεῖον*. IVRIN. *κατὰ* similiter *Bern.* et *Locker.* TAYLOR.

11. *παρὰ*] praetuli *κατὰ*. REISKE.

12. Post *πρὸς τὰ κοινὰ* videtur *ἤδη* deesse. REISKE.

13. *τοῦτο* an *τοῦτον* praestet, ambigo. REISKE.

τῦ πράξαντος αἰσχύνην. Ἀλλ' ὅμως ἔτω σαφῶς τέτων διωρισμένων, πολλαὶ παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ
42. Δημοσθένους εὑρεθήσονται. καὶ ταῖς μὲν [14] ὑπὲρ τῦ πράγματος κακοηθείαις λεγομέναις ἧττον ἄν τις ἀγαναπτήσειεν· ἃ δὲ [15] ἔξωθεν ἐπεισάξεται, λυμαινόμενος τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τέτοις ἄξιόν ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔ-
24. Ι. σαι· ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ τῦ παιδὸς ὄνομα Αλεξάνδρε. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἀμαθές τις ἔτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι. τὸ μὲν
3. γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον τῷ λόγῳ πλημμελεῖν, ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον· ἔλαττον δ' ἔ μέλλω λέγειν ἁμάρτημα. ὁμολογεμένως γὰρ εἰς ἄνδρα, καίπερ ἐκ ὢν αὐτὸς ἀνὴρ, τὰς βλασφημίας ποιήσεται. ὅταν δὲ ταῖς εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις με-
6. ταφορεῖς ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλη, καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖ. ὡς γὰρ τὰς ἐμὰς εὐθύνας βλάπτων, ἃς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω διδόναι, [16] φήσει μὲ, ὅτ' αὐτὸς πρώην πρὸς

14. ὑπὲρ] Ita excudebat *Wolfius*. Editi ὑπό. TAYLOR.

15. ἔξωθεν] quae argumenta forinsecus afferet atque ingeret, causae suae ergo, quae mala et conclamata est, defendendae, a moribus aliorum populorum petita, penes quos amor puerorum honestus, et a legibus seu concessus, seu imperatus est, vel vulgari more sancitus. Vel potius τὰ ἔξωθεν h. l. sunt res a causa praesente alienae. Id quod insequentia docent. v. p. 24, 17. REISKE.

16. *Φησί*] *Φήσει* μὲ. WOLFIVS. Hoc cum verbo ἀγαναπτῆσαι componendum. BRODAEVS.

τὴν βελὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Αλεξάνδρε [17. 18] διεξίει, ὡς ἐν τῷ πότῳ ἡμῶν κιθαρίζοι, καὶ λέγοι ῥήσεις τι- 9.
νὰς, καὶ ἀντικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα· καὶ περὶ τούτων, ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γινώσκων, πρὸς τὴν βελὴν ἀπεφήνατο, ἐχ ὡς συμπρεσβευτὴν, ἀλλ' ὡς συγγενῆ, τοῖς εἰς τὸν παῖδα σκώμμασιν ἀγανακτῆσαι. ἐγὼ δ' Αλεξάνδρῳ μὲν εἰκότως διὰ τὴν 12.
ἡλικίαν ἀ διείλεγμαι, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν τῶν λόγων [19] εὐφημίαν ἐπαινῶ· ἐὰν δ' αὐτὸς [20] ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἔργοις γένηται οἷος νῦν ἐστιν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον τὸν καθ' αὑτὸν ποιήσεται ἔπαινον. ἐπετίμησα δ' ἐν τῷ βελευτηρίῳ 15.
Δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκθεραπεύων, ἀλλ', ἐὰν τὰ τοιαῦτα ἀποδέχησθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι τῇ τὸν λέγοντος ἀκοσμίᾳ. Ολως δὲ, ὦ Αθηναῖοι, τὰς ἔξωθεν τοῦ πράγματος ἀπολο- 18.
γίας μὴ προσδέχησθε· πρῶτον μὲν, τῶν ὅρκων ἕνεκεν, οὓς ὠμόσατε· δεύτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ παρακρουσθῆ-

17. διεξίη] διεξίει *Beru.* Codd. autem *Locker. Regg.* I. 2. διεξήει. Quod eſt referibendum. Pag. 51. l. 7. μετὰ ταῦτα ἤδη διεξήει περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR.

18. διεξίη] dedi διεξήει. REISKE.

19. εὐφημίαν] qua ſcil. Philippus in ſuis ad S. P. Q. A. literis, item in ſuis ad nos legatos ſermonibus coram vſus eſt. REISKE.

20. ἐν τοῖς π. ὑ. ἔ. γεγένηται] Sententia poſtulat vel γένηται, vel γεγένηται, ὑποτακτικῶς. WOLFIVS. *H. Stephanus* etiam in ſua nitidiſſima editione repoſuit γένηται. TAYLOR.

κρεσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπε [21] τεχνίτε λόγων. [22] μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκων ὑμᾶς. Δημοσθέ-
21. νης γὰρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν ἐσίαν ἀνάλωσε, περιήει περὶ τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ἐρφανές· ὧν οἱ μὲν πατέρες τετελευτήκεσαν, αἱ δὲ μητέρες διώκουν τὰς ἐσίας. πολλὰς δ' ὑπερβὰς, ἑνὸς τῶν δεινὰ πεπονθότων ὑπὸ τότε μνησθήσομαι. κατ-
24. ιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν, καὶ ἐν [23] εὐνομεμένην, ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα, καὶ νοῦν ἔχουσα, νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν ἐσίαν, Ἀρίσαρχος ὁ τῆ Μόσχε· τότε προσποιησάμενος ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ μειράκιον εἰς τὴν
27. [24]. [25] Φιλίαν] αὑτὴν προσκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων [26] πρω-

21. Post τεχνίτε λόγων aliquid deesse recte vidit Taylor. Nescio, an his paucis defectus explearur καὶ μιαρῆ, ἓ τὸν τρόπον (vel τὴν βδελυρίαν) νῦν διηγήσομαι. REISKE.

22. μικρὸν·] Quis non videt hic in lacuna multa esse intercepta? TAYLOR.

23. εὐνομεμένην] De domo, tanquam de ciuitate, loquitur. WOLFIVS. Vid. *Th. Magister*, Εὐνομεῖσθαι.

24. Φιλίαν] Φιλανθρωπίαν legit et exponit *T. Magister*. TAYLOR.

25. εἰς τὴν Φιλίαν ταύτην] bene si habet, significat, in illam pellexit amici iam praeclaram, omnibus notam, cuius exitus tam felix fuit. malim tamen ταύτῃ legi, *hac ratione*. REISKE.

26. πρωτεύσαντα κατὰ λόγον] ἀντὶ τῆ, ἐν τοῖς λόγοις, ἢ κατὰ τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. WOLF.

τεύσοντα, [27] καταλογον ἑητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων [28] ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ διδάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν πατρίδα, ἕτος δ' αὐτὸ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεξέρηκε· Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριταρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὴν γλῶτταν [29] ἀποτμηθείς, ἣ ἐπαρρησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν [30] σο- 33. φιστὴν 30.

27. καταλογον] Suspicabar φοιτητῶν h. l. deesse, antequam e Taylori intelligerem, in mitto quodam codice supplementum hoc, quod adsciui, legi ἑητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. REISKE.

28. ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redundat, sic distinguo et ordino verba, — ἐμπλήσας ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ἑητόρων πρωτεύσοντα κατὰ λόγον, τοιούτων etc. WOLFIVS.

Vulgata lectio ita se habet, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ἑητόρων πρωτεύσαντα κατάλογον ἀποφαίνων. Quam iuxta cum *Wolfio* et alii quoque emendant. Notabile maxime est, quod repraesentat *Reg. 1.* ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ἑητόρων πρωτεύσαντα, κατάλογον ἀποφαίνων ἑητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. TAYLOR.

29. ἀποτμηθεὶς] ἐκτμηθεὶς Suidas, qui totum hoc comma laudat v. Παρρησία. TAYLOR.

30. σοφιστὴν] Recte. Vide *Perizon.* Praef. ad *Aelian. Var. Hist.* Sic Pythagoras apud *Herodot.* IV. 95. vocatur σοφιστὴς, et Solo. I. 29. MARKLAND.

Οτι μὲν δὴ πάλαι σεμνόν τε ἦν, καὶ ἐπ' ἀξιώσει, καὶ ὅτι Σόλωνα σοφιστὴν ὠνόμαζον οἱ τότε ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀπειροκάλου ἂν εἴη κωμῳδοποιῶν ὑμᾶς

φισὴν ἀπεκτόνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς, ἕνα τῶν τριάκοντα, τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων· Δημοσθένης δ' ὑμῖν [31] ἑταίρους ἐξαιτήσε-
36. ται, ὁ τηλικαύτας τιμωρίας λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων [32] ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας; ᾧ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκασιν [33] ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. κατεπαγγέλεται γὰρ πρὸς αὐτὲς, [34] ἐργολαβῶν ἐφ' ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πυν-
39. θάνομαι, λήσειν μεταλάξας τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ [35] παραζήσειν τῷ μὲν φυγόντι θαρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο παρέλθῃ, ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι περὶ αὑτῷ· τοσέτες δὲ καὶ τηλικέτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβες, [36] παρεμβάλλων τὰς

L 5 ἐμὰς

ὑπομιμνήσκειν καὶ ξυγγραφέων. Themistius in *Sophista*. Vid. [Cicer. Orat. §. 11. et 13.] *Etym. M. Menag.* ad *Laert.* L. 1. §. 12. *Meursium* in *Solone* C. IV. TAYLOR.

31. ἑταίρους] ἑτέρους. WOLFIVS. Atque ita vertit.

32. ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας] Wolfius, *propter aequalitatem iuris*: Immo, hoc in loco, *propter libertatem loquendi*. Nam lin. 8. inquit, ἐπαῤῥησιάζετο (Nicodemus sc.) πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. IVRIN.

33. ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν] Sub. τῆς ὑπὲρ Τιμάρχου ἀπολογίας. WOLFIVS.

34. ἐργολαβῶν ἐφ' ὑμᾶς] *quaestu in fraudem vestram instituto*, Wolfius. Potius, *fraude in vos instituta*. IVRIN.

35. παραζήσειν] Locum laudat, emendatius non dico, *Suidas* in v. Δεῦρο. TAYLOR.

36. παρεμβάλλων] τῷ παρεμβάλλειν. Nota hic ἀποπλανήσεων ῥητορικῶν δεινότητα. Cuiusmodi et illa est L. Crassi II. *de Orat.* laudantis M. Antonium, qui

ἐμὰς δημηγορίας, καὶ ψέγων τὴν εἰρήνην τὴν δι' ἐ- 42.
μοῦ καὶ Φιλοκράτες γεγενημένην, ὥς' ἐδὲ ἀπαν-
τήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπολογησόμενον, ὅ-
ταν τὰς τῆς πρεσβείας εὐθύνας διδῶ, ἀλλ' ἀγαπή-
σειν, ἐὰν μετρίῳ τιμήματι περιπέσω, καὶ μὴ θα-
νάτῳ ζημιῶμαι. μηδενὶ δὴ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν 25. I.
γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ [37]. [38] διατριβὴν παράσχη-
τε· ἀλλ' ὑπολάβεθ' ὁρᾶν εἰσεληλυθότα ἀπὸ τοῦ δικα-
στηρίου οἴκαδε, καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ [39] τῇ τῶν μειρακίων 3.
διατριβῇ, καὶ διεξιόντα, [40] ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλε-
το τῶν δικαστῶν. ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτὸς ἀπὸ τῶν περὶ
Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα Φέρων ἐπὶ τὸν κατήγο-
ρον καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας. καὶ φόβος ἐπήρτη-
σα

Sulpitio Norbanum eripuerit, tractando loco de seditionibus. WOLFIVS.

37. διατριβὴν] διατριβὴν hic intelligo ψυχαγωγίαν καὶ τέρψιν, μᾶλλον ἢ ἀναβολήν. WOLFIVS.

38. διατριβὴ h. l. est narratiuncula lepida, qua belli homines considentes inter se iactanda et dicteriis exagitanda tempus suauiter fallunt animumque oblectant. Eodem sensu accipio vocabulum hoc versu tertio quoque, nisi malis ibi *schola* reddere. REISKE.

39. τῇ τῶν μ. διατριβῇ] *Poll.* L. IX. C. V. εἰ μέντοι τὸ διδασκαλεῖον καὶ διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν ἐθέλεις καλεῖν, ὅρα, μή σε βιάζηται καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ, καὶ σεμνυνόμενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ. ἐν τῇ διατριβῇ legit etiam *Coisl.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

40. ὡς εὖ τὸ πρ. ὑφείλετο] Sic et in *Cluentiana* se fucum feciſſe iudicibus *Ciceronem* gloriatum ſcribit *Plutarchus*. WOLFIVS.

σα τοῖς ἀκροωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν φεύγων κατηγόρει, ὁ δὲ κατηγορῶν ἐκρίνετο· οἱ δὲ δικασταὶ, ὧν μὲν ἦσαν δικασταὶ ἐπελάθοντο, ὧν δ' ἐκ ἦσαν κριταὶ, περὶ τούτων ἤκουον. ὑμέτερον δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, καὶ [41] πανταχῆ παρακολου-
9. θοῦντας μηδαμῆ [42] παρεκκλίνειν αὐτὸν ἐᾶν, μηδὲ τοῖς ἔξω τῆς ἀγῶνος λόγοις [43] διισχυρίζεσθαι· ἀλλ', ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις, εἰς τὸν τῆς πράγματος [44] *αὐτῆς δρόμον εἰσελαύνετε. κἂν ταῦτα ποιῆτε, ἃ καταφρονηθήσεσθε, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἕξετε
12. γνώμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μὴ, δόξετε, [45] μελλόντων μὲν γίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων, προαισθάνεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δὲ, ἐκ ἔτι φροντίζειν. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, ἐὰν μὲν κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι
15. καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφῆτε, [46] καλοὶ μὲν, κύριοι

41. πανταχῆ] καὶ πανταχῆ coniecit *Stephanus* et Cl. *Marklandus*. Ita MSS. *Coisl.* et *Reg.* 1. 2. TAYLOR. Praepofui καὶ. REISKE.

42. παρακλίνειν] παρεκκλίνειν. WOLFIVS. Ita in iidem libris ſcribitur. Et vtraque emendatio proba eſt. TAYLOR. Praetuli παρεκκλ. REISKE.

43. διισχυρίζεσθαι] Potius ἰσχυρίζεσθαι, *niti*, *fretum eſſe*. WOLFIVS.

44. αὐτὸν] dedi de meo αὐτῆς. v. verſu 22. REISKE.

45. μελλόντων μὲν κρίνεσθαι] Quia ſequitur γεγονότων δὲ, malim γίγνεσθαι. WOLFIVS.

Satis quidem bene, cum *Coisl.* et *Reg.* 1. γίνεσθαι, atque alter *Regius* γίγνεσθαι habeat. TAYLOR.

46. καλοὶ μὲν] Supra p. 5. *vlt.* erat μόνον, vbi locus hic iisdem verbis legitur. vtrumque bene. REISKE.

κύριοι δ' ἐκ ἔτι. Ων δὲ ἕνεκα ταῦτα λέγω, ἐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς παῤῥησιάσασθαι· ἔσαι δ' ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. διὰ τί οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὰς νόμους μὲν καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα τῆς πόλεως εἶναι καταδεέστερα, καὶ τὰς κρί- 18.
σεις ἐνίοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπιδείξω. ὅτι τὰς μὲν νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε κέρδος ἕνεκ' 47 ἀδίκου, οὔτε χάριτος, οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέπον- 21.
τες· ἐπιδέξιοι δ', οἶμαι, φύντες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίους νόμους τίθεσθε· ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πολλάκις ἀφέμενοι τῶν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων, ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε· καὶ πάντων ἀδι- 24.
κώτατον ἔθος εἰς τὰς ἀγῶνας παραδέχεσθε. ἐᾶτε γὰρ τὰς ἀπολογουμένους ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγορούντων. ἐπειδὰν δ' ἀποσπασθῆτ' 48 ἀπὸ τῆς ἀπολογίας, καὶ 49 τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τῆς κατηγορίας, ἐξέρχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἀδὲ παρ' ἑτέρᾳ δίκην εἰληφότες· 27.
ἔτε παρὰ τῷ κατηγόρῳ· ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ οὐ δίδοται· ἔτε παρὰ τῷ ἀπολογουμένῳ. ταῖς γὰρ ἀλλο-

47. ἀδίκου] Plenius et melius *Reg. 2.* ἔτε κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, ἔτε χάριτος, ἔτ' ἔχθρας. TAYLOR.

48. ἀπὸ τῆς ἀπολογίας] ἢν δεῖ ποιήσασθαι τὸν φεύγοντα. WOLFIVS.

49. τὰς ψυχὰς ἐ. ἑτέρων γ.] Ferri hoc potest. Sed et legi queat, ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑτέροις γένησθε. WOLF.

ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτριψάμενος τὰ ὑπάρχοντα
30. αὐτῷ ἐγκλήματα, ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ νόμοι καταλύονται, καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε [50] λόγον ἄνευ χρηστῆ βίᾳ προσδέχεσθε. ἀλλ' ὦ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ἐστὶ καὶ τὰς
33. ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γάρ [51] τινος ἐν τῇ τῶν Λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότος μὲν αἰσχρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατῆ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὥς φασι, κατὰ τὴν ἐκείνῃ γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθών
36. τις τῶν γερόντων, ὃς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι, καὶ τὴν τῆς ἡλικίας αὐτῶν [52] ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθιστᾶσι δ' αὐτὰς ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων· [53] τούτων εἷς,

ὡς

50. Post λόγον videtur deesse χρηστὸν. REISKE.

51. τινος.] *Plutarchus*, qui hanc historiolam narrat, Πολιτ. Παραγγελμ. pag. 388 Edit. Basil. 1574. Lacedaemonium hunc Demosthenem vocat. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι τινὸς Δημοσθένους, ἀνδρὸς ἀκολάστου, γνώμην εἰπόντος ἁρμόζουσαν, ἀπέῤῥιψεν ὁ δῆμος· οἱ δὲ Ἔφοροι κληρώσαντες ἕνα τῶν γερόντων, ἐκέλευσαν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκεῖνον, ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαρᾶ μεταγεράσαντες, ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς. Et hanc historiam habes apud *Gellium* XVIII. 3. TAYLOR.

52. ἐπωνυμίαν ἀρχὴν] γερουσίαν appellant *Gellius* XVIII. 3. *Aristotel. Polit.* II. *Xenoph.* in *Lacedaem. Rep.* et *Plutarch.* in *Lycurgo*. BRODAEVS.

53. τούτων εἷς] Repetitio ob longiorem, εἴτε παρεμβολὴν, εἴτε παρένθεσιν. WOLFIVS.

ὡς λέγεται, παρελθὼν ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καί τι τοιοῦτο κατ' αὐτῶν ἐβλασφή- 39.
μησεν, ὡς ὑ 54 πολὺν χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσοι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβόλοις χρώμενοι. ἅμα δὲ 55. 56 παρακαλέσας ἄλλον τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρα, λέγειν μὲν ἐκ εὐφυᾶ, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν, καὶ πρὸς δικαιοσύ- 42.
νην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς εἰπεῖν γνώμας ἅτως ὅπως ἂν δύνηται, ἃς εἶπεν ὁ πρότερος ῥήτωρ· ἵν', ἔφη, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φθεγξαμένου ψηφίσωνται, τὰς δὲ τῶν 57. 58 ὑπεδεδειλιακότων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων 26. I.
φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχωνται. ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς, παρήνεσε τοῖς ἑ-

αυτῦ

54. πολὺν] Sic recte legitur in edd. Aldi et Wolfii, vt neſciam, qui πόλιν, tam craſſus error, in Stephani editionem irrepſerit. REISKE.

55. παρακελεύσας] Πότερον, παρακαλέσας, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἶπε, [ſc. p. 20. l. 7.] παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν. STEPHANVS.

56. παρακελεύσας] recepi Stephani coniecturam, παρακαλέσας. REISKE.

57. ὑποδεδειλιακότων] Lego ἀποδεδειλιακότων, ſc. ἐν ταῖς μάχαις, καὶ ὐχ ὑπομεινάντων τὸς πολεμίους. WOLFIVS.

58. Tametſi Wolfii coniecturam ἀποδεδειλιακότων haud ſim repudiaturus, ſi a bonis auctoribus confirmetur, ſatius tamen duxi vetuſtam lectionem reuocari, quae non eſt intolerabilis. ὑπὸ poteſt in tali compoſitione idem, atque πρὸ ſignificare. δειλιᾷν πρὸ τοῦ κινδύνου. REISKE.

3. αυτῷ πολίτας. [59.60] ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην [61] εἴασε πολιτεύεσθαι. Ινα δὲ μὴ δοκῶ Λακεδαιμονίοις θεραπεύειν, καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι. [62] ἔτω γὰρ ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ, καὶ περὶ πλείστου τῶν
6. τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιοῦντο, ὥς' ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν ἐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, [63.64] ὑφ' ἧς προδήλως ἐμέλλεν ἀπολεῖ-
9. σθαι [65] διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη· καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς

59. ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον] Iſtud ἂν reſtituit cum *Wolfio H. Stephanus*. a Codd. vero abeſt. TAYLOR.

Scribendum videtur τάχα, forſitan et ἐάσαι. Εἰρωνεύει hoc in loco Orator. *Haec*, inquit, *ſeuerus ille ſenex ſuis ciuibus. Forte enim paſſus eſſet Timarchum vel cinaedum Demoſthenem rempublicam capeſſere.* IVRIN.

60. ταχὺ] pro τάχα. Quod exemplo non caret, ego equidem haud ſollicitauerim. REISKE.

61. εἴασε an εἴασαν legatur perinde erit, quorum illud ad ſenem, hoc ad Lacedaemonios redeat. Oratio eſt ironica. REISKE.

62. ἔτω — καὶ π. πλείστου] Τὸ ἔτω etiam ad περὶ πλείστου pertinet. ἔτω περὶ πλείστου ἐποιοῦντο, vt Cicero *in tam optima cauſa* dixit. WOLFIVS.

63. ἀφ' οὗ] Correxit ὑφ' ἧς *Wolfius*. Recteque. Itaque etiam MSS. *Coisl.* et *Reg.* 1. TAYLOR.

64. ἀφ' οὗ videri poſſit bene habere. *a quo facto, vnde, qua de re.* quia tamen ſequitur, συγκαθειργμένη, [ſcil. τῷ ἵππῳ,] et quia codices in ὑφ' ἧς conſentiunt, merito hoc praefertur. REISKE.

65. διὰ λιμὸν] ſubaudi ἐξηγριωμένος. REISKE.

τῆς οἰκίας ταύτης [66] ἔσηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος ἔτος καλεῖται [67] „παρ ἵππον καὶ κόρην.„ [68] ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν ἐνδοξότατος, γέγραφεν ἀρχαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα, 12.
ἐφ' ᾗ ἂν ἅλῳ μοιχὸς, ἐκ ἐᾷ κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους

τῶν

66. ἔσηκε τὰ οἰκόπεδα] Nemo scil. aream illam aedificare voluit, vt ominosam. WOLFIVS.

67. παρ' ἵππον καὶ κόρην] Iis, quae habet σχεῖς ad hunc locum, adiunge illa *Suidae*, Πάριππον καὶ Κόρη, (emendatius *Photius* MS. Παρ' ἵππον καὶ κόρην) τόπος Αθήνησιν, ἕτω καλέμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ιπομανὴς τὄνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππε μαινομένε, διότι λαθραία μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο, ἀφ' ἧ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Haec ille; saniora tamen multo verba, (quae idem produxit in Ιπομένης) *Nicolai Damasceni* in *Excerpt. Constantin. Porphyr.* Ιπομένης Αθηναίων ἄρχων, ὃς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. Ην αὐτῷ θυγάτης, ἥντινα τῶν ἀστῶν τινος αἰσχύναντος λάθρα, ὑπ' ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφὴν ἑδετέρῳ εἰσέπεμπεν. πιεσθεὶς ἓν λιμῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδὶ ἀνήλωσεν αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφείσης αὐτῷ τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνε ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο ἵππε καὶ Κόρης. TAYLOR.

68. ὁ δὲ Σόλων κ. τ. λ.] Hunc locum ita laudat *Suidas* v. Αρχαῖον. Ο δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. TAYLOR.

τῶν γυναικῶν ἀναμιγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ' εἰσ-
ίῃ ἢ κοσμῆται, τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταῤῥη-
15. γνῦναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι,
καὶ τύπτειν, [69] εἰργόμενον θανάτȣ, καὶ τȣ̃ ἀνά-
πηρον ποιῆσαι· ἀτιμῶν τὴν τοιαύτην γυναῖκα, καὶ
τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ παρασκευάζων καὶ τοὺς
[70] προαγωγȣ̀ς γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανά-
18. τῳ ζημιȣ̃ν, ὅτι τῶν ἐξαμαρτάνειν ἐπιθυμȣ́ντων, ὀκνȣ́ν-
των καὶ αἰσχυνομένων ἀλλήλοις ἐντυγχάνειν, αὐτοὶ
τὴν αὑτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ, [71] τὸ
πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ [72] λόγον κατέστησαν.
21. Ἐπειθ' οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν ȣ̃τω περὶ τῶν αἰσχρῶν
καὶ καλῶν διεγίνωσκον· ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον ὄντα τοῖς
αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν ἔνοχον ἀφήσετε; τὸν ἄν-
δρα μὲν καὶ ἄῤῥενα τὸ σῶμα, γυναικεῖα δὲ ἁμαρ-
τήματα ἡμαρτηκότα. τίς ȣ̃ν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν
24. ἀδικȣ̃σαν τιμωρήσεται; ἢ τίς ȣ̓κ ἀπαίδευτος εἶναι
δόξει, τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανȣ́σῃ χαλεπαί-
νων, τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβȣ́-
λῳ χρώμενος; τίνα δ' ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμην
ἐπάν-

69. εἰργόμενον θανάτȣ] *qui eam a capitali ſupplicio vindicare auderet.* BRODAEVS.

Rectius *Wolfius*, ἄνευ φόνȣ καὶ πηρώσεως. Et eodem animo ſatis belle interpretatur. TAYLOR.

70. τȣ̀ς προαγωγȣ̀ς] τὰς προαγωγὰς *Bern.* TAYL.

71. τὸ πρᾶγμα] congreſſus amantium cum amatis. REISKE.

72. λόγον] Sermones amantium inter ſe de conditionibus mutuae conſuetudinis. REISKE.

ἐπάνεισιν οἴκαδε ἐκ τῆ δικαστηρίε; ὅτε γὰρ ὁ κρι-
νόμενος ἀφανὴς, ἀλλὰ γνώριμος· ἔθ' ὁ νόμος ὁ πε- 27.
ρὶ τῆς τῶν ῥητόρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ κάλ-
λιστος· τό, τ' ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακί-
οις τὰς ἑαυτῶν οἰκείας, ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκριται,
πρόχειρον. τί οὖν δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφε νυνὶ γεγο-
νότες κύριοι, ὅταν οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρωνται, 30.
εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε; ἆχ ἅμα Τί-
μαρχον ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε, καὶ τὴν κοινὴν παι-
δείαν [73] * ἀνατρέψαι; τί δ' ὄφελος παιδαγωγὰς
τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας καὶ διδασκάλας τοῖς παι-
σὶν ἐφιστάναι, ὅταν οἱ τὴν τῶν νόμων παρακαταθή- 33.
κην ἔχοντες, [74. 75] πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπ-
τωνται; θαυμάζω δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, κἀκεῖνο,
εἰ τὰς μὲν πορνοβοσκὰς μισεῖτε, τὰς δ' ἑκόντας πε-
πορνευμένας ἀφήσετε. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ αὐτὸς οὗ-
τος ἀνὴρ ἱερωσύνην μὲν ἀθενὰς θεῶν κληρώσεται, 36.
ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· [76] γρά-
ψει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως
ταῖς Σεμναῖς θεαῖς. εἶτα τί θαυμάζομεν [77] τὴν κοι-
νὴν

73. ἀνατρέψεται] dedi de meo ἀνατρέψαι. REISKE.

74. πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται] Wolfius, *probris ad misericordiam flectentur*: Minus commode. Rectius, *in probri crimine misericordes fuerint*. IVRIN.

75. πρὸς τὰς αἰσχύνας] id est πρὸς τὰς αἰσχρὰ πεποιηκότας. *erga eos, si qui turpia et flagitiosa commiserint.* REISKE.

76. γράφει] Satius multo cum *Bern.* γράψει.' TAYLOR. Et sic dedi. REISKE.

77. τὴν κοινὴν ἀπραξίαν] Τὸ μηδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως

νὴν ἀπραξίαν, τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου
39. γνώμας ἐπιγραφομένων; καὶ τὸν αἰσχρῶς οἴκοι βε-
βιωκότα ἔξω τῆς πόλεως πρεσβευτὴν πέμψομεν,
καὶ τούτῳ περὶ τῶν μεγίστων διαπιστεύσομεν; τί δ' ἐκ
ἂν ἀπόδοιτο, ὁ τὴν τοῦ σώματος ὕβριν πεπρακώς;
τίνα δ' ἂν ἕτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν ἐκ ἐλεήσας; τί-
42. νι δ' ὑμῶν ἐκ εὐγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου βδελυρία;
[78] ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους, κἂν μὴ παρῶμεν
ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν ἀποβλέ-
ποντες, γινώσκομεν ἔτω τοὺς πεπορνευμένους, κἂν
27.1. μὴ παρῶμεν τοῖς αὐτῶν ἔργοις, ἐκ τῆς ἀναιδείας
καὶ τοῦ θράσους, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γινώσκο-
μεν. ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν σω-
φροσύνην ὑπεριδών, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ
3. [79] διάδηλος ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίνεται·
πλείους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πό-
λεις ἀνατετροφότας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς
αὐτοὺς περιπε]σκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι,
[80] τὰς τῶν ἀτυχημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν ἀλ'

πράττεσθαι τῶν δεόντων. εὐφήμως ἀπραξίαν εἶπε τὴν
κακοπραγίαν καὶ δυσχίαν. WOLFIVS.

78. ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους] Hanc similitudinem *Cicero* ad artem dicendi tranſtulit. WOLFIVS.

79. ἢ διάδηλος] Placet ἣ, *quae*. BRODAEVS.
Coisl. cum *Brodaeo* facit. Nos edidimus vti *Stephano Wolfio*que magis placet. Quanquam hic cum *Coisl.* et *Brodaeo* locum interpretetur. TAYLOR.

80. τὰς τῶν ἀδικημάτων] Sententia eſt, cauſas ſcelerum non eſſe diis imputandas. Et ſi *Euripides* non dubitauit docere, τοὺς θεοὺς φύειν τὰς αἰτίας τῆς ἀπω-

οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι· μηδὲ τοὺς 6.
ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, [81] Ποι-
νὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις· ἀλλ' αἱ
προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν
ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ ληςήρια, ταῦτ' εἰς
τὸν [82] ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐςιν ἑκά- 9.
ςῳ
λείας τοῖς βροτοῖς, si quos funditus euersos velint. Cur autem vellent, nisi illi suis flagitiis et sceleribus poenam commeruissent? Non opus est mutare in τῶν ἀτυχημάτων, quanquam τὰ ἀδικήματα gignunt τὰ ἀτυχήματα. WOLFIVS.

Ita hunc locum laudat *Theo Progymnasm.* cap. 7. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὰς τῶν ἀτυχημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. *Nolite existimare, Athenienses, miseriarum initia a Diis, sed ab hominum potius improbitate prouenire.* Atque hanc lectionem potius amplector. TAYLOR. Et sum amplexus. REISKE.

81. ποινὰς] Τὰς Εριννύας sic dicit. Vide *Eumenidas Aeschyli*, et *Euripidis Orestem.* Hunc locum transtulit *Cicero* in 1. libro [§. 14.] *de Legg.* his verbis: *Itaque poenas luunt non tam iudiciis, (quae quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt, vbi sunt tamen, persaepe falsa sunt) quam conscientia: vt eos agitent, insectenturque Furiae, non ardentibus taedis, sicut in fabulis, sed angore conscientiae, fraudisque cruciatu.* Item in oratione in L. Pisonem [§. 20.] *Nolite putare,* P. C. *vt in scena videtis, homines consceleratos impulsu deorum terreri Furiarum taedis ardentibus. Sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat. Hae sunt impiorum Furiae, hae flammae, hae faces.* WOLFIVS.

82. ἐπακτροκέλητα] πλοῖον ληςρικὸν interpretatur

ςω Ποινὴ, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις σφάττειν τὲς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. ἐ γὰρ τὴν αἰσχύνην, ἐδ' ἃ πείσονται [ληφθέντες] λογίζονται, ἀλλ' ἐφ' οἷς κατ-
12. ορθώσαντες εὐφρανθήσονται, [83] τέτοις κεκήληνται. ἐξαιρεῖτ' ἔν, ὦ Αθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. ἢν δὲ εὖ ἐπίςασθε· καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ἐηθήσεσθαι διαμνημονεύετε· εἰ μὲν δώσει τῶν

Suidas. Coniungit Orator facinora et ſupplicia, tanquam ſiue antecedentia et conſequentia, ſiue cauſas et effectus. WOLFIVS. Ammonius: Κέλης καὶ Ἐπακτροκέλης διαφέρει. Κέλης μὲν γάρ ἐςι πλοιάριόν τι μικρόν· Ἐπακτροκέλης δὲ κακῶς λεγόμενον καὶ ληςρικὸν σκάφος, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχε· Ἀλλ' αἱ προπετεῖς τε σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι [ἱκανὸν ἡγεῖσθαι εἶναι *Valcken.*] ταῦτα πληροῖ τὰ ληςήρια, ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Quod ait *Ammonius* medium eſſe inter ἐπακτρίδα, nauem ſc. onerariam, et κέλητα, ſiue nauigium perniciſſimum, id non de magnitudine intelligas, verum quod *utrique* vſui, tam velocitati, quam praedae ferendae conſulat. Ita fere *Etym. M.* Ἐπακτροκέλης. συνετέθη ἔκ τε κέλητος καὶ ἐπακτρίδος. πλοῖα δὲ ἦν βραχέα ληςρικὰ, ἡ μὲν ἐπακτρὶς, ἐκ τῷ κατάγειν τὰ συλώμενα· ὁ δὲ κέλης εἰς τὸ διώκειν καὶ φεύγειν· κεφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὑρηκέναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως. Conf. et *Harpocrationem.* TAYLOR.

83. τέτοις κεκήληνται] Lego κεκήληνται, non a καλέω, ſed a κηλέω, τὸ δελεάζω καὶ εὐφραίνω. WOLF.

Ita *Stephanus* quoque. At MSS. *Coisl.* et *Reg.* 2. vicioſam *Aldi* lectionem tuentur. TAYLOR.

ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας 15.
ἐν τῇ πόλει [84]. [85] κατασκευάζετε· εἰ δ' ἀποφεύξε-
ται, [86] κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν
μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον καταστῆναι, φόβον τι-
σὶ παρεῖχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα·
εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρία καὶ γνωριμώτατος, εἰσ- 18.
ελθὼν περιγενήσεται, πολλὰς ἁμαρτάνειν ἐπαρεῖ,
καὶ τελευτῶν ἀχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ [87] καιρὸς ὑμᾶς
ἐξοργιεῖ μὴ ἓν εἰς ἀθρόας, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀποσκή-
ψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ [88] τὰς συνηγόρους
αὐτῶν παρατηρεῖτε. ὧν ἐδενὸς ἐγὼ ὀνομαστὶ μνη- 21.
σθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τῷ λόγῳ ποιήσων-
ται, ὡς ἐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν ὀνομαστὶ
ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόμα-
τα,

84. *κατασκευάζετε*] *κατασκευάσετε*. WOLFIVS. Recte. Ita etiam *Scaliger* ad oram exemplaris correxerat. Ita quoque MSS. *Coisl.* et *Regg.* I. 2. TAYLOR.

85. *κατασκευάζετε*] haud equidem improbem lectionem *κατασκευάσετε*, si codices assentiantur. Verumtamen haud equidem video, quid eam admodum necessariam faciat. Quare veterem vulgatam h. l. immotam reliqui. REISKE.

86. *κρείττων ἦν*] Annon potius, *κρείττων ἂν ἦν*; TAYLOR.

87. *καιρὸς*] diuturnitas impunitatis, cuius vos ipsos tandem poenitebit, cum videbitis supinitate atque indulgentiae intemperantia malum, non leniri, sed exacerbari. REISKE.

88. *τὰς συνηγόρους αὐτῶν*] *τῶν ἑταιρικῶν*. Sed malim *αὐτῇ*, sc. *τῇ Τιμάρχῳ*. WOLFIVS.

τα, διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα [89] αὐτῶν, καὶ
24. [90] τὰ σώματα γνώριμα κατασήσω. ἔσαι δ' αὐτὸς
ἑαυτῷ ἕκαστος αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναι-
σχυντῇ. τέτῳ γὰρ πάρεισιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγο-
ροι· οἱ μὲν, ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκό-
τες τὰς πατρῴας ἐσίας· οἱ δὲ, ταῖς ἡλικίαις καὶ
27. τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἐ καλῶς κεχρημένοι, καὶ δε-
διότες ἐ περὶ Τιμάρχε, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν, καὶ
τῶν ἐπιτηδευμάτων, μή ποτε εἰς κρίσιν κατασῶ-
σιν· ἕτεροι δ', ἐκ τῶν [91] ἀκολάσων, καὶ τῶν τοῖς τοι-
έτοις κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐ-
30. τῶν πιστεύοντες ῥᾴον τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν
τῆς συνηγορίας ἀκῆσαι, τὰς βίας ἀναμιμνήσκεσθε.
καὶ τὰς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν
ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγορεῦντας, κελεύ-

89. αὐτῶν bene habet. Timarchi puta eiusque consortium et similium, qui sese iisdem, atque ille, flagitiis contaminabant, et patronos quoque suos, pariter atque ille, habebant. REISKE.

90. καὶ τὰ σώματα] αὐτὰς τὰς ἀνθρώπας. WOLF.

91. ἀκολάσων] Fuit cum existimarem designari turbatores reip. si qui seditiosis sermonibus concionem commouerant, et soli in rep. dominari affectarant. Quoniam autem haec interpretatio cum insequentibus versu 34. τὰς δὲ τῶν νέων θεραπευτὰς parum conuenit, et praeterea praepositio ἐκ adhuc aliud quid desiderare videtur, suspicor nunc deesse πεπλετηκότες post ἀφθόνως. Qui locupletes facti sunt e flagitiosis, seu impudicis, et ex iis, qui istis consuescunt, cuiusmodi sunt lenones, scorta, coqui, histriones, hospites popinarii, equorum et canum venaticorum mangones. REISKE.

ετε, [92] ἀδὲ γὰρ ὁ νόμος τὸς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τὸς πολιτευομένους ἐξετάζει· τὸς δὲ τὰ πατρῶα 33.
κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἑτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τὸς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας, εἰς τὸς ξένους καὶ τὸς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ' ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται, μήθ' ὑμεῖς βλάπ- 36.
τησθε. τὰ μὲν ἂν παρ' ἐμὲ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τὸς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου νῦν μὲν ἂν ὑμεῖς ἐκ τῶν ἐμῶν λόγων κρίναι, αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. [εἰ οὖν 39.
βελήσεσθε, τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα [93] ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἔξομεν τὸς παρανομοῦντας [94] ἐξετάζειν.]

92. ἀδὲ γὰρ ὁ νόμος τὸς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τὸς πολιτευομένους ἐξετάζει] *Nec enim lex in homines vitam priuatam agentis, sed in eos, qui publicis negociis se immiscent, inquirit.* Wolfius, *priuatos* et *magistratus*, minus ad mentem Oratoris. IVRIN.

93. ὑμῶν ποιησάντων] ἀντὶ τῦ, ποιήσαντες, ἢ ὅταν ποιήσητε. WOLFIVS.

94. φιλοτιμότερον — ἔξομεν] προθυμηθησόμεθα ἐξετάζειν. WOLFIVS.

Sed monet Scholiastes hoc vltimum comma, εἰ οὖν βελήσεσθε — ἐξετάζειν, in antiquo exemplari non extitare, et recte abesse posse iudico. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Ἀθηναῖοι [1] Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἔπεμψαν [2] δύο πρεσβείας· τὴν μὲν προτέραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀπολησομένην τὸς ὅρκους. ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς δὲν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν Τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχίνης [3] ἑταιρήσεως, ἠτίμωσε· πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν δὲν φασι [4] γεγραφέναι μὲν τὸς λόγους ἀμφοτέ-

1. Ἀθηναῖοι] Copiosius haec exponuntur in Orationis *Demosthenicae de falsa legatione* argumento. WOLFIVS.

2. δύο πρεσβείας] Apud *Demosthenem* fit mentio *trium*: sed tertia nihil facit, aut certe parum, ad hanc causam. WOLFIVS.

3. ἑταιρήσεως] *Prostitutae pudicitiae.* Ἑταίρα *Scortum.* Ἑταιρεῖν dicitur vir, *qui muliebria patitur.* Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses, (id quod aliquando falso putaui) vt quenquam propter simplex stuprum, aut etiam adulterium, ignominia notarent. WOLFIVS.

4. γεγραφέναι — εἰρῆσθαι] Obserua passiuum cum actiuo coniunctum, ad quorum vtrumque τὸς λόγους pertinet, ad γεγραφέναι a tergo, ad εἰρῆσθαι a fronte: hoc modo, ἀμφοτέρους, δηλονότι τόν τε Δημοσθένην, καὶ τὸν Αἰσχίνην, γεγραφέναι τὸς λόγους: deinde

φοτέρας, ἐ μέντοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, [5] καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψήφοις ἁλῶναι, ὅμως μέντοι ἀποφυγεῖν, Εὐβέλε αὐτῷ τῷ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένε, ἐ μέντοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτῷ τὸ φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνε. Εν μὲν ἓν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατ' ἀρχὴν εἰς εὔνοιαν παρακαλεῖ τὲς δικαστὰς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ [6] τῷ κινδύνε τὸ μέγεθος, τὲς λόγες εἰρῆσθαι, δηλονότι ὑπ' ἀμφοτέρων. Sed si quis mauult, generis enallagen esse dicat, εἰρῆσθαι pro εἰρηκέναι. WOLFIVS.

Magna dedita opera nihil agit Noster. Legendum, γραφῆναι μὲν τὲς λόγες ἀμφοτέρες, ἐ μέντοι γε εἰρῆσθαι. TAYLOR.

5. καὶ κεκινδυνευκέναι] *In periculo fuisse, ne triginta calculis aut sententiis damnaretur.* Vel, *triginta suffragiis periclitatum, ne damnaretur.* Quae sic intelligenda sunt: Cum quingenti iudicarent, CCXX. condemnarunt, CCLXXX. absoluerunt. Si igitur XXX. adhuc ad XX. [f. CCXX.] accessissent, adaequasset vrna condemnationis, ac vicisset *Demosthenes*. Quanquam puto adaequationem suffragiorum fuisse reo potius, quam accusatori, vt est apud *Isocratem* περὶ ἀντιδόσεως. Fortassis igitur damnarunt CCXXI. absoluerunt CCLXXIX. In *Demosthenicae* Orationis argumento [*quod tamen ibi reperire nequeo*] modus loquendi clarior est, τὸν Αἰσχίνην παρὰ τριάκοντα μόνον ψήφες ἀποφυγεῖν. *Asconius Pedianus* Ciceronem et Coelium obtinuisse scribit, vt M. Saufeius vna sententia absolueretur: διαπράξασθαι τὸν Σαυήιον παρὰ μίαν ψῆφον ἀποφυγεῖν. WOLFIVS.

6. τῷ κινδύνε τὸ μέγεθος] ϛ. διαβάλλων. Nisi aut

θος, 7 καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντῆντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστᾶται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων, ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτῷ, καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ.

Δέομαι ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαι μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό, τε μέγεθος τοῦ κινδύνου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου, καὶ τὴν ὠμότητα· ὃς ἐτόλμησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας, 28. 1. 3.

omissum sit, aut extrinsecus assumendum aliud participium. WOLFIVS.

Hoc rectum: Et sane δεικνύων feliciter subministrat Cod. *Bern.* TAYLOR.

7. καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντῆντα] Malim ψευδῶς συκοφαντεῖται, conquerens se falso in crimen vocari. συκοφαντῆντα remotum est a κατήγορον, ac proinde durum: συκοφαντεῖν ψεῦδος, *calumniari mendacium*, aut etiam subintellecto κατὰ, non multo mollius. WOLF.

6. δρας, ὁμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων [1] ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι, [2] τὴν τῶ κινδυνεύοντος φωνὴν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν, [3] ἐ δι' ὀργήν· ἐδεὶς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται, οὐδ' οἱ τἀληθῆ λέγοντες, κωλύσει λόγε τυχεῖν τὸν φεύγοντα. ἐ γὰρ πρότερον [4] κατη-
9. γορία ἰσχύει παρὰ τοῖς ἀκούσι, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχὼν, [5] ἀδυνατήσῃ τὰς προειρημέ-
νας

1. ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι] V. *pari animi aequitate auſcultare.* WOLFIVS.

2. τὴν τ. κ. Φ. μὴ ὑπομένειν] Hoc non eſt in Oratione *Demoſthenis.* WOLFIVS.

3. οὐ δι' ὀργήν·] Multa interiecta ſunt, antequam perueniat ad alterum membrum, quod eſt, [l. vlr.] ἀλλ', οἶμαι Δ. ἐ χαίρει δικαίοις λόγοις. WOLFIVS.

Immo plura fortean interiecta ſunt, quam ille homo auguratur. Connecte, καὶ ταῦτ' εἶπεν ἐ δι' ὀργήν — ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν etc. pag. 240. l. 1. Parentheſis ergo ita, ſatis longa, incipit a voce ἐδεὶς γὰρ, p. 239. l. 7. et deſinit in παρεσκεύασαι pag. 240. l. 1. TAYLOR.

4. κατηγορία] ἡ κατηγορία *Bern.* κατήγορος *Mead.* TAYLOR.

5. ἀδυνατήσει] Πότερον, ἀδυνατήσῃ, ἢ ἀδυνατήσει ἄνευ τῶ ἂν? STEPHANVS.

Quod diuinauit Vir ſummus, ſc. ἀδυνατήσῃ, reperitur in MSS. *Mead.* et *Reg.* 2. 3. Quorum etiam poſtremus ἀπολύειν pro ἀπολύσασθαι. Verum non inſolens eſt ἂν cum Futuro connectum, vti Cl. *Marklandus* ad h. l. adnotat. Sic modo p. 241. l. 7. δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. Vbi tamen *Mor.* legit σώζεσθαι. Iterum p. 242. l. antepen. ἕτω

νας [6] αἰτίας ἀπολύσασθαι· ἀλλ', οἶμαι, Δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ' οὕτω παρεσκευάσαι, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι [7] βε-
12. βούληται, καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις τοὺς δικαστὰς προτρεπόμενον ἐργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ τῶν τοιούτων ἔργων πολὺ ἀφεστᾶναι. Ε-
μοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τῆς Δημο-
15. σθένους ἀπεόντι κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' ἕτως, [8] ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γάρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με [9], ψυχαγωγηθέντες
18. [10] τοῖς ἐπιβεβελευμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις ἀντιθέ-
γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν. TAYLOR.

6. *προειρημένας*] potest ferri, nescio tamen, an praestet *προσερρ̣ιμμένας*, *adspersas*, a *προσρίπτειν*. vel *προσηρτημένας appensas*, *affixas*, a *προσαρτᾶν*. KEISKE.

7. *βεβέληται*] Τινὲς διορθοῦσι βεβούλευται. STEPHANVS.

8. *ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ*] *ὡς νῦν Coisl.* TAYLOR.

9. *ψυχαγωγηθέντες*] *ἀπατηθέντες* supra scribitur in Cod. *Mead.* Forte pro scholiolo. Nam in eo Cod. vt in multis accidere solet, quae intra lineas insinuantur, scholiorum rationem habent. Ita p. 241. l. 7. ad vocem *ἀπογνῶναι*, inseritur, *ἤγουν μὴ καταψηφίσασθαι*. TAYLOR.

10. *τοῖς ἐπιβεβελευμένοις* etc.] Fortasse referenda haec sunt ad eum locum, vbi *Demosthenes* Legati officia et *Aeschinis* acta contraria confert. *Ἐπιβεβελευμένοις*

τιθέτοις. [11] ἐξέστην δ' ἐμαυτῷ, καὶ [τὴν αἰτίαν] βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ τὸ γένος Ολυνθίαν κατηγόρει μου. ἤσθην δὲ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης [12] ἐξεβάλετε, καὶ τῶν [13] σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ 21.

μαι autem, τοῖς ἐπιβέλως ἐηθεῖσιν· *insidiosa et ex maleuolentia profecta contra-posita.* WOLFIVS.

11. ἐξέστην] *Extra me raptus sum: non apud me fui: mente alienata fui.* Apud *Demosthenem* ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν aliquanto vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc autem stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. WOLFIVS.

12. ἐξεβάλετε] Nam, vt ex *Vlpiano* ad istam causam discimus, surrexerunt Iudices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, clamitante Eubulo, Aeschinis aduocato, τοιέτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένους; Et Noster pariter, infra p. 295. l. 1: τὸ περὶ τὴν Ολυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεβλήθη. TAYLOR.

13. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ] Hoc est, παντὸς τοῦ σώφρονος βίου, *vitae modestae actae: eorum, quae per omnem aetatem moderate feci.* Cicero *ad Brutum. Quo ego die amplissimum tuli fructum laborum et vigiliarum mearum.* Quod praecedit. ἤσθην δὲ ὅτ' αὐτὸν, notandum propter historiam. Et haec verba mihi argumento sunt, habitas esse istas *falsae legationis* Orationes. Non enim, si neuter in Oratione περὶ στεφάνου huius controuersiae meminit, ideo nullum iudicium interces-sit. Nam eodem argumento etiam accusatio et condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Aeschini, ob suspicionem, Demostheni, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo me-

μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. ὑμᾶς μὲν ἓν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι [14] τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐ-
24. χθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' ἐκ ἂν ἀποσαίην τῆς πρὸς ταῦτ' ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν περιεστηκότων [15] πέπεισται· σχεδὸν δ' οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτῶν πάρεισιν· ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοιοῦτό τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς [16] ἐλεύθερον
27. σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχὸν ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. κἂν μή, προϊέσης τῆς ἀπολογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν, ἀνόσιον καὶ συκοφάντην,
29. I. κἂν τἆλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι, [17] θανάτῳ

tu quieuiſſe. Neque eo inficias, confingi haec ab *Aeſchine* potuiſſe, quemadmodum a *Demoſthene* nonnulla conficta eſſe oſtendit *Vlpianus*. Ac moleſtum ſane eſt, cum in Oratoribus, tum Hiſtoricis, ne iam de aliis diſputationibus dicam, neſciri ſaepenumero, quae per mendacium ſiue ornandi, ſiue accuſandi cauſa dicantur. Ita fit, vt cum ſermo ſit a natura tributus humano generi, ad animi ſententiam declarandam, eo mortalium prauitas ad inuoluendam veritatem abutatur. Hinc Lactantius, *Oratoria*, inquit, *Profeſſio*, *in qua diu verſati*, *non ad virtutem*, *ſed plane ad argutam malitiam iuuenes erudiebamus*. WOLFIVS.

14. τῷ βίῳ] v. p. 13. 10. ſeqq. REISKE.

15. πέπεισται] v. p. 16. 17. REISKE.

16. ἐλεύθερον σῶμα] Tutius et melius reddetur, quam reddidit Wolfius, *in liberam perſonam*. TAYLOR.

17. θανάτῳ τιμῶμαι] S. ἐμαυτῷ, *Capitis ipſe me condemno*. V. *me morte mulcto*. WOLFIVS.

νάτε τιμῶμαι. Παράδοξος δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ' ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ' ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτες μὲν θά- 3.
νατον καταψηφίσασθαι, ὅτι καταγνὰς ἀδικεῖν ἑαυτῷ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμὲ δ' ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, καὶ 6.
μὴ παρὼν, ἀδικεῖ, ὁ δὴ ἀπογνὰς, καὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδὰς, ἐκ ἀδικεῖ. Περὶ δὲ τῆς [18]. [19] ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, ἐάν τι παραλίπω, καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπε- 9.
ρωτᾶν με, καὶ δηλοῦν [20] ὅ, τι ἐὰν ποθῆτέ με ἀκοῦσαι, μηθὲν προκατεγνωκότας ὡς ἀδικῶ, ἀλλ' ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας. ἀπορῶ δ', ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἄρξασθαι, διὰ τὴν [21] ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψα-

18. ἄλλης] Non ita loqui ſolent Oratores in exordio, in aditu orationis, quaſi *plura* iam eſſent elaborata, *pauca* quaedam *alia* reſtarent. Legendum ὅλης. Ita planiſſime, dum exordium contexit Accuſationis *c. Cteſiphontem*. p. 368. l. 16. περὶ μὲν ἓν τῆς ὅλης κατηγορίας. TAYLOR.

19. ἄλλης bene habet. De reliquis accuſationis capitibus, quae diuerſa et aliena ſunt ab hoc capite, quod in muliere illa Olynthiaca verſatur. REISKE.

20. ὅτι ἐὰν] ἀντὶ τοῦ, τί ἄν. WOLFIVS.

ὅ, τι ἂν STEPHANVS. Quem miror: cum perinde ſcribitur ὅ, τι ἄν, et ὅ, τι ἐὰν. Vt notum eſt iis, qui Graece ſciunt. Cod *Reg.* 3. ὃ ἂν ποθῆτε, et deinde παρακατεγνωκότας et ἀκούοντας. TAYLOR.

21. ἀνωμαλίαν] Ομαλὴ κατηγορία eſt, cum nihil a cauſa alienum admiſcetur, et certa ſerie fit progreſſio:

12. [22] σκέψασθε δὲ, [23] ἂν ὑμῖν εἰκός τι πρᾶγμα πέ-
σχειν δόξω. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ
τοῦ σώματος· τῆς δὲ κατηγορίας τὴν πλείστην πε-
ποίηται Φιλοκράτης, καὶ Φρύνωνος, καὶ τῶν ἄλ-
λων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης,
καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων. ἐν ἅπασι δὲ τού-
15. τοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται
κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ' ἄλλοι προ-
δόται. διατετέλεκε γὰρ εἰς [24] ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοι-
δορίας ψευδεῖς ἐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορέμενος, ἀλλὰ
18. καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ' ὅτως ἀτιμάζει, [25] πάλιν ἐκ
μεταβολῆς, [26] ὅπου τύχῃ, ὥσπερ Αλκιβιάδην ἢ
Θεμιστοκλῆ κρίνων, [27] οἱ πλεῖστον τῶν Ελλήνων δόξῃ
διήνεγκαν, ἀνηρηκέναι μὲν αἰτιᾶταί με τὰς ἐν Φω-
κεῦσι

Ανώμαλος, vbi fit contrarium. Sic enim *Aeschines* ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. WOLFIVS.

22. σκέψασθε δὲ ἂν] Malim εἰ, quanquam et hoc parum placet. WOLFIVS. ἐὰν *Reg.* 3. TAYLOR.

23. ἂν] plane latinum *an* h. l. est. REISKE.

24. ὑμᾶς] M. ἡμᾶς, sc. τὰς συμπρέσβεις. WOLFIVS. Ita *Brodaeus* quoque habet, et Editio *Stephanica*. TAYLOR.

25. πάλιν ἐκ μεταβολῆς] *Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius.* WOLFIVS.

26. ὅπου τύχῃ] *vbicunque contingit.* BRODAEVS.

27. οἱ πλεῖστον] Non satis expresse *Wolfius*, interpres huius loci: *quorum summa fuit inter Graecos auctoritas.* Verte potius: *qui Graecis longe fama praecelluere.* Erat, vbi diuinaueram πλείστων esse rescribendum: *qui Graecorum plurimis praecelluere.* Habeat sibi Lector, et, si arriserit, fruatur. TAYLOR.

κεῦσι πόλεις, ἀπηλλοτριωκέναι δ' αὐτῶν τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δὲ [καὶ] τῆς ἀρχῆς 21. Κερσοβλέπτην, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως, [28] ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ, τῷ γενομένῳ τῆς Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ' ὑμῖν [29] τὸ θηρίον φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς [30] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς

28. ἐνεχείρησε κ. τ. λ.] Hoc in accusatione *Demosthenis* non legitur, neque etiam sacrificulae Syracusanae somnium, cuius et *Valerius Maximus* [I. 7.] et *Plutarchus* in *Apophthegmat.* meminit. Est igitur verisimile, multa esse scripta commodius, quam dicta fuerint, ipso eventu iudiciorum edoctis oratoribus, quae probanda, quae improbanda essent. Ac Xenophronis quidem conuiuium, quanquam explosum, non deleuit *Demosthenes*, vel quia id commentum ingeniosum videbatur, vel odio *Aeschinis* inimici. Comparationem autem *Aeschinis* cum Dionysio tyranno (etsi et is aeque atque *Aeschines* γραμματεὺς fuisse in *Leptinea* dicitur) vt absurdam et iusto elatiorem expunxit. Locus hic scriptoribus exemplo sit, ne quasuis suas cogitationes nimis exosculentur: sed aliorum etiam iudicia consulant. WOLFIVS.

29. τὸ θηρίον] *bellua vos est hortata.* Quod parum credo esse fideliter versum. παρεκελεύσαθ' ὑμῖν [Demosthenes] φυλάξασθαι τὸ θηρίον, Aeschinem videlicet. Notum est illud *Aeschinis* in exsilio, ad Rhodios, Quid si ἠκέσατε ὑμεῖς τὸ θηρίου ἐκείνου: et hoc fortasse errorem *Wolfii* peperit, proinde vti Demostheni, tanquam cognomentum, adhaeserat. Sed huiusmodi ὑποκορίσματα ab iis hominibus hinc inde familiariter frequentabantur. Vid. p. 246. l. 6. TAYLOR.

30. ἱερείας] Corrige ἱμερείας iuxta consilium *Scho-*

24. τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. ἔτω δ' ἄνω τὸ πρᾶγμα
ἐξάρας, [31] ἐφθόνησέ μοι τοῖς διαβολαῖς, τὰς αἰτίας
ἀνατιθεὶς τῶν πεπραγμένων ἐ τοῖς ἐμοῖς λόγοις,
ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις [32] τοῖς Φιλίππε. Πρὸς δὲ τοσ-
27. αύτην τόλμαν καὶ τερατείαν [33] ἀνθρώπε, χαλε-
πὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα,
καὶ λέγειν μετὰ κινδύνε πρὸς ἀπροσδοκήτες δια-
βολάς. [34] ἢ δ' εἰμαι [35] σαφεστάτες μοι τοὺς λόγες

liaſtae, et rectum ſane, ſi qua *Timaeo* ibi adducto fides, et *Valerio Maximo* modo citato. TAYLOR.

31. ἐφθόνησέ μοι τοῖς διαβολαῖς] Arguit inconſtantiam accuſatoris, qua leuatur auctoritas; qui eiusdem facinoris et Aeſchinem et Philippum criminetur. Si igitur arma Philippi Phocenſis deleuerunt, Aeſchines non deleuit. Hoc argumentum quam futile ſit, apparet. Potuerunt enim *Aeſchinis* Orationes et arma Philippi mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excuſati erunt. Nec enim ipſi ſuis manibus euertunt vrbes, ſed euerſoribus aditum parant, atque adiumento ſunt. Negat itaque *Demoſthenes*, Philippi arma ſine Philocratis et Aeſchinis proditione valitura. WOLFIVS.

32. τοῖς Φ.] τοῖς τῦ Φιλίππε cum Cod. *Bern.* Modo melius, πρὸς δὴ τοσαύτην. TAYLOR.

33. ἀνθρώπου] F. τ' ἀνθρώπε. MARKLAND. Vide ad pag. 247. l. 5.

34. ἢ δ' εἶμαι] ὅθεν δ' ἠγῦμαι *Reg.* 3. Quod arbitror non eſſe pro varietate lectionis, ſed a ſcholio alicunde profectum. TAYLOR.

35. σαφεστάτες — καὶ γνωρίμες] Obſeruanda ſuperlatiui et poſitiuorum Graecis frequentior, quam Latinis coniunctio. Etſi fieri poteſt, vt librarius γνωριμους, impoſita nota, pro γνωριμωτάτες ſcripſerit. Sic et δικαῖες pro δικαιοτάτες. WOLFIVS.

ἔσεσθαι, καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων, καὶ τῆς [36] αἱρέσεως τῆς πρεσβείας. ἔτω γὰρ ἂν μάλι- 30.
σα καὶ μεμνήσομαι, καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς [37] μαθήσεσθε. Ἅπαντας γὰρ ἂν ὑμᾶς [38] οἶομαι τοῦτό γε αὐτὸ μνημονεύειν, ὅθ' οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ [39] * διελέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιπ- 33.
πος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βούλεται [40] διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, [41] καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν. ὀ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ, Φρύνων ὁ Ραμνέσι-

36. τῆς αἱρέσεως τῆς πρ] ὅτε οἱ δέκα πρέσβεις ἥρεθησαν, vt postea dicit. WOLFIVS.

37 μαθήσεσθε] Vel μαθήσεσθαι. quod mihi potius adlubet. ἐγὼ sc. δυνήσομαι εἰπεῖν, et vos [*poteritis* nempe] μαθήσεσθαι. TAYLOR.

38. οἶομαι] οἶμαι SCALIGER. Si quaeras, qua mente, aut quo discrimine, consulas *T. Magistrum*, et quae nos commentamur ad T. III. p. 302. l. 7. TAYLOR.

39. διελέχθησαν] dedi de meo διελέχθ. idem vitium in superiori oratione tacitus correxi. REISKE.

40. διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς] Sc. τὸν πόλεμον τὸν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. WOLFIVS.

41. καὶ τὴν εἰρήνην] Τὴν ex superuacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, cum non de certo quodam ocio, sed in genere loquuntur. Adparet igitur, audacis esse eos, qui propter articulum vel additum vel omissum, siue ab ipso Auctore, siue incuria librarii, nescio quas leges promulgant. WOLFIVS. Infra 245. 9. cum vulgati habeant simpliciter περὶ εἰρήνης, Cod. *Bern.* περὶ τῆς εἰρήνης. TAYLOR.

μνέσιος ἑάλω ὑπὸ λησῶν, ἐν ταῖς [42] σπονδαῖς ταῖς
36. Ολυμπιακαῖς, ὡς αὐτὸς ἠτιᾶτο. ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθε δεῦρο λυτρωθείς, ἐδεῖτο ὑμῶν [43] πρεσβευτὴν [44] αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι· ἵν', εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πεισθέντες δ' ὑμεῖς

 πρὸς

42. *σπονδαῖς*] In quibus ad Olympiorum ludorum ſpectaculum Graecis omnibus proficiſci tutum erat. BRODAEVS.

43. *πρεσβευτὴν αὐτῷ*] Malim *αὐτὸν* vel *αὑτόν*. Niſi forte rectius ſit, *πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι*, *vt ſibi legatum ad Philippum ituro* adiungeretis. Et paulo poſt [l. 8.] *προείλεσθ' αὐτῷ*, lego, *προσείλεσθ' αὐτῷ*, vna cum eo *legatum creaſtis Cteſiphontem*, vt ex argumento *Demoſthenicae* Orationis adparet. V. *Et Cteſiphontem legatum delegiſtis.* WOLFIVS.

διορθοῦσι τινες, πρεσβευτὴν αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι. ἢ, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι. STEPHANVS.

αὐτῷ, et *προσελέσθαι*. Vt mox l. 8. *προσείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν*. Niſi pro *αὐτῷ* ſcribendum ſit *αὐτὸν*, vt in argumento Orationis *Demoſthenicae περὶ παραπρεσβείας*. Sed video *Stephanum* haec fere occupaſſe. MARKLAND.

Simplicior multo eſt ea medicina, quae commendat *πρεσβευτὴν αὐτὸν — ἑλέσθαι*. Et in eo eſt MS. *Reg. 2.* Deinde l. 8. omnino *προσείλεσθ'*, cum *Wolfio* et Cod. *Bern.* Nihil agit *Scaliger*, cum praefert *προείλεσθ' αὐτῶν Κτησιφῶντα*. TAYLOR.

Wolfius, *vt ſe legatum ad Philippum decerneretis.* Immo, *vt legatum, qui eius cauſam ageret, ad Philippum decerneretis.* IVRIN.

44. *αὐτῷ*] dedi *αὐτὸν*. REISKE.

45 προσείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, 39.
ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη, καὶ πρὸς Ἕλληνας, ὅτι φαίη Φίλιππος, ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βέλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Κτησιφῶντος, καὶ πολλήν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς τούτοις φιλανθρωπίαν, 46 καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου, καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, ἀντιξάντος δ' ἀδενὸς, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, ἐξεῖναι δεῦρο Φιλίππῳ κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ 47 τοῦτ' ἐκωλύετο ὑπό τινων, οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελὲς, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφονται δ' ἔτοι παρανόμων τὸ ψήφισμα, 48 Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γρα-

42. 30. 1. 3.

45. Wolfius, *legatum ei adiunxistis Ctesiphontem*, quasi vterque missus sit legatus, Phryno et Ctesipho. Sed ex sequentibus liquet solum fuisse missum Ctesiphontem. Solus quippe renunciat legationem. solus commemorat humanitatem Philippi, et solus laudatur a populo. Vertendum itaque *legatum ei decreniistis Ctesiphontem*. IVRIN.

46. καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου] καὶ τοῦ Δημοσθένους ἀποδεξαμένου *Reg.* 3. Quod pensitare, si velis, possis. Ego pro nihilo habeo. Vid. infra 282. 16. TAYLOR.

47. τοῦτο] scil. τὸ πέμπειν δεῦρο πρέσβεις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. REISKE.

48. Λυκῖνον κ. τ. λ.] *nomine Lycini accusationem inscripserunt*. Lycinus nomen suum duntaxat illis commodauit, cum ipsi causam agerent. WOLFIVS.

γραφὴν [49]. [50] ἐπιγραψάμενοι, καὶ τίμημα [ἐπέθηκαν] ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτ' εἰσήει ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώστως δ' ἔχων ὁ Φιλο-
6. κράτης ἐκάλεσεν αὐτῷ συνήγορον τὸν Δημοσθένην, ἀλλ' ἐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθένης κατέτριψε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀπολογέμενος, [51] καὶ τὸ τελευταῖον ἀποφεύγει ὁ Φιλοκράτης. ὁ δὲ γραψάμενος τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει, καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε. ὑπὸ
9. δὲ τὰς αὐτὰς καιρὰς, Ολυνθος ἥλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων [52] ἐγκατελήφθησαν πολιτῶν. ὧν ἦν

49. ἐγγραψάμενοι] ἐπιγραψάμενοι. *Mor.* TAYLOR. Et sic dedi. REISKE.

50. ἐπέθηκαν] Harleianus codex, bonitatis non contemnendae, verbo hoc caret. quod cum ad sententiam minus sit necessarium, eique paene officiat, parumque conueniat attico loquendi mori, si dicatur ἐπιτιθέναι τῇ γραφῇ τίμημα, ideo verbum hoc, vt superuacaneum et vitiose affutum, vncis inclusi. Quod verbum si quis contendat defendere, dicendum ei erit, in ἐπέθηκαν non subaudiri τῇ γραφῇ, sed τῷ Φιλοκράτει. Verum, vtcunque dictionem hanc considero, male congruentem rei praesenti deprehendo. Non enim actores, vel accusatores, reo, siue homini, siue decreto, ἐπιτιθέασι τιμὴν *mulctam imponunt*, sed iudices dicta sententia. Actores solummodo ἐπιγράφονται τιμὴν, mulctam nominant, qua censent dignum siue reum hominem, siue decretum vitii insimulatum. REISKE.

51. καὶ τὸ τελευταῖον] Pro quo alias dicunt, τελευτῶν. WOLFIVS.

52. ἐγκατελήφθησαν] ἐν τῇ Ολύνθῳ ἑλήφθησαν ὑπὸ Φιλίππε. WOLFIVS. ἐγκατελήφθησαν *Coisl.*

Στρατοκλῆς, ὁ Ἐργοχάρους ἀδελφὸς, καὶ [53] Εὐήρατος, ὁ Στρομβίχε υἱός. ὑπὲρ δὲ τούτων [55] ἱκετηρίας θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. [56] παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' ἀπ Αἰσχίνης καὶ πέμπεσι πρεσβευτὴν Ἀριστόδημον, τὸν ὑποκριτὴν, πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ [57. 58] φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης. ὡς δ' ἐπανήκων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Ἀριστόδημος, [59] διά τινας ἀ- 15. σχολίας 12.

53. Εὔκρατος] Εὐήρατος, *Mead.* Sed reſcribendum fortaſſe Εὐκρατὴς. mox Στρομβίχου cum Cod. eod. TAYLOR.

54. Εὔκρατος ὁ Στρομμίχε] dedi Εὐήρατος ὁ Στρομβίχου. REISKE.

55. ἱκετηρίαν θέντες — ἐδέοντο] *Supplices orarunt.* Supplicationis ceremonia requirenda eſt, ſiue ramum oliuae praetenderint, aut etiam humi defixerint, ſiue alia ratione fuerint vſi. WOLFIVS.

56. παρελθόντες δ' αὐτοὶ] Malim παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν. WOLFIVS. Ita etiam Codd. *Regg.* Et recte quidem, vti et ego edidi. Origo mendi ſatis pater. TAYLOR.

57. φιλανθρωπίαν] Paſſiue capi videtur, διότι φιλεῖται τὴν τέχνην οἱ ἄνθρωποι, διότι κεχαρισμένη ἐστίν. WOLFIVS. φιλίαν *Mor.* et *Mead.* ſed infeliciter.

58. καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης] durum hoc et into erabile mihi accidit. Videtur poſt φιλ. deeſſe καὶ ἔρωτα, aut καὶ τιμὴν *amore artis*, aut *ob honorem artis.* REISKE.

59. διά τινας ἀσχολίας] S. ἑαυτῆ, ἢ ἰδίας. Pro Ἰατροκλῆς et Ἰατροκλέες lego Στρατοκλῆς et Στρατοκλέους. Et [245. 10.] χειροτονεμένων δὲ. WOLFIVS.

σχολίας ἐ προσήει πρὸς τὴν βελὴν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν [60] Στρατοκλῆς, ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας, ἀφεθεὶς ὑπὸ Φιλίππε ἄνευ λύτρων, γενόμενος αἰχμάλωτος, ἐνταῦθ' ἠγανάκτουν πολλοὶ, ὅτι τὴν πρεσ-
18. βείαν οὐκ ἀπήγγειλεν ὁ Αρισόδημος, τοὺς [61] αὐτὸς λόγους ἀκόοντες τῶ Στρατοκλέος [62] παρὰ τῶ Φιλίππε. τελευταῖον δ' εἰς τὴν βελὴν εἰσελθὼν Δημοκράτης ὁ Αφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βελὴν [63] ἀνακαλέσασθαι τὸν Αρισόδημον. εἷς δὲ τῶν βελευτῶν
21. ἦν Δημοσθένης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' Αρισόδημος, πολλήν τινα εὔνοιαν ἀπήγγειλε τῶ Φιλίππε πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέθηκεν, ὅτι καὶ σύμμαχος βέλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι. καὶ ταῦτ' ἐκ ἐν τῇ βελῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ.
24. κἀνταῦθ' ἐδὲν ἀντεῖπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ ξεφανῶσαι τὸν Αρισόδημον ἔγραψε. ῥηθέντων δὲ τέτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης, ἑλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς [64] Φίλιππον ἄν-

 δρας

60. Στρατοκλῆς] πρ. γρ. Ιατροκλῆς. καὶ, ὀλίγῳ ὕστερον, Ιατροκλέος. Στρατοκλῆς δὲ ἐστι μικρῷ πρότερον. STEPHANVS. Cum *Aldinis* exemplaribus legunt Codd. *Reg.* 2. *Coisl.* et *Mead.* TAYLOR.

61. τὰς αὐτὰς λόγας] quales scil. antea ex ore Phrynonis retulerat, et Cresiphontis et legatorum Eretriensium. v. p. 29, 40. παρὰ an περὶ leg. sit ambigo. REISK.

62. παρὰ τῶ Φιλίππε] S. ἀπηγγελμένους. Quae orationes, vt ex Philippo auditae, renunciabantur. WOLFIVS.

63. ἀνακαλέσασθαι] *reuocandi* Wolfius: Minime, sed *compellandi* simpliciter, *accersendi.* TAYLOR.

64. Φίλιππον — Φιλίππῳ — Φιλίππῳ] F. οἴτι-

δρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. 27.
[65]χειροτονεμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν [66]προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' [67]ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτους κατηγορῶν. ἔτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥστε ἐν τῇ βουλῇ 30.
[68]γράφει, ἵνα [69.70]ἀζήμιος ὢν ἡμῖν συμπρεσβεύῃ ὁ Ἀριστόδημος, ἑλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ παραινες δαλέξονται αὐτῷ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων. Cetera credo esse e margine. Quis enim vnum vocabulum adeo ingeminaret, vti impressi dederunt? TAYLOR.

65. χωροτονεμένων] [vt *Aldus*] Emenda χειροτονεμένων. BRODAEVS.

66. προεβλήθην] *Designatus, nominatus sum.* WOLF.

67. ὑπὸ τοῦ Φ.] ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους Cod. *Bern.* cum duobus *Regiis.* TAYLOR. Et sic dedi. REISKE.

68. γράφει] Puto γράφειν. IVRIN.

69. ἵνα ἀζήμιος ὢν] Mulcta illa quae fuit? Numquid, vt mercatores pro tabernis soluunt, ita ille pro facultate exercendae artis suae? vt sit ἡ ζημία, τὸ ἐκλιπόμενον καὶ καταβαλλόμενον ἀργύριον τῇ πόλει? An deliquerat aliquid? vt ἀγωνίζεσθαι edet non de histrionica, sed de causae dictione intelligatur? Sed quid haec ad nos? WOLFIVS. Nonnihil de ista difficultate Scholiastes.

70. ἀζήμιος] ciuitates quaedam Graecae Aristodemum conduxerant, vt per ludos ciuitati cuique proprios fabulas doceret, ni faciat, mulctae futurus obnoxius. Athenienses itaque legatos ad has ciuitates decernebant mittendos, qui pro Aristodemo deprecarentur, vt si fungi muniis et pacto satisfacere minus posset, ne

[71] παραιτήσονται τὰς ζημίας. καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀλη-
33. θῆ, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν [72] ἐκμαρτυρίαν
ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμε, καὶ [73] κάλει πρὸς ἃς [74] ἐξε-
μαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν οἱ δικασταὶ, τίς ἦν ὁ τῆ Φιλοκρά-
τους ἑταῖρος, καὶ τίς ὁ [75] τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ
Φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον. [76,77] Ψηφισματα.

Ex-

fraudi ea res ipsi esset, vt qui reip. causa in legatione abesset. REISKE.

71. παραιτήσονται] *Wolfius* edidit παραιτήσωνται. Sed de ea re iudicium suum aut mentem non interponit. TAYLOR.

72. τὴν ἐκμαρτυρίαν] τὴν τῦ ἀπόντος μαρτυρίαν. *Absentis testimonium.* Commigrarat enim Athenis in Macedoniam, vt ex oratione *Demosthenis Chersonesitana* cognouimus. WOLFIVS.

73. καὶ κάλει] S. ὑπηρέτα, ἢ γραμματεῦ. Ministrum publicum alloquitur. WOLFIVS.

74. ἐξεμαρτύρησαν] [Ita enim *Aldus*] Lego ἐξεμαρτύρησεν. S. ὁ Ἀριστόδημος. *Voca eos, qui absentem eum testificantem coram audierunt, et nunc testimonium ex eo auditum recitabunt.* WOLFIVS.

75. τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ] Quae dona illa fuerunt? Vtrum coronae? an inuitationes in Prytaneum? WOLFIVS.

76. ψήφισμα] ψηφίσματα potius, vt supra l. 17. MARKLAND.

77. ψήφισμα. ἐκμαρτυρίαν.] dedi ψηφίσματα. ἐκμαρτυρία. v. vers. 32. Cui addi velim Μαρτυρίαν. REISKE.

78. ἐκμαρτυρίαν] Supra singulari numero, ἀνάγνωθι τὴν ἐκμαρτυρίαν. In scriptum igitur relatum fuit Aristodemi testimonium, et qui id audierant, coram etiam sunt testificati viua voce. WOLFIVS.

[78] Εκμαρτυρια. Η μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς [79] ἔνστασις 36.
τῶν ὅλων πραγμάτων ἐγίγνετο, ἐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ
Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους. ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ
συσσιτεῖν ἡμῖν ἐσπέδασεν, ἐκ ἐμὲ πείσας, [80] ἀλλὰ
τὸς μετ' ἐμὲ, Αγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ
τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ [81] Ιατροκλέα. ἐν δὲ 39.
τῇ πορείᾳ [82] παρακελεύσασθαί με φησὶν αὐτῷ,
ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ [83] φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκρά-
την, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. πῶς γὰρ ἂν
ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλεν, ὃν
ἤδειν συνεπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν [84] πα- 42.
ρανόμων γραφὴ, προβληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν
ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τούτοις, [85] ἐκ ἐν τοιού-

τοις

79. ἔνστασις] Sicut dicunt, *ἐνίστασθαί τι πρᾶγμα*, *inſtituere*, et quaſi exordiri *negocium*. V. *Prima omnium rerum inſtitutio*. WOLFIVS.

80. ἀλλὰ τὸς μετ' ἐμὲ] *ſed a conuictoribus meis*. Omiſit hoc *Wolfius* in verſione. IVRIN.

81. Ιατροκλέα] Ιατροκλέα τὸν Πασιφῶντος infra p. 284. l. 6. quas voces opinor hic deeſſe. MARKLAND.

82. παρακελεύεσθαι] παρακελεύσασθαι, MSti. *Bern.* et *Mead*. TAYLOR.

83. φυλάξωμεν] Ita dedit *Wolfius*. Editio *Aldi Stephanique* φυλάξομεν. Et MSti quoque. TAYLOR.

84. παρανόμων] v. verſ. 3. huius paginae. REISKE.

85. ἐκ ἐν τοιότοις, οἶμαι,] Videtur addendum τοιότοις μόνον, οἶμαι. Et [l. 12.] ὃς, διασκοπέντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, coniunge, ἡμῶν τῶν συμπρέσβεων διασκοπέντων. WOLFIVS.

τοις [86.87] ἥμεν λόγοις [88] οἱ συμπρέσβεις, ἀλλ' ἕλην
τὴν πορείαν ἠναγκαζόμεθα ὑπομένειν Δημοσθένην,
31. 1. ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺν ἄνθρωπον. ὃς διασκοπέν-
των ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν [ἡμᾶς, [90.91] τῶν συμ-
πρέσβεων,] καὶ [92] Κίμωνος εἰπόντος, ὅτι Φοβεῖτο,
3. μὴ δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος,
πη-

86. μόνον] Ridicule iſtud ſuffectum a *Wolfio*, ἐν τοιούτοις μόνον. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id eſſe dictum: *Tantum aberamus ab iis Orationibus, vt* —. Quo animo reponere erat melius, ἐ μόνον ἐκ ἐν τοιούτοις. Id autem nihili eſt. Conſultius erat tentaſſe vocem εἶμαι, ſi qua felicitate potuit. Nam in noſtris quam plurimis, videlicet, *Bern. Pariſienſibus* omnibus, et *Meadiano*, ἐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις οἱ συμπρέσβεις. TAYLOR.

87. εἶμαι] non male. redundat illa vox ſaepe, attica quadam elegantia, cuius vim vbique locorum haud facile neque percipias, neque reddas. Verumtamen quia codices in ἦμεν conſentiunt, hoc praetuli. REISKE.

88. οἱ συμπρέσβεις] ἦσαν ſubaud. BRODAEVS.

89. διασκοπέντων ὑμῶν] [*Ald.*] Reſtitue ἡμῶν et [l. 14.] Κίμωνος. BRODAEVS.

90. τῶν συμπρέσβεων] Videtur mihi gloſſa olim fuiſſe. Porro quoque rotundius erit non paulo, ſi deleamus etiam ἡμᾶς, Sc. ὃς, διασκοπέντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν — TAYLOR.

91. ἡμᾶς τῶν συμπρέσβεων] tria haec verba, vt ſuperflua, et e ſcholiis inſerta, vncis incluſi. REISKE.

92. Κίνωνος] Κίμωνος lege, ex argumento *Demoſthenicae* Orationis. WOLFIVS.

Κίμωνος etiam Codd. *Steph. Bern. Mead. Coisl.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

93. 94 πηγάς τε δὴ λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο, καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀποξηράψειν τὸ Φιλίππου στόμα 95 ὁλοσχοίνῳ

93. πηγὰς δὲ δὴ] Puto scripsisse Oratorem πηγὰς νὴ Δία κ. τ. λ. IVRIN.

δὲ] Delendum iuxta versionem *Wolfii.* πηγὰς δὴ λόγων — ἔχειν ἐπηγγέλλετο, Demosthenes sc. TAYLOR.

94. δὲ] huius loco dedi de meo τε. REISKE.

95. ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ] *Itaque consuturum marisco ficco os Philippi.* Σχοῖνος et σχοινίον etiam funis est. Quid si ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ, *laqueo ex integro fune confecto?* Vtrumque sit, satis apparet dici ἀντὶ τοῦ ξιμῶν καὶ ἐπιξομίζειν. V. *os Philippi arido iunco futurus.* Σχοῖνος, inquit *Phauorinus*, est plantae genus, e quo sportulas contexunt: ὁλόσχοινον igitur *quod integro iunco constat.* Se consuturum ei os laqueo amplissimo, qui totum os tegat, facultate loquendi adempta. Si ἀβρόχῳ placet, interpretare, *ficco iunco.* Sed quid siccitas ad suendum faciat, e sartoribus requirendum est. Ego enim me facile patior ignorare. WOLFIVS.

Erasmi Chiliades Iunco ficco et Ὁλόσχοινος. BRODAEVS.

De hoc loco et locutione praeter σχοῖνον. nostrum consulendus in primis est *H. Steph. Thes. Gr.* T. III. col. 1203. *Addit autem* ἀβρόχῳ, inquit ille, *vt rei facilitatem ostendat: nimirum, se nullo negocio obturaturum et obsuturum os Philippo: nam solent madefieri iunci, quum ad funis, storeas, aut alia eiusmodi nectenda assumuntur.* Ὁλόσχοινος porro occurrit apud *Dioscoridem, Plinium, Laert.* in *Aristippo* §. 81. *Plutarch. de Solert. Animal.* Vbi autem scripsit *Moschop.* π. σχεδῶν pag. 208. Ὁλόσχοινος. Τρία εἴδη φασὶ τοῦ ἐχίνου. ὧν ὁ τρίτος τῷ μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόσχινος λέγεται, ma-

6. νῷ [96] ἀβρόχῳ, καὶ πείσειν Ἀθηναίους μὲν [97] καταδέξασθαι Λεωσθένη, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν ἀποδῶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὴν τότε διεξιὼν ὑπερηφανίαν, [98] ὡς τάχιστα ἥκομεν [99]. εἰς Μακεδονίαν, [100] συνετάξαμεν * πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, ὅταν
9. προσίωμεν Φιλίππῳ, τὲς πρεσβυτάτους πρώτους λέγειν, καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡλικίαν. ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος ὤν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. [1] ἐπειδὴ δὲ

le deſcripſit verba *Theophraſti*, qui haec tradiderat de *holoſchoeno*: vt liquet ex *Harpocratione*, cuius Codex *Cantabrigienſis*, eodem, quo *Moſchopulus*, errore irretitur. TAYLOR.

96. Iuncus durus et rigidus per carnes transfixus, eo plus dolorum creat, ligatque fortius, quo eſt rigidior minusque cedit. humectatus autem et debilius vincit et mollius vexat. REISKE.

97. καταδέξασθαι] Καταδέξασθαι τὲς Φεύγοντας eſt, *recipere exſules*, et in patriam redire pati. Leoſthenem autem hunc per calumniatores in exſilium actum, poſt Calliſtratum Aphidnaeum, omnium fuiſſe eloquentiſſimum ſupra affirmat: alium, vt exiſtimo, ab illo, qui Antipatrum poſt Alexandri obitum Lamiae obſedit. WOLFIVS.

98. ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν] lego. WOLFIVS. Ita *Bern.* et *Mead.*

99. ὡς μακεδονίαν] dedi εἰς μακ. REISKE.

100. συνετάξαμεν ἡμᾶς] interpoſui πρὸς de meo. R.

1. ἐπειδὴ δ' εἰσεκλήθημεν] ἐκεῖσε ἤλθομεν. WOLFIVS.

ἐπειδὴ δ' — ἀκέσατε δή] Interiecta eſt prolixiſſima Parentheſis, ac potius Hyperbaton, a καὶ τότοις ἤδη σφόδρα vſque ad ἀκέσατε. Adparet *Aeſchinem* et metu et ira aeſtuantem turbaſſe compoſitionem, quam mutare

δὴ δὲ εἰσεκλήθημεν· [2] καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα μοι προσέχετε τὸν νοῦν. ἐντεῦθεν γὰρ κατόψεσθε [4] ἀνθρώπου φθόνον ὑπερβάλλοντα, καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ' ἀνδρῶν συσσίτων καὶ συμπρέσβεων, ἃς [5] ἐδ' ἂν κατὰ τῶν ἐχθίστων τις εἰκῇ ποιήσαιτο. [6] τὸς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου [7] δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ ἂν ἐπιχώριος, εἰρήσεται γὰρ, ἐδ' ἐγγε- 12. 15.

non fuit, vt opinor, fidelis interpretis. Quod quidem facile potuissem. WOLFIVS.

Μετὰ τὸ εἰσεκλήθημεν τινὲς τὸ τῆς παρενθέσεως σημεῖον τιθέασιν, ἕως τοῦ ἀκέσατε [l. 17.] STEPHANVS. *Wolfium* intelligit, qui per istud τινὲς vbique fere apud eum designatur.

2. καὶ τούτοις] longissime circumducta haec parenthesis desinit in verbo αἰτιάσομαι versu 26. REISKE.

4. ἀνθρώπου] F. τ' ἀνθρώπου. vt *Demosth. c. Aristocrat.* pag. 312. l. 6. θεωρῆσαι τὸν τρόπον τ' ἀνθρώπου. MARKLAND.

5. ἐδὲ] F. οὐδ' ἄν. MARKLAND. Atque id *Bern.* habet diserti ssime.

6. τὸς γὰρ] est latinorum *nempe*, vel *scilicet*. Est ironica recitatio excusationis, qua Demosthenes vti soleret ad molliendam et abstergendam inuidiam facinoris, cuius eum Aeschines hic reum facit, perfidiae puta erga consortes eiusdem tecti mensaeque. REISKE.

7. δή φησι] Scilicet Δημοσθένης, ad quem pertinet id quod sequitur, ἐκ ὢν ἐπιχώριος — ἐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. Vt sententia sit, *Demosthenem, quanquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, et vita eius cum oratione pugnet.* Alioqui legerem φασὶ δεῖν. Apud *Demosthenem Aeschines* sic exprobrat, πῶ

[8] ἐγγενὴς ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ διατριβαὶ, καὶ συνήθεια [9] μεθ' ὑμῶν [10] ἐλευθέριοι, καὶ γάμοι κατὰ τὰς νόμους, καὶ κηδεσαὶ, καὶ τέκνα, Α-
18. θήνησι μὲν ἦμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως· ἐγὼ γὰρ ἂν ποτε ἡμᾶς εἴλεσθε ἐλθόντες δ' εἰς Μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ δὲ ἐδὲν [11] ἄπρα-
δ' ἄλες; πᾶ τράπεζα; Cui reprehenſioni *Demoſthenes* opponit haec, quae recitat *Aeſchines*, eludendo per conuicium acuta ſane publicae priuataeque menſae comparatione. WOLFIVS.

8. ἐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν] ἐδὲ συγγενὴς ὑμῖν MS. *Mead.* Quod poſtremum amplector. TAYLOR.

9. μεθ' ἡμῶν] lege ὑμῶν. BRODAEVS.

10. ἐλεύθεροι] M. ἐλευθέριοι. WOLFIVS. Ita *Coisl.* et *Mead.*

11. ἄπρακτον] [Ita enim dedit *Aldus* in ſua impreſſione] ἄπρατον lego a πιπράσκω, *cuius nulla pars corporis vendita non eſt.* Vt exprobret ei et adoleſcentiam impuram, et auariciae ſordis. WOLFIVS.

ἄπρακτον] Mallem ἄπρατον, *vt etiam cuilibet ore, precio morigeretur.* Theo Sophiſta: ὡς Αἰσχίνης εἰς ἀρ-ρητοποιΐαν τὸν Δημοσθένην διαβάλλων φησὶν αὐτὸν μὴ καθαρεύειν τὸ στόμα, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. BRODAEVS.

πρ. γρ. ἄπρακτον. Οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους [voluit dicere Τιμάρχ. Vid. pag. 52. l. vlt.] πρᾶξιν ἀντὶ τοῦ πρᾶσιν. STEPHANVS.

Vide infra 270. 16. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Adde Noſtrum *c. Timarch.* 18. 7. *Laert.* in *prol.* de Orpheo. *Sueton. Jul.* §. 22. *Gell.* I. 5. *Theonem Progymn.* pag. 26. *Brod. Miſcell. II. 21. Magii Miſcell. II, 20. Meurſii Critic. Arnob. II. 12.* TAYL.

πρατον ἔχων μέρος τῆ σώματος, ἐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν Αριστείδης ὁ τὲς φόρες τάξας τοῖς Ελλησιν, ὁ δίκαιος ἐπικαλέμενος, δυσχεραίνει, καὶ [12] καταπτύει δωροδοκίας. ἀκέσατε δὴ τές τε ἡμετέρες λόγες, ἓς εἴπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν, ἓς [13] τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημοσθένης, ἵν' ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαινῶ δ' εἰς ὑπερβολὴν πάντας ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκέετε. ὥστε ἐάν τι μὴ λύσωτῶν κατηγορημένων, ἐχ ὑμᾶς, ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι.) ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῆς πρεσβείας εἰρήκεσαν, [14.15] καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. 21. 24. 27.

12. καταπτύει δωροδοκίας] Si accusatiuus pluralis hic est, feram. *despuit in nos munerum acceptationes*, h. e. criminationibus de muneribus acceptis nos conspuit. Sed videtur potius genitiuus singularis esse. Quod si est, necesse est, aliquid h. l. desiderari, e. c. ὡς ἐνόχες. Nam ἔνοχος non minus cum genitiuo, quam cum datiuo, construitur. REISKE.

13. τὸ μέγα ὄφελος] *Magnum illud Reip. bonum, praesidium, adiumentum.* Εἰρωνεία est vel puero nota. WOLF.

14. καὶ καθῆκεν] Τὸ καὶ malim abesse. Alioqui erit ἀναντιπόδοτον. WOLFIVS.

Aliter Cod. *Mead.* qui posterius καὶ excludit. ἐπειδὴ οἱ πρεσβύτεροι — εἰρήκεσαν, καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα et deinceps. TAYLOR.

15. καὶ secundum esse delendum, ipse mihi quoque olim persuaseram. Sed bene habet vulgata, modo ista verba καὶ τὰ μὲν ad ὑπομιμνήσκειν signis parentheseos includantur, vt feci. tum apodosis erit in istis πρῶτον

λόγος. (καὶ τὰ μὲν καθ' ἕκαστα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, καὶ τὰς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγειλα πρὸς ἅπαντας Αθηναίους, νυνὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν.) πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν εὔνοιαν, καὶ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρὶ, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεύτερον δὲ ὧν αὐτὸς ἦν μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύντου γὰρ νεωστὶ τετελευτηκότος, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐρυδίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τῶν δοκούντων [16.17] αὐτοῖς εἶναι φίλων, [18] Παυσανίου δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐ-

μὲν γὰρ — vbi γὰρ illud eleganter redundat, vt fere semper in instauratione sermonis, longiore quadam interiectione, vel parenthesi, intercepti. Reuocaui ergo καὶ ante verbum καθῆκεν. nam Taylor copulam eiecerat, vel Wolf potius, quem, saepe festinatione et praefidentia labentem, vbique fecurus fequitur Britannus. REISKE.

16. αὐτοῖς] ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτῆς εἶναι φίλων lego. WOLFIVS. Similiter *Mead. Regg.* 1. 3. 4. Istud vero αὐτοῖς non cum *Wolfio* protinus improbo. Corrige ergo eius versionem, *quos amicos* illis *esse putabat*: pueris scil. Ecce enim. Pergit orator, Παυσανίου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος. TAYLOR.

17. αὐτοῖς bene habet. *illis*, Amyntae puta et Eurydicae, eorumque liberis et vniuerfae domui. Vidit hoc etiam Taylor. REISKE.

18. Παυσανίου δὲ] Orator hoc loco nobis historiogra-

τῶν κατιόντος, φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δ' ἰσχύοντος, πολλῶν δ' αὐτῷ συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων 39.
τὰ Παυσανίᾳ φρονούντων· ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Ἀθηναῖοι ἐπ' Ἀμφίπολιν Ἰφικράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τότε τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν καρπουμένων. ἀφικομένου δ' εἰς τὸς τόπους Ἰφικράτους μετ' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, 42.
ἐπὶ κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων, ἢ πολιορκίᾳ τῆς πόλεως, ἐνταῦθ', ἔφην ἐγώ, μετεπέμψατο αὐτὸν [19] Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή. καὶ, ὥς γε δὴ λέγουσιν [20] οἱ παρόντες πάντες, Περδίκκαν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν καταξήσασα εἰς τὰς χεῖρας 32. 1.
τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι Ἀμύντας, ὁ πατὴρ τῶν παίδων τούτων, ὅτ' ἔζη, [21] υἱὸν ἐποιήσατό σε, τῇ 3.
δὲ Ἀθη-

phi munus praestat, cum hoc apud alium, quod sciam, non legatur. WOLFIVS.

19. Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή lego. [Nam *Aldus* mendosissime *μητρός*] Mala bestia fuit, insidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per insidias interficiendos curauit. WOLFIVS.

20. *οἱ παρόντες πάντες*] *οἱ παραγενόμενοι τότε.* Notetur verborum et participiorum defectiuorum multiplex vsus, *ὁ παρών*, *qui adest*, *aderat*, *adfuit*, *adfuerat*, et subiunctiuo *qui adsit*, *adesset*, *adfuerit*, *adfuisset*, etc. WOLFIVS.

21. *υἱὸν ἐποιήσατό σε*] S. Ἰφικράτην. Et quo pacto

δὲ Αθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσατο, ὥστε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παιδίων τέτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ [22. 23] φίλῳ ἡμῖν εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυραν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ
6. ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκέσας δὲ ταῦτα Ιφικράτης, ἐξήλασε Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν ἔσωσε. [24] καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον περὶ [25] Πτολεμαίε, ὃς ἦν ἐπίτροπος καθεστη-
9. κὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Αμφιπόλεως ἀντέπραττε τῇ πόλει, καὶ [26] πρὸς Θηβαίες διαφερομένων Αθηναίων, συμμαχίαν ἐποι-
12. ήσατο. καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν [27] καταξὰς, ὑπὲρ Αμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πό-

adoptauit alium, cum tris filios haberet? Et cur ille non adiit hereditatem? WOLFIVS.

22. φίλον] Fortaſſe φίλῳ. BRODAEVS. Ita *Coisl. Reg. 2.* et *Mead.* TAYLOR.

23. φίλον] praetuli φίλῳ. REISKE.

24. καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον] τῷ Καλλισθένες, opinior, potius, quam contra Philippum. WOLFIVS.

25. Πτολεμαίε] Ptolemaeus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum Macedoniae occupauerat, et poſtea a Perdicca necatus eſt. Vid. *Diodor.* l. XVI. et *Plutarchum* in *Pelopida.* PALMER.

26. πρὸς Θηβαίες ita ſtat in biuio, vt tam ad διαφερομένων trahi debeat, quam ad συμμαχίαν ἐποιήσατο. nihilominus tamen ſuſpicor pone συμμαχίαν deeſſe πρὸς αὐτές. REISKE.

27. καταξὰς] Lege καταστὰθεὶς. PALMER.

λει, καὶ τὴν ὑμετέραν, ἠδικημένων ὅμως, [28] Φι-
λανθρωπίαν [29] διεξήειν, λέγων, ὅτι κρατῆντες τῷ
πολέμῳ Περδίκκαν, Καλλισθένης Αθηναίων ἡγεμέ-
νας, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσασθε, ἀεί τινος προσ- 15.
δοκῶντες τῶν δικαίων [30] τεύξεσθαι. καὶ τὴν διαβο-
λὴν ταύτην ἐπειρώμην διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλ-
λισθένην ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν, ἃ διὰ τὰς πρὸς Περ-
δίκκαν ἀνοχὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας ἁμαρτίας. [31] καὶ
πάλιν ἐκ ὤκνεν [32] κατ' αὐτῆ λέγειν Φιλίππε, ἐπι- 18.
τιμῶν,

28. *Φιλανθρωπίαν λέγων*] Videsis annon praestet, quod habent codd. *Parisienses* cum *Meadiano*, *τὴν ὑμετέραν, ἠδικημένων ὅμως, Φιλανθρωπίαν διεξήειν, λέγων, ὅτι κ. τ. λ.* TAYLOR.

29. *λέγων διεξήειν*] haec duo vocabula transposui, non quo vulgaris ordo haud esset tolerabilis, vtcunque enim colloces, cohaerebit *λέγων* cum *ὅτι*, sed quod huius collocationis, quae sententiam faceret planiorem, codices essent auctores. REISKE.

30. Post *τεύξεσθαι* desunt nonnulla de Philippo nescio quid ad illa superiora Aeschinis obstrepente et querente; id quod aperte docet insequens *τὴν διαβολὴν ταύτην*. quod quo praemissorum referatur, nil est. R.

31. *καὶ πάλιν κ. τ. λ.*] F. *καὶ πάλιν ἐκ ὤκνεν κατ' αὐτῆ λέγειν Φιλίππε, ἐπιτιμῶν, ὅτι* etc. MARKLAND.

32. *κατ' αὐτῆ*] in ipsum Philippum. Superiora enim exempla fuerant ingrati animi a vetustioribus Macedoniae regibus aut tyrannis erga P. A. optime de ipsis meritum demonstrati. Male Wolf *αὐτῆ* ad Callisthenem retulit. Huc enim referenda erat eius notula, errore perquam facili, ad verba *μετὰ ταῦτα* versu 8. relata, omissa notula ad ista vocabula adscripta. Nihil est pronius, neque excusabilius, quam vt in notulis Wol-

τιμῶν, [33] ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τὸ πολέμ. καὶ πάντων ὧν ἂν εἴποιμι, μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς [34] παρεχόμην, καὶ τὰ ψηφίσματα τὸ δήμ, καὶ τὰς Καλλισθένης [35] ἀνο-
21. χάς. περὶ μὲν ἓν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλεμένων [36] Ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως παίδων, ὧν Ακάμας λέγεται [37] Φερ-

 νὴν

fii, quibus numeri nulli, neque paginarum, neque verſuum adſcripti ſunt, in carnificinam inquirentium, ad ſedes ſuas alligandis labaris. Notula illa Wolfii a Tayloro praetermiſſa (vel praeteruiſa potius) haec eſt. „Μετὰ ταῦτα εἶπεν] εἶπον leg. et de perſona Aeſchinis accipiendum.„ Hactenus Wolfius. Sintne plures Wolfii notulae pari modo, atque haec fuit, a Tayloro praeteruiſae, nec ne, haud equidem dixerim, qui Baſileenſem editionem cum Taylorana haud contulerim. Viderint alii. In hanc forte fortuna incidi. Φιλίππῳ legatur, an Φιλίππε, et ſic interpungatur, vt vulgo eſt interpunctum, an vt Markland auctor fuit, quod idem ego ipſe quoque aliquando ſum ſuſpicatus, nunc prorſus nihil intereſſe cenſeo. Secutus tamen ſum codicem bonae notae Harleianum. REISKE.

33. ὅτι τὴν ἐκδοχὴν etc] ὅτι διεδέξατο τὸν πόλεμον. Hoc malo, quam ἀναμένειν ἢ προσδοκᾶν πόλεμον. Etſi *Phauorinus* ἐκδοχὴν etiam ἀναμονὴν καὶ προσδοκίαν interpretatur. WOLFIVS.

34. παρειχόμην] Arridet παρεσχόμην. BRODAEVS.

35. ἀνοχάς] id eſt formulam literis conſignatam illarum inducarum. REISKE.

36. ἐννέα ὁδῶν] τουτέστιν Αμφιπόλεως, quae prius ita vocabatur. BRODAEVS.

37. Φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύ-

νὴν ἐπὶ τῇ [38] γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν [39] ταύτην, τότε μὲν ἥρμοττε λέγειν, καὶ ἐρρέθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκριβέστατα· νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη συντέμνειν τοὺς 24. λόγους. ἃ δὲ ἦν τῶν σημείων ἐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τούτων [40. 41] ἐπιμνησθήσομαι. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθέσης, εἰς ὧν τότων Ἀμύντας, ὁ Φιλίππε πατήρ, καὶ πέμπων σύνεδρον, καὶ 27. τῆς καθ' ἑαυτὸν ψήφε [42. 43] κύριος ὢν, ἐψηφί-

σατο

την lego. Et ὡς ἐνεδέχετο, [Nam *Aldus* ἐνδέχετο] ἀντὶ τοῦ, ὡς οἷόν τε ἦν. WOLFIVS.

38. γυναικὶ] *Phyllidi.* Tzetzes in *Lycophronem*: Ακάμας δὲ βελόμενος ἐλθεῖν ἐς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς περὶ Φυλλίδος, et reliqua. *Ouidius* Demophontem Acamantis fratrem Phyllidem dilexisse tradit. BROD.

39. ταύτην cum *Wolfio* Codd. *Regii* tres. Vulgo αὐτήν. TAYLOR.

40. τότων ἐπεμνήσθην] Sententia postulat ἐπιμνησθήσομαι, futurum. WOLFIVS.

Certe ἐπεμνήσθην, quae est *Stephani* lectio, et Codd. consensu approbata, non erat reiicienda, vti liquet ex tenore loci, παρεσχόμην 251. 2. ἔφην 251. 4. TAYL.

41. ἐπεμνήσθην] nullus dubitauit Wolfii veram et necessariam emendationem ἐπιμνησθήσομαι, ab ipso in textum immissam, et a Tayloro seruatam, immotam relinquere, Tayloro quamuis improbante et obloquente. REISKE.

42. κύριος ὢν] Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, et in vno illius suffragio situm, restitutam fuisse Athenienſibus Amphipolim: de qua plura adnotaui in *Philippicam Isocratis*. WOLFIVS.

43. κύριος ὢν] cum liber esset suffragii sui arbiter nul-

σατο [44] Αμφίπολιν [45] τὴν Αθηναίων [46] συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ελλήνων Αθηναίοις. [47.48] καὶ τούτων τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ελλήνων, καὶ τὲς [49] ψηφι-

lo metu, nulla neceſſitate conſtrictus, ſed ex animi ſui ſententia ſuffragium dans, negansue cui vellet. REISKE.

44. ἐψηφίσατο] Ex ſequentibus patet legendum ἀπεψηφίσατο. PALMER.

45. Αμφίπολιν τὴν Αθηναίων] S. ἔσαν. WOLFIVS.

46. συνεξαιρεῖν — Αθηναίοις] Opem ferendam Athenienſibus ad vrbem expugnandam. Sed in *Epiſtola*, quae in *Orationes Demoſthenis* relata eſt, qua bellum Athenienſibus indicit, Philippus Amphipoleos ius argute ſibi vendicat. Vtut eſt, Amphipoli amiſſa, *Demoſthenes* Philippum ſe ne domi quidem tuto manſurum exiſtimare adfirmat. Sic autem ſolent homines, vt ea, quae ſibi expedire putant, tanquam iuſtiſſima defendant: adeo vt *Iſocrates* adfirmet, vrbis neque iuris, neque foederum, neque vllius rei, niſi vtilitatis ſolius, rationem habere. WOLFIVS.

47. καὶ τοῦτο τὸ κοινὸν] Sic ordinanda verba ſunt: καὶ τοῦτο τὸ δόγμα τῶν Ελλήνων, καὶ τὲς ψηφισαμένες παρεχόμην μάρτυρας, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem teſtes ii ſunt, quorum nomina decreto inſcripta legebantur, κατὰ συνεκδοχὴν, ἢ κατάχρησιν. Teſtis enim proprie homo eſt: literae, aliaeue res ſimilitudine quadam teſtes appellantur, quod idem efficiant, quod teſtes, fidemque narrationi concilient. WOLFIVS.

F. τούτε τὸ κοινὸν δόγμα, *huius rei*, vt pag. 271. l. 13. καὶ τούτε τὴν βελὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. Vide et pag. 283. l. 2. MARKLAND.

48. τοῦτο] dedi τέτων ex auctoritate Harleiani. REIS.

49. ψηφισαμένες] ſubaudi αὐτὸ. nomina eorum,

σαμένους, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας 30. παρεσχόμην. ὧν δὲ Αμύντας ἀπέστη ὁ Φιλίππου πατὴρ, ἐναντίον τῶν Ελλήνων ἁπάντων, ἐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τέτων, ἔφην ἐγὼ, σὲ τὸν ἐξ ἐκείνε 50 γεγενημένον, οὐκ ἔστι δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. 51. 52 εἰ δ' ἀντιποιῇ, κατὰ πόλεμον λαβὼν, 33. εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυ-

ἁλω-

qui ſuffragio ſuo hoc decretum tuliſſent atque comprobaſſent. REISKE.

50. γεγενημένον] γεγεννημένον. MARKLAND.

51. εἰ δ' ἀντιποιῇ, [ita enim, ſi per operas typographicas licuiſſet, edidiſſe fas erat] Totus hic locus obſcuritate laborat, neque multum ab Interprete iuuatur. Sententia videtur eſſe huiusmodi: ſc. *Cum vrbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Athenienſibus bellum geſſiſſes, ad quos ſc. ea Ciuitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiſcum, ſed cum Amphipolitanis, colonis noſtris, decertaſti. Proinde non* illorum *habes vrbem, iure belli partam, ſed Athenienſium; ab Amphipolitanis quidem eripuiſti, verum non quod illorum fuerat, ſed quod alienam ad ditionem ſpectabat.* Vltimum membrum Orationis Cl. *Marklandus* ita vertit: *Sed ſi abſtuliſti Amphipolitas Athenienſibus, non ea* etc. TAYLOR.

52. ἀντιποιῇ — ἔχειν] Bene ſi habet ἀντιποιῇ, valet h. l. idem atque προσποιῇ, quod ſi autem hoc tibi ſumis atque arrogas, vt te aias Amphipolin iure tenere, ideo quod armis ceperis, concedo tuam eſſe, iureque a te teneri optimo, ſi in bello aduerſus nos ſuſcepto eam nobis eripueris, armis tuis expugnatam captamque. Nihil obſcuritatis ego equidem hic cerno. REISKE.

ἄλωτον τὴν πόλιν [53] εἶλες, κυρίως ἔχεις, τῷ τῷ πολέμῳ νόμῳ κτησάμενος· εἰ δ' Ἀμφιπολίτας ἀφείλε τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἃ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν
36. Ἀθηναίων χώραν. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη καθῆκεν εἰς Δημοσθένην τὸ τῆς πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι λόγων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον, ὡς ἦν ὕστερον ἀκοῦσαι, καὶ
39. πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτῷ, ἐξηγγέλθη ἡ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. [54] ἔτω δὲ ἁπάντων διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον [55] σκοτεινόν τε καὶ [56] τεθνηκὸς δειλίᾳ, [57] καὶ μικρὸν [58.59] προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων,

53. εἶλες inter et εἶχες ambigo. REISKE.

54. ἔτω δὲ] Rectius, vti *Scaliger* monet, ἔτω δή. TAYLOR.

55. σκοτεινόν] Ἀσαφὲς recte exponit probus noster Scholiastes. Cum ergo Cod. *Mead.* ἀσαφῆ etiam habeat supra scriptum, similiter pro glossa accipio *Tzetzes* interea non vocem σκοτεινόν, sed illam alteram, τεθνηκὸς (quod non debuit) ista interpretatione donat, *Chil.* XII. 579.

Καὶ ὁ Αἰσχίνης τεθνηκὸς τὸ ἀσαφές πε λέγει. TAYL.

56. τεθνηκὸς] Malim τεθνηκώς. BRODAEVS.

57. καὶ μικρὸν προαγαγὼν] Scil. τὸν λόγον, ἢ τὸ προοίμιον. *Cum orationem humi repentem paulum ad res ipsas perduxisset.* WOLFIVS.

58. προαγαγὼν] προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων τὸν λόγον Cod. *Bern.* TAYLOR.

59. μικρὸν —] orationemque cum paululum in vetustiora earum rerum, de quibus ageretur atque contenderetur, veluti nauem in altum, adegisset. REISKE.

των, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ [60] διηπορήθη· τελευ- 42.
τῶν δὲ ἐκπίπτει ἐκ τῦ λόγυ. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φί-
λιππος ὡς διέκειτο, [61] θαῤῥεῖν τε παρεκελεύετο,
καὶ μὴ [62]. [63] νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ
τῦτο

60. *διηπορήθη*] Aliud ſcilicet erat, magnanimi regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conuiciis proſcindere. Hoc eſt *τῶν θρασυδείλων ῥητόρων* ingenium, turpe quidem certe et flagitioſum. Quanquam probabile eſt, *Demoſthenem* non male peroraſſe, cum *Plutarchus* ſcribat, Philippum ſummo ſtudio eius Orationi reſpondiſſe, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum eſſe vſum. Fabula igitur haec *Aeſchinis* ad exagitandum aduerſarium et iudices exhilarandos, et ab accuſatione abducendos pertinere videtur. WOLFIVS.

Saepe id accidit *Demoſtheni*, ſi *Plutarcho* fides, quem conſuli velim in tractatulo, *Quomodo quis in virtute* etc. TAYLOR.

61. *θαῤῥεῖν τε*] Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens a faceta deriſione, ac ne iniuſta quidem. WOLFIVS.

62. *νομίζειν*] Π. *πλεονάζει τὸ νομίζειν ἢ τὸ οἴεσθαι.* STEPHANVS.

63. *νομίζειν — οἴεσθαι*] Stephanus exiſtimabat alterutrum eſſe delendum. Mihi non tantum nihil hic loci tollendum, ſed vel addendum etiam videtur eſſe, ad hunc ferme modum. *καὶ μὴ νομίζειν ἐκβεβλῆσθαι* (aut *ἐκπεσεῖν*) *ὥσπερ τὰς ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τὸ οἴεσθαί τι πεπονθέναι.* neque propterea ſolummodo, quod conſeſſui viſus eſſet humani quid paſſus eſſe, exiſtimare, ſe ab illo conſeſſu exploſum et eiectum eſſe, quemadmodum hiſtriones ſcena eiici ſoleant, ſi quos inter recitandum memoria deſtituat. REISKE.

τᾶτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι· ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ κα-
33.1. τὰ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ λέγειν ὡς προέ-
λετο. ὁ δ', ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, καὶ τῶν [64] γε-
γραμμένων [65] διεσφάλη, [66] ἐδ' ἀναλαβεῖν ἔτι αὐ-
3. τὸν ἠδυνήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας,
ταυτὸν ἔπαθεν. ὡς δὲ ἦν σιωπὴ, μεταξὺ ἡμᾶς
ὁ κήρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δ' [67] ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ
συμπρέσβεις ἐγενόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρω-
πάσας ὁ χρησὸς ἔτοσὶ Δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι
6. μὲ ἔφη τὴν πόλιν καὶ τὲς συμμάχες. ἐκπλαγέντος
δὲ ἐκ ἐμᾶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάν-
των, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶ-
πεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Αθήνησι πραγμάτων ἐπι-
λέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον [68] καταπεπονημένον, καὶ
9. σφόδρα ἐπιθυμοῦντα τῆς εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι.
ἢ μέγα φρονεῖς, ἔφη, ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν
πεντήκοντα ναυσὶν, ἐδέποτε δὲ πληρωθησομέναις;

ἔτω

64. γεγραμμένων] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditatum eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes κατὰ Μειδίε. Ἐγὼ δ' ἐσκέφθαι μὲν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, φημὶ, καὶ ἐκ ἂν ἀρνηθείην. Consule in eius vita *Plutarchum*. BRODAEVS.

65. διεσφάλη] γρ. παρεσφάλη, *Schol.* TAYLOR.

66. ἐδ' ἀναλαβεῖν] *Ne colligere quidem sese.* Οὐδὲ hic non est συναπτικὸν, ἀλλ' ἐλαττωματικόν. WOLFIVS.

67. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν — ἐγενόμεθα] *Cum soli essemus et sine arbitris.* WOLFIVS.

68. καταπεπονημένον] *Afflictum, exhaustum aerumnis,* WOLFIVS.

ἔτω γὰρ ἠρέθικας Φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἰρηκας, ἐξ ὧν ἐκ εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πολέμε, ἀλλ' ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος. ἀρχομένε δέ με πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλεν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται οἱ τῆ Φιλίππε. ὡς δ' ἤλθομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα, ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τι λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείστην δὲ εἰκότως ἐποιήσατο διατριβὴν πρὸς τὰς ἐμὰς λόγες· ἴσως γὰρ ἀδὲν [69] τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον· καὶ πολλάκις με τἔνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, πρὸς δὲ Δημοσθένη, τὸν ἔτω καταγελάστως [70] ἀπαλλάξαντα, [71] οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς, οἶμαι, διελέχθη. τῆτο δὲ ἆρα ἦν [72] ἀγχόνη καὶ λύπη τάτω. ἐπειδὴ δὲ κατέσρεψεν εἰς φιλανθρωπίαν τὰς λόγες Φίλιππος, καὶ τὸ συ-

12. 15. 18.

69. ἀδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] τῶν ἐνδεχομένων ἢ δυναμένων λέγεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. WOLFIVS.

τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] *quae dicere oportebat.* BRODAEVS.

70. ἀπαλλάξαντα] ἀντὶ τῆ ἀπαλλαγέντα τῆ λέγειν. WOLFIVS.

71. ἀδ' ὑπὲρ ἑνὸς] Aliter Plutarchus, τὸν Φίλιππον μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ἀντειπεῖν πρὸς τὸν Δημοσθένες λόγον. WOLFIVS.

72. ἀγχόνη] ἀγχονὴ Codd. *Mor.* et *Mead.* retracto accentu in vltimam ſyllabam. Similia tradunt magiſtri. Ad illa *Ariſtophanis Acharn.* 125.

— Ταῦτα δῆτ' ἐκ ἀγχόνη;

haec habet Scholiaſtes vetus: Η διαφορὰ τῆ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τῆ πάθες· βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος. Quae ſolidiſſime refutat *H. Steph. Theſ. Gr.* T. I. col. 58. vbi huic *Aeſchinis* loco nonnullam lucem immittit. TAYLOR.

τὸ συκοφάντημα, ὃ προειρήκει κατ' ἐμὲ πρὸς τὰς συμπρέσβεις ἔτος, ὡς ἐσομένῳ πολέμῳ καὶ [73] διαφορᾶς αἰτίᾳ, [74] διέπιπτεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς ἐξισάμενος αὐτῷ καταφανὴς ἦν· ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν [75] ἐπὶ ξένια, δεινῶς ἀσχημονεῖν. Ἀφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τῆς πρεσβείας, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. [76] Ὅ, τι μὲν οὖν δήποτ' ἦν ὁ

21. 24.

73. διαφορᾶς] Vnus e Codd. *Regiis* addit ἀντὶ εἰρήνης: Et omnes pariter cum *Meadiano* habent, loco τῷ, αἰτίᾳ, ἐκ τῷ ἐναντίᾳ. TAYLOR. Videtur in antiquis libris gemina huius loci verſata fuiſſe lectio, altera vulgata, altera, quae pro αἰτίᾳ daret ἐκ τῷ ἐναντιῶσθαι. (non autem ἐναντίᾳ.) *quaſi ex oblocutione bellum et diſcidium eſſet exſiturum.* quae lectio neſcio an melior etiam ſit vulgata, quae alias non eſt contemnenda. REISK.

74. διέπιπτεν αὐτῷ] *excidiſſet ei, ademptum eſſet.* WOLFIVS.

75. ἐπὶ ξενίᾳ] Vide, annon praeſtet ἐπὶ ξένια? vt Cod. *Mead.* Ita infra 298. 1. Ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων. Et mecum ſentit *Stephanus* in *Theſauro.* Corrige pariter *Jul. Pollucem* Lib. VIII. cap. IX. §. 138, qui hoc mendo laborat. Video tamen haec non placere *Brodaeo*, qui exaduerſum ſtat, ἐπὶ ξενίᾳ, inquit ille, non ξένια. *Diodorus* enim L. 13. ἅπαντας τὸς ξένους καλεῖ ἐπὶ ξενίᾳ. TAYLOR.

76. ὅτι μὲν ἓν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ etc.] Κέρκωπες, πονηροὶ, πίθηκοι, πανοῦργοι. Notum eſt Prouerbium, Κέρκωπες. V. *Caudatus*, *pollen*, *verſipellis.* Παλιμβολία, εὐμετάβλητος γνώμη, παλίμβολος, ἀβέβαιος, ἄπιστος, ἀδόκιμος, ἀνελεύθερος, ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, τρίπρατος, παρὰ τὸ πάλιν βάλλεσθαι. WOLFIVS.

ἦν ὁ κέρκωψ, ἢ τὸ καλούμενον [77] παιπάλημα, ἢ [78] τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τοιαῦτα ῥήματα, ἐκ ἤδειν πρότερον· νυνὶ δὲ ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας, μεμάθηκα. [79] διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον

77. παιπάλημα] Παιπάλη, τὸ λεπτομερὲς τῷ ἀλεύρῳ, πανοῦργον, ποικίλον ἐν κακίᾳ, πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχον, nequam. *Plutarchus* citat iambicum trimetrum

Ὦ παιπάλημα λυγκὸς αἰολώτερον.

[Certe in Sermone *de Poetis audiendis* ſcribitur

Ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον.]

Non ignorauit vtique *Aeſchines* ipſorum verborum vim, ſed exemplo *Demoſthenis* edoctus, ea rectius intellexit, γενομένων αὐτῷ παθημάτων, μαθημάτων. Ego liberius verti, *Quid igitur eſſet Cercops, aut Vertumnus, aut Chamaeleo*, etc.; quod commoda verba, quae Graecis reſponderent, non occurrebant. WOLFIVS.

Haec omnia vafritiae ſunt vocabula et ſummae aſtutiae; qualia ſunt illa apud *Ariſtoph. Au.* 428. quae hic non incommode citari poſſunt:

ΧΟ. Ἐνι σοφόν τι καὶ φρενί;
ΕΠ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

Bina coniungit *Syneſius* in libro *de Prouidentia*, vt mulierculam quandam crudelius dilacerare poſſet, quam παιπάλημα κερκωπεῖον appellat. Verum haec omnia melius diſces a Lexicis, vel a *Scholiaſte* noſtro non inerudito. TAYLOR.

78. τὸ παλίμβολον] malim ὁ παλίμβολος, vt modo ὁ κέρκωψ. REISKE.

79. διαλαμβάνων] *ſeducens, ſeorſim conueniens, per vices adiens.* WOLFIVS.

27. ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, τῷ μὲν, [80] ἔρανον συςήσειν ἐπηγγέλλετο, καὶ [81] βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταςήσειν, ἐμοὶ δὲ παρακολεθῶν, καὶ τὴν Φύσιν μακαρίζων, καὶ τὰς λόγας, ἃς εἶπον, ἐγκωμιάζων, πολὺς [82] ἦν ἐν τοῖς ἐπαίνοις καὶ
30. ἐπαχθής. συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων ἐν Λαρίσῃ, εἰς αὐτὸν μὲν ἔσκωπτε, καὶ τὴν ἀπορίαν, τὴν ἐν τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον. συναποφηναμένε δὲ κἀμέ τι τοιᾶτον,
33. ὡς μνημονικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτησιφῶντος δὲ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολήν [83] τινα ἑαυτῷ παλαιότητος καὶ πλήθες ἐτῶν εἰπόντος, καὶ προσθέντος, ὡς ἐν τοσούτῳ [84] χρόνῳ καὶ βίῳ, ἃ πώποθ' ἕτως ἡδὺν ἐδ' ἐπα-
36. φρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη, [85] ἀνακροτήσας ὁ Σίσυ-

80. ἔρανον συςήσειν] *Curaturum, vt ei collecta penderetur.* Etsi fortasse legendum, ἔρανον εἰσοίσειν, aut συνεισοίσειν. V. *collectam constituturum.* WOLFIVS.

81. καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις] ἐκ τῶν ἰδίων. Est enim δοτικὴ ὀργανικὴ, ἐχὶ δὲ μεταληπτική. WOLFIVS. Et in ea fere mente est BRODAEVS.

Et de suo laturum] Hoc fuisset ἐκ τῶν ἰδίων. Vertendum, *rebus* eius *priuatis*, rei familiari. MARKLAND.

82. ἦν τοῖς ἐπαίνοις] ἦν ἐν τοῖς ἐπαίνοις Codd. *Regg.* 1. et 3. vt pulchre diuinauerat Cl. *Marklandus* restituendum esse. TAYLOR.

83. τινα ἑαυτῷ] velim interseri τῆς. REISKE.

84. χρόνῳ καὶ βίῳ] est hendiadyoin, pro χρόνῳ τῷ βίῳ. REISKE.

85. ἀνακροτήσας] aut hic est pro συγκροτήσας, aut

[86] Σίσυφος ὅδε τὰς χεῖρας, ταῦτα μέντοι, ἔφη, ὦ Κτησιφῶν, ἐτ' ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴπois, ἐτ' ἂν ἔτος· ἐμὲ δὴ λέγων· τολμήσειν εἰπεῖν πρὸς Αθηναίους, ὡς [ἦν] ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν, καὶ μνημονικός. [87] ἀναισθήτως δὲ ἡμῶν ἐχόντων, καὶ τὴν 39.
ἐπιβολὴν ἃ προορωμένων, ἣν αὐτίκα ἀπέσεσθε, εἰς συνθήκην τινὰ ἡμᾶς κατέκλεισεν ὑπὲρ τῆ [88] ταῦτ' ἐρεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ καὶ δέησίν τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, μὴ παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Αμφιπόλεώς τι καὶ Δημοσθένης εἴποι. Μέχρι μὲν ἓν 42.
τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι μάρτυρες, ὃς προσπηλακίζων ἔτος καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε· τῶν δ' ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' [89] ὑμῖν λό-

γων

illud ἀνὰ in hac compositione iterationem et frequentationem, *iterum atque iterum cum manus complosisset.* REISKE.

86. Σίσυφος] *Brodaeus* in quodam loco ad *Antholog.* in literatorem quendam inuehitur, qui, hoc scommate non intellecto, Σίσυφος in σύμψηφος mutatum voluit. Illud est coniectare! TAYLOR.

87. ἀναισθήτως κ. τ. λ.] ἐκ αἰσθομένων, οὐδὲ καταλαβόντων τὴν διάνοιαν τῶν ὑπ' αὐτῆ λεγομένων. WOLF.

88. ταῦτ' ἐρεῖν] Vtrum ταῦτα, an ταὐτά? *Haec*, quae de Amphipoli dixerit *Demosthenes*, an *eadem*? WOLFIVS.

Responsum feret Vir doctissimus, si consulet 253. 17. et 254. 1. TAYLOR.

89. ἡμῖν] Non insitum admodum est, quod voluit SCALIGER, παρ' ἡμῶν. Omnes tamen fere libri nostri *Coisl. Regg.* 1. 2. 3. *Mead.* παρ' ὑμῖν. Atque ita olim coniecerat *Marklandus*. TAYLOR. τινὲς διορθοῦσι,

γων ὑμεῖς ἀκηκόατε. ὥστε ἐκ ἐνέσαι μοι ψεύδε-
34.1 σθαι. δέομαι δὲ ὑμῶν προσεπιπονῆσαι ἀκέοντας καὶ
τὴν λοιπὴν διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν πο-
θεῖ τὰ περὶ Κερσοβλέπτην ἀκέειν, καὶ τὰς περὶ
3. Φωκέων αἰτίας, σαφῶς εἶδα, καὶ πρὸς ταῦτα
σπεύδω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τέτων ἀκέσητε, οὐδ'
ἐκείνοις ὁμοίως παρακολεθήσετε· ἐὰν δ' ἐμοὶ τῷ
κινδυνεύοντι εἰπεῖν δῶτε, ὡς βέλομαι, καὶ σῶσαί με,
εἰ μηδὲν ἀδικῶ, δυνήτεσθε, ἱκανὰς εἰληφότες ἀφ-
6. ορμὰς, καὶ [90]. [91] θεάσασθαι ἐκ τῶν ὁμολογεμέ-
μένων καὶ τὰ ἀντιλεγόμενα. ὡς γὰρ δεῦρ' ἤλθομεν,
καὶ πρὸς τὴν βελὴν ἐπὶ κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν
ἀπηγγείλαμεν, καὶ τὴν ἐπιζολὴν ἀπέδομεν τὴν
παρὰ Φιλίππε, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθένης
9. πρὸς τὲς βελεύοντας, καὶ τὴν [92] Ἑσίαν ἐπώμοσε

παρ' ὑμῖν. STEPHANVS. παρ' ὑμῖν. BRODAEVS. Et sic dedi. REISKE.

90. θεάσασθε] Lego θεάσεσθε, vt δυνήσεσθε. WOLFIVS. BRODAEVS.

Vnde STEPHANVS δ τ. θεάσεσθε, ὡς εἶπε, δυνήσεσθε. Sed legendum potius θεάσασθαι, vti dudum correxeram, et habet Cod. *Bern.* qui etiam δυνήσεσθαι exhibet, verum non pari felicitate. TAYLOR.

θεάσασθαι, (vt σῶσαι) si ita ferant Codd. MARKLAND.

91. θεάσασθε] dedi θεάσασθαι. REISKE.

92. Ἑσίαν — βελαίαν] Erat enim in Senatu Vestae Ara. *Xenoph. Hellenic. ζ.* et *Diodor. 18.* Quod *Antipho* περὶ τοῦ Χορευτοῦ. Καὶ εἰσιόντες τὸ βουλευτήριον, καὶ ἐν αὐτῷ βελευτηρίῳ Διὸς Βουλαίε καὶ Ἀθηνᾶς Βελαίας ἱερόν ἐστι. BRODAEVS.

τὴν βελαίαν, συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν, [93] οἳ καὶ τοῖς λόγοις, [94] καὶ τῇ πίστει, λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τῆς πόλεως· ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ εἴπέ τι τοιοῦτον, ὡς ἐ ψευσάμην τὰς τῶν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπί- 12.
δας. τέλος δὲ πάντων. ἔγραψε γὰρ [95] ἡμᾶς στεφανῶσαι, [96. 97] θαλλοῦ στεφάνῳ ἕκαστον, εὐνοίας ἕνεκα τῆς

93. οἳ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ πίστει λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τ. π.] Post πίστει addidit Wolf de suo haec verba καὶ πράττοντές τε καὶ. quae Taylori quoque recoxit editio, pro more, plus illa, quam Criticum decebat, in renouandis et propagandis Wolfii erroribus et imperiis vltro sumtis, religiosa. Lectio Stephaninae, ex Aldina repetita, mihi satis probatur, quae hoc vult. οἳ ἐν τῷ λέγειν [hoc est, ἐν τῷ διαλέγεσθαι Φιλίππῳ ὑπὲρ τῆς πρεσβείας] ἐπέδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς πόλεως, καὶ ἕνεκα τῶν λόγων [ὧν εἶπον puta, καὶ τῆς τῶν λόγων δυνάμεως καὶ δεινότητος] καὶ ἕνεκα τῆς πίστεως. *qui verba pro rep. facientes, verbisque fideque digni ea effent.* Digni rep. sunt legati hi, qui et exspectationi ciuium de se conceptae satisfaciunt, vt nihil sit, quod eos ipsorum poeniteat, et qui magnam reip. apud exteros famam neque verbis, neque factis minuunt. REISKE.

94. καὶ τῇ πίστει λέγοντες] Videtur addendum πράττοντές τε καὶ λέγοντες. WOLFIVS. Istud καὶ in impressis ante πράττοντες, non est necessarium, et delevit MARKLANDVS.

95. ἡμᾶς] Π. ἡμῶν, ἵνα φέρηται πρὸς τὸν ἕκαστον. ἢ δεῖ γραφεῖν ὑμᾶς. STEPHANVS.

96. θαλλοῦ στεφάνῳ] Ἐπὶ μόνης ἐλαίας ἰδιάζεσι τὴν λέξιν. Corona de sacra Mineruae olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. WOLFIVS.

97. Difficultatem, quam Stephanus hic obmouet, sustuli commate post στεφανῶσαι ponendo. REISKE.

τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' ἐδὲν ψεῦδος εἴρηκα
15. πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεύς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω. [98] Ψηφισμα βελης ο Δημοσθενης ειπε. Μαρτυριαι των συμπρεσβεων περι των ειρημενων. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ δή-
18. μῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτησιφῶν, ἅλλας τέ τινας λόγας, καὶ τὰς πρὸς Δημοσθένην [99] αὐτῷ συγκειμένας ὑμῖν ἐρεῖν, περί τε τῆς ἐντεύξεως τῆς Φιλίππε, καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν τοῖς [200] πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μετὰ τᾶτον

98. *ψήφισμα βουλῆς*] S. C. DEMOSTHENE REFERENTE, vel, IN SENTENTIAM DEMOSTHENIS FACTVM. WOLFIVS.

Sufficit habere *ψήφισμα. μαρτυρίαι.* Cetera sunt scioli et literatoris. TAYLOR.

99. *αὐτῷ συγκειμένας*] Τὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, καὶ ἡμῖν, aut αὐτὸν. *συγκειμένας* autem *τὰς ὡμολογημένας, ea, quae pepigeramus, pacta et conuenta.* WOLFIVS.

Sensus ita procedit: *Dixit Ctesipho praeter alia, tum ea, de quibus conuenerat inter eum et Demosthenem, se apud vos dicturum, scilicet de affabilitate* etc. Errat idem *Wolfius* in interpretando, cum vertit, *item* de affabilitate etc. TAYLOR. *ἡμῖν ἐρεῖν.* placet *ὑμῖν.* BRODAEVS.

200. *τόποις*] [Ita Edit. *Ald.*] Lego *πότοις*: quia alibi dicitur, *κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ, νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν.* WOLFIVS. Et similiter BRODAEVS.

πρ. γρ. τόποις. Αλλα λέγεται ἀλλαχῦ, κάλλιστος

Φιλοκράτες εἰπόντος μικρὰ, καὶ Δερκύλε, παρῆλ- 21.
θον ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλην διεξῆλθον πρεσβείαν,
ἀπήντησα καὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσ-
βεσι διωμολογησάμην· εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς καὶ
δυνατῶς ὁ Φίλιππος εἶποι, καὶ τὴν δέησιν ἃν ἐπε-
λαθόμην τὴν Δημοσθένες, ὅτι ταχθεὶς λέγειν, ἐάν τι 24.
παραλίπωμεν ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. ἐφ' ἅπασι
δ' ἡμῖν ἀνίσταται τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ [1] τερα-
τευσάμενος, ὥσπερ εἴωθε, τῷ σχήματι, καὶ [2] τρίψας
τὴν κεφαλὴν, ὁρῶν [3] ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, καὶ δε- 27.
δεγμένον [3 a.] τὰς παρ' ἐμὲ λόγες, ἀμφοτέρων ἔφη θαυ-
μάζειν, καὶ τῶν ἀκεόντων, καὶ τῶν πρεσβευσάντων,
ὅταν

καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ, νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος
συμπιεῖν. STEPHANVS.

τόποις] πότοις. γρ. λόγοις. Cod. *Bern.* TAYLOR.

1. τερατευσάμενος — τῷ σχήματι] *Mirabiliter compoſito vultu et geſtu.* Actionem *Demoſthenis* fuiſſe popularem, ſed a viris grauibus improbatam, *Plutarcho* auctore didicimus. WOLFIVS.

2. τρίψας τὴν κεφαλὴν] Qui ſcalpunt vno digito caput, notantur vt molles. WOLFIVS. Vid. *Victor. Var. Lect.* VIII. 6.

3. ἐπισημαινόμενον] *geſticntem, vultu et geſtu approbantem.* WOLFIVS.

3 a. καὶ δεδεγμένον] Verba haec mihi ſuſpecta. Cur enim poſt participium temporis praeſentis ἐπισημαινόμενον vſurpet partic. praeteriti? Deinde δέχεσθαί τινος λόγες eſt exſpectare alicuius orationem verba facturi. Atqui Aeſchines iam verba fecerat. Non diſpliceret Scaligeri ἀποδεδεγμένον, ſi cum ἀποδεχόμενον mutetur. REISKE.

4 ὅταν παρέντες τὸν χρόνον, οἱ μὲν τὸν τῆ βουλεύσασθαι, οἱ δὲ, τὸν τῆ συμβούλευειν, 5 ἀποδιατρί-
30. βωσι, τὴν ὑπερόριον λαλιὰν ἀγαπῶντες ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασιν· ἐδὲν γὰρ εἶναι ῥᾴον, ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι. βούλομαι δ' ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἐπιδεῖξαι, ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι. ἅμα δ' ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τῆ δήμου. ἀναγνωσθέντος
33. δὲ, εἶπεν, ὅτι κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθημεν, καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται. λάβε δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἤκομεν παρὰ Φιλίππου φέροντες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, ἀπέχετε, ἔφη, τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστι βουλεύσασθαι. θορυβη-
36. σάντων δ' ἐπ' αὐτῷ, τῶν μὲν, ὡς δεινός τις εἴη καὶ σύντομος, τῶν δὲ πλειόνων ὡς πονηρὸς, καὶ φθονερὸς, καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς συντόμως, καὶ τἄλλα πάντα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει μνημονικὸς καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν Αἰσχίνη Φίλιππος; ἀλλ' ἐκ ἐμοί. ἀλλ' εἴ τις
39. αὐτῆ τὴν τύχην περιελὼν, ἑτέρῳ περιθείη, ἐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὴν ὄψιν λαμπρὸς εἶναι; ἐμοὶ δ' οὐ χείρων Ἀριστόδημος, ὁ ὑποκριτὴς, ὃς παρῆν ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. 6,7 μνη-

4. ὅταν κ. τ. λ.] ὅτ' ἂν παρέντες *Coisl.* TAYLOR.

5. ἀποδιατρίβωσι] διατρίβωσιν ἐν τοῖς παρέργοις, τῶν ἔργων ἀμελήσαντες. WOLFIVS.

6. μνημονικὸν] Paulo ante de eo dixerat, μνημονικὸς, καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte ἡγεμονικὸν κ. τ. λ. Nisi hae octo voces, μνημονικὸν — ἕτεροι, sint ab aliena manu. Vide p. 278. MARKLAND.

7. Non de nihilo suspectum hic est, quod modo ver-

μονικόν τις αὐτόν φησιν εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμ- 42.
πιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ Φιλοκράτης ὁ μεθ' ἡμῶν δει-
νότερος. λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Αμ-
φιπόλεως; ἀλλ' ἔτ' ἂν ὑμῖν ὁ ῥήτωρ [8] ἔτος, ἔτ' ἂν ἐμοὶ
λόγε μεταδοίη. ταῦτα μὲν δὴ λῆρός ἐστιν, ἔφη, ἐγὼ δὲ
ψήφισμα γράψω, καὶ τῷ κήρυκι σπείσασθαι [9] βέ- 35. I.
λομαι

fu 38. praeceſſerit, nec tamen ideo Marklando aſſentiar. Suſpicer potius oratorem, ſic ferme dediſſe. συμποτικόν τις αὐτόν φησιν εἶναι. καὶ γὰρ ἕτεροι ἦσαν. πιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ — *feſtiuum et hilarem in conuiuiis Philippum eſſe, eſt qui aiat. Fuerunt et alii. Bibulus eſt. Atqui Philocrates noſter multo eſt bibacior.* Illud συμ in συμπιεῖν videtur ex ἦσαν natum. REISKE.

8. Poſt ἔτος videtur τῆς ἐσίας deſiderari. debent enim res ab Aeſchine communicandae eiusmodi eſſe, vt perſonis eorum, quibus impertiendae illae ſint, conueniant. Demoſtheni quidem bene conuenit communicatio τοῦ λόγε, minus autem populo, cuius e re magis erat collatio pecuniaria, vnde reſp. ſuſtentaretur. Conuenientior itaque multo erit haec oratio: neque vobis facile quicquam de bonis ſuis impertiat, neque mihi locum relinquat declamandi. Notat itaque cupiditatem Aeſchinis. Auarus eſt, ait, Aeſchines, et aerario debita denegat, at idem tamen regnare in ſuggeſtu et ſolus loqui vult in foro et in concione, caeteros omnes tacere. REISKE.

9. βέλομαι] Abeſt a MS. *Mead.* Et illud ſane amplector. Ita quae ſequuntur vocem γράψω, erunt quodammodo verba ipſius Pſephiſmatis. Infra 264. 11. ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν, ἐκπλεῖν Αντίοχον, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγόν. Sc. *id ipſum* ratum eſſe voluit, *vt nauem ſolueret Antiochus et Imp. quaereret.* Ita 277. 15. ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα — σπείσα-

λομαι [10] τῷ παρὰ Φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτῆ δεῦρο ἰέναι πρέσβεσι, καὶ [11] τὰς πρυτάνεις, ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέσβεις, ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, καὶ τὰς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκῶμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε,

P 5

σθαι τῷ κήρυκι. Iterum ead. pag. l. vlt. ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, τὸ περὶ συμμαχίας βελεύσασθαι τὸν δῆμον. Quod si mihi haec concedas, praecidetur illa *Wolfii* coniectura, quae mox sequitur. TAYLOR.

10. *βέλομαι*] haud ego equidem hoc vocabulo offendar. paullo quidem, haud enim infitiabor, est oratio inuolutior. verum in sermone communi, cuiusmodi sermo hic Demostheni tribuitur, talia faciles ferimus. Sententia est. *βέλομαι σπείσασθαι*, — *καὶ ἐπὶ τέτῳ γράψω ψήφισμα*. Et praeterea mire valet illud *βέλομαι σπείσασθαι* ad inuidiam Demostheni creandam. Ita enim superba fingitur loquens, ac si solus remp. gubernaret, omniaque pro arbitrio ageret, populusque in ipsius auctoritate esset, atque ex ipsius nutu ac renutu penderet. REISKE.

11. *καὶ τὰς πρυτάνεις ἐπειδὰν*] [Ita Editt.] Deesse videtur *κελεύειν*, *ἐπειδὰν*, etc. vt postea, *παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τῆ Δημοσθένες ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τὰς Πρυτάνεις* etc. WOLFIVS. Ego rursus expunxi Wolfianum istud assumentum *κελεύειν*. Aptus est infinitiuus *ποιεῖν* e superiori v. *βέλομαι*. Volo Prytanas concionem conuocare. Quasi ex vnius Demosthenis nutu Prytanes penderent, et ad ipsius arbitrium conciones conuocandae aut dimittendae, et res gerendae sint, aut cessandum. REISKE.

δῆτε, ὦ ἄνδρες, καὶ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἦθος ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον. κάλει δέ μοι καὶ τὰς συμπρέσβεις, καὶ [12] τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, [13.14] καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ Δημοσθένους. „Ψήφισμα Δημοσθένους.„ ἐ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ εἶπε, θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι τοῖς πρέσβεσιν, ἐπειδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα. „Ψήφισμα Δημοσθένους.„ ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπεῖν δύναται, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ ὁμοσπόνδους [15] μελετᾷ. [16] Μαρτυρία. 9. 12. 15.

Τὴν

12. *τὰς μαρτυρίας αὐτῷ* [cum *Aldo*] *αὐτῶν* lege [cum *Stephano*] WOLFIVS. Ita BRODAEVS.

13. *καὶ τὰ ψηφίσματα Δημοσθένους*] Dele. Nam ea modo citauerat l. 15. Et satis apparet, quo casu hic ingeminarentur. Et notetur porro has voces *ψηφίσματα*, *μαρτυρίαι*, *ἐπιστολαί*, et similis, in MSto *Meadiano*, vti et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diuersis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic sane aequo nimium. TAYLOR.

14. *Φηφίσματα Δημοσθένους*] Pro plurali dedi singularem ex auctoritate Harleiani. Erat enim vnum modo illud Demosthenis; quapropter recte *ψήφισμα* appellatur. Verum tamen quia pluribus idem constabat articulis, ideo non minus recte *ψηφίσματα* appellatur. R.

15. *μελετᾷ*] *Declamationes meditatur.* WOLFIVS.

16. *μαρτυρία*] *τῶν συμπρέσβεων* addit MARKL.

Τὴν μὲν τοίνυν [17] κοινωνίαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, ἐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτες, ἀλλὰ Δημοσθένες καὶ [18] Φιλοκράτες [19. 20] εὑρήσετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν οἴομαι [21] παρα-
18. σχέσθαι. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐξέ μοι μάρτυρες· τῶν δὲ ἐν Μακεδονίᾳ ξηθέντων, καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων, τὰς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεσχόμην· τῆς δὲ ὑπὸ Δημοσθένες ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκέσατε καὶ

17. μαρτυρίαν] F. πραγματείαν. WOLFIVS.
Neque μαρτυρίαν placet, quod Impressi seruant, neque πραγματείαν, quod *Wolfius* hariolatur, a nullo Codice adiutus. Ecquis vero ferre potest τῶν πράξεων πραγματείαν? Omnino restitui iubeo κοινωνίαν ex MSS. *Bern. Mead. Coisl.* et *Reg.* 2. et *Brodaeo* denique. Eam vtique vocem profligauit Librarius, alteramque (μαρτυρίαν nempe) substituit, vtpote recens a simili vocabulo describendo. Modo 257, 16. τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτες κοινωνίαν. TAYLOR. Satis mirari non possum, cur Taylor toties coniecturas Wolfii illas ipsas, quas ipse damnat, tamen in editione sua reddiderit. Malae si erant, cur toleras? cur non expungis? Dedi κοινωνίαν libris auctoribus. REISKE.

18. καὶ Φιλοκράτες] F. addendum οὖσαν εὑρήσετε. Et [l. 10.] τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων [quod *Aldus* mendose excuderat] WOLFIVS.

19. εὑρήσετε] Melius cum *Mead.* et *Coisl.* εὑρίσκετε. T.

20. εὑρήτετε] equidem tuear. recte si rem perpendetis, videbitis, reperietis ex his testimoniis. REISKE.

21. παρασχέσθαι] F. παρεσχῆσθαι. Commodum hoc margini meo adleueram, et *Bern.* cum *Regg.* vno atque altero mihi animum addiderunt. TAYLOR.

καὶ μέμνησθε, [21]a. ἧς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς εἰρήνης. πάντα 21. δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψευσμένος, ἐπὶ τῷ καιρῷ [22] τούτῳ [23] δεινῶς ἐσχετλίασε. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων λέγεσθαι, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες, [24. 25] μεταπεμ-

21 a. ἧς] malim ὡς αὐτῆς. meminiſtis, Demoſthenem illius accuſationis principium feciſſe illam concionem, quam — REISKE.

22. τούτῳ] malim τούτων. harum rerum geſtarum in tempore tam improbe, tamque impudenter eſt mentitus, vt miſerum ſit. σχετλιάζειν h. l. accipio pro σχέτλιον ἑαυτὸν παρέχειν. geſſit ſe ſceleratum, cuius ob enormitatem audaciae in mentiendo deceat deorum hominumque fidem obteſtari. REISKE.

23. δεινῶς ἐσχετλίασε] Wolfius, *vehementer conqueſtus eſt.* Potius, *in terribilis anguſtias ſe coniecit.* Quod liquet ex ſequentibus, τοὺς γὰρ λόγους κ. τ. λ. IVRIN.

24. μεταπεμφθέντες] Potius μεταπεμφθέντας, *legatos — a populo* accerſitos. Ita *Demoſth.* in hac ipſa cauſa 120. penult. ταῦτα ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς ἔτος ἐτόλμα λέγειν, ἐφεζηκότων τῶν πρέσβεων, — ὃς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψασθε. TAYLOR.

25. μεταπεμφθέντες in nominatiuo bene habet. non enim legatos populorum, ſed populos ipſos μετεπέμψαντο Athenienſes, h. e. ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς ἀξιοῦντες συνελθεῖν ἀθήναζε διὰ τῶν ἑκάστης πόλεως πρέσβεων, mittebant Athenienſes legatos ad populos quosque Graeciae, inuitantes atque rogantes eos, vt Athenis conuenirent, non ipſi quidem, id quod fieri nequiret, at per legatos tamen, perſonam populi cuiusque, vnde eſſent, repraeſentaturos. Erant itaque populi ipſi οἱ μεταπεμφθέντες, arceſſiti, non autem legati eorum.

24. ταπεμφθέντες ὑπὸ τῆ δήμε, ἵνα κοινῆ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ μετὰ Αθηναίων, [26] καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τᾶτο εἶναι δοκοίη [27] συμφέρον, μετέχοιεν. σκέψασθε δὴ πράγματος μεγάλε κλοπὴν, καὶ δεινὴν ἀναισχυντίαν [29] ἀνθρώπε. τῶν
27. γὰρ πρέσβεων, ὃς ἐξεπέμψατε εἰς τὴν Ελλάδα, ἔτι τᾶ πολέμε πρὸς Φίλιππον ἡμῖν [30]. [31] ἐνεχηκότος, οἱ [32] μὲν χρόνοι τῆς [33] αἱρέσεως, ὅτε ἐξεπέμφθησαν,

Legationes enim Athenienſium, non ad legatos populorum, nondum deſignatos, ſed ad ipſos populos mittebantur. Populum ipſum μεταπέμπεται is, qui per legatos ſuos eum rogat, vt per legatos a ſe delectos ſe conuenire velit. REISKE.

26. καὶ τῆς εἰρήνης] Lego ἵνα κοινῆ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι — ἢ τῆς εἰρήνης, εἰ τᾶτο εἶναι δοκοίη σύμφορον, μετέχοιεν. TAYLOR.

27. σύμφορον] Lege συμφέρον. IVRIN. Ita MS. *Mead.* Ita SCALIG.

28. μεγάλε κλοπὴν] μεγάλην κλοπὴν *Regg.* 1. et 3. μεγάλην βελὴν, *Scal.* TAYLOR.

29. ἀνθρώπε] F. τ' ἀνθρώπε. Vid. ad pag. 247. M.

30. ἐνεχηκότος] πολεμεμένε ἔτι τᾶ πολέμε. WOLF.

31. ἐνεχηκότος] hic non idem, quod vulgo, ſignificat, ἔτι μέλλοντος καὶ ἐπερχομένε, imminente bello, et accedente, ſed ἔτι πιέζοντος καὶ ἐνοχλοῦντος, adhuc premente et vexante nos. REISKE.

32. οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως] Omiſit Interpres. Voluit Auctor: *vtrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo deſignabantur, in publica relata ſunt monimenta.* Pro αἱρέσεως *Scalig.* ex diuinatione, χειροτονίας TAYL.

33. αἱρεσεως ὅτε] malim καὶ interſeri. Duo ſunt diuerſa tempora, alterum, quo legatio decernitur, alterum, quo ablegatur et iter init. REISKE.

σαν, καὶ τὰ τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα, ἐν τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν ἔστιν ὅπου ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Ἀθήνησι· ταῖς δὲ ξενικαῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. ὅτος δὲ ἐφεστάναι παρὰ τῶν Ἑλλήνων φησὶ πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημόσθενες, ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ πόλεως ἧς τινος βάλει τῶν Ἑλληνίδων τὸν ὅμα, ἐξ ἧς ἀφῖχθαι τότε φῂς τοὺς πρέσβεις, καὶ τὰ προ-

βουλεύ-

34. Si εἰς seruatur, leg. videtur προόδους, detracto primae syllabae sibilo. Sin autem προσόδους seruatur, malim loco εἰς aut ὡς aut πρὸς. v. vers. 36. REISKE.

35. ἀπεστάλθαι] ἐφεστάναι *Coisl.* et *Mead.* Quod longe praestat. Adludit nimirum ad ipsa *Demosthenis* verba, quae nuper ad aliam rem confirmandam allegauimus, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων καὶ ἀκουόντων. TAYL.

36. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ] *Demosthenes* solet dicere, ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι, ivt et aquam bibere solitus, non modo ad aquam dicere et scribere. Crimen Graecanicae Legationis in *Demosthenem* retorquet *Aeschines* in Oratione *Ctesiphontea*, quod *Demosthenes* refutat absurdo. *Si vos*, inquit, *simul et socios ad bellum vocabatis, et pacem cum Philippo faciebatis, Eurybati res illa, non Athenienſium, erat.* Tradunt autem Eurybatum Croesi fuisse ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad Cyrum defecerit. WOLFIVS. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. SCAL.

37. πόλεως] εἰπὲ τῶν πόλεων ἥτινος βάλει. *Mead.* T.

38. τὰ προβουλεύματα αὐτῶν] F. addendum περὶ, vel, ὑπὲρ αὐτῶν. Paulo ante ait, ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. Et [l. 14.] ἂν παράσχῃς. WOLFIVS. Vbi *Ald.* et pariter *Mead.* παράσχῃ. *Mor.* et *Steph.* παράσχῃς. TAYLOR.

βελεύματα [39] αὐτῶν ἐκ τῆ βελευτηρίου δὸς ἀνα-
γνῶναι, καὶ]ὲς Αθηναίων κάλει πρέσβεις, ἓς [40.41] ἐξέ-
πεμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μάρτυρας· κἂν παρεῖ-
36. ναι, [42] καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις τὴν εἰρήνην
ἐποιεῖτο, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βελὴν
αὐτῶν προσόδες καὶ τὰ ψηφίσματα ἂν [43] παρά-
σχῃ, ἐν ᾧ σὺ φὴς ὄντα [43 a.] χρόνῳ, καταβαίνω,
καὶ

39. *προβελεύματα αὐτῶν ἐκ τῆ βελευτηρίε*] potest haec vulgata lectio, si quis contendat, probari. *προβέλευμά τινος* potest significare *Senatus consultum* in alicuius causa, *ὑπέρ τινος*. vt apud Demosthenem. *δίκη ὀνόματος*, pro *δ. ὑπὲρ ὀνόμ. actio de nomine* et alia talia crebra et paene infinita. Verum, hoc sic posito, quid facies in sequentibus *ἐκ τῆ βελευτηρίου*? Succurrit hic gemina emendandi ratio, vt aut *αὐτῷ* legatur, *illi*, scribae publico puta, aut, quod malim, *αὖ τὰ τῶν. probuleuma eorum, qui Senatui tum intererant;* aut denique vtrumque erit copulandum, ad hunc modum *προβελεύματα αὐτῷ τὰ τῶν ἐκ τοῦ βουλ.* REISKE.

40. *ἐξέπεμψαν*] F. *ἐξεπέμψαμεν*. TAYLOR.

41. *ἐξέπεμψαν* bene habet, scil. Athenienses, quod nomen modo praecessit. REISKE.

42. *καὶ μὴ ἀποδημεῖν*] Wolfius, *nec peregre profectos fuisse*. Immo, *nec peregre abesse*. Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. IVRIN.

Verte, *Athenienstum legatos citato testis: qui, si se adfuisse, non autem peregre abesse, testificati fuerint*, si *accessum eorum* etc. TAYLOR.

43. *παράσχῃς*] Aldus dedit *παράσχῃ*· perinde est, vtraque lectio bona est, vtrobique secunda persona singularis, illic in actiuo, hic in medio. Praetuli tamen lectionem Aldinae, vt editionis principis. REISKE.

43. a. *ἐν ᾧ συ φὴς ὄντα χρόνῳ*] Cur *ὄντα*, et non

καὶ θανάτῳ τιμῶμαι. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται, 39.
ἐπειδὴ [44.45] βουλεύεται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, οἱ δὲ πρέσβεις ἔπω [46] πάρεισιν, ἃς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ 42.
πρέσβεις, καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις. [47.48] καὶ τοῖς συμμάχοις, προγράψαι τὰς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. ἐν δὲ ταύταις βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους. ὅ, τι δ' ἂν βουλεύσηται ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κοινὸν δόγ- 36.1.
μα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι [49] τὸ τῶν συνέ-

δρων

potius γεγονότα aut γεγραμμένα. In Harleiano eſt pro duobus vocabulis ἐν ᾧ vnum ὡς, et pro χρόνῳ, ibidem legitur χρόνον. Vnde colligo ſic eſſe legendum et olim lectum, παράσχῃ ὧν συ φῂς ὄντα χρόνων. REISK.

44. βουλεύηται] βουλεύεται. MARKLAND. Ita SCALIG. et Cod. *Mead.* TAYLOR.

45. βουλεύηται] dedi βουλεύεται. REISKE.

46. πάρεισιν] Melius ad ſenſum, ſi verteris, *nondum domum redierint.* TAYLOR.

47. καὶ τοῖς συμμάχοις] Dele ſecurus. Iterantur enim ab imperito librario, ex linea praecedente. TAYL.

48. καὶ τοῖς συμμάχοις] non video, cur Taylor haec verba deletum eat. Athenis nullo non tempore legati ſociorum aderant, perpetuo in Vrbe commorantes, quī h. l. deſignantur, et p. 36. 2. vocabulo συνέδρων. Id enim nomen erat legatorum hoc genus. REISKE.

49. τὸ τῶν συνέδρων] τὸ κοινὸν τῶν συνέδρων δόγμα SCALIG.

δρων δόγμα. „Δογμα συνεδρων.„ παρανάγνωθι
3. δή μοι καὶ τὸ τῦ Δημοσθένες ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τὰς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια [50] τὰ ἐν ἄσει, καὶ τὴν ἐν Διονύσῳ ἐκκλησίαν, προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, ὁρίζων τὸν χρόνον, [51] καὶ προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι [52] τὰς ἀ-
6. πὸ τῶν Ελλήνων πρέσβεις. καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα κελεύει, ᾧ συνειπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βελεύσασθαι, Δημοσθένης δὲ καὶ περὶ συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς
9. τὸ ψήφισμα. „Ψηφισμα Δημοσθενους.„ Τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ὦ Αθηναῖοι, ἠκούσατε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀποδημίας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βελομένων ὑμῶν [53. 54] ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν συμμάχων
12. ἄκυρον πεποιηκὼς [55] δόγμα. οἱ μὲν γὰρ ἀπεφήναντο,

50. τὰ ἐν ἄσει] Ad discrimen τῶν Δηναϊκῶν, quae in Agro ad torcularia celebrabantur. WOLFIVS.

51. προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας] *Praeripiendo conciones*, hoc est, ita instruendis rebus, vt Conciones ante legatorum reditum haberentur. WOLFIVS.

52. τὰς ἀπὸ τῶν ἑλλήνων] dubium, vtros designet, legatosne graecorum venientes, ἥκοντας, an Athenienſium graecis e ciuitatibus domum reuertentes, ἐπανήκοντας. ego vero hoc posterius malim. REISKE.

53. ἀκροάσασθαι] F. κυρώσασθαι, *confirmare*. MARKL.

54. ἀκροάσασθαι bene habet, *audire relationes legatorum*. REISKE.

55. δόγμα] quo sancitum erat, deliberari de pace

ναντο, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας· Δημοσθένης δὲ ἐλόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ τάχιστα [56] μεταθέμενος, ἀλλ' ἔργῳ καὶ [57] ψηφίσματι προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. Εἶρηκε δὲ, ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν 15. ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην, ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, αἰσχρὰν καὶ τῆς πόλεως ἀναξίαν εἶναι φάσκων· [58] τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συναγορεύ- 18. οιμι τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας ᾠχόμην [59] φέρων, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων λέγουσι τρόπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' ἀ ψευδῆ

μόνον

e populorum graecorum ſententia, poſtquam ea ex ore legatorum eſſet accepta. Aeſchines id ſi voluiſſet, quod Markland vult, non κυρώσασθαι dixiſſet, ſed κυρεῖν. auctor ſententiae κυροῦται, populus κυροῖ. hic ſciſcit, ille operam dat, vt populum ad ſciſcendum impellat. REISK.

56. μεταθέμενος] S. τὴν βουλὴν, *mutato conſilio.* WOLFIVS.

57. ψηφίσματι προς.] ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. Ita diſtingue. Et forteſſe ὁ προστάξας, vt ὁ μεταθέμενος. Sic apud *Demoſth. π. παραπρεσβ.* p. 169. l. 11. ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑπισχνέμενος etc. MARKLAND.

58. τῇ δ' ὑστεραίᾳ] Sic et in *Demoſthenico* ſcriptum eſt, quia duobus continentibus diebus habitae ſunt Conciones. Non multo poſt coniungit τῇ προτέρᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ. WOLFIVS.

59. φέρων] πλεονάζειν δοκεῖ. WOLFIVS.

21. μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ [60] ἀδύνατα γενέσθαι,
μίαν μὲν αὐτὸς καθ' αὑτὸν Δημοσθένης μαρτυρίαν
μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς
ἀναμιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ, ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθα-
νότης, τετάρτην δὲ, ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἷς τῶν πο-
24. λιτευομένων, Ἀμύντωρ, ᾧ τὸ ψήφισμα ἐπεδείξα-
το Δημοσθένης, καὶ ἀνεκοινοῦτο, [61] εἰ δῶ τῷ γραμ-
ματεῖ, ἀχ ὑπεναντίον, ἀλλὰ ταυτὸν γεγραφὼς
Φιλοκράτει. καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνω-
θι τὸ Δημοσθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς τῇ
27. μὲν πρεσβείᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βελό-
μενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς
γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, ἐν ᾧ με φησὶν
αὐτὸς Φιλοκράτει συνειπεῖν. „Ψήφισμα Δημοσθε-
30. νους.„ Οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα ὡς ἐξ ἀρχῆς [62] ἐγ-
ράφη μένει· εἰ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι, πρὸς
τὰς [63] ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. ποιεῖ δέ μου
τὴν δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος [64] διαιρετὴν, τὸ

60. ἀδύνατα γενέσθαι] μὴ δυνάμενα γενέσθαι. Satis esset, absque γενέσθαι, τὸ ἀδύνατα. WOLFIVS.

61. εἰ δῶ] *Aldus*, *Stephanusque*, et hic et infra, Εἰδῷ τῷ γραμματεῖ, quasi nomen esset Scribae. TAYLOR.

62. ἐγράφη] ἔγραψα SCALIG. Infauste admodum.

63. ἐφ' ἡμέραν] Pro quo alias, καθ' ἡμέραν. WOLF. Scholiastes videtur legisse ἐφημέρους. Et similiter *Bern.* quoque. TAYLOR.

64. διαιρετὴν] [vt Editi] Ferri potest. Sed quid si διπλῆν, ἢ διττὴν? Sequitur enim μίαν. Impudens profecto fuerit hoc mendacium *Demosthenis*: nisi forte *Ae-*

ψήφισμα δὲ καὶ ταλῃθὲς μίαν. λόγων γὰρ μὴ προ-
τεθέντων εἰς τὴν ὑστέραν ἐκκλησίαν, τῶν δὲ πρόε- 33.
δρων κωλυόντων, ἂν ἐνῆν εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βουλόμε-
νος, εἴπερ ταὐτὰ Φιλοκράτει προειλόμην, κατηγό-
ρουν μὲν πρὸς τὰς αὐτὰς ἀκροατὰς τῇ προτεραίᾳ,
μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν συνηγόρουν; πότερα ὡς αὐ-
τὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον ὠφελήσων; ἀλλ' ἂν ἐνῆν 36.
65 ἀμφότερα [66] ἐξενέγκασθαι, ἀλλ' ὑπὸ πάντων
μὲν μισεῖσθαι, περαίνειν δὲ μηδέν. κάλει δέ μοι
καὶ Αμύντορα Ερχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνά-
γνωθι. ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν 39.
βούλομαι. μαρτυρεῖ Αμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἐβουλεύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς Φί-
λιππον κατὰ τὸ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν τῇ ὑστε-
ραίᾳ [67] τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε ἂν ἐξῆν δημηγο-
ρεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας 42.

ψη-

schines falsum decretum subiecerit, quod quidem ὑπογραμματεῖ γεγενημένῳ haud difficile fuit. WOLFIVS. Ego reuocaui veterem bonam lectionem διαιρετὴν expuncto Wolfii commento. REISKE.

65. ἀμφότερα] *Non licuit vtrumque.* Immo *neutrum.* Hoc certe ad loci sententiam tutius, vt liquet ex subiectis. Et sane non parum interest, vtrum hoc an illo modo interpreteris. TAYLOR.

66. ἐξενέγκασθαι] ἐκτελεῖν, διαπράξασθαι, περαίνειν, quo verbo paulo post vtitur. WOLFIVS.

67. τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν] Etsi alii dicunt promiscue dualia et pluralia coniungi, mihi tamen librarii suspecti sunt. Malim τοῖν δυεῖν ἐκκλησίαιν, vt ratio Grammatica et exempla *Platonica* complura postulant. WOLF.

ψηφίσματα [68] ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημοσθένην ἐπιδείξασθαι παρακαθήμενον ψήφισμα [69] γεγραμμένον [70] ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο [71] Δημοσθένες ὄνομα, καὶ ἀνακοινοῦσθαι
37.1. αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, [72. 73] ἐπιψηφίσασθαι τοῖς προέδροις· καὶ εἶναι [74] ἐφ' οἷς

68. ἐπεψηφίζετο] *Decernebantur, iubebantur a populo.* WOLFIVS.

69. γεγραμμένον ἑαυτῷ] Τὸ ἑαυτῷ referendum videtur vel ad παρακαθήμενον, vel ad ἐπιδείξασθαι. WOLFIVS. Immo ad neutrum. TAYLOR.

70. Facio cum Wolfio pronomen hoc aut ad ἐπιδείξασθαι, aut ad παρακαθήμενον referente. quod Taylor fieri negat oportere. Referendum igitur erit ad Demosthenem, eritque tantundem, atque τῷ Δημοσθένει. Sed hoc desiderabat auditor lectorue scire, cui Demosthenes ostendisset. Nam a quo scriptum esset illud scitum, ipse statim indicat his verbis, *in cuius fronte scriptum esset nomen Demosthenis.* REISKE.

71. Δημοσθένες] Τὸ Δημοσθένες ὄνομα. vt *c. Ctesiph.* pag. 426. l. 3. MARKLAND.

72. ἐπιψηφίσασθαι] Manus satis vetusta in margine *Mead.* ἐπιψηφισθῆναι ὑπὸ τῶν προέδρων. TAYLOR.

73. ἐπιψηφίσασθαι equidem tuear. Non Prohedri ἐπιψηφίζεσι, sed ὁ ἐπισάτης, princeps Prohedrorum solus in suffragia mittebat. Prohedri suffragia aut sua dabant, aut aliorum colligebant; id quod est ἐπιψηφίζεσθαι. potestatem autem suffragandi solus dabat Epistata. REISKE.

74. καὶ εἶναι] S. γεγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι. ἐφ' οἷς — ἔγραψε. S. ὁ Δημοσθένης. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· Hoc ἐξηγητικῶς subiicitur, et videtur esse commentum et additamentum *Aeschinis*, qui ea de causa iubeat ἐκ-

οἷς [75.] [76] τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιεῖσθαι· ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. κάλει δέ μοι Ἀμύντορα Ερχιέα, 3. καὶ [77] ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ δευρὶ παρεῖναι. [78] „Μαρτυρία Αμυντορος.„ Τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες. σκοπεῖτε δὴ, πότερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τἀναντίον αὐτὸς ἑαυτῷ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι. Επειδὴ δὲ καὶ τὴν δη- 6. μηγορίαν με διαβάλλει, καὶ τὰς εἰρημένας λόγους [79] ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται, ἔτ' ἂν ἀποδραίην, ἔτ'

ἂν τῶν

κλητεύειν τὸν Αμύντορα, ne falsum testem subornasse videatur. WOLFIVS.

75. καὶ εἶναι] scil. ταῦτα. et in illa formula scriptas fuisse conditiones eas. Ego reuocaui haec duo vocabula, quae Wolf expunxerat. REISKE.

76. ἐφ' οἷς] Εφ' οἷς si retineatur, erit, *quibus condicionibus*. Et forte scribendum, ἐπιψηφίσαι τοὺς προέδρους. Vide pag. 261. l. 16. p. 269. l. 1. *vt proedri populum in suffragia mitterent*. MARKLAND.

καὶ εἶναι ἐφ' οἷς. Ita habent Editi praeter *Wolfium*. Sensus ergo erit: *Communicauit Demosthenes cum Amyntore pscphisma, quod parauerat, — In eo autem inerat, quibus condicionibus pacem* etc. *fieri vellet: nimirum iisdem, quibus Philocrati placuerat*. TAYLOR.

77. ἐκκλήτευε] *Citato*, Wolfius. Verum impotenter. Vide *Harpocr.* v. Εκκλητεύειν, qui hunc locum respicit et illustrat, Cl. *Valesium* ad eundem, v. Κλητῆρες, et *Aesch. c. Timarch.* pag. 28. Scholiastes hic nugas meras agit. TAYLOR.

78. μαρτυρία Ἀμύντορος] Post has voces addit *Mor.* ψήφισμα ἀπὸ δήμου. Nescio sane, quo animo. TAYL.

79. ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται] *Male narrando de-*

ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην, οὔτ' αἰσχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦμαι.
9. βέλομαι δ' ὑμᾶς καὶ τὸς καιρὸς ὑπομνῆσαι ἐν οἷς ἐβεβουλεύσθε. τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῦ πολέμυ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· συνέβαινε δ' ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἑβδομήκοντα μὲν καὶ πέν-
12. τε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, καὶ κατέσησεν εἰς τὸ συνέδριον· (80 προήρημαι γὰρ παῤῥησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ ἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι, ἐὰν δὲ ἄλλως πως γινώσκητε, 81. 82. 83 καταχρήσασθέ
15. μοι, οὐ γὰρ ἂν ὑποσειλαίμην·) ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τριήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ

prauat. Sic *Aelianus* μιμήσασθαι τὰς εἰκόνας ἐπὶ τὰ βελτίω. WOLFIVS.

80. προήρημαι] προήρημαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς παῤῥησιάσασθαι. SCALIGER.

Parenthesis initium, quae in verbo ὑποσειλαίμην clauditur. BRODAEVS.

81. καταχρήσασθέ μοι] De hac formula in *Demosthene* dixi quid mihi videretur. διαχρήσασθέ με, *interficitote* me. Si legas βέλομαι καταχαρίσασθαί μοι: *animo meo obsequar*, aut, *morem ipse mihi geram.* WOLF.

καταχρήσασθαί μοι *Stephanus* edidit. καταχρήσεσθε *Bern.* καταχρήσασθε *Coisl. Regg. 2. 3.* Καταψηφίσασθε, quod habet *Regiorum* primus, videtur esse glossa. Quod etiam confirmat σχ. Καταχρήσασθε. Φονεύσατε, καταδικάσατε. TAYLOR.

82. διαχρήσασθε] Vertendum, *quod si alia vestra est sententia, interficite me.* IVRIN.

83. καταχρήσασθαι] non male id quidem. Saepe

84 85. 86 κατακεκομικέναι· καὶ ταῦτα ὑμῖν 87 ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος οἱ κατήγοροι δεικνύουσι· χίλια

enim infinitiuus pro imperatiuis vſurpatur. praetuli tamen καταχρήσασθε. REISKE.

84. μὴ κατακεκομικέναι] Fortaſſe nota numeri eſt, μῆ, 48. Amiſit ergo 102. triremis. Verti, *eas non reduxerat.* Sed quia de hac mea coniectura non dubito, ſubſtituo, XLVIII *reduxerat.* Diſſimilis Chabriae dux, qui non vrbem, non caſtellum, non nauem, non militem vllum amiſit. WOLFIVS.

85. μὴ κατακεκομικέναι] plauſibilis admodum coniectura Wolfii, ſuſpicantis in illo μὴ latere numerum 48. videtur tamen negatio μὴ ab hoc loco abeſſe non poſſe, et lector, auditorue numerum potius eum exſpectaturus eſſe, qui, quamuis minutus, tamen non ſit exhibitus, quam qui ſit. Quod ſi ergo locus hic medicina eget, quod in dubio relinquam, et, ſumto, labis ei non nihil inſidere, coniectura res geri poteſt, non minus facili, neque minus illa ſpecioſa futura, ajo Aeſchinem dediſſe, aut μηδ' ῆ id eſt μηδὲ ὀκτὼ, *ne octo quidem naues reportaſſe*, aut μηδὲ κ̄ κατακεκομικέναι, id eſt μηδὲ εἴκοσι, ne *viginti quidem.* REISKE.

86. Legendum μῆ *Quadraginta octo.* Quod in verſione ſeruauit *Wolfius.* IVRIN.

87. ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος lege [*Aldum* corrigens.] Et [l. antepen.] Δηιάρην τε. [olim enim δὲ] Et [ibid.] καὶ δραπέτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ελλάδος συνειλεγμένους, vel, καὶ εἰς ἀνθρώπους, vel, εἰς Πολυφόντην etc. συνειλεγμένους, ἀντὶ τοῦ, συνειλοχότας. *qui inſolentes et glorioſi duces homines fugitiuos collegerant e Graecia.* Quod magis placet, quam ſi ipſi duces homines fugitiui intelligantur. WOLFIVS.

Immo quidni et ipſi duces, ſc. ξενικῶν στρατευμάτων et μισθοφορικῶν, vt loquitur *Scholiaſtes?* Corruit ergo

χίλιὰ δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα ἐκ εἰς στρατιώ-
18. τας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι,
[88] Δηϊάρην τε καὶ Δηΐπυρον καὶ Πολυφόντην, δρα-

πέτας

omne fere id, quod elaborauit. Et videbitur sane tum intemperanter voculam alteram insinuasse, alteram insolenter exposuisse. εἰς Δηϊάρην Cod. *Mead.* Δηΐπυλον *Scal.* pro Δηΐπυρον. καὶ εἰς Πολυφῶντα marg. Cod. *Mead.* TAYLOR.

88. Δηϊάρην] Hos homines, Deiaren, Deipyrum, Polyphontem, (quae nomina omnia cum a re bellica repetita sint, ab ipsis sibi imposita ad terrorem creandum, non a patribus, neque a dominis data videntur) non ingenuos, sed seruos fugitiuos, ex omnibus Graeciae populis collectos, qui se ductores gererent militum mercenariorum, quos venales offerrent Athenienſibus, seu quicunque alius mercede conducere vellet, hos itaque ξεναγοὺς appellat h. l. Aeschines imperatorum Athenienſium ἀλαζονείας, h. e. materiam iactantiae et imposturae, quorum nominibus in concionibus ciendis et iactandis imperatores vanam et stolidam plebem Athenienſem solerent ludere et ad spem inanem inflare. Wolf inserendo καὶ de suo pone Πολυφόντην, quod καὶ in nullo libro est, locum hunc corruperat, atque obscurauerat. Seruatum illud καὶ a Tayloro, ego rursus expuli. Saepe cum essem mecum miratus, qui factum sit, vt Taylor tam crebras et tam foedas Wolfii παραδιορθώσεις, quas ipse in annotationibus damnat, tamen recoxerit, nunc tandem eius rei causam ex eius schedis intellexi. Taylor Demosthenem non ordine, non vno continuo tractu quasi spiritus, non ad certam praemeditatam descriptionem, sed et tumultuarie et lente per interualla lucubrabat. Singulas quasque orationes ad exemplum Francfurtanum vel Geneuense potius, a se non correctum, recudendas dabat operis suis securus.

πέτας ἀνθρώπους, ἐκ τῆς Ελλάδος συνειλεγμένους, καὶ χωρὶς [89] εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφόρους· [90] οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑξήκοντα τάλαντα εἰσέ- 21.
πραττον σύλλαξιν, κατῆγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ελληνας ἐκ [91] τῆς κοινῆς θαλάττης. ἀντὶ δὲ ἀξιώματος, καὶ τῆς τῶν Ελλήνων ἡγεμονίας ἡ πόλις ἡμῶν [92] Μυον-
νήσου

Quarum orationum vt singulae quaeque essent excusae, ita singulas Marklando mittebat perlustrandas, et ipse sic demum considebat ad animaduersiones in eas elaborandum. Quae vtique peruersa et inconsulta est ratio, desidiae quidem illa tuae famulans, at famam minuens et laudibus operis tui derogans. REISKE.

89. εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα etc.] *In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam concionalis milites.* WOLFIVS.

90. οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους etc.] Totus hic locus cum praecedentibus et sequentibus non bene cohaeret, et videtur esse hiulcus. Certe Oratio non est perfecta, et deest quoddam verbum, et forte plura, vt sententia commoda perficiatur. At fine ope MStorum, qui mihi desunt, suppleri non potest. PALMER.

91. κοινῆς] tametsi hoc mare liberum esset, neminique, qui vellet, vetitum id nauigando exercere. REISK.

92. Μυοννήσου] Haloneſum tenuisse piratas scribit Philippus in *Epistola*. Myonnesum, quasi *murium insulam* dicas, *Plinius* extremo libro quinto circa Ephesum collocat, quam Piratarum fuisse receptaculum adparet. An vero Μυόννησος archipiratae alicuius nomen fuerit, ignoro. Sententia est, Athenienſium classem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solitam. WOLFIVS.

24. νήσου [93] καὶ τῆς τῶν λησῶν δόξης ἀνεπίπλατο. Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκ ἔθ' ὑπὲρ Αμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ Λήμνου καὶ Ιμβρου καὶ Σκύρε, τῶν [94] ἡμετέ-
27. ρων κτημάτων. ἐξέλιπον δὲ Χερρόννησον ἡμῶν οἱ πο-
λῖται, τὴν ἅπασαν ὁμολογεμένως Αθηναίων, πλείσε δὲ ἐκκλησίας συγκλήτες ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβε καὶ θορύβε, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. ἕτω δ' ἦν σφαλερὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα, ὥσε ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα
30. Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεὺς, [95] εἰς τῶν φίλων καὶ ἑταίρων τῶ Χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Αυτίοχον [96] τὸν ἐπὶ

93. Post Μυοννήσε videtur excidisse τάξιν ἀντηλάξατο, vel simile quid. REISKE.

94. ἡμετέρων κτημάτων] *Xenoph. Hellenic.* 5. Τὰς δὲ ἄλλας Ελληνίδας πόλεις, τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἀφεῖναι, πλὴν Λήμνου, καὶ Ιμβρου, καὶ Σκύρε· ταύτας δὲ, ὥσπερ τὸ ἀρχαῖον, εἶναι Αθηναίων. Hoc innuit *Demosthenes* περὶ τῆς Αλονήσου. BRODAEVS.

95. εἰς τῶν φίλων] tametsi in amicis Charetis esset, eoque nollet in dedecus et damnum amici aliquid statui. Verum erat Charetis socordia et ignauia tam turpis, et res ab eo tam flagitiose gesta, vt homo vel amicissimus facere non posset, quo minus in Charetem ignominiosum quid decerneretur. REISKE.

96. τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν S. τεταγμένον, lege. Et [l. 16.] Αθηναῖοι δὲ ἀδὲ τὸν στρατηγόν. WOLFIVS. *Aldus* enim ἀδέν.

τῶν ἐπὶ] Lego τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, *actuariis comparandis praefectum*, quae maioribus nauibus subseruiunt. Et mox οὐδὲ. BRODAEVS.

ἐπὶ τῶν [97] ὑπηρετικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, κἂν ἐντύχῃ που, φράζειν, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Αθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Χερρόννησον τὴν Αθηναίων πο- 33.
ρεύεται, Αθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν, ἐδὲ τὴν δύναμιν, ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ' ἀλη-
θῆ λέγω, ἀκούσατε τοῦ ψηφίσματος, καὶ ἀναμνή-
σθητε τοῦ πολέμου, καὶ [98] τὴν εἰρήνην, τοὺς τῶν πο-
λέμων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖ- 36.
τε. „Ψηφισμα δήμου ο Κηφισοφων ειπεν. „ Οἱ μὲν
καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι ἦσαν, ἐν οἷς οἱ περὶ τῆς
εἰρήνης ἐγένοντο λόγοι. ἀνιξάμενοι δὲ οἱ [99] συντε-
ταγ-

97. Magnum vtique dedecus, praefecto minori, cui potestas in partem classis infimam et contemtissimam esset, in mandatis dari, vt imperatorem vniuersae classis, verbis S. P. Q. A. obiurget; perinde atque si Superintendens (exemplum enim iuuat proponere nostratibus familiare) Collaboratori scholae extremo iniungat, vt verbis suis, Ephori puta atque Consistorii, Rectorem obiurget. Bene haec inter se cohaerent, neque deest h. l. quicquam in ratiocinio et serie rerum; quod secus visum fuit Palmerio, sed falso. REISKE.

98. καὶ τὴν εἰρήνην — ἀπαιτεῖτε] Atqui habebant. Numquid igitur, pro τῆς εἰρήνης αἰτιᾶσθε? vt *Demosthenes.* WOLFIVS.

τὴν εἰρήνην — ἀπαιτεῖτε. Ad sensum ita: Non pacem, sed *pacis rationem.* Si pacem inhonestam aut infructuosam feceritis, *eius rei rationes exposcite, non a legatis, quibus integrum non erat optimis condicionibus uti, verum a ducibus belli, qui vel insciitia vel ignauia ad eas angustias vos redegerunt.* TAYLOR.

99. συντεταγμένοι ῥήτορες] Τὸ σύνταγμα τῶν

39. ταγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πό-
λεως οὐδὲν ἐνεχείρεν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς
300 τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκέλευεν [1]ἡμᾶς,
καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας
μεμνῆσθαι, καὶ τῶν τάφων [2.3] τῶν προγόνων, καὶ
42. τῶν τροπαίων. ἐγὼ δὲ ἁπάντων μὲν τάτων ἔφην
δεῖν μεμνῆσθαι, μιμεῖσθαι μέντοι τὰς τῶν προγό-
νων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν
ἄκαιρον φιλονεικίαν φυλάττεσθαι, τὴν μὲν ἐν Πλα-
ταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζομαχίαν, [4] καὶ τὸς
38. 1. ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν ἐν Μαρα-
θῶνι μάχην, καὶ τὴν ἐπ' [5] Αρτεμισίῳ ναυμαχίαν,
καὶ

ῥητόρων, *Conspiratio*, *Coniurati Oratores.* WOLFIVS.

300. εἰς τὰ προπύλαια] *Arcis vestibulum.* In quo res Atheniensium gestae, pictae erant. Horum mentio est *Thucydidi* et *Plutarcho* in *Pericle.* BRODAEVS.

1. ἡμᾶς] Malim ὑμᾶς. BRODAEVS.

2. καὶ τῶν προγόνων] Dele καὶ, vt fit, καὶ τῶν τάφων τῶν προγόνων. Pag. 247. l. 10. καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσι Et 294. l. 7. τάφων πατρώων μέθεσις. Noster κατὰ Κτησιφ. p. 463. l. vlt. καὶ αὐτὸς τὸς τάφους τῶν προγόνων ἐκ ὧν οἴεσθε κ. τ. λ. MARKLAND.

3. καὶ secundum deleui ex auctoritate Marklandi, ad quam Harleiani quoque codicis auctoritas accedit. REISKE.

4. καὶ τὸς ἀγῶνας τὸς περὶ Σαλαμῖνα] Omisit Interpres. TAYLOR.

5. Αρτεμισίῳ] Ita dedit *Wolfius:* et rectius credo, quam Αρτεμισίᾳ *Stephani Aldique.* Aliquatenus adiuvatur a MSto *Meadiano.* TAYLOR.

καὶ τὴν [6] Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους ἐπιλέκτους ἔχων Αθηναίων διὰ μέσης Πελο- 3.
ποννήσου, πολεμίας οὔσης, ἀδεῶς διεξῆει· τὴν δ' εἰς Σικελίαν στρατείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοηθήσοντες, τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτειχισμένης, καὶ τὴν [7] τελευταίαν ἀβελίαν φυλάξασθαι, ὅθ' ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλεμένων αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Αττικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκύρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο, ἐ δυ- 9.
νάμενοι· Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιὸς, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς

πολί-

6. Τολμίδα] *Pauſan.* in *Attic.* Nos de hoc plura in *Xenoph.* BRODAEVS.

7. τὴν τελευταίαν ἀβελίαν φυλάξασθαι] Loqui videtur de iis, quae ſub finem belli Peloponneſiaci acta ſunt, ante cladem Helleſpontiacam, quae Athenienſibus ſeruitutem adtulit. De Cleophonte iſto ſiue λυροποιῷ, ſiue λογοποιῷ, nihil alibi me legere memini. WOLFIVS.

Non tam obſcuro nomine erat Cleopho. Vide *Lyſiam c. Agoratum* ſaepiuſcule. Noſtrum etiam *c. Cteſiph.* infra pag. 422. dignos omnino, qui cum hoc loco conferantur. Idem procul dubio ab *Ariſtophane* convellitur *Ran.* 690. et a σχ. ad locum. neque λυροποιὸς, (neque λογοποιὸς,) ſed τυροποιὸς cognominatur. Vide *Lyſiam c. Nicomach.* pag. 479. Edit. Lond. Hanc hiſtoriolam de Cleophontis veſania, quae hic exagitatur, memorat σχ ad finem *Ariſtoph. Ran.* TAYLOR.

πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον,
12. εἴ τις εἰρήνης μνησθήσεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεξαμένους Φρυγῶν, καὶ [8] Λακεδαιμονίων ἁρμοστήν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς
15. τριάκοντα ἀφεμένους, οἱ [9] χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν [10]. [11] ἀκρίτως ἀπέκτειναν. τὴν μὲν τοιαύτην ἀβελίαν ὁμολογῶ παραγγέλλειν φυλάττεσθαι, τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μιμεῖσθαι. ἐγὼ γὰρ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων
18. οἰκειοτάτου ταῦτα ἐπυνθανόμην. Ἀτρόμητος γὰρ ὁ [12] πατὴρ ὁ ἡμέτερος· ὃν σὺ λοιδορεῖς, ἔτ' εἰδὼς ἔτ' ἐπιδὼν

8. Λακεδαιμονίων] M. Λακεδαιμόνιον ἁρμοστήν. Et [l. 8.] pro ἀκρίτως, ἀκρίτες. ἡ γὰρ αἰτιατικὴ Ἑλληνικωτέρα τῷ ἐπιῤῥήματος. WOLFIVS.

Quid si παραδεξαμένους Φρυγῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἁρμοστήν? TAYLOR.

9. χιλίους καὶ πεντακοσίους] In aliis variatur numerus. Vide de ea re differentem *Meurs. Athen. Attic.* l. 5. TAYLOR.

10. ἀκρίτως] Lege ἀκρίτους, vt in κατὰ Κτησιφ. pag. 455. l. 10. MARKLAND.

11. ἀκρίτως] seruandum equidem censeo, sed vna admonendum, vocabulum hoc h. l. vsurpari significatione nonnihil insolita, pro, non iudicum sententia, post causam rite disceptatam, damnatos. Vulgo enim *temere*, *inconsulto* significat. REISKE.

12. πατὴρ] Scribe, ὁ πατὴρ — vt mox, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας. Sic in *Androt.* p. 234. εἶγε ὁ πατὴρ ὁ σὸς ᾤχετο etc. MARKLAND.

ἐπιδὼν τῆς [13.14] ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, καὶ ταῦτα, ὦ Δημόσθενες, ἐκ τῶν [15] νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὤν· ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, [16] συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον. καὶ ὁ τῆς μη- 21.
τρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκε τοῦ Αχαρνέως υἱὸς, μετὰ Δημαινέτε [17] τοῦ Βεζύγου, συγκατεναυμάχησε Χείλωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥσε οἰκεῖά μοι

καὶ

13. ἡλικίας] Suspecta lectio, quia ὅσις ἦν τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας, dura constructio. WOLFIVS.

τῶν ἑαυτῦ ἡλικίας. SCALIG. Id tamen locum non expedit quidquam, quem pro deploratissimo habeo. TAYLOR.

14. ἐπιδὼν τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας ὅσις ἦν] tantum abest, vt damnem, aut suspectum modo vitii habeam, vt potius in elegantiis atticis numerem. Idem est, ac si dixisset, ἰδὼν ὅσις ἦν ἐπὶ τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας, id est ἐν τοῖς ἑαυτῦ συνηλικιώταις, *qui non vidisti, qualis fuerit pater meus aetate sua*, cum scil. eam ageret florentissimam. REISKE.

15. νομάδων Σκυθῶν] Τοὺς ἁμαξοβίους intelligo, qui plaustro domum circumuehunt, pascua quaerendi causa, παρὰ τὴν νομὴν καὶ τὸ νέμεσθαι. Africae populi etiam Numidae, Graecis sunt Νομάδες. Vide vitam *Demosthenis*. WOLFIVS.

16. συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον] Wolfius, *et populum restituit*. Rectius, *et vnus ex iis fuit, qui populum restituerunt*. IVRIN.

17. τοῦ Βουζύγου] *Cum Demaeneto*, Buzygis filio. MARKLAND.

24. καὶ συνήθη τὰ τῆς πόλεως [18.19] ἀτυχήματα εἶναι [20] τοῖς ὠσὶν ἀκούειν. Επιτιμᾷς δέ μοι καὶ τὴν [21] ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Αρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆσθαί με φῄς, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδώδης καὶ μονονοὺκ ἐστιγμένος αὐτόμολος. ἐγὼ δ' ἐν
27. μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ' ὅσον ἦν δυνατὸν, Αρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ελληνας ἐπὶ Φίλιππον, οὐδενὸς δ' ἀνθρώπου ἐπικουροῦντος τῇ πόλει, [22] ἀλλὰ τῶν μὲν,

18. ἀτυχήματα] Puto ſcribendum, ἀτυχήματά τε καὶ εὐτυχήματα. Nam ea, quam modo commemorauit victoriam naualem, certe non fuit ἀτύχημα. IVRIN.

Summus quoque *Scaliger* ſuo calculo confirmauit hoc iudicium et ἀγχίνοιαν viri ingenioſiſſimi: cuius ante hos dies obitum, cum bonis omnibus, non ſolum ea Diſciplina, quam praecipue coluit, verum omnigena Eruditio ſerio lamentatur. TAYLOR.

19. Cauſae nil video, cur de ſecundis Athenienſium rebus hic mentio fieri debeat. Pater, malis doctus, filium docuerat ſapere. Praeterea additum τοῖς ὠσὶν excludit τὰ εὐτυχήματα. Feriuntur aures fortius, atque perhorreſcunt a fama cladium et rerum ſaeuarum, ad has inprimis aures arrigimus. REISKE.

20. τοῖς ὠσὶν ἀκούειν] Eſto ἐμφατικὸς πλεονασμὸς, ſicut, *hiſce oculis videre*. WOLFIVS.

21. ἐν τοῖς μυρίοις] Τῆς Αρκαδίας ἄρχουσι. Diodor. l. 15. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λυκομήδης ὁ Τεγεάτης ἔπεισε τοὺς Αρκάδας ἐς μίαν συντέλειαν συνταχθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν σύνοδον, συνεστῶσαν ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τούτους ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμων καὶ εἰρήνης βουλεύεσθαι. BRODAEVS.

22. ἀλλὰ] ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπειθούντων, τῶν δὲ περιορώντων κ. τ. λ. SCALIGER.

μὲν, περιορώντων ὅ, τι συμβήσεται, τῶν δὲ, συνεπιστρατευόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ξητόρων χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβεβλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον, καὶ τὴν εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν σὺ νῦν αἰσχρὰν νομίζεις, ἐδεπώποθ' ἁψάμενος ὅπλων. ἐγὼ δὲ ταύτην εἶναι πολλῷ φημὶ καλλίω τῶν πολέμου. χρὴ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν [23] πρὸς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐπρέσβευον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς πρὸς τὰς δυνάμεις, ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἴστατε, καὶ τὰς προεδρίας, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὰς ἐν τῷ Πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε, ὁ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν εὐθύναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, [24] ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε. οὐδεὶς γὰρ θελήσει πρεσβεύειν. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου, καὶ Φωκέων, καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πρὸς τούτοις

23. πρὸς τὸν καιρὸν] *Ex eo tempore, quo legationem obiuerunt.* Non admodum accurate. Καιρὸς non eſt tempus ipſum, ſed, ſi ita loqui permiſſum ſit, *flos temporis, bella opportunitas, pulchra et tempeſtiua occaſio.* Ita diſtinguit *Demoſthenes* π. παραπρεσβ. 117. 10. πολλάκις — συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι: et deinde, 118. 3. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ πρέσαντα τῇ πόλει. TAYLOR.

24. ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους] *Id efficietis, ne vllum bellum componi, aut de pacis conditionibus agi poſſit?* WOLFIVS.

τέτοις διαβέβλημαι, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ, ὦ Αθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ
42. πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ δ' ἤκουον, ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἑκάτερα τούτων, ἅ τε εἶδον, ἅ τε ἤκουσα περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον μὲν καὶ ἐγὼ καὶ οἱ συμπρέσβεις ἅπαντες ὁμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου παρὰ Φιλίπ-
39. πῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθ' ὅτως ἔχει. συνέβαινε δ', ὅτε τὴν προτέραν ἐπρεσβεύομεν πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μετὰ τῶν συμπρέσβεων ἀπιέναι δεῦρο, Φιλίπ-
3. πῳ δ' ἐπὶ Θράκην ἐξιέναι, πρὸς δ' ἡμᾶς ὁμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσησθε, μὴ ἐπιβήσεσθαι μεθ' ὅπλων Χερρονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, [25] ᾗ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, ἀδεμία [26] μνεία ἐγένετο περὶ Κερσοβλέπτου.
6. ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἔπω δὲ ἀπηρκότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησία γίνεται, ἐν ᾗ Δημοσθένης, ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ, λαγχάνει προεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς εἶπε παρελθών,
9. ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοῖ δὲ ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου πρέσβεσιν, καὶ συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων

25. ᾗ] ἐν ᾗ. SCALIGER.

26. μνεία — περὶ Κερσοβλέπτ8] Sic ἔχω μνείαν περὶ σ8. II. *Tim.* I. 3. Vide et pag. 273. et *contra Androt.* p. 212. MARKLAND.

[27] Αλεξίμαχος ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισ- 12.
μα τοῖς προέδροις, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο, ἀποδοῦναι τὰς
ὅρκους Φιλίππῳ μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων τὸν ἥ-
κοντα παρὰ Κερσεβλέπτου. ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ
ψηφίσματος· καὶ ταῦτα οἶμαι πάντας ὑμᾶς μνη-
μονεύειν· ἀναστὰς ἐκ τῶν προέδρων Δημοσθένης, 15.
οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμα [28] ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ λύσειν τὴν
πρὸς

27. Αλεξίμαχος ὁ Πήληξ] Nae absurde feceris, mi *Wolfi*, iterumque similiter in illa altera *c. Ctesiph.* 418. 2. qui tam puerliter vertisti, *Aleximachus Galea.* Πήληξ nomen erat *gentile*, vt constat ex *Harpocrat.* qui posteriorem l. *Aeschinis* citat. Adde *Stephan. Byzantin. Valesium* ad *Harpocr.* l. c. et *Meurs. de Pagis Atticis*, ceteroſque, quibus id operae datur. Marmor apud *Sponium* ita videtur ſupplendum.

Σώσιμος Ισιγενοῦς πη .... ſc. πήληξ. TAYLOR.

28. ἐπιψηφιεῖν] *Approbaturum* Wolfius. Minus accurate. Negat Demoſthenes, ſe, qui *πρόεδρος* erat, *de eo ad concionem relaturum*, *aut ſententias rogaturum.* Similiter errat in ſequentibus l. 5. et 270. vlt. Ita olim 261. 15. τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς πρέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. Coniunge pag. quae ibi ſequitur, l. 14. et 17. Ita *Xenoph.* l. 1. *Memorabil.* ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ — ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. Formula ipſa huius Rogationis pene occurrit apud *Demoſth.* noſtrum *c. Androt.* T. III. pag. 214. Πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. Vbi rurſum errat bonus *Wolfius*, a *Budaeo*, credo, deceptus, aliisque,

πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἐδὲ γινώσκειν [29]τῶν *συμμαχιῶν τὲς [30] συνεφαπτομένες, ὥσπερ ἐν τοῖς

σπένδε-

qui huius significationis praerogatiuam non animaduerterunt. Adde *Demosth. c. Timocr.* T III. 785. 7. 391. 11. *Vales. ad Harpocrat.* p. 123. et *ad Mauss.* p. 185. et σχ. ad h. l. prae manibus. TAYLOR.

29. τῶν συμμάχων] dedi de meo τῶν συμμαχιῶν. et praeterea comma, quod in vulgatis est pone σπένδεσι, sustuli. Comparantur inter se, vt disparia, αἱ συμμαχίαι et τὰ ἱερὰ. In sacris quidem συνεφάπτονται τῶν ἱερῶν ii, qui suam eorundem sacrorum communionem et participationem testari palam volunt. Hi eadem exta, seu lances extis oneratas, omnes easdem manibus contingunt tenentque. Non autem noui pari modo tum quoque rem geri, cum belli societas cum aliquo ineunda et iureiurando sancienda est. Eiusmodi *simulapprehensores societatum in bellis* ego equidem haud noui, neque mihi arrident. Abhorret a more. neque enim societas bellica est pannus aliquis latus et ingens, ad quem cum adstiterint vtrinque centeni, oras eius manibus teneant. REISKE.

30. τὲς συνεφαπτομένες] Qui sacrorum ritus fuerint, mihi non satis constat. Sed hoc voluisse videtur *Demosthenes*, eos non habendos esse socios, qui commodorum participes esse velint, cum alias nihil praestent. Videtur importunitatem Cersobleptae perstringere, qui subito se Athenienses foederi immiscerat: id quod Philippus non sit aequo animo laturus, cui sit peculiaris cum Cersoblepte ratio. Libet quisque pro se: aliorum libationibus immiscere se vltro, parum decere videtur. WOLFIVS.

Locum pro me explicabit *Apostolius* XVIII. 48. Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει] Ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν. Ἔθος γὰρ εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων, συνεφά-

σπένδεσι τῶν ἱερῶν· 31. 32 ἀποδοθῆναι γὰρ περὶ τού- 18.
των ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοώντων δὲ ὑμῶν, καὶ τὸν
προέδρους ἐπὶ 33. 33 a. τὸ βῆμα κατ' ὄνομα καλούν-
των, ἕως, ἄκοντος αὐτοῦ, τὸ ψήφισμα ἐπεψηφί-
σθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὸν γράψαν-
τα τὸ ψήφισμα Αλεξίμαχον, καὶ τοὺς συμπροέδρους
Δημοσθένους, καὶ τὴν 34 μαρτυρίαν ἀνάγνωθι. 21.
„Μαρτυρια Των Δημοσθενους συμπροεδρων.„ Ὁ μὲν
τοίνυν ἐπιδακρύσας ἀρτίως ἐνταυθοῖ Δημοσθένης,
μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φαίνεται τῆς συμμαχίας
ἐκκλείων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διελύθη,
35 ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσ- 24.
βεις
πεσθαι τῆς θυσίας, καὶ κοινωνεῖν. καὶ Αἰσχίνης δὲ
ἔφη· Γινώσκειν ὥσπερ τοὺς ἐφαπτομένους. Emenda,
συνεφαπτομένους. TAYLOR.

31. ἀποδοθῆναι γὰρ] Malim δὲ. Expoſuit, quid neget: nunc addit, quid concedat, hoc modo, illud ſe paſſurum, vt concio peculiaris hac de re indicatur. ἀποδοθῆναι, pro ἀποδιδόναι χρῆναι, ἀποδοτέον εἶναι. WOLFIVS.

32. γὰρ bene habet, pendet ex ἐκ ἔφη ἐπιψηφιεῖν. *negabat — huic enim negotio aliam concionem datum iri.* Hoc enim eſt ἀποδοθῆναι, ſignificatione temporis futuri, h. l. non praeteriti. Reuocaui ergo γὰρ, expuncto δὲ, quod Wolfius illi de arbitratu ſuo ſuffecerat. REISKE.

33. ἐπὶ τὸ βῆμα κατ' ὄνομα καλέντων. Ita *Regg.* Codd. 1. et 3. TAYLOR.

33. a. βῆμα καλέντων] interpoſui κατ' ὄνομα. REISK.

34. μαρτυρίαν] μαρτυρίαν αὐτῶν, vt pag. 277. l. 1. MARKLAND.

35. ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους] Vtrum τοὺς Φιλίπ-

βεις [36] ἐν τῷ στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ [37] Κριτόβουλον ἀπήλασα τὸν πρεσβευτὴν
27. τὸν παρὰ Κερσοβλέπτου, παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμένου δὲ τοῦ δήμου, παρακαθημένων δὲ τῶν στρατηγῶν. πόθεν τοσαύτην ῥώμην λαβών; ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ
30. ἐτόλμων τοῦτο ποιεῖν, ἐπέτρεψας ἄν, ὦ Δημόσθενες; καὶ οὐκ ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγοράν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης ἀρτίως, [38] ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ μοι τοὺς στρατηγοὺς ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε. „Μαρτυριαι.„
33. [39] Οὔκουν δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' ἀνδρὸς πολίτου, [40. 41] ἐχ ἑαυτῆ, ἀλλ' ὑμετέρα· τοῦτο

γὰρ που, ἢ τοὺς Ἀθηναίων? Vide *Demoſth. κατηγορίαν.* WOLFIVS.

36. ἐν τῷ στρατηγίῳ] Τὸ στρατήγιον, aut fortaſſe στρατηγεῖον, domus imperatoria aut praetoria. WOLF. στρατηγείῳ STEPHANVS. MARKLAND.

37 Κριτόβουλον] Nec huius vlla apud *Demoſthenem* mentio. WOLFIVS.

38. ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν lege. WOLFIVS. *Aldinum* ὑπὸ pariter corrigit *Bern. Brodaeus* et *Steph.* TAYL.

39. ἐκοῦν] F. οὔκουν. *Nonne igitur* —? MARKLAND. Ita *Bern.*

40. ἐχ ἑαυτῆ] Is συμπολίτης dici poſſet, vt Latine conciuis, ob vitandam amphiboliam, ſi conſuetudo pateretur. Negat ſe ciuem eſſe Demoſthenis, qui capitalem inimicum agat. WOLFIVS.

41. ἐχ ἑαυτῆ] ciuis, non *ſui*, ſed *veſtri*, id eſt, Athe-

γὰρ [42.43] προσδιορθῶμαι τολμᾷ ἢ λίκα ὑπὲρ καὶ ψευδεσθαι, κινδυνεύοντος ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς ἂν εἰκότως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν ταῖς Φονικαῖς [44] δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ [45] κατέδειξαν, [46] τέμνοντες τὰ τόμια, [47] τοὺς νικῶντας τῇ ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι· καὶ 36.

τοῦτο

nienſis, Athenis, non illinc oriundi, vnde Demoſthenes genus ducit. Notabatur enim Demoſthenes peregrinitatis, vtpote cuius auia Scythis fuiſſet. REISKE.

42. προσδιορθῶμαι] *Hanc correctionem addo.* Poſſit etiam legi προδιορθῶμαι, *inprimis corrigo.* WOLFIVS. προδιορθῶμαι *Regg.* 1. et 3. TAYLOR.

43. προδιορθῶμαι] ſic dederat Wolf, et ſecundum eum Taylor. revocavi vetuſtam bonam lectionem προσδιορθ. cum ſibilo. Addit enim ad vocabulum πολίτης hanc veluti acceſſoriam διόρθωσιν, determinationem, errori praecavendo deſtinatam. REISKE.

44. ταῖς ἐπὶ Παλλαδίῳ recte monuit *Scal.* Quod vocabulum in priore delitescere potuit. TAYLOR.

45. κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια] Haec in *Ariſtocratea* copioſius et dilucidius explicantur. Τόμια ſunt fruſta apri ſacrificati, quibus inſiſtere oportebat accuſatorem. τέμνειν τόμια notus Atticiſmus, perinde ac ſi dixiſſet, θύειν θυσίαν, *re diuina facienda.* Verbo τέμνειν etiam *Homerus* vtitur, ὅρκια πιστὰ τεμόντες: *inuiolabili fœdere inter nos ſancito.* WOLFIVS.

46. τέμνοντες] ſine dubio τέμνοντας leg. Nil offendor eo, quod ſtatim αὐτῷ inſequatur, non αὐτοῖς. Subauditur enim, unumquemque ſacramentum hoc dicentium affirmare, recte ſanctèque de ſe pronuntiaſſe iudices. Solent Attici a plurali ad ſingularem, et rurſus ab hoc ad illum, ſubito tranſire. REISKE.

47. τοὺς νικῶντας] Pro τὸν νικῶντα: ſequitur enim αὐτῷ et αὐτὸν. Sed haec tranſitio ab *Vniuerſis* ad *Sin-*

τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι καὶ νῦν· τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια [48] ψηφίζεσθαι τῶν δικαστῶν, ὅσοι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν αὐτοῖς, καὶ ψεῦδος μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ δὲ
39. μή, ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὑτοῦ, τοῖς δὲ δικασταῖς εὔχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι; καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ πολιτικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλή-
42. σαι φόνε δικαίε βέλοιτο, ἥπε ἀδίκε γε [49] φυλάξαιτ' ἄν, τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν τινὸς ἀφελόμενος· [50] ἐξ ὧν αὐτὸς ἀνηρήκασί τινες, οἱ δὲ, [51] καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν. ἆρ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἄν μοι [52] συγγνώμην, εἰ κίναι-

gulos, vel contra, fieri solet. Sic *I. Tim. II. 15.* σωθήσεται δὲ (sc. ἡ γυνὴ) διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν (sc. αἱ γυναῖκες) ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. MARKL. τέμνοντα τὰ τόμια, τὸν νικῶντα. Et proxime, l. 8. ἐψηφίσθαι. SCALIGER.

48. ψηφίζεσθαι] malim ψηφίσασθαι, nam sententia tempus praeteritum postulat. Nisi malis Scaligeri ἐψηφίσθαι, quod idem valet. REISKE.

49. φυλάξαιτ' ἄν] S. ἀναπλῆσαι ὑμᾶς φόνε. Quomodo? ἀφελόμενός τινος τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. WOLFIUS.

50. ἐξ ὧν] S. ἀφαιρέσεως τῆς οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας τινὲς ἀνηρήκασιν ἑαυτούς. Quod et de Timarcho suspicantur. WOLFIUS.

51. οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ] S. οἱ θανάτῳ καταγνωσθέντες. Obscurus hic locus est, nisi lectio sic emendetur ac distinguatur. WOLFIUS.

52. συγγνώμην, κίναιδον] interposui εἰ. poterat etiam eodem sensu ἤν interponi, quod quam facile potuerit a vocabuli proximi fine elidi, vel absorberi, nemo

δον αὐτὸν [53] προσειπὼν καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μήθ' [54] ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα τὸ 40.I.
λοιπὸν μέρος τῆ κατηγορήματος τῆ περὶ [55] Κερσοβλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ δείξαιμι ψεῦδος ὄν; κάλλιστον γὰρ, εἶμαι, πρᾶγμα, καὶ χρησιμώτατον 3.
τοῖς διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίνεται. καὶ γὰρ [56] τὰς χρόνους, καὶ τὰ ψηφίσματα, [57] καὶ τοὺς ἐπιψηφίσαντας ἐν τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἅπαντα

non videt. Sed tum quoque, id quod neceſſario fieri debebat προσειπὼν reuocaui, pro προσειπόντι Wolfii. REISKE.

53. προσειπὼν] προσειπόντι, id eſt, εἰ προσείποιμι. Alioqui ad σοφὰ φάρμακα recurrendum erit, aut legendum εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπών. Maledicit adverſario cum veniae praefatione. Indignatio autem haec auget innocentiae opinionem et calumniae atrocitatem. WOLFIVS.

F. προειπόντι (ſc. pag. 247.) cum nota interrogationis poſt ἀφίησιν· Deinde, ἔπειτα τὸ λοιπὸν — δείξειμι ψεῦδος ὄν. κάλλιστον γὰρ — MARKLAND.

Εἰ κίναιδον προσειπὼν STEPH. Et MSS. *Coisl. Regg.* et *Mead.* TAYLOR.

54. ὅθεν] Ergo aut irrumatum eſſe ſignificat, aut ad ventoſam et mercenariam linguam hoc refertur. WOLFIVS.

55. Κερσοβλέπτην, vt Editi et MSS.] Κερσοβλέπτε. Etſi et hoc locum habere poteſt. WOLFIVS.

56. τὰς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα] mallem ſic verba ſtruxiſſet τὰ ψηφίσματα, καὶ τὰς χρόνους. Subaudi αὐτῶν. REISKE

57. τὰς ἐπιψηφίσαντας] *Eorumque ſuffragatores.* Male. Vide modo, quae adtulimus 269. I. TAYLOR.

παντα χρόνον φυλάττετε. εἴρηκε δὲ ἔτοσι πρὸς
6. ὑμᾶς, παρὰ τᾶτο διαφθαρῆναι τὰ Κερσοβλέπτε πράγματα, ὅτι τῆς πρεσβείας ὧν ἡγεμὼν ἐγὼ, καὶ κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, αὐτᾶ κελεύοντος εἰς Θράκην ἡμᾶς ἰέναι, Κερσοβλέπτε πολιορκημένου, καὶ διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ [58.59] ταῦτα μὴ
9. ποιεῖν, ἐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ωρεῷ, καὶ οἱ συμπρέσβεις, προξενίας κατασκευαζόμενοι. ἀκέσατε δὴ τῆς Χάριτος ἐπιζολῆς, ἣν ἐπέζειλε τότε τῷ δήμῳ, [60] ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν,

58. ταῦτα μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα] F. ταῦτα δὴ. WOLFIVS. Altera negatio ſuperuacua eſt. BRODAEVS. *Wolfius* ille ſatis infeliciter lectionem Codd. ſollicitavit. Si quid enim erat tentandum, ſic potius legerem, ταῦτα μὲν ποιεῖν ἐκ ἠθέλησα, ἀλλὰ κ. τ. λ. Sed fortaſſe nihil temere mouendum: κελεύοντος — διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ ἠθέλησα. Atque ita locum intellexit *Scholiaſtes*. TAYLOR.

59. Φιλίππῳ, ταῦτα μὴ ποιεῖν ἐκ ἠθέλησα] Sic olim erat diſtinctum, ego diſtinxi, vt par erat, Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, et cum conteſtatione Philippo interdicere, ne iſta faceret, [h. e. ne Kerſoblepten armis vexaret] ἐκ ἠθέλησα, *nolui*, ſcil. ἰέναι καὶ διαμαρτύρεσθαι. Reuocaui μὴ, cui Wolf arbitratu ſuo δὴ ſuffecerat. REISKE.

60. ὅτι] Potius ἐπέζειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτε ἡ κ. τ. λ. Ita *Reg.* 3. Quod ſi arrideat, emendabis Interpretem. TAYLOR. Ego equidem vulgata haud offendar, quae idem valet, atque ſi dediſſet orator, λεγόσης ὅτι. Quae epiſtola hoc dicit, vel qua in epiſtola perſcripta haec ſunt. Conf. ad p. 42. 30. dicenda. REISKE.

ἀρχήν, καὶ [61] Ιερὸν ὄρος κατείληφε Φίλιππος, Ε- 12.
λαφηβολιῶνος μηνὸς [62] ἕκτῃ φθίνοντος· Δημοσθέ-
νης δ' ἐν τῷ δήμῳ προήδρευε τότε τοῦ μηνός, εἰς ὧν
τῶν πρέσβεων, ἑβδόμῃ φθίνοντος. „[63] Επιστολη.„
Οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ 15.
μηνός, [64] ἀλλὰ καὶ Μουνυχιῶνος ἐξωρμήσαμεν. καὶ
τότε τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. ἔστι
γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπιέναι τοὺς πρέσ-
βεις ἐπὶ τοὺς ὅρκους. καί μοι λέγε τὸ τῆς βουλῆς ψή-
φισμα. „Ψηφισμα.„ [65] προσαναγνωθι δὴ καὶ
τὸν χρόνον, ὅσις ἦν. „Χρονος„ Ἀκούετε, ὅτι Μου- 18.
νυχιῶνος ἐψηφίσθη τρίτῃ ἱσταμένου. ὁ δὲ Κερσοβλέπ-

της

61. *Ἱερὸν*] Γράφεται *ἠραῖον ὄρος*, ait *Scholiastes*. quod erat Emporium ad ostium Ponti. *ἠραῖον* quidem *τεῖχος* occurrit *Olynth.* III. Sed non protinus necesse est id amplecti. *Montem* hunc *sacrum* memorat *Demosth.* in hac ipsissima causa, p. 167. Vide Cl. *Vales.* ad *Harpocr.* v. *Ἐργίσκη*. TAYLOR.

62. *ἕκτῃ φθ.*] Dies erat ille Elaphebolionis *sextus a fine*, retro computando. Non ergo in XXVI. cadet. *ἑβδόμῃ* pariter l. II. eodem calculi genere, non illum alterum diem *sequetur*, vt male Interpres, sed pridie erit. TAYLOR.

63. *ἐπιστολή*] F. deest *Χάρητος*. MARKLAND.

64. *ἀλλὰ μουνυχιῶνος*] Sententia monstrat, pone coniunctionem paucula quaedam deesse, in hanc ferme sententiam. *καὶ προχωρῆντος ἤδη*, non solummodo aliquos Elaphebolionis dies mansimus in Vrbe, sed etiam non citius excessimus, quam mense Munychione iam adulto. *καὶ*, quod Meadianus dabat, adsciui. REISK.

65. *προσαναγνωθι*] F. *προσανάγνωθι*. WOLFIVS.

της πόσαις πρότερον ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχὴν, πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι; ὡς φησι Χάρης ὁ [66] στρατηγὸς,
11. καὶ ἐπιστολὴ, τῶ προτέρου μηνὸς, εἴπερ Ελαφηβολιῶν ἐστι Μενυχιῶνος πρότερος. ἐδυνάμην οὖν ἐγὼ σῶσαι Κερσοβλέπτην, ὃς, πρὶν ἐμὲ [67] ἐξορμᾶν οἴκοθεν, ἀπολώλει; ἔπειτα οἴεσθέ τι τοῦτον ἀληθὲς εἰρηκέναι, ἢ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραχθέντων, ἢ περὶ τῶν ἐν Θετταλίᾳ, ὃς τῶ βε-
24. λευτηρίῳ, καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τοῦ χρόνου, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καταψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην Αθήνησι μὲν ἔκσπονδον ἐποίεις, πρόεδρος ὤν· ἐν Ωρεῷ δ' ἠλέεις. [68] καὶ νῦν μὲν δωροδο-
27. κίας κατηγορεῖς· πρότερον δ' ὑπέμενας τὴν [69] ἐπιβολὴν

Πότερον, παρανάγνωθι. ἕτω γὰρ Αἰσχίνης πρότερον [260. 6.] ἢ, προσανάγνωθι, ὡς τ. δ. STEPHAN.

Cum *Stephano* faciunt *Regg.* 2. 3. Quod multo facilius est. Cum *Wolfio* ceteri *Parisienses* et *Bern.* Vide doctissimum *Marklandum* ad *Aesch. c. Ctesiph.* 439. 17. TAYLOR.

66. ὁ στρατηγὸς καὶ ἐπιστολὴ] aut leg. καὶ ἡ ἐπιστολὴ (cum articulo) vt sit hendiadyeῖν, aut ὁ στρατηγὸς ἐν τῇ ἐπιστολῇ REISKE.

67. ἐξορμᾶν οἴκοθεν] Melius sic distinguitur, quam in Edit. *Stephanica*, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾶν, οἴκοθεν ἀπολώλει. Cod. *Bern.* hic habet ἐξορμεῖν. TAYLOR. ἐξορμᾶν οἴκοθεν, *priusquam ego Athenis discederem.* BROD AEUS.

68. καὶ νῦν μὲν] F. μὲ vel μᾶ. Et [l. 7.] τὴν ἐπιβολὴν, τετέσι τὴν ζημίαν. Et [l. 8.] ἐκ ἐπεξιών. WOLFIVS. Alii ἐδ'.

69. ἐπιβολὴν, quod erat in *Aldinis*, bene etiam corrigit *Brodaeus*, *Bern.* et recte legit et exponit *Scholiastes*. Vide notata ad *Lysiam*, p. 113. Edit. Lond. TAYL.

βολὴν τῆς βελῆς τῆς ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ, οὐκ ἐπεξιὼν τῇ τραύματος γραφῇ, ἣν ἐγράψω Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, ἐπιτεμὼν τὴν σαυτῷ κεφαλήν. καὶ [70] σεμνολογεῖς [71] ἡμῖν, ὡς οὐκ εἰδόσι [72] τοῦτοις, [73] ὅτι Δημοσθένης υἱὸς εἶ νόθος τῷ μαχαιροποιῷ. Ἐπεχείρησας δ' εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβείαν ἑξομοσάμενος παρεπρέσβευσα, καὶ ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ' αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς Ἀμφι-

70. *σεμνολογεῖς*] Ob iſtam conuiciandi licentiam reprehenditur *Aeſchines*. Ego vero par pari relatum puto, et Aeſernium cum Pacidiano comparatum. Quam multa enim, quamque impudenter in *Aeſchinem* confingit *Demoſthenes*? Adeo certe quidem, vt me iſtius vanitatis et maledicentiae ipſius vicem et pudeat et pigeat. WOLFIVS.

Π. *σεμνολογεῖς, ὡς ἐκ εἰδόσι, ἄνευ τῶ ἡμῖν.* STEPH.

71. *ἡμῖν*] bene habet hic locus. *ἡμῖν* idem eſt, atque *πρὸς ἡμᾶς*, aut *ἐν ἡμῖν*, et *ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις* ſunt datiui conſequentiae, aequivalentes genitiuis graecorum, aut ablatiuis latinorum, vulgo abſolutis, aut conſequentiae dictis. *Quaſi hi, iudices*, neſciant. *ὡς ἐκ εἰδότων τάτων.* REISKE.

72. *τούτοις*] Melius Cod. *Reg. 3. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν ὡς ἐκ εἰδόσι τοῦτο, ὅτι κ. τ. λ.* Eamque varietatem etiam lectionis adnotauit *Scholiaſtes*. Id quod *Stephani* hariolatione ſuperſedebit. TAYLOR.

73. *ὅτι Δημοσθένης υἱὸς ἦν νόθος Mor.* Nimirum iſtud *ὅτι*, et quae in illo exemplari ſequuntur, erat olim in margine *Τὸ Σημείωσαι*, vt ſentient omnes, qui iſtam adnotandi licentiam intelligunt. Deinde Nota textum ex ſua ſede praecipitauit. TAYLOR.

33. Αμφικτύονας, ἀρξώσως δ' ἔχων, καὶ μετὰ πολλῆς [74] προθυμίας ἀπαγγέλων, ἀφ' ἧς ἦκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ [75] ἐξωμοσάμην, ἀλλ' ὑπεσχόμην πρεσβεύσειν, ἐὰν ὦ δυνατός· [76] πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμαυτῦ, καὶ τὸν ἀδελφι-
36. δῆν, καὶ τὸν ἰατρὸν ἔπεμψα, οὐκ ἐξομεμένες ἐμέ· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος ἐᾷ τὰς ἐκ τῦ δήμυ χειροτονίας ἐν τῇ βουλῇ ἐξόμνυσθαι· ἀλλὰ τὴν ἀρξωσίαν μι δηλώσοντας. ἐπεὶ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τοὺς Φωκέας συμβάντα, ἀνέστρεψαν, γενομένης ἐκ-
39. κλησίας, ἤδη παρὼν καὶ δυνάμενος τῷ σώματι, προσαναγκάζοντος τοῦ δήμου [77] μηδὲν ἧττον πρεσβεύειν ἡμᾶς τὰς ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας ἅπαντας, ἀψευδεῖν πρὸς Αθηναίους ὤμην δεῖν. καὶ ταύτης τῆς πρεσβείας [78] οὐ κατηγορεῖς, μοῦ διδόντος τὰς εὐ-

θύνας,

74. προθυμίας] imo vero ἀπροθυμίας. Nam qui ex itineris longi aut infuauis, et infausti moleſtiis, aut aliunde languent, aegrotantue, hi ad verba faciendum inprimis multa et in magna concione, torpent. REISK.

75. ἐξομοσάμην] ἐξωμοσάμην. MARKLAND.

76. πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge poſt βουλὴν, vt ſit πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν — ἔπεμψα. *Ad ſenatum uero*, poſtquam diſceſſerant legati, *meum fratrem miſi*. Annon haec longe praeſtant? TAYLOR.

77. μηδὲν ἧττον] tametſi Phocenſes, quorum cauſa iſta legatio illuc miſſa eſſet, iam periſſent. REISKE.

78. ἃ κατηγορεῖς] F. ἃ κατηγόρεις. WOLFIVS. Recte hoc. *Stephanus*, prae feſtinatione, credo, retinuit *Aldinam* lectionem κατηγορεῖς. TAYLOR.

θύνας, ἀλλ' [79] ἐπὶ ταύτην τὴν [80] πρεσβείαν ἥκεις, 42.
τὴν ἐπὶ τὰς ὅρκους· ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπολογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἁρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις, μεταφέρειν τοὺς χρόνους. ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τῆς πρεσ- 41.1.
βείας. πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβεων ὄντων, ἑνδεκάτῳ δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ὑπὸ τῶν συμμάχων, [81] οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν, ὅτ' ἐξήειμεν ἐπὶ τὴν 3.
ὑστέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, οὔτε ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν [82] αὐτοῖς ἐπιβεβλευκότα. περὶ μὲν οὖν [83] τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδοῦ, ἐκ ἐγένετο μνεία· οὐδὲ γὰρ τὸ ψήφισμα 6.
τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλὰ ἀπολαβεῖν μόνον τοὺς ὅρκους, καὶ ἄλλ' ἄττα· οὔτε [84] ἐλθόντας πράττειν

79. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρεσβείαν ἥκεις] malim ἀλλ' ἐπ' ἐκείνην τὴν πρ. ἥκεις, quod vocabulum demonſtrat, κατηγορεῖς etiam bene habere. REISKE.

80. πρεσβείαν] F. ὑστέραν, vt paſſim eam appellat. MARKLAND.

81. ἐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν] Quid hoc ad propoſitum? Nimirum hic *Aeſchines* friget, ac *Demoſthenem* potius criminatur, quam ſe defendit. αὐτῷ intelligendum de *Demoſthene*. WOLFIVS.

82. αὐτοῖς] Lege αὐτοῖς. TAYLOR.

83. τῆς ἐπὶ Θράκης] F. τῆς ἐπὶ Θράκην. Alia ratio verborum eſt στέλλεσθαι ἐπὶ Θράκης. WOLFIVS.

84. ἐλθόντας] *Wolfius* videtur legiſſe θέλοντας vel ἐθέλοντας. MARKLAND. Et id credo quoque. Sed errauit vehementer. *De itinere in Thraciam ſuſcipiendo*

ἓν ἐδὲν ἐνεδέχετο, [85] *περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων,* [86] *ὧν ἀρτίως ἠκέσατε, ἔθ' ἕτερος ἐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ καταγορεῖν ἐδὲν ἀλη-*
9. *θὲς ἔχων, τερατεύεται. συνηκολέθην δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο σωματόδεσμα φέροντες, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τέτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυρίε.*
12. *ὥστε τὲς συμπρέσβεις ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτῦ. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν, ἐκλήθη δι' αἰσχρεργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος, καὶ δεκαταλάντες* [87]

δίκας

nulla facta eſt mentio — neque ſi ſuſcepiſſemus, atque illuc peruenisſemus, *quidquam profeceramus.* TAYLOR.

85. *περὶ Κερσοβλ.*] *τῶν περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων* etc. *Τινὲς δὲ δ. ὧν ἀρτίως ἠκέσατε, ἀ προστιθέντες τῶν.* STEPHANVS.

τῶν περὶ Κερσοβλ. noſtri omnes, *Bern. Mead. Coisl. Regg.* I. 2. 3. TAYLOR.

86. *ὡς ἀρτίως*] M. *ὧν ἀρτίως.* WOLFIVS.

87. *δίκας ἑαυτῷ τῶν ἐπιτρόπων*] F. *δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων.* Et [275. 4.] *ὅτι μοι δοκοίησαν.* Et [l. penult.] *ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν.* Et [l. vlt.] *κατέλιπεν.* Et [276. 1.] *ὠήθη δεῖν.* Referuntur enim ad *τὸ δῆμος.* Niſi forte de induſtria mutarit numerum, vt ſubintelligantur *οἱ Ἀθηναῖοι.* WOLFIVS. Recte. Et hoc tolerari potuit. Vir igitur doctiſſimus neque *ἠξίωσαν*, neque *κατέλιπον*, inquietare debuit in ſua editione, aut *ὠήθησαν* ſimul in ead. ſollicitaſſet. l. vlt. *αὐτοῖς Steph.* non *αὐτοῖς.* Quod fortaſſe praeſtat. *In ſuam poteſtatem et deliberationem reſeruarunt incertum illum euentum*, vt integrum eſſet P. A. de ea re ſtatuere, *ſi legati non perſuaſerint, interea tamen eam ipſam per hos legatos experiri voluerunt.* TAYLOR.

δίκας ἑκάστῳ τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων, [88.89] Ἀργὰς ἐκλήθη, ἀνὴρ δὲ γενόμενος προσείληφε τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν, συκοφάντης. ἐπο- 15.
ρεύετο δὲ λυσόμενος τὰς αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἰρηκεν, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ δένα πώποτε Ἀθηναίων λύτρα πρα-
ξάμενον, [90] ἀκέων δὲ καὶ τῶν ἐκείνῳ φίλων ἁπάν- 18.
των, ὅτι καὶ τὰς λοιπὰς, ἐὰν εἰρήνη γένηται, ἀφήσει, πολλῶν δ' ἠτυχηκότων, τάλαντον φέρων, [91] ἑνὸς ἀνδρὸς, οὐδὲ τοῦτο λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύ-
τρα,

δ. τ. ἑαυτῇ τῶν ἐπιτρόπων. τινὲς δὲ, ἑαυτῷ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. STEPHANVS.

Lege, δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων, plano sensu. PALM.

δίκας ἑκάστῳ τῶν ἐπιτρόπων. *Regg.* 2. 3. Quam liquido affirmare possum veriorem esse lectionem. TAYL.

88. Eamque lectionem praetuli. Quod saepe dico, non possum satis mirari, qui factum sit, vt quas Taylor ipse damnaret παραδιορθώσεις a Wolfio, ipso auctore, in textum immissas, eas tamen reliquerit et reddiderit, melioribus praesentibus et in promtu positis. REISKE.

89. ἀργὰς] nescio an ex eo, quod esset ἀργὸς, saevus et truculentus, idemque dolosus, et ex insidiis subito solitus irruere, vt anguis, aut canis malignus. REISKE.

90. ἀκέων δὲ τῶν] Ἀκέων δὲ καὶ τῶν ἐκείνου φίλων. Cod. *Mead.* TAYLOR.

91. ἑνὸς ἀνδρὸς] malim ἀδ' ἑνὸς ἀνδρὸς, summam argenti, ne vni quidem captiuo, eique mediocris adeo conditionis homini, e vinculis liberando, satis futuram. Poterat quoque sic dixisse ἀδ' ἑνὸς ἀνδρὸς, καὶ τοῦτο ἀ λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα. Nam vt captiuus

τρα. ὡς δ' ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ συνήλθομεν εἰς
21. ταὐτὸν, καὶ Φίλιππον ἐκ Θράκης παρόντα κατειλήφαμεν, ἀνεγνώσθη μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἐπρεσβεύσαμεν, καὶ τὰ προσεταγμένα ἡμῖν [93] πρὸς τῷ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν συνηριθμούμεθα. ὡς δὲ ἑδεὶς ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐμέμνητο, ἀλλὰ περὶ
24. πραγμάτων ἐλαττόνων τὴν διατριβὴν ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγους, οὓς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ἐρηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ καὶ τῆς κατηγορίας ἠκούσατε, ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος ἠβούλετο εἰπεῖν, ἕτω καὶ
27. τῆς ἀπολογίας εὐτάκτως ἀκούσατε, καὶ τὸν αὐτόν μοι τρόπον διαμείνατε, ὅνπερ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς προειρημένοις ἤδη λόγοις ἠκροᾶσθε. ὅπερ γὰρ καὶ ἀρτίως [94] ὑπεθέμην, ὦ Ἀθηναῖοι, εἶπον συνειλεγμένων τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι [95] δοκείησαν τὸ μέγι-

quisque aut locuples, aut pauper esset, ita pluris ei libertas pauciorisue aestimabatur. REISKE.

93. πρὸς τὸ τὰς ὅρκους ἀ.] Praeterea *de iureiurando exigendo*. MARKLAND. Legendum itaque πρὸς τῷ τὰς ὅρκους ἀπολαβεῖν, vt *Scal.* quoque admonuit, et in *Mead.* continetur. Hanc Crisin defendunt ea, quae sequuntur. 275. 5. τὸ τὰς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι: tum autem praecipue 279. 3. βραχέα ὑπὲρ τῶν ὅρκων προεἰπὼν, ἐφ' οἷς ἥκομεν ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ προσετάξατε ὑμεῖς, διεξήειν. TAYLOR. Dedi πρὸς τῷ. REISKE.

94. ὑπεθέμην] id est προεθέμην, scil. εἰπεῖν. Quod modo proponebam et iam incipiebam dicere. REISKE.

95. δοκείης ἂν] Π. δοκοῖεν. τ. δ. δοκοίησαν. STEPHAN.

σον πρόσταγμα τῶ δήμῳ δεινῶς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ 30.
τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλε-
χθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων, [96] * εἶπον, κἂν
[97] εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα
πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω· τὸ δὲ
ὑπὲρ τῶν ὅλων ὀρθῶς βεβουλεύσασθαι, ὅσα καθ' [98] * ἡ- 33.
μᾶς ἐστιν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἔργον ἐστὶν πρέσ-
βεων φρονίμων. λέγω δὲ, ἔφην ἐγὼ, περὶ τῆς εἰς
Πύλας στρατείας, ἣν ὁρᾶτε ὅσαν ἐν παρασκευῇ. ὅ-
τι δὲ οὐ κακῶς σοχάζομαι περὶ τῶ πράγματος, με-
γάλα τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεισι μὲν γὰρ 36.
Θηβαίων, ἥκουσι δὲ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγ-
μεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες τοῦ δήμου ψήφισμα, ἐν ᾧ
γέγραπται „ πράττειν δὲ τοὺς πρέσβεις, καὶ ἄλλ'
ὅ, τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν.„ ἅπαντες δὲ οἱ Ἕλληνες
πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡγεῖ- 39.
το ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐξενεγκεῖν μετὰ παῤ-
ῥησίας [99] ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς Φίλιππον, Θη-
βαίων

δοκείης ἂν, *Ald.* δοκοίημεν *Scaliger*, δοκοίησαν *Coisl.* TAYLOR.

96. εἰπεῖν] dedi de meo εἶπον, in prima perſona ſingularis numeri, *dicebam.* REISKE.

97. εἰ τὸς ὑπηρέτας] εἰ τὸς ἡμῶν ὑπηρέτας. SCAL.

περιθεῖσα πίστιν] Ita hunc locum diſtinguit et emendat Cl. *Marklandus*: κἂν εἰ τὸς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν, αὐτοῖς εὖ πάντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω. TAYLOR.

98. ὑμᾶς] rurſus de meo dedi ἡμᾶς. REISKE.

99. ἐν τῷ ψηφίσματι] Delenda haec opinor, vt videtur, ineptae tautologiae ſpecies. MARKLAND.

βαίων μὲν περιελεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀναξῆσαι τὰ τείχη, 400. [1] ταῦτ' ἂν ἠξίωσαν ἐν τῷ ψηφίσματι· [2] νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλιπον τὴν εἰς
42. τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν [3] μὴ πείθωσιν, ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν [4] ὠήθησαν δεῖν. δεῖ δὴ τοὺς πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲν ἑτέρων χώραν πρέσβεων, ὃς ἐξῆν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτοὺς δὲ τοὺς πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας
42.1. φεύγειν. ὧν εἷς ὢν Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς, οὐχ ὑποπτήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαῤῥήδην ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τῆς

S 3 Ἀθη-

400. ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψ.] *Haec in decreto petiisset.* Superfluum enim est istud *etiam*, vt censet idem vir eruditissimus. TAYLOR.

1. ἠξίωσαν] scil. ὁ δῆμος. Quae forma cum sit singularis, vi pluralis est, et aequipollet τῷ, οἱ Ἀθηναῖοι. cui consentiunt insequentia, αὐτοῖς κατέλιπον, πείθωσιν, ὠήθησαν, vt mireris viros summos in re tam aperta et obuia tamen lapsos esse. Reuocaui ἠξίωσαν et κατέλιπον. Nam in editione Taylori legitur ἠξίωσεν et κατέλιπεν e paradiorthosi Wolfii. REISKE.

2. νῦν δὲ κ. τ. λ.] Ita haec legit et distinguit vir summus, νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν [legatis] κατέλιπε [sc. ὁ δῆμος] τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν μὴ πείθωσιν· ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ὠήθη δεῖν. TAYLOR.

3. ἂν μὴ πείθωσιν] Id est, *si Philippo non persuaserint* legati, vt Thebanorum insolentiam compesceret, et Boeotiae ciuitates instauraret. MARKLAND.

4. ὠήθησαν] Id est, *censuerunt*, non *censuit*; quod tamen postulat sensus. Vnde patet legendum esse ὠήθη, nempe ὁ δῆμος, vt κατέλιπε. MARKLAND.

Αθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν[5].[6] εἰς 3.
τὴν προςασίαν τῆς Καδμείας. ταῦτα δέ μȣ μεταξὺ λέγοντος,[7] ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης, [8] ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς [9].[10] βοιωτιάζει. ἦν δ' ȣ̓ν παρ' αὐτȣ̃ τοιαυταῖ τὰ λεγόμενα. ἄνθρωπος ȣ̓τοσὶ ταραχῆς καὶ 6.
τόλμης ἐςὶ μεςός. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι,

καὶ

5. εἰς τὴν προςασίαν τῆς Καδμείας] Vtrum est loci alicuius in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse collocanda? WOLFIVS. Locum laudat et explicat *Harpocr.* in v. Interpres perperam *ornamentum.* TAYLOR.

6. προςασίαν] frontispicium, quod *staret ante* Cadmeam. v. dicta ad Polybii p. 79, 36. REISKE.

7. ἀναβοᾷ παμμέγεθες. WOLFIVS. Nam *Aldus* habebat πᾶν μέγεθες. TAYLOR.

8. ὡς ἴσασι κ. τ. λ.] Vtrum, *scire hoc* (Epaminondae dictum) *omnis collegas nostros. Nam praeter cetera mala etiam Boeotiis me fauere?* An, *vt sciunt omnes collegae nostri, nam praeter cetera mala etiam Boeotiis fauet?* Posterior sententia videtur esse vera, et consentire cum historia, vt Aeschines Demostheni studium Thebanorum obiiciat. WOLFIVS. *Boeotiorum* potius, quod alia res est. TAYLOR.

9. βοιωτιάζει] περὶ τȣ̀ς Βοιωτȣ̀ς σπȣδάζει ὁ Δημοσθένης. WOLFIVS.

10. βοιωτιάζει potest duo significare, quorum vtrum huic loco magis conueniat, aliis relinquo diiudicandum. 1) vox ei crassum aliquid sonat, et latum atque rusticum, cuiusmodi vox erat Boeotorum. 2) stat a partibus Boeotorum. v. p. 46, 41. REISKE.

καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι. ἀπαγορεύω [11] μέντοι, μὴ [12] συνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τὲς πρέσ-
9. βεις μηδὲν, τοῦτ' [13] ἀγαθὸν ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύεται Φίλιππος εἰς Πύλας; ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. ἐδεὶς με τῶν ὅπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ' [14] ὧν ἂν εἴπω τι μὴ δέον, ἢ πράξω τι τῶν μὴ προσεταγμένων. [15] Πέρας δὲ τοῦ πράγ-
12. ματος, ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις, κατ' ἄνδρα ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν, ὅ, τι νομίζει συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.

15. „Μαρτυρια.„ Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, συνελέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κήρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν [16] παρήειμεν, οὐ καθ' ἡλικίαν, ὥσπερ

11. *μέντοι*] imo vero *τοίνυν*. ſententia poſtulat, non *veruntamen*, ſed *igitur*. Ergone ſic dedit *ἀπαγορεύωμεν τοίνυν*, *age itaque interdicamus ipſi nobis*, *ne ciuitates inter ſe collidamus*. KEISKE.

12. *συνταράττειν*] Scribendum puto, *μὴ συναράττειν*, *non collidere*. MARKLAND.

13. *ἀγαθὸν*] Alluditur ad plebiſcitum, in quo hoc fuit, *vt legati efficerent καὶ ἀλλ' ὅ, τι ἂν δύνωνται ἀγαθὸν*. p. 275. l. 15. MARKLAND. Adde 281. vlt. PAYLOR.

14. *ὧν ἂν εἴπω τι*] Τὸ *τι* videtur *πλεονάζειν*, ſed eleganter. WOLFIVS.

15. *πέρας*] *κατὰ τὸ πέρας*, *ἐπιῤῥηματικῶς*. Vel *τοῦτο δὲ τὸ πέρας ἐγένετο τοῦ πράγματος*. WOLFIVS.

16. *παρήειμεν*] [Vt *Aldus* mendoſe] *παρήειμεν ἢ παρῆμεν*. Et [l. 5.] *εὐδοκίμει*. WOLFIVS.

ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὃ παρά τισιν [17] εὐδοκί-
μει, καὶ κόσμος εἶναι τῆς πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ 18.
κατὰ τὴν Δημοσθένες ἀναισχυντίαν. Φάσκων γὰρ
νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρῶτος λέ-
γειν οὐκ ἂν ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ' ἐπιτρέψειν τινί,
αἰνιττόμενος εἰς ἐμέ, [18] προκαταλαβόντα τὰ Φι-
λίππε ὦτα, τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. 21.
[19.20] ἀρξάμενος γὰρ τῶ λέγειν, πρῶτον διαβολήν
τινα κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπεῖπών, ὡς οὐχ ἅ-
παντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, οὐδ' ὁμοίοις τοῖς δόξαις ἥ-
κοιμεν, διεξῆει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας εἰς
Φίλιππον [21] αὐτῷ, πρώτην μὲν [22] τὴν ἐν τῷ ψη- 24.
φίσμα-

17. εὐδοκιμεῖ] L. ηὐδοκίμει, vel εὐδοκίμει, quod et habet *Steph.* Editio. MARKLAND.

18. προκαταλαβόντα] Ινα μὴ προκαταλαβὼν τὰ ὦτα, μὴ καταλίπῃ λόγον τοῖς ἄλλοις. Et [l. prox] ἀρξάμενος δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον μὲν (vel τῶ λέγειν πρῶτος) — ὑπεῖπών. WOLFIVS.

Pro προκαταλαβόντι. Vid. ad fin. Orat. *Demoſth.* π. παραπρεσβ. MARKLAND.

19. ἀρξάμενος γὰρ] Ἀρξάμενος δὲ cum *Wolfio Scalig.* Editi ita: ἀρξάμενος γὰρ τῶ λέγειν, πρῶτος κ. τ. λ. TAYLOR.

20. γὰρ] malim ἦν. Interim reuocaui γὰρ, quod libri dant, tametſi parum probem, pro quo Wolf δὲ ſuffecerat. REISKE.

21. αὐτῷ] αὐτῶ. MARKLAND.

22. τὴν ἐν] Lege τὴν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτες συνηγορίαν, ſicut dicitur, συναγορεύω τῷ ψηφίσματι, et quia πρώτην antecedit (refertur enim ad ὑπηρεσίαν) fortaſſe legendum etiam, δευτέραν — τρίτην.

φίσματι τοῦ Φιλοκράτες συνηγορίαν, ὅτε ἔφευγε παρανόμων, ἐξεῖναι γράψας Φιλίππῳ, πρέσβεις πρὸς Αθηναίες ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν, δεύτερον δὲ, ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα, ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, σπει-
27. σασθαι τῷ κήρυκι, καὶ τῇ παρὰ Φιλίππε πρεσβείᾳ. [23] τρίτον δὲ, τὸ περὶ τοῦ βελεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης [24] ἐν τακταῖς ἡμέραις. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπισομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, ἐ τοῖς λό-
30. γοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, [24] b. τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βελεύσασθαι τὸν δῆμον. καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη, τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς Φιλίππε ψήφισμα. καὶ προσέθηκε [25. 26] τὴν ἐπιμέλειαν

WOLFIVS. Alii δεύτερον — τρίτον. TAYLOR. Quae reuocaui. ἔφευγε redit ad Philocratem. REISKE.

23. τρίτον δὲ] Subaudi e superioribus repetendum διεξήει. in τὸ subauditur ψήφισμα. v. vers. 30. REISKE.

24. ἐν τακταῖς ἡμέραις] Sequitur, ἐπισομίσαι τὰς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. WOLFIVS.

24. b. τὸ καὶ περὶ συμμ.] tantundem est, ac si dixisset τὸ κελεῦον καὶ περὶ συμμ. aut τὸ περὶ τοῦ καὶ περὶ συμμ. conf. ad p. 40. 11. dicta, et ad p. 46. 17. dicenda. REISKE.

25. τὴν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ αὐτὰς lego. Et [l. 4.] ἀγρυπνίαν. Haec omnia videtur confinxisse *Aeschines* ad deridendum aduersarium. WOLFIVS.

26. τὴν ἐπ' αὐτὰς] Exhibui τὴν αὐτοῦ, auctore libro Georgii Chrysococcae. v. libellum var. lectionum. REISKE.

τὴν αὑτῆ, καὶ προσκεφαλαίων θέσιν, καὶ [27] Φυ- 33.
λακάς τινας, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τοὺς φθονοῦντας,
καὶ βελομένας εἰς τὴν αὑτῆ φιλοτιμίαν ὑβρίσαι.
καὶ τά γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ
συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἐξένισε τοὺς πρέσ-
βεις τοὺς Φιλίππε, ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' 36.
ἀπήεσαν, ὁρικὰ ζεύγη, καὶ συμπαρῆεν ἐφ' ἵππου,
οὐ καταδὺς εἰς τὸ σκότος, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλ-
λὰ φανερῶς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῶν [28. 29] πραγμά-
των θεραπείαν. ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθῶ-
το. ἐκ εἶπον ὡς καλὸς [30] εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων 39.
ἐστὶ κάλλιστον. οὐδ' ὡς δεινὸς συμπιεῖν· σπογγιᾶς τὸν
ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι. οὐδ' ὡς μνημο-
νικός· σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος
ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοιαῦτα ἦν, 42.
ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων, ὡς ἔπος εἰπεῖν,
ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυ-
χόντες ἐγένοντο. ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιω-
πὴ ἐγένετο, ἠναγκαζόμην ἐγὼ λέγειν μετὰ τοιαύ-
την ἀπαιδευσίαν, καὶ κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβο- 43.1.
λήν, καὶ μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν

προαιρη-

27. Φυλακὰς] male hic dat ed. Stephani φύλακας. quasi a φύλαξ esset. REISKE.

28. πραγμάτων] Non λόγων tantum. MARKLAND.

29. τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν] Studium, quod poneret in emolitione atque perfectione eius rei, quae ageretur, h. e. pacis cum Philippo. REISKE.

30. εἶ] Π. εἴη. STEPH. Inscite. Verba enim recitat, quae habuit Demosthenes coram Philippo. TAYLOR.

προειρημένην κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπ' αὐτοῦ διαβολήν. λέγων, [31] ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι
3. πρέσβεις, οὐκ ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου [32] δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. βραχέα δ' ὑπὲρ τῶν ὅρκων προεἰπὼν ἐφ' οὓς ἥκομεν ἀπολυψόμενοι, καὶ
6. περὶ τῶν ἄλλων, ἃ προσετάξατε ὑμεῖς διεξήειν· ὁ γὰρ περιττὸς, [33. 34] κἂν τοῖς λόγοις δεινὸς Δημοσθένης, ἐδεινὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη· καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον, καὶ [35] περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἠξίουν, μὴ μεθ'
9. ὅπλων, ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως, [36] τἀκεῖ καθιζάνοντα. εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη· τῆτο δ' ἦν πρόδηλον, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρῆν καὶ συνήθροι-
στο·

31. ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. WOLFIVS. Ita quoque dedit *Stephanus*, et emendauit cum *Brodaeo*, *Scaliger*. TAYLOR.

πέμψει] Soloeciſſat haec Oratio. Lege ἔπεμψαν. PALMER.

32. δεδοκιμασμένους ἀξίους — εἶναι] ὅτι ἄξιοί ἐσμεν. WOLFIVS.

33. καὶ] E. κἂν. id eſt, καὶ ἐν. MARKLAND.

34. καὶ τοῖς] dedi κἂν τοῖς ſecundum Marklandum. quamquam idem mihi quoque in mentem venerat. In libris calamo ſcriptis eſt καὶ ἐν τοῖς, quod eodem redit. REISKE.

35. περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Δελφῶν] de originibus, iuribus atque ritibus ſacris templi Delphici, deinde quoque de originibus iuribusque vrbis Delphorum. REISK.

36. τἀκεῖ] τὰ ἐκεῖ, τὰ ἐν Δελφοῖς. WOLFIVS.

σο· εἶπον, ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βου-
λεύεσθαι, πολλὴν προσήκει πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβεί-
ας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἐγχειρῶσι δι- 12.
δάσκειν, προσέχειν τὸν νοῦν. ἅμα δὲ ἐξ ἀρχῆς διεξ-
ῆλθον τὴν κτίσιν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν πρώτην σύνο-
δον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τοὺς ὅρκους αὐ-
τῶν ἀνέγνων, ἐν οἷς ἔνεκον ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μη- 15.
δεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιή-
σειν, [37] μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν, μήτ' ἐν
πολέμῳ, μήτ' ἐν εἰρήνῃ, [38] ἐὰν δέ τις ταῦτα πα-
ραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον, [39] καὶ τὰς πόλεις
ἀναστήσειν. καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ [40] συν-

εἰδῇ

37. μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν] *Nec aqua profluente prohibituros.* Quae ista esset inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obsidere, nec aqua et igni interdicere. V. *a lustralibus aquis arcere.* WOLFIVS. ναματίων *Mor.*

38. ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβολῇ, στρατεύειν] παραβῇ et στρατεύσειν. WOLFIVS. BRODAEVS.

παραβῇ, ἢ, παραβαίνῃ. Καὶ στρατεύσειν. STEPH. Γρ. παραβαίῃ et παραβαίνῃ *Bern.* παραβῇ *Coisl. Regg.* 1. 2. 3. et *Mead.* TAYLOR.

39. καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν] Τὸ ἀνιστάναι alias est ἀνάστατον ποιῆσαι. Vnde et ἀνάστασις πόλεως, ἡ ἀνατείτωσις. Sed hic videtur poni, ἀντὶ τοῦ, ἀνοικίσειν, *se instauraturos vrbem euersam.* Sin prior interpretatio huc conuenire videtur, accipiatur de vrbibus eorum, qui Amphictyonicam vrbem oppugnarint. WOLFIVS.

40. συνιδῆτι] [Vt *Aldus*] συνείδῃ τι, aut συνιδῇ τι ratio grammatica postulat. WOLFIVS. συνείδῃ *Coisl. Regg.* 1. 2. 3. *Mead.*

18. εἰδῇ τι, ἢ [41] βελεύσῃ τι κατὰ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, τιμωρήσειν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. [42] καὶ προσῆν τῷ ὅρκῳ ἀρὰ ἰσχυρά. τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων, ἀπεφηνάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι, μὴ περιορᾶν κατεσκαμμένας τὰς
21. ἐν Βοιωτοῖς πόλεις, ὅτι δὴ ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι. [43] κατηριθμησάμην δ' ἔθνη [44] δώδεκα, τὰ μετέχοντα τοῦ ἱεροῦ, Θετταλοὺς, Βοιωτοὺς, ἐΘηβαίας μόνας, Δωριέας, Ἰωνας, Περραιβοὺς, Μάγνητας, Λοκροὺς, Οἰταίας, Φθιώτας, [45] Μα-
24. λεῖς, Φωκεῖς, καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον

Π. συνείδη, ἢ συνίδη STEPH. Qui dedit συνιδῇ.

41. συνειδῇ τι, ἢ βελεύσῃ τι] pro primo τι malim τινι. βελεύσῃ h. l. idem valet, atque *designet*, *paret facinus*, *machinetur*. v. verſ. 30. planius dixiſſet συνειδῇ τινι, ἢ αὐτὸς βελεύσῃ τι. *Si conſcius alicui ſit facinoris ſacrilegiique, aut ipſe tale quid moliatur.* REISKE.

42. καὶ προσῆν] F. καὶ ὅτι προσῆν, Scil. εἶπον ὅτι. Niſi legendum προσεῖναι — ἀρὰν ἰσχυράν. MARKL.

43. κατηριθμησάμην δ' ἔθνη. WOLFIUS. Δὲ enim deerat. καὶ ἠριθμησάμην *Reg.* 2. TAYLOR.

44. δώδεκα] Diuerſus ab ea enumeratione eſt catalogus *Pauſaniae*, quem vide in *Phocicis*. Id non eſt mirum. Nam ex eodem *Pauſaniae* loco diſces aliquando mutationes in eo factas, et ſublatis Phocenſibus, Macedonas inſertos fuiſſe in eum numerum. PALMER.

Duodecim Gentis (quarum vnam apud *Aeſchinem* deſidero) ſic alicubi enumerat *Harpocratio* Ἴωνες: Δωριεῖς, Περραιβαῖοι, Βοιωτοὶ, Μάγνητες, Ἀχαῖοι, Φθιῶται, Μηλιεῖς, Δόλοπες, Ἀνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς. TAYLOR.

45. Μαλεῖς] Μαλιεῖς. SCALIGER.

ψηφον γενόμενον, τὸ μέγιστον τῶ [46] ἐλάττονι, τὸν ἥκοντα ἐκ Δωρίδ, καὶ Κυτινίδ, ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις· δύο γὰρ ψήφους ἔκαστον [47. 48] φέρει ἔθνος. πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν [49. 50] Ἐρετριέα, καὶ Περινθέα, τοῖς Αθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλες κατὰ ταὐτά. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς ςρατείας ταύτης, 27. ὁσίαν καὶ δικαίαν [51] ἀπεφηνάμην εἶναι. [52] συλλεγέντων δὲ τῶν [53] Αμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ [54] τυχόντων [55] σωτηρίας, καὶ ψήφε, τοὺς αἰτίες τῆς ἐξ ἀρ-

46. ἐλάττονι] ἐλαχίςω. SCALIGER.

47. φέρει] F. φέρειν, scil. ἔδειξα. Monstrauit enim hoc Philippo tunc, non nunc narrat Athenienſibus. MARKLAND.

48. φέρει bene habet. Verba haec materialiter proferuntur, vt particula orationis aeſchineae Sic ſolent graeci obliquam orationem recta velut intercalare. REISK.

49. τὸν Ερετριέα] τὸν Ἐρυθραῖον fortaſſe. Nam Ερέτρια Euboeae eſt. WOLFIVS.

50. ἐρετριέα reuocaui, nam bene habet, expuncto ἐρυθραῖον, quod Wolf de ſuo dederat. Eretria Euboeae eſt. Sed Euboeenſes item Iones erant. REISKE.

51. ἀπεφηνάμην εἶναι] S. δεῖν. WOLFIVS. Erraſſe videtur. TAYLOR. Mihi non item. REISKE.

52. συλλεγέντων] Ὑποθετικῶς, ἐὰν συλλεγῶσιν, aut εἰ συλλεγείησαν. WOLFIVS. Iterum errat. TAYLOR.

53. Αμφικτυόνων] ἁπάντων. vel, τῶν Αμφικτυόνων ἁπάντων. SCALIGER.

54. καὶ τυχόντων σωτηρίας] F. ἰσηγορίας. WOLF.

55. σωτηρίας] reuocaui bonam hanc lectionem, ablegato vitioſo ἰσηγορίαν, quod Wolf vulgatae, quam non intelligeret, ſponte ſua ſuffecerat. σωτηρίας h. l. idem valet, atque ἀσφαλείας, ſecuritate ſpiritus atque

ἐξ ἀρχῆς καταλήψεως τῇ ἱερᾷ, δίκης ἠξίουν τυ-
30. χεῖν, μὴ τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς
χειρουργήσαντας, καὶ βουλεύσαντας, τὰς δὲ πό-
λεις, παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας,
ἀζημίους εἶναι. 56 εἰ δὲ ἐπεξελθὼν δυνάμει, βε-
βαιώσεις τὰ Θηβαίων ἀδικήματα, 57. 58 παρ' ὧν
μὲν

fortunarum, teſtificatione verbis conceptis edita, neminem ipſorum damni quicquam eſſe accepturum, ſed liberam cuique fore poteſtatem veniendi et abeundi. *Saluum conductum* vulgo appellant. σωταὶ ſunt *conductores*, qui commeantes per itinera ſaluos tutosque ducunt, reducunt. σώζειν eſt comitari per iter, et quo vult ſalvum perducere. Quo de verbi ſignificatu pluribus expoſui ad Conſtantini Porphyrogenn. Ceremoniale. REISKE.

56. εἰ δ' ἐπεξελθὼν δυνάμει, ἔφην, βεβαιώσεις] Τὸ ἔφην puto interponendum. Επεξελθὼν S. κατὰ Φωκέων, qui in armis adhuc erant, eoque referendum eſt ſuperius illud, τυχόντων σωτηρίας. Βεβαιώσεις, *confirmabis*. quomodo? Vtrum adiutor eris iniuriarum, quibus adficiunt Phocenſis? an vero, crimine illos liberabis, quaſi iuſtam cauſam habeant, Phocenſes iniuſtam? WOLFIVS. ἔφην a Wolfio additum, non alienum id quidem, verumtamen non plane neceſſarium, (centenis enim locis demonſtrari poſſit in contentione orationis, et proſopopoeia, ſeu ſubiectione verborum ipſorum, omitti iſtas copulas ſolere) hoc ἔφην igitur, quod a libris omnibus exſulat, ab ipſo Wolfio intruſum, rurſus expuli. REISKE.

57. παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς] Παρ' ἐκείνων, οἷς. Et ἀπολήψῃ ab ἀπολαμβάνω [non ἀπολείψῃ, vt *Aldus*]. WOLFIVS.

58. παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς] id eſt παρὰ τέτων μὲν,

μὲν βοηθεῖς, οὐκ ἀπολήψῃ χάριν· οὐ γὰρ ἂν δύ- 33.
ναιο αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, [59] ἡλίκα Ἀθη-
ναῖοι πρότερον, ὧν σὲ [60] μέμνηνται· οὓς [61.62] δ' ἐγ-
καταλείψας ἀδικήσεις, [63] χρήσῃ ἐχθροῖς μείζοσιν,
[63a] ἀλλ' οὐ φίλοις. Ἵνα δὲ μὴ διατρίβω τοὺς ἐκεῖ
λόγους ῥηθέντας νῦν πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς [64] διεξιὼν,
ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν 36.
τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δὲ
τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ

μὲν

οἷς βοηθεῖς, gratiam ab iis nullam referes, quibus succurres. Ingrati enim erga nos cum fuerint, multo melius de ipsis meritos, quam tu vnquam mereri poteris, videntur multo magis tuorum beneficiorum immemores esse futuri. REISKE.

59. ἡλίκα Ἀθηναῖοι] Cum illos contra Lacedaemonios defenderunt. Vide *Plataïcum Isocratis*, et *Xenophontis* Ἑλληνικά. WOLFIVS.

60. μέμνηνται] Thebani puta. REISKE.

61. ὃς δ' ἐγκαταλείψεις] Phocensis, opinor, innuit. WOLFIVS.

62. ὃς δ' ἐγκαταλείψας ἀδικήσεις, χρήσῃ ἐχθροῖς μείζοσιν, ἀλλ' ἐ φίλοις. *Reg.* 2. TAYLOR.

63. χρήσῃ δ' ἐχθροῖς] Vtrum τοῖς ἐγκαταλειφθεῖσιν, ἢ τοῖς Θηβαίοις? Deinde μείζοσι vel πλείοσι, vel δυνατωτέροις. WOLFIVS.

ἐχθροῖς] S. τοῖς Θηβαίοις. Thebani aucta potentia inimiciores tibi erunt. WOLFIVS.

63a. ἀλλ' ἐ φίλοις] Non reprehendo, addubito tamen, an non potius orator dederit ἀλλ' ἢ ἐ φίλοις. Demosthenes quidem sic loqui solet, aliique Attici. REISKE.

64. διεξιὼν] Τῷ διεξιέναι. WOLFIVS.

μὲν οὖν ἐξέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν· ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχόμεθα, ἀλλ' ὡς Φί-
39. λιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἐργάσασθαι ἀγαθὸν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μη-
δὲν, [65.66] ὧν ἦν δυνατὸς, [67] ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρ-
όντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν παραλείπω. Εἶπε δὲ,
ὡς ἐψευδολόγουν, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θή-
42. βας ἔσεσθαι ταπεινὰς, καὶ [68] τὰς Εὐβοέας ὡς
ἐφόβην, προάγων εἰς ἐλπίδας [69] τινὰς ὑμᾶς. [70] ὃ
δὲ ποιεῖ, καταμάθετε, ὦ Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ πα-
ρὰ Φιλίππῳ μὲν ὢν, ἠξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἥκων,
ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας [71] Βοιωτίαν δίκαιον
ἡγοίμην

65. ὧν ἦν δυνατὸς] F. δυνατὸν, S. αὐτῷ. ὅσα ἠδυνήθη. Vel, ὧν ἦν ἐγκρατὴς, id est, ὧν ἐκράτει. WOLF.

66. δυνατὸς] rariusculo sensu pro ἐγκρατὴς. Sed sic Aeschines iam supra quoque p. 38. 27. secundum Mead. REISKE.

67. ἐλλείπων;] F. ἐλλείπων, ὧν ἔν γε τῷ παρόντι κ. τ. λ. MARKLAND.

68. καὶ τὰς Εὐβοέας, ὡς ἐφόβην] Comma delendum post Εὐβοέας, et post ἐφόβην ponendum videtur. Εἶπεν, ὡς ἐγὼ ἐφόβην τὰς Εὐβοέας, *me terruisse Euboeenses*. WOLFIUS.

69. τινὰς] L. κενὰς, *vanas*, vt *Demosth. in Androt.* p. 218. αἰτίας καὶ λοιδορίας κενὰς. Noster *c. Ctesiph.* p. 400. l. 1. φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενὰς. Natus error ex similitudine soni, in vocibus τινὰς et κενὰς. MARKLAND.

70. ὃ δὲ ποιεῖ] ὃ δ' ἐποίουν. SCALIGER.

71. Βοιωτίας] dedi et marte meo et auctoribus mstis Βοιωτίαν in accusatiuo, vt paulo post οὐχὶ βοιωτίαν

ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν [72] Βοιωτίαν Θήβας. τὲ-44.1.
το δὴ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλ' ὑποσχέσθαι με φησίν.
ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, [73] ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλ-
κιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἐξ- 13.
αίφνης ὁμόνοιαν, καὶ τὸ προτεταγμένον ἡμῖν
[74] πράττειν ἀγαθὸν ὅ, τι ἂν δυνώμεθα, ἐν τῷ ψη-
φίσμα-

Θήβας. Quae lectio ibi haud est sollicitanda, *me aequum censere, vt Thebae sint Boeotia*, h. e. in iure atque potestate Boeotiae, et vniuersi populi Boeotici pronuntiatis pareant, velut membrum capiti, *non contra, vt Boeotia sit Thebae*, h. e. seruiat arbitrio et libidini Thebanorum. Est quidem, haud enim infitiabor, posterius membrum priori dilucidius, minusque ambiguum. Possit enim e priori haec quoque colligi sententia. Thebas vnas debere complecti totam Boeotiam, et repraesentare, suoque arbitrio gubernare. Facile tamen veritas sententiae, quam orator his verbis prodere studebat, ex opposito haud ambiguo elucescit. REISK.

72. Βοιωτίαν, Θήβας] F. Θηβῶν. Thebas in potestate Boeotiae, non Boeotiam in potestate Thebarum esse oportere. WOLFIVS.

73. ὅτι Κλεοχάρης] *Cleocharem illud etiam mirari se dixisse*, *quod decreto mandatum nobis esset*, etc. WOLF.

74. πράττειν] subaudi τῇ πόλει. Sententia haec est. Significat Cleochares se mirari, vnde subito tanta exstiterit Athenienſium cum Philippo concordia, qua factum sit, vt Athenienses legatis, quos ad Philippum de pace contrahenda misissent, nullas certas pacis conditiones praescripserint, sed mandata omnia hac breui et vaga complexi sint admonitione, vt legati operam darent, vt quantum emolumentorum conciliare possent reip. id ei conciliare atque a Philippo impetrare contenderent. REISKE.

φίσματι. τοὺς γὰρ [75] μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὸς, φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόῤῥητα. [76] ταῦτα οὐ
6. διηγήσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι, τὴν Εὐβοιαν [77] παραδώσειν. ἐγὼ δὲ ὑπειλήφειν δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσαν βελεύεσθαι, μηδενὸς λόγῳ Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον εἶναι. Διέβαλε δὲ [78] κἀκεῖνον [79. 80. 81] διαιρέμενος τὸν λόγον, ὡς

Τ 2 ἀπαγ-

75. μικροπολίτας] Πολίτας μικρῶν πολιχνίων. WOLFIVS.

76. ταῦτα] καὶ ταῦτα ἐ διηγήσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι. Cod. *Mead.* TAYLOR.

77. παραδώσειν] me ſcil. Philippi voluntate et armis ſubnixum. REISKE.

78. κἀκεῖνον διαιρέμενος τὸν λόγον] *Diuidendo*, id eſt, ſeorſim explicauit. WOLFIVS.

79. διαιρέμενος] διασυρόμενος. γρ. διασύρων. SCALIG.

80. F. διέβαλε δὲ κἀκεῖνο, διαιρέμενος τὸν λόγον. Scil. *Dum locos orationis diuidit* (*in opere diuidendo*) et illud *quoque exagitauit*, *nempe* — TAYLOR.

81. διαιρέμενος] Si bene habet, non cohaerebit διέβαλε cum τὸν λόγον, ſed ſtabit verbum illud per ſe et ſubaudietur ὑμᾶς. vos obiectis calumniis deceptos, in me haud meritum inſtigabit. Significabit dictio διαιρέμενος τὸν λόγον copioſe, multis verbis et argumentis, explicate, per ſingula quaeque adiuncta eundo, eaque ſigillatim diducendo et amplificando, et iterum atque iterum inculcando. Sin autem διαιρόμενος legatur, quae mea fuit aliquando ſuſpicio, cui, quod volent, pretium ſtatuent peritiores, tum κἀκεῖνον τὸν λόγον, non ad διαιρόμενος, ſed ad διέβαλε erit referendum. illud quoque argumentum ſuffuſa quaſi quadam mendaciorum et inuidiae lolligine ita conturbauit, vt verum

ἀπαγγέλλειν ταλήθῆ βαλόμενος, ὑπ' ἐμοῦ καὶ Φι- 9.
λοκράτες κωλυθείη. ἐγὼ δ' ἡδέως ἂν ὑμᾶς ἐροίμην,
εἴ τις πώποτε Αθηναίων πρεσβεύσας ἐκπεμφθεὶς,
ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον
ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν, καὶ ἀτιμασθεὶς
ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τότε ἔγραψεν ἐπαινέσαι, 12.
καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἥκων
ἀπὸ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, ἐν ᾗ φησι τὰ τῶν Ελ-
λήνων πράγματα ἀνατραπῆναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσ-
ματι μόνον ἡμᾶς ἐπήνει, ἀλλ' ἀπαγγείλαντος πρὸς
τὸν δῆμον ἐμοῦ τὰς τότε περὶ τῶν Αμφικτυόνων [82] λό- 15.
γους, καὶ Βοιωτῶν, ὡς οὔσπερ νῦν συντέμνοντος, ἀδ'
ἐπειγομένου, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην [83] κατὰ ῥῆμα ἀκρι-
βέστατα, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεχομένου, πα-
ρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων,
καὶ διερωτώμενος, εἰ ταληθῆ καὶ [84. 85] ταὐτὰ ἀπ- 18.
αγγέλω πρὸς Αθηναίους, ἅπερ καὶ πρὸς Φίλιπ-
πον εἶπον, πάντων μαρτυρούντων, καὶ ἐπαινόντων

με

eius a falso dignosci nequeat, διαιρόμενος, magna cum vocis et laterum contentione. REISKE.

82. λόγους] Sic nude dictum haud plane damnabo. os enim Aeschini est suum proprium, alius tamen planius dixisset τοὺς τότε περὶ τ. Α. λεχθέντας λόγους. REISKE.

83. κατὰ ῥῆμα] *Verbatim*, *iisdem verbis*, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, αὐτολεξεί. WOLFIUS.

84. καὶ ταὐτὰ ἀπαγγέλλω] Ita legit et interpretatur *Wolfius*. Vulgo ταῦτα. TAYLOR.

85. ἀπαγγέλλω] Scribe ἐπαγγέλλω. BRODAEUS. Infeliciter sane. TAYLOR.

με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἐπὶ πᾶσιν, οὐκ ἔφη με ὥσπερ ἐκεῖ εἶπον, ὅτως ἐν τῷ παρόντι λέ-
21. γειν, ἀλλ' ἐκεῖ διπλασίως ἄμεινον. καὶ τούτων ὑμεῖς οἱ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐξέ μοι μάρτυρες. καίτοι τίς ἂν αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθύς, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτων; φὴς γάρ
24. με ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν συνεσηκόλα ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων μοι φαίνῃ. [86] κἀκείνης μὲν, ἅμα κατηγορῶν, ἀ φὴς κατηγορεῖν· τῆς δ' ἐπὶ τὰς ὅρκους [87] κατηγορεῖς; καίτοι εἰ τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας. καὶ Φίλιππος, εἴτι τὴν πό-
27. λιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύδετο, ὅπως [88] τῆς εἰρήνης, ἥπερ συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. ἐκὼν μὲν πρότερα πρεσβεία [89] τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχεν· [90] ἡ δὲ ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο. τίνες δ' ἦσαν αἱ ἀπάται, [91]. [92] (ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος ἀνθρώπου,) ἐξ ὧν

86. κἀκείνης μὲν ἅμα] S. τῆς πρώτης πρεσβείας. W.

87. κατηγορεῖς] F. κατηγορεῖν. φὴς ſc. TAYLOR.

88. τῆς εἰρήνης, εἴπερ κ. τ. λ.] F. ἥπερ. WOLFIVS. Similiter *Bern.* quoque.

εἴπερ] Alii Codices ἥπερ. BRODAEVS.

89. τὸν καιρὸν τοῦτον] num τὸ ψέγειν ἐμὲ καὶ κατηγορεῖν, an τὸ ἐξαπατᾶν ὑμᾶς oportunitas tum erat amplior, aut tibi me infectandi, aut Philippo me decipiendi? Posterius conuenientius videtur. REISKE.

90. ἡ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο] τῆς εἰρήνης ἤδη γεγενημένης, καὶ τῶν συνθηκῶν, ſicut ἐπὶ ῥητοῖς. WOLFIVS.

91. ταῦτα γάρ] ταῦτα γὰρ ὅτι τοῦ γόητός ἐστιν — λογίσασθε. *Bern.* TAYLOR.

92. Locus hic olim ſic erat diſtinctus, vt ſententia

εἴρηκε, λογίσασθε. [93] εἰσπλεῖν με φησὶν ἐν μονο- 30.
ξύλῳ πλοίῳ κατὰ τὸν [94]. [95] Λοιδίαν ποταμὸν τῆς
νυκτὸς, ὡς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν δεῦ-
ρο ἐλθοῦσαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ [96] Λεω-
σθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τὰς συκοφάντας, οὐ
δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι· ὃν ἐκ οἰκεῖ- 33.
σί τινες ἀποφαίνεσθαι μετὰ Καλλίστρατον τὸν Ἀφιδ-
ναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι. ἐδ᾽ αὐ-
τὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντεῖπεῖν Δημοσθένης
[97] ὑπὲρ ὑμῶν ἐκ ἠδυνήθη. οὐδ᾽ ὁ Βυζάντιος Πύθων,

ἀνθρω-

obscura et impedita, aut potius nulla exsisteret. *τίνες ἦν ἦσαν αἱ ἀπάται; ταῦτα γὰρ τῇ γόητος, ἀνθρώπου ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε.* Ego sic, vt conspicitur, distinctum dedi, vt haec, quae plana et perspicua est, exsistat sententia: *quales autem illae fuerint impostvrae (huiusmodi enim me probris petit ille versipellis) ex eius oratione*, vel *relatione*, *colligite.* REISKE.

93. *εἰσπλεῖν με φησὶν*] Nec hoc est apud *Demosthenem.* WOLFIVS.

94. Λυδίαν] Λοιδίαν scribitur in *Harpocr.* et *Suid.* De ea re etiam admonuit *σχ ης.* Vide *Vales.* ad *Harpocrat.* in v. TAYLOR.

95. Λυδίαν] dedi Λοιδίαν. REISKE.

96. Λεωσθένης] Vtrum is, cuius meminit *Pausanias*? WOLFIVS.

97. ὑπὲρ ἡμῶν] M. ὑμῶν. Et [ibid.] ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν. Et [284. 10.] εἰ συγχωρήσοι ὁ κατήγορος. Et [l. 11.] καὶ βασανιεῖ. Et [l. 13.] ἐν διαμεμετρημένῃ. Vide *Pianum.* WOLFIVS.

ὑμῶν etiam MS. *Mead.* Et recte. TAYLOR.

36. ἄνθρωπος [98]. [99] ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν, ἀλλ', [500] ὡς ἔοικε, τὸ πρᾶγμα ἐμοῦ προσεδεῖτο. καὶ λέγεις μὲν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ' ἡμέραν πολλάκις μόνος μόνῳ διελεγόμην, αἰτίᾳ δὲ εἰσπλεῖν με νύκτωρ κατὰ τὸν ποταμόν. ἔτω [1] νυκτερινῆς ἐπιστολῆς τὸ
39. πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' οὐδὲν ἀληθὲς λέγεις, ἤκουσι μὲν μαρτυρήσοντες, μεθ' ὧν [2] συνεσίτεν, Αγλαοκρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ιατροκλῆς ὁ Πασιφῶντος, μεθ' ὧν ἕξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἱ συνίσασιν ἐμοὶ μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐ-
42. τῶν νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός. ἄγομεν δὲ καὶ τὰς οἰκέτας, [3] καὶ παραδίδομεν εἰς βάσανον, καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ [4] συγχωρή-

 σει

98. ἐπὶ τῷ] περὶ τὸ γράφειν Editi. Post γράφειν addit λόγας *Scaliger*. TAYLOR.

99. γράφειν] Sufficit hoc, etiam sine λόγας. Nam qui laude elegantiae in scribendo claret, is non orationum modo, sed et epistolarum belle scribendarum artifex est. γράφειν idem valet atque συγγράφειν. REISKE.

500. ὡς ἔοικε] Scilicet, εἰρωνικῶς. WOLFIVS.

1. νυκτερινῆς ἐπιστολῆς] Simili lepore *Apuleius* in Apolog. *Vnde autem seruus Crassi suspicatus est* noctu *potissimum parietes fumigatos? An ex fumi colore? videlicet fumus nocturnus nigrior est, eoque diurno fumo differt?* MARKLAND.

2. συνεσίτεν] συνεσιτέμην. SCALIGER.

3. καὶ τέτους παραδίδομεν. SCALIGER.

4. συγχωρήσοι] Π. συγχωρήσει ὁ κατήγορος, ἢ, συγχωρήσειε κατήγορος. Ἐν δὲ πρ. γρ. συγχωρήσοις. STEPHANVS.

σει 5 ὁ κατήγορος, καταλύω. παρέξαι δὲ ἤδη ὁ 6 δήμιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν, ἂν κελεύητε. 7 ἐνδέχεται δὲ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν 8 διαμετρη-

45. 1.

συγχωρήσει *Coisl.* et *Regg.* tres. Cod. autem *Bern.* in 2. perlona συγχωρήσεις. TAYLOR.

5. συγχωρήσοι ὁ κατήγορος] praeſtaret vtique, meo iudicio, aut συγχωρήσει, indicatiuus futuri, aut συγχωρήσῃ coniunct. aor. primi. non ideo tamen vulgatam damno, quod optatiuus futuri paullo rarius occurrit. Vitii nihil eſt in vulgata. Fuit tamen cum ſuſpicarer, συγχωρεῖς, οἷα κατήγορος. *Si tu, Demoſthene, concedis, id quod te, qui accuſator ſis, concedere penes te eſt.* Poterat enim acculator, ſi nollet, veniam defenſori negare. Aut, *id quod te facere, qui accuſator ſis, conſentaneum eſt.* Solebant enim actores traditionem mancipiorum ad tormenta inprimis flagitare. Sed praetuli tutiſſimum συγχωρήσει. REISKE.

6. δήμιος] Carnifex ille vocatur δημόσιος, non δήμιος, ſi fides *T. Magiſtro.* δημόκοινος καὶ βασανιστὴς — καὶ δημόσιος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ· πάρεσι δὲ ὁ δημόσιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν. Idque fideliter conſeruauit *Mead.* TAYLOR.

7. ἐνδέχεται τὸ] Temporis ſatis eſt. WOLFIVS.

8. διαμετρημένην] Caſtiga διαμετρηθεῖσαν. Demoſth. adu. Nicoſtr: Ἡμέραις δὲ ὕστερον εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἡμέραν διαμετρηθεῖσαν. Rurſus, π. παραπρεσβ. διαμετρηθεῖσαν τὴν ἡμέραν αἱρεῖς διώκων. Libanius [immo *Vlpianum* potius dixiſſes] τὸ δὲ πρὸς διαμετρηθεῖσαν τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγώνων διὰ τὸ μέγεθος λαμβάνουσιν ὅρον τὴν ἡμέραν, καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκοῦν. Aeſch. c. Creſiph. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων etc. BRODAEVS.

τρημένη τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. κἂν βασανιζόμενοι [9] φῶσιν ἀποκοιτόν με τατωνὶ πώποτε τῶν συσσίτων γε-
3. γονέναι, μὴ φείσησθέ μου, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐξαναστάντες ἀποκτείνατε. ἐὰν δ' ἐξελεγχθῇς ψευδόμενος, Δημόσθενες, τοιαύτην δίκην δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλεύθερος, ἐναντίον
6. τούτων. κάλει μοι τὰς οἰκέτας δεῦρο ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν. „Μαρτυρία. Πρόκλησις.„ Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ δέχεται τὴν πρόκλησιν, [10] ἐφ' ᾧ φησιν [11] ἐν βασά-

νοις

9. *βασανιζόμενοι* tam longe a vera ſua ſede reuulſum aegre cum feram, tametſi exempla me haud fugiant aliorum auctorum huic ſimilia, cuiusmodi locos memini Doruillium ad Charitonem magno numero comportaſſe, malo tamen hanc traiectionem errori librariorum, quam conſilio auctoris imputare. me ſi audias, referas ad *κἂν*. *κἂν βασανιζόμενοι φῶσιν*. Et auſus ſum, arbitratu meo, illuc referre vocabulum hoc, quod vulgo pone voc. *συσσίτων* legitur collocatum. REISKE.

10. *οὐδ' ἂν φησιν*] Quaere, annon deſit vox *πίστιν* poſt *φησιν*? Ita: *ἐφ' ᾧ ἂν φησι πίστιν ἐπὶ βασάνοις κ. τ. λ.* vt in ſententia ſimili apud *Lyſiam* *ὑπὲρ τ. Σηκῆ*: *ἐφ' ᾧ ἂν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν*. Αν — *γενέσθαι* eſt *γενήσεσθαι*. *Et dicit, nullam fidem habendam fore quaeſtionibus mancipiorum.* In *Ariſtocratea* p. 298. *εἰπεῖν, ὅτι πίστιν ἂν οἴεται γενέσθαι μόνην, εἰ δείξαιεν* etc. MARKLAND.

11. *ἐν βασάνοις*] M. *ἐπὶ*. *Se non commiſſurum, vt quaeſtio mancipiorum fraudi ſibi eſſe poſſit.* Sic et *Cicero* in *Miloniana*. WOLFIVS. Sic etiam dederat Wolf, eumque ſecutus Taylor. Ego vero pro *ἐπὶ* veterem probam lectionem *ἐν* reuocaui. REISKE.

νοις ἀνδραπόδων [12] γενέσθαι, λάβε μοι τὴν ἐπιστο-
9. λὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος [13] ἔπεμψε. δῆλον γὰρ,
ὅτι * [13 a.] πάνυ μεγάλα τὴν πόλιν [14] παραλογίζε-
ται, δι' ἣν ἠγρυπνήμεν γράφοντες. [15] „Επιστολή.„
Ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι· ὅτι τὰς ὅρκους ἀπέδωκα,
φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν [16] συμμά-
12. χων τῶν [17] ἑαυτῷ τὰς παραγενομένας κατ' ὄνομα
γέγρα.

12. γενέσθαι] Subaudi ἑαυτὸν. nihil hic deeſt. Sententiam dictionis haud perſpexit vir doctus, qui elegantiam huius loci coniectura violatum ibat. Negat ſe commiſſurum, vt exiſtimatio ſua, vt diſcrimen huius cauſae, vt ſalus ſua in teſtimonio ſeruorum verſetur per tormenta expreſſo. REISKE.

13. ἔπεμψε] Ita diſtinguendum, ἔπεμψε· δῆλον γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται· δι' ἣν ἠγρυπνήμεν γράφοντες. Ironice Parentheſis iſta inferitur. Et verte, *Cape has literas, quas Philippus miſit (conſtat enim eas magnis in rebus decipere ciuitatem) ob quas ſcribendas fuerit nobis lucubrandum.* MARKLAND.

13 a. τὰ μεγάλα] articulo caret Mead. Dedi de meo ὅτι πάνυ μεγάλα. Oratio eſt ſubſannantis. REISKE.

14. παραλογίζεται] Scilicet haec epiſtola. REISKE.

15. ἐπιστολή] Φιλίππου addit *Mor.* TAYLOR.

16. συμμάχων, ἑαυτῷ] dedi συμμάχων τῶν ἐμαυτῷ. Viſum aliquando fuit leg. eſſe σ. ἑκάστ. quod idem eſſet, ac si dixiſſet καὶ γέγραφα τὰς παραγενομένας ἐξ ἑκάστ [ſcil. δήμ vel μέρ] τῶν ἐμῶν συμμάχων *et legatos, quotquot ex vnoquoque populo (aut genere) meorum ſociorum huic cerimoniae interfuerunt, ſcripſi nominatim, et ipſos, et ciuitates, vnde miſſi veniſſent.* REISKE.

17. ἑαυτῷ — γέγραφα] Aut ἐμαυτῷ γέγραφα, aut ἑαυτῷ γέγραφε. WOLFIVS. τῶν ἑαυτῷ *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* Notetur porro, quod *Wolfio* in mentem ve-

γέγραφε, καὶ αὐτὰς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τὰς δ' ὑσερήσαντας τῶν συμμάχων ἀποσελεῖν φησι πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι Φίλιππον μεθ' ἡμέραν ἄνευ ἐμοῦ; ἀλλ' ἔμοιγε
15. νὴ τὰς θεὰς ἔτοσι δοκεῖ τοῦτο μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων εὐδοκιμήσῃ· εἰ δὲ [18] μικρὸν ἐπισχὼν δόξει πονηρότατος τῶν Ελλήνων εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φροντίζει. Τί γὰρ ἂν τις τοιούτῳ πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος ἃ
18. τοῖς αὑτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκε τοῦ Φωκέων τυράννε [19. 20] δρομοκήρυκες, τἀνθένδε ἐκεῖσε διήγ-

nerat, duorum porro *Regiorum* 1. et 3. alterum, ἐμαυτῷ γέγραφα, alterum ἑαυτοῦ γέγραφε exhibere. T. F. ἐμαυτῷ, propter τὸ, γέγραφα. Quin et linguae ratio videtur poscere, καὶ τῶν συμμάχων τῶν ἐμαυτῷ. Alioquin scripsisset τῶν ἐμαυτῷ συμμάχων: qui mos est Graece scribentibus. MARKLAND.

18. μικρὸν ἐπισχὼν] Μετ' ὀλίγον. WOLFIVS.

19. δημοκήρυκες] δρομοκήρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι, ex *Aeschine* citat *Harpocratio*. Vnde bene collegit *Mauſſacus*, *Iungerman. ad Poll. Onomaſt.* L. III. c. XXX. §. 148. *Meurſius Attic. Lect.* III. 12. et ante omnis *Lambinus* ad *Corn. Nep.* in *Miltiade*, textum hunc noſtrum ad normam *Harpocrationis* eſſe reſtituendum. Vid. *Lucian. Dialog.* Nou. Edit. T. I. pag. 275. *Giſan. Collectan. ad Lucret.* v. TRACTVS CORPORIS. *H. Steph. Schediaſm.* VI. 2. virosque doctos ad *Nepot. in Miltiade* I. 4. TAYLOR.

20. δημοκήρυκες] Volunt hoc vocabulum ex Harpo-

διήγγελλον, πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοὶ, εἴσω 21.
Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐ-
τῶν παρέδοσαν. ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμη-
χάνηται, τὰ δ' ἐν Φωκεῦσι διεφθάρη πράγματα,
πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἣ πάντων ἐστὶ κυρία,
ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου, καὶ τὸν δεκαετῆ 24.
πόλεμον· [21] τὸ γὰρ αὐτὸ ἠύξησέ τε τῶν ἐν Φωκεῦσι
τυράννων τὰ πράγματα, καὶ καθεῖλε κατέστησαν
μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν, τολμήσαντες τῶν ἱερῶν
χρημάτων ἅψασθαι, καὶ [22] διὰ ξένων τὰς πολι-
τείας μετέστησαν, κατελύθησαν δ' ἀπορίᾳ χρημά- 27.
των, ἐπειδὴ [23] κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα·
τρίτη δ' αὐτὲς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατο-
πέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα τάσις, * τετάρτη
δ' ἡ Φαλαίκε περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πραγμά-
των ἄγνοια. ἡ μὲν γὰρ Θετταλῶν, καὶ Φιλίππου 30.
στρατεία, πρόδηλος ἦν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότε-
ρον πρὶν ἢ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην γενέσθαι, πρέσ-

βεις

cratione corrigere. Ego contra cenſeo Harpocrationem e Noſtro corrigendum eſſe. Ecquae enim exiſtet ſententia e vocabulo e *δρόμος* et *κήρυξ* compoſito? num *citus praeco*? tolerabile hoc ſit, quaſi alii praecones fuerint lenti? Verum *praeco populi*, ab vno populo ad alterum mandata perferens, ecquem offendat? Parui tamen auctoritati Chryſococcae. REISKE.

21. *τὸ γὰρ αὐτὸ*] ſignificat pecuniam. REISKE.

22. *διὰ ξένων*] Tyranni, peregrini militis opera, mutarunt reſp. adempta populo libertate. WOLFIVS.

23. *κατεμισθοφόρησαν*] *In ſtipendia militum inſumpſerunt.* WOLFIVS.

βεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ Φωκέων, βοηθεῖν [24] αὐτοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι παραδώσειν
33. [25] Ἀλπωνὸν, καὶ Θρόνιον, καὶ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ψηφισαμένων δ' ὑμῶν παραδῦναι Προξένῳ τῷ στρατηγῷ τοὺς Φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα πληρῆν τριήρεις, καὶ τὲς μέχρι [26.27] τριάκοντα ἔτη γε-
36. γονότας ἐξιέναι, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδησαν οἱ τύραννοι τὲς πρέσβεις τὲς [28] ἐπαγγειλαμένους ὑμῖν παραδῦναι τὰ φυλακτήρια, καὶ

24. αὐτοῖς] αὐτοῖς. Et pariter 287. 2. et 5. αὐτοῖς et αὐτῷ. MARKLAND.

25. Ἀλπωνὸν] *Herodotus* in *ſexto* Ἀλπηνὸν habet per η. *Hellanicus* vero vocauerat Ἀλπωνὸν, vt hic *Aeſchines*, ſi fides *Stephano*. PALMER.

26. τριάκοντα] τετταράκοντα. SCALIG. ex coniectura, quae mihi vehementer placet. TAYLOR.

27. τριάκοντα] qui ſtipendia triginta et pauciora feciſſent, excluſis illis, qui triginta ſtipendiis plura meruiſſent, nondum tamen ex annis militiae exceſſiſſent. Nil enim video cauſae, cur non licuiſſet Athenienſibus ad certas militias ſeu expeditiones militares certos militum ordines delegare, excluſis aliis. Videntur autem diuerſi ordines fuiſſe τῶν μέχρι δέκα, et τῶν μέχρι εἴκοσι, item τῶν μέχρι τριάκοντα et τῶν μέχρι τετταράκοντα Horum ordinum modo vno, modo duobus, modo tribus, modo omnibus vtebantur, prout res ferret. REISKE.

28. τὲς ἐπαγγελλομένους] F. τοὺς ἐπαγγειλαμένους. WOLFIVS. Optime, et eam lectionem praeſcribit *Reg.* 3. TAYLOR.

καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς [29.30] μυηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν Ἑλλήνων Φωκεῖς ἐκ ἐσπείσαντο. καὶ πάλιν Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακωνος παραλαμβάνειν ὄντος ἑτοίμῳ τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν, ἐκ ἐπείσθησαν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ [31.32] μὴ παρ' αὐτοῖς. 39.

29. μυηριώτιδας] Sic habet et *Pollux* [I. §. 36.] Alias legendum cenſuiſſem, τοῖς τὰς μυηριώδεις σπονδὰς ἀπάγουσι, *qui arcana ſacra proferunt.* Miſerunt enim victimas in extera quoque templa. Sententiam eſſe puto, Athenienſis obtuliſſe ſiue inducias, ſiue foedus Phocenſibus, vt tuto Eleuſiniis initiis intereſſe poſſent, quae Phocenſes, homines impii, ſint aſpernati. Τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς, [287. I.] *Se Spartae pericula timere, et non ſua.* Ambiguum eſt, vtrum haec verba ad diffidentiam, an ad fortunam referantur. WOLFIVS.

30. μυηριώτιδας σπονδὰς] qui per omnes Graeciae ciuitates denunciarent, vt itinera per Graeciam Athenas per menſem ante myſteria, vel ſacra Eleuſinia, et menſem poſt, tuta et pacata cuiuis illuc commeaturo, domumue remeaturo eſſent, quo ſe quisque, qui vellet, Athenas conferret ſacris Cereris initiandum. REISKE.

31. μὴ παρ' αὐτοῖς] μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς Cod. *Reg.* 3. cum *Wolfio.* Sic autem *Scalig.* μὴ ἢ καὶ παρ' αὐτοῖς. Quem parum intelligo. Verba ſonant, *res veſtras curate:* neque vlla, pace *Wolfii* dixerim, videtur eſſe ambiguitas. TAYLOR.

32. μὴ παρ' αὐτοῖς] malim μὴ παρέσης. *Spartae ſe fraudes metuere, etiamſi non praeſentis.* τὰ, quod Wolf intruſerat, expuli. Vulgata ſi ſeruetur, erit haec ſententia. *In aliis adeo ſe formidanda Spartae metuere,* quanto magis in ſemetipſis, intra moenia ſua. REISKE.

τοῖς. κἀνταῦθα οὔπω διελέλυσθε Φιλίππῳ, ἀλλ'
42. ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τῆς εἰρήνης ἐβεβλεύεσθε, καὶ τῆς ἐπιτολῆς ἠκέετε τῆς Προξένε, ὅτι Φωκεῖς οὐ παραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνοι τῶν ἄλλων Ελλήνων
46.1. ἀπέφηναν Φωκέας [33] ἃ δεδεγμένους τὰς σπονδάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεῦρο ἐληλυθότας πρέσβεις δεδηκότας. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ Προξένε τε στρατηγὲ πρεσβεύ-
3. σαντας εἰς Φωκέας, [34] Καλλικράτην, καὶ Μεταγένην. καὶ τῆς ἐπιτολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου. „Ἐπιτολή.„ Ἀκούετε, ὦ Αθηναῖοι, τῶν χρόνων παραναγινωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τῶν μαρτύρων ὑμῖν προσδιαμαρτυρησάντων,
6. ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτήν, Φάλαικος, ὁ τῶν Φωκέων τύραννος, ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ὑπίσχετο, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν. ἀλλ' ἔτος μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόει; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημο-
9. σίᾳ πῶς διέκεισθε; ἅπαντες προσεδοκᾶτε [35] Φίλιππον

33. ἃ δεδεγμένους] ἃ μόνον δεδεγμένους. SCALIG. Voluit dixisse ἃ μόνον οὐ δεδεγμένους — ἀλλὰ καὶ etc. TAYLOR.

34. Καλλικράτην] Καλλίστρατον certe cum *Scalig.* vel cum Cod. *Mead.* Καλλικράτην. TAYLOR. Hoc dedi. R.

35. Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους. Et [l. 17.] καὶ τῷ μὴ βέλεσθαι. Et [288. 4.] κατοικιεῖ Φίλιππος. παρὰ τὸ κατοικίζω. WOLFIVS.

Recte haec vtique. Prior Editio, quae erat *Aldina*, Θηβαίοις, et τὸ, et κατοικεῖ, perperam omnia. Quae pariter fere correxit et *Brodaeus*. TAYLOR.

πον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶντα αὐτῶν τὴν θρασύτητα, καὶ [36] τῷ μὴ βέλεσθαι δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ' ἡμῶν τἀναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρουον φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ διαπείλουν τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ 12.
δὲ ἐκ ἠπόρουν, καὶ ἐφοβοῦντο οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ δὲ ὁ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὐτῶν φάσκοντες τὴν στρατείαν εἶναι; Τῶν δ' ἑταίρων τινές τῶν Φιλίππου, ὁ διαῤῥήδην πρός τινας ὑμῶν 15.
ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις κατοικιεῖ Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' ἐκ ἐξεληλύθεσαν πανδημεὶ, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν; ὑμῖν δὲ, ταῦθ' * [37] ὁρῶσιν ἐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν Φίλιππος, [38] ἐξιέναι πάσῃ τῇ

36. τῷ μὴ βέλεσθαι] bene habet. idem est atque μὴ βουλόμενον. aut διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι. propterea quod nollet, Philippus puta, in armorum tractatione artibusque militaribus exercere atque acuere Thebanos contra semetipsum. Nam in ἐπασκῆσαι subauditur ἑαυτῷ. REISKE.

37. ὁρῶν] imo vero ὁρῶσιν, vt ad ὑμῖν redeat. et sic dedi de meo. REISKE.

38. ἐξιέναι πάσῃ] F. ἐξιέναι κελεύων πάσῃ. WOLF. Damnabunt forte hominis temeritatem, qui legerint ea, quae nuper adnotaui 257. 9. Infinitiui enim illi, ἐξιέναι hic, vt ἐκπλεῖν ibi, tenor sunt et articuli, ipsi termini *Epistolae* vel *Psephismatis*. TAYLOR. κελεύων a Wolfio post ἐξιέναι intrusum rursus eieci. Non tenebat Wolf morem Aeschinis, talia, vt λέγων, κελεύων, in similibus locis omittere amantis. cuius moris exempla iam bis vel ter in superioribuss annotauimus. v. ad p. 40, 11. 42, 30. REISKE.

18. σὴ τῇ δυνάμει, βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; οἱ δὲ νῦν πολεμικοὶ, καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανδρίαν καλοῦντες, ἃ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν, [39] εἰρήνης καὶ συμμαχίας ὑμῖν γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ τὰς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος; πότερον
21. ἕν ἐγὼ τὰς προγόνας ἐκώλυσα τὸν δῆμον μιμεῖσθαι, ἢ σὺ, καὶ οἱ μετὰ σᾶ συνεζηκότες ἐπὶ τὰ κοινά; καὶ [40] πότερον ἦν ἀσφαλεστέρα, καὶ καλλίων Ἀθηναίοις ἡ ἔξοδος· [41] ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς, ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνὸν, καὶ
24. Νίκαιαν, μήπω παραδόντος [42.43] Φαλαίκᾳ Μακεδόσι, τὰς σπονδὰς δὲ, [44] οἷς ἐμέλλομεν [45] βοηθεῖν, τὰς μυριωτίδας οὐκ ἐδέχοντο, [46] Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατε-

39. εἰρήνης] id est καίτοι εἰρήνης. REISKE.

40. πότερον] F. πότερ' ἂν ἦν, *fuisset*. MARKL.

41. ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς] Furorem fortassis appellat audaciam illam Phocensium. ἐν τῇ μάχῃ non satis placet. WOLFIVS.

Eo tempore, quo summa erat, et flagrabat maxime, Phocensium siue audacia siue impietas. Coniectura illa hominis est importunissima. TAYLOR.

42. Φιλίππῳ] Leg. Φαλαίκᾳ. Vid. p. 286. MARKLAND. Ita omnino. et habebis *Bern.* fideiussorem. TAYLOR. et Chrysococcam.

43. Φιλίππῳ] dedi Φαλαίκᾳ. REISKE.

44. οἷς] Cassiga αἷς [σπονδαῖς vtique] BRODAEVS. Qui tamen decipitur.

45. post βοηθεῖν Demosthenes addidisset ἕτοι. REISK.

46. Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν] Quia Phocis eos Atticae aditu excludebat. WOLFIVS.

ὄπισθεν κατελίπομεν] scil. βεβαίους φίλους. REISKE.

κατελίπομεν, μεταπεμπομένῳ μὲν Φιλίππῳ, ὄρκων δ' ἡμῖν, καὶ [47] συμμαχίας γεγενημένης, Θετταλῶν δὲ, καὶ τῶν ἄλλων Ἀμφικτυόνων στρατευόντων; οὐ πολλῷ καλλίων ἦτος ἦν ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκευαγώγησαν ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀθηναῖοι, πρεσβεύοντος ἐμοῦ τὴν τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν [48] ἔπω καὶ τήμερον τε- 27. 30.

θέλη-

47. συμμαχίας] scil. πρὸς Φίλιππον. REISKE.

48. ἔπω καὶ τήμερον] *Haeſtenus nunquam auſus es me falſae legationis accuſare.* Wolfius. Immo hodie accuſat. Agitur res. Cauſa παραπρεσβείας nunc dicitur. Hoc cum vidit *Scaliger*, commentum comminiſcitur, ἔπω μέχρι τῆς τήμερον. Commentum ſane maximum. Rem, quo pacto ſe habeat, ex me diſcite. *Obiectare tu in tua oratione non dubitaſti, me tertiam iſtam legationem, ſine vlla auctoritate, a populo non conſtitutum obiiſſe. Quod cum* capitale *eſſet, iſtud tamen crimen nunquam lege in me intentare auſus es, ne hoſtis tametſi ſis infeſtiſſimus, et quae vel vltimae forent in legibus poenae, lubenter admodum a me expoſceres. Nunquam* εἰσήγγελκας, *nunquam vocaſti ad cauſam capitis dicendam, de legatione iniuſſu populi ſuſcepta, ſed (vbi minus erat periculum) ad* εὐθύνας *ſolummodo legationis male obitae.* Fidem faciet *Demoſthenes* ſupra pag. 157. τηνικαῦτα ὁ δεινὸς, καὶ σοφὸς ἕτος, καὶ εὔφωνος, ἅτε βελῆς, ἅτε δήμῳ χειροτονήσαντος αὐτὸν, ᾤχετο πρεσβεύων — ἅτε τὴν ἀῤῥωστίαν ὑπολογισάμενος — ἔθ' ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει. Et rurſus, pag. ſeq. ἐκεῖνος ᾤχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὃς θάνατον κελεύει τούτων τὴν ζημίαν εἶναι. Porro autem, de Εἰσαγγελίας et Εὐ-

θέληκάς με εἰσαγγεῖλαι [49] παραπρεσβεύσαντα. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γέ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων· τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων, καὶ
33. [50] δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ [51] τε-

V 2 θορυ-

θυνῶν ratione te praemonitum esse volui. Istius vnam speciem, plures enim erant, ita describit *Harpocratio*. Εἰσαγγελία — ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις — καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται etc. Bene est: verum ἐν Εὐθύναις non ita inclementer actum est. Rursum enim *Demosthenes* pag. 150. fin. ad hanc ipsissimam rem, de qua disputamus, adludens, Καὶ εἴγε τι τῶν προσηκόντων ἐγίνετο, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν· νυνὶ δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν, εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας, ὁπηνίκα βούλεται. Iam, lector, securus accede ad meam emendationem. Τολμᾷς με λέγειν, ὡς ὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν ὔπω καὶ τήμερον τεθέληκας (aut τετόλμηκας cum *Marklando*) με εἰσαγγεῖλαι, ἀλλὰ παραπρεσβεύσασθαι (Φῄς sc. aut simili voce subintellecta.) Vocabulum illud ἀλλὰ in fine praecedentis opprimi arbitror. Deinde pergit in eodem enthymemate. *Illud vtique voluisti, si modo potuisses: Non enim mihi pepercisses, non inuides mihi quod esset vltimum in suppliciis.* TAYLOR.

49. παραπρεσβεύσασθαι] accipiendum solummodo de tertia, quam Aeschines hic commemorat, legatione, quam Demosthenes nunquam actione persecutus est, vt secundam, sed obiter solummodo perstrinxit. Taylori tricas non intelligo. E Chrysococca dedi παραπρεσβεύσαντα. REISKE.

50. δεομένων] Thebanis in Pylaea Philippo assidentibus, atque rogantibus, vt Phocenses delere vellet. R.

51. τεθορυβημένης] metu vano conterrita et pauefacta, quo minus Phocensibus succurreret, verens, ne

θορυβημένης, καὶ τῶν Αθηναίων ὁπλιτῶν ἐ[52] παρόντων, Θετταλῶν δὲ Θηβαίοις προσθεμένων, διὰ τὴν ὑμετέραν [53] ἀβελίαν, καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἣ προϋπῆρχε Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τὰς ὁμήρεις λαβόντες Φωκεῖς [54] κατ- 36.
ηλόησαν, Φαλαίκε δὲ, πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν, καὶ Στέφανον, καὶ Δέρκυλον, [55.56] καὶ τοὺς Αμφικτύονας

Philippus milites ſuos pro praedibus captiuos haberet. REISKE.

52. οὐ παρόντων] erant enim cum Proxeno. v. p. 45, 34. REISKE.

53. ἀβελίαν] Vertit Interpres *temeritatem.* Potius, *cunctationem.* IVRIN.

54. κατηλόησαν] ἐφόνευσαν, a καταλοάω. Vnde πατραλοίας καὶ μητραλοίας. WOLFIVS.

κατηλόησαν, *obtriuerunt.* Male *Wolfius* vertit *occiderunt*, quaſi ab ἁλοιᾶν, non ab ἀλοᾶν. Haec *Valeſius* ad *Mauſſac.* p. 232. Ea porro hiſtoriola continetur in *Plutarchi* libello *de Virtutibus Mulierum*, vt admonuit idem Vir eruditus. Ασπενδος ἦν Θετταλοῖς πρὸς Φωκέας πόλεμος. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τυράννους ἐν ταῖς Φωκικαῖς πόλεσιν ἡμέρᾳ μιᾷ πάντας ἀπέκτειναν, οἱ δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίας ἐκείνων ὁμήρους κατηλόησαν. Recte igitur κατηλόησαν, *obtriuerunt*, ſi ita vis verti, *flagris cecidерunt.* Sed nugatur Vir celebris, ſi aliud ἁλοιᾶν, ἀλοᾶν aliud ſignificare ſuſpicetur. TAYLOR.

55. καὶ τὲς εἰς Αμφικτύονας πρέσβεις. WOLFIVS. Aberat Praepoſitio.

Reſtituo καὶ τὰς πρὸς Αμφικτύονας. BRODAEVS.

56. ἀμφικτύονας] malim ἀμφικτυόνων, omiſſo nempe εἰς, quod praeter Wolfium, auctorem habet neminem, ideoque expunxi, quod ne graecum quidem videtur eſſe. dediſſet ſaltim ὡς, non εἰς. REISKE.

νας πρέσβεις, [57] ἀπεληλυθότος [58] ὑποσπόνδε, Ορχομενίων δὲ περιφόβων ὄντων, καὶ σπονδὰς τοῖς
39. σώμασιν αἰτησάντων, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, [59] παρεσηκότων μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων,
[60] ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας φανερᾶς Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους, καὶ Θετταλούς, τότε ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν προδοσίαν,
42. καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα δ' οἶμαι τούτων ἐγὼ σημεῖα ἐπιδείξειν. εἰ γάρ τι τούτων ἀληθὲς ἦν, ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρευν ἄν με [61] Βοιωτοὶ, καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τὸς μὲν ἐξεβεβλήκειν,

57. ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδε] Vnde? a Theſſalis, an Thebanis? ab vtrisque opinor. WOLFIVS.

58. ὑποσπόνδε] ὑποσπόνδους SCALIG. Et mox pro Φιλίππῳ, τῇ πόλει. IDEM.

59. παρεσηκότων] atqui iam praeceſſit hoc verſu 32. Iam Wolfius de huius loci denſitate, vt vere appellat, h. e. obſcuritate queſtus eſt. Sententia mihi videtur haec eſſe: adſtantibus Philippo Thebanis atque Theſſalis, frementibus, quod Philippus Phocenſes, quos ipſi viritim caeſos maluiſſent, ſaluos in Cretam abire ſiuiſſet. REISKE.

60. ὑπολειπομένης κ. τ. λ.] Videtur hoc παρ' ἱστορίαν εἶναι. Et eſt haec narratio ita denſa et intricata, vt ad fucum faciendum auditoribus inſtituta eſſe videatur. WOLFIVS.

61. βοιωτοὶ καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες] imo vero Φωκεῖς καὶ βοιωτῶν οἱ φεύγ. v. p. 47. 2. Sic p. 47. 8. τὴν βοιωτῶν φυγὴν appellat exſules Boeotos. Phocenſes omnes patria ſunt eiecti, Boeotorum ſolummodo quidam exſularunt. REISKE.

κειν, τὰς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν. νῦν δ' ἀχὶ τὰ συμ-
βάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν 47. 1.
ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν,
ἠρηντάμοι συνηγόρους. ἦκεσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι 3.
πόλεων πρέσβεις, ἃς ἐγὼ τὴν τρίτην[62] πρεσβείαν
ἐπὶ τὰς Ἀμφικτύονας πρεσβεύων ἔσωσα, Οἰταίων
ἐγχειρέντων λέγειν, ὡς δεῖ τοὺς ἡβῶντας ὠθεῖν κα-
τὰ τῶ κριμνῶ, καὶ παρήγαγον εἰς τὰς Ἀμφικτύο-
νας, ὥστε ἀπολογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος 6.
τύραννος ὑπόσπονδος ἀφεῖτο, οἱ δὲ ἀναίτιοι ἀποθνή-
σκειν ἔμελλον, συναγορεύοντός μέ μ' διεσώθησαν.
ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω,[63] κάλει μοι Μνάσωνα τὸν
Φωκέα, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν
Βοιωτῶν φυγῆς[64] ἠρημένους. ἀνάβηθι δεῦρο Λίπα- 9.
ρε, καὶ Πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόδοτέ μοι χάριν
εἰς τὴν τῶ σώματος σωτηρίαν, ἥνπερ ἐγὼ ὑμῖν.
„Συνηγορια Βοιωτων και Φωκεων.„ Πῶς ἔν γε ἂν
δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγορεῦντος μὲν Δημοσθένους
τῶ Θηβαίων προξένου, καὶ πονηροτάτου τῶν Ἑλλή- 12.
νων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν,
ἁλοίην;

Ετόλ-

62. *πρεσβείαν ἐπὶ*] malim *τὴν* interferi. trium enim, quas Aeschines obiit, legationum, primae duae ad solum Philippum, tertia ad hunc, vnaque ad Amphictyonas fuit. REISKE.

63. *κάλει μοι Μνάσωνα.* Et [l. 10.] *τὰς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ἠρημένους.* Et [l. 13.] *πῶς ἔν γε ἂν.* Et [l. 15] *ἁλοίην; ἐτόλμησε.* Et [291. 14.] *φανῆναί με δεῖ.* [iubatis *Audi* erroribus] WOLFIVS.

64. *εἰρημένους*] Scribe *ἠρημένους.* BRODAEVS.

Ετόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις [65] περιπίπτω. Φησὶ γάρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ' αὐτὸν τὴν τῆς πορ-
15. νείας Φήμην [66] παρειλήφασι, τὸν δ' Ησίοδον, ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν·

Φήμη δ' ἔ τις πάμπαν ἀπόλυται, ἥντινα πολλοὶ
Λαοὶ [67] φημίζωσι, θεὸς νύ τις ἐξὶ καὶ αὐτή.

18. τὴν δ' αὐτὴν ταύτην θεὸν ἥκειν νῦν κατηγορῆσαν ἐμοῦ· πάντας γὰρ λέγειν, ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δ' ἴσε, ὦ Αθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον δια-
21. φέρει Φήμη, καὶ συκοφαντία. Φήμη μὲν γὰρ ἀκοινωνητὶ διαβολή· [68] διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία. διορισῶ δ' αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς. Φήμη μέν ἐστιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐστὶν, ὅταν πρὸς τὰς
24. πολλὰς εἰς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσεως πρός τε τὴν βουλὴν διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν Φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακέργων, δημοσίᾳ προβολὰς ποιέμεθα. μὴ ἕν σύναγε εἰς ταυτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις.

65. περιπίπτω] *In meos sermones incurro: mihi ipse sum contrarius.* BRODAEUS.

66. παρειλήφασι] An προειλήφασι? MARKLAND.

67. Φημίζωσι] *Stephanus* excudit Φημίξουσι. In Codd. Φημίξωσι et Φημίζουσι. TAYLOR.

68. διαβολὴ] Lego διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐστι τῇ συκοφαντίᾳ, quo pacto etiam *Scaligerum* suspicor legisse. TAYLOR.

Επὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων 27.
ἠγανάκτησα, μάλιστα δὲ ἠνίκα ἠτιᾶτο εἶναί με προ-
δότην. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανῆναί μ'
ἔδει θηριώδη, καὶ τὴν ψυχὴν ἄοργον, καὶ πολ-
λοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. τοῦ μὲν
ἓν ἐμὲ βίᾳ, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δο- 30.
κιμασὰς ἱκανὲς εἶναι νομίζω· ἃ δ' ἐστὶ τοῖς μὲν πολ-
λοῖς ἀσύνοπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς ψυχὰς μέγι-
στα, τούτων ὑμῖν τὰ πλεῖστα, εὖ [71] καὶ καλῶς ἔχον-
τα [72] ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς
ἐμὰς παρακαταθήκας, ἃς οἶκοι καταλιπὼν, εἰς 33.
Μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ μὲν ἔν, ὦ Δημόσθε-
νες, ταῦτα ἐπλάσω ἐπ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ὡς καλῶς [73,74] ἐπαι-
δεύθην

69. καὶ καλῶς ἔχοντα] An delendum καὶ, vel legendum εὖ καὶ καλῶς? MARKLAND.

71. καὶ καλῶς] praefoui εὖ. Sententia videtur haec esse. paulo enim est oratio obscurior. Quae carissima mihi sunt pignora, et quorum vulgus quidem rationes haud cernit, ab ingenuis autem ea summi fiunt, eorum et partem longe maximam, et nihil in iis, quod honeste spectari non possit, in tribunal producam, ὁρᾶν spectatum. id est, ὥστε ὑμᾶς αὐτὰ ὁρᾶν, vt ea vos spectetis, aut ὥστε ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι. designat patrem, fratres, vxoris fratres, et socerum, liberosque. REISK.

72. ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι] Ἀναβιβάζω vsitatum est. Sed ἀναβιβάω (si scriptura non fallit) thema facit *Aeschines*. WOLFIVS.

73. ἐπαιδεύθην] Forte excidit Aduerbium aliquod, ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως, ἐξηγήσομαι. vt pag. 293. 3. MARKLAND.

74. ὡς ἐπαιδεύθην] interposui καλῶς. possit etiam

δεύθην καὶ δικαίως, ἐξηγήσομαι. ἔτοσι μέν μοι ἐξὶ πατὴρ Ατρόμητος, σχεδὸν πρεσβύτατος τῶν πο-
36. λιτῶν· ἔτη γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐνενήκοντα καὶ τέτταρα. καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέῳ μὲν ἔντι, πρὶν τὴν ἐσίαν ἀπολέσαι διὰ τὸν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα, στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ασίᾳ, ἀριστεύειν δ' ἐν τοῖς κινδύ-
39. νοις, εἶναι δ' ἐκ [75] Φατρίας τὸ γένος, ἣ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ετεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς Αθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐξὶν ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν δῆμον, [76] ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρως δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τὸς πρὸς μη-
42. τρὸς ἅπαντας, [77] ἣ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν [78] προφαίνεται, φοβεμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας,

καὶ

ὁσίως vel ἐλευθερίως suppleri. v. p. 47, 4. et 48, 8. ταῦτα, quod modo, hoc ipso verſu, praeceſſit, redit ad id, quod ſubauditur, ἃ περὶ τῆς ἐμῆ τροφῆς καὶ συγγενείας ἐπλάτω καὶ ψευδῶς εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὠνείδισας. REISKE.

75. Φατρίας] Lege Φρατρίας. BRODAEVS. SCAL. Φρατρίας] συγγενείας. Vide *Suidam*, vt et περὶ τῶν Ετεοβουτάδων. WOLFIVS. Adde *Herald. Animadu. ad Salmaſ.* II. 3. 4. Nos in *vita Lycurgi. Duport. ad Theophraſt. Charact.* pag. 396. TAYLOR.

76. ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον] In hac quidem Oratione nihil de ea re dixiſti. WOLFIVS.

Nempe pag. 266. l. 14. MARKLAND.

77. ἣ νῦν ἐμοὶ] *Quae nunc mihi ante oculos conſpicitur.* Videtur potius ad *Aeſchinis* phantaſian referendum, quam ad praeſentiam Glaucotheae. WOLFIVS.

78. προφαίνεται] oculis mentis, phantaſiae, obuer-

καὶ διπορημένη. καίτοι, ὦ Δημόσθενες, ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰς Κόρινθον, καὶ μετέσχε τῶν πολιτικῶν κακῶν. σὺ δὲ [79] ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι· [80. 81] ἐ γὰρ 48. 1.
ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ· ἐνεγράφης λειποταξίε, καὶ τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Αφιδναῖον χρήμασι πείσας, ἐσώθης, ὃν ὕστερον μετὰ Αριστάρχου συναπέκτειναs, καὶ ἐ καθαρὸς ὢν τοὺς 3.
χεῖρας, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. Φιλοχάρης δ' οὗτοσὶ, ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, [82] οὐκ ἀγενεῖς διατριβὰς, ὡς σὺ βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρίβων, καὶ μετὰ Ιφικράτες συνεστρατευμένος, καὶ συνεχῶς ἔτος ἤδη τετὶ τρίτον 6.
στρατη-

fatur. non enim produxerat eam, vt neque vxorem, Aeſchines, pudoris ergo magis ſexui debiti, quam quod grandis natu eſſet. tametſi illa quoque non potuit non annis prouectior eſſe. REISKE.

79. ἀμφισβητῶν] *Qui te virum eſſe profiteris.* Ludit amphibolia verbi ἀμφισβητεῖν, quod et dubitare, et ſibi aliquid arrogare ſignificat. WOLFIVS.

Qui an vir ſis, uemini exploratum eſt. BRODAEVS.

An ἀμφισβητούμενος? MARKLAND. Ita emendat σχεσης.

80. καὶ γὰρ ἂν] οὐ γὰρ ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν *Coisl. Regg.* I. 2. 3. et *Mend.* TAYLOR. Et Chryſococcas.

81. καὶ γὰρ ἂν ἀμφισβητήσαιμι] dedi ἐ γὰρ ἂν τολμήσαιμι. REISKE.

82. ἐκ ἄγεν εἰς] [vt *Ald.*] Legendum ἐκ ἀγενεῖς. BRODAEVS. ἐκ ἀγεννεῖς. WOLFIVS. Quod facile praetulerim. Atque ita legunt cum *Stephano* et *Scalig. Coisl. Regg.* I. 2. 4. TAYLOR. Et Chryſoc.

στρατηγῶν, ἥκει δεησόμενος ὑμῶν, ἐμὲ σῶσαι. Ἀφόβητος δ' ἐστὶ, ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπρεσβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως πρὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως
9. τῶν ὑμετέρων προσόδων ἐπιμεληθεὶς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος κατὰ τοὺς νόμους, [83] ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα παρακατακλίνων, [84] ὥσπερ σὺ, πάρεσι καταφρονῶν τῶν σῶν λοιδοριῶν. τὸ γὰρ ψευδὲς ὀνε-
12. δος οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. Ἐτόλμησας [85] δὲ * καὶ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν, ἔτως ἀναιδὴς, καὶ πόρρωθεν ἀχάριστος εἶ, [86]. [87] ὃς Φι-

λόδη-

83. ἀλλ' ἐν Νωσίωνι] F. ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι. Et [ibid.] πάρεσι vel παρίσησι. Et [l. antepen.] οἵόσπερ σύ. WOLFIVS. Alii οἷοσπερ.

84. ὥσπερ σὺ] adde φὴς. v. verſu 22. Demoſthenes enim Aphobeto infamiam cucullatus voluntarii exprobrauerat, id quod ex contextu huius loci patet. Scholiaſtae, graeculi recentiſſimi, Aldo Manutio, qui Aeſchinem primus edidit, iunioris, ad hunc locum commenta caliginoſa et ſoloeciſmis oblimata, tanti non facio. REISKE.

85. δὲ κατὰ] interpoſui καὶ de meo. REISKE.

86. ὃς Φ.] Vel ὡς. BRODAEVS.

ὃς] Π. ὡς. ἵνα ἢ ἐν παρενθέσει (Οὕτως ἀναιδὴς καὶ πόρρωθεν ἀχάριστος εἶ) STEPHANVS. Belle ſane et recte. Confirmant Codd. *Coisl. Regg.* et *Mead.* TAYL.

87. ὃς bene habet. millenis locis confirmari poſſit, ſi opus ſit, ὃς poſt ἔτως vſurpari. Verum res eſt vel pueris nota, et hi ipſi viri docti, qui locum hunc vitii, cuius expers eſt, arguunt, alios Demoſthenis Aeſchinisque locos numero carentes huic ſimiles, taci-

λόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Ἐπικράτους, οὐκ
ἀγαπᾷς, ἀδὲ προσκυνεῖς, δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας
ἐνεγράφης, ὡς ἴασιν οἱ πρεσβύτατοι Παιανιέων. 15.
ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖν Φίλωνα τολμᾷς,
καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπιεικεστάτοις Ἀθηναίων, οἳ δεῦ-
ρο εἰσεληλύθασι [88] δικάζοντες, ἕνεκα τῆ [89] βελτί-
στε τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχεσι τοῖς βίοις
ἡμῶν, ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσδοκᾷς 18.
[90] αὐτὲς εὐξασθαι μυρίες ὁπλίτας ὁμοίες Φίλωνι
γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα ἕτω διακειμένες, καὶ
τὴν ψυχὴν ἕτω σώφρονας, ἢ τρισμυρίες κιναίδες,
οἵόσπερ σύ; καὶ τὴν Ἐπικράτες [91] εὐαγωγίαν, τῆ
Φίλωνος ἀδελφῆ, ἐπανάγεις εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὐ- 21.
τὸν εἶδε πώποτε ἀσχημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν,
ὡς σὺ φὴς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἢ νύκτωρ;
ἀ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἴποις, ὡς ἔλαθεν. ἀ γὰρ ἠγνο-
εῖτο. Ἐμοὶ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐκ τῆς Φιλοδήμε θυγα-
τρὸς, καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς, καὶ Ἐπικράτες, τρεῖς 24.
παῖδές εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δὲ υἱοί. οὓς

ἐγὼ

tos et sine nota transmiserunt. Latini pariter eiusmodi in locis, pro *ut*, *qui* vsurpant. REISKE.

88. *δικάζοντες*] F. *δικάσοντες*, vt apud *Demosth. π. παραπρεσβ.* p. 159. l. 9. et Nostrum *c. Ctesiph.* p. 367. l. 10. MARKLAND.

89. *τῆ βελτίστε*] *Maximi reipub. commodi*: Demosth. de rebus Chersonef. *ὅσις δ' ὑπὲρ τῆ βελτίστου πολλὰ τοῖς ἡμετέροις ἐναντιῶται βεβήμασι.* BRODAEVS.

90. *αὐτὲς*] scil. *τὲς δικασὰς*. REISKE.

91. *εὐαγωγίαν*] *παιδείαν καὶ σωφροσύνην*. WOLFIVS.

ἐγὼ ἦκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων, ἑνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα, καὶ τεκμηρίου πρὸς τοὺς δικαστάς, [92. 93] ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι. ἐρωτῶ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ
27. ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι, καὶ τῇ τῶν Φίλων συνηθείᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων πατρῴων μετεσίᾳ· τέτρες τὲς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτες προδῶναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνε φιλίαν τῆς τέτων σωτηρίας ποιήσασθαι· ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδο-
30. νῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακὲς ἢ χρηστὲς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. ἐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἷες ἐξεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώ-
33. πῳ γόητι, καὶ πονήρῳ, ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς ἐδὲν εἴποι, [94] ἡγεῖται δ', ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων

92. ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι lege. WOLFIVS et BRODAEVS. *Aldus* ὅ.

ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι] ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι *Coisl.* et similiter *Mead.* a manu prima. TAYLOR.

93. fuit olim huius loci gemina in libris lectio, aliis id dantibus, quod, auctore Wolfio, Stephanus dedit, cui bene cum τεκμηρίου conuenit, aliis id, quod Aldus dare voluisse videtur, ὃ - ἐρήσομαι. Ego in auctoritate codicum fui. REISKE.

94. ἡγεῖται κ. τ. λ.] Ita *Casaubonus* ὁ μέγας ad *Theophrast. Charact.* Cap. VIII. „Ἡγεῖται δὲ, ὅταν τι ψεύ„δηται, τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων „ὀφθαλμῶν· καὶ τὰ μὴ γεγενημένα ἐ μόνον ὡς„ἔσι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησὶ γενέ„σθαι. καὶ προσίθησι τινὸς ὄνομα, πλασάμενος ὃς ἔτυ„χε παρὼν, μιμέμενος τές τ' ἀληθῆ λέγοντας. Sic scri-

γων [95] ὅρκος [96.97] κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. [98.99] καὶ τὰ μηδέποτε γεγενημένα ὲ μόνον ὡς ἔστι, [600] λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησι γενέσθαι, καὶ προσίθησι τινὸς ὄνομα πλασάμενος [1] ὡς 36. ἔτυχε

„bendus eſt locus hic *Aeſchinis* elegantiſſimus: quo „cum eſſe nihil queat apertius, miror Interpretem do„ctiſſimum tam infeliciter hic eſſe verſatum. Sic au„tem ille vertit: *Cum mentitur* etc. Num rem acu te„tigerit, iudicent eruditi.„ Hactenus Vir ſummus. TAYLOR.

95. *ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθ.*] Iurare per oculos haud ſcio an vſitatum ſit F. A. *ὅρκος καὶ δάκρυα κατὰ τῶν ἀναισχύντων, impudentes oculi oppleti lachrymis.* Etſi ne hoc quidem placet. WOLFIVS.

96. *κατὰ*] Aliquanto rectius cum *Scaligero*, *μετὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν.* TAYLOR.

97. *κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν*] bene habet. peierat per impudicos oculos, hoc eſt, quod aſſeuerat, id exſecratione proſequitur et confirmat, imprecans ipſe ſibi, vt, ſi mentiatur, in continenti coecus fiat. REISKE.

98. *καὶ τὰ γεγενημένα*] F. *καὶ τὰ μὴ γεγενημένα.* MARKLAND.

99. *τὰ γεγενημένα*] interpoſui *μηδέποτε* de meo. R.

600. *λέγειν* Editi] *λέγει.* BRODAEVS. WOLFIVS. Et [295. 2.] *ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη.* WOLFIVS. loco *τῦ, ἐφ' ὑμῶν.*

λέγει] Priores habebant *λέγειν*, quod rite cum *Wolfio* emendarunt *Regg.* 1. et 3. Praeterea, *καὶ τὰ οὐ γεγενημένα, οὐ μόνον ὡς ἔστι γεγενημένα, λέγει, ἀλλὰ κ. τ. λ. Bern.* Similia his occurrunt in Orat. *c. Cteſiph.* p. 403. init. TAYLOR.

1. *ὡς ἔτυχε παρὼν*] Non diſplicet *ὃς.* BRODAEVS.

[2] ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. ἓν δὲ εὐτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς τῇ τερατείᾳ τοῦ τρόπου, καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων συνθέσει, νοῦν οὐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα,
39. καὶ ἀπαιδευσίαν [3] ἀνθρώπου, ὃς τοιοῦτον ἔπλασε τὸ περὶ τὴν Ολυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ' ἐμοῦ, [4] ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. τὸν γὰρ πλεῖστον ἀφεστηκότα τῶν τοιούτων, πρὸς τοὺς εἰδότας διέβαλλε. σκέψασθε δὲ, ὡς πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν
42. αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν [5].[6] [ἡμῶν] εἰς τὴν πόλιν Αριστοφάνης Ολύνθιος. τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων, καὶ πυθόμενος, ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν, καὶ προσαγαγόμενος, [7] ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρ-
49.1. τυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κἂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι, καὶ λέγειν, [8] ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ

2. ὡς bene habet, idem valens atque ὅτι. *mentitus eum interfuisse.* nomen a se confictum edit, ac si is rei gestae interfuisset. πλασάμενος idem est, atque ὃ αὐτὸς ἐπλάσατο. REISKE.

3. ἀνθρώπου] τ' ἀνθρώπου. MARKLAND.

4. ἐφ' ᾧ] Vel ὑφ' ᾧ. BRODAEVS. Credo hoc praeter mentem viro doctissimo excidisse, eumque dictitasse potius iuxta cum *Wolfio* ὑφ' ὑμῶν. TAYLOR.

5. ἡμῶν] F. delendum, vtpote repetitum ex praecedenti voce. MARKLAND.

6. ἡμῶν vncis inclusi vt superuacaneum et delendum. REISKE.

7. τοῦτον] Insinuauit hoc *Wolfius* noster, verum minima necessitate adductus. TAYLOR.

8. ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ] Vtrum vxorem eius, an co-

9 καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκα, πεν- 3.
τακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώ-
σειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυ-
ρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο,
ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑ-
αυτῷ ȣ̓ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο·
τȣ̃ δὲ τρόπȣ πλεῖστον εἴη διημαρτηκώς. ȣ̓δὲν γὰρ ἂν
τοιȣ̃το πρᾶξαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Αριστο- 6.
φάνην μαρτυροῦντα παρέξομαι. κάλει μοι Αριστοφά-
νην Ολύνθιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε, καὶ
τοὺς ἀκηκοότας αὐτȣ̃, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀγγείλαντας,
Δέρκυλλον Αὐτοκλέȣς Αγνȣ́σιον, καὶ Αριστείδην Εὐ- 9.
φιλήτȣ [10] Κηφισιέα. [11] „Μαρτυριαι.„ Τῶν μὲν
μαρτύρων διομνυμένων, καὶ μαρτυρȣ́ντων ἀκȣ́ετε,
τὰς δ' ἀνοσίους τῶν λόγων ταύτας τέχνας, ἃς ȣ̓̃-
τος πρὸς τȣ̀ς νέȣς ἐπαγγέλλεται, [12]. καὶ κέχρη-
ται

gnatam mulierem? WOLFIVS. αὐτȣ̃. MARKLAND.

9. aut plane delendum eſt καὶ, aut poſt γυναῖκα addendum ἐλευθέραν aut εὐγενῆ. REISKE.

10. Κηφισέα Editi] Scribendum Κηφισιέα. Nam nomen Demi, a quo hoc gentile deducitur, eſt Κηφισία Erechtheidis tribus, a quo fit Κηφισιεὺς, vt Antiphó et alii innumeri. PALMER.

11. μαρτυρία] dedi μαρτυρίαι. Sunt enim duo minimum teſtimonia, alterum Ariſtophanis de Demoſthenis verſutia et immanitate, alterum reliquorum de Ariſtophanis auctoritate, iſta portentoſa de Demoſthene ad ſe narrantis. REISKE.

12. καὶ κέχρηται] καὶ αἷς κέχρηται. SCALIG. In Codd. *Coisl.* et *Regg.* 2. deſunt voces καὶ κέχρηται. TAYL.

ταῖ[13] νυνὶ κατ' ἐμέ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπιδα-
12. κρύσας, καὶ τὴν Ἑλλάδα κατοδυράμενος, καὶ [14]Σά-
τυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν προσεπαινέσας, [15] ὅτι
ξένης τινὰς αὐτῷ αἰχμαλώτας, σκάπτοντας ἐν
τῷ Φιλίππε ἀμπελουργείῳ, [16] καὶ δεδεμένης, [17] πα-
15. ρὰ τὸν πότον ἐξητήσατο παρὰ τῷ Φιλίππε, ταῦθ'
ὑποθεὶς, ἐπῆπεν, ἐντεινάμενος ταύτην τὴν ὀξεῖαν,
καὶ [18] ἀνοσίαν φωνήν· ὡς [19] δεινὸν εἴη, εἰ ὁ μὲν τὰς
Καρίωνας, καὶ Ξανθίας ὑποκρινόμενος, ἔτως εὐγε-
νὴς,

13. καὶ κέχρηται] pro καὶ αἷς κέχρηται. vel καὶ κέχρηται αὐτοῖς. figura in libris graecorum et latinorum vbique obuia. grammaticis Zeugma, aut syllepsis vsurpatur. REISKE.

14. Σάτυρον] Consule *Demosth.* περὶ παραπρεσβ. et *Diodorum Sic.* l. 15. BRODAEVS.

15. ὅτι ξένας] Nec hoc est in *Demosthene*, sed filiae Apollophanis Pydnaei. Cuius quidem mentiendi licentia vix eum finit bonum virum exilimari, vtcunque sit *Alpha Palliatorum*. Nec sine causa Aeschines τὰς τῶν λόγων αὐτῷ τέχνας ἀνοσίας vocat, siquidem tam vere haec dicit, quam verisimiliter. WOLFIVS. Vid. *Harpocr.* v. Οτι ξένας.

16. malim καὶ abesse. σκάπτοντας δεδεμένας est σκάπτοντας ἐν δεσμοῖς, *fodientes in catenis*. REISKE.

17. παρὰ τὸν πότον lege. Et [l. 11.] pro Ξενόδοκος Demosthenes habet Xenophrona Melobii Atheniensis tyranni F. WOLFIVS. πότον similiter *Brodaeus*, *Harpocr.* et MSS. *Bern.* et *Parisienses*. τόπον *Aldus*. TAYL.

18. ἀνοσίαν] F. ἀνόσιον, vt modo pag. 295. l. vlt. τὰς ἀνοσίας τῶν λόγων — τέχνας. Et in *Timarch.* p. 45. l. 17. ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνόσιος. MARKLAND.

19. δεινὸν] δεινὸν εἴη cum *Scaligero* MS. *Reg.* 2. T.

νὴς, καὶ μεγαλόψυχός [20] γένοιτο, ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβολος, [21] ὁ τὰς μυρίας Αρκάδων ἀθετῶν, ἃ κατάσχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ παραθερμανθεὶς. ὅθ' ἡμᾶς εἰσία [22] Ξενόδοκος, τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίππου, ἔλκοιμι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ξυτῆρα μαστιγοῖμι τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα; ἐκεῖν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε, ἢ Αριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἀδίκως ἀπωλόμην ἄν. ἐάσετε δῆν [23], [24] αὐτὸν τοιοῦτον αὑτῷ προσ-

18.

21.

20. γε] Dele ocioſam iſtam particulam, quae ortum debuit incuriae ſcribentis, et proximitati vocis *γένοιτο*. Delet mecum Cod. *Mead.* TAYLOR.

21. *ὁ τὰς μυρίας Αρκάδων*] *ὁ τὰς μυρίας τῆς Αρκαδίας ἄρχοντας.* BRODAEVS, exponenti, non emendanti, ſimilis. T.

22. *Ξενόδοκος*] Xenophron hic vocatur a *Demoſthene* παραπρεσβ. p. 181. Vnde ſcribendum hic videtur *ξενόδοχος*, litera minori, vt ſit Appellatiuum, non Proprium, nomen. MARKLAND.

23. *τοιοῦτον προσρόπαιον*] F. A. *τοιοῦτον ἐμοῦ προσρόπαιον*, quia ſequitur, *μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως.* WOLF.

Harpocrationi emendando, qui perperam deſcripſit hunc locum *Aeſchinis*, vterque operam impendit, et *Meurſius Attic. Lect.* IV. 16. et *Valeſ.* pag. 164. *Not. ad Harpocrat.* Quorum hic infelicem illam *Wolfii* coniecturam improbat, et, ſi quid ſupplendum iudicauerint eruditi, *ἑαυτοῦ προσρόπαιον* potius fuiſſe auguratur, quam *ἐμοῦ*. Mentem ſuam de ea re ibidem explicat. TAYLOR.

24. In antiquis libris, Aldina et Steph. codicibusque mſtis, ſolummodo *τοιοῦτον προσρόπαιον* legitur ſine *ἐμοῦ*, quod Wolf pone *τοιοῦτον*, de ſuo addiderat. De-

προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, [25.26] ὥστε ἐν
ὑμῖν ἀναιρέφεσθαι; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαί-
24. ρετε, ἐν δὲ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τέτε τὰς εὐχὰς
ποιήσεσθε; καὶ [27] στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν,
ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅγε Ησίοδος λέγει·

X 2 Πολλά-

siderari aliquid in ista vulgata, dubio vacat, ob insequens ἐ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. Neque ego Wolfiano isto inuento ἐμῷ offendar; dummodo codicum auctoritate fulciatur. In Reg. 1. et scholio codici Harleiano h. l. adscripto (quod scholium infra in libello lectionum variantium exhibebo) loco Wolfiani ἐμῷ legitur αὐτῷ et ἑαυτῷ. quod recepi, hac sententia. Facinorum et scelerum ab ipso commissorum poenas capite ipse suo luat, fiat ipse sibi suimet piaculum. Alias haud alienus sim a suspicione, Aeschinem sic reliquisse ἐάσετε ἕν τὸν τῶν τοιέτων προστρόπαιον. *hominem dignum, qui piaculum sit eorum omnium, qui ipsi sint scelerositate similes.* In vulgata aut αὐτὸν cum simplici τὸν articulo est mutandum, aut seruato isto, αὐτὸν puta, addendum ante aut post προστρόπαιον erit ὄντα. REISKE.

25. ὥστε] Abesse potuit, et, opinior, debuit: natum ex praecedentibus et subsequentibus literis. MARKLAND.

26. ὥστε a Marklando damnatum mihi sic satis probatur, vt seruandum arbitrer. Nam ἐάσετε potest pro αἰζήμιον καὶ ἀθῷον ἀφήσετε accipi. REISKE.

27. Sententia est, patieminine hunc hominem tot et tantis, tam atrocibus obsitum criminibus, prorsus piacularem, decreta condere, quibus aut supplicationes decernantur pro rep. et rebus aut gerendis aut gestis prospere, copiaeque pedestres et nauales ad bella terra marique gerenda emittantur, quae res sine

[28] Πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς
[29] ἀπήυρα,
Οσκεν ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται. 27.

ἐν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βέλομαι. [30] εἰ γάρ πε τίς ἐστι κακία κατ' ἀνθρώπους, ἣν μὴ πρωτεύοντα περὶ ταύτην ἀποδείξω Δημοσθένην, θανάτε τιμῶμαι. Αλλ', οἶμαι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ παρακολεθεῖ τῷ κρινομένῳ, καὶ μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγες, καὶ διαλογισμὸν παρίστησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατηγορημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, 30.
ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων 33.
ἀγαγεῖν βέλομαι. σποπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον, ὦ Αθηναῖοι. ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κρίνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως συνθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, [31] ἢ 36.
τί τῶν

deorum auſpiciis ſuſcipi gerique bono cum ſucceſſu nequeunt. REISKE.

28. Πολλάκι] γρ. Πολλάκι καὶ, et ἐπαυρεῖ, et ὅσις ἀλιτραίνει. STEPH. Credo, in *Heſiodi* Codd. MStis. *Aldus* hic dedit ἀπεῦρα, quod pariter correxit *Mor.* et *Bern.* TAYLOR.

29. ἀπήυρα] In emendatis Codd. ἐπαυρεῖ reperitur. BRODAEVS.

Απαυράω eſt Thema. WOLFIVS.

30. εἰ γάρ] interponi velim μέν. alius quidem ſic dixiſſet. Sed hoc leue eſt. REISKE.

31. ἢ τί τῶν δοξάντων ὑμῖν προσγράψας] F. τῶν μὴ δοξάντων ὑ. π. *aut quibus, quae vobis adprobata non fue-*

32.33 τί τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν προσγράψας; ἐκ ἠρεσκέ τισι τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη; ἔπειτα δ' τότε ἀντιλέγειν αὐτὲς ἐχρῆν, 34 ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κρίνειν; ἐπλέτεν τινὲς ἐκ τᾶ πολέμα ἀπὸ τῶν ὑμετέ-
39. ρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων, νῦν δὲ 35 πέπαυνται; εἰρήνη γὰρ ἀργίαν ἐ τρέφει. ἔπειτα οἱ μὲν ἐκ ἀδικέμενοι, ἀλλ' ἀδικῆντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν προσάντα τῆς εἰρήνης, οἱ δ' ὠφε-
42. λέμενοι, τὲς χρησίμες εἰς τὰ κοινὰ 36 γινομένες ἐγκαταλείψετε; Συνῆδον 37 γὰρ τὲς παιῶνας Φιλίππω, κατεσκαμμένων τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, ὥς φησιν ὁ κατήγορος. καὶ ποίῳ τεκμηρίῳ δύναιτ' ἄν

 τις

runt, adscriptis. Possit et παραγράψας legi, vt significet παραβάς. WOLFIVS.

32. τῶν δοξάντων] τῶν μὴ δοξάντων. *Brodaeus, Markland. Reg. 2. οὐ δοξάντων Bern* TAYLOR.

33. τῶν δοξάντων] interposui μὴ. REISKE.

34. ἀλλὰ μὴ νῦν] Negatio videtur redundare. WOLF.

35. πέπαυται] M. πέπαυνται, S. οἱ ῥήτορες πλουτῆντες ἐκ τᾶ πολέμα. Et [l. antepen.] συνῆδον δέ. WOLFIVS. Vbi Editi γάρ.

Emenda πέπαυνται. BRODAEVS. Ita *Regg. 2. 3.* TAYLOR. Scil. πλουτῆντες.

36. γινομένες] F. γενομένους, vt προσάντα. MARKLANDVS.

37. συνῆδον γὰρ τὲς π.] bene habet. nouam oritur criminationem mox diluendam. γὰρ latinorum *nempe, nimirum* est. Sexcenties ita vsurpatum et reperit, et ipse reddidit Wolfius, nil offensus, hic reprehendit et cum δὲ mutauit, non solum nulla de causa, sed etiam cum elegantiae detrimento. Ego vero γὰρ reuocaui. REISKE.

τις σαφῶς τοῦτο ἐπιδεῖξαι; ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων· ἦσαν δ' οἱ κλη- 50. 1.
τοὶ, καὶ συνδειπνοῦντες, σὺν τοῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, ἐκ ἐλάττες ἢ διακόσιοι. ἐν δὲ [38] τούτοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ διαφανὴς ἦν, ἐχ ὑποσιγῶν, ἀλλὰ συναύδων, ὡς φησι Δημοσθένης, ἔτ' αὐτὸς παρὼν, 3
ἔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων ἐδένα παρασχόμενος μάρτυρα. [39] καὶ τῳγε δῆλος ἦν, εἰ μή γε, ὥσπερ ἐν τοῖς χορεῖς, προῆδον; ἐκεῖν εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδῆ μὲ κατηγορεῖς· εἰ δὲ [40] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος ἔσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχέντων, συνῆδον 6.
μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων τὸν παιᾶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐτιμᾶτο, Ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδέζουν, εὐσέβεν, ἀλλ' ἐκ ἠδίκεν, καὶ δικαίως ἂν σωζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ ταῦτα [41] ἀνηλέητός τις εἰμὶ ἄνθρω-

38. τούτοις non magnopere quidem offendit, malim tamen, vt conuenientius, τοσούτοις, *in tanta hominum multitudine insignis et prae aliis conspicuus eram.* REISKE.

39. καὶ τῳγε δῆλος ἦν;] *At quo argumento, quibusve indiciis notus eram?* BRODAEVS.

καὶ τῳγε δῆλος ἦν] *Et quis me nosse potuit?* Wolfius. Potius, *Et qua re innotuit me hoc feciſſe? Qua re conſpicuus fui?* Sic *Demoſth. π. παραπρεσβ.* p. 135. τῳ τοῦτο δῆλον; vbi recte Wolfius, *vnde hoc perſpicitur?* MARKLAND.

40. ὀρθῆς] *incolumi.* Recte. Vide *Suid.* in v. qui hunc locum laudat et interpretatur. TAYLOR.

41. ἀνηλέητος] μηδενὸς ἐλέᾳ ἄξιος. Apud *Homerum* eſt ἀνήλεόν ἐσί σοι ἦτορ. WOLFIVS.

9. ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσεβὴς ὁ τῶν συσπόνδων, καὶ συσσίτων κατήγορος; Ὠνείδισας δέ μοι καὶ [42] πολιτειας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβευκὼς [44] πρὸς Φίλιππον πρότερον, παρεκάλεν ἐπ' ἐκεῖνον τὰς Ελληνας. καίτοι ταύτην, εἰ βέλει, τὴν κατηγορίαν,
12. καὶ τῶν ἄλλων Αθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις· καὶ [45] μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις συμφορὰν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγάγετε εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θηβαίους· καὶ πάλιν τότοις ἐμάχεσθε ἐν Μαντινείᾳ. ἐπολεμήσα-
15. τε Ερετριεῦσι, καὶ Θεμίσωνι· καὶ πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις ἤδη τῶν Ελλήνων ἔτω κέχρησθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ κράτιστον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀ-
18. γαθὸν σύμβελον τί χρὴ ποιεῖν; ἐ τῇ πόλει πρὸς

Nota diuerſitatem lectionis in Cod. *Bern.* ἀνηλεὴς, et ἀνελέητος, et ἀνίλεως, et denique ἀνελεήμων. TAYLOR.

42. πολιτείας ἐμπληξίαν] Εμπλήκτους *Heſychius* interpretatur non tantum μεμηνότας, ſed etiam εὐμεταθέτους, vt ἐμπληξία ſignificet ἄλογον et ἐμπαθῆ μεταβολὴν, ἢ πολιτείαν ἀσαθῆ καὶ ἐχ ὁμολογουμένην ἑαυτῇ. WOLFIVS.

44. πρὸς Φίλιππον πρότερον παρεκάλουν] Ita diſtinguendum docet Hiſtoria, πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρεκάλουν κ. τ. λ. IVRIN.

45. μετὰ τὴν] Reſtitue cum Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* καὶ μετὰ τήν. Vti in ſequentibus recte dicitur, κατηγάγετε — Θηβαίους· καὶ πάλιν τότοις ἐμάχεσθε. Et, ἐπολεμήσατε Ερετριεῦσι — καὶ πάλιν ἐσώσατε. TAYLOR.

τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον, τί χρὴ [46] λέγειν; ὃ τὰς καιρὰς ἀποκρυπτόμενον, τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως προδότην πῶς χρὴ [47] θεωρεῖν; ἆρά γε ἐχ ὡς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πιστεύσασι κέχρησαι, 21.
λόγους εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθῷ, τούτους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδίκοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τῷ τραπεζίτῃ, χρήματα λαβών· τοῦτον ἐξήνεγκας Ἀπολοδώρῳ τῷ περὶ [48] τὸ σώματος κρίνοντι Φορμίωνα. εἰσῆλθες εἰς εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τὴν Ἀρι- 24.
στάρχου τοῦ Μόστχου· ταύτην ἀπώλεσας. πρᾶλαβες τρία τάλαντα παρ' Ἀριστάρχου [49] φεύγοντος· τοῦ-
τον

46. τὶ χρὴ λέγειν] post haec verba deesse videtur πειθεῖν. *quid facere malum accusatorem dicendum est.* REISK.

47. θεωρεῖν — ἐκφέρειν] impedita et dura constructio. Sententia quidem plana, verum elocutio contorta et abhorrens. τὸν προδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν. *Proditorem quomodo spectare oportet?* h. e. quibus indiciis deprehendere atque noscitare. Ad hanc responsionem quis sic respondeat? ἐκφέρειν τοὺς λόγους. apta haec et cohaerentia non sunt. Sed sunt interdum in oratione Aeschinis salebrae, quas facere non possumus, quin relinquamus. Venit tamen aliquando in mentem haec molliendi saltim et complanandi scabra huius loci ratio. ἆρά γε ἐχ ὡς σὺ — λόγους εἰς δικαστήρια γράφων μισθοῦ, τούτους ἐκφέρει in tertia persona singularis numeri. Annon proditor effert orationes, h. e. praevaricatur, quomodo tu amicis tuis vsus es. vt inter se cohaereant ἆρα ἐχ ὁ προδότης ἐκφέρει. REISKE.

48. περὶ τοῦ σώματος] Sitne liber, an seruilis conditionis. REISKE.

49. φεύγοντος] non sensu forensi, quo defenso-

τον τὰ τῆς Φυγῆς ἐφόδια ἀπεξέρησας, ἐκ αἰσχυνθεὶς τὴν φήμην, ἣν προσεποιήσω ζηλωτὴς εἶναι τῆς
27. ἡλικίας τᾶ μειρακίᾳ. ἃ γὰρ [50] δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ. ἃ γὰρ προσδέχεται δίκαιος ἔρως πονηρίαν. [51] ταῦτ' ἐστὶν ὁ προδότης, καὶ τὰ τέτοις ὅμοια. Εμνήσθη δέ πᾰ περὶ τῆς στρατείας, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δὲ ἐχ ἕνεκα τῆς τούτου
30. βλασφημίας, ἀλλὰ τᾶ παρόντος κινδύνᾰ προνοούμενος, καὶ περὶ τέτων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι νομίζω. πᾰ γὰρ, ἢ πότε [52]. [53] αὐτῶν, ἢ πρὸς τίνας, παραλιπὼν τήνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγεὶς, [54] περίπο-
33. λος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη, καὶ τούτων ὑμῖν τὰς συνεφήβες, καὶ [55] τὰς συνάρχοντας

X 5 ἡμῶν

rem cauſae ſuae ſignificat, ſed eum, qui ſolum vertit, patria exceſſit. REISKE.

50. poſt δὴ deeſſe videtur ἦς vel ἦσθα, *non enim eras reapſe.* REISKE.

51. τοῦτ' ἐστὶν] imo vero ταῦτ' ἐστιν, ob inſequens τούτοις. Coniecturam confirmat Chryſoc. REISKE.

52. αὐτῶν] Lego αὖτως. BRODAEVS.

53. αὐτῶν] rerum a me fortiter et praeclare geſtarum in bellis. REISKE.

54. περίπολος — δύο ἔτη] Diſputationem bene longam de hoc loco inſtituit *Mauſſacus ad Harpocr.* in v. Eundem porro Lexicographum conſule in v. Νεμέα Χαράδρα, in Επώνυμοι, et Στρατεία ἐν τοῖς Επωνύμοις, *Petit. Comment. ad. LL. Attic.* p. 654. Nou. Edit. et praecipue ornatiſſimum *Corſinium* in *Faſtis Atticis* Diſſert. XI. §. 5. TAYLOR.

55. καὶ τοὺς συνάρχοντας] τίνι; τῷ Αἰσχίνῃ, ἢ τοῖς

56 ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι. πρώτην δ' ἐξελθὼν
57. 58. 59 στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην, καὶ
συμπα-
δικασαῖς; Mox lego, ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. WOLFIVS.

56. ἡμῶν] communes tribunos et magiſtros noſtros, qui tum commilitones eramus, cohortis noſtrae in praefectura collegas. REISKE.

57. στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι] Τὰ μέρη non puto loci nomen eſſe: neque ſatis ſcio, an *vicaria expeditio* recte vertatur, cum per vices alii aliis ſuccedunt, vt ſequitur, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους. WOLF.

58. Quod ſit στρατεία ἐν τοῖς μέρεσι, non cuiuis tam notum eſt. Olim putaueram quandam expeditionem ſic nominatam fuiſſe, et intelligebam de ea ad Phliuntem, de qua ſtatim loquitur: at eius appellationis rationem excogitare incaſſum laborabam. Poſtea vero ex *Suida* aliquantum lucis affulſit, vnde deprehendi fuiſſe corpus quoddam militiae, quod componebant Tirones, qui nuper exceſſerant aetatem τῶν περιπόλων. Sic enim ille Grammaticus in v. Τερθρεία. Καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην, οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης, διὸ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Haec *Suidas*. Quae amplecti neceſſe eſt, cum nihil alibi inueniatur, et mirum eſt certe tam raram eius rei apud auctores factam fuiſſe mentionem. PALMER.

59. τὴν ἐν τοῖς μέρεσι στρατείαν] eſt eadem militia, quae paulo poſt verſu 37. τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους appellat, cum non totus exercitus vna excedit in caſtra, ſed globi ſingulares, μέρη τῆς ὅλης στρατιᾶς, ſibi alternis ſuccedunt, e. c. cum alii aeſtiuis peractis domum redeunt, alii exeunt in hiberna. REISKE.

συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν
36. Αλκιβιάδε ξένων, τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπήν,
κινδύνου συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλε-
μένην χαράδραν, ἔτως ἠγωνισάμην, ὥστε ὑπὸ τῶν
ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς [61] ἐν δια-
δοχῆς ἐξόδες, [62] τὰς ἐν τοῖς ἐπωνύμοις, καὶ τοῖς
μέρεσιν

60. *συμπαραπέμπων — τὴν εἰς Φλιῦντα παραπομπὴν*] Παραπέμπειν est comitari et deducere aliquem. Sed qualis ista, siue deductio siue comitatus fuerit, equidem ignoro. Nemeam locum Elidis esse, notum est vel ex fabula de Nemeaeo leone ab Hercule interfecto. Fortassis sacrificia ad Olympicam celebritatem missa deduxerunt. WOLFIVS.

61. *ἐν διαδοχῆς*] *Per seriem quandam.* Demosth. *Philippic. α.* Τούτων δὲ Αθηναίους φημὶ δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἄν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις. Rursus *c. Mid.* μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Αργούρας ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. BRODAEVS.

62. *τὰς ἐν τοῖς Επωνύμοις*] *quae pro Eponymorum statuis conscriptae essent.* Demosth. *c. Timocrat.* Aut τὰς ἐν τοῖς Επωνύμοις, τὰς κατὰ τὰς φυλὰς, quae per vices ad bellum proficiscebantur. BRODAEVS.

Fortasse, cum ante statuas Heroum delectus habebantur. WOLFIVS.

Gratias quam maximas *Harpocrationi* Lexicographo, qui locum *Aristotelis* ex Athenienſium Rep. nobis servauit, ex quo intelligere possumus, quid fuerit στρατεία ἐν τοῖς Επωνύμοις, et qui fuerint isti Επώνυμοι. Nam hic solus *Aeschinis* locus de iis mentionem fecit, praeter illum *Aristotelis* librum, qui non exstat. Sic igitur Harpocratio: Τίς ἦν ἐν τοῖς Επωνύμοις στρατεία,

μέρεσιν ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην 39.
συνεμαχεσάμην ἐκ αἰσχρῶς, ἐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως. καὶ τὰς εἰς Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ [63] τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις ἕτως ἐκινδύνευσα, ὥστε καὶκεῖ στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, καὶ δεῦρο ἥκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δή- 42.
μου, τήν τε νίκην τῆς πόλεως [64] ἀπαγγείλας, καὶ

Τεμε-

δεδήλωκεν Αριστέλης ἐν Αθηναίων πολιτείᾳ, λέγων· Εἰσὶ γὰρ Επώνυμοι δέκα ἐκ τῶν Φυλῶν, δύο καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τε Αρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ὁ Επώνυμος, ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα. Χρῶνται δὲ τοῖς Επωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι, ἀπὸ τινὸς Αρχοντος Επωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Ergo στρατεία ἐν τοῖς Επωνύμοις dicebatur ea, quae iam computabatur viro vtiliter in numerum annorum 42, quibus ex lege tenebatur militare, et sic opponebatur τῇ στρατείᾳ τῇ ἐν τοῖς μέρεσι, et τῶν περιπόλων, et ideo eas coniungit *Aeschines*, vt omne genus militiae comprehendat. Eponymi igitur Archontes erant vnicuique viro XLII. anni ab anno XVIII. vsque ad LX. PALMER.

63. τὴν ἐν Ταμύναις μάχην] Euboeae locum esse apparet. *Stephanus* habet τὴν Ταμύναν, καὶ τὰς Ταμύνας, indeque format Ταμυνέα καὶ Ταμυνεῖον: et Eretriensis agri oppidum esse dicit. WOLFIVS.

64. ἐπαγγείλας καὶ T.] F. ἀπαγγείλας, Τεμενίδα, omissa coniunctione. Et [l. 17.] καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην. WOLFIVS. *Ald.* μενίτην.

65. [66] Τεμενίδῃ τῇ τῆς Παυδιονίδος ταξιάρχου, καὶ συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγει-
51.1. λαντος. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω λάβε μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην, καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας, καὶ [67] Φωκίωνα τὸν στρατηγὸν, [68] μήπω συνήγορον, ἂν μὴ

65. Τεμενίδου] Deleuit *Wolfius* coniunctionem καὶ, quae erat ante hanc vocem. Ego vtramque tam hanc, tam alteram, quae proxime sequitur, deleo, et totum hunc locum ita restitui volo; *τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπήγγειλα, Τεμενίδου, τῇ τῆς Παυδιονίδος ταξιάρχου, συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον. οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος.* TAYLOR.

66. *ἀπαγγείλας — ἀπαγγείλαντος*] bene habet. Nihil hic quidem loci est vitiosum. Dura quidem et inconueniens haec est vsurpandorum participiorum ratio, ad viuum si reseces; sed dandum est hoc mori Graecorum, qui participialibus constructionibus delectabantur, vt aures sensusque nostri earum etiam insolentiae atque duritiei, quae saepe est, aut nobis saltim esse videtur, insuescant. Idem est ac si dixisset. *τότε, ὅτε ἀπηγγέλλομεν ἡμεῖς τὴν νίκην, ἐγώ τε καὶ Τεμενίδης, ὁ συμπρεσβεύσας ἐμοὶ ἀπὸ τῆ στρατοπέδου, tum temporis, quum ego et Temenides, publica auctoritate e castris missi, vt legati exercitus ad remp., nunciaremus victoriam.* REISKE.

67. Φωκίωνα] Phocionis aduocati non meminit Demosthenes. WOLFIVS.

68. *μήπω συνήγορον*] Phocio mihi testabitur nunc, personam testis solummodo gerens, nondum aduocati, quam paulo post suscipiet gerendam. Colligitur enim

μὴ τέτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφάντῃ 3.
μάρτυρα, ἐὰν ψεύδηται. „Ψήφισμα. Μαρτυριαι.„

Ἀπαγγείλας τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νί-
κην ὑμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρ-
θωσιν, πρώτην ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν τὴν τῶ σώμα- 6.
τος σωτηρίαν, οὐ μισόδημος ὢν, ὥς φησιν ὁ κατή-
γορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, ἐ τὲς Δημοσθένες ὑμᾶς
69 ἐῶν προγόνες μιμεῖσθαι· οὐ γάρ εἰσιν· ἀλλὰ τῶν
καλῶν τῇ πόλει βελευμάτων ζηλωτὰς εἶναι παρα-
καλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόρρωθεν ἀρξάμενος μικρῷ δίει- 9.
μι σαφέστερον. 70 πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν εὐδόξησε
μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσην,
καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων,
εἰρήνης δ' ὑπαρχέσης πρὸς Λακεδαιμονίες, διέμει- 12.
νεν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα. συνταρα-
χθέντες δὲ ὑπό τινων, καὶ καταξάντες πρὸς Λα-
κεδαιμονίες εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κα-
κὰ, καὶ

ex hoc loco, Phocionem ab Aeſchine rogatum fuiſſe, vt aduocatum ſe ipſi praeberet, eiusque cauſam oratione tueretur. REISKE.

69. ἐῶν] imo vero οὐκ ἐῶν. *Non Demoſthenis maiores vos recordari non ſinens.* h. e. non prohibens vos meminiſſe iactatorum a Demoſthene maiorum. ἐκ ἐῶν idem eſt atque κωλύων. Alias, ſi negatio excludatur, pro ἐῶν legendum ſit εἴργων. REISKE.

70. πρότερον ἡ πόλις κ. τ. λ.] Haſce hiſtorias *Aeſchini*, quam mihi, fuiſſe notiores, facile patior. Neque operae precium eſſe duco, ſeuerius in hanc narrationem inquirentem, hiſtoricorum et oratorum cum ea vel conſenſionem vel diſſenſionem indagare, aut rationem temporum inquirere. WOLFIVS.

καὶ, καὶ ποιήσαντες, [71] Μιλτιάδε τῦ Κίμωνος προ-
15. κηρυκευσαμένε πρὸς Λακεδαιμονίες, ὄντος προξέ-
νε, σπονδὰς τῦ πολέμε πεντηκονταετεῖς [72] ἐποιή-
σαμεν. ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα.
ἐν δὲ τέτῳ τῷ χρόνῳ ἐτειχίσαμεν τὸν Πειραιᾶ, καὶ
τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν, ἑκατὸν δὲ τριή-
18. ρεις πρὸς ταῖς ὑπαρχέσαις ἐναυπηγητάμεθα, τρια-
κοσίες δὲ ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα, καὶ τριακοσίες τοξότας Σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν [73] ἡμῶν ἐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, καὶ
21. [74] τοῖς τρόποις ἐ μετρίων, πάλιν [75] πρὸς Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν. κἀνταῦθα ἐκ ὀλίγα βλαβέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ανδοκίδην δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τὲς Λακεδαιμονίες, καὶ τὲς

71. Μιλτιάδου] Haec et multa, quae sequuntur, transcripsit fere verbatim *Pseudo-Andocides* in Orationem suam περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, inter *Stephani* Rhetoras antiquos, p. 23. MARKLAND.

72. ἐποιήσαμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη] non dicitur ποιεῖν σπονδὰς, sed ποιεῖσθαι. praeterea δὲ nimis procul reiectum est. videtur Aeschines sic dedisse. ποιησάμενοι, ἐχρησάμεθα αὐταῖς Δ ἔτη (id est δέκα ἔτη) ἢ τρία καὶ δέκα, quibus usi sumus per decennium aut tredecim annos. Numerum enim X solebant figla Δ exprimere. REISKE.

73. ἡμῶν] absit an adsit, haud multum quidem interest, mallem tamen abesse. REISKE.

74. τοῖς τρόποις] τοὺς τρόπους. SCALIGER.

75. πρὸς Αἰγιν.] δι' Αἰγινήτας Andocides p. 24. Ed. Steph. MARKLAND.

τὰς συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, [76] ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε. [77] χίλια μὲν γὰρ 24.
τάλαντα ἀνηνέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν, χιλίας δὲ καὶ διακοσίας ἱππέας κατεστήσαμεν, καὶ τοξότας [78] ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίσθη, καὶ 27.
τὸν δῆμον ἀδεὴς ἐνεχείρησε καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον [79] διὰ Μεγαρέας πεισθέντες καταστῆναι, καὶ τὴν χώραν [80]. [81] νεμεθῆναι προέμενοι, καὶ πολλῶν

76. ἢ] ἢ erat ab *Aldo:* correctum autem a *Brodaeo*, *Stephano*, et *Bern.* Id quod *Wolfium* video voluisse, si operae fuissent Typographicae. TAYLOR.

77. χίλια] δισχίλια. SCALIGER.

78. ἑτέρους τοσούτους] Πότερον τριακοσίους ἢ ἑξακοσίους? Apud *Isocratem* in *Panegyrico*, πεντεκαίδεκα μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεσέρησεν. Postea sequitur: τὴν μὲν γὰρ μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν, ὀκτὼ μῆνας ταῖς ἑαυτῶν δαπάναις διέθρεψαν· τοὺς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας, ἑτέρου τοσούτου χρόνου τὸν μισθὸν ἀπεσέρησαν. Vnde apparet, ἑτέρους τοσούτους duplum significare numerum, δὶς τοσούτους. Etsi hoc non est perpetuum. WOLFIVS.

79. διὰ Μεγαρέας] F. πρὸς. WOLFIVS. διὰ Andocides l. c. MARKLAND.

80. νεμεθῆναι] F. τιμηθῆναι. Fortasse tum, cum Archidamus Atticam inuasit. WOLFIVS. Ita *Andocides*.

81. νεμεθῆναι] tametsi paulo insolentius est vsurpatum, videtur tamen haud ideo follicitandum esse. Est pro κατανεμεθῆναι, καταβρωθῆναι, ab hominibus, a bestiis et a flammis deuorari. Tutius vtique visum est veterem lectionem reuocari, pro τιμηθῆναι, quod Wolf ei subsstituerat. REISKE.

λῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν, καὶ
30. ἐποιησάμεθα διὰ Νικίᾳ τοῦ Νικηράτου. καὶ πάλιν ἐν
τῷ χρόνῳ τούτῳ [82] ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀνηνέγ-
καμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην,
τριήρεις δ' ἐκτησάμεθα πλοίμους καὶ ἐντελεῖς οὐκ
ἐλάττους ἢ [83] τριακοσίας, φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν
33. προσῆει πλέον, ἢ χίλια καὶ διακόσια τάλαντα, καὶ
Χερρόνησον, καὶ Νάξον, καὶ τὴν Εὔβοιαν εἴχομεν,
πλείστας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστεί-
λαμεν, καὶ τοσαῦτα ἔχοντες τἀγαθὰ, πόλεμον
36. [84. 85] δι' Ἀργείους πρὸς Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν,
πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων· καὶ τελευτῶντες, ἐκ τῆς
τῶν ξυλίνων ἀψιμαχίας εἰς φρεαρὰν τῆς πόλεως, καὶ
τοὺς [86] τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα [87] ἐν-
επέ-

82. ἑπτακισχίλια] vereor ne ſumma ſit nimia. Forſitan leg. ἑπτακόσια. REISKE.

83. τριακοσίας] τετρακοσίας Andocides. MARKL.

84. δι' Ἀργείους] Delendum opinor. Andocides p. 24. πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων. MARKLAND.

85. δι' ἀργείους] bene habet, *ſuſcepimus bellum ob Argiuos.* Hoc eſt, eorum in gratiam, vt eos ſeruaremus, atque tueremur, qui nos ad id faciendum precibus adduxiſſent. REISKE.

86. τετρακοσίους] τριακοσίους *Mor.* Parum recte. Porro autem iſtud ἐνεπέσαμεν minus intelligo, *Wolfii* emendationem *Brodaei*que ſimiliter corrigentis, tantundem. TAYLOR.

87. ἐνεπέσομεν lego. Et [l. 9.] τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. WOLFIVS. et BRODAEVS.

ἐπέσαμεν [88], ἐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ' ἐκ προσαγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως 39.
[89.90] πολιτευθέντες, καὶ [91] τῆ δήμῳ κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς, Ἀρχίνῳ, καὶ Θρασυβέλῳ προστάντων τοῦ δήμῳ, καὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων, ὅθεν σοφωτάτην πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο εἶναι· κἀνταῦθα [92.93.94] ἀνα- 42.
φθέντος τῆ δήμῳ, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος,

88. ἐνεπέσαμεν] cur aut Taylor neget se intelligere, aut Wolf cum ἐνεπέσομεν mutandum censeat, fateor me non perspicere. Sed saepe ruit ingenium humanum vel in planissimis, idem in arduis rem praeclare gerens. REISKE.

89. πολιτευθέντες] πολιτευθέντων. SCALIGER.

90. πολιτευθέντες] Pendet hoc vocabulum, fulcro carens. Nolim tamen ideo Scaligero accedere; habebo potius pro anacolutho; qualia oratoribus multa excidunt, vltra modum pneuma, quod rhetorici vsurpant, producentibus. REISKE.

91. τοῦ δήμου κατελθόντος — προστάντων τῆ δήμου] Posteriora s. delenda, ex sententia Cl. *Marklandi*. TAYLOR.

92. ἀναφθέντος] *Plebe*, *quasi ab Inferis suscitata*. BRODAEVS.

93. ἀναφύντος *Mor. Coisl. Mead.* [Chrysococcas] Varia Lectio nata fortasse ex scholiolo. TAYLOR.

94. ἀναφθέντος τοῦ δήμου] vocabuli ἀναφθέντος vt paulo insolentius vsurpati duritiem molliunt addita καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος quasi per superenarrationem. Cum populus tum temporis eaque ratione veluti scintilla e cinere aut fomite reuiuiscceret oppressa. REISKE.

τος, [95] ἄνθρωποι [96] παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται, καὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως ἀεὶ προσαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι,
52. 1. ἐν μὲν εἰρήνῃ [97] τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων ἐχ ἀπτόμενοι, ἐξεταζοὶ δὲ καὶ ἀποζολεῖς γινόμενοι, παιδο-
3. ποιέμενοι δὲ ἐξ ἑταιρῶν, ἄτιμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας, εἰς τὲς ἐσχάτες [98] ἡμῶν κινδύνες τὴν πόλιν καθιστᾶσι, καὶ τὸ μὲν τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες, καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, [99] ἣ ἡ δημοκρατία σώζεται, συναγωνιζόμενοι δὲ [700]. τοῖς

95. ἄνθρωποι παρέγγραπτοι] Quos hic perſtringit, illo tempore noti fuerunt: a nobis ignorari nihil refert. WOLFIVS.

96. παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται] facti ciues (ciuitatis iuribus potiti) διὰ τὸ παρεγγεγράφθαι, propterea quod clam a paucis quibusdam nebulonibus, hoc poteſtatis illegitimae ſibi ſumentibus, inſcio et invito populo, in album ciuitatis furtim ingeſti eſſent. REISKE.

97. τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι] Suſpecta mihi lectio eſt: nec tamen quicquam occurrit melius. WOLFIVS.

98. ἡμῶν] non male. dixiſſet tamen alius ἡμῖν. REISKE.

99. ἣ ἡ δημοκρατία] Interpoſui articulum ἡ. REISKE.

700. τοῖς πολεμίοις] Frigidum hoc, praeter ea, quae memini eſſe frigidiſſima! Quid enim nouum, quid magnificum, ſi *hoſtes hoſtilem* animum gererent, et Remp. aemulam peſſundarent? Tu amplectèris, cre-

πολεμίοις [1], [2] ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται· οὗτοι δ. νῦν ἐπ' ἐμὲ συγγραφέντες ἥκασι. καί φασι μὲν τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι, καὶ [3] προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα· ἣν δ' αὐτὸς [4] εὗρεν εἰ-

do, πολέμοις. Annon id exspectares ab homine, qui pacis beneficia iam enumeret? Ecce autem, quam belle procedant omnia! καταλύοντες εἰρήνην, ἡ δημοκρατία σώζεται, et συναγωνιζόμενοι πολέμοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται. ii, qui bellis operam nauant. Ita demum sentio voluisse quoque *Brodaeum*. TAYLOR.

1. τοῖς πολεμίοις] bene habet. Coniecturae Taylori, quae dudum ante Brodaei quoque fuit, haec obstant, 1) quod, si orator τοῖς πολέμοις dixit, exspectes, eum τὰς εἰρήνας quoque dicturum fuisse. Sed pluralis huius vocabuli εἰρήνη ab vsu abhorret. 2) dictio τοῖς τῆς πόλεως πολέμοις συναγωνίζεσθαι prorsus contrarium ei significat, quod et sententia loci subiicit, et isti emendatores volunt. *opera sua bella reip. sustentare*, significat ista dictio. Sententia autem postulat. *Hostibus reip. aduersus eam praesto esse.* quae inter se aduersa fronte pugnant. Posterius et voluit orator, et subiicit vulgata, alterum istud nouatum ducit ad prius, quod ab oratoris consilio reique natura plurimum distat. REISKE.

2. ἐξ ὧν] subaudi ἔργων aut τρόπων. REISKE.

3. προσλαβεῖν] προλαβεῖν lego. Et [304. 2.] καὶ τὸν μηδὲ τῶν ὅλων λόγων. Et [l. 6.] παίρεισιν ὑμῶν. Et [l. 7.] μὴ ἀφέληθε. Et [l. 8.] ζῆν ἐκ ὧν προέλοιντο. Et [l. 11.] καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς αὐτά. Mox [sc. l. prox.] γυναικείῳ τὴν ὀργὴν coniunge. Foeminea enim ira est implacabilis. WOLFIVS.

προλαβεῖν similiter emendauit *Brodaeus*, *Steph.* et *Bern.* Vulgo προσλαβεῖν. TAYLOR.

4. εὗρεν] commentus est, excogitauit, consiliis et

ρεν εἰρήνην αὐτῷ [5] συμφέρεσαν, ταύτην παραβε-
9. βηκέναι. ἐμὲ δ' ἐγὼ ὡς πρεσβευτὴν κρίνεσιν, ἀλλ'
ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππε, καὶ τῆς εἰρήνης· καὶ [6.7] τὸν

machinationibus ſuis perfecit. Nam ſi *impetrandi* ſenſu hic vſurpatum eſſet, legeretur potius εὕρατο vel εὕρετο. Bene habet dictio εἰρήνην αὐτῷ συμφέρουσαν, pacem eam, quae expediret ipſi, rebusque et rationibus ſuis conueniret. Nemo, qui quidem poteſt, pacem facit conditionibus iis, quae ſibi minus conducant. At ſaepenumero fit, vt vel eiusmodi quoque pacta, quae alteri parti magis, quam alteri proſint, ab illo ipſo, qui vi extorſerit, violentur, oblata oportunitate plura etiam extorquendi ab iis, quorum infirmitatem ſeu rerum, ſeu conſiliorum contemnat. REIS.

5. συμφέρουσαν] Miror, ſi *talem* pacem optaret παραβῆναι. Cod. *Bern.* praefert αὐτῷ μὴ συμφέρεσαν. TAYLOR.

6. τὸν τῶν ὅλων] τὸν μηδὲ τῶν ὅλων. Wolfius. Haereo autem. Nam in iis, in Oratione ſc. Legatus dominatur maxime. Vide omnino 281. 5. Et, ſi Demoſthenes iſtius munia et officia recte deſcripſit, ab eo potiſſimum ratio erat exigenda et ὧν ἔπεισεν, et ὧν ἀπήγγειλεν. *Wolfianis* igitur Cod. *Mead.* vtique praeſtat, τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτῆσι. Quo quidem in caſu inſinuauerit ſe ceteris Codd. τὸ, ὅλων ex ſimilitudine et vicinitate τῆ, λόγων. Sed alia omnino res eſt. Lege enim, praeeunte aliquatenus Cod. *Bern.* καὶ τὸν τῶν λόγων μόνων κύριον, τὰς τῶν ἔργων etc. Hic autem porro τὰς τῶν ἔργων εὐθύνας ἀπαιτῆσι. Id. *Bern.* TAYLOR.

7. καὶ τὸν τῶν ὅλων λόγων] Sic eſt in Ald. et Steph. quam lectionem reuocare, in vetuſtae primigeniae lectionis incertitudine, tutiſſimum mihi viſum fuit. Su-

τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας
ἀπαιτῆσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασιν
ἐπαινέτην ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κατηγό-
ρῳ κέχρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβεύσας, μό- 12.
νος τὰς εὐθύνας δίδωμι. Καίμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμε-
νοι πάρεισιν ὑμῶν· πατὴρ μὲν, οὗ τὰς τῆ γήρως
ἐλπίδας μὴ [8] ἀφέλησθε, ἀδελφοὶ δὲ, οἱ διαζυγέν-
τες ἐμοῦ, ζῆν ἐκ ἂν προέλοιντο, κηδεσταὶ δὲ, καὶ
ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τὰς κινδύνες ἔπω 15.
συνιέντα, ἐλεεινὰ δ', εἴ τι συμβήσεται ἡμῖν πα-
θεῖν. ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ ἱκετεύω, πολλὴν πρό-
νοιαν

spicor lacunulam hic subesse, sic quodammodo farciendam. τὸν τῶν λόγων, καὶ ἐδὲ τέτων ὅλων, κύριον eum, cuius in potestate verba, et ne illa quidem omnia essent. Seu, eum, cui liceret causam oratione agere, et ne illa quidem arbitraria nullisque terminis circumscripta. Fuit quoque cum suspicarer in ὅλων latere ὀλίγων aut ἑώλων, aut ψιλῶν. quae omnia satis bene sententiae conueniunt. *arbitrum paucorum*, aut *frigidorum*, h. e. inanium, inefficacium, vi cogendi et exsequendi carentium, aut denique *nudorum* vel merorum *verborum*. Vtrum horum lectori iudicique meo, quicunque erit, arridebit, id sibi habeto. Iuuat adhuc admonere, vocabulum ὅλων a codicibus Harleiano et Meadiano plane abesse. id quod haud miror, qui saepe animaduerterim vocabula haec duo λόγος et ὅλος a librariis graecis permutari. REISKE.

8. ἀφέλησθε] Ita quoque *Brodaeus* ex faece *Aldina*, et proxime προέλοιντο, pro προσέλοιντο, quemadmodum etiam restituit *Stephanus*. Deinde, quod hic l. III. τοῖς ἐχθροῖς αὐτῷ, ille legendum arbitratur αὐτοὺς, παῖδας sc. in v. παιδία, quod non infrequens est. TAYL.

νοιαν ποιήσασθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς [9] αὐτὲς, μηδ' ἀνάνδρῳ, καὶ γυναικείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργὴν, παραδῦναι. παρακαλῶ δὲ, καὶ ἱκετεύω, σῶσαί με
18. πρῶτον μὲν τὲς θεὲς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς τὲς τῆς ψήφε κυρίες, οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκαστον τῶν [10] κατηγορημένων, [11] εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι· καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ, καὶ
[12. 13] Σκύθῃ, κακῷ ὄντι, παραδῦναι. ὅσοι μὲν ὑμῶν

9. αὐτὲς] Sic dedi ſecundum Chryſococcam. In Aldina, quam Stephanus ſecutus eſt, legitur αὐτᾷ. Wolf de ſuo cum dediſſet αὐτὰ, Taylor id pro more ſuo reddidit. Sed praeſtat αὐτὲς, quod cum liberis patrem, fratres Aeſchinisque et vxoris, omnesque neceſſarios complectitur. REISKE.

10. ἓν] reuocaui, hoc Wolfiano expulſo, vetus εἶναι. REISKE.

11. εἰς μνήμην εἶναι] M. εἰς μνήμην οὖν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. WOLFIVS.

F. εἰς μνήμην γοῦν. MARKLAND.

12. Σκύθῃ κακῷ ὄντι] Potius, opinor, fuiſſet Σκύθῃ συκοφάντῃ, vt p. 305. l. 15. συκοφάντῃ βαρβάρῳ. Vel Σκύθῃ κακοσύντι. Nam κακῷ ὄντι frigidum videtur. MARKLAND. Abeſt a *Mead.*

13. λογογράφῳ καὶ σκύθῃ κακῷ ὄντι] ſeruo, quoniam libri ſic perhibent. mallem tamen ſic legi τῷ λογογράφῳ σκύθῃ, καὶ κακῷ ὄντι. id eſt καὶ ταῦτα κακῷ ὄντι. *conſcriptori orationum forenſium, qui Scytha eſt, isque malus*, vel potius *ignauus*, *imbellis*. ludit in vocabulo σκύθης, genus Demoſthenis arrodens, vnaque eum Scytham, hoc eſt, ſeruum publicum appellans. Notum eſt Athenis fuiſſe numerum Scytharum, publice emtorum, arcu armatorum, ad infectandos et ca-

πατέρες [14] εἰσὶ παίδων, ἢ νεωτέρας ἀδελφὰς περὶ 21.
πολλοῦ ποιεῖσθε, [15] ἀναμνησθέντες, ὅτι [16] τὴν τῆς
σωφροσύνης παράκλησιν διὰ [17] τῆς περὶ Τίμαρχον
κρίσεως ἀσεμνήσως αὐτὰς παρακέκληκα· [18] τὰς δ' ἄλ-
λας ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέσχημαι, τὴν
μὲν τύχην ἰδιώτης ὤν, καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν ὅμοιος, 24.
ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑ-
μᾶς

piendos maleficos, et ad tumultus populares reprimendos. Hi erant homines scaeui, agrestes, feroces, truculenti. talem notat hic loci Aeschines Demosthenem, sed in hoc diuersum a Scythis, Athenienſium illis seruis publicis, quod cum hi essent acres et fidentes, ad arma tractanda sanguinemqun fundendum citi, tum Demosthenes mollis et ignauus et pauidus armorumque reformidans esset. Nam hoc est κακὸς, aut si mauis, inutilis, ne sagittarius quidem frugi, cuius ad eam operam esset vsus. REISKE.

14. εἰσὶ παίδων] Vel *Bern.* vel *Scalïger.* ita: ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες ὄντες, παῖδας ἢ νεωτέρους ἀδελφὰς περὶ πλείσου ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντας κ. τ. λ. Et deinde αὐτοὺς παρακέκληκα. TAYLOR.

15. ἀναμνησθέντες] accommodauit hunc casum praemisso ποιεῖσθε, nam alias sententia postulabat accusatiuum. pendet enim ex δέσμαι καὶ ἀντιβολῶ ὑμᾶς, σῶσαί με — ἀναμνησθέντας. REISKE.

16. τῆς σωφροσύνης παράκλησιν] id est τὴν πρὸς σωφροσύνην π. αὐτὰς e Chrysoc. addidi. REISKE.

17. διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως] saepe vsurpauit Aeschines, vt hic loci, περὶ eo modo, quo scriptores praesertim recentioris Graecitatis solent κατὰ vsurpari, cum volunt genitiuum exprimere, vt in illo noto, τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Quod sicui minus probetur, auctor ei sim, vt legat διὰ τῆς τῶν περὶ T. κρ. R.

μᾶς οὐ συνεξηκώς, αὐτῷ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκώς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν
27. ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν, οὐχ ὑπέσχησαν. ὁ γὰρ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἡ περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά. [19] πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθρᾶ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ [20] τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλ-
30. μηκα. δέδοκα τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα, ὑφ' ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, ὑπὲρ ἐξέρηκα τῆς πατρίδος, [21] κατηγόρει τυχὸν ἐν τοῖς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, ὑπ' ὑπεύθυνος ὢν
33. ἀρχῆς [22. 23] ἐκινδύνευσε. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν· τὰ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη, ἢ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς ἔτε ἱερῶν, ἔτε σπονδῶν, ἔτε τραπέζης φροντί-

 σας,

18. τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας] aut eſt anacoluthum, aut accuſatiuus abſolutus, ſignificans, *quod autem ad reliquos attinet.* REISKE.

19. πῶς δὲ ἂν οἰκτρὸν] πῶς γὰρ ἂν οἰκτρὸν *Bern.* et deinde l. 10. διαβεβίωκα *Mead.* TAYLOR.

20. τοῖς ὠσὶν] hoc eſt, immediate, vt vulgo loquuntur, ex ipſo conuitiatoris ore, non per tertium referentem. REISKE.

21. κατηγόρου] ἐμοῦ κατηγόρει *Bern.* TAYLOR.

22. ἐκινδύνευσα] F. ἐκινδύνευσε. MARKLAND. Recte. Ita *Coisl.* et *Mead.* et *Brodaeus.* [item Chryſoc.]

23. ἐκινδύνευσα] dedi ἐκινδύνευσε, in tertia perſona. R.

σας, ἀλλὰ τὰς εἰς τὸν μέλλοντα αὐτῷ χρόνον ἀντε- 36.
ρᾶντας ἐκφοβῶν, ἥκει ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν
κατηγορίαν. ἐὰν ἓν ἐθελήσητε σώζειν τὰς τῆς εἰρή-
νης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνισάς, πολ-
λὰς βοηθὰς λήψεται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, καὶ
κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἑτοίμας. παρακαλῶ δὲ Εὔβοι- 39.
λον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν συνη-
γορον, Φωκίωνα δ' ἐκ τῶν [24] στρατηγῶν, [25] ἅμα δὲ
καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάντων, ἐκ δὲ τῶν φίλων
καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ, Ναυσικλέα, καὶ
τὰς ἄλλας ἅπαντας, οἵστισιν ἐγὼ κέχρημαι, καὶ 42.
τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν
ἐμὸς λόγος εἴρηται· τὸ δὲ σῶμα τὸμὸν ἤδη [27.728] πα-
ραδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος.

24. στρατηγῶν] malim στρατηγιῶν, a nominatiuo στρατηγία. virum omnibus antecellentem 1) per imperia, quae gessit, militaria; sed et 2) per aequi et iusti obseruantiam, cuius tenax fuit. Alias, Marklandi coniecturam si praeferas, legendum tamen sit στρατηγικῶν, quia praecessit πολιτικῶν. REISKE.

25. ἅμα δὲ καὶ] Quaerendum, annon hic desit vox νίκαις, vel μάχαις, vel τιμαῖς. Phocionem νίκαις ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάντων. MARKLAND.

26. παραδίδωσιν] F. παραδίδομεν, vt vitetur soloecismus. MARKLAND.

27. Γρ. παραδίδωμεν. γρ. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ὁ νόμος. SCALIGER.

728 παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος] non est soloecismus, qui visus fuit Marklando, sed syllepsis, figura grammatica. Idem est, ac si dixisset παραδίδωσιν ὑμῖν μετ' ἐμοῦ καὶ ὁ νόμος. REISKE.

EX

EX LIBRO
M. TVLLII CICERONIS
DE OPTIMO GENERE
ORATORVM.

Cum esset lex Athenis, *ne quis populi scitum faceret, vt quisquam corona donaretur in magistratu, priusquam rationes retulisset:* et altera lex, *eos, qui a populo donarentur, in concione donari debere, qui a senatu, in senatu:* Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. de hoc igitur Ctesipho scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, vt corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo conuocato, qui locus non est concionis legitimae: atque ita praedicaretur, *eum donari virtutis ergo beneuolentiaeque, quam erga populum Athenienſem haberet.* hunc igitur Ctesiphontem in iudicium adduxit Aeschines, quod contra leges scripsisset, vt et rationibus non relatis corona donaretur; et vt in theatro; et quod de virtute eius et beneuolentia falsa scripsisset, quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de ciuitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostrae, sed est magna. habet enim et legum interpretationem satis acutam in vtramque partem, et meritorum in rempublicam contentionem sane grauem. itaque causa fuit Aeschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem mentitus esset, vt vlciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, iudicium fieret de factis, famaque Demosthe-

mosthenis. non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod ciuis improbus, vt optimus, laudatus esset. hanc mulctam Aeschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem: sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro iam Asiam tenente. ad quod iudicium concursus dicitur e tota Graecia factus esse. quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum in grauissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα, „Στεφανωσαι Δημο„σθενην Δημοσθενους Παιανιεα χρυσωι στεφα„νωι και αναγορευσαι τον στεφανον εν τωι θεατρωι „Διονυσιοις [1] τραγωιδων, οτι διατελει τα αρι-στα

1. τραγῳδῶν] F. addendum καινῶν [Deerat enim ante *Wolfium*] vel τραγῳδοῖς καινοῖς. In Auctore est [378. 10.] τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [379. 3. et 382. 4.] τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ WOLFIVS.

Vtinam addidisset τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Nam, vt recte reputat Vir doctissimus, *Aeschines* in libello contra Ctesiphontem dato, in Formula sc. Actionis, quae occurrit apud *Demosthenem*, pag. 488. postquam scripsisset ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγῳδοῖς καινοῖς, subiungit, p. 489. l. 10. ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctissimus est Cel. *Perizonius* ad *Aelian.* II. v. H. 13. qui de hac Constructione, τραγῳδοῖς καινοῖς, eruditissime disputat. Iis con-

στα λεγων και πραττων τωι δημωι των Αθηναιων. „ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανόμων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία. ἓν μέν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε, τοῦ νόμου κελεύοντος, „ μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν. „ περὶ [2] οὐσίας. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στέφανον, ἀπαγορεύοντος τοῦ νόμου, „ μηδένα στεφανοῦν ἐν τωι θεάτρωι. „ [3] περὶ ποιότητος. τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· οὐκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο εἰς τὸ παράνομον ἀνακτέον, ἐπειδὴ καὶ νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ἐστὶ δὲ περὶ ποιότητος. [4] ὑποφορὰς

ferenda sunt omnino, quae habet ὁ μέγας *Hemsterhus.* ad *Lucianum* in *Timone.* §. 51. TAYLOR.

2. περὶ οὐσίας] *De essentia seu natura rei.* Alias valet idem, quod εἰ ἐστί; *An sit?* Et est quaestio Status Coniecturalis. Sed hic Demosthenes ταχοποιίαν negat esse ἀρχήν, quod Finitionis esse dicas: vt et illud, cum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suae, Status Iuridicalis. Verte, *respicit naturam causae et essentiam.* Demetrius Ducas, Ὑπαρξις μὲν στοχασμὸν, ἰδιότης ὁρισμὸν, ποιότης ἰσάσεις ποιεῖ. WOLF.

3. περὶ ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus sit, videtur potius πρὸς τὸ ποῦ pertinere. Sed quia de Ciuibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. WOLFIVS.

4. ὑποφορὰς] Quas Vlpianus ἀντιθέσεις, ἀντιπίπτοντα et ἀντικείμενα vocat, sed distinctione adhibita. WOLFIVS. *Etruscus* sic vertit: *Et preoccupatre obiettioni.* TAYLOR.

φοραὰς δὲ λαμβάνει γ'. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον διασῶς ἐρῶν-τος Δημοσθένους, ὅτι ἐκ ἦν ἄρχων, ἐδὲ ἐξὶν ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομὴ, ἀλλὰ διακονία τις καὶ ἐπιμέλεια, εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ, τῷ γε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν εἰληφέναι [5] ἐκ τῆς πόλεως ἐκ ἦν ὑπεύθυνος. περὶ ποιότητος ἀμφότερα. πρὸς δὲ τᾶτο Αἰσχίνης εἰσάγει σοχαστικὸν κεφάλαιον, ἐ μέντοι κατασκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ' ἑαυτῷ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βελῆς εἰς τᾶτο δέκα τάλαντα. περὶ ἐσίας. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένε Δημοσθένες νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης ἐ περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναι φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν σεφάνων. [6] περὶ ἐσίας· πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς δ' καιρὲς διηρημένην τὴν ἀπολογίαν, τὰ πράγματα [7] καθέκασα εἰς τέτες μερίσαντα. πρῶτον μὲν ἓν φησιν εἶναι καιρὸν τᾶ πολέμε τᾶ πρώτε τᾶ πρὸς Φίλιππον περὶ Ἀμφιπόλεως γενομένε, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τᾶ πολέμε τᾶ δευτέρε, καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέταρτον

5. ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς, vt pag. 374. l. 11. Licet vulgata defendi forte possit ex pag. 432. l. 2. MARKLAND. Et quidem τῶν in priore isto loco abest a membranis. TAYLOR.

6. περὶ ἐσίας] F. περὶ ποιότητος, vt supra. WOLFIVS.

7. καθέκασα] F. ἕκασα, ἢ, καθ' ἕκασον. Etsi crebra est numerorum mutatio. WOLFIVS.

τον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν, τὸν περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν ἓν τῷ πρώτῳ αἴτιον αὐτόν φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς ἔστης καὶ ἀδόξου, καὶ τὸ μὴ μετὰ κοινῆ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίᾳ τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τῇ ἱερᾷ πολέμᾳ καὶ τῶν περὶ Φωκέας συμβάντων αἴτιος ἐγένετο, καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, [8] πείσας [9] μετὰ Θηβαίων ἀραμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, παρατάξασθαι. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ ἐπολιτεύσατο. μετὰ ταῦτα καὶ τῇ βίᾳ παντὸς τῇ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις· ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτῇ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. τὰ μὲν ἓν κεφάλαια ταῦτ' ἐστίν· ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης. μέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι ἐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τῇ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένης τῇ ἀνδρός· αὐτὸς δὲ τἐναντίον, τέτῳ μάλιστα ἰσχυρίζεται, λέγων ἔτως· ἔστι [10] δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας,

8 πείσας] S. τοὺς Ἀθηναίους. WOLFIUS.

9. μετ' Ἀθηναίων] Lego μετὰ Θηβαίων, historia fretus. WOLFIUS.

Ita *Bern.* quoque. *Stephanus* corrupte dedit Ἀθηναίων, facili errore, vt saepe dixi. Vide Not. ad *Leptineam*, Tom. III. pag. 75. col. 2. TAYLOR.

10. ὑπόλοιπον μέρος] Est ὑπόλοιπόν μοι μέρος, pag. 383. MARKLAND.

γορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπεύδω. τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. μή ποτε δὲ ἄρισα τοῦτο ἔπραξεν. ἐπειδὴ γὰρ [11] εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης, ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ᾠήθη ψυχρὸς καὶ ἀδεὴς ἀξιώσειν φανήσεσθαι τὰς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν· ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ, καὶ αἰσχρῶς, καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. διὰ τοῦτο ἐσπούδασε περὶ τοῦτο μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. μέμψαιτο δ' ἄν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικὸν, καὶ περιττὸν, καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικός.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι,

11. εἶχε δόξαν μεγάλην] Non inutile erit conferre haec *Hermogenis* ex tractatulo, π. μεθ. δεινοτ. pag. 422. Πότε ῥήτωρ αὐξήσει χρήσεται ἐν δίκαις, εἶτα τότε ταῖς ἀποδείξεσι; δύο καιροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι. ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελῆται, ἢ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἔνδοξον ᾖ. ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρῆται Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος — Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἡ τῶν παρανόμων γραφὴ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τό, τε πρόσωπον τιμᾶται Δημοσθένους, καὶ ἀξίωμα ἔχει. διὰ τοῦτο πρότερον αὔξει, εἶτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιστρέψῃ καὶ ἀναγκάσῃ προσέχειν τοὺς δικασάς. καὶ μήτε τιμῇ τῷ προτώπῳ, μήτε καταφρονήσει τοῦ πράγματος μὴ θέλωσιν ἀκούειν. Αὕτη ἡ αἰτία τοῦ καὶ τῇ αὐτῇ τάξει ἐν [illegible] Oratione cum *Aeschinis*, tum *Demosthenis*] τὰ περὶ τῶν πολιτειῶν διεξελθεῖν. TAYLOR.

ὅτι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ. οἷον τὸ νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιρούς. ὅρα δὲ, πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγόρων ἐκβολῆς, [12] ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον, ἐκοῦν ἐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ' ἐκ ἔστιν ἀκατάσκευον. ἔστι γὰρ αὐτῷ κατασκευὴ, ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεως ἐστὶν ἡ κατασκευὴ, [13] διὰ [14] δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δείσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἦκω, ἕως τοῦ, μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

[1] περὶ Αἰσχίνε. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συναγωνισαμένου κατὰ τοῦ

12. ὥσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τοῦ περὶ Παραπρεσβείας προοιμίῳ. WOLFIVS.

13. διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. WOLFIVS. Deerant enim in exemplaribus ante *Wolfium*. Quae similiter reuocauit MS. *Askew*. TAYLOR.

14. δὲ] F. δὴ, et post μέτρια, addendum καὶ τὰ συνήθη, vt in Texto Auctoris. MARKLAND.

1. Ad finem orationis praecedentis in editione Aldina quaedam occurrunt scitu digna de Aeschine et hominis fortunis, quae (sicuti et monumenta eius vitae quot superstint, quae Orationibus praemisit Aldus) miror omisisse in sua editione Stephanum. TAYLOR. (sic omnia.) Atqui vos ipsi quoque illud idem, et paene dixeram eadem omisistis, tu Taylore, et tu Wolfi. Ecquis iam te non miretur illud mirantem. Notas in alio, quod ipse tute committis? Sed adscripserat ta-

τὰ [2] τῦ Δημοσθένες, ἐν τῷ ποιῆσαι τὲς δικαζὰς ἀναγνῶναι, ἔτι τῦ Δημοσθένες λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον διὰ τὸ κατηγορῆσαι τῦ ψηφίσματος τῦ [3] Κτησιφῶντος, τῦ ὑπὲρ τῦ Δημοσθένες, ὡς παρανόμε, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ + δύνασθαι καταβαλεῖν τὴν [5] καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῇ [6] χρησαμένε. ὡς καὶ τῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τῦ σεφάνε. φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα, καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆς αὐτῦ τελευτῆς, καὶ τῆς ταραχῆς τῶν τότε διαδόχων, εἰς Ῥόδον ἔπλευσε, καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε

men Taylor aduersariis suis ad Aeschinem, vnde referam varietates lectionis ad hoc fragmentum ab eo enotatas e codd. Coisliniano, Meadiano, et Barocciano. REISKE.

2. *κατὰ*] *μετὰ* Mead.

3. *τοῦ Κτησιφῶντος*] haec duo vocabula, quae desunt Aldinae, addidi e Coisliniano. REISKE.

4. *δύνασθαι*] addit Barocc. *ἢ ἐθελῆσαι*.

5. *καταδίκην*] sic dedi e Mead. vulgata, seu Aldina, dat simplex *δίκην*, quod nescio an possit defendi. REISKE.

6. *χρησαμένου*] sic Coislin. *χρησαμένῳ* Aldina, quod erit, qui ad *συνέβη* referat. *χρησάμενος* Barocc. Verum vtcunque verses orationem, est et manet dura atque soloeca, nisi si quid desit. Insequentia vsque ad proximum *φυγὼν* desunt Coisl. REISKE.

ων τε [7] ἔτω τὰς νέας, καὶ τοῖς [8] τελειοτέροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν λόγον, τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τῦ Δημοσθένες. καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τύτῳ, καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, πῶς ἐπὶ τοιύτῳ λόγῳ ἥττηται, ἀπεκρίνατο· θαυμάζετε, [9] πῶς ἥττηται, καθὸ ἐκ ἠκέσατε ὑμεῖς τῦ θηρίε ἐκείνε. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. λέγετω δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος [10] ἐκεῖ εὗρεν ἐν τῷ σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φησι, Σωκράτες τῦ φιλοσόφε, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος. ὡς δὲ [11] Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος ἱστορῦσιν, ἐκ ἠκουσε τύτων τῶν ἀνδρῶν μαθήτεως χάριν. φασὶ γάρ, ὡς ὅτι εἰδὲν τῦ χαρακτῆρος τῦ Πλατωνικῦ [12] σώζει, ἔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέριττον, καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πώς ἐστιν [13] αὐτῦ ἡ ἰδέα τῦ λόγε, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς, καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ

7. ἔτω] *ad literam*, vt vulgo dicimus. erat ludimagister, eo significatu vocabuli, quo id vulgo vsurpamus. Bene habet haec lectio. male Coisl. ἔτος. REISK.

8. τελειοτέροις] Sic recte Mead. Ald. τελειωτέροις. REISKE.

9. πῶς etc.] πῶς ἓν ἥττησαι καθ' ὃ. Coisl.

10. ἐκεῖ] Sic Mead. ἐκεῖσε Ald. nil refert. REISKE.

11. Καικίλιος] Κεκιλ. Coisl.

12. σώζει] ὄζει Barocc. Belle dicat aliquis elegantiarum venator. Probem ipse, nisi insequentia obstent. REISKE.

13. αὐτοῦ] αὐτὴ Coisl.

λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχθρα δέ τις εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανῆς.

Quod *Cicero* dixit, cum has duas Orationes in Latinum ſermonem conuertit, vere dixit; ſe nempe *gladiatorum par nobiliſſimum* poſt hominum memoriam *inducere*, *Aeſchinem* ſcil. et *Demoſthenem*, illum, non tanquam *Aeſerninum Samnitem*, *ſpurcum* hominem, ſed *doctum* et *acerrimum*, immo alterum fere Pacidianum, *cum Pacidiano*, *gladiatorum optimo*, *compoſitum*. (Ita enim *Ciceronis* verba interpretor contra *Manutium*, cum aliorum, tum *Iani Parrhaſii* in *Epiſt.* LX. auctoritate adductus.) Vt affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia diſertius, vel grauius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut ſententiarum maieſtate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius.

Et cum haec dicam, nihil profero, niſi quod comprobauit Vetuſtas, atque omnium Gentium Populorumque Conſenſus, ad quos Humanitas, hoc eſt, huiuſmodi Literae peruenerint. *Hic*, *quem praeſtitiſſe diximus ceteris*, *in illa pro Cteſiphonte oratione longe optima*, *ſummiſſius a primo*, *deinde*, *dum de legibus diſputat*, *preſſius*, *poſt ſenſim incedens*, *iudices vt vidit ardentis*, *in reliquis exultauit audacius*. Cic. *Orat.* §. 8. *Si exempla ſequimur*, ait Idem *ibid.* §. 38. *a Demoſthene ſumamus*, *et quidem perpetuae dictionis*, *ex eo loco*, *vnde in Cteſiphontis iudicio de ſuis factis*, *conſiliis*, *meritis in Rempublicam aggreſſus eſt dicere*. *Ea profecto Oratio in eam formam*, *quae eſt inſita in mentibus noſtris*, *includi ſic poteſt*, *vt maior*

maior Eloquentia non requiratur. Porro: *Conuerti ex Atticis duorum eloquentiſſimorum nobiliſſimas Orationes inter ſe contrarias, Aeſchinis Demoſtheniſque.* Id. *de Optim. gen. Orator.* Nam, non contentus eloquentia ſaeculi ſui, cum totum ſe ad laudes Graecorum comparauit, tum, vt imaginem ſummae Eloquentiae in mente atque animo pleniſſime effingeret, Orationes has contrarias Latini Sermonis peritiſſimus artifex, M. TVLL. CICERO. Et qui omnis ad imitandum propoſuit, has potiſſimum duxit eſſe dignas quas ſedulo in patriam linguam verteret. Iſtius operis nihil hodie remanet praeter deſiderium, ſi excipias Anteloquium, quod inſcribi ſolet DE OPTIMO GENERE ORATORVM. [Tullius] *Protagoram Platonis, et Oeconomicon Xenophontis*, et Aeſchinis ac Demoſthenis duas contra ſe Orationes pulcerrimas tranſtulit. *Quanta in illis praetermiſerit, quanta addiderit, quanta mutauerit, vt proprietates alterius linguae ſuis proprietatibus explicaret, non eſt huius temporis dicere. Sufficit mihi ipſius Translatoris auctoritas, qui ita in Prologo earundem Orationum loquutus eſt, „Putaui mihi ſuſcipiendum*, etc. Hieron. *ad Paulin. Epiſt. 50.* Rurſus: *Niſi forte putandus eſt Tullius Oeconomicon Xenophontis, et Platonis Protagoram*, et Demoſthenis pro Cteſiphonte orationem *afflatus Rhetorico ſpiritu tranſtuliſſe.* Idem, *Apolog. adu Rufin.* l. 2. Qui ſimilia fere habet in *Proleg. ad Pentateuch.* et in *Epiſtola ad Sunniam et Fretelam.* Scripſit item *Sidonius Apollinaris* II. *Epiſt. 9. Quanquam ſic eſſet ad verbum ſententiamque translatus, vt nec Apuleius Phaedonem ſic Platonis*, neque Tullius Cteſiphontem ſic Demoſthenis *in vſum regulamque Romani Sermonis exſcripſerint.* Verum vt Iactura iſtius Verſionis quodammodo reſarciretur, quidam male feriati antiquas *Ciceronis* Editiones beare voluerunt Interpretatione huius Controuerſiae, quam

elaborauit *Leonardus Brunus*, *Aretinus*, verum neque eo Loco, quem occupat, neque Fama iſtorum Scriptorum dignam, quos conuertere inſtituebat. Ea vtique Contentio duorum ſummorum hominum, ad quam Concurſus ex tota Graecia factus eſſe dicitur, (Nam et *Aeſchines* ipſe commemorat pag. 386. pluris tribunal circumſtetiſſe, quam vnquam meminerit ad vllam cauſam publicam conueniſſe) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum ſtetit Fortuna harum Literarum, nihil vnquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum ſtudia magis alliciebat. Illam *Demoſthenis* praecipue (vti dicebam) ita ſemper admirati ſunt Veteres, quemadmodum ſolebant Phidiae Iouem aut Doryphorum ſuſpicere; praeſtantiſſimi ſcil. Artificis praeſtantiſſima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius eſſe potuit. Οἱ γὲν κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμε τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τόν γε περὶ στεφάνε — Theo *Progymn.* pag. 5. Οἶμαι γάρ σε τῶν Δημοσθένες εἰ μήτι ἄλλο, ἀλλὰ τόν τε ὑπὲρ τῆς ἀναρρήσεως λόγον, τὸν πολυύμνητον δὴ τὲτον ἀνεγνωκέναι. Ariſtid. περὶ τὲ παραφθέγμ. Scripſit ad morem Adagii *Plinius* VI. *Epiſt. 33. Solent quidam ex contubernalibus noſtris exiſtimare hanc orationem praecipuam, vt inter meas, ὡς ὑπὲρ* Κτησιφῶντος *eſſe.* Hos omnis anteiuit, vt aetate, ita iudicio, *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, qui ita ſcribit in libro περὶ Συνθέσεως. Ετέρε πάλιν ἄψομαι, τοῦ πάνυ ἑρμηνεῦσθαι δαιμονίως δοκεῦντος, τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ὃν ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. Rurſus, περὶ δεινότ. §. 14. — πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἀπολογίας. Οὕτος γὰρ δή μοι δοκεῖ καλλίστη καὶ μετριωτάτη κατασκευῆ λέξεως κεχρῆσθαι ὁ λόγος. Deinde, Εἰ δέ τις ἐρεῖ — ὅτι τὲτον ἴσως ἔγραψε τὸν λόγον

λόγον (sc. περὶ τῦ Στεφάνε) τῶις Αριστοτέλες ἐντετυχηκὼς τέχναις, τὸν κράτιστον ἁπάντων λόγων, πολλὰ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ἔχων — καὶ τῦτον ἐπιδείξειν ὑπισχνῦμαι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Αριστοτέλες τεχνῶν ἐπιτετελεσμένον. Id. ad Ammaeum. Verum his supersedeo; quoniam nemo est, qui non laudauit, et nullae sunt laudes, quae non sunt maximae: illud etiam in animo habens, quod, si quem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque lectione harum Orationum deliniri poterit, non ille istiusmodi auctoritatibus quidquam commouebitur.

Causa, quae in iudicium deducitur, erat hujusmodi. Post praelium Chaeronense, quod ea infelicitate gestum erat, quam omnes sciunt, qui de Graeciae fortunis aliquid inaudiuerint, moenibus vrbis reficiendis praeponitur Demosthenes, siue illud *Munus* et *Magistratum*, siue λειτεργίαν quandam et *Administrationem* leuiorem, vel *Functionem* appellare fas sit. Praeterea Quaestor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ θεωρικῷ constitutus, quod officium in commodiori loco expono distertius. His muneribus cum praeclare functus sit Demosthenes, praecipue vero, quod in illo, magnam partem priuatis sumptibus confeciſſet, ideoque bene de Republica mereri videretur, Ctesipho quidam, amicus et adiutor in Republica administranda, ad Senatum retulit, vti Demostheni gratiae publicae haberentur ob sedulo nauatam operam, eiusque perpetua in P. A. merita, vtique ei Corona Aurea decerneretur; quod erat Ciuitatis erga bonos Ciuis Honoris et Εὐχαριστίας publicum et maximum argumentum. Isti Rogationi obstitit *Aeschines* luculenta ea Oratione, quam hodie es lecturus. Leuissima quidem Causa, quae eam, quam dixi, exspectationem ciere,

tantamque eloquentiam ſuppeditare poterat. Verum totius Contentionis Fortuna non in corolla, aut ſerto *duabus virgulis oleaginis facto*, poſita eſſe, ſed ad Ciuitatem ipſam totamque Remp. ſpectare, videbatur. Nam poſt fatale illud praelium ad Chaeroneam, in quo Philippi Fortuna Demoſthenis Conſilia profligauit, cum Ciuitas de ſalute pene deſperaret, flagrabat Orator multorum inuidia. Expertus eſt, vt ait ille *de Cor.* pag. 564. ἀπόνοιαν Soſiclis, συκοφαντίαν Philocratis, μανίαν Diondae et Melani, qui nihil intentatum reliquerunt, verum γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, totam denique Fori Attici armaturam capiti eius minitabantur. Eius rei teſtis eſt *Plutarchus* in *vita:* Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἕλλησι γενομένης οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν. ὁ δὲ δῆμος ἐ μόνον τέτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προκαλέμενος αὖθις εἰς τὴν πολιτείαν. Alii, in quorum numero erat Cteſipho, Demoſthenem rurſus ad Rempub. vocabant: Alii contra, vt Aeſchines, eos, qui de Philippo victore melius ſenſerant. Cteſipho vero opportunum id tempus fore ratus, vt Populi quaſi praeiudicium de Demoſthene fieret, eam ſententiam in Senatu dixit, in qua haec Cauſa tota continetur. Ibi Aeſchines, quem Demoſthenes obtrectatorem nactus eſt in Rep. adminiſtranda acerrimum, tum vt ne id fieret, neque iſtius conſiliis vteretur Reſp. quibus nuperrime labefactata eſſe videbatur, tum vt priuatas inimicitias vlciſceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demoſthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicae ſalutem) huic, quam dixi, Cteſiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipſum libellis datis in iudicium adduxit; ſpecie quidem, quod in ea quaedam continebantur, quae legibus rogare non liceret, re autem vera

vera vt Demoſthenis, vitam, mores, conſilia, res geſtas, totamque demum Reipub. adminiſtrandae rationem inſectaretur, eumque a ciuilibus muniis prorſus repelleret. Atque haec eſt Cauſa, non ea, quam adducunt Rhetorum filii, cur de *Quaeſtione* et *Corona*, de *Legibus* et *Argumento* ipſo, tam pauca diſputentur, de Republica tam multa; adeo vt Γραφὴ ipſa, ſi eorum verbis vti liceat, pene ἀμελεῖσθαι videatur. Atque haec de Contentionis ſtatu et origine dicta ſunto.

Mos autem per totam Graeciam, et Athenis maxime, celebrabatur, vt ad ſtudium animique beneuolentiam declarandam, Ciuibus bene merentibus textilia quaedam ſerta publice decernerent, quibus lemniſci aurei interponebantur: atque vt iſtius Decreti Memoria et Recitatio aliquando fieret in maxima Vrbis frequentia, in Comitiis nempe aut Ludorum celebritate, cuiuſmodi fuerunt Panathenaea aut Dionyſia; aut in Graecorum omnium conuentu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ολυμπιάσιν, ἢ Δελφοῖς ἀνακηρύττει τὸν στέφανον, ἐδ' εἰς Παναθήναια συναγαγέσα τὲς Ελληνας, ἢ Διονύσια, καθάπερ οἱ πάλαι ποτὲ Αθηναῖοι, κολακεύοντες — ἀλλ' — Themiſt. *Orat.* III. init. Peruenere ad noſtram aetatem monumenta quaedam, (immo eius generis adſeruantur nonnulla in bibliotheca *Coll. Trinitatis Cantabrigiae*, dono et liberalitate illuſtriſſimi D. COMITIS DE SANDVICO) quae titulos praeferunt iſtius beneuolentiae; et in quibus nude aliquando exarantur haec verba: ὁ δῆμος τὸν Νικόφημον, aut Καλλιπίδην puta aut Εὐβουλίδην; ſubintellecto aut ſuppreſſo vocabulo στέφανοῖ: aliquando autem, ſi bene memini, floreo ſerto redimita, aut circumtexta, eo ſcil. animo, vt intelligeretur ea Ciuitas *Nicophemum* illum aut *Callipidem corona* ex

publico decreto *dare* ornareque. Imo obtinuit, vt Ciuitas Ciuitatem totam eo praeconio ornaret, eiusque rei memoriam publice consecraret; id quod ex Oratione *Demosthenis* in hac causa discimus, pag. 503. Χερρονησιτῶν οἱ κατοικοῦντες Σηστὸν — στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα, ὅτι — Rursus, καὶ ἀνακαλύψαι τὸν στέφανον, ᾧ συνεστεφάνωται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπιστέωνται οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀθηναίων ἀρετὰν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστίαν. De qua consuetudine erudite, vt semper, agit Celeb. *D'Orvillius* ad *Chariton.* I. 5. saeculi sui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occasione iudicium meum et sententiam libenter interponerem de celeberrima ea quaestione, quae toties agitari solet, quo pacto nimirum sunt intelligenda ea verba politissimi Scriptoris, *Cornelii Nepotis*, in *vita Pomponii Attici:* sc. *Quamdiu adfuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit, absens prohibere non potuit. Itaque aliquot* Ipsi et Phidiae *locis sanctissimis posuerunt.* Vbi Codd. MSti cum hariolationibus Criticorum, et numero et varietate, certant. Alii enim *Ipsi* vt *Phidiae:* Alii, *Ipsi* et *Piliae*, quae vxor fuit Attici: alii, *Ipsi* et *Vxori*: alii *Filiae*, alii *Philiae*, i. e. Amicitiae: alii *Filio:* alii, *Ipsi et Reipublicae*: alii demum, *Pnyce et Poecile*, propter id, quod sequitur, *locis sanctissimis, posuerunt.* Quid hoc mali! Quorsum ista, tantaque varietas! Constat iam ex more, quem delibauimus, Byzantios, praeter Coronas, quibus P. Athenienſem ob egregia eius merita donauerunt, vt istius rei testatior memoria fieret, imagines siue statuas publice etiam erexisse, scil. εἰκόνας τρεῖς ἐκκαιδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, στεφανέμενον τὸν δᾶμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περινθίων: Et Chersonesitanos

nos itidem ob iſtud beneficium Χάριτος βωμὸν conſecraſſe καὶ δήμου Αθηναίων. Ego itaque in *Nepote* lubens amplector, quod *Lambinus*, et nonnulli ſperare potius audebant, quam commendare, nempe vt legeremus ibi, IPSI et FIDEI. Immo vnde damnant hanc Criſin, in eo magnum robur et adiumentum eſſe video. Non potuit, aiunt, poſt *Fidem*, aut *Filiam*, aut *Piliam*, etc. adiicere haec verba, ſcil. HVNC *enim in omni procuratione Reipublicae actorem auctoremque habebant.* Sed egregie decipiuntur: Ideo enim *Attico* et *Fidei* ſtatuam poſuerunt Athenienſes, quod ſumma *Fide* et conſtantia rempublicam procurauerat, eamque re et conſilio adiuuerat, quemadmodum hic Cherſoneſitani P. A. coronam decreuerunt, aramque IPSI et GRATIAE poſuerunt, ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αἴτιος γέγονε Χερρονησίταις, ἐξελόμενος ἐκ τοῦ Φιλίππου, καὶ ἀποδὸς τὰς πατρίδας, τὸς νόμος, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

De hoc more Ciuium remunerandorum ſatis. Cteſiphontis Rogatio, ſiue ψήφισμα, occurrit αὐτολεξεὶ pag. 514. huius Editionis, vbi *recenſitis breuiter Demoſthenis in Rempublicam meritis, maxime autem liberalitate in Curatione, qua proxime functus eſt, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari Demoſthenem virtutis ergo beneuolentiaeque, atque vt corona aurea donaretur a populo, et iſtius rei Recitatio ſeu Proclamatio fieret proximis Dionyſiis, in Theatro, Tragoedis Nouis*, feriante ſc. populo, et ſpectante Graecia, quae aduenerat ludorum gratia. Quaedam ſunt hic expedienda, vt Lector interea ad has Orationes paratior accedat. Nam cum primum in Scenam producta eſſet Fabula, ſolebat ea res *Commiſſionibus*, vt vocant, fieri. In *Dionyſiis* nempe, ſiue *Feriis Liberalibus*, vt aliarum rerum, ita ingenii quoque

que fuit quaedam Contentio. Certabant ibi fabulis ſuis Poetae: vt ex Didaſcaliis intelligere poſſumus, multisque ex Neotericis, qui ad Drama Antiquorum adnotauerunt. Tragoedia enim, quae in Religione ortum et ſedem habebat, ludos ideo ſacros comitabatur. Ita perinde eſſet, quod ſcripſit *Aeſchines* pag. 369. l. 10. ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν: et quod 378. l. 8. ἐν τῷ θεάτρῳ — τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. Ita *Aelianus II. V. H. 13.* Ὁ δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεάτροις, εἴποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἠγωνίζετο καινοῖς τραγῳδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο. Hinc lucem foenerabitur Oratio multis in locis, ſcil. vbi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τῶ Διονύσω ὀρχήστραν, cum τὰς κριτὰς τὰς ἐκ Διονυσίων, et cum perſtringit Demoſthenis arrogantiam, quod Populi plauſu in Concione, qui locus erat legitimus Recitationis habendae, non contentus, honorem hunc ſibi impertiri voluit, ἐδὲ ἐκκλησιαζόντων Αθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καικῶν, ἐδ' ἐναντίον τῶ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ελλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. *I. Meurſius*, Vir Graece doctiſſimus, cum plura Athenienſium monumenta feliciter illuſtrauit, dolemus quod eius Commentarius de Dionyſiis aut non eſſet ad finem perductus, aut eſſet infelici quodam caſu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte conſuetudine, in eo expediuiſſet. At in ea re operam ſuam et induſtriam poſuerunt bene multi. Eorum quosdam recenſui ad *Midianam Demoſthenis*, pag. 170. Tom. III.

Interea ad hunc morem in Dionyſiis celebratum adludit, et ad imaginem verae Rogationis lepidam et iocularem adumbrauit, facetiſſimus Scriptor, *Lucianus*, in *Timone*, quam hic repraeſento.

ΕΠΕΙ-

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ
ΚΟΛΥΤΤΕΥΣ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ
ΚΑΙΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ
ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗΙ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ
ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ
ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΥΞ ΚΑΙ
ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑΙ
ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ
ΣΥΝΩΡΙΔΙ ΠΩΛΙΚΗΙ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΥΣΕ ΔΕ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΩΛΕΩΣ ΠΕΡΤΣΙ ΠΡΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΟΨΕ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΥΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ
ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΥ
ΜΙΚΡΑ ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΗΛΙΑΙΑΙ
ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΙ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ
ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ
ΤΗΙ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΥΝΟΝ ΕΝ ΤΗΙ
ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗΙ
ΚΕΦΑΛΗΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ
ΚΑΙΝΟΙΣ ——ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ
ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΑΥΤΟΥ
ΑΓΧΙΣΤΕΥΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

Porro. Agebantur Dionyſia Magna, τὰ ἐν ἄστει, vt vocari ſolent, (erant enim alia) in quibus vndique ex Graecia confluebant ludorum, etc. gratia, Vere nouo menſe Elaphebolione, die vero XVI. Verno quidem tempore haberi, inter alios, confirmant *Maxim. Tyr. Diſſert.*

Differt. III. et vetus σχετης. quem conſule ad haec verba *Ariſtoph. Nub.* v. 310.

> Ηρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις
> Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
> Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Tuliſſe autem dicitur Cteſipho ad Senatum, vt proximis Dionyſiis ille honos Demoſtheni haberetur. Facta eſt ea Relatio Pyanepſionis die XXI. id erat paulo poſt Aequinoctium Autumnale. Et iſtius erat *Senatus* deinde deliberare, et, ſi ita viſum fuerat, ſciſcere, προβουλεύειν, antequam Res ad *Populum* ſiue publicum Ciuitatis conuentum deduceretur: quo approbante, et confirmante, Lex vel Ψήφισμα demum eſſe coepit. Ecce autem, antequam Dionyſia agi coeperint, et priusquam SCtum illud a Populo comprobaretur, Aeſchines, (vt ex eius libello conſtat, quem habemus apud *Demoſthenem* p. 488. l. 13.) die V. iſtius menſis, Elaphebolionis, lege cum Cteſiphonte agit, queſtus hanc Rogationem a Cteſiphonte contra Ius eſſe factam. Vnde fit, vt ea Rogatio toties Προβέλευμα diceretur, id eſt, *Auctoritas*, vt ita dicam, *Senatus*. nondum, iubente populo, rata aut confirmata. Ita dixit *Demoſthenes* p. 488. l. 11. ἵνα — Αἰσχίνης — ἀκούσῃ δι' ἃ φημι, καὶ τούτων τῶν προβεβουλευμένων, καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. Ita §14. 15. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Et alibi, ſcil. 472. 1. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβεβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. Ad quem locum *Vlpianus* erit adiungendus. Vide etiam Argumentum *Libanii* p. 467. l. 5. Εἰσήνεγκε [Cteſipho] γνώμην ἐν τῇ βουλῇ τοιαύτην — εἰσαγομένου τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ προβουλεύματος ἐφίσταται κατήγορος Αἰσχίνης.

Quae

Quae autem in eo SCto, ſiue προβουλεύματι, infirmare voluit Aeſchines, ad tria Kapita ſunt redigenda. ſc. [1.] Sedulo cauit Reſp. ne cui eiusmodi honores decernerentur, qui magiſtratum aut munus aliquod publicum geſſerat, priuſquam Rationes iſtius Muneris, (qui mos in ea Ciuitate inualuit) a Viris ad eam rem rite exſequendam conſtitutis comprobarentur. Scil. ne Praeconiis et Coronis et Laudationibus Rationes publicae praeoccuparentur. Cteſipho autem tulit, donari Demoſthenem μεταξὺ ἄρχοντα, in ipſo Magiſtratus officio. Illud primum: Atque in eo ſaxo verſando occupatur *Aeſchines* a pag. 368. l. 15. — ad 377. 16. Sequitur [2.] Cauſa, quod παρανόμως etiam in Decreto rogaſſet donari Demoſthenem virtutis ergo *in Theatro*, Dionyſiis magnis, tota Graecia ſpectante, cum legibus cautum ſit, Coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a Populo, extra Concionem, recitari publice celebrarique. Id exſequitur a pag. 377. 16. — ad 383. 13. Tota quae ſequitur, et erat [3.] et grauiſſima Pars Orationis, in Demoſthenis vita infectanda, in meritis ſtudiisque in Remp. expendendis, occupatur, ſc. ὅτι οὐ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Nam et id quoque, vt contendit ille, ἐκ τῶν παρανόμων, et de quo lege agere liceret, ſi qui falſas rationes aſſignauerint,

Cupiant et in acta referri.

Haec totius Cauſae ſumma eſt. Et iſtius diſtributionis memor iam lector meus ad Orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco περὶ τῶν εὐθυνῶν, de *Rationibus*, in ſecundo περὶ τῶν κηρυγμάτων, de loco *Recitationis*, Aeſchinem dicentem attente et ſedulo audiat. Nam ita iſti duo *Loci*, vt vocant Rhetores, omnino deſcribi et diſtingui ſolent. Vid. Argum. *Orat. Demoſth. de Coron.* 467. vlt. Ita *Aeſch.* pag. 444. l. 16.

Πρὸς

Πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς ἐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Et *Demoſth.* pag. 511. l. 4. Ηγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναι μοὶ περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῶν εὐθυνῶν. Ita Nos SCta inſigniora aliquando emphatice deſcribimus, v. g. vt cum dicamus, *Bill of Citations. Statute of Limitations*, etc. Quod ideo ſedulo praemonui, quoniam, cum omnis de legibus Diſceptatio, praeſertim adeo vetuſtis et aetate ipſa marceſcentibus, ſubtilior et confragoſior eſſe ſoleat, tum Aeſchines, ſiqua in ea re ſit auctoritas Demoſthenis, Aduerſarii eius, dum de iis diſputabat obſcuritatem quandam maiorem, mentemque difficiliorem, malis artibus, ei argumento infuderit, ἐκ παλαιῶν, vt ait Ille, χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξας, ἃ μήτε προῄδει μηδεὶς, μήτ' ἂν ὡήδη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλων καὶ μετενεγκὼν τοὺς χρόνες, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθεὶς τοῖς πεπραγμένοις: Demoſthenes pag. 556. Rurſusque pag. 511. Τῶν μὲν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, ἴστε μὰ τὸς θεὸς οἶμαι ὑμᾶς μανθάνειν, ἔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην συνεῖναι (vel συνιέναι) τὸς πολλός. Vnde minus mirari ſoleo, doleo tamen ſaepiſſime, ſtudioſos nonnullos, in ipſo aditu Cauſae, ingrata et quaſi horridiore oratione, vt exiſtimare ſolent, deterritos atque exanimatos, ad ſummam et maximam, quae vnquam enituit, Eloquentiam nunquam penetrare aut peruenire potuiſſe. Verum et haec mea praemonita, et quae dum ipſa pertractantur argumenta, dicturus ero, eam omnem moleſtiam, ſi non prorſus tollere, at leuare aliqua ex parte et recreare poſſe ſpero.

Demoſthenes, cum ad Defenſionem accedat, meritis in Remp. fretus, et plurimis beneuolentiae ſignis, eam partem Diſputationis, quae in Legibus continetur,

tur, et in qua inferior esse creditur, στρατηγικῶς πάνυ, (vt ait ille Rhetor in *Argumento*) atque vt Imperatorem exercitatum decebat, in mediam Orationem coniecit. Et tamen saepius isti honores Demosthenis deferebantur verbis iisdem, atque iisdem condicionibus, quibus nunc Ctesipho deferebat: Aeschine ipso neutiquam interpellante. Quod tamen factum potius oportuit, quam nunc denuo litis persequi, postquam ea Ratio Ctesiphontis, quam nunc conuellere instituerat, et diuturnitate Temporis, et repetitione Honoris, et praesumptione Iuris, aliquod auctoritatis consecuta esse videretur. Eam argumentationem latius pertractat *Demosthenes*, pag. 556. Ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν ὑτοσί. καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης ἔτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, ἔτε τῷ γραψαμένῳ συγκατηγόρησε. Extat quidem, vt ait Ille, istud Decretum Aristonici, iisdem pene verbis exaratum, pag. 500. Exstant etiam pag 513. Decreta pariter, quae Nausicli, quae Charidemo et Diotimo; quorum causa a causa Demosthenis non abhorrebat, eosdem honores deferebant, quos nunc rogat Ctesipho Demosthenis decerni. Πολλάκις μὲν ἐστεφανώθη, [Demosthenes] πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομελοῦς. Ἀριστόνικε. Υπερίδε χρυσῷ στεφάνῳ, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφῶντος· καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων ὑπὸ Διοδότε, καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. Auctoris, qui *Plutarchi* nomen ementitus, vitas X Oratorum conscribillauit, haec sunt verba. In quibus cum parum est aut nihil, quod reprehendo, attamen cum sui quasi immemor ad finem libelli istius adiecit, Πρῶτος ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνες Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο δὲ

Διώνδας, in iis, inquam, multa sunt, vbi *Plutarchi* diligentiam, prudentiam et fidem desidero. Namque ex decreto ipso Aristonici, quod exstat apud *Demosthenem*, vt dixi, constat eum fuisse domo *Phrearrium*, non *Anagyrasium*, vt voluit ille *Plutarchi* Simius. Deinde non id *primus* tulit Aristonicus, siqua sit Demostheni fides, aut si Demosthenis mentem Ego rite intelligere possim. Sic Ille pag. 499. Στεφανωσάντων οὖν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γράψαντος Ἀριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ἅσπερ ἔτσι Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναῤῥηθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τὸ στεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τοῦτο γιγνομένου, ἔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρὼν, ἔτε τὸν εἰπόντα ἐγράψατο. Quae tamen verba aliter *Wolfius* accepisse videtur. Postremo denique liquet ex pag. 555. et seqq. non interfuisse Diondam isti Rogationi, quam tulit Aristonicus, verum isti, quae prior lata fuit siue a Demomele, necessario Demosthenis, siue ab Hyperide, siue ab aliis quibuslibet. Interfuit enim olim, quemadmodum *Aeschines* παρανόμων peregit hanc Rogationem, quae in Demosthenis gratiam proponebatur, et, vt *Aeschines* pariter, causa cecidit, et quintam partem suffragiorum non tulit.

Reliquum est, vt de Tempore, quo acta fuerit haec Causa, atque habitae Orationes, aliquid dicerem. Idque, vt lectorem meum demererer potuissem, verbis ipsissimis disertissimi Scriptoris, qui me oratione superat, repraesentari curaui.

„Aliquid de tempore, quo perorata fuit haec Oratio, dicendum est. Dixit *Aeschines* [pag. 462. l. 2.] ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι. Vnde necessario colligimus, hoc iudicium incidisse in tertium alicuius Olympiadis annum. Nam Pythicus Agon semper in tertium Olympiadis annum recurrebat. Rursus ait, [pag. 428. l. 16.] Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔξω ἄρκλε καὶ

καὶ τῆς οἰκεμένης ὀλίγα δεῖν πάσης μεθειστήκει. Loquitur autem, vt ait ibi ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων. Ibid. l. 12. id est, *de statu rerum, vt tunc erat*. Haec autem tam longinqua Alexandri Expeditio euenit anno post pugnam in Arbelis pugnatam, quae incidit in annum, quo Aristophanes erat Archon Athenis, mense Pyanepsione, vt nos docet *Arrianus*, lib. 3. Post Aristophanem vero Aristopho fuit Archon. Ergo Aristophonte Archonte orationem hanc orauit *Aeschines*, et concordat is annus cum iis, quae dixit de Pythiis imminentibus. Nam Aristopho fuit Archon anno tertio Olympiadis CXII. Pythia autem Maemacterione mense vel circiter celebrabantur, vt coniicitur ex *Demosthenis* oratione *de Corona* [pag. 482. l. 15.] et Oratione *de vitiosa legatione*, [pag. 157. l. vlt.] simul collatis. Nam in oratione *de Corona* recitat decretum mense Maemacterione factum, dum Philippus Phocensis euertebat: oratione vero *de falsa legatione* ait ob eas turbas non potuisse Athenienſis mittere Theoros ad Pythia. Ex supra notatis igitur necessario concluditur, hanc orationem *contra Ctesiphontem* pronunciatam fuisse Aristophonte Archonte, anno tertio Olympiados CXII. mense Pyanepsione finiente, vel Maemacterione incipiente. Haec scripseram, cum incidi in locum *Plutarchi* in *Demosthenis vita*, et maxime gauisus sum, cum eum vidi meam sententiam firmare. Ait enim expresse, Aristophonte Archonte hoc iudicium factum fuisse.„ Haec *Palmerius*, Homo eruditus, in *Exercitat. ad Aeschinem*.

Ex Actore quidem liquet, institutam fuisse Litem ante obitum Philippi, in iudicium vero adductam, Alexandro iam rerum potito, et in Persam profecto. *Vnde*, ait ille pag. 449. *innuere potuit Demosthenes, me hanc causam suscepisse, vt Alexandri gratiam aucuparer, cum ἀπηνέχθη ἡ γραφὴ, Philippo adhuc viuente, πρὶν*

Αλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταξῆναι? Audi etiam *Vlpianum* ad init. *Orat. de Focd. Alexandr.* Ὁ περὶ Στεφάνου λόγος μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας. Ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Αλέξανδρον καταστάσεως· ὁ δὲ περὶ Στεφάνε λόγος, Αλεξάνδρου ὄντος ἐν Ινδοῖς ἢ ἐν Πέρσαις. Acta, inquit *Dionyſ. Halic. ad Ammaeum*, Ariſtophonte Praetore, ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὀκτὼ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππε τελευτήν, καθ' ὃν χρόνον Αλέξανδρος τὴν ἐν Αρβήλοις ἐνίκα μάχην. Quem locum emendat illuſtriſſimus *Bentleius*, *de Phalaride*, pag. 528. ὀγδόῳ μὲν ἐνιαυτῷ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἕκτῳ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτήν.

Ecce enim Olymp. CX. 3. Res Chaeroneae.
CXI. 1. Philippi interitus.
CXII. 3. Agitur C. Cteſiphontem.

Veruntamen idem olim ſuboluit *Meurſio*, qui pariter etiam numeros iſtos emendat IV. *de Archont.* 13.

Eodem iure et iudicio emaculat ille *Meurſius* in l. c. *Plutarchi* textum in *vita Demoſthenis.* Iſtius enim Codd. etiam inuaſit mendum, dum in hoc argumento verſatur, nempe in aetate harum Orationum. Nam certiſſimum eſt, inter Praeturam Ariſtophontis Olymp. CXII. 3. in qua haec cauſa agebatur, et res geſtas Chaeroneae, Olymp. CX. 3. *octo* annos ſolummodo numerari, non *decem*, vt ſcribi ſolet in *Plutarchi* vulgatis. Sed totum locum iſtum exſcribo, cum ob alia, tum quod multa contineat ad Hiſtoriam atque ad Laudem huius Orationis pertinentia. Εἰσήχθη ἡ περὶ τῆ Στεφάνε γραφὴ κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδε Ἄρχοντος, μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, πριθεῖσα δὲ ὕστερον δέκα (ὀκτὼ) ἔτεσιν ἐπ' Αριστοφῶντος. Γενομένη δὲ ὡς ἐδημία τῶν δημοσίων περιβόητος, διά τε τὴν δόξαν τῶν λεγόντων, καὶ τὴν τῶν δικαζόντων εὐγένειαν, οἱ τοῖς ἐλαύνουσι τὸν Δημοσθένην τότε, πλεῖ-

σον

ζον δυναμένοις καὶ Μακεδονίζουσιν, οὐ προήκαντο τὴν κατ' αὐτὸ ψῆφον, ἀλλ' ἔτω λαμπρῶς ἀπέλυσαν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων Αἰσχίνην μὴ μεταλαβεῖν. Sed errorem hunc alii, praeter *Meurſium*, deleuerunt. Verum ex iis, qui bonas horas *Plutarcho* impenderunt, nemo, ſi *Caſaubonum* τὸν πάνυ excipias, vidit in his verbis atque in hoc calculo, *denuo* ab iſto Scriptore eſſe erratum. Id ille adnotauit ad oram exemplaris ſui, quod nunc in Bibliotheca Regia Cantabrigiae adſeruatur. Nam inſtituta erat haec cauſa non *ſupra*, id eſt, *ante*, praelium Chaeronenſe, ſed *poſt* iſtud infortunium, ſcil. ſtatim, et priusquam Annus ſe vertebat. Quae ſi vera ſunt, recte obſeruauit Vir ille magnus, aut κατωτέρω in *Plutarcho* eſſe reſcribendum, aut bonum Auctorem ſuam ſefelliſſe memoriam.

Enim vero vt de his omnibus meam exponam ſententiam, quaedam ſunt, quae propemodum ſuadent neutro in loco ſollicitandum eſſe *Plutarchi* textum. Quis enim non intelligit (ſi vera ſint haec verba *Ciceronis* in *Prooem.* ſuae Verſionis, ſcil. *Hanc mulctam Aeſchines a Cteſiphonte petiit* quadriennio *ante Philippi Macedonis mortem, ſed iudicium factum eſt aliquot annis poſt, Alexandro iam Aſiam tenente*) Quis, inquam, non intelligit, et eandem ſupputationem a *Plutarcho* fieri, recteque poſſe ſcribi, et ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, et κριθεῖσα δέκα ἔτεσιν ὕστερον? Vti ex hac notatione liquebit, ſcil.

Olymp. CX. 1. Inſtituta Cauſa Cteſiphontis.
3. Praelium Chaeronenſe.
CXI 1. Philippi Interitus.
CXII. 3. Habita Cauſa.

Verum enim vero *Ciceronis* computum non lubens admiſerim. Praelium illud infeliciter ab Athenienſibus geſtum, vt modo vidimus, huic Contentioni anſam dedit atque occaſionem. Tum autem porro Li-

bellus *Aeſchinis*, ſiue iſtius Actionis, quam intentauit Formula Acculatoria, hodie bonis auibus exſtat, ſc. apud *Demoſthenem.* pag. 488. vbi diſerte dicitur, Cauſam eam fuiſſe inſtitutam ἐπὶ Χαιρωνίδου ἄρχοντος, id quod perficit atque concludit eam rem, quam volo.

Et huc vſque omnia ſatis dilucide, ſatis proſpere et expedite. Verum ignorantiam meam non diſſimulabo; neque quod me male habet, habiturum certe ſemper, id celabo lectorem meum. *Aeſchines*, vt modo dictum eſt, actionem ſiue litem intentauit Chaeronda, ſiue Chaeronida, Praetore, et quidem Menſis Elaphebolionis die ſexto, qui Menſis erat Anni numero nonus. Reſtabant ſcil. ante Solſtitium aeſtiuum, quo tempore Annus Atticus incipiebat, Menſes vtique tres, MVNYCHIO (*Suidas* itaque aut *Suidae* Librarii male menſem iſtum δεύτερον vocant, cum δέκατον potius exaraſſent. Verum in ſcriptis Codd. Error Numeralium eſt infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quacunque vero in Anni parte Menſes iſti collocentur, licet de ea re nulla eſt Controuerſia, conſtat eum eſſe ordinem et conſequentiam, quam poſui; Qui in aliis diſſentiunt, in eo concordant. Quidni enim non concordarent? Iam autem, ſi Aeſchines diem dixit Cteſiphonti, menſe *Elaphebolione*, quem putaſſis FEBRVARIVM eſſe, Anni CX. 3. ſiue Praeturae Chaerondae; dixerit vero, quod Decretum de Demoſthene, quinto abhinc menſe, *Pyanepſione*, *Septembri* ſcil. rogauerat; iam autem Decretum illud Cteſiphontis merita Demoſthenis in *muris reficiendis* recenſuerat; vnde poſſit fieri, qua Machina aut Induſtria, qua Chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod *Thargelione* demum menſe, qui in eiusdem Anni ſiue Praeturae APRILEM deſinentem, vel etiam MAII initium incidit, iſta *Curatio murorum reficiendorum* fieri coepta

pta sit? Aeschines enim in hac Oratione, pag. 376. verbis apertis, Ἐπὶ Χαιρώνδα ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας ὔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένης, ἀγορᾶν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσαμένᾳ, καὶ τρίτῃ — ἑλέσθαι τὰς ἐπιμελησομένας τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. Ecce nodum non me *Dauo*, sed *Oedipode* quopiam dignissimum!

Interea tamen Scriptor est perquam eruditus, et Chronologiae Atticae peritissimus, qui ad has ceterasque eiusmodi spinas ex his Orationibus euellendas sedulo se accingit. Is est optimus et celeberrimus *Edoardus Corsinius* in *Fastis Atticis*. Cuius cum ingenium, iudicium, diligentiamque ita laudem, vt nihil non pene ei detulerim, tum insignem eius humanitatem ita quoque sum expertus, vt eum non aegre laturum intelligam, si ab eius Hypothesi, rationibus victus, discedam. Contendit Vir doctissimus institutam esse ab *Aeschine* hanc litem *c. Ctesiphontem* ante Praeturam Chaerondae, adeoque antequam ad Chaeroneam esset pugnatum. Meminerit Lector, illius Praeturam incidisse in Olymp. CX. 3. exorsam quidem a mense *Hecatombaeone*, clademque illam Chaeronensem contigisse illius Magistratus mense *Metagitnione*. Verum est. Fateor. Magistratum iniit, vt inire solebant Athenis, mediam circiter aestatem, siue mense, quem nos *Iunium* vocamus: dimicatum est autem Chaeroneae, proximi Mensis, *Metagitnionis* scil. die septimo. Ita enim *Plutarchus* in *Camillo*, pag. 305. Tom. I. Ἀνάπαλιν ὁ Μεταγειτνιών, ὃν Βοιωτοὶ Πάνεμον καλοῦσιν, Ἕλλησιν ἀκεύμενής γέγονε. Τότε γὰρ τὸ μηνὸς ἑβδόμῃ καὶ τὴν ἐν Κραννῶνι μάχην ἡττηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρᾳ τελέως ἀπώλοντο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνείᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἠτύχησαν. Ideoque scribit Vir doctissimus, si dicam hanc scripsit Aeschines mense Elaphebolione, *Februa-*

rio puta, ante praelium Chaeronenſe, eique Chaerondae, ſiue Chaeronidae, nomen inſcripſit, non potuit eſſe ille Magiſtratus annus, qui ſuſcepit munus ſuum circa *Iunium* proxime ſequentem. Proinde, Cteſiphontis Decretum, quocunque Praetura latum, prius ſit neceſſe eſt iſta Actione Aeſchinis, qua impetitum eſt, et Dica, quae ſcribebatur. Deinde decreto iſto Cteſiphontis cum prius etiam fuerit Decretum aliud Ariſtonici, *de Coron.* pag. 499, quod ſimiliter Ille in gratiam Demoſthenis tulit (praeceſſiſſe autem ipſe *Demoſthenes* non ſemel adfirmat, p. 499. l. 15. et 556, 4.) plane conſtat, Chaerondam, ſiue Chaeronidam, in illo Ariſtonici Decreto adſcriptum, alium fuiſſe et priorem quoque Magiſtratum, ac illum qui obtinebat Praeturam demum Olymp. CX. 3. Multo minus idem Magiſtratus potuit eſſe, cuius in Praetura, vt ait *Aeſchines*, pag. 376. l. 2. tulit Demoſthenes, vt de muris reficiendis Ciuitas prouideret. Hoc enim negocium, atque iſta Curatio aetate anteibat omnia ea, quae modo memorauimus, et Cteſiphontis certe, ſi non Ariſtonici, Rogationi cauſam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia haec ea qua potui diligentia recenſita. Quid ergo fiet de iſto Chaeronda, qui toties, atque, vt dicitur, extra oleas, occurrit? Norunt omnes, qui bonis Auctoribus bonas horas impendunt, multos ſubinde apud Antiquos dici eum magiſtratum Athenis geſſiſſe, quorum nomina in ſerie Archontum, atque in Faſtis, quos vocant, perpetua ſerie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnauit *Meurſius* Vir eruditus et laborioſus, in Commentario *de Archontibus Athenienſibus*, cap. vlt. Et, vt id obiter notem, plures iſtius ſortis atque condicionis in hoc vno libro *Demoſthenis de Corona* occurrunt, quam ab alio quocunque vetuſto Scriptore memorantur. Statuit ergo Vir politiſſimae literaturae, *Corſinius*, Chaerondam illum, qui

qui Magiſtratum geſſit Olymp. CX. 3. verum fuiſſe, vel fieri potuiſſe, Praetorem, cum quem dicere ſolemus *Eponymum*, a quo ſcil. Annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuiſſe, vt, ſi Eponymus qui fuerit, Concioni non intereſſet, ſcil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum praeſidere ſoleret ex ceteris VIII. Archontibus vnus, cuius adeo nomen Pſephiſmatibus, et Monumentis publicis eodem iure et ritu praeponeretut, quo illius praeſcribebatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuo fungebatur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea ſcil. quam modo concinnauimus) Chaerondam illum, quo Archonte Demoſthenes muris reficiendis praeficiebatur, (*Aeſchin.* 376. 2.) ex qua re omnis haec profluxit Contentio, *Pſeudonymum* fuiſſe Archontem, ſc. non illum verum et principem Praetorem, qui Faſtos conſignauit, verum ex IX. Viris vnum, qui Olymp. CX. 1. abſente *Theophraſto*, vero et perpetuo iſtius Anni Praetore, Curiae eo die praeſidebat, quo eae res geſtae ſunt. Pariter Chaerondas ille, cuius nomen inſcriptum eſt *Aeſchinis* libello, quo Cteſiphontem impetiuit, ſexta Elaphebolionis die, 488. 13. eiusdem fuit loci atque ordinis, ſc. qui abſente *Lyſimachide* Eponymo Olymp. CX. 2. forte fortuna praeſidebat in Senatu, cum Actio erat inſtituta. Anno deinde proximo, ſc. Olymp. CX. 3. idem ille *Chaerondas*, ſiue fuerit alius eiusdem nomenclaturae, Praeturam proprio et primario iure obtinuit. Haec vir optimus atque ingenioſiſſimus, ſumma Induſtria, atque incredibili literarum ſubſidio, in *Faſtis Atticis*, Differtt. II. et VIII. Quodcunque demum ſtatuatur de *toto* iſto *grege* Praetorum Pſeudonymorum, interea tamen, cum omne id, quod ad Chaerondam noſtrum ſpectat, eo vnico nitatur fundamento, *quod Aeſchines dicam Cteſiphonti ſcripſerit ante cladem Chaeronenſem*,

idque auctoritate *Plutarchi*, *Ciceronis*, atque adeo ipsius *Aeschinis*, euinci credit et stabiliri posse: et contra, cum me minus moueat *Plutarchi* non magna vbique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, *Ciceronis*, si *Aeschines* contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestata inter nos, vt dicitur, Lite, *Aeschinem* ipsum excitabo, quo teste *adeo non videbitur Actio illa ab eo instituta, antequam Chaeronense bellum insurgeret, vt disertissime affirmabit, hanc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab Athenienſibus acceptum.* Adducitur *Aeschines* a Viro ipso eruditissimo, Dissert. VIII. §. 23. quasi his verbis vsus, scil. *Dudum, Philippo viuo, instituta est haec Actio, verum bello ingruente, non fuit ocium persequendi Ius, cum de salute potius tota Ciuitas cogitaret, quam vt poenas repeteret ab vno Ciue contra fas et mores corolla donatum.* Honesta sane Oratio! Et mirum, ni Causa viceris! Verum ea Oratio ex duobus diuersis locis Auctoris nostri consuitur. In priori, pag. 449. l. 10. ait Απηνέχθη ἡ γραφὴ, ἔτι Φιλίππου ζῶντος. Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id quod addit? Vbinam est illud quod restat Sententiae? sc. pag. 452. init. vbi nihil de bello Actiones Legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi Orator planissume: *Demosthenes insolenter ab Accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob Remp. male gestam, et, a me, vt perhibetis, pessundatam? Cur non eo tempore potius obstitistis, quandiu salua erat, vt procellam istam, melioribus vsa consiliis, Resp. deuitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit ocium poenas a Te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et Ego praesertim Reip. causa aberam ad exteras Ciuita-*

uitates legatus missus. Post ea tempora, cum Tu ista impunitate non contentus, praemia etiam et honores tibi decerni postulasti, et Ciuitatem, quam olim perdidisti, nunc praeterea ridiculam uniuersae Graeciae reddidisti, tum denique *ocium nactus et opportunitatem, tum demum, inquam, obstiti, atque accusationem hanc instituí.* Apponam Graeca, vt eruditus lector sentiat me bona fide secum egisse. Ἐπερωτῴη δὲ τὰς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν ἐκ ἐκώλυσαν ἐξαμαρτάνειν. ἀποκρίνοιντο δὲ * * * τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπειδὴ δὲ ἐκ ἀπέχῃ σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα. Quo quid liquidius, quid certius aut indubitatius esse possit?

Quod ad Euentum huius Litis spectat, sufficit dicere, eum, qui in Foro semper dominabatur, hic dominari maxime; Aeschinemque in exsilium cessisse. Eam historiam latius persequor in Vita, quam texo, horum Oratorum, vbi commodius recensere possim quicquid ab Antiquis de ea re memoriae proditur.

At priusquam manum de Tabula, liceat praemonere, a vetustioribus Lexicographis quaedam ex Oratione *Aeschinis* citari, quae hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem glossam in *Harpocratione* reperiamus, sc. Παραβάλλοιτο, ἀντὶ τοῦ Παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Quod exscripsit *Suidas*. Nihil tamen reperio per totam Orationem, quod cum iis verbis vel minimam habet similitudinem

nem. *Suidas* etiam et hunc quoque articulum exhibet; Φιλȣργός. ȣ̃τος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Αθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ισοκράτης λέγει. μέμνηται τȣ́τȣ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Hodie non occurrit. Noui tamen quid de ea re ſtatuendum ſit: et Lectorem beneuolum non poenitebit conſulere, quae adnoto ad pag. 417. huiuſce Orationis. TAYLOR.

Specimen Aeſchinis Helmſtadienſis. *pag. 381.*

ἦν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶ τε ὦ ἀθηναῖοι ς
τὴν παρατάξιν ὁσηγεμένηται. καὶ τὰ κατὰ
τὴν ἀρὰν δεήσεις· αἷς κέχρην ταῖτιν σὺ, ὑπὲρ
τοῦ τὰ μεγέια καὶ τὰ σῶν ἡ θὴ μὴ γίνεσθαι
ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπίστευκὸς ἦκα· πρῶτον
μὲν τοῖς θεοῖς· δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις καὶ
ὑμῖν· ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν

ΑΙΣΧΙ-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

Τὴν μὲν [1] παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν, ὅση γεγένηται, καὶ τὰς 3. κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες ὑπὲρ

1. παρασκευὴν — παράταξιν] Similiter fere *Lysias* in exordio Orationis *de bonis Aristophanis*, pag. 331. Ed. Lond. Τὴν μὲν ἓν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. Vehementior paulo *Aeschines*, qui aciem et exercitum in forum plane transduxit. Quod eruditos interpretes non latuit. *Vedete*, o *Signori Atheniesi*, *che* preparamento, *e che* squadre *son queste*. Ferrus. *Quantae* copiae *comparatae sint*, *quantaque* acies *instructa*. Lambinus. Sed obseruabit bonus lector hanc ἔῤῥησιν siue γνώμην ex iis esse, quibus antiqui Oratores, ὡς Φωρίου τινὸς ἐφαπτόμενοι, libenter exordiri solent. Neque enim *Lysias* solus ante *Aeschinem*. *D. Clementem* adducere liceat, qui ita loquitur, *Strom.* I. 6. Κρατίνου ἐν Πυτίνῃ εἰπόντος,

Τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γινώσκετε,

Ανδοκίδης ὁ ῥήτωρ λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν σχεδόν τι πάντες εἴστεσθε. ὁμοίως καὶ Νικίας ἐν τῷ πρὸς Λυσίαν ὑπὲρ παρακαταθήκης, Τὴν μὲν παρασκευὴν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἀντιδίκων ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,

ὑπὲρ τῶν τὰ [2] μέτρια, καὶ τὰ συνήθη μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπίστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς. καὶ μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν. Sequitur, πάλιν Δημοσθένους εἰπόντος, Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς ἠσθῆσθαι. Φιλῖνος τε ὁμοίως, Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, σπουδὴ καὶ παράταξις γεγένηται περὶ τὸν ἀγῶνα τουτονί, οὔθ' ἕνα ὑμῶν ἀγνοεῖν ἡγοῦμαι. Porro ea Conſtructio, τὴν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὅση γεγένηται, (de qua multa diſſerui olim in *Lyſiae* Indice, v. ACCVSATIVVS) non habet, credo, Atticum tantummodo leporem, ſed vim quandam et maieſtatem huic exordio conuenientem. Imbelle enim eſſet et languidum, ſi ſcripſerat, ὁρᾶτε ὅση παρασκευὴ καὶ παράταξις γεγένηται. Ceterum, iſtius locutionis, praeter ea, quae in iſto loco admonui, infinita fere exempla corradi poſſe videntur. Sat erit tamen conſulere σχ. *Triclin.* ad *Sophocl. Aiac.* v. 103. *H. Stephanum* de *Dialect. Attic.* pag. 50. et 51. *Ariſtophanes* interea, qui facetiis vbique abundat, etiam vbi nihil iſtiusmodi exſpectes, hanc ſyntaxin, qua Ciues eius ἄχρι κόρου vtebantur, ſubſannat, credo, et deridet, cum extendit fere ἄχρι σολοικισμοῦ in his exemplis,

Εἶναι παρ' αὐτοῖς φησὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.

Nub. v. 112.

Et proxime,

Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,
ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

TAYLOR.

2. μέτρια] Malim τὰ πάτρια. WOLFIVS. προσήκοντα Cod. MS. *Mead.* Quod arbitror non va-

τοῖς θεοῖς, [3] δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, ἡ-
6. γέμενος εὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μεῖ-
ζον τῶν νόμων, καὶ τῶν δικαίων. ἐβελόμην μὲν οὖν,
ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν βελὴν [4] τὰς πεντακοσίας, καὶ
τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεξηκότων ὀρθῶς διοικεῖ-
σθαι, καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων πε-
ρὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας ἰσχύειν, ἵνα ἐξῇ πρῶ-
54. 1. τον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὥσπερ οἱ νό-
μοι κελεύουσι, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι,
ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς, ἐξ ἐμπειρίας τὰ βέλ-
τιστα τῇ πόλει συμβουλεύειν· δεύτερον δ' ἤδη, καὶ
3. τῶν ἄλλων πολιτῶν [5] τὸν βουλόμενον καθ' ἡλικίαν
χωρὶς, καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνε-
σθαι. ἕτως γάρ ἂν μοι [6]. [6] b δοκεῖ ἡ τε πόλις ἄριστα
διοικεῖσθαι, αἵ τε κρίσεις [7] ἐλάχιστα γίνεσθαι. ἐπει-
δὴ δὲ

rietatem ſcribendi denotare: Adeo gloſſam ſapit. Attamen inuenio in Orat. quae praeceſſit *Demoſthenis π. παραπρεσβ. τὰ δίκαια γνόντα, καὶ τὰ προσήκοντα*, pag. 196. l. 11. Quae vox itaque etiam hic locum habere potuit. TAYLOR.

3. δεύτερον] γρ. ἔπειτα δὲ τοῖς νόμοις. MS. *Steph.* TAYLOR.

4. τὰς πεντακοσίας] ἴσ. τῶν πεντακοσίων. SCALIG.

5. τὸν βουλόμενον] τῷ βουλομένῳ. IDEM.

6. δοκῇ] F. δοκεῖ. MARKLAND.

Recte omnino. Atque ita Cod. noſter *Meadianus*. Conſtructio eſt, οὕτω γάρ μοι δοκεῖ ἡ πόλις ἄριστα ἂν διοικεῖσθαι. TAYLOR.

6 b. δοκῇ] dedi δοκεῖ. ἂν cohaeret cum διοικεῖσθαι, non cum δοκῇ vel δοκεῖ. REISKE.

7. ἐλαχίστας γίνεσθαι] F. ἐλάχιστα. et [l. 10.] ἐκ ἔτι

δὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν, νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφασι τινὲς ραδίως παρανόμους [8] γνώμας, καὶ [9] ταῦτα ἕτεροί τινες κοινὴν, [*Aldus* enim vicioſiſſime ἔσι] et [l. 11.] καὶ καταδουλούμενοι. WOLFIVS.

ἐλάχισαν excudit *Stephanus*. Ita *Bern.* quoque. *Aldus* et MS. *Mead.* cum *Wolfio* conſpirant. TAYLOR.

Ego equidem lectionem Aldi probo et ſeruo, niſi quod ſuſpicer deſiderari adhuc ἄδικοι vel ἀνάδικοι, *iudicia variſſime futura iniqua*, aut *nouo iudicio reſcindenda atque reſtauranda*. Nam ἐλάχισαν ſi recte haberet, dicendum fuiſſet, non αἵ τε κρίσεις, ſed κρίσεις τε ſine articulo. REISKE.

8. γνώμας] *decreta* Wolfius. *ſententias* Markland. Et recte. Γνώμη, idem fere ac *Propoſitum*, *Opinio: a Motion*, *a Propoſition*. Proxime pag. 368. l. 11. λύετε τὰς παρανόμους γνώμας, vbi *Wolfius* rurſus inconſulto, *abrogate iniqua decreta*. Ita Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην. 447. 13. Et 404. l. 9. τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης. Et 406. 8. Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην. Ita Dem. *de Cor.* 564. 7. τὰς ἐμὰς γνώμας ἔχειροτόνει. Et ὁ μὲν γὰρ πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. 543. 14. Male etiam circa h. locum ſe geſſit *Wolfius* in interpretando, vti Cl. *Marklandus* aliquoties adnotauit. Perperam enim l. 7. *principatum*, quod potius, *procerum munus*. Perperam etiam, ἐπιψηφίζουσιν reddidit, *comprobent*, quod eſt *in ſuffragia mittere*, vel, vt nos loqui ſolemus, *to put the queſtion*. Poſtremo voces illas l. 9. καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, *et qui veſtra ſuffragia recte pronunciauerit*, has vtique prorſus neglexit. TAYLOR.

9. ταῦτα] F. τοιαῦτα, vt pag. 440. l. 10. MARKLANDVS.

νες τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, ἐκ ἐκ τῦ δικαιοτάτυ τρόπυ λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ' ἐκ παρα-
9. σκευῆς καθεζόμενοι· ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν
10 ὄντως λάχῃ κληρόμενος προεδρεύειν, καὶ τὰς
ὑμετέρας 10a. χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τῦτον οἱ τὴν πολιτείαν οὐκέτι κοινὴν, 11 ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν

10. ὄντως] Simili fere modo scribit infra, p. 447. l. 2. ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς. Si et illa sana sunt. Ita pariter, 457. 18. ὅταν τοὺς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθοὺς, *reuera, reipsa bonos ciuis*. Etiam παμπόνηρος ἄνθρωπος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ βάσκανος ὄντως. Demosth. *de Coron.* pag. 515. l. 15. Haec tamen minime ita se habent. Rem mecum expendite, quaeso. Loco τοῦ ὄντως in *Mor* exaratur ὄντων; et in aliquibus exemplaribus, veluti iis, quae excussit *H. Stephanus*, pro βουλευτῶν, βουλευόντων. Quam lectionem vt aliquis adnotaret Scriba, repraesentauit hoc pacto, βουόντων
λευτῶν. Hoc istud est ὄντων Cod. *Mor.* Ex quo profluxit ὄντως ceterorum. Quod mox in Textum se insinuauit. Si non dico ea, quae vera sunt attamen ea, quae sunt vero proxima: immo arbitror esse verissima. TAYLOR.

ὄντως bene habet, cohaerens cum λάχῃ. nam paulo ante dixerat οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπυ λαχόντες. erit igitur ὄντως λαχεῖν idem atque δικαίως λ ΚΕΙS.

10a. aut post χειροτονίαν, aut post ὀρθῶς deesse videtur ὁ κῆρυξ. nam ἀναγορεύῃ non ad senatorem, sed ad praeconem refertur. Nisi statuimus illud vocabulum ὁ κήρυξ consueuisse omitti subaudiendum pari modo, atque in illa nota formula ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν, omittitur ὁ γραμματεύς. REISKE.

τῶν ἡγεμένοι εἶναι, ἀπειλεῖσιν εἰσαγγελεῖν, [12] καταδελέμενοι τὰς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περι- 12.
ποιεῖντες, [13] τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνεσι· σεσίγηται μὲν τὸ κάλλιστον, καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, „τις αγορευειν βουλεται των υπερ [14] πεντηκοντα ετη γεγο- 15.
νοτων

11. ἀλλ'] ἀλλ' ἤδη ἰδίαν *Bern.* TAYLOR.

12. καὶ καταδ — Istud καὶ, vt vidimus supra, ad l. 3. est ex munificentia *Wolfiana.* Olim, nec, vt credo, minore elegantia, legi solitum, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγέλλειν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες. Nam Periodus illa [καταδουλούμενοι — περιποιοῦντες] pari proprietate constructionis ad vtrumuis verbum, siue ἀπειλῶσιν, siue καταλελύκασι accommodari potest: vtri debeatur, aurium fere iudicio est relictum. TAYLOR.

13. τὰς μὲν κρίσεις] Iuxta ea, quae modo dixerim, legendum vtique cum Editionibus, in quas grassatus est *Wolfius*, περιποιεῦντες· καὶ τὰς κρίσεις — καταλελύκασι — κρίνουσι. Cod. *Bern.* habet περιποιούμενοι, καὶ τὰς μὲν κρίσεις — TAYLOR.

τὰς κρίσεις, τὰς μὲν] [vt Editi] Malim τὰς μὲν κρίσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων. Et [pag. 367. l. 9.] ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον, γραφὴν παρανόμων δικάσων. Alias etiam γραφὴ εἰσιέναι ἢ εἰσελθεῖν dicitur. WOLFIVS.

καὶ τὰς μὲν κρίσεις, τὰς μὲν — τὰς δὲ — σεσίγηται μὲν κ. τ. λ. Ita *Ask.* σεσίγηται δὲ etiam *Bern.* TAYL.

14. πεντήκοντα ἔτη] *Plutarchus* in libro, *An Senigerenda sit Resp.* non longe ab initio: καὶ μαρτυρῶσιν οἱ νόμοι διὰ τῆς κήρυκος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, οὐκ Αλκιβιάδας, οὐδὲ Πυθέας ἀνισάντες ἐπὶ τὸ βῆμα πρώτους, ἀλ-

νοτων καὶ πάλιν ἐν μέρει των ἀλλων Αθηναιων, „ τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας ἐκ ἔτι κρατεῖν δύνανται, ἔΘ' οἱ νόμοι, ἔΘ' οἱ [15] πρυτάνεις, [16] ἔΘ' οἱ πρόεδροι, ἔΘ' ἡ [17] προεδρεύσα Φυλὴ τὸ δέκατον [17 a.] μέ-
18. ρος τῆς πόλεως. τέτων δ' ἐχόντων ἕτως, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιέτων, [18] ὁποίους αὐτοὺς

ὑμεῖς

λαὶ τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας λέγειν καὶ συμβουλεύειν παρακαλοῦντες. Coniunge *H. Stephani Schediasm.* IV. 18. IV. 20. TAYLOR.

15. πρυτάνεις] Hunc locum Auctoris noſtri reſpexerunt *Harpocratio*, *Suidas*, etc. TAYLOR.

16. οὔΘ' οἱ πρόεδροι] Deſunt in MSto *Mead.* Quod ſiquid ſit in hoc commate, quo impune carere poſſumus, nimirum ſunt iſta in clauſula periodi, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. Neque enim erat neceſſe, vt *Aeſchines* id *auditores* ſuos commoneſaceret, quod Scriba fortaſſe neceſſum habuit, vt admoneret *lectores.* Hoc eſt Illud inter manum Auctoris et manum Librarii internoſcere, quod non in infima laude Critices ponere ſolent. TAYLOR.

οἱ πρόεδροι differunt a tribu praeſidente. delecti enim erant illi ex hac, pauci numero, ex integra numeroſa tribu. REISKE.

17. ἔΘ' ἡ προεδρεύσα Φυλὴ] Quae tribuli ſuo in concione praeſidi opitulari debet, vt docuit *contra Timarchum Aeſchines.* BRODAEVS.

17 a. τὸ δέκατον μέρος] nil cauſae video, cur haec verba Aeſchini abiudicentur, aut eripiantur. neque enim carent vi hoc loco, ſed eo pertinent, vt magnitudinem audaciae demonſtrent ex magnitudine multitudinis, quae nihilominus illam audaciam haud ſatis valeret compeſcere. v. Demoſth. pag. 355. 5. edit. Pariſ. REISKE.

ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἐν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι κἀγὼ τυγχάνω γινώσκων, αἱ τῶν [19] παρανόμων γραφαί. εἰ δὲ κἀμὲ ταύτας καταλύσετε, ἢ τοῖς καταλύσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω [21] ὑμῖν, ὅτι λήσετε κατὰ μικρὸν τῆς πολιτείας [20,21] τισὶ πα-

18. ὁποίους αὐτοὺς] ὁποίους τινὰς, et ὁποίους τινὰς αὐτοὺς MSti *Steph. Bern.* et *Mor.* TAYLOR.

aut ante ὑμεῖς, aut ante ὑπολαμβάνετε videtur οὐδὲ deesse. Tam dira sunt haec reip. tempora, vt vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione consequamini. REISK.

19. παρανόμων γραφαί.] *violatarum legum actiones*, Wolfius. Eam versionem identidem et saepiuscule notaui. Ignoscet lector, si aliquando id praetermittam. *Hieron. Ferrus*, diligens et accuratus Interpres, bene: *le accuse de decreti nel senato contro le leggi fatti.* Siquis Actionis Παρανόμων *formulam* modumque intuetur, intelliget ea, quae dico. Hac ipsa *Aeschinis* contenti erimus. Ita ille: Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν, κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι ἔγραψε παράνομον ψήφισμα. Vlpianus, Scriptor ad *Leptineam Demosthenis* pag. 38. l. 4. ait huius Criminis, Παρανομίαν volo, duas esse species: Δύο δὲ Παρανομιῶν τρόποι, εἷς μὲν, περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτε παρὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον γράφεται· ἕτερος δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἔχῃ, καὶ ἐναντίως τοῖς παλαιοῖς. Haec ille. Quid? Annon et plures dantur Species? Immo plurimae. TAYL.

20. τισὶ] Erat vbi diuinabam τουτοισὶ. Neque adhuc me diuinationis meae poenitet. TAYLOR.

21. τισὶ bene habet. Certis quibusdam hominibus, quos cum vos omnes bene noritis, nominare parcam. inuidiose dictum. REISKE.

σὶ παραχωρήσαντες. [22] εὖ γὰρ ἴσε, ὦ Αθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικεῖν-
24. ται δ' αἱ μὲν τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατέμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. μηδεὶς ἓν ὑμῶν τοῦτ' ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπισάσθω, ὅτι, ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον, [23] γραφὴν παρανόμων δι-
27. κάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παῤῥησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, „Ψηφιοῦμαι κατα τους νομους,„ ἐκεῖνό γε εὖ εἰδὼς, ὅτι, ὅταν διατηρηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώ-
30. ζεται καὶ ἡ δημοκρατία. ἃ χρὴ διαμνημονεύοντας ὑμᾶς, μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημά-

 των,

22. ἴσε] locum hunc communem iam initio orationis in Timarch. tractauit. REISKE.

23. γραφὴ] [vt *Aldus*] Emenda γραφὴν. BRODAEVS. Ita Cod. *Askew.* etiam. Ita *Bern.* Vid. *Wolfium* supra ad p. 366. l. 12. Qui recte animaduertit genium loquendi pati posse, vt γραφὴ εἰσιένaι emendate dicatur, vbi tempus et occasio ad eam rem tulerit. Id quod in hoc loco nequaquam ferunt. Ita, exempli gratia, pag. 439. l. 11. εἴτις εἰσήει γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον. Et, pag. 441. l. 14. ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. scil. cum Causa in iudicium adducitur. Aliter, cum Iudices ad tribunal accedant de ea causa sententias laturi, vt hic dicitur, et a *Demosthene* pariter *De Corona* pag. 551. l. 7. ὅταν τὰ δημόσια εἰσίητε κρινοῦντες. TAYLOR.

των, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τοῦθ' ὑμῶν τὸ δίκαιον [24.] [25] μηδένα ἐᾶν ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἱ ἐπὶ πολὺν ἤ- 33.
δη χρόνον [26] συνεργοῦντες τισὶ τῶν ῥητόρων, λυμαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, ἃς ἀνα-

24. μηδένα ἀνθρώπων] Videtur deesse, ἐᾶν vel hoc loco, μηδένα ἐᾶν ἀνθρώπων, vel post ἐξαιρεῖσθαι. MARKLAND.

Recte. Atque priori modo praefert exemplar *Askew.* Si deesset ἐᾶν, qualis haec demum foret Constructio, χρὴ ὑμᾶς ἡγεῖσθαι τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι? Quisnam ea tolerare potest? TAYLOR.

25. μηδένα ἀνθρώπων] interposui ἐᾶν. REISKE.

26. συνεργοῦντες] συνηγοροῦντες habes, mi lector, ex diuinatione *H. Stephani.* Quod nollem. Facilius enim fuisset et expeditius, immo leuissimo clinamine a Receptis deflexisset, proponendo συνεροῦντες. Sed ille genium et statum istius Reip. parum intellexit, cum ista scripserit. In Ciuitate administranda Atheniensium *Par hominum*, Rhetor scil. et Imperator, quorum hic *auctoritate* et *rebus gestis*, ille *lingua* et *ore* praecelluit, sibi inuicem mutuas semper operas praestabant.

Αλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.

Huic rei abunde fauet, et receptam *Aeschinis* lectionem tuetur insignissimus *Plutarchi* locus, *de fraterno amore*, quem exscribo; Οἱ μὲν ἓν καθ' ἑτέρας ὁδὸς βαδίζοντες, σύθεν ἀλλήλους ὠφελῶσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφόροις, τόν τε φθόνον ἐκτρέποντας, καὶ συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοσθένης καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὔβουλος, καὶ Υπερίδης καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγοῦντες καὶ πράττοντες. TAYLOR.

ὃς ἀναβιβαζόμενοι τινὲς, ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικασηρίων, [27] παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι· ἀλλ'
36. ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος αἰσχυνθείη [28] τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, ἕτω καὶ νῦν αἰσχύνεσθε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων, [29] φύλακες τῆς δημοκρατίας [30] εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν. κἀκεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν
39. ἅπαντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι [31] τὴν πό-

27. παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι] Alii, πολιτευσάμενοι. WOLFIVS. Ita *Steph. Ask. Bern.* πολιτευόμενοι MSS. *Steph. Coisl. Reg. 2.* et *Mead.* TAYLOR.

28. τὴν τάξιν λιπεῖν κ. τ. λ.] Perstringit Demosthenem. MARKLAND.

29. φύλακες] ὥστε εἶναι φύλακας τῆς δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. WOLFIVS. εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν. *Bern.* TAYLOR.

30. τήνδε τὴν ἡμέραν] idem est ac si dixisset εἰς τήνδε τ. ἡ. praetuli tamen hoc. REISKE.

31. τὴν πόλιν] *Reip. statum.* BRODAEVS.

Recte. Non enim solummodo τὸ πλῆθος, id quod olim ad *Demosthenicam π. Παραπρεσβ.* confirmaui, verum etiam ἡ πόλις, eam formam administrandi imperii denotat, quae proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. Aliquoties scripsit Noster, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι, vt in initio huius Orationis, et illius etiam, quae *c. Timarchum* est: διοικοῦνται αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Adde 408. 7. 454. 16. Verum iis non vtar exemplis; quoniam ibi vox πόλις ex adiuncta δημοκρατουμένη omnem vim suam videatur consecuta. Sed iudi-

λιν 32 ὑμῖν, καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύσαντες, οἱ μὲν πάρεισι, καὶ ἐπακέσει τῆσδε τῆς κρίσεως, οἱ δὲ

cet aequus et eruditus lector de iis, quae sequuntur. Επειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι, καταβλώτασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι. Noster, 397. antepen. Rursus, λέγει γάρ που παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι, τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. Id. 416. 8. Leuiculum fortasse quod sequitur, Εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ, καὶ οἱ νόμοι σώζουσιν. id. 441. 10. Non tamen illud, ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τᾶτο γένηται, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, Demosth. *de Coron* pag. 475. penult. Iterum Idem pag. 458. l. 15. Τινὲς ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο. Et statim l. vlt. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. In his enim omnibus loquitur de *Rebuspub.* per Graeciam dispersis, quibus res erat cum Philippo *Principe*. Adiiciantur et haec quoque, οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιέμενοι, τὴν αὑτῶν προδιδόντες ἐλευθερίαν, αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγοντα δουλείαν. Dem. π. Παραπρεσβ. 206. vlt. Οὔθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους ἔτως ἴσχυον, ὥστε ἀνελεῖν αὐτὰς, οὔθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες, κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν. Id. *de Cor.* 475. 11. Et pag. 563. l. 7. Καὶ ἔτι τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους, ἀγνοίας Φιλονεικίας, ἃ πολιτικὰ ταῖς πόλεσι πρόσεστιν ἁπάσαις, καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Non sane *omnibus Vrbibus*, verum iis, quibus erat conueniendum, deliberandum, suffragandum denique, atque haec omnia lente, si non cum discordia. In qua re quanto Philippus praestitit Graeciae *ciuitatibus*, saepissime Athenienses admonuit Demosthenes: Οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, ait ille *Olynth.* II. εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτὸς, καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι, καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων, ἡμῶν μελλόντων, καὶ ψηφιζομένων, καὶ πυνθα-

δὲ ἄπειστν [33] ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· ἐς αἰσχυνόμενοι, καὶ τῶν ὅρκων, ἃς ὠμόσατε, μεμνημένοι, καὶ
42. τῶν νόμων, ἐὰν [34] ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα, καὶ παράνομα [3] γράψαντα, καὶ ψευδῆ, καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμες γνώμας, βεβαιῶτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως [36]. [37] τῷ νόμῳ, καὶ τῇ πό-

Bb 5 λει,

νομένων περιγίνεται. Sed vt telam pertexam, maxime omnium confert locus ille *Demoſthenis*, laudati a *Plutarcho* in Praecept. Politic. Μέγιστον πρὸς τὰς τυράννους φυλακτήριον ἀπιστία τοῖς πόλεσι. Non quod ita ſcribatur in *Demoſthene*, cuius orationem hic citare voluit *Plutarchus*, ſc. *Philippicam* II. verum vt oſtendam, quantillum, *Plutarcho* iudice, interſit inter τὸ πλῆθος et τὴν πόλιν. Verba enim *Demoſthenis* ſic ſe habent: Ἐν δέ τι κοινὸν ἡ Φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐσιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλισα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἐσι τοῦτο; ἀπιστία. TAYLOR.

32. τὴν πόλιν ὑμῶν] Ita *Ald.* Quod reſtituerunt *Steph. Wolf. Ask. Brodaeus*, et *Bern.* TAYLOR. Vult dicere, eos rectum ὑμῖν dediſſe pro iſto vitioſo ὑμῶν. R.

33. ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων] malim ἕκαστοι addi. REISKE.

34. ἐλέγξωμεν] ἐγὼ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed malim, ἐὰν ἐλέγξω Κτησιφῶντα. WOLFIVS. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐλέγξω μέν. STEPHANVS.

35. γράψαντα] γρ. γεγραφότα. marg. *Mead.* et *Bern.* TAYLR.

36. τῷ νόμῳ] τοῖς νόμοις *Reg. 1.* MSS. *Steph.* et *Askew.* TAYLOR.

37. τῷ νόμῳ] non condemno τοῖς νόμοις, quod codices praebent, poteſt tamen vulgata bene ſtare. Le-

λει, καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους. κἂν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν, [38] ἀκούοιτε 55. 1.
τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ', ὅτι καὶ δίκαια, καὶ εὔορκα, καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει. [39] Περὶ μὲν ἧς τῆς ὅ- 3.
λης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπίζω προειρῆσθαι· περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ κεῖνται περὶ τῶν ὑπευθύνων, παρ' ἃς τὸ ψήφισμα τοῦτο τυγχάνει γε- 6.
γραφὼς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βέλομαι. ἐν γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις [40] ἄρχοντές τινες τὰς [41] μεγίστας ἐν τῇ πόλει ἀρχάς, καὶ τὰς προσόδους διοικοῦντες, καὶ δωροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων [προσλαμβάνοντες] τάς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου 9.
ῥήτο-

gi, h. e. toti corpori iuris Attici, literis consignati. Aut nescio an specialiter ὁ περὶ τῶν ὑπευθύνων νόμος hic designetur, quo titulo hic Aeschines contra Ctesiphontem agit. v. p. 55. 5. REISKE.

38. ἀκούοιτε] Ita edidit *Wolfius*. Ita *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* ἀκούητε, *H. Stephanus*. TAYLOR.

39. Περὶ] Attingit primum κεφάλαιον γενικὸν, vt dicitur in *Argumento* Orationi huic praemisso. Sc. ad p. 377. l. 16. hoc persequitur, μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα ἐφανοῦν. Istius Tractationis portiuncula, quae hinc ad pag. 370. pertingit, atque ibi in l. 10. desinit, agit de summa Legis vtilitate, atque exponit, quibus artibus isti Constitutioni fraudem facere soleant. TAYL.

40. ἄρχοντες κ. τ. λ.] γρ. ἄρχοντές τινες τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει, μεγίστας προσόδους διοικοῦντες — *Reg.* 1. Ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς προσόδους — Cod. *Steph.* καὶ ἐν τῇ πόλει τὰς προσόδους *Bern.* TAYLOR.

41. Post μεγίστας addidi ἐν τῇ πόλει. REISKE.

ξήτορας, καὶ τὸς ἐκ τῦ δήμυ, [42] πόῤῥωθεν προκατελάμβανον τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις, καὶ κηρύγμασιν· ὥϛε ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων, εἰς τὴν μεγίϛην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖϛθαι τὸς κατηγόρυς,
12. πολὺ δὲ ἔτι μᾶλλον τὸυς δικαϛάς. πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπευθύνων ἐπαυτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων [43]. [44] ὄντες ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαϛηρίων. εἰκότως. ἠϛχύνοντο γὰρ, οἶμαι, οἱ δικαϛαὶ, εἰ φανήϛεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ,
15. πρώην μέν ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς [45] ἀγῶϛι, ὅτι ϛεφανῦται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τῦ δήμυ χρυσῷ ϛεφάνῳ· ὁ [46] δὲ αὐτὸς ἀνὴρ μικρὸν ἐπισχὼν, ἔξεισιν ἐκ τῦ δικαϛηρίυ κλοπῆς ἕνεκα τὰς
18. εὐθύνας ὠφληκώς. ὥϛε ἠναγκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν οἱ δικαϛαὶ, ἐ περὶ τῦ παρόντος ἀδικήματος,

42. πόῤῥωθεν] M. πόῤῥωθεν προκατελάμβανον. οὐχὶ δὲ μετὰ τῦ, προσλαμβάνοντες. STEPHANVS. Recte, et ita reperitur in Cod. *Reg.* 1. Et ita edi curauimus. TAYLOR.

43. ὄντες] F. ὄντως, vt pag. 374. l. 15. ὄντως ἦν ὑπεύθυνος. Idem fere, quod ἐπαυτοφώρῳ ἐξελεγχόμενοι, Demoſth. π. Παραπρεσβ. pag. 218. Sed nihil muto. Pariter enim loquitur in *Timarch.* p. 52. l. 1. ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. MARKLAND.

44. ὄντες bene habet. Idem eſt ac ſi dixiſſet ἐξελεγχόμενοι ὅτι εἰϛὶ κλέπται. perinde eſt, vtrum ἐπ' αὐτοφώρῳ ad ἐξελεγχόμενοι, an ad κλέπται referas. REIS.

45. ἀγῶϛιν] οἷον ἐν Διονυσίοις. WOLFIVS.

46. δὲ] ὁ δὴ αὐτὸς ἀνὴρ *Bern.* TAYLOR.

τος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τῆ δήμῳ. κατιδὼν
47 δέ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον, καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαρρήδην ἀπαγορεύοντα
τὰς ὑπευθύνους μὴ στεφανεῖν. καὶ ταῦτα ἕτως εὖ 21.
προκατειλημμένος τῆ νομοθέτῃ, εὕρηνται κρείττονες λόγοι τῶν νόμων, ὃς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἐξαπατηθέντες. τούτων γάρ τινες τῶν τὰς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τὰς νόμους, οἱ 48 μὲν, Φύσει μέτριοί εἰσιν· 49 εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ 50 τῶν 24.
τὰ παράνομα γραφόντων· ἀλλ' ἂν προβάλλονταί

γέ τι

47. δὲ] malim δή. REISKE.

48. μὲν] huic particulae respondet δὲ secundum versu 29. Κτησιφῶν δὲ — Vnde patet, pro articulo οἱ praepositiuo, scribendum esse postpositiuum οἳ *qui*. REISKE.

49. εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ τῶν] [cum *Aldo* etc.] Lego ἐκ τῶν, ac potius sine praepositione, μέτριος τῶν — γραφόντων. WOLFIVS.

Praepositum ἐπὶ expungit quoque *Brodaeus*. Verum Membranae constanter retinent. Commendarem vtique, εἰ δή τις μέτριός ἐστι τῶν τὰ παράνομα γραφόντων. Nam ita solitum est scribi. Verbum eo loco positum plus habet elegantiae. Verum plus habuit periculi. Nam mox, vt vides, imperitia Librarii, degenerauit in ἐπί. TAYLOR.

50. ἐπὶ] Expunxerat hanc praepositionem Wolf. Ego reuocaui. Reliquias enim in eo mihi cernere videar verbi ἐπικουρεῖν, et sic primitus scriptum fuisse suspicor εἰ δή τίς ἐστι μέτριος ἐπικουρῶν τῶν τινι τὰ παράνομα γραφόντων. Si nempe modestus ille est, qui operam nauet ferenti leges constitutioni reip. nostrae aduersantes. REISKE.

γέ τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. προσεγγράφσι γάρ [51.52]
πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανῶν τὸν ὑπεύθυνον,
ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας [53]τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνον-
27. ται γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις αἱ εὐθῦναι· ὁ δὲ
τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκούσι, ὅτι
ἐγεγράφει μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δὲ ἐφ' οἷς
ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὑπερπηδή-
30. σας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ
τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον ὑμῖν, ἀνε-
λὼν, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δοῦναι, γέγραφε
μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν. Λέξουσι
33. δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ [54.55]ἕτερόν τινα λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἆρα ὅσα τις αἱρε-

τὸς

51. τι] Delendum arbitror: προσεγγράφσι γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα, ſcil. voces, quae ſtatim ſequuntur, στεφανῶν κ. τ. λ. Vide infra 441. I. TAYLOR.

52. Omittit quoque Chryſoccas τι. quapropter expunxi. REISKE.

53. τὸ ἴσον] ſubaudi ὥσπερ ἂν εἰ μὴ προσεγέγραπτο. REISKE.

54. ἕτερον] *Aſſerent etiam* aliam *orationem.* Ego tamen interea iſto verbo vtor: *Dixit adhuc aliquid? Nil ſane.* Quare igitur ἕτερον? Sed de ea re inferius dicam, quod mihi videtur verum eſſe. TAYLOR.

55. ἕτερόν τινα λόγον] tranſit ad ſecundam πρόφασιν ſeu excuſationem, qua vtuntur hi, qui vim legis περὶ τῶν εὐθυνῶν eludere conantur, primam enim hactenus refutauit a verſu 24. ἀλλ' οὖν προβάλλονται h. e. προφασίζονται. Neſcio quid hic Taylor laboret prorſus ſine cauſa. REISKE.

τὸς ὧν πράττει κατὰ ψήφισμα, [56] οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις, καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φή-

56. ἀκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία] Non subtilior iusto, aut adeo ardua est, ista Distinctio inter *Magistratum* et *Ministerium*, vt ad eam enucleandam Gallicus ille Interpres *Aristotelem* accersi iuberet, quasi nodus esset eo vindice dignus. Minus ergo et Ego habeo necesse, vt Te ad *Sigonium* amandarem IV. *de Rep. Athen.* I. qui tamen quaedam habet de hoc loco non infutilia aut negligenda. Periodus [Λέξουσι — ἀναισχυντίᾳ] sc. a 370. 10. — ad 371. vlt. in hoc versatur: cum Lex vetet Magistratum coronari, dicturus est *Demosthenes*, se non esse Magistratum, sed Curationem quandam aut Officium gessisse iuxta decretum, πραγματείαν προσεταγμένην κατὰ ψήφισμα, l. 16. Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando Populus in Concione vniuersus, vbi leges scisceret, Magistratus deferre, etc. potuit. Cogebatur aliquando in Concionibus Tribulibus, vbi illa fieri non consueverant, neque poterant. Iam constat ex init. pag. 376. totius Populi, Chaeronda Praetore, habitam esse Concionem, in qua latum erat *decretum*, Demosthene ipso suadente, vt Tribus singulae, Tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero designarent ad certa officia obeunda. Me, inquit Demosthenes, cum ad ea excitauit Tribus mea, quae Magistratum deferre non potuit (hoc enim Populus solus) Ministerium quidem potuit, hac Lege sc. *de Magistratibus coronandis* non concludor. Non mihi detulit Populus ἀρχὴν, sed Tribus ἐπιμέλειαν. Ita infra, p. 376. l. 10. ἔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου Sc. τῷ δήμου emphatice, a *Populo vniuerso*, quod ad vtrumque referendum est, tam ἔλαχε, quam ἐχειροτονήθη. Secus ac Interpretum plurimi. Eam Orationem

δὲ φήσειν ἐκείνας εἶναι, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀπο-
36. κληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ, κἀκείνας, ἃς ὁ δῆμος εἴω-
θε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρεσίαις, στρατηγὸς, καὶ
ἱππάρχους, καὶ τὰς [57.58] μετὰ τούτων ἀρχάς, [59] τὰ
δ' ἄλλα πάντα πραγματείας προστεταγμένας κα-
τὰ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν λόγον τὸν τούτων,
39. νόμον ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσα-
τε, λύσειν ἡγούμενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις. ἐν ᾧ
διαρρήδην γέγραπται, „τὰς χειροτονητὰς φησὶν
ἀρχὰς„ [60] ἁπάσας ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι ὁ νο-
μοθέτης, καὶ [61.62] προειπὼν ἀρχὰς ἁπάσας [63] εἶ-
ναι

Demosthenis in hoc commate refellere instituit *Aeschines*. TAYLOR.

57. μετὰ τούτων] An, μετὰ ταῦτα, *deinceps*? MARKLAND. Vel fortasse κατὰ ταῦτα. TAYLOR.

58. μετὰ τούτων bene habet. collegas eorum, tametsi gradu aliquantum inferiores, et imperio minores. REISKE.

59. τὰ δ'] τὰς δὲ ἄλλας ἁπάσας *Bern.* TAYLOR.

60. ἁπάσας] Deest in MSto *Mead.* Et recte abesse existimo. Natum est enim ex linea sequente. Verba Legis sunt τὰς χειροτονητὰς ἀρχὰς. Deinde progreditur *Aeschines*, „Legis interpres, ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι — *uno*, inquit ille, *complectitur verbo* ἁπάσας, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ. p. 371. l. 1. TAYLOR.

61. προσειπὼν] προειπὼν MS. *Mead.* TAYLOR.

62. προσειπὼν] dedi προειπὼν sine sibilo *praefatus* seu *denuntiato*. REISKE.

63. εἶναι] οἶμαι coniectura est *H. Stephani*. Quo vero animo id scripserit, nescio. Nam recte vulgatur, quantum ego intelligam. οἶμαι etiam Cod. *Bern.* sive coniectura sit *Scaligeri*. Ceterum illud καὶ ante τὰς ἐπι-

ναι, ὡς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ „τους επιστατας φησὶ των δημοσιων εργων· ἔστι δὲ ὁ Δημοσθένης 42.
64 τειχοποιὸς, ἐπισάτης τῦ μεγίστυ τῶν ἔργων· καὶ „Παντας, οσοι 65 διαχειριζουσι τι των της πολεως πλεον η τριακονθ ημερας, και οσοι λαμβανουσιν 66 ηγεμονιας δικαστηριων·„ οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπισά-

ται

σάτας, iterumque l. 3. ante πάντας, etc. literis deſcribas maioribus, quoniam videntur ex Lege deſcendere, atque ita continuare ſententiam, τὰς χειροτονητὰς ἀρχὰς — καὶ τοὺς ἐπισάτας τῶν δημοσίων ἔργων — καὶ πάντας, ὅσοι — TAYLOR.

64. τειχοποιὸς, ἐπισάτης] interpone ὢν. Demoſthenes autem cum ſit moenium inſtaurator, eo ipſo eſt ἐπισάτης inſpector, et operis quidem maximi atque grauiſſimi. REISKE.

65. διαχειρίζουσι] *Wolfius* dedit διαχειρίσουσι, incuria, credo, operarum. Et pariter λέγει l. 16. eodem errore. TAYLOR.

66. ἡγεμονίας δικαστηρίων] Ηγεμὼν τῦ δικαστηρίυ eſſe ὁ Αρχων, Praetor, qui iudicium exercet, videtur niſi mox ſubiiceret, οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπισάται πάντες χρῶνται ἡγεμονίᾳ δικαστηρίου. Quod me fateor non intelligere. Aretinus, *iudiciorum poteſtatem accipere*, et *iudiciorum poteſtate frui*. Melanchtho, *exercere iudicia*. Perionius, *quique iudicium poteſtatem locumque adipiſcuntur*. Meletus, *quicunque principatum accipiunt iudiciorum*. WOLFIVS.

Nugatur bonus Commentator. Non enim *Verba* ipſa, non *Conſtructio* explicatione indigent. Nihil igitur proficimus, dum variorum interpretationes recenſet: neque enim Interpretes quidquam a ſe inuicem diſcordant: Neque fieri vllo artificio, aut dedita opera, potuit, vt diſcordarent. *Harpocratio* cum *Sui-*

da haec verba *Aeſchinis* citat, non tamen expedit. Quid enim ſi Archon primariūs, quid ſi Rex, Polemarchus, Archontes demum ceteri, ſuam quiſque Curiam rexerit, et in ea, prout litis natura ad cuiuſque forum rem detuliſſet, ius dixerit? Omitto Heliaeam, Parabyſtum vtrumque, Trigonum, etc. Videatur *Demoſthenes c. Lacritum. Pollux* VIII. 10. Quod intelligere oportet, eſt huiusmodi: Sc. Nemo ad vllam omnino Reip. partem vel leuiſſimam acceſſit, nemini munus aut officium aliquod demandabatur, cui non ſimul mandata erat Iurisdictio: Id in animo habuit *Demoſthenes*, *de Cor.* pag. 569. cum *Aeſchini* exprobrauit, ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις, magiſtratibus illis ſuburbanis, qualis fere recenſet *Iuuenalis* X. *Sat.* 102.

Et de menſura ius dicere, vaſa minora
Frangere, pannoſus vacuis Aedilis Vlubris.

De Iudicibus pedaneis dixi ad *Timocrateam*, Tom. III. p. 405. l. 14. Cum igitur, vti admonui, pro ſuo tribunali ſederet, qui ciuili cuicuimodi functus ſit curatione aut officio, neceſſe fuit, vt cauſae priuatae infinitae, τὰ τῆ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια, vt loquitur *Demoſthenes*, coram priuato iſto et domeſtico Iudice diſceptarentur. Hoc addo amplius. Quantum eruere potuimus, ſatis ſane conſtat, vnumquodque Tribunal in omni re Iurisdictionem explicuiſſe, ſimul atque eius Iurisdictio explicari coepit. In Adnotationibus meis antequam haec Oratio deſiuerit, deprehendes Euripidem coram ſummo fere Magiſtratu (Archontum enim ordine Secundus iudicabat de Impietate) ἀσεβείας poſtulatum, *exceptione*, vt aiunt, *Fori* vti, ſeque ex ea Cognitione exemiſſe, quod verba ea in Scena prolata, Dionyſiacorum Iudicum ἐν γένασι κεῖται, quibus commiſſum erat de Choris, Ludis, Commiſſionibus Poetarum, ceterisque, quae ad eas res ſpectant, iudicare prouidere. Infinitam hanc iudicii exercendi va-

ταὶ πάντες ἡγεμονίαι χρῶνται [67].[68] δικασηρίῳ· τί 56.1.
τέτες κελεύει ποιεῖν; ἐ διακονεῖν, ἀλλ' ἄρχειν δοκι-
μασθέν-

rietatem quanquam nec amem nec laudem, hinc tamen ſpectare poſſumus, vnumquemque Athenienſium ex teneris fere vnguiculis iudicem didiciſſe heri. πολίτης ἁπλῶς, inquit *Ariſtoteles* l. 3. *Polit.* ἐδενὶ τῶν ἄλλων ὁρίζεται μᾶλλον, ἢ τῷ μετέχειν κρίσεως καὶ ἀρχῆς. Immo et Θῆτες, genus hominum fere ſecundum, qui ſeruitutem ſeruiebant, ſed voluntariam, adeoque liberaliorem, ab ea non excludebantur. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο Θῆτες, οἷς ἐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τὸ [l. τῷ] συνεκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας. Plutarch. in *Solone.* Adeo vera ſunt Scommata, quae in illum populum iaciuntur.

ΜΑ. Αἴδε μὲν Αθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

Ariſtoph. *Nub* 207.

Et *Lucian.* in *Icaro Menipp.* καὶ ὁ Φοίνιξ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλήσευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμασιγᾶτο, καὶ ὁ Αθηναῖος ἐδικάζετο. Sed ſerio de iis dixit *Xenopho*, de Rep. Athenien. Ἔπειτα δὲ δίκας καὶ γραφὰς, καὶ εὐθύνας ἐκδικάζειν, ὅσας οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄνθρωποι ἐκδικάζουσι. Et *Seruius* ad illa *Virgil.* VI. *Aeneid.* 848.

Excudent alii ſpirantia mollius aera, etc.

Per aes Corinthios indicat; per marmor Parios; per Actionem cauſarum Athenienſis; *per Aſtronomiam, Aegyptios et Chaldaeos.* Cetera, quae colligo quotidie et diligenter in Commentario *de Iurisprudentia Attica.* TAYLOR.

67. δικασηρίῳ] Melius fortaſſe δικασηρίων, vt in linea antecedenti. Ita ſcribitur quoque 375. vlt. καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικασηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε. TAYLOR.

68. δικασηρίου] bene habet. praefectus operum non

μασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρω-
3. ταὶ ἀρχαὶ ἐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἄρ-
χεσι· καὶ λόγον καὶ [69] εὐθύνας ἐγγράφειν πρὸς τὸν
γραμματέα, καὶ τὰς λογισάς, καθάπερ καὶ τὰς
ἄλλας ἀρχάς, κελεύει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τοὺς
6. νόμους αὐτὰς ὑμῖν [70] ἀναγνώσεται. „Νομοι.„ Ὅταν τοί-
νυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, ἔτοι
προσαγορεύωσι πραγμαλείας, καὶ [71] ἐπιμελείας, ὑμέ-
τερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν καὶ ἀνθιστάτειν τὸν νό-
9. μον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς,

habebat ἡγεμονίαν, imperium et poteſtatem niſi vnius ſolummodo illius dicaſterii, in quo praeſidebat, de operibus publicis iudicante. Eſt autem ἡγεμονία facultas rem iudicandi, de ea pronuntiandi, iubendi, vetandi, mulctam aut poenam dictandi, et male parentes puniendi. REISKE.

69. Verba duo καὶ εὐθύνας videntur delenda. Magiſtratu enim ſi qui decederent, hi λόγον quidem ἐνέγραφον, non autem εὐθύνας. rationem magiſtratus a ſe geſti literis conſignatam exhibebant ſcribae, vel notario, et calculatoribus, εὐθύνας autem ἐδίδων, hoc eſt ὑπέσχον, faciebant iis ſui corporis facultatem, comparebant in iudicio, intererant examini rationis illius a ſe exhibitae, ad ſingula quaeque capita dubia interrogati reſpondebant, quo poſſet illa ratio ſiue probari et rata haberi, ſiue improbari et reiici. REISKE.

70. ἀναγνώσεται] S. ὁ γραμματεύς. WOLFIVS.

71. ἐπιμελείας] Ita lege [*Ald.* ἐπιμελίας] Et l. vlt. ἀναισχυντίαν. Et [pag. 372. l. 2.] πρεσπεῖν. Et [l. 8.] προσελκυθότων. Et [pag. 373. l. 1.] ἐγγράφειν. Et [l. 2.] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν. Sic enim appellat ſeueritatem Areopagitici iudicii. WOLFIVS.

ὅτι ἐ προσδέχεσθε [72] κακῦργον σοφιστὴν, οἰόμενον ῥήμασι τὸς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἂν τις ἄμεινον λέγῃ παράνομα γεγραφὼς, τοσούτῳ μείζονος ὀργῆς τεύξεται. [73] χρὴ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον· ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ἀφῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τὸ νόμε δικαίῳ χρὴ διδόναι τὸν ψῆφον, ἀ τῇ τὸ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ. [74] Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν [75.76] φησι Δημοσθένης, βραχέα βέ- 12.

λομαι

72. κακοῦργον] πανοῦργον Cod. *Bern.* Simile emendum, ſi tamen mendum ſit, obrepſit olim, quantum recordor. TAYLOR.

73. χρὴ γὰρ — ἀναισχυντίᾳ.] Totum hoc comma laudatur a *Plinio IX. Epiſtol.* 26. minima cum diſcrepantia. Solummodo ab *Aldo Wolfio*que diſcedit, legendo ἀφῇ l. penult. in quo cum *H. Stephano* concordat. Laudatur item a *Plutarcho* in init. *de Stoicor. Repugnant.* TAYLOR.

74. πρὸς δὲ κ. τ. λ.] Contra primum *Caput Generale*, vt dicitur, totius Quaeſtionis duplici ratione militat *Demoſthenes. Primum*, hoc non eſſe Magiſtratum, ſed Curationem. Id iam abſolutum eſt. *Deinde* contendit Se de ſuo largitum eſſe, non accepiſſe a Rep; et abſurdum eſſe rationes expoſci beneuolentiae et liberalitatis. Id, ab hoc loco ad 374. 14. Orator noſter diſputat, quantum valeat. TAYLOR.

75. φησι] F. φήσει, vt λέξει ſtatim. MARKLAND.

76. φησὶ bene habet. orationes enim, quas hodie legimus, non ita, vt nunc proſtant et circumferuntur, tunc temporis ſunt habitae, verbatimque recitatae, ſed poſt actiones ipſas demum diſceptatas per otium conſcriptae. quo factum eſt, vt accuſator in ipſa iam accu-

15. λομαι [77] προειπεῖν. λέξει γὰρ [78] ἔτος· τειχοποιός εἰμι. ὁμολογῶ. ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατὸν, καὶ τὸ ἔργον μεῖζον [79.80] ἐξείργασμαι. τίνος ἂν εἰμὶ ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ἐστὶν εὐνοίας εὐθύνη; πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀκέσατέ μ' λέγοντος
18. καὶ δίκαια, καὶ [81] ὑμῖν συμφέροντα. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει ἔτως ἀρχαία οὔσῃ, καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, οὐδείς ἐστιν ἀνυπεύθυνος, τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ τῶν παραδόξων. οἷον, τὰς ἱερεῖς, καὶ
21. τὰς ἱερείας, ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας, καὶ χωρὶς ἑκάστους κατὰ σῶ-

ſatione afferret atque refutaret argumenta defenſoris, aut oratores ipſi inter ſe communicabant aduerſarias ſuas. Quanquam hoc quidem minus eſt probabile, aut ſaltim raro et furtim factitatum, et, ſi fieret tamen, inhoneſtum habebatur. REISKE.

77. προειπεῖν] προτ. γρ. προσειπεῖν. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὕστερον, μικρὰ προειπεῖν βέλομαι. H. STEPHANVS. Atque ita excudi fecit. TAYLOR.

Lege προειπεῖν, vt p. 448. l. 4. p. 376. l. 13. et περὶ παραπρεσβ. p. 279. l. 3. MARKLAND. Ita *Bern.* quoque. TAYLOR.

78. ἔτος] Legendum fortaſſe cum *Bern.* ἔτω. TAYL.

79. ἐξείργασμαι] ἐξείργασμαι Cod. *Reg.* I. TAYLOR.

80. ἐξείργασμαι non mouiſſem, quod bene habet, niſi auctoritas interueniſſet codicis, e quo ἐξείργασμαι practuli, vt exquiſitius, et Atticiſmo conuenientius, perfectum paſſ. huius verbi ſenſu actiuo vſurpare amanti. REISKE.

81. συμφέροντα] καὶ ὑμῖν συμφέροντα. *Bern.* TAYL.

μα τὸς τὰ [82] γέρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸς θεὸς εὐχομένους· καὶ ὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ [83] κοινῇ κατὰ γένη, [84] Εὐμολπίδας καὶ [85] Κήρυκας, καὶ τὸς ἄλλους ἅπαν- 24.

τας.

82. γέρα] reditus et vectigalia et emolumenta, ipsis vi sacerdotii, quo fungebantur, propria, et reliquis omnibus ciuibus negata, cuiusmodi γέρα hodie decani, seu magistri collegiorum in Vniuersitatibus percipiunt, *praecipua* appellata; ipsi quoque sacerdotes ferunt haud pauca, vt sportulae sunt pro absolutione peccatorum, pro infantis recens nati lustratione, pro consecratione nuptiali, pro funere quoque, quod effertur, etc. Facultatum quarundam professores in quibusdam Germaniae Vniuersitatibus per hyemes certum numerum, in aliis leporum, in aliis aprorum, singuli singulos publice accipiunt, decani vero binos. Id quod ipsorum est γέρας, *praecipuum.* REISKE.

83. κοινῇ τὰ γένη] Recte augurabatur *Stephanus* legendum potius fuisse κοινῇ κατὰ γένη. Quod *Reg.* 1. stabilire video. TAYLOR.

84. Εὐμολπίδας] *Euripidis* Glossematarius, Ην δὲ ὁ Εὔμολπος Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ελευσῖνα ἐπὶ τὸ μυηθῆναι τὰ Ελευσίνια. διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱεροῖσιν Εὐμολπίδαι Ἀθήνησιν. BRODAEVS.

85. Κήρυκας] Quicunque fere primoribus, vt aiunt, labris Atticas literas degustauerit, quicunque stipes non sit, (nam, vt est in diuerbio,

Εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας, σέλεχος εἶ)

norit non esse *Praecones*, vt Turba Interpretum, sed Genus et Familiam, cuiusmodi plurimae erant Athenis, quae certis sacris hereditario iure operabantur. Etruscus quidem caute: *ma anco alle famiglie, come so-*

τας. [86] πάλιν τὲς τριηράρχες ὑπευθύνες εἶναι κελεύει ὁ νόμος, ἐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, ἐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαιρεμένες, βραχέα δὲ κατατιθέντας, [87]. [88] ἐπιδιδόναι δὲ

no gli Eumolpidi, e i Ceryci, *e tutti gli altri.* Bene hic se gessit *Tournellius.* Vid. *Petit.* LL. *Attic.* Lib. I. Tit. II. Marmor in *Sponio:*

ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗΙ
Η ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ Μ. ΑΥ-
ΡΗΛΙΟΝ ΛΙΘΟΦΟΡΟΝ ΠΡΟΣ-
ΔΕΚΤΩΝ ΠΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΠΡΕΣ-
ΒΕΥΣΑΝΤΑ ΠΡΟΙΚΑ. ΤΙΜΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΤΗΙ ΡΩΜΑΙ-
ΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΡΞΑΝ-
ΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΩΝ ΓΕ-
ΝΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΥΣΕΒΕΙ-
ΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΥΔΟΞΟΥ ΣΦΗΤ-
ΤΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Adeo ad Commodum Imp. saltem inueterauit ea Familia. TAYLOR.

86. πάλιν] καὶ πάλιν Cod. *Mead.* vti et καταθέντας, l. 16. et proxime τοὺς τὰς πατρῴας οὐσίας — ἀνηλωκότας. Trierarchi autem munus in ea Ciuitate, ne quis scrupulus in hac argumentatione *Aeschinis* oboriatur, oneri fuisse et sumtui, non emolumento, abunde discimus, nec minime a *Leptinea Demosthenis.* TAYLOR.

87. ἐπιδιδόναι δὲ] ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα. MARKLAND.

88. Επιδιδόναι, inquit *Eustathius* ad *Homer. Iliad.* A.

φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' 27.
ὁμολογεμένως τὰς πατρῴας οὐσίας εἰς τὴν πρὸς
ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν. ἃ τοίνυν [89] μόνοι οἱ
τριήραρχοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πό-
λει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆ-
φον. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πά- 30.
γῳ ἐγγράφειν πρὸς τὰς λογισὰς ὁ νόμος κελεύει λό-
γον, καὶ εὐθύνας διδόναι καὶ * τὴν ἐκεῖ [90.91] σκυ-
θρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν [92] ἄγει ὑπὸ τὴν
ὑμετέ-

pag. Edit. Flor. 118. est, τὸ ἐπέκεινα τῶν προϋπαρχόν-
των δοῦναί τι. Apud *Plutarchum* in *Phocione*, Ἀθηναίων
αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς
πολλάκις Phocio] ἔφη — ἐγὼ αἰσχυνοίμην ἄν, εἰ τούτῳ
μὴ ἀποδιδοὺς, ὑμῖν ἐπιδοίην, δείξας Καλλικλέα τὸν δα-
νειστήν. Demosthenes habet *p. Cteſiph.* p. 536. l. 12. οἱ
τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. TAYLOR.

89. μόνοι] μόνον *Bern.* Et mox, l. vlt. pro δικαστηρίων, δικαστῶν. Et deinde 373. 1. δικαιὰς pro λογισάς. TAYL.

90. σκυθρωπῶν] συνθρωπῶν *Ald.* corrupte. ἀνθρώπων Ask. σκυθρωπῶν reſtituit *Brodaeus* (quem vide in *Miſcellaneis* VIII. 9.) ceterique. TAYLOR.

Forte, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ ὑμετέραν ψῆφον ἄγει. WOLFIVS.

Τινὲς διορθοῦσι, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον ἄγει. STEPHANVS.

91. καὶ τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν] dedi de meo καὶ τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν. (nam perinde in genere communi dicitur σκυθρωπὸς, atque diuiſim σκυθρωπὸς, πὴ, πὸν. tres perinde terminationes habet hoc adiectiuum, atque duas. Appellat ſenatum areopagiticum σκυθρωπὸν βουλὴν, trucem, ſaeuum, quia ius ſeuerum et cruentum dicebat. REISKE.

92. ἄγει] Edebatur olim, ſc. ab *Aldo*, *Stephano*que

ὑμετέραν ψῆφον. [93] ἐκ ἄρα σεφανωθήσεται ἡ βελὴ ἡ ἐξ Αρείᾳ [94] πάγῳ; [95] ἐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς

τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίσων κύριον ἄγειν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Ceterum in duobus Codd. *Coisl.* et *Mead.* deeſt totum illud Inciſum [καὶ τῶν ἐκεῖ — ἄγει.] TAYLOR.

Iſte, quem memorat *Stephanus*, διορθωτὴς, noſter *Wolfius* eſt, vt vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidiſſe poſt vocem σκυθρωπῶν· cum minimo negocio plana et liquida ſint omnia: Etiam Curiam Areopagiticam, ſummam et ſanctiſſimam, quae de rebus maximis et grauiſſimis iudicabat, ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογισὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ τὴν τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίσων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Σκυθρωπὸς dicitur de re ſolenni et religioſa. Εν ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Plutarch. in *vit. Demoſth. Lambinus*, quantum coniicere poſſum ex verſione, ita legit olim — εὐθύνας διδόναι· καὶ τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, καὶ τὸν τῶν μεγίσων κύριον ἄγει κ. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in *Bern.* ſcil. τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, et ἄγει. TAYLOR.

93. οὐκ ἄρα σ. ἡ β. ἡ ἐξ A. πάγου;] Sub. εὐθύνας οὐ δοῦσα. WOLFIVS.

Recte hucuſque Wolfius. *Interrogatiue* certe legi debent. An cetera ſimiliter Commata per hunc locum, vehementer dubito. Minus dubitat ille. Perſtat enim. — TAYLOR.

94. πάγου; οὐδὲ] malim οὐ cum addito puncto interponi. quod οὐ, reſponſionis loco ſic abſolute poſitum, facile potuit a colliſione earundem vtrinque literarum elidi. Orator ſic ratiocinatur. Vetas ergo ſenatum areopagiticum coronari? Subau-

di, nisi rationem gesti magistratus reddiderit. Respondet, οὐ nullo modo ego hoc veto, sed leges vetant. Patrium enim, auito more sancitum, hoc apud ipsos, Athenienses puta, non est, ante redditam rationem, quemquam coronari. Ad illud οὐ sic nude positum subauditur a communi e superioribus repetendum στεφανωθήσεταί ἡ βουλή. tum pergit orator aliam ipse sibi obmouere a se conflictam obiectionem, aut aduersarios, Demosthenem atque Ctesiphontem, sic occurrentes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienses gloriae studio? ergone degeneres sunt, minuti animi, sordidi, et officiorum atque ornamentorum in se collatorum immemores? Respondet. Neutiquam. ducuntur enimvero gloria vel maxime, contenduntque bene de se meritos studiis demereri. Sed satis non habent in suo iudicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te praeclarae virtutis documenta edidisse. Sin autem deliqueris, seueritate animaduersionis vlciscuntur. REISKE.

95. ἀδὲ γὰρ πάτριον] F. οὐ γὰρ — ; *Nonne patricum hoc est? Nonne hunc morem a maioribus acceperunt?* Hanc sententiam retinebo, dum aliam meliorem edoctus fuero. WOLFIVS.

ἀδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστιν.] Deesse videtur aliquid ante has voces, nisi intelligenda sit Negatiua, vt mox l. 11. ante ἵνα γε. MARKLAND. Vide quae dicturi sumus ad p. 435. l. 13. Ea igitur erit mens Auctoris. *Etiam Lex Concilium Areopagiticum complectitur, grauissimosque eos magistratus vestro examini subiicit. Quid ergo?* inquiet aliquis: *Quantum video, rationes tum erunt reddendae, vbi cessat Magistratus. Iste autem cum solus omnium in hac ciuitate sit perpetuus, Nunquamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?* [Non.] *Ea est enim Condicio Officii, vt coronari non possint: ii mores patrii. Quid ergo? non ducuntur studio honoris? num omnis extincta*

ἐστὶν. [96] ἐκ ἄρα φιλοτιμοῦνται; πάνυ γε. [97] ἀλλ' ἐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις [98.99] παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ'

tincta eſt laudis et bene merendi cupido? Cetera. Italica Verſio bene: *Adunque non s' incoronerà egli il conſiglio dell' Ariopago?* No, *perche non è di coſtume a loro. Adunque non hanno ardore di far ſeruitio alla Republica? Si hanno. Ma* — TAYLOR.

96. ἐκ ἆρα] οὐδὲ ἆρα. *Bern.* ἄρα Marg. *Steph. Coisl.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

97. ἀλλ' ἐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἢ οἱ δικασταί. WOLFIVS. οἱ νόμοι. MARKLAND.

98. παρ' αὐτοῖς] S. τοῖς Ἀρεοπαγίταις. Obſcurus et controuerſus locus eſt: cum verba perinde ſonent, ac ſi ipſi Areopagitae et coronent et mulctent collegas ſuos. *Aretinus* vertit: *Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi conſilio, nec patrium illis eſt, nec affectant id quidem, nec ſatis eſſe putant*, etc. *at veſtri oratores nimia licentia exultant.* Hactenus ille. *Melanchtho* liberius quidem, ſed non peſſime, transtuliſſe videtur hunc locum: *Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec mos eſt priusquam iudicium ſubierit. Et quanquam ambiant coronas, tamen non putant ſatis eſſe nihil peccaſſe, ſed volunt id etiam exploratum ac notum eſſe omnibus. Ideo antequam decernitur corona, dant iudicium, ac ſi quod peccatum deprehendunt, puniunt. veſtri vero rhetores deliciantur.* Perionius ſic: *Primum enim Areopagitas lex iubet profiteri apud eos, qui rationibus praepoſiti ſunt, eisque rationem referre conſilium ac ſenatum, cuius in poteſtate ſunt, et homines omnes, qui illic verſantur, et res maximae, ſententiis veſtris lex ſubiicit. Annon igitur conſilium Areopagi corona donabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more poſitum eſt. Quid ergo? Nihilne effundunt Areopagitae, quod ad veſtram gloriam pertineat? Certe. Sed ſatis non eſt, ſiquis apud eos iniuriam non facit, quin*

ἀλλ' ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ, κολάζεσιν· οἱ δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες [100] τρυφῶσι. πάλιν τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ 36.
οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' εὐθέως ἀρχόμενος [1.2] τῶν νόμων, λέγει, [3] „Ἀρχην

ὑπευ-

etiam ſiquis peccauerit, in eum animaduertunt. At oratores veſtri nimia licentia exultant. Meletus: *Similiter eadem lex in veſtrum iudicium adducit ipſum dominum ſeueriſſimarum atque maximarum legum Ariopagitam in illo ſenatu. An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus relatis rationibus? Non eſt talis apud eos conſuetudo. An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam? valde certe. Sed tanta eſt apud eos ſcueritas, vt non ſint ſolum contenti, ſiquis apud eos nemini faciat iniuriam, ſed etiam puniant, ſiquis inter eos tantum errauerit. Veſtri autem oratores nimium voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi ſunt, non redditis rationibus.* WOLFIVS.

99. παρ' αὐτοῖς] in iudicio ſuo, cum ſedent ad iudicandum de criminis alicuius reo. REISKE.

100. τρυφῶσι] delicias faciunt, arrogantes et inſolentes ſunt, iura legesque ſibi ſcriptas negant, aut priuilegia ſibi arrogant, communi ciuium iure teneri nolunt. REISKE.

1. τῶν νόμων] Melius τοῦ νόμου. TAYLOR.

2. ἀρχόμενος τῶν νόμων bene habet. Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in ſingulari, de vno quodam capite iuris attici vſurpabatur ab oratoribus atticis, quia titulus ad vnam rem ſingularem pertinens, reſpectu quidem legum aliarum aliis in rebus verſantur lex vna erat, ideoque νόμος audit, quia tamen eiusmodi lex multis conſtabat poſitionibus, et velut articulis, aliquid iubentibus, aliis aliud vetantibus, quorum ſingula quaeque momenta pro lege peculiari ha-

ὑπευθυνον φησὶ μη αποδημειν. „ ὦ Ηρακλεις, [4] ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἦρξα, μὴ [5] ἀποδημήσω; 39. [6] ἵνα γε μὴ [7] προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πρά-

beri poſſent, ideo eadem lex *νόμοι* appellantur. Exemplo rem iuuat declarare e proximo petito. Titulus quidam vniuerſalis erat in iure Attico *περὶ τῶν εὐθυνῶν*, aut, quod idem eſt, *περὶ τῶν ὑπευθύνων*. Hic titulus eſt *lex*, *νόμος*. Sed erant rurſus legis huius multae particulae, ſeu cautiones particulares, quarum ſingulae quaeque pariter *νόμοι* erant, vt *τὴν ἀσίαν μὴ καθιερῶν*, item *ἀνάθημα μὴ ἀνατιθέναι*, item *ἐκποίητον μὴ γενέσθαι*, rurſus alia, *μὴ ἀποδημεῖν* et ſic porro. REISKE.

3. *ἀρχὴν*] Male redditur *Magiſtratum*, ſi vera ſint, quae protuli ad *Lyſiam*, Orat. IX. pag. 163. Edit. Lond. Noſter *Aeſchines* ſimiliter 377. 10. *ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ σεφανῶν*. Et *ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετο τοῦνομα τοῦ δήμου τῶν Αθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις*. OMNINO, *ſi ſapuiſſetis*, etc. Add. *Baptiſt. Pii Annot.* apud *Gruter.* Cap. XXXVIII. et quae Viri celeberrimi in poſtrema et nitidiſſima Editione *Luciani*. TAYLOR.

4. *ὑπολάβοι*] *ὑποβάλοι. Bern.* TAYLOR.

5. *ἵνα*] Ita *Bern. ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; οὐχ. ἵνα γε. κ. τ. λ.* TAYLOR.

6. Aſſentior Tayloro ſuſpicanti poſt *ἀποδημήσω* particulam infitiantem deſiderari. Verum non deeſt *ἐκ*, ſed *ἀ* (ſine Kappa) tametſi vocalis inſequatur. Is enim mos eſt Atticorum in ſimilibus locis. REISKE.

7. *πράξεις προλαμβάνειν* hoc ſignificat, negotia ordiri ardua, ſumtuoſa, diſcriminis ad famamque ſalutemque publicam plena, iisdemque nondum ad finem perductis vrbe excedere. REISKE.

πράξεις. δρασμῷ [8] χρήσῃ. πάλιν ὑπεύθυνον οὐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδὲ ἀνάθημα ἀναθεῖναι, ἐδὲ [9] ἐκποίητον γενέσθαι, ἐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτῦ, οὐδὲ ἄλλα πολλά. ἐνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. ναί. ἀλλ' ἔστι τις 42.
ἄνθρωπος, ὃς οὔτε εἴληφεν ἐδὲν τῶν δημοσίων, ἔτ' ἀνήλωκε, προσῆλθε δὲ πρός τι τῶν κοινῶν; καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. καὶ πῶς ὅγε μηδὲν λαβών, μηδ' ἀναλώσας, ἀποί- 57.1.
σει λόγον τῇ πόλει; αὐτὸς ὑποβάλλει, καὶ διδάσκει ὁ νόμος, ἃ χρὴ γράφειν. κελεύει γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἐγγράφειν, ὅτι ἔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως, οὔτ' ἀνήλωσα. ἀνεύθυνον δὲ, καὶ ἀζήτη- 3.
τον, καὶ ἀνεξέταστον οὐδένα ἐστὶ τῶν ἐν τῇ πόλει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων. Νομοι. Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης,

λέγων

8. χρήσῃ] MS. *Mead.* mutata persona legit χρήσεται, a manu secunda, quasi emendatiore. TAYLOR.

9. ἐκποίητον] Ἐκποίητος καὶ Εἰσποίητος τῶν πρός τι εἰσί. Sic Africanus minor ἐκποίητος fuit Familiae Aemilianae, εἰσποίητος Corneliae. Paulo ante lege καθιερῶν. WOLFIVS. Καθιερᾶν etiam restituit *Brodaeus*, et *Bern.* cum *Aldus* infelicissime dedit καθεδρᾶν. Ceterum, de voce ἐκποίητος nonnulla disputant *Budaeus* et *Stephanus*. Vid. huius *Thes. L. Gr.* T. III. col. 436. Consule etiam virum praestantissimum, et de optimis literis optime meritum, *Cl. Valckenaer. Animadu. ad Ammon.* I. 6. Memineris autem in *Bern.* scribi ἐσποίητον. TAYLOR.

6. λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε· [10] οὐκοῦν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, ἐᾶσαι τὸν τῶν λογισῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τοῦτο „Τις βουλεται κατηγορειν;„ ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν
9. βελόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς ἐκ ἐπιδέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν, [11] ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν, μικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα [12] εἰς ταῦτα ἐκ τῶν τῆς πόλεως εἰληφώς. μὴ ἅρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδὲ ἐξαιρεῖ τῶν δικαίων τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν τῶν νόμων,
12. ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν. [13] Πρὸς μὲν οὖν τὰς [14] κενὰς προφάσεις,

10. ἐκὧν] ἔκων *Bern.* TAYLOR.

11. ὧν ἔχεις] id est, τούτων, ἃ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεως σοι δεδομένα. differunt inter se ἐπιδιδόναι et καταθέναι. illud est, de suo largiri, vt donum gratuitum. hoc, de acceptis ex alieno insumere ex officio. Potest ἔχεις etiam eo sensu, quo supra, accipi. quae habes penes te, et retines praeter ius et fas, fraudulenter interuersa. Perinde igitur est, comma ponas pone ἔχεις et pone οἰκοδομίαν omittas, an eam ferues distinctionem, qua hic vsus sum. REISKE.

12. εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [vt Editi] Forte, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. S. χρημάτων. WOLFIVS.

13 Πρὸς κ. τ λ.] Hucusque rationes *Demosthenis* exagitauit, atque in *Iure* versatus est. Quod sequitur ad 376. 9. *Facti* rationem habet. In quo agitur, vt ostendat id muneris Demosthenem reuera obiisse. TAYLOR.

14. κοινὰς] κενὰς dedit *H. Steph.* exturbata illa alte-

σεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν 15. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' εὐθύνας δεδωκὼς, ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. καί μοι ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνος ἄρχοντος, καὶ ποίου 18. μηνὸς, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ, καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν [15.16] ἐπὶ τῶν θεωρικῶν· [17] ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. [18] ἀναγίνωσκε. „Διαλογισμος των ημερων.„ Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔτι περαιτέρω 21. τότε

ra lectione membranarum plurimarum. *Bern.* quidem *κενὰς*. *Contro le* apparenti *ragioni*, Etrusci. *communes*. Anonymus. *inanes* et *futiles* causas, *Lambinus Stephani* auctoritate motus. TAYLOR. Praetuli *κενὰς*. REISK.

15. *ἐπὶ τῶν θεωρικῶν*] γρ. *ἐπὶ τῷ θεωρικῷ*. *Mead.* et similiter infra l. 9. TAYLOR.

16. post *θεωρικῶν* deesse videtur *ἵνα εἰδῆτε*, aut illud assume supplementum, quod schedae Bernardi dant: quamquam illae schedae nescio an nusquam locorum lectiones dant e libris bonae notae ductus, sed coniecturas, siue Scaligeri, siue alius, quisquis ille fuit vir doctus. quare nolim illis nimium fidi. REISKE.

17. *ὅτι μεσοῦντα τ. ἀ. ἔ. αὐτὸν στεφανῶν*] Scholion marginale. MARKLAND.

Credo equidem: atque illud indicat *ὅτι* initiale, id est, *Nempe*, *Scilicet*, *Nota bene*. Aliter tamen ducit Cod. *Bern.* *ὅθεν φανερὸν ὑμῖν γενήσεται, ὅτι κ. τ. λ.* TAYL.

18. *ἀναγίνωσκε*] *ἀναγινώσκεται ὁ διαλογισμὸς τῶν ἡ-*

τούτου δείξαιμι, δικαίως ἂν ἀλίτκοιλο Κτησιφῶν. αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ καθηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. πρότερον μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, [19] ἀντιγραφεὺς ἦν χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἑκά-
24. στην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους [20] τῷ δήμῳ, διὰ δὲ [21] τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν,

μερῶν. Cod. MS. *H. Steph.* In *Meadiano* voces illae διαλ. τῶν ἡμ. minio in margine pinguntur. TAYLOR.

19. ἀντιγραφεὺς] Aretinus *computatorem*, Melanchtho *ſcribam* vertit: *Perionius* Graecam vocem retinet. WOLFIVS.

Camerlingo Italus. Vide munus eius deſcriptum ab *Hurpocratione* et *Suida*, qui ad locum hunc *Aeſchinis* reſpiciunt. TAYLOR.

20. τῷ δήμῳ] F. τοῦ δήμου. TAYLOR.

21. τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν] Multi Athenis Eubuli. Hic non eſt ille *Probaliſius* domo, Aeſchinis Patronus et Familiaris, qui in priore cauſa fecerit, vti vidimus, ne condemnaretur Aeſchines: Verum ille, qui deſcribitur a *Plutarcho*, in *Polit. Praecept.* Ed. Gr. Baſil. pag. 395. Vnde diſcimus, eum ad Remp. acceſſiſſe, atque ad Fiſcum et P. A. aerarium totum ſe applicuiſſe. Hunc, inquam, depingit *Plutarchus* his verbis: Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύσιον Εὔβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, ἐφ' ἑπὶ στρατηγίαν ἦλθεν ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἑαυτὸν, ηὔξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Erit vbi de Eubulo omnia, quae commemorantur ab antiquis, repraeſentabo. Ideo autem hic *Plutarchum* adduxi, quoniam non mediocriter illuſtrat haec verba *Aeſchinis*. TAYLOR.

ὑμῖν, [22] οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι, ἦρχον μὲν [23] πρὶν ἢ τὸν Ηγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν, ἦρχον δὲ τὴν τῶν [24] ἀποδεκτῶν

22. *οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειρ.* —] *τῶν Θεωρικῶν χρημάτων ἀρχήν.* BRODAEVS. Nam, vt ſcribit Harpocr. *ἦν δὲ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δεικνύει.* In Formula iſtius Actionis, quam intentauit *Aeſchines* (Vid. *Dem. de Coron.* p. 489. l. 9.) legitur verbis diſertis, *Εφι Δημοσθένης τειχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν τεταγμένος.* Vbi γρ. in nonnullis membranis, *Θεωριῶν*, et in nonnullis melius adhuc *ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ.* Demoſthenes *de Cor.* 512. 7. *ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ ὤν.* In Decreto Cteſiphontis, 515. 2. *ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ καταςαθείς.* TAYLOR.

23. *πρὶν ἢ τὸν Ηγήμονος κ. τ. λ.*] Ergo, vt videtur, lege illa Hegemonis lata, res ad antiquum rediit, et Scriba noſter, ſiue *Αντιγραφεὺς*, (*Contrarotulator*, vt barbare loquar) ad proprium munus reuocabatur, vnde erat excluſus a Quaeſtore Theatrali. Nam *Petitus* in *Commentario ad LL. Attic.* pag. 341. arbitratur inſinuatam eſſe hanc Legem Hegemonis inter decretum Cteſiphontis et actam hanc cauſam, id eſt, inter Olymp. CX. 3. — CXII. 3. idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certiſſimum eſt enim, Demoſthenem tum, cum a Cteſiphonte laudaretur, virtute Quaeſturae, quam gerebat, *ἀπάσας* fere *συλλήβδην τὰς Αθήνησιν ἀρχὰς* obiiſſe, infra l. 16. Sed in tanto vndique Veterum ſilentio, nihil certi ſtatuendum eſt. TAYLOR.

24. *ἀποδεκτῶν*] Perionius, *quaeſturam et nauale magiſtratum.* Melanchtho: *et curatores ludorum ſcribae munus et receptoris obierunt.* WOLFIVS.

27. δεκτῶν καὶ [25] νεωρίων [26.27] ἀρχὴν, καὶ [28] σκευοθήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοὶ, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. καὶ οὐ κατηγορῶν αὐτῶν, οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω· ἀλλ' ἐκεῖνο ὑμῖν ἐνδείξασθαι βέλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης,
30. ἐάν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦτον ἐκ ἐᾷ, πρὶν ἂν λόγες καὶ εὐθύνας δῷ, στεφανοῦν. ὁ δὲ Κτησιφῶν Δημοσθένην τὸν συμβήσην ἁπάσας τὰς Αθήνησιν ἀρχὰς ἄρχοντα, ἐκ ὤκνησε γράψαι στεφανῶσαι. ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχο-
33. ποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν, ὅθ' ἕτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια [29] χρήματα [30] διεχείριζε, καὶ

25. νεωρίων] Poſt ἀντιγραφέως et ἀποδεκτῶν ἀρχὴν, exſpectaret ſedulus lector non *Muneris* (νεωρίων) ſed eius, qui *geſſit*, nomen et appellationem. Qua ratione motus *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* Tom. II. col. 1006. νεωρῶν legit. Νεωρὸς autem iuxta virum illum eruditiſſimum eſt νεωριοφύλαξ. TAYLOR

26. ἀρχὴν] F. delendum. MARKLAND.

27. Dictioni τὴν τῶν νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν quid inſit vitii haud equidem intelligo. ἀρχὴ τῶν νεωρίων poteſt, ni fallor, honor eſſe, quem qui gerunt, hi naualibus praeſunt. Quodſi tamen omnino ſtatuas aliquid hic loci mutari debere, ſuaſerim ἀρχεῖον Aedificarunt ἀρχεῖον τῶν νεωρίων, ſenaculum naualibus proprium, in quo ſenatores rem naualem tuentes conuenirent, ſuasque res agerent, et horreum armamentarium. REISKE.

28. σκευοθήκην] Videatur *Pollux* X. 8. TAYLOR.

29. χρήματα] *publicam pecuniam*, *Woiſius*. Et ſimiliter infra, p. 377. l. 2. Veruntamen Verba Legis pag. 371. l. 4. paulo latius, ὅσοι διαχειριζουσί τι τῆς πόλεως.

31 ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην, καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας παρέξομαι. ἐπὶ γὰρ 32 Χαιρώνδε ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος μηνὸς 33 δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλη- 36. σίας

quelli che maneggiano alcuna cosa *della citta* etc. Coniunge 376. 16. Ita vt ad *pecuniam* restringi oportere non videatur. Arridere potest πράγματα. Vel fortasse vox χρήματα in eo sensu accipienda est. TAYLOR.

30. διεχείριζε lege. WOLFIVS. *Aldus* enim errauit. διεχείρισε Cod. MS. *Mead.* διενεχείριζε *Bern.* TAYLOR.

31. ἐπιβολὰς ἐπέβαλε] Perionius, *et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, iudicumque potestatem adeptum esse.* Aretinus hoc vt et multa alia praeteriit, siue quod in suo libro non habuit, siue quod de vera interpretatione dubitauit. Melanchtho: *quod mulctas irrogauerit, quod praefuerit iudiciis.* Meletus: *et mulctas irrogabat, vt alii magistratus, et iudiciorum quaesitor erat.* WOLFIVS.

Scripsi nonnulla ad *Lysiam*, quae phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπέβαλε expedire possint. *H. Steph.* dedit hic ἐπέβαλλε, recte forsan, inter διεχείριζε et ἐλάμβανε. ἐπέβαλλε similiter Cod. *Bern.* TAYLOR.

32. Χαιρώνδε] Plutarchus Χαιρωνίδε, rectius opinor; τὸ Χαιρώνδας Δωρίζοντι μᾶλλον ἔοικεν ἢ Αττικίζοντι. WOLFIVS.

33. δευτέρᾳ φθίνοντος] Τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθίνοντος, λήγοντος, ἀπιόντος notum est. Quod si retrogrado ordine Graeci in tertia decade, vt Latini in Calendis suis vsi sunt, ἡ δευτέρα τῶ φθίνοντος, τετάρτη ἡ πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed haec ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recordor. A *Ca-*

σίας ἔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσαμένου, 34 καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν ἐν τῷ ψη-

φίσμα-

stalione admonitus, propter dissimilitudinem Graecorum et Latinorum mensium, Idibus, Nonis et Calendis rarius vti volui. In mensium autem nominibus sequor *Gazam*, donec aliquid certius edoctus fuero. WOLFIVS.

Non potuit auctoritatem sequi magis inauspicatam, quam illam *Gazae*, qui libellum *de Graecorum mensibus* Graece conscripsit: vbi ordo Anni Attici misere turbatur. In eadem haeresi video *Contarenum* in *Variis Lectionibus*, qui profitetur itidem se in mensibus Athenienſium *Gazam* sequi; quoniam eum in hac re scopum attigisse ait, idque multis alibi ostensurum. Sed Ego non *Wolfium*, non *Contarenum* adeo reprehendo: eos potius miror, qui *Gazam* sequuntur, postquam de ea re scripserint *Petauius*, *Dodwellus*, *Seldenus*, *Vandalius*, *Lemoinius*, *Gordonius*, *Duportus*, *Petitus*, *Labbaeus*, aliique. Sed de his alibi. Hic animaduerto solummodo, haec esse Latine vertenda secus, ac viro bono visum fuerit, sc. *Thargelionis die XXVIII. vel XXIX.* Hodie enim computum illum retrogradum in Mensis decade postrema, vel pueri isti sciunt, qui sub plagoso Orbilio aetatulas terunt. TAYLOR.

34. καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξε] Lego καὶ τρίτῃ ἐπέταξεν, et ἐξ ἑκάστης τῶν φυλῶν, et [l. 8.] ἀνηλωμένων. WOLFIVS. Corrupte *Aldus* ἀνηλομένων. TAYLOR.

Expende mecum. Illo die, quo concio haberetur, Thargelionis scil. penultimo, potuit decretum proferre Demosthenes, vt conuocarentur Tribus diebus secundo et tertio proximi Mensis. Ita in sequentibus, pag. 391. Conciones duas indicit εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει

φίσματι *35.36 ἑκάστῃ τῶν φυλῶν ἑλέσθαι τὲς ἐπιμε- 39.
λησομένες τῶν ἔργων 37 [ἐπὶ τὰ τείχη,] καὶ ταμίας.
καὶ μάλα ὀρθῶς, ἵν' ἡ πόλις ἔχῃ ὑπεύθυνα σώμα-
τα, παρ' ὧν ἔμελλε τῶν ἀνηλωμένων λόγον ἀπολή-
ψεσθαι. καί μοι λέγε τὰ ψηφίσματα. „Ψηφισ-
ματα., Ναί· ἀλλ' 38.39 ἀντιδιαπλέκει πρὸς τᾶτο εὐ- 42.
θέως
Διονύσια, τῇ ὀγδόῃ καὶ ἑνάτῃ ἐπὶ δέκα Menſis ſcil. Elaphebolionis. Et tum valebit Lectio *Aldi Stephani*que, quam ille inconſulto exterminauit, ſc. Σκιῤῥοφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσαμένου καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν — Ita vertit Italus: *Fece vn decreto Demoſthene, che ſi faceſſero ragunare le tribu nel ſecondo e nel terzo giorno di Maggio, e nel decreto impoſe* — TAYLOR. Reuocaui καὶ nulla de cauſa a Wolfio expulſum. REISKE.

35 ἐξ] Debetur ea Vox *Wolfio*, qui ſubſtituit primus. Sed vide, annon ea liberalitate hominis carere potuiſſemus! TAYLOR.

36. ἑκάστης] dedi de meo ἑκάστῃ, qui datiuus aptus eſt e verbo ἐπέταξεν, praeſcripſit vel iniunxit vnicuique tribui, vt e ſuis tribulibus deligeret curatores operum. ἐξ a Wolfio intruſum rurſus exterminaui. REISKE.

37. ἐπὶ τὰ τείχη] verba haec, qnae ſcholium ſunt, vncis incluſi. REISRE.

38. ἀντιδιαπλέκει] *excipiendo dicet ac replicabit.* BRODAEVS.

Vel ἀντιδιαπλέξει, vt ποιήσοντας l. II. MARKLAND. Recte fortaſſe. Sed leui iſta mutatione, licet maxime neceſſaria, contentus non ero. Nam magnum aliquod ὕπαλον latere videtur. Profitetur *Aeſchines* 374. 14. ſe *iam refutaſſe* omne id, quod ad primum membrum Accuſationis infirmandum adduci poterat: Nihil egiſſe *Demoſthenem*, vbi contendit, *Ea, quae geſſit, non*

habere rationem Magiſtratus, ſed miniſterium eſſe quoddam et curationem: Nihil egiſſe denuo, cum adfirmet *ſe multa de ſuo eſſe elargitum.* HACTENVS, μέχρι δεῦρο, inquit ille ibidem, *cauillationibus reſponſum eſſe volo, quas in medium adferent aduerſarii,* vt verba *Aeſchinis* non inutiliter vertit *Wolfius.* Iam autsm reuoluimur eodem, et laborat Oratio per totam hanc periodum, vſque ad pag. 377. 16. in actis agendis, nempe vt oſtendat, quod olim videbatur confirmaſſe, ſc. *Munus iſtud, quo fungebatur Demoſthenes, Magiſtratum eſſe, non Procurationem.* Totus ille *Locus*, vt vocant Rhetores, concluſus eſt et abſolutus. Neque hic aliquid fere dicitur, quod non ſit dictum prius, ſc. inter 370. 10. — 371. vlt. Adeo vt mihi aliquando in mentem venerit, Auctorem noſtrum idem argumentum bis adornaſſe, πρὸς ἑαυτὸν ἀμιλλώμενον (vt fieri ſolet: Vide ad init. *Midianae,* Tom. III. p. 168. col. 1.) vel hanc periodum loco iſtius commode ſubſtitui poſſe, praeſertim, cum ea adeo infeliciter ordiatur, vt ad locum iſtum admonui. Verum quod ad iſta pertinet, ſc. τὸν ἕτερον λόγον, cum nulla oratio ſiue defenſio *anteceſſit*, ea ita puto poſſe accommodari. *Mos erat*, ait Aeſchines, *vt qui honores hos detulerint contra legem, prae pudore decretis ſuis adiicere ſolerent ſolennem clauſulam,* ἐπειδὰν εὐθύνας δῷ. De qua re nonnulla addidit. *Iam vero Cteſipho* alia *via aggreditur:* aliam *et prorſus* diuerſam *adornat orationem. Adeo non adiecit iſtam conditionem de futuro, vt etiam contendat hunc non eſſe Magiſtratum.* Satis igitur ea res ſalua eſt. Et ſi turbae fiant in iis locis, in quibus iam inſiſtimus, et Rationes Oratoris ſuſque deque habeantur, memineris aliter *Demoſthenem* non rite intelligi poſſe in Reſponſione, vbi ait p. 511. l. 12. Τῶν μὲν οὖν λόγων, ὃς ἅπτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων etc. TAYLOR.

39. ἀντιδιαπλέκει ſeruo. Oratores eiusmodi in lo-

θέως, λέγων, ὡς ἔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῆ δήμε. καὶ περὶ τότε Δημοσθένης μὲν, καὶ Κτησιφῶν πολὺν ποιήσονται λόγον. [40] ὁ δὲ γ' ἐμὸς βραχὺς, καὶ σαφὴς, καὶ ταχὺ λύων τὰς τότων τέχνας. μικρὰ δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον 58. I.
προειπεῖν βέλομαι. ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς εἴδη τρία. ὧν ἓν μὲν καὶ πᾶσι φανερώτατον, [41] οἱ κληρωτοὶ, καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες.

cis nullam ſeruant conſtantiam, ſed a praeſenti tempore ad futurum, et contra, delabuntur. Locum hunc idem cum ſuperiori dicere ſuſpicatur Taylor, et eſſe monumentum liturarum auctoris, idem argumentum diuerſis modis tractantis. Quae ſuſpicio vana videtur eſſe. Refutat Aeſchines Demoſthenis excuſationem, negantis ἀρχὴν ſeu honorem geſſiſſe, pluribus argumentis, hoc primo, verbis legum puta, eas ἀρχὰς appellantium, quas Demoſthenes ſolummodo ἐπιμελείας habeat, ſeu procurationes, altero hoc, quod leges iubeant, qui partem reip. quamcunque attigiſſent, eos adminiſtrationis ſuae rationem reddere. Tu autem honores geſſiſti quam plurimos, quos adhuc gerenti tibi Cteſipho coronam decerni voluit. Teneris ergo lege. Sed pergit Demoſthenes negare, tum ἄρχων fuiſſe, qui fuiſſet a tribu ſua extra ordinem delectus. Quam cauſationem Aeſchinis hoc, in quo inſiſtimus, loco ſtringit hoc argumento. ναὶ· ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει. REISK.

40. ὁ δὲ γενόμενος] [Ita Editi] F. ὁ δέ γε ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφής. WOLFIVS.

Ita etiam ad oram Editionis ſuae *H. Stephanus*. Minus ſincere Codd. *Regii* 1. et 2. ὁ δέ γε νόμος etc. TAYLOR.

41. οἱ κληρωτοὶ] Ita Cod. *Bern.* γρ. οἱ κληρωτοὶ, δεύτερον δὲ οἱ χειροτ. ἄρχ. καὶ ὅτοι διαχειρίζεταί τι τῆς π.

3. τες. δεύτερον δὲ, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται· τρίτον δ' ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, „καὶ εἰ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμασθέντας.„
6. ἐπειδὰν δὲ ἀφέλῃ τις τὰς ὑπὸ τῆ δήμῳ κεχειροτονημένας, καὶ τὰς κληρωτὰς ἄρχοντας, [42] καταλείπεται, ἃς αἱ Φυλαὶ, καὶ αἱ τριττύες, καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται τὰ δημόσια χρήματα
9. [43] διαχειρίζειν, τότε αἱρετοὺς ἄρχοντας εἶναι· τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν, ὥσπερ νῦν, ἐπιταχθῇ τισὶν Φυλαῖς, ἢ τάφρος ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε. „Νομοι.„ Ἀναμνήσθητε δὴ τὰς
12. προειρημένας λόγας, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τὰς ἐκ τῶν Φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἡ δὲ Πανδιονὶς Φυλὴ ἄρχοντα, καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένην, ὃς ἐκ τῆς [44.45] διοι-

κήσεως

ὐ. τρ. ἡμ. κ. ο. τ. δ. ἔ. ἐ. τρίτον δὲ, αἱρετοὶ, καὶ εἴ τινες ἄλλοι ἡγεμονίας δ. λ. κ. τ. ἄ. δοκιμασθέντας ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. ἐπειδ. κ. τ. λ. Verum nullam commoditatem ex ea re capio. TAYLOR.

42. καταλείπεται] καταλείπονται MS. *Mead.* Quae lectio, ſpecioſa licet, a veritate longe abhorret. TAYL.

43. διαχειρίζειν] ἵνα διαχειρίζωσι. WOLFIVS.

44. διοικήσεως] πόλεως Cod. *Bern.* TAYLOR.

45. ἐκ τῆς διοικήσεως] vt paulo ante ἐκ τῆς πόλεως p. 51. 10. quam lectionem Wolf ibi ſuſpectam vitii habebat immerito. REISKE.

κήσεως εἰς [46] ταῦτα ἔχει μικρᾷ δεῖν δέκα τάλαντα. ἕτερος δὲ ἀπαγορεύει νόμος, ἀρχὴν ὑπεύθυνον 15.
μὴ στεφανῦν, ὑμεῖς δὲ ὁμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον στεφανῦν, μὴ προσθεὶς, ἐπειδὰν δῷ λόγον, καὶ εὐθύνας. ἐγὼ [47. 48] δὲ ἐξελέγξω τὸ παράνομον, μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ 18.
τοὺς ἀντιδίκους παρεχόμενος. πῶς ἂν οὖν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον [49] παράνομα γεγραφότα;

46. εἰς ταῦτα] id est εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. id quod latet in voc. τειχοποιὸς. REISKE.

47. ἐξελέγξω] Scribe ἐξήλεγξα. BRODAEVS. Malim ἐξελέγχω. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐξήλεγξα. STEPHANVS. Idem etiam δὲ habet pro καί. TAYLOR.

Sententia postulat ἐξήλεγξα. Concluditur enim hic locus ὁ τῶ ὑπευθύνε. Et [pag. 378. l. 13.] καὶ προερῶ ὑμῖν. Et [l. penult.] περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἰς μὲν — Et [pag. 379. l. 9.] ὥστε ἀκύρως. Et [l. 10. ibid.] τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσι κ. τ. λ. Et [p. 380. l. 4.] καὶ μὴ πλείως περὶ ἑκάστης. WOLFIVS. Nam in *Aldinis* exemplaribus vicioſe exarabatur προτερῶ — εἰς — ἀπέρως — ἔσι — ταῦτα. Et περὶ deſiderabatur. TAYLOR.

48. Videtur ἐξελέγξω bene habere. pendent haec e verbis verſu 11. ἀναμνήσθητε τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι — ἐξελέγξω. Ideo reuocaui, expuncto Wolfiano ἐξήλεγξα, quod etiam Taylor pro more ſuo in editione ſua exhibuit, lectiones omnes prauas, a Wolfio excogitatas et in textum ingeſtas, porro propagans, quod toties queror, meritoque in praecipuis editionis Tayloranae labibus numero. REISKE.

49. παρανομώτατα] F. παράνομα. Vt pag. 371. l. 16. 378. l. 12. et paſſim. MARKLAND.

φότα; [50] Ὡς τοίνυν καὶ τὴν ἀναῤῥῆσιν τὸ στεφάνω παρανόμως ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ
21. τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κελεύει, ἐὰν μέν τινα στεφανοῖ ἡ βουλὴ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ; [51] ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ. καί μοι λέγε τὸν νόμον. „Νο-
24. μος. „ Οὗτος ὁ νόμος, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. ἀ γὰρ, οἶμαι, ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. ὁ μὲν νομο-
27. θέτης ἔτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; ἀναγίνωσκε τὸ ψήφισμα. „Ψηφισμα.„ Ακούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει [52, 53] ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκὶ τῇ

παράνεμα MS. Cod. *Mead.* TAYLOR. quod recepi. R.

50. Ὡς τοίνυν] Hoc Inciſum, quod deſinit pag. 383. l. 13. complectitur *partem ſecundam* Quaeſtionis. Scil. tractat de Lege, qua cauetur μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic oſtenditur, Legem, quam *Demoſthenes* producet de Coronis et Praeconiis Theatralibus, ad hanc cauſam non pertinere. TAYLOR.

51. ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ] Rectius forſan excudi debuerunt haec verba literis maiuſculis, quoniam rationem habent *legitimorum*. Et ita infra etiam, pag. 378. l. 7. 383. l. 12. TAYLOR.

52. ἐν τῷ δήμῳ] Mirum, ni liberalitatem Scribae hic experiamur, in tot verbis fere aequipollentibus, ἐν τῷ δήμῳ — ἐν Πνυκὶ — τῇ ἐκκλησίᾳ. Et ſuſpicor τῇ ἐκκλησίᾳ adduci olim, vt exponeret vocabulum rarius et difficilius, Πνυκί. Vide Argum. Orationis, quae ſequitur, et quae nos ibi adnotamus. TAYLOR.

53. Nihil hic videtur redundare, quod viſum fuit

καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τῆ δήμῳ ςεφανέμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμῆ· Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, ὃ τὰς νόμῳς μόνον ὑπερβαὶς, ἀλλὰ καὶ 30.
τὸν τόπον μετενεγκὼν, ἐνθὲ ἐκκλησιαζόντων Αθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, ἐνθ' ἐναντίον τῆ δήμῳ, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ελλήνων, ἵν ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. ἔτω τοίνυν περιφανῶς παράνομα γεγραφὼς, παραταχθεὶς 33.
μετὰ Δημοσθένους ἐποίσει τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ [54] προερῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέντες. ἔτοι γὰρ, ὡς μὲν ὀκ ἀπαγορεύσιν οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τῆ δήμῳ ςεφανέμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, ὀχ ἕξσι λέγειν· οἵσσι 36.
δὲ εἰς τὴν ἀπολογίαν τὸν [55] Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τῆ νόμῳ μέρει τινὶ, κλέπτοντες τὴν ἀκρόασιν ὑμῶν, καὶ παρέξονται νόμον ἐνθὲν προσήκοντα τῇδε τῇ γραφῇ. καὶ λέξσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει

δύο

Taylorο. ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ πνυκὶ est, cum vniuersus populus in Pnyce conuenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reip. pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare *ad concionem*, h. e. ad populum congressum. REISKE.

54. προερῶ] Placet προερῶ. BRODAEVS.

55. Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quae, quin in Theatro, cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. BRODAEVS.

Eam memorare videtur infra, 380. 13. cum scribit οἱ νόμοι οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Proxime, l. vlt. εἰς μὲν cum *Wolfio*, *Stephano*que restituit etiam *Brodaeus*. Nam ab *Aldo* non ita. TAYLOR.

39. δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μέν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαῤῥήδην [56] ἀπαγορεύοντα τὸν ὑπὸ τῦ δήμυ ςεφανέμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ εἶναι νόμον φήσουσιν
42. ἐναντίον τέτῳ, τὸν δεδωκότα ἐξυσίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀνάῤῥησιν τῦ ςεφάνυ τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, [57] ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος. κατὰ δὴ τῦτον τὸν νόμον φήσει γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τέτων τέχνας παρέξομαι συνηγόρυς τὸς
59. I. νόμυς τὸς ὑμετέρυς· ὅπερ διατελῶ σπεύδων παρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. εἰ γὰρ τῦτό ἐςιν ἀληθὲς, καὶ τοιῦτον ἔθος [58] παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν
3. πολιτείαν, ὥςε ἀκύρυς νόμυς ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναντίυς ἀλλήλοις, τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προσάττυσιν οἱ νόμοι ποιεῖν, καὶ μὴ ποιεῖν; ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα ἔτως· μήθ' ὑ-
6. μεῖς ποτε εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων [59] προβαίητε· ἔτε ἠμέληται περὶ τῶν τοιύτων τῷ νομοθέτῃ τῷ τὴν δημοκρατίαν καταςήσαντι, ἀλλὰ διαῤῥήδην προσέτακται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκασον ἐνιαυ-

56. ἀπαγορεύοντα] γρ. ἀπαγορεύων *Reg. 2.* TAYLOR.

57. ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος] Iterum maiusculis haec Ritualia erant potius exprimenda: vt rursus quoque pag. 383. l. 3. iterumque l. 8. TAYLOR.

58. παραδέδυκεν] Lege, παρεισδέδυκεν. MARKLAND.

59. προβαίητε] προβαίνητε erat in *Stephano* solo. TAYLOR.

ἐνιαυτὸν διορθῶν ἐν τῷ [60]. [61] δήμῳ τὰς νόμους, ἀκρι-
βῶς ἐξετάσαντας, καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀνα- 9.
γέγραπται νόμος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν
τοῖς κυρίοις, ἢ [62] εἴπω εἰσὶ νόμοι πλείους ἑνὸς ἀνα-
γεγραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως, κἂν τι τοιοῦτον
εὑρίσκωσιν, ἀναγεγραφότας ἐν σανίσιν, ἐκτιθέναι
κελεύει πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων, τὰς δὲ πρυτάνεις 12.
ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἐπιγράψαντας [63] νομοθέτας,
τὸν δ' ἐπιζήτην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν διδό-
ναι τῷ δήμῳ, καὶ τὰς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τὰς
δὲ κα-

60. δημοσίῳ] γρ. δήμῳ MSS. *Mead. Coisl. Reg* 1. et 2. et Cod. *Steph.* (Variari in MSS. δήμῳ et δημοσίῳ obseruaui ad initium *Androtianae*) Et modo ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, iidem. TAYLOR.

61. τῷ δημοσίῳ] noui Aeschini τὸ δημόσιον idem esse, atque Latinis est *resp.* v. p. 62. 5. Verumtamen: quia dictio *in rep.* hic loci aut nullam vim, aut exiguam habere videtur, et plerique codices in τῷ δήμῳ consentiunt, eaque lectio melius conuenit, significans, *in solenni vniuersi populi concione*, praetuli eam. Confirmant insequentia, ἐκκλησίαν versu 11. et τῷ δήμῳ versu 12. REISKE.

62. εἴπου] Laudat *Priscianus* lib. 18. mendose. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. εἴπου εἰσὶ νόμοι πλείους ἀνεγραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως οἷς. Contendit ille, dicere Graecos πλείους ἑνὸς et πλείους εἷς. Quod dubito. Certe hic locus *Aeschinis*, vt peruulgatur, et recte vulgatur, non ostendit. Alter autem, quem ille ex *Demosthene* producit, cubat in mendo. Vid. Not. ad *Demosth Eubulideam* T. III. p. 652 col. 2. TAYLOR.

63. νομοθέτας] ἐπιγράψαντας τοὺς νομοθέτας, vt l. 7. MARKLAND.

δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ἦ νόμος, καὶ μὴ
15. πλείους, [64] περὶ ἑκάστης πράξεως. καί μοι λέγε τοὺς
νόμους. „Νομοι.„ Εἰ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλη-
θὴς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι
νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης, οἶμαι,
τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτα-
18. νέων [65] ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνήρητ' ἂν ὁ
ἕτερος τῶν νόμων, ἤτοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκὼς ἀνει-
πεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὁπότε δὲ μηδὲν τούτων
[66]. [67] γεγένηται, φανερῶς δήπου ἐξελέγχονται οὐ
μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνα-
21. τα γενέσθαι. ὅθεν δὲ δὴ τὸ [68] ψευδὲς τοῦτο [69] ἐπεισ-
φέρουσιν, ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, προειπὼν ὧν ἕνεκα οἱ
νόμοι ἐτέθησαν οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγ-
μάτων. γινομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν
[70]. [71] ἀνεκήρυττόν τινες, ἃ πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ
μὲν,

64. περὶ] πρ. γρ. πλείους ἑκάστης πράξεως. Αλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, περὶ ἑκάστης πράξεως. STEPHANVS. Reſtitutum quoque in *Bern.* TAYLOR.

65. ἀποδιδόντων] dedi ἀποδόντων in aor. ſec. ob praecedentem aoriſtum, ἐξευρόντων. Dudum ante cum ita conieciſſem, poſtmodum a Mead. confirmatum reperi. REISKE.

66. γένηται] γεγένηται Cod. *Steph. Bern.* et *Mead.* TAYLOR.

67. γένηται] dedi γεγένηται. REISKE.

68. ψευδὲς] ψεῦδος *Bern.* TAYLOR.

69. ἐπιφέρουσιν] ἐπεισφέρουσιν MS. *Mead.* TAYLOR.

70. ἀνεκήρυττον] Melius ἀνεκηρύττοντο. TAYLOR.

71. ἀνεκήρυττον] Taylor mauult ἀνεκηρύττοντο. Sed fallitur, ipſi illi quoque dicuntur ἀνακηρύττειν, qui per

μὲν, ὅτι στεφανῶνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δὲ 24.
ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι δέ τινες ὑποκηρυξάμενοι,
τὰς αὑτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, μάρ-
τυρας τῆς ἀπελευθερίας τὰς Ἕλληνας ποιούμενοι. ὃ
δ' ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας τινὲς εὑρημένοι ἐν
ταῖς ἔξω πόλεσι διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι 27.
στεφανοῖ αὐτὰς ὁ δῆμος, εἰ ἔτω τύχοι, ὁ τῶν Ροδίων
ἢ Χίων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκα ἀρετῆς, καὶ
ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτα ἔπραττον, οὐχ ὥσπερ οἱ
ὑπὸ τῆς βελῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι, ἢ ὑπὸ 30.
τοῦ δήμου, [72] πείσαντες ὑμᾶς, καὶ μετὰ ψηφίσμα-
τος, [73.74] πολλὴν χάριν καταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ

προε-

praeconem curant aliquid promulgari. v. p. 60. 12. Sed fupereſt adhuc ſcrupulus, et is quidem haud paulo durior. Quid eſt γιγνομένων τραγῳδῶν. Ecquis ſic loquitur? Exſpectes γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει διονυσίων, τραγῳδῶν καινῶν, (ſubaudi εἰσιόντων εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ ἑαυτῶν δράματα διδασκόντων) Verumtamen recurrit haec dictio p. 75. 26. et ſic quidem, vt de ſufficiendo τραγῳδιῶν cogitari nequeat, quod alias tolerabiliorem tamen facturum ſit dictionem, tameſi vel ſic quoque ſatis dura et inſolita ſit dictio, γίγνεσθαι τραγῳδίαν. Numeremus itaque hoc in ſoloeciſmis Aeſchinis. REISKE.

72. πείσαντες] *Brodaeus* videtur reſtituiſſe ἃ πείσαντες. TAYLOR.

73 πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Praeclare meriti de Repub.: multis officii id conſecuti.* Verti olim, *eam rem in magni beneficiis loco numerantes*, ſententiam potius meam, quam auctoris verba ſecutus. Sed nunc eam licentiam reprehendo, et muto morem. *Melanchtho* vertit: *ne vobis gratiam pro eo honore deberent.* Pe-

προελόμενοι ἄνευ δόγματος ὑμετέρου. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς μὲν θεατὰς, καὶ τοὺς χορηγοὺς, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐνοχλεῖσθαι, τοὺς δὲ ἀνακηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ, * μειζόνως [75] τιμᾶσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανωμένων. [76] τοῖς μὲν γὰρ,

rionius; *idque in magni beneficii parte posuissent.* Meletus: *cum decreto magnam gratiam relinquentes.* WOLF. *riputandolo a un gran beneficio.* Ferrus. In eandem sententiam *Anonymus*: *Lambinus* consentit cum *Wolfio*. *Aretinus* totum comma prudens omisit, vt solent, qui non intelligunt. Mihi quidem non placent *Wolfii* istae δεύτεραι φροντίδες. TAYLOR.

74. πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est: professi magnam se vobis gratiam et debere et habere, beneficiique a vobis in se collati memoriam sancte se esse seruaturos. gratia apud nos inita est quasi arrha quaedam fidei honestatisque nostrae in reddenda illa gratia, quae arrha velut in arca ad futuri temporis vsum reponitur, expromenda tum, quum oportunitas venit gratiae pari gratia referendae. κατατίθησι χάριν is, qui beneficium confert, et nos promeretur. κατατιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari beneficio, quod sumus memori mente condituri, suo tempore reddendum. ad verbum, *finimus arrham penes nos deponi.* Pari modo nos quoque vulgo vsurpamus, *Ehre oder Dank, Schande oder Vndank einlegen*, laudem vel dedecus, gratiam vel odium mereri. REISKE.

75. τιμᾶις] πρ. γρ. μείζοσι τιμᾶσθαι, ἄνευ τοῦ, τιμᾶις. STEPHANVS. Pariter restituit *Bern.* TAYLOR.

76. τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο lege. WOLFIVS. Nam *Ald.* ἀπέδειτο. *Bern.* ἀποδέδειται. Annon id rectius? TAYLOR.

γὰρ, ἀπεδέδεικτο τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ [77] χρὴ σεφανῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμοῦ κηρύττεσθαι· οἱ δὲ, ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων. κἀκεῖνοι μὲν, μετὰ ψηφίσματος, πείσαν 36.
τες ὑμᾶς· ἔτοι δ', ἄνευ ψηφίσματος. συνιδὼν [78] δή τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τῦ δήμυ σεφανυμένων νόμῳ, ἔτε λύτας ἐκεῖνον· ἐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία [79] ἠνο- 39.
χλεῖτο, ἀλλὰ τὸ θέατρον· ἔτε ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις τιθεὶς· οὐ γὰρ ἔξεσιν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρυ σεφανυμένων ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν τὰς οἰκέτας ἀπελευθερέντων, καὶ περὶ τῶν ξενικῶν σε- 42.
φάνων, καὶ διαῤῥήδην ἀπαγορεύει, μήτε οἰκέτην ἀπελευθερῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι σεφανύμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλυ, φησὶ, μηδενὸς, ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βελῆς σε- 60. 1.
φανυμένοις, εἰς τὸ βελευτήριον ἀναῤῥηθῆναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τῦ δήμυ σεφανυμένοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν σεφανυμένοις καὶ 3.
Φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγῳδοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων σεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ,

77. χρὴ] χρῆν dedit *H. Stephanus.* *Aldus* et MS. *Mead.* cum *Wolfio* conspirant. TAYLOR.

78. δὴ] F. δὲ. TAYLOR.

79. ἠνοχλεῖτο] Forte ἠνωχλεῖτο, cum dicuntur Attici duplici augmento delectari. TAYLOR.

80. [81] ψευδῆ, φιλοτιμίαν κτᾶται, προσαπείπῃ δὲ ἐν τῷ νόμῳ, μηδὲ ὑπὸ ἄλλε μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, 6. [82] ἀπόσης βελῆς, καὶ δήμε, καὶ φυλετῶν, [83] καὶ δημοτῶν· ὅταν [84] δή τις ταῦτα ἀφέληται, τί τὸ

80. ψευδῆ] Coniungitur cum φιλοτιμίαν, non κηρύγματα, in Codd. *Coisl. Reg* 2. et *Mead.* Quo ritu interpretatur *Wolfius.* TAYLOR.

81. ψευδῆ perinde eſt vtrum ad κηρύγματα, an ad φιλοτιμίαν referatur. Praeconia falſa ſunt mentita, emendicata, malis artibus et praeſtigiis collecta, precibus, gratia, minis, pollicitationibus, donis parta aut extorta. REISKE.

82. ἀπούσης τῆς βουλῆς non eſt abſente ſenatu, ſed detracto, excluſo, e numero exemto et remoto. v. p. 64. 2. ἀπούσης συμμαχίας. *Sine ſociis.* lex vetat quemquam vsquam coronari; niſi 1) a ſenatu in curia. 2) a plebe in concione. 3) a tribulibus et curialibus in theatro, ſed vacuo a ludis et hiſtrionibus. Eſt igitur ἀπούσης hic tantundem atque *praeterquam a.* REISKE.

83. καὶ δημοτῶν] Abeſt a *Meadiano.* Ego vero plura abeſſe arbitror debere, ſc. totum illud comma [ἀπόσης βουλῆς — καὶ δημοτῶν] *excepto ſenatu, et populo, et tribulibus, et popularibus.* Nam quis ita vnquam fere ſcripſerit, ὑπ' ἄλλου μηδενὸς, ἀπούσης βουλῆς, *niſi, praeter, excepto*? Verum iſtae inelegantiae non impediunt meam ſententiam, quin eas marginalem gloſſam eſſe putem ad iſta vocabula, ὅταν δέ τις ταῦτα ἀφέληται. Sed videat lector. Nam hoc non ex tripode. TAYLOR.

84. δὲ] Forte ὅταν δή τις ταῦτα. Et [l. penult.] οὐδεὶς καθιερεῖ. Et [pag. 383. l. 5.] ἵν' ὁ κηρυττόμενος. WOLFIVS. Non καθιερεῖ, vt *Aldus*, et ἵνα κηρυττόμενος. TAYLOR.

καταλειπόμενόν ἐστι, πλὴν οἱ ξενικοὶ στέφανοι; ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τοῦτο ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν 9.
εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν στεφανώσαντα. καίτοι τίς ἂν ὑμῶν τολμήσειε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἰδιώτης ἐδεῖ 12.
εἰς ἅπαντας ἀγεννὴς γένοιτο, ὥστε ὃν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον ἅμα [85] ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι, καὶ καθιερᾶν. ἀλλ', οἶμαι, διὰ τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον, καὶ ἡ [86. 87] καθίερωσις γίνεται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὔνοιαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς 15.
πατρίδος, χείρων γένηται τὴν ψυχήν. ἀλλ' ἐκ ἐκείνου τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναρρηθέντα στέφανον ἐδεῖς καθιεροῖ· ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆ- 18.
μον γίνωνται. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέ-
της,

F. δὴ, idem quod οὖν, initio ſententiae. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ etc. 381. vlt. vt ſit reſumptio ſententiae per plura κῶλα pendentis. MARKLAND. Ita excudit quoque *H. Stephanus*. TAYLOR.

85. ἀνακηρύττειν] ἅμα τῷ ἀνακηρύττειν iuxta diuinationem *H. Stephani*. TAYLOR.

86. καὶ] καὶ ἡ καθίερωσις Cod. *Mead*. Pro γεγένηται, γίνεται Cod. *Steph*. TAYLOR.

87. γεγένηται] decreto ſancita eſt. ſed praetuli γίνεται. vocabulo καθίερωσις articulum ἡ praefixi. REISKE.

της, μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος· ἵν' ἡ πόλις ἡ βουλομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανῖν, πρέσβεις
21. πέμψασα, δεηθῇ τοῦ δήμου, ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ [88] τῶν στεφάνων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι κηρύξαι ἐπετρέψατε. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε. „Νόμοι.„ Ἐπειδὰν τοίνυν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς [89] προσγέγραπ-
24. ται [90] ἐν τῷ νόμῳ, ἐξεῖναι στεφανοῦν, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, ναί· εἴγε σέ τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ. εἰ δὲ ὁ δῆμος

88. τῶν στεφανέντων] ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τοῦ στεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν: Ita *Stephanus.* τῶν στεφανέντων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, *Aldus.* Praestat sane *Stephanica*, et est, vt arbitror, lectio vnice vera, vel saltem, τῶν στεφάνων loco, τοῦ στεφάνου; Quod in aliquibus Codd. reperit *Stephanus*, et pariter exaratur in nostris, *Reg.* 1. et *Mead.* a manu secunda. Atque ad eam normam, sc. τῶν στεφάνων, castigauit *Brodaeus* suum *Aldinum* exemplar. Sed audiamus *Wolfium.* TAYLOR.

Quod inculcatum est, ἢ τοῖς στεφανοῦσι, Interpretatio est, seu scholion τοῦ, τῶν στεφανέντων, quem genitiuum veritus est scholiastes, vt quiuis recte intelligeret. Et [l. 8.] ὡς προσγέγραπται. Et [l. 10.] ἀποδέδεικταί σοι. Et [l. 12.] ὅ, τι ἐστὶν, *quid sit?* WOLFIVS.

89. προσγέγραπται.] προγέγραπται in Editis. TAYLOR. Ab Aldo puta et Stephano. Nam alterum a Wolfio profectum est. REISKE.

90. ἐν τῷ νόμῳ] F. ἐν τῷ θεάτρῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν. Nam tale aliquid requiri video. TAYLOR.

ὁ Αθηναίων, [91] ἀποδέδεικταί σοι τόπος, ὅπῃ δεῖ τοῦτο γενέσθαι. ἀπείρηται γάρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεσθαι. τὸ γάρ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ, [92] ὅ, τι ἐστὶν, ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε. ἃ γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα γέγραφας. Εστι δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπεύδω. τοῦτο δέ ἐστιν 30. ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. λέγει γὰρ ἔτως ἐν τῷ ψηφίσματι, „Και τον κηρυκα αναγορευειν εν τωι θεατρωι προς τους Ελληνας οτι στεφανοι αυτον ο δημος ο των Αθηναιων αρετης ενεκα και ανδραγαθιας καὶ τὸ [93] μέγιστον οτι διατε- 33. λει

91. ἀποδέδεικτο] *Mor.* (sed nulla prorsus necessitate) εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Αθηναίων, ὑποβάλλειν, ἀποδέδεικτό σοι τόπος. TAYLOR. Sed in schedis Taylor annotauerat, exemplum Mori ὑποβάλλων dare versu anteriori pro vulgato ὑποβαλεῖν. In alterutro necesse est errorem et calami et memoriae interuenisse; memoriae quidem, hic loci, vbi ait illum codicem, infimae notae, voc. ὑποβάλλειν ingerere post voc. ἀθηναῖοι, calami autem in schedis, vbi ait scriptum ibi esse ὑποβάλλων, non sic ibi fuit, sed ὑποβάλλει, in indicativo praesentis, qui vtique melius loco conuenit, quam infinit. aor. sec. REISKE.

ἀποδέδεικτο] dedi ex auctoritate Wolfii ἀποδέδεικται. REISKE.

92. ὅ, τι videtur in vitio cubare. Sententia postulat τὸ γὰρ ΑΛΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΥ ἕως σῶν ἐστι, aut ἕως ἔνεστιν. scil. ἐν τῷ νόμῳ, *illa autem formula* NVSQVAM AVTEM ALIBI *donec salua est*, aut, *donec in legibus scripta exstat.* REISKE.

93. τὸ μέγιστον] Quaere, num haec verba sint De-

λει λεγων και πραττων τα αριστα τωι δημωι.„ ἁπλῶς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦτα ἡμῖν λόγος γίγνεται, καὶ ὑμῖν ἀκέσασι κρῖναι εὐμαθής· δεῖ γὰρ δή πε τὸν μὲν κατηγορῆντα ἐμὲ τῆθ' ὑμῖν ἐπιδεικ-
36. νῦναι, ὡς εἰσιν οἱ [94] κατὰ Δημοσθένες ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς ἔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιςα, ἔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ· κἂν τῆτο ἐπιδείξω, δικαίως δήπε τὴν γραφὴν ἀλώσεται Κτησιφῶν. ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύσιν οἱ νό-
39. μοι μηδένα [95] ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τῷ δ' ἀπολογεμένῳ τἐναντίον τῆτε δεικ-

creti, an *Aeſchinis*? Poſterioris, opinor, et minutis literis ſcribenda. MARKLAND.

Credo rem ita ſe habere. Ea enim verba non comparent neque in Cteſiphontis Decreto, neque Accuſatione Aeſchinis, quae vtraque producuntur a Demoſthene αὐτολεξεί, et verbis legitimis, in Defenſione, quae ſequitur. Et ita loqui amat *Aeſchines*. Infra pag. 444. l. 11. πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιςον λέγω, ὡς οὐδὲ ἄξιός ἐσι τῆς δωρεᾶς. TAYLOR.

94. κατὰ Δημοσθένους] κατὰ τοῦ Δημοσθένους MS. *Mead.* Ceterum iſte τοῦ κατὰ vſus nemini nouus merito videri poteſt. Ita infra πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως, pag. 412. l. 3. Et rurſus, 457. antepen. ἂν τὲς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν. Ita *Demoſthenes de Cor.* 553. 7. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιςα. Vbi tamen περὶ ſcriptum etiam reperitur. TAYLOR.

95. ψευδῆ] ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* TAYLOR.

τέον ἐστίν. [96] ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. ἔχει δ' ὅτως. ἐγὼ τὸν [97] μὲν βίον τὸν Δημοσθένους ἐξετάζειν μακροτέρᾳ λόγῳ ἔργον ἡγοῦμαι εἶναι. τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραυ- 42.
ματος γραφὴν αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον [98] Δημομέλη τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα ἑαυτῷ, καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς [99] ἐπιτομήν; ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου στρατηγίαν, καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσποντον, ὅτε εἷς 61.1.
ὢν τῶν τριηράρχων Δημοσθένης, καὶ περιάγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν, καὶ συνθύων, καὶ συσπένδων, καὶ τέτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ 3.
πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι, ἐκ ὠκνησεν [200] ἀπ' εἰσαγγε-

96. ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. Et [l. 17.] ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου. Et [l. antepen.] τὰ περὶ Μειδίαν. Et [pag. 385. l. 14.] πεπολίτευνται. Et [pag. 386. l. 3.] καταριθμησάμενος. WOLFIVS.

Aldus enim hos errores errauit; ſcil. ἔσεσθαι, (quod procurauit etiam cum *Bern. Brodaeus*) Μειδείαν et καταριθμωτάμενος, quod in *Ask.* non negligebatur. TAYL.

97. μὲν huic reſpondet δὲ p. 61. 15. REISKE.

98. Δημομέλη] Corrupte *Mead.* Δημοτελῆ, Corrupte etiam libri *Harpocrationis* v. Παιανιεῖς, quod dudum vindicauit *Mauſſacus.* Corrupte etiam *Suid.* in v. Δημοσθένης hunc vocat Δημαίνετον. In Vita Auctoris haec omnia a me expenduntur. TAYLOR.

99. ἐπιτομὴν] *cum ipſi ſibimet vulnus in capite inflixit.* BRODAEVS.

200. ἀπεισαγγελίας] Ita Editiones ante *Wolfium*, adnotante *H. Stephano* quosdam diuiſim legere ἀπ' εἰσαγγελίας. Quod ſimiliter occurrit et ſcriptum et ad-

ἀγγελίας αὐτῷ κρινομένῳ περὶ θανάτου, κατήγορος γενέσθαι; ἢ ταῦτα ἤδη τὰ περὶ Μειδίαν, καὶ τὸς κονδύλους, ὃς ἔλαβεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς χορηγίας ὤν, 6. καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν [1] ἅμα τήν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν τῷ δήμῳ καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσῳ κατεχειροτόνησε Μειδίου; ταῦτα μὲν ἴσως μοι δοκῶ καὶ τἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, ἐπροδιδοὺς ὑμᾶς, ἐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαρι- 9. ζόμενος, ἀλλ' ἐκεῖνο φοβούμενος μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ, καὶ λίαν [2] ὁμολογούμενα. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ἔτους ἐστὶ πιστὰ, καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευ- 12. δῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ λίαν [3] προωμολογημένα, πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι, ἢ φέγεσθαι; καί σε τὸν ψευδῆ, καὶ παράνομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι; 15. περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σα-

notatum, pag. 395. l. 14. Obſeruauit *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 19. verba Απεισαγγελίας φεύγων δίκην citari ex *Plutarcho* in *Moral.* pro, *criminis laeſae maieſtatis reus.* Sed ea lectio iure diſputari poteſt, vbicunque in *Plutarcho* occurrat: Ego autem ſedulus licet locum adhuc inveſtigare non potui. Απ' εἰσαγγελίας etiam legit et diuidit Cod. *Bern.* TAYLOR.

1. ἅμα] Adducit et explicat haec verba *Suidas* v. Αμα. TAYLOR.

2. ὁμολογούμενα] F. ὡμολογημένα. MARKLAND.

3. προσωμολογημένα] F. προωμολογημένα. MARKL.

φέρειν εἰπεῖν. καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθένην, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηνται καιροὶ, ἐν οἷς + αὐτὸς πεπολίτευται. ὧν 18.
ἕνα μὲν καὶ [5] πρῶτον ἁπάντων, ὡς ἔγωγε ἀκήκοα, καταλογίζεται ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμεῖμεν. τέτταρα δ' ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἀγνόσιος ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗ- 21.
τος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. δεύτερον δὲ καιρὸν [6] φήσει γενέσθαι, ὃν ἡγόμεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ἕτος [7.8] ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. τρίτον δὲ, ὃν ἐπολεμοῦ- 24.
μεν χρόνον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. τέταρτον δὲ, τὸν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα δὲ κα-

4. αὐτοὶ πεπολίτευται] [Ita *Ald.*] legendum πεπολιτέυνται [voluit πεπολίτευνται] aut αὐτὸς πεπολίτευται. BRODAEVS.

αὐτοὶ πεπολίτευνται] Quaere de isto plurali. Infra, 386. 5. πότε αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι. Et 388. 16. ἐπινεύσατέ μοι τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Nam de Ctesiphontis administratione vbique silentium. Mecum Cod. *Ask.* atque vt excudit *H. Stephanus*, αὐτὸς πεπολίτευται. TAYLOR.

5. πρῶτον] ἕνα μὲν καὶ πρῶτον ἁπάντων. *Bern.* TAYL.

6. φησι] φήσει. MARKLAND.

7. ῥήτωρ] αὐτὸς οὗτος ῥήτωρ. Codd. *Mead.* et *Bern.* TAYLOR.

8. ad ὁ αὐτὸς addidi οὗτος. REISKE.

καταριθμησάμενος, ὡς ἀκήκοα, μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίᾳ τέτων τῶν τεττάρων αὐτοῦ
27. καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότε αὐτὸν ἐ τὰ βέλτιστα φημὶ τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κἂν μὴ θέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι, καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν, καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσειν ἀποκρίνασθαι. ἵν' οὖν
30. μήθ' ἕτος ἰσχυρίζηται, ὑμεῖς τε [10] προειδῆτε, ἐγώ τε [11] ἀποκρίνωμαι· ἐναντίον σοὶ τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν

περιε-

9. αὐτοῦ] καιρῶν αὐτοῦ κατηγορῶ. MS. *Mead.* Quod conſtructionem leuat, cum illud alterum duriuſculum, ὁποίου τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ. Sicut et illud etiam l. 9. ἀποκρίνωμαι ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν· in quo loco *Cl. Marklandus* malit ἀποκρίνομαί σοι ἐναντίον τῶν δικαστῶν. Impedita tamen, qualis nobis videatur, haec Conſtructio non tamen ſemper tentanda. Dico de ea cautela ad principium Orationis ſequentis. TAYL.

10. προειδῆτε] dedi προειδῆτε, et comma poſui poſt ἀποκρίνωμαι, qui coniunctiuus, haud ſollicitandus, aptus eſt e proxima ἵνα. nam apodoſis periodi incipit ab ἐναντίον, cum quo cohaeret ἀποκρίνομαι in indicatiuo verſu 34. tribus de cauſis ait ſe reſponſurum. 1) ne Demoſthenes nimis ferociat atque exſultet, argumentorum ſuorum robore fretus. 2) vt auditores praemuniat aduerſus calumnias et cauillationes aduerſarii. 3) vt dedecore ſilentii et ſuſpicione ſe liberet, nonnullis forſitan inſeſſura, ac ſi, vi veritatis victus, non ſit auſus, aut non potuiſſet aduerſarii criminibus occurrere. REISKE.

11. ἀποκρίνωμαι] Cod. *Mead.* habet ἀποκρίνομαι, et, ſi bene memini, manus etiam antiqua ad oram exem-

12. 13 περιεσᾶσι, καὶ τῶν Ελλήνων ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν 14 ὑπακόειν τῆσδε τῆς κρίσεως· ὁρῶ δὲ ἐκ ολί- 33.
γους παρόντας, ἀλλ' ὅσους ἐδεῖς πώποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους· ἀποκρίνομαι, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σε, ἃς σὺ διαιρῇ. κἂν οἵ τε θεοὶ θέλωσι, καὶ οἱ δικασταὶ ἐξίσε ἡμῶν ἀκέσωσι, κἀγὼ δύνωμαι ἀπε- 36.
μνημονεῦσαι, ἃ σοι σύνοιδα, πάνυ προσδοκῶ ἀποδείξειν τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τὰς θεὰς αἰτίας γεγενημένας, καὶ τὰς Φιλανθρώπους καὶ μετρίους τοῖς τῆς πόλεως 15. 16 πράγμασι χρησα-

plaris *Aldini*, in biblioth. Col. *Eman. Cant.* Reſtitue ergo, ἵν' οὖν μήθ' οὗτος — ὑμεῖς τε — ἐγὼ δὴ ἀποκρίνομαι κ. τ. λ. Deinde l. 13. poſt prolixiorem periodum, et nonnullas ambages, quas parentheſes vocant, reſumit, id quod neceſſe fuerit, ſententiam, — ἀποκρίνομαι, inquam, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου. Ita p. 388. l. 7. ἐὰν αὐτὸς — deinde l. 14. ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω. TAYLOR.

12. περισᾶσι] In Edit. *Stephanica* excudebatur περιεσᾶσι. TAYLOR.

13. περισᾶσι] bene habet. corrumpunt locum ſanum, graecaeque ſuam produnt inſcitiam grammaticae, qui περισᾶσι dant, quod ab hoc loco eſt alieniſſimum. Ego vero vitium hoc, non Wolfio, viro graecae grammatices peritiſſimo, ſed operis Baſileenſibus imputo. Quorum errorem non propagare, ſed tollere decebat Taylorum. REISKE.

14. ὑπακούειν] Forte ἐπακούειν, vt pag. 368. l. 7. MARKLAND.

15. πράγμασι] F. πταίσμασι. Nam de clade Chaeronenſi loquitur; poſt quam Philippo facile fuiſſet A-

17 χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυχημάτων ἁπάντων
39. Δημοσθένην 18 αἴτιον γεγενημένον. καὶ χρήσομαι τῇ
τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ἣν τέτταρα πυνθάνομαι ποι-
εῖσθαι μέλλειν. λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιρ-
οῦ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ
42. τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκό-
των πραγμάτων. καὶ 19 δὴ ἐπανάγω ἐμαυτὸν ἐπὶ
τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. ὑ-
μῖν γὰρ ἐξεγένετο ἂν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν προτέραν
ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν
62. 1. Ἑλλήνων, εἴ τινες ὑμᾶς εἴασαν, 20 περιμείναντας τὰς
πρεσ-

thenas euertere, itemque Alexandro, Thebis excisis. Et [pag. 387. l. 3.] περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων. WOLFIVS.

16. πράγμασι tuebor, quod vtroque modo huic loco satis bene conuenit, siue simpliciter et consueto modo pro *rebus* absolute accipiatur, siue proprie et restricte de turbidis atque aduersis. REISKE.

17. χρησαμένους] Ad χρησαμένους ἀνθρώπους addit Cod. *Bern.* TAYLOR.

18. αἴτιον γεγενημένον] Nihil auribus ingratius accidere potest, quam huiusmodi ὁμοιοτέλευτα. — τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους — τὸν Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Ergo siquis duas postremas voces rescindere velit, licebit sane, quantum per me poterit. TAYL.

19. δὴ] γρ. ἤδη in MStis *H. Stephani* et *Bern.* TAYL.

20. περιμείναντας] imo vero περιμείναντας. facillime potuit clausula vocabuli in concursu cum articulo τὰς intercidere. Alias pendebit μετασχεῖν. Illud autem, quod suadeo, si adscisces, cohaerebit cum μετασχεῖν. Si qui vos siuissent, exspectando reditum legatorum — participare consessum vniuersae Graeciae, h. e. e consiliis graecarum ciuitatum fructum percipere. Recte

πρεσβείας, ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ελλάδα, [21] παρακαλέντες ἐπὶ Φίλιππον, μετασχεῖν Ελληνικῆ συνεδρίᾳ, καὶ πρεσβύτος τε χρόνῳ παρ' ἑκόντων τῶν Ελλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν· καὶ τούτων ἀπεστερήθητε διὰ Δημοσθένην, καὶ Φιλοκράτην, καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν, συξάντες ἐπὶ τὸ [22] δημόσιον τὸ ὑμέτερον. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκέσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε ἀκρόασιν, ὥσπερ ὅταν περὶ χρημάτων ἀνηλωμένων διὰ πολλῆ χρόνῳ καθεζώμεθα ἐπὶ τὰς λογισμούς. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες [23]. κατὰ τῶν λογισ-

3. 6. 9.

in editione Wolfii comma cernitur post v. Φίλιππον. quod abest ab ed. Steph. v. paginae huius vers. vlt. et proximae 63. 21. REISKE.

21. παρακαλοῦντες ἐπὶ Φ] Sic ordino, παρακαλέντες sc. τοὺς Ελληνας μετασχεῖν Ελληνικοῦ συνεδρίου ἐπὶ Φίλιππον. Siquis legat παρακαλοῦντες καὶ Φίλιππον μετασχεῖν Ελληνικοῦ συνεδρίου, videtur παρ' ἰσορίαν εἶναι. Aretinus: *Vos quidem legationes, quas eo tempore per Graeciam miseratis ad communem societatem contra Philippum suadendam, exspectare*, etc. Melanchtho: *ad societatem suadendam aduersus Philippum.* Perionius: *vt omnes ad conuentum Graeciae contra Philippum celebrandum sollicitaretis.* Sic inferius ὅπως μὴ περιμείνητε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλέντες ἐπὶ Φίλιππον. WOLFIVS.

22. δημόσιον τὸ ὑμέτερον] *Remp. vestram.* BRODAEVS.

23. κατὰ τῶν λογισμῶν] bene habet. κατὰ hic loci, perinde est, siue pro *de* accipias, siue pro *contra* vel

24 λογισμῶν· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκε-
φαλαιωθῇ, ἐδεὶς 25 ἡμῶν ἐστιν ἕτω δύσκολος τὴν
φύσιν, ὅστις ἐκ ἀπέρχεται τεθ' ὁμολογήσας, καὶ
ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισ-
12. μὸς αἱρῇ. ἔτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν ποιήσασθε. εἴ
τινες ὑμῶν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἥκουσιν οἴκο-
θεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημο-
σθένης ἐδὲν πώποτε εἴρηκεν ὑπὲρ Φιλίππε, συσὰς
μετὰ Φιλοκράτες, ὅστις ἔτω διάκειται, μήτε
15. 26 ἀπογνώτω μηδὲν, 27 μήτε καταγνώτω, πρὶν
ἀκέσῃ· οὐ γὰρ δίκαιον· ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ διὰ βραχέων
ἀκέσητε ὑπομιμνήσκοντος τὲς καιρὲς, καὶ τὸ ψή-
φισμα παρεχομένε, ὃ μετὰ Φιλοκράτες ἔγραψε
Δημοσθένης, ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς
18. ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην πλείω μὲν γεγρα-
φότα ψηφίσματα [μετὰ] Φιλοκράτους περὶ τῆς
ἐξαρ-

aduerſus. Siniſtra ſuſpicantes de rationibus a ſeruis vel villicis noſtris exhibitis. vel *aduerſus eas.* λογισὴς non vſurpatur, niſi de magiſtratu ſic dicto. REISKE.

24. λογισμῶν] Forte, λογισῶν. MARKLAND.

25 ὑμῶν] Lege ἡμῶν, propter καθεζώμεθα et ἐρχόμεθα. MARKLAND. Similiter *Stephanus*, qui modo, 388. 7. ἐγκαταλαμβάνῃ. TAYLOR.

26. Affirmet — neget] Mala certe Verſio vocabulorum, ἀπογνώτω et καταγνώτω. *Is neque abſoluat, neque condemnet:* Lambinus, et Venetus anonymus. *Ne aſſolua, ne condanni niente prima, che egli habbia vdito.* Ferrus. TAYLOR.

27. μηδὲν] malim μηδενὸς. *neminem neque abſoluat, neque condemnet.* REISKE.

[28] ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερβολὴν δὲ αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ ἰὼς [29] παρ' ἐκείνε

28. ἐξ ἀρχῆς] Vide, quae adnoto ad illam *Demosthenis*, quae sequitur, pag. 477. l. vlt. TAYLOR.

29. παρ' ἐκείνου] Desunt in membranis *H. Stephani*. TAYLOR.

Videtur et hoc παρ' ἰσχρίαν, nisi ad decretum illud referatur, licere Philippo caduceatores et legatos huc mittere. Aretinus: *nec exspectasse legatos.* τὸ, παρ' ἐκείνου omisit. Melanchtho: *et reditum legatorum nostrorum ab illo non exspectasse.* Perionius: *Philippique legatos non exspectasse.* Quid vero, si τὸ, οὐκ ἀναμείναντα quispiam adiuerit? et τὸ, κεκολακευκότα etiam ad τοὺς τούτου πρέσβεις referendum sit? Sequitur enim [pag. 389. l. 11.] καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι, τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν. Vnde certe apparet, legatos illius adfuisse. Sed [390, antepen.] ἵνα, φησὶν, ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ἡμᾶς οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, et, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν. WOLFIVS.

Nihil certius quam receptae lectionis labes et depravatio. Certum est, inquam, nihil hic dici de legatis Philippi *exspectandis*, qui *aderant:* Aeque certum est, multa dici in vtraque hac Contentione, (tum hac, tum illa π. Παραπρεσβ.) saepe, inquam, et subinde dici, quod *pacem suaderet Demosthenes, antequam rediissent legati* Athenienſium (non Philippi) *quos Ciuitas ad sollicitandam Graeciam miserat.* Id, quod omni dubio procul *Aeschines* in hoc loco exagitat. Festinauit Demosthenes, si aduersario fides sit adhibenda, accelerabat pacem, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσησθε τὴν εἰρήνην pag. 391. l. 2. Hi nimirum erant legati, quos Demosthenes exspectari noluit: ὅπως μὴ περιμείνητε

30 ἐκείνȣ πρέσβεις ȣ̓κ ἀναμείναντα, αἴτιον δὲ γε-
21. γονότα τῷ δήμῳ τȣ̃ μὴ μετὰ κοινȣ̃ συνεδρίȣ τῶν Ελ-
λήνων
τȣ̀ς πρέσβεις, ȣ̓ς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, vt ait *Aeschines*, p. 389. penult Rursus, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βȣλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τȣ̀ς πρέσβεις τȣ̀ς ὑμετέρȣς. 391. 7. Ita etiam, pag. 387 l. 7. εἴ τινες ὑμᾶς εἴασαν περιμεῖναι τὰς πρεσβείας, ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες — εἰς τὴν Ελλάδα, παρακαλȣ̃ντες ἐπὶ Φίλιππον. Et similiter, pagg. 259 et 260. Lego ergo, καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ τȣ̀ς παρ' ἐκείνȣ πρέσβεις, τȣ̀ς δὲ ὑμετέρȣς πρέσβεις ȣ̓κ ἀναμείναντα, cetera. Millies hac chorda oberrant MSti. Librarius, inter describendum, non ad istarum duarum vocum [πρέσβεις — πρέσβεις] eam, quam debuit, oculum coniecit, sed priori subiecit, quae subiecisse oportuit posteriori. Sane lectio, quam ex suis Codd. produxit *Stephanus*, vbi legitur — Φίλιππον, καὶ τοὺς πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, textum complanare et expedire potest, sed Auctor in hoc loco non est decurtandus. Vide loci πληροφορίαν, et quam Rhetores vocant αὔξησιν, siue amplitudinem! Vide, vt crimen crimini exaggerat et coaceruat! Non potuit, me vide, *adulationem* istam tacere, quam praestitit Demosthenes erga Philippi legatos. Et tamen id omne obruitur, si lectionem *Stephanicam* admiseris. Interea ILLE, qui παρ' ἐκεῖνον substituit, et *contra Philippum* interpretatur, nescit quid sit Graece scire. TAYLOR.

30. παρ' ἐκείνου] perquam est probabilis, fatebor enim, suspicio, siue ea Wolfii, siue Taylori est. videtur tamen vulgata quoque defendi posse, si sic accipiatur. Demosthenem non exspectasse donec Philippus vltro legatos de pace Athenas mitteret, sed ipsum anteuertisse, subornatis quibusdam, qui in Macedo-

λήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔκδοτον δὲ Φιλίπ-
πῳ πεποιηκότα Κερσοβλέπτην τὸν Θρᾴκης βασι-
λέα, ἄνδρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῇ πόλει· ἐὰν
ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δεήσομαι ὑμῶν μετρίαν 24.
δέησιν, ἐπινεύσατέ μοι πρὸς θεῶν τὸν πρῶτον τῶν
τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι.
λέξω δὲ, ὅθεν μάλιστα παρακολουθήσετε. ἔγραψε
Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκας, καὶ
πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας. 27.
τοῦτο [31.32] τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. ἦκον
οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γρα-
ψάμενος, [33.34] ἀπελογεῖτο * δὲ Φιλοκράτης, συναπ-
ελογεῖτο δὲ καὶ Δημοσθένης. ἀπέφυγε Φιλοκρά-
της. μετὰ ταῦτα ἐπῆει ὁ [35] χρόνος, Θεμιστοκλῆς 30.
ἄρχων.

niam mitterentur, et Philippum ad pacem ineundam inuitarent. REISKE.

31. δὲ] τοῦτο τὸ ψήφισμα exhibuit *Stephanus*. TAYL.

32. τοῦτο δὲ ψήφισμα] sic legitur in editt. Wolfii et Taylori. recte in Aldina et Stephanina τοῦτο τὸ ψήφ. quod reuocaui. Siue commentum illud fuit Wolfii, siue error operarum Basileensium, non debebat certe propagari. REISK.

33. ἀπελογεῖτο Φιλοκράτης] In Oratione *falsae legationis* scripsit, eum decumbentem patrocinio Demosthenis vsum. Sic inconstantia leuatur auctoritas, nec vllum mendacius animal prauis agitato affectibus et impudenti oratore. WOLFIVS.

34. ἀπελογεῖτο Φιλοκράτης] interposui δὲ de meo. REISKE.

35. post ὁ χρόνος deesse videtur τῶν ἀρχαιρεσιῶν. *comitiorum*. REISKE.

ἄρχων. ἐνταῦθα εἰσέρχεται βλευτὴς εἰς τὸ βουλευτήριον Δημοσθένης, ἔτε λαχὼν, ἔτε [36] ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς; [37] πριάμενος, ἵν' εἰς [38.39] ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι, καὶ πράττοι

36. ἐπιλαχὼν] *neque forte, neque subsortito.* Vide *Etym. M.* in v. Επιλαχών. BRODAEVS.

37. πριάμενος] *Harpocratio* quidem, qui hunc locum Auctoris nostri citat, tuetur eam vocem. Verum *Aeschines* nusquam alibi, vbi hanc rem tangit, de largitione aut illiusmodi corruptela: vbique ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι. Vide p. 366. l. 7. Et inferius, 393. 11. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθεζόμενος, βλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. Miror igitur, ni tale aliquid et in hoc quoque loco intelligendum sit. TAYLOR.

38. ὑποδοχὴν] Non necesse est mutare in ἀποδοχήν. Est enim ὑποδοχὴ quasi ὑπηρεσία καὶ διακονία. Aretinus: *eo tempore Demosthenes in concilium recipitur, non sortitione aliqua, sed ex composito locum illum mercatus, vt cuncta pro Philocrate ministraret.* Melanchtho: *nec senator, nec senatorii vicarius sorte ductus, sed subornatus et conductus, vt per omnia Philocrati adstipularetur.* Perionius: *hic senator Demosthenes in Senatum venit, nec sorte cooptatus, nec allectus, et suffectus, sed coitione, vt omnia et dicat et faciat Philocratis causa.* Meletus: *hic Demosthenes ingreditur in curiam, neque sorte designatus senator, neque subsortito allectus, sed factione honorem emens.* Τὸ λαχὼν significat priorem sortem, τὸ ἐπιλαχὼν, posteriorem. Vt si prior aut ob aliquam causam in senatum admissus non fuerit, aut obierit, aut vltro cesserit, in eius locum succedat posterior. Est et apud *Ciceronem, Subsortiri iudicem*, et *Subsortiri in alicuius locum.* WOLFIVS.

39. ὑποδοχὴν] praeferam equidem ἀποδοχὴν, tam-

Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. νικᾷ γὰρ ἕτε- 33.
ρον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἑλέσθαι
δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον,
ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο [40] πρέσβεις αὐτοκράτορας
πέμπειν [41] ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθέ-
νης. κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης, 36.
καὶ [42.43] ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε,
καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ
κήρυκι

etsi a Wolfio improbatum. *quo diceret ageretque omnia, quae Philocrati probarentur*, aut sic, *quo nihil non ageret diceretque, quo causa Philocratis populo approbaretur.* Fuit et alia lectio in libris, ὑπεκδοχήν. vid. libell. variantium lectionum. quae si admittatur lectio, sententia eius erit haec: quo omnia ageret velut histrio quidam Philocratis, secundas ab eo partes et vicarias agens, ibi incipiens, vbi ille desineret. REISKE.

40. πρέσβεις αὐτοκράτορας] Aretinus: *vt legatos suos cum potestate huc mitteret.* WOLFIVS.

41. ὑπὲρ] περὶ τῆς εἰρήνης nuper, sc. pag. posteriori, l. antepen. ὑπὲρ infra 391. 14. περὶ 392. 10. Ita iactantur hae Voces. Vid. *Demosth. de Cor.* pag. 474. l. antep. Verum animaduerti velim, non solum ab imperitis librariis aliquando solere inter se permisceri, verum etiam facile inter se permutari quoad significationem. Ita apud Latinos DE et PRO. TAYLOR.

42. ταῦτα] [vt *Ald.*] Scribe, καὶ ταὐτὰ, *eadem, atque alii legati.* BRODAEVS.

ταῦτα legendum, pro τὰ αὐτά. WOLFIVS. Voluit ταὐτὰ, omni dubio procul. TAYLOR.

43. καὶ ταὐτὰ] forte ἐδὲ est interponendum. REISKE.

κήρυκι 44. 45 τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσ-
βεσιν, ἀκόλουθα γράφων Φιλοκράτει. ὁ μέν γε τὴν
39. ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ δεῦρο 46 κήρυκα, καὶ πρέσβεις
πέμπεσθαι· ὁ δὲ, τῇ πρεσβείᾳ 47 σπένδεται. τὰ
48 δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν
νοῦν. ἐπράττετο γὰρ ὑπὸ τοὺς ἄλλους πρέσβεις
49 τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μετα-

 βολῆς

44. τῷ ὑπὸ τοῦ Φ.] [vt Editi] S. πεμφθέντι. Sed malim ἀπὸ, ἢ παρά. WOLFIVS.

45. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου] aut πεμφθέντι est addendum, aut ὑπὸ cum παρὰ commutandum. Nam ὑπὸ sic nude poni non solet, vt παρὰ solet. Verum video nunc a Wolfio iam id occupatum, et παρὰ exhibitum, quod etiam Taylor seruauit. REISKE.

46. κήρυκας] malim κήρυκα in singulari. Nam et de vno modo praecone praecessit facta mentio, neque solebant legationibus nisi singuli praecones addi. REISK.

47. σπένδεται] σπένδεσθαι MS. *Steph.* TAYLOR.

48. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut Articulus abundat, vt saepe, aut est Αντίπτωσις, pro τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα προσέχετε τὸν νοῦν. WOLFIVS.

Aut τοῖς leg. videtur, aut seruato τὰ sic leg. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα. Erit haec aposiopesis, abrupta et in semet ipsa exspirans, imperfecta relicta oratio. Quasi subaudiatur ὁρᾶτε. *Insecuta autem* — scil. *spectate.* tum breuis insequitur sententia quodammodo parenthetica. ἤδη γάρ μοι σφ. πρ. τ. ν. *attendite his animum.* ἐπράττετο γὰρ — REISKE.

49. τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας] Voces τὰ πολλὰ cum συκοφαντηθέντας copulandae. BRODAEVS.

τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας. *Coisl. Mead. Reg.* 1. et 2. et sine puncto. TAYLOR.

βολῆς ὑπὸ Δημοσθένες, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην 42.
καὶ Δημοσθένην· εἰκότως, τὸς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, 50 ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας· πρῶτον μὲν, ὅπως μὴ 51 περιμείνητε τὸς πρέσβεις, ὃς ἦτε ἐκπεπομφότες, 52 παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ 63. 1.
ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. δεύτερον δ', ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει 3.
τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτὸς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένας ποιεῖσθαι. τρίτον δὲ, ὅπως Κερσοβλέπτης ὁ Θρᾴκης βασιλεὺς μὴ ἔσαι ἔνορκος, μή- 6.
τε μετέ-

Haud equidem τοὺς repudiem, sed sic adsciscam, vt τὰ πολλὰ seruato, subiiciatur τοὺς συνοφ. REISKE.

50. ἅμα δὲ] Solennius est multo et vsitatius, ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. TAYLOR.

51. περιμείνητε] γρ. περιμενεῖτε. ἔτω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον, ὅπως ψηφιεῖσθε. STEPHANVS. περιμενεῖτε etiam Cod. *Bern.* TAYLOR.

52. παρακαλοῦντες] Forte, παρακαλοῦντας, vt p. 391. l. 5. Vbi παρακαλοῦντες ad οἱ πρέσβεις refertur, vt hic παρακαλοῦντας ad τοὺς πρέσβεις. Et ita clare in Orat. π. Παραπρεσβ. p. 359. Supra tamen, p. 387. l. 8. legitur παρακαλοῦντες, et ad *Atheniensis* pertinet, seu *vos*. MARKLAND.

Et modo etiam, p. 390. l. 4. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ergo nihil muto. TAYLOR.

τε μετέσαι τῆς συμμαχίας, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ. παρηγγέλλετο δὲ ἐπ' αὐτὸν ἤδη [53] στρατεία. καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνούμενος ἐκ ἠδίκει· πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα· οἱ δὲ ἀποδόμενοι καὶ [*54.55] κατακοινώσαντες τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. ὁ γὰρ μιταλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι, καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Αλεξάνδρε, γράφει ψήφισμα, τὰς καιρὰς τῆς πόλεως ὑφαιρούμενος, ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι τὰς πρυτάνεις τῇ ἑβδόῃ ἱσαμένε τὸ Ελαφηβολιῶνος μηνὸς, ὅτε ἦν τῷ Ασκληπιῷ ἡ θυσία,

53. στρατιά.] γρ. στρατεία *Bern. Reg.* 2. et MSS. *H. Steph.* Similiter infra 399. 16. TAYLOR.

54. κατακοινωνήσαντες] Referri potest ad conspirationem Philocratis et Demosthenis, qua imminutae sunt opes Reip. Verum quid si κατακερματίσαντες? Aretinus: *sed qui vendebant et viris ciuitatis prodebant.* Melanchtho: *qui patriam vendiderunt, ac prodiderunt.* Perionius: *Ii autem, qui fidem suam precio addicebant, ciuitatisque iura prodebant.* Meletus: *At illi, qui vendebant, et cum eo communicabant reip. firmamenta, grauissimo supplicio erant digni.* WOLFIVS.

Infra legitur, p. 455. 4. προΐεσθε τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, eodem sensu. Male hic Interpres, *et praesidia publica* inter se *partiebantur.* Tu vero: *Communicabant* cum Philippo sc. TAYLOR.

55. κατακοινωνήσαντες] expuncta syllaba dedi de meo κατακοινώσαντες. Verbum κατακοινωνεῖν ne graecum quidem est. κατακοινοῦν autem est aliquid alicui impertire, cum eo communicare, participem eius rei

σία, καὶ ὅτ' ἦν [56] προαγὼν, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ὃ πρότερον ἀδεὶς μέμνηται [57.58] γενόμενον. τίνα πρόφασιν

eum facere. Quae significatio huic loco conuenit. REISKE

56. προαγὼν] τὸ τοῦ ἀγῶνος οἱονεὶ προοίμιον. Ceteri duo Interpretes hanc vocem praeterierunt. Perionius: *cum Aesculapii sacrum esset, et is, qui perficeret, adesset.* Fortasse legit ὁ προάγων, ἢ προαγαγών. Meletus: *et praeludium illo die fiebat.* WOLFIVS.

57. γενόμενόν τινα] [vt olim] Forte, γενομένην τινά. Sub. ἐκκλησίαν. Et [l. antepen.] ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ὑμᾶς [Aberat enim]. Et [p. 391. l. 16.] οὐκ ἐπιλελησμένοι. WOLFIVS.

γενόμενον retinuit *H. Stephanus* in sua Editione. Quod miror. In *Regio* 1. non male scribitur, ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γεγονός. τίνα —; Id quod sequitur etiam Cod. *Bern.* excepto quod habeat γενόμενον. Iam vero restitues mecum: ὅτε ἦν τῷ Ασκληπιῷ ἡ θυσία, καὶ ὁ προαγὼν, (ita enim est pungendum) ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ᾗ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην. τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; ἵνα, φησὶν — Vertas autem, *indicendam concionem, in* VIIIuum *diem Elaphebolionis, cum Aesculapii dies festus ageretur, et praeludia celebrarentur, in die, inquam, sanctio, quo nemo vnquam meminit concionem haberi. Quo autem praetextu? Scilicet, vt vbi aderint legati* cetera. Ita Italus Interpres: *Che scusa hauendo egli trouato?* TAYLOR.

58. ᾗ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενόν τινα. πρόφασιν ποιησάμενος, ἵνα] sic exhibet h. l. editio Stephani, cuius lectionis nihil mutauit Wolfiana, a Tayloro reddita, praeter hoc vnum, quod γενομένην dedit, quasi ad ἐκκλησίαν redeat. Mihi visum potius fuit primum vocabulum ᾗ cum ὃ permutare, γενόμενον seruare, et aliter interpungere. ὃ *quod*, vt scil. concio in

15. σιν ποιησάμενος; ἵνα, φησὶν, ἐὰν ἤδη [59]. [60] παρῶ-
σιν οἱ τῦ Φιλίππυ πρέσβεις, βυλεύσηται ὁ δῆμος
ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς Φίλιππον πρέσβεων· τοῖς
ἔπω παρῦσι πρέσβεσι προκαλαλαμβάνων τὴν ἐκκλη-
18. σίαν, καὶ λὲς χρόνες ὑμῶν ὑπολεμνόμενος, καὶ τὸ πρᾶγ-
μα κατασπεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων,
ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι
ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι,
ἦκον οἱ τῦ Φιλίππυ πρέσβεις· οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπε-
21. δήμεν, παρακαλῦντες τὲς Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον.
ἐνταῦθα ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, ἐν ᾧ
γράφει, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμ-

diem festum indiceretur, *nemo ante factum meminit*, γενόμενον. tum subiecit orator interrogationem. *τίνα πρόφασιν ποιησάμενος? quanam ille vsus praetensione?* respondet statim. *ἵνα, φησὶν, — vt scilicet, sic enim ait* — REISKE.

59. *παρῶσιν ὡς οἱ κ. τ. λ.*] *τ. δ. παρῶσιν οἱ τῦ Φιλίππυ.* Τινὲς δὲ, *παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ τῦ Φ.* STEPHANVS.

ὡς ὑμᾶς] Vtraque vox deest in *Coisl.* in *Reg.* 1. et 2. et in *Mead.* Et recte abesse possunt et debent. Ostendam, vnde profecta. Variabant, sc. exemplaria antiquiora. Nonnulla enim

ἵνα, ἐὰν ἤδη παρῶσιν

Alia interea *ὡς, ἐὰν ἤδη παρῶσιν*

Deinde, *ἵνα. γρ. ὡς.* Ad nos ergo delatum vtrumque: et *Wolfius*, nescius, quid rei ageretur, addidit *ὑμᾶς* ex penu proprio. TAYLOR.

60. *παρῶσιν οἱ*] In Aldina et Stephanina intergestum legitur *ὡς*, cui deinde de suo *ὑμᾶς* assuerat Wolfius. vtrumque vocabulum deleui. REISKE.

μαχίας ὑμᾶς βουλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τὰς πρέσβεις τὰς ὑμετέρας, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀκέσατε τῶν ψηφισμάτων. „Ψηφίσματα.„ Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρελήλυθε τὰ Διονύσια, [61.62] ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη [63] δόγ- 24. 27. μα τῇ

61. ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] ἐγίνοντο διτταὶ ἐκκλησίαι, nisi legatur, ἐγίνοντο μὲν αἱ ἐκκλησίαι. MARKLAND. ἐγίνοντο δὴ αἱ ἐκκλησίαι coniecit STEPHANVS.

62. Locus hic bene habet. neque Stephanum, neque Marklandum hic audio. Mutandum si quid sit, velim μὲν post παρελήλυθει addi. Verba ἕ τὰ κεφάλαια vsque ad Δόγμα συμμάχων versu 39. parenthesi includenda, aut saltim pro parenthetis habenda sunt. Nam sententiae apodosis seu absolutio est in verbis τέτῳ τῷ δόγματι versu 39. REISKE.

63. δόγμα] Inter δόγμα et κοινὸν, quae separari aegre patiuntur, intercedunt voces, quas vidi importunissimas, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα. Quae si vllo modo necessariae videbuntur, attamen non illo in loco. Sed nullibi erunt tolerandae. Supra dixit, *duas indici Conciones: vnam* XVIII., *alteram* XIX. *Elaphebolionis. In priore recitatum erat decretum commune sociorum.* Confer eandem Historiam narratam ab *Aeschine* in π. Παραπρεσβ. pag. 260. Iam inficetum illud Monitum, et in loco alieno positum, et quo nemini opus esse potuit, (sc. priorem istam Concionem τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) putesne posse esse ab *Aeschine*, an potius a manu mala Librarii, marginalem glossam interpolantis? At, ais, quo pacto *eam* potissimum sedem occupauit? Nimirum si concedas lineam in MSto, (vti in nostro exemplari pariter accidit) desinere posse in v. δόγμα, tum

μα τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, κοινὸν τῶν συμμάχων, ἃ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν [64] ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βεβουλεύσασθαι, τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν, ἐκ
30. [65] ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ [66] καὶ τὴν εἰρήνην [67] ἀναγκαιοτέ-

ad eius latus exarari notulam illam celeberrimam ita videbis fieri:

— Ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα τῇ ὀγδόῃ κοινὸν τῶν συμμάχων — ἐπὶ δέκα.

Porro autem neque refecanti similem me esse dixeris, si expungerem etiam ista τῶν ἐκκλησιῶν in linea superiori. Nam his omnibus deletis, vide, quam nitide tota procedat Oratio: Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρελήλυθε τὰ Διονύσια, ἐγίνοντο δίτται ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. Nihil hic adiicere potes, quod non erit superfluum et lamentabile. Anne necesse habuerunt Aeschinis auditores, vt admonerentur illud προτέρᾳ foeminini esse generis, et penderc in syntaxi a voce ἐκκλησία, siue, quod perinde est, τῶν ἐκκλησιῶν? Anne exspectabant iidem, vt ingeminaret, quo die prior concio haberetur, cum vix trium linearum interuallo illud declarauerit? Vix vnquam vidi orationem a glossatoribus tam misere funestari. TAYLOR.

64. ὑπὲρ εἰρήνης] Melius in περὶ Παραπρεσβ. pag. 260. haec concipiuntur, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βεβούλεσθαι. MARKLAND.

65. ἐπιλελησμένοι] [Ita enim *Ald.*] Restitue ἐπιλελησμένοι. BRODAEVS

66. καὶ aut deleri velim, aut cum γὰρ mutari, quod tum eleganter redundabit. REISKE.

67. ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω] idem est, ac si dixisset, ἀναγκαίαν μὲν, οὐ καλὴν δέ. REISKE.

καιοτέραν ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτα ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν [68] ἐν τῷ δόγματι, ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ 33. μετέχειν τῶν ὅρκων, καὶ τῶν συνθηκῶν, δύο μέγιστα [69] προκαταλαμβάνοντες· πρῶτον μὲν [70] [ἕν] τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου ταῖς τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν γενέσθαι παρασκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν [71] τῇ πόλει μετὰ κοινῆς συνεδρίου 36. κτώμενοι, ἵν', εἰ παραβαίνοιντο αἱ συνθῆκαι, μὴ μόνοι, μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν. ἃ νῦν ὑμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε. „Δογμα συμμαχων.„ Τούτῳ τῷ δόγματι συνει- 39. πεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορῆντες. καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰληφὼς, ὡς ἔσαι μὲν εἰρήνη, περὶ δὲ συμμαχίας [72] ἀκ ἄμεινον εἴη, διὰ

τὴν

68. ἐν tametsi ferri queat, abesse tamen malim. REISKE.

69. προκαταλαμβάνοντες] malim breuius et simplicius προλαμβ. Vulgati enim sententia ab hoc loco est aliena. Recurrit paulo post versu penult. vero, qui illi inest, sensu, et oportuno loco. REISKE.

70. οὖν malim abesse, et vncis inclusi. REISKE.

71. post τῇ πόλει videntur haec ferme deesse τῇ ἐπικοινώσει τῆς συμμαχίας *communicatione societatis in bellis*. REISKE.

72. ἀκ ἄμεινον εἴη] ἀ συμφέρειν. WOLFIVS.

42. [73] τὴν τῶν Ελλήνων παράκλησιν, βελεύσασθαι· ἔξαι δὲ κοινῇ μετὰ τῶν Ελλήνων ἁπάντων. νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐνταῦθα δὴ [74] προκαταλαμβάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, ἐδενὶ τῶν ἄλλων παραλιπὼν λόγον, οὐδὲν
64. 1. ὄφελος ἔφη τῶν χθὲς εἰρημένων εἶναι λόγων, ἐὰν [75] ταῦθ' οἱ Φιλίππε μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις, ἐδὲ γινώσκειν ἔφη τὴν εἰρήνην, ἀπέσης συμμαχίας.
3. ἐ γὰρ ἔφη δεῖν· καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τῶ λέγοντος ἅμα καὶ τῶ ὀνόματος· [76] ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, ἐδὲ τὰ τῶν Ελλήνων ἀναμένειν μελήματα, [77] ἀλλ' ἢ πολεμεῖν

73. διὰ τὴν τῶν E.] S. ἐπὶ τὸ μετασχεῖν τῆ Ελληνικῆ συνεδρίᾳ. WOLFIVS.

74. προκαταλαμβάνων] Hoc Demosthenes Aeschini obiecit: Aeschines negauit posteriore conuentu conciones vllas esse habitas. Ita aut alteruter mentitur, fretus obliuione et socordia Athenienſium. WOLFIVS.

75. ἐνταῦθ' οἱ Φ.] Forte, λόγων, ἐὰν ταῦθ' οἱ Φιλίππε μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις. WOLFIVS.

Ita locum male sanum in Exemplaribus *Aldinis* tractat Vir doctus. Felicius sane et ingeniosius multo, quam *H. Stephanus*, qui legit εἰ ταῦθ' οἱ Φιλ. πρέσβεις. Sed audiamus *Brodaeum* quoque. TAYLOR.

ἐνταῦθ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Et pro οἱ Φιλίππου legendum εἰ Φιλίππου. BRODAEVS.

76. ἀποῤῥῆξαι] Vide *Brodaeum* IV. *Miscell.* 26. TAYL.

77. ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς] S. τοὺς Ελληνας δεῖν. *Melanchtho* ad Athenienſis τοὺς αὐτοὺς retulit: *Sed ſolos nos*, etc. Sic et Meletus: *Sed aut bellum gerere nos ipſos, aut pacem facere ſine aliis.* WOLFIVS.

λεμεῖν αὐτὸς, ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. καὶ τε-
λευτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα [78] καλέσας Αντίπατρον, ἐρώ- 6.
τημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲν, ἃ ἐρήσεται, προδι-
δάξας δὲ, ἃ χρὴ κατὰ τῆς πόλεως ἀποκρίνασθαι·
καὶ τέλος ταῦτα ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ [79] προβιασα-
μένα τὸν Δημοσθένης, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντος
Φιλοκράτης. ὃ δὲ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπ-
την, καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, 9.
καὶ τοῦτ' ἔπραξαν [80] ἕκτῃ φθίνοντος τοῦ Ελαφηβο-
λιῶνος μηνὸς, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσ-
βείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους, Δημοσθένην. ὁ γὰρ μι-
σαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν ἔτος ἑπτωρδὶς
[81] ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἑξὸν μηδὲ ἅπαξ, ὁ 12.
νυνὶ

78. παρακαλέσας] Ista Compositio non est huius loci. Lege cum *Mead.* MSto ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Αντίπατρον. Infra tamen legitur sine litura, p. 402. l. 4. τελευτῶν ὀνομασὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνειπεῖν ἠξίου. Verum nihilominus haec tantum inter se distant, quantum *Vocare* et *Aduocare*. Vt male hanc vocem hic *Wolfius* interpretatur. TAYLOR. Deleui praepositionem παρά. REISKE.

79. προβιασαμένου] acriter si quis contendat, defendi possit, hactenus, quod πρὸ multis in verbis compositis *in* vel *versus partem anteriorem* significet, locoque τῆ πρὸς a poetis vsurpetur. malim tamen προσβιασαμένου, quod est vsitatius. creberrimi autem vsus et proprium in hac re est verbum προσβιβάζειν, quo Noster etiam p. 67. 2. vtitur. REISKE.

80. ἕκτῃ φθίνοντος] Non est Dies XXVItus, vt *Wolfius* vertit. Sed haec sunt peruulgatissima. TAYLOR.

81. 11. ἐπρέσβευσεν ἐν μακεδονίᾳ] Schedae Scrimge-

γυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπτύειν. εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῇ ἕκτῃ λέγω, [82.83] καθεζόμενος, βελευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἔκδοτον Κερσοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτες ἐποίησε. λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φι-
15. λοκράτης ἐν ψηφίσματι [84] μετὰ τῶν ἄλλων γραμ-

ri, quarum neſcio quae et quanta ſit auctoritas, dant ἐπρ. εἰς Μακεδονίαν. non male, et amplecterer, ſi codices boni ſuffragarentur. Sed poteſt vulgata quoque defendi, ſi ἐπρ. interpreteris, *legatum egit*. REISKE.

82. καθεζόμενος] γρ. προκαθεζόμενος in MSS. *Stephani* et *Bern.* TAYLOR.

83. καθεζόμενος] volunt προκαθεζ. in quo cum MStis Stephani ſchedae quoque Scrimgeri conſentiunt. Sed bene habet vulgata, primum ideo, quod, iſto quidem ſenſu, quem ineſſe volunt vocabulo προκαθέζεσθαι, non ſic dicitur, ſed προεδρεύειν. tum, quod καθέζεσθαι h. l. torporem, ſegnitiem, ignauiam, ſupinitatem ſignificet in committendo ſcelere ignominioſo, prodendo ſcil. amico et ſocio P. A. Poteſt quoque καθέζεσθαι h. l. ſimpliciter *aſſidere*, *intereſſe conuentui*, ſignificare, vt ſtatim poſt ἐκ ἐκάθητο σύνεδρος. REISK.

84. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων] ferrem, ſi legeretur μετ' ἄλλων γραμμ. ſine articulo, vt ſententia eſſet, vna cum aliis clauſulis, quas Philocrates furtim, iniuſſu populi, eoque inſcio, praeter fas, ſecus atque ſcitum eſſet, auctoritate mere ſua, in formulam pacis immiſiſſet, vera falſis miſcens, etiam hanc clauſulam ſubiecit. nam hoc eſt παρεγγράφειν ſecus exarare atque oporteret. iniicere in ſcriptum ea, quae non liceat, in fraudem eius, cuius cauſa id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων ſubiecerat Philocrates haec, multum ab illis ad ſententiam diuerſa, τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio ſignificat de-

[85] γραμμάτων παρεγγράψας, ὁ δ' [86] ἐπιψηφίσας Δημοσθένης, ἐν [87] ᾧ γέγραπται, ἀποδῶναι τὸς ὄρ-

κους

putatos Graecorum, res ciuitatum Athenis procurantes, tametsi actu Athenis haud adsint, sed rure agant, aliisue rebus operam dent. Haec autem posterior, consiliarios Graecorum actu ipso fungentes munere suo, confidentes atque deliberantes. Quapropter suspicor Aeschinem h. l. non γραμμάτων, sed κλεμμάτων dedisse. *una cum aliis furtis.* aut, *praeter alia furta.* Appellant Graeci κλέμματα, et pariter Latini *furta*, fraudes omne genus, facinora clandestina, quibus circumueniare, pecunia emungare, iuribus, honoribus, emolumentis multere, quaecunque obrepticia, insscio et inuito tibi fiant, abs te impetrentur et extorqueantur, quae tu non sis laturus, si scias, aut satis attendas. v. p. 68. v. 7. REISKE.

85. γραμμάτων] F. Πότερον, γράμμα τι παρεγγράψας? STEPHANVS.

γραμμάτων] F. σύγγραμμά τι, vt pag. 413. l. 7. πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι — σαφέστερον — σύγγραμμα γράφει. MARKLAND.

μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων τοῦτο παρεγγράψας. *Bern.*

86. ἐπιψηφίσας] Aretinus: *Demosthenes hoc ipsum decretum Philocratis sua sententia comprobauit. Res primo non fuit animaduersa.* Quam clausulam huc transtulit, cum sit initio apud Auctorem. λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης — Melanchtho: *idque Demosthenes approbauit.* Meletus: *Demosthenes vero insidiose assensus est.* WOLFIVS. Male omnes de voce ἐπιψηφίσας statuunt (Vide notata ad pag. 366.) vt infra quoque l. vlt. TAYLOR.

87. ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. MARKLAND.

κους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππε ἐν τῇδε τῇ
ἡμέρᾳ τὲς συνέδρες τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τοῦ
18. Κερσοβλέπτε σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο. γράψας δὲ
τὲς συνεδρεύοντας ὀμνῦναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ
συνεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῶν ὅρκων. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέ-
γω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράψας, καὶ
21. τίς ὁ ταῦτα ἐπιψηφίτας πρόεδρος. „Ψήφισμα.
Πρόεδρος.„ Καλὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν, ἡ τῶν δη-
μοσίων [89] γραμμάτων φυλακή. ἀκίνητον γάρ ἐςι,
καὶ

88. ἐ συνεδρεύοντα] ἐκ ἔχοντα σύνεδρον. BRODAEVS.

89. πραγμάτων] Forte γραμμάτων. Melanchtho: *publicorum actorum custodia.* Perionius: *negociorum rerumque publicarum custodia.* Τὰ δὲ πράγματα ἐκ ἂν φυλάττοιτο χωρὶς γραμμάτων. WOLFIVS.

Opinor γραμμάτων, vt pag. 375. l. 5. τὰ δημόσια γράμματα. Demosthenes ea appellat τὰ κοινὰ γράμματα, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. π. Παραπρεσβ. p. 158. Ita τὰ δημόσια γράμματα, De Cor. p. 489. l. 6. Iterumque ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. pag. 524. l. 10. Supra etiam, pag. 375. l. 5. αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ἐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. Et demum in Argumento Orat. *Demosthenis de Cor.* Κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρῷον εἰσάγειν, ἔνθα ἐςὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. MARKLAND.

Correxit etiam *Stephanus* in margine fuae Editionis. Correxit etiam in literis ad me datis, Vir doctiſſimus, et de hiſce ſtudiis propediem meriturus, *Ioannes Toup. Cornubienſis.* TAYLOR.

Dedi γραμμάτων, mirans cur Taylor, minores auctoritates aduocans, ad maiores, quae in promtu ef-

καὶ ὁ [90] συμμεταπίπτει τοῖς [91] αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βέλτιον ᾖ, συνιδεῖν τὰς πάλαι μὲν πονηρὰς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι χρηστάς. ὑπόλοιπον δέ μοι ἐστὶ τὴν κολακείαν αὐτῷ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γὰρ ἐνιαυτὸν βουλεύσας, ὀδημίαν πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε [92] μόνον, καὶ πρῶτον, [93] πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἐκάλεσε, καὶ [94] προσ- 24. 27.

κεφά-

sent, codicum Coisl. Reg. secundi et Meadiani non prouocarit. REISKE.

90. μεταπίπτει] Forte, συμμεταπίπτει. Et [p. 395. l. 6.] ὀδὲ ὁ τὰ φίλτατα. Et [l. 14.] φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας. WOLFIVS.

συμμεταπίπτει etiam, quod vulgatis *Aldi Stephani*que longe antecellit, ὁ πάνυ *Marklandus*: et MSS. *Coisl. Reg. 1. Bern.* et *Mead.* TAYLOR.

91. αὐτομολοῦσιν] *Qui nunc his, nunc illis partibus adhaerent.* BRODAEVS.

92. μόνον καὶ πρῶτον] Si *semel* id factum est, inutile est addi καὶ πρῶτον. Nam primum aliquid factum esse cum dicimus, significamus idem postmodum iterum atque iterum factitatum esse. Saltim verba sic struxisset, πρῶτον καὶ μόνον. Veruntamen solere Aeschinem haec duo hoc, quem vulgata dat, ordine copulare, constat e paginae huius versu 39. REISKE.

93. πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἔθηκε] verba haec, vitiose redundantia et amputanda, vncis incluseram. Sed praetuli ἐκάλεσε ex Helmstad, REISKE.

94. ἔθηκε] κέκληκε, vt paulo ante, et pag. 424. l. 5. MARKLAND.

Recta sane et proba sunt haec verba: Δημοσθένης γὰρ ἐνιαυτὸν βουλεύσας, ὀδημίαν πώποτε φανεῖται πρεσ-

κεφάλαια [95] ἔθηκε, καὶ [96] φοινικίδας περιεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, καὶ κολακείαν. καὶ ὅτε ἀπήεσαν εἰς [97] Θήβας, 30. ἐμισθώσατο αὐτοῖς [98] τρία ζεύγη ὁρικά, καὶ τοὺς πρέσβεις πρὸπεμψεν εἰς Θήβας, [99] καταγέλασον τὴν πόλιν ποιῶν. ἵνα δ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μείνω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς πρεσβείας. 33. „Ψήφισμα.„ Οὗτος τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικοῦτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκό-

πων, βείαν εἰς πρεσβείαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον. Recta haec, inquam, fana et fincera: addo etiam perfpicua, neque indigent futili illo adnotamento, quod ad poftremas voces adleuit homo quispiam male feriatus, nempe ad τότε μόνον καὶ πρῶτον. N. B. πρέσβεις εἰς πρεσβείαν κέκληκε. TAYLOR.

95. προσκεφάλαια] Vid. *Poll.* VI. 1. et not. ad locum. TAYLOR.

96. φοινικίδας] *puniceos tapetas.* BRODAEVS.

97. εἰς Θήβας — τὰς πρέσβεις] Iterum in vtroque articulo fentio malam manum imperiti et nimium diligentis Scholiaftae. Et mecum fentiet quoque eruditus lector, ftatim vbi locum purum putum repraefentabo, omiffis iis ineptiis: Scil. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον — καὶ ὅτε ἀπήεσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὁρικά, καὶ πρὸπεμψεν εἰς Θήβας. Quis patietur ingeminari, εἰς Θήβας — εἰς Θήβας — τοῖς πρέσβεσιν — τὰς πρέσβεις? Quae neque gratiam habent, neque neceffitatem. TAYLOR.

98. τρία ζεύγη ὁρικά] Locum adducit et explicat *Harpocratio* in v. TAYLOR.

99. ἐγκαταγέλασον] malim εὐκαταγ. REISKE.

πων, τῶν παρὰ Χαριδήμȣ, πυθόμενος τὴν Φιλίπ-
πȣ τελευτὴν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας [300] ἑαυτῷ
[1] ἐνύπνιον, κατεψεύσατο, ὡς ȣ̓ παρὰ Χαριδήμȣ τὸ
πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ παρὰ τȣ̃ Διὸς, καὶ 36.
τῆς Αθηνᾶς, ȣ̓ς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκῶν, νύκτωρ φη-
σὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι
προλέγειν. [2.3] ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς
αὐτῷ

300. ἑαυτῷ] id est ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. *apud semet*, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. *in suum commodam.* aut deest συμβὰν *insomnium*, *quod sibi obuenisset.* REISKE.

1. ἐνύπνιον] Vide *Plutarch.* in *Demosthene.* BROD.

2. ἑβδόμην ἡμέραν] ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ legit Cod. *Mead.* Nescio sane, annon melius. Ceterum hanc historiolam tangit praeterea *Plutarchus in libro consolatorio ad Apollonium.* Verba describo: Τȣ̃τον ζηλῶσαι λέγεται καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, τὴν μόνην καὶ ἀγαπητὴν ἀπολέσαντα θυγατέρα, περὶ ἧς φησιν Αἰσχίνης, κατηγορεῖν αὐτȣ̃ δόξας, ταυτί. ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, ςεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβὼν, ἐβȣθύτει, καὶ παρηνόμει, τὴν μόνην ὁ δείλαιος, καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειπȣ̃σαν ἀπολέσας. ȣ̓τος μὲν ȣ̓ν ῥητορικῶς προθέμενος αὐτοῦ κατηγορῆσαι, ταῦτα διεξῆλθεν, ἀγνοῶν, ὅτι διὰ τούτων αὐτὸν ἐπαινεῖ, τὸ πενθεῖν παρωσάμενον, καὶ τὸ φιλόπατρι πρὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδειξάμενον. Rursus in *vita Demosthenis*, Καὶ προῆλθεν ὁ Δημοσθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον, ἐςεφανωμένος, ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτȣ̃ τεθνηκυίας, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, λοιδορῶν ἐπὶ τȣ́τῳ, καὶ κατηγορῶν αὐτȣ̃ μισοτεκνίαν, αὐτὸς ὢν ἀγεννὴς καὶ μαλακὸς, εἰ τὰ πένθη καὶ τȣ̀ς ὀδυρμȣ̀ς ἡμέρȣ καὶ φιλοςόργȣ ψυχῆς

αὐτῷ τετελευτηκυίας, [4] πρὶν πενθῆσαι, καὶ [5] τὰ
39. νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος, καὶ λευκὴν
ἐσθῆτα λαβὼν, ἐβδόμην, καὶ [6] παρηνόμει, τὴν
μόνην ὁ δείλαιος καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσει-
πῶσαν, ἀπολέσας. καὶ ἐ τὸ δυσύχημα ὀνειδίζω,
ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω. ὁ γὰρ μισότεκνος, καὶ

πα-
ἐποιεῖτο σημεῖα, τὸ δ' ἀλύπως φέρειν ταῦτα, καὶ
πρᾴως, ἀπεδοκίμαζεν. Cetera bene multa a te, bone lector, consulenda. Rursus in illa altera *vita Demosthenis* idem Auctor, si idem fuerit. *Cicero* denique III. *Tusc. 26. Itaque et Aeschines in Demosthenem inuehitur, quod is septimo die post filii* (corrige id) *mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quae verba contorquet! vt licere quiduis rhetori intelligas. Quae nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnis bonos interitu suorum quam grauissime moerere oportere.* TAYLOR.

3. ἑβδόμην ἡμέραν] *filia iam in septimum diem vita defuncta.* h. e. cum iam septiduum praeteriisset ab excessu filiae. Conuenientius hoc est mori Graecorum loquendi, quam id, quod Taylor ait se praeferre. REISKE.

4. πρὶν πενθῆσαι] πρὶν ἢ πενθῆσαι. MSS. *H. Steph.* TAYLOR.

5. τὰ νομιζόμενα] iusta, quae die ab exitu nona fieri lege sancitum erat. quam legem migrans Demosthenes παρηνόμει. REISKE.

6. παρηνόμει] Negligenter *Wolfius.* Non παρηνόμει θυγατέρα, (Verbum enim illud absolute sumitur) sed θυγατέρα ἀπολέσας. Quam postremam vocem ille omisit. *Sacrificaua, facendo impiamente, essendogli morta* (*il meschino*) *vna vnica figliuola, e la quale prima l' hauea chiamato padre.* Versio Italica. TAYLOR.

πατὴρ πονηρὸς, ἐκ ἂν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς 42.
χρηστὸς, [7] ἐδὲ ὁ τὰ φίλτατα, καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ τέρψων, ἐδέποτε ὑμᾶς [8] περὶ πλείονος ποιήσεται τὰς ἀλλοτρίας, ἐ δέ γε ὁ ἰδίας πονηρὸς, ἐκ ἂν πόλε γένοιτο δημοσίᾳ χρηστὸς, ἐδ' ὅστις ἐστὶν οἶκοι φαῦλος, ἐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὰ τὴν πρεσβείαν κα- 65. 1.
λὸς κἀγαθός. ἐ [9] γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετήλλαξε. Πόθεν ἦν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμάτων· ἔτος γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρός· 3.
καὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων Δημοσθένει Φυγὰς ἀπ' [10] εἰσαγγελίας γεγένηται, Δημοσθένης δὲ [11] ἐπέζη τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν ποθ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' 6.
ἤδη

7. οἱ] [*Ald.*] Castiga ἐδὲ ὁ τὰ φίλτατα. BRODAEVS. Et *Bern.* quoque. TAYLOR.

8. περὶ πλείονος] Vulgatam si tuemur, erit πλείονος, tametsi comparatiuus est, accipiendum pro simplici positiuo περὶ πολλοῦ. id quod a more graeco non abhorret. Sin autem comparatiuus hic etiam hoc loco vim suam obtinet, qua aliis omnibus in locis, quod equidem norim, gaudet, necesse est τῶν ἀλλοτρίων legi, aut ἢ τοὺς ἀλλοτρίους, *quam alienos.* REISKE.

9. οὐ γὰρ τὸν τρόπον] Sic *Cicero* in Quintiana: *Magna fit mutatio loci, non ingenii.* WOLFIVS. Vide *Victor.* XVIII. *Var. Lect.* 13. TAYLOR.

10. ἀπεισαγγελίας] [Ita enim Editi] Scribe, ἀπ' εἰσαγγελίας. BRODAEVS. Ita *Reg.* 2. *Wolfius*, etc. Dixi superius. TAYLOR.

11. ἐπέζη] repente nobis superuenit, apparuit, vt formidabilis aliquis cometa. REISKE.

ἤδη διαφερόντως ἀξιόν ἐστιν ἀκέσαι. ὡς γὰρ τάχιστα εἴσω Πυλῶν Φίλιππος παρῆλθε, καὶ τὰς [12] μὲν ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀνασάτες ἐποίησε, Θηβαίες δὲ, ὡς τόθ' [13] ὑμῖν ἐδόκει, [14] περαιτέρω καιρῷ, καὶ τῷ ὑμετέρῳ συμφέροντος, ἰσχυρὰς, κατεσκεύασεν, ὑμεῖς [15] δὲ ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες ἐσκευαγωγήκατε, ἐν ταῖς μεγίσαις [16] δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις, οἱ περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως Φιλοκράτης, καὶ Δημοσθένης, διὰ τὸ μὴ μόνον [17] πρεσβεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέναι· [18] συνέβη δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις διαφέρεσθαί τι τὸν Δημοσθένην, καὶ Φιλοκράτην, σχεδὸν [19] ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτὸς ὑπωπτεύσατε διενεχθῆναι·

12. τε] dedi de meo μὲν, ob insequens δέ. REISK.

13. ἡμῖν] rursus de meo dedi ὑμῖν ob insequentia. Sed postmodum vidi id a Mead. confirmari. REISKE.

14. προτέρω] [*Ald.* solus] Forte, περαιτέρω. Et [p. 396. l. 7.] τοιαύτης ἐπιπιπτούσης ταραχῆς. Et [l. 11.] συμπρέσβεις κινδυνεύσειν. Et [l. 16.] ὁ πρῶτος ἐξευρών. [*Ald.* οἱ]. WOLFIVS.

15. δὲ] In aliis exemplaribus expungitur. BRODAEVS. ὑμεῖς τε ἐκ τῶν ἀγρῶν — MS. *Mead.* TAYL.

16. δὲ] Forte delendum est, nisi aliter distinguendum. Vel, lege ἐν ταῖς μεγίσαις δὴ ἦσαν αἰτίαις. MARKLAND. Hoc modo etiam Cod. *Bern.* TAYLOR.

17. πρεσβεύειν] πρεσβεῦσαι ex sensu. MARKLAND.

18. δ'] συνέβη τε. Ita *Stephani* Codices. TAYLOR.

19. ὑπὲρ τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum particeps non esset Demosthenes. BRODAEVS.

20. τοιαύτης δὲ 21 ἐμπιπτούσης ταραχῆς, 22. μετὰ 15. τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων ἤδη τὰ μετὰ ταῦτα ἐβούλευετο, μετὰ δειλίας, καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἠγήσατο,

20. τοιαύτης δὲ ἐπιπτούσης ταραχῆς] Ita excudebat *Aldus*. Τοιαύτης δὲ ἐμπιπτούσης ταραχῆς cum *Bern.* dedit *Stephanus*, neque admonuit, vt solebat, se ob *Aldi* membranis discedere. *Wolfius* emendauit, vt modo vidimus. Lege autem, τοιαύτης δὴ ἐπιπιπτούσης, vel ἐμπιπτούσης, ταραχῆς, vt renouetur periodus bene longa, et alienis sententiis quasi interpolata. Incipit nimirum, pag. 395. l. 17. ὡς γὰρ τάχιστα —. Post longum interuallum, inquam, redit ad se Orator, et ἀκολουθίαν resumit. Fieri istud solet: et notaui alibi, vt et Cl. *Marklandus*. Supra 382. 7. 386. 9. Adde etiam *Demosth.* π. Παραπρεσβ. p. 208. l. 7. TAYLOR.

τοιαύτης δ' ἐμπιπτούσης] hoc δὲ est, in se redundans quidem, indicans tamen ingressum τῆς ἀποδόσεως, protasis enim definit in verbis διενεχθήναι. Illiuc incipit apodosis. REISKE.

21. ἐμπιπτούσης] Hanc lectionem Stephani reuocaui, cui lectio Aldinae ἐπιπτούσης non minus certe fauet, quam Wolfianae ἐπιπιπτούσης, cui graecae linguae vsus repugnat. Graeci non ἐπιπίπτει ταραχὴ dicunt, sed ἐμπίπτει. REISKE.

22. μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων] *praeter innatos ei morbos*. Wolfius. Quem arbitror non recte rem cepisse. μετὰ συμφύτων νοσημάτων ἐβουλεύετο, δειλίας scil. et ζηλοτυπίας. Nam istud μετὰ l. 8. sustinet vicem τοῦ, οἷον vel ἤγουν, id est, *scilicet*, et est declaratiuum istarum vocum, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων, quo pacto sententiam ordinat Cod. *Mead.* Aliter Interpres Etruscus, *essendo aggiunta questa per-*

σατο, εἰ τῶν [23] συμπρεσβευόντων, καὶ τῷ Φιλίπ-
πῳ κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην
18. προδήλως ἀπολεῖσθαι, τὰς δὲ ἄλλας συμπρέσβεις
[24] κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκιμήσειν, καὶ προδό-
της ὢν τῶν φίλων, καὶ πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ
φανήσεσθαι. κατιδόντες δ' αὐτὸν οἱ * τῇ τῆς πό-
λεως [25. 26] προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ, ἄσμενοι παρε-
21. κάλεσν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν μόνον ἀδωροδόκητον [27] ὀνο-

turbatione di cose a i vitii che egli ha per natura. TAYLOR.

23. συμπρεσβευόντων] Forte, συμπρεσβευσάντων, vt paulo ante; vel συμπρεσβευτῶν. MARKLAND.

24. κινδυνεύσειν] Ita recte *Stephanus*, *Wolfius*, et *Marklandus*. Olim κινδυνεύειν. TAYLOR.

25. προπολεμοῦντες ἡσυχῇ] *Ald.* et *Mead.* quoque. *Henricus* autem *Stephanus*, siue MSS. ope, siue ingenio confisus, typis exarauit, quam etiam deprehendit Vir solertissimus *Jer. Marklandus* veram esse lectionem, οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ. Cod. *Bern.* προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ ἀσμένως. Italica Versio h. pacto, *I quali tacitamente facean guerra per la patria.* Cum *Wolfio* Anonymus Interpres Latinus consentit. *Lambinus* autem *Stephanum* secutus: *Cuius consilia quum perspexissent communis ocii et publicae tranquillitatis oppugnatores.* TAYLOR.

26. Vnde vnde profecta est lectio, quam editio Stephani h. l. exhibet, visum fuit in mea quoque eam reddere, quae bonam et conuenientem praestet sententiam, nisi quod τῇ ante τῆς de meo addidi. REISKE.

27. post ὀνομάζοντες videtur, non ἐν solummodo, sed paulo quid etiam plus deesse. c. c. καὶ ὡς ἀληθῶς εὔνουν τῇ πόλει. REISKE.

μάζοντες [28] τῇ πόλει. ὁ δὲ παριὼν, ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου, καὶ ταραχῆς. [29] ἔστ' ἐστὶν, ὦ Αθηναῖοι, ὁ πρῶτος ἐξευρὼν [30] Σερρεῖον τεῖχος, καὶ Δορίσκον, καὶ Εργίσκην, καὶ Μεργίσκην, καὶ Γάνος, καὶ Γανίδα, χωρία, ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα [31] ἤδει- 24.
μεν πρότερον, καὶ ἐς τοῦτο [32] φέρων περιέσησε τὰ πράγ-

28. τῇ πόλει] F. ἐν τῇ πόλει. Vel τῶν ἐν τῇ πόλει. MARKLAND. ἐν τῇ πόλει. MSS. *Steph.* TAYLOR.

29. ἔστ' ἐστὶν etc.] Vocem Μεργίσκην non puto debere aut tolli, aut emendari, licet nullibi forte fuerit ea vrbs aut castrum, et in procliui foret reponere Μύρτιον. Sed eam Μουργίσκην finxit, credo, *Aeschines* ridiculi causa, ex locorum eorum communi ignoratione, quos recensuerat *Demosthenes*, vt Philippi vsurpationes pluris notaret, et sic nomina ignorabilia, et non satis nota, fingebat e sua memoria elapsa fuisse, et sic subsannabat *Demosthenem*, qui nullius nominis et momenti loca magni faciebat, vt populum Atheniensem deciperet, terreret, et contra Philippum irritaret. PALMER.

30. Σερρεῖον τεῖχος.] Vide *Demosth.* περὶ τῶν ἐν Χερρονήσ. et κατὰ Φιλίππου δ. BRODAEVS.

Harpocr. citat hunc locum in v. Γάνος, et Εργίσκη. Vid. *Meurs.* VI. *Attic. Lect.* 28. TAYLOR.

31. εἴδειμεν] [*Ald.* Lectio] Forte. ἤδειμεν. WOLFIVS. Quod reponit primus. οἴδαμεν Cod. *Bern.* TAYLOR.

32. φέρων] Τὸ, φέρων emphatico pleonasmo accedit: quasi dicas, μετὰ φορᾶς καὶ ὁρμῆς περιέσησε. Non multo post, passiuo est vsus eodem modo, πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. WOLFIVS.

Decipitur *Wolfius;* et eodem errore interpretatur. Nihil in hac locutione de *impetu*. Verum ea est vis

πράγματα, ὥς, εἰ μὲν μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως, εἰ δὲ
27. πέμποι, καταπόπτες πέμπειν, ἀλλ' ἐ πρέσβεις, εἰ δὲ ἐπιτρέπειν [33.34] ἐθέλοι πόλει [35] τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων, ἐκ εἶναι κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη, καὶ [36.37] Φιλίππῳ. [38] Ἀλόννησον ἐδίδε· ὁ δ' ἀπη-

locutionis, vt significet *rerum conuersionem:* cum aliquis operam praesliterit, vt negocia *in contrariam partem relabantur.* Vti hic Brodaeus: *res in contrariam partem mutauit.* Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ περιέσησε. Age, Tu diiudica. Infra 419. antepen. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμονίαν — ἄρδην φέρων ἀνέδηκε Θηβαίοις. Ab Athonienſibus ablatum imperium Thebanis *e contra* detulit. Et pag. 420. l. antepen. προσέμιξε φέρων — τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. Ita 399. 6. πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτῆ φύσιν. Et l. 12. ἀδικήσας Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. Locus inſignis proferatur ex *Luciano* in *Hermotimo* §. 36. Λυκ. Τί δαὶ ἐντετύχηκας πώποτε — Στωϊκῷ τινι, καὶ Ἐπικουρείῳ μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους; Ερμ. ἐδαμῶς. Λυκ. — ζητούντων γὰρ ἡμῶν οἵτινες ἀληθεύουσιν ἐν Φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς — TAYL.

33. ἐθέλει] Coniecit Cl. *Marklandus*, quod *Bern.* confirmat, ἐθέλοι. TAYLOR.

34. ἐθέλει] dedi ἐθέλοι. REISKE.

35. τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, *aequali vtrinque condicione iuris sui obtinendi.* BRODAEVS.

36. Φιλίππῳ] F. καὶ Φιλίππῳ. **** Ἀλόννησον κ. τ. λ. Deeſt oppoſitum membrum huius Sententiae, εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέποι — vt in Sententia praecedente. MARKL.

37. Poſt Φιλίππῳ nihil deeſt. Ingenii ſublilitas, quod Marklando fuit acerrimum, eum hic decepit. R.

δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ 30. τὸ τε-

38. Αλόνησον] ὁ μὲν Αλ — *Bern.* TAYLOR.

39. *δίδωσιν — ἀποδίδωσι*] Eam insulam [Halonesum] Philippus Athenienſibus *διδόναι* cupiebat. Demoſthenes vero *ἀποδιδόναι*, hoc eſt, Athenienſibus reddere, non dono dare, aut *λαμβάνειν*, vel [ſed] *ἀπολαμβάνειν*. Conſule *Demoſthenem περὶ τῆς Αλονήσου*, Quintilian. III. 8. *Plutarch.* in *vita Demoſth.* Vnde apud *Athenaeum* ludit *Antiphanes*, *ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν.* BRODAEVS.

Antiphanis Senarii, qui leguntur *Athen.* l. 6. init. parce et maleuole adducuntur a *Brodaeo*. Videamus totum locum: Ημεῖς, ὦ Τιμόκρατες, *ἀποδίδομέν σοι τὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ, Δημοσθένην χλευάζων, ὃς, Φιλίππου Αθηναίοις Αλόνησον διδόντος, συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. ὅπερ Αντιφάνης ἐν Νεόττιδι παιδιὰν θέμενος ἐρεσχελεῖ τόνδε τὸν τρόπον,*

> Ο δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τῆ πατρὸς
> Απέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν· ἠγάπησεν ἂν
> Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Optime huic coniungitur *Plutarchus* in *Demoſthene*: Τῶν δὲ Κωμικῶν ὁ μέν τις αὐτὸν καλεῖ ῥωποπερπερήθραν, ὁ δὲ παρασκώπτων, ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν, οὕτως *ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν. ἠγάπησε γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης. ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Αλονήσου λόγον ὁ Αντιφάνης καὶ τοῦτ' ἐπαίχεν, ἦν Αθηναίοις Δημοσθένης συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, ἀλλ' ἀπολαμβάνειν παρὰ Φιλίππου.* Vir follers et ingenioſus *P. Bartonus*, Oxonienſis, primus ſubodoratus eſt Iambos *Antiphanis* latere in iſta, quae diutius proſa videbatur Oratio *Plutarchi*. *Athenaeus* vero pergit: Αλεξις δ' ἐν τῷ Στρατιώτῃ,

Απέλαβες. τατὶ δ' ἔστι τί; ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
Παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Πῶς οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; ἀκ ἔστι γὰρ
Ημέτερον. ἀδ' ἡμέτερον. ἀλλ' ἐδώκατε
Υμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. οὐ δεδώκαμεν. τί δέ;
Απεδώκαμεν τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν.

Καὶ ἐν Αδελφοῖς,

Εγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις, εἰπέ μοι.
Οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας, ἐνέχυρόν πε λαβών.

Αναξίλας δὲ ἐν Ευανδρείᾳ,

Καὶ τὰς παλάθας ἐμοὶ, μὰ γῆν, μὴ σύγε δῷς
Αλλ' Απόσος καὶ δὴ τὰς Φέρεσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ηρωσι,

Οὐκοῦν κέλευε νῦν τὰ πάντων μᾶλλον ἢ
Τὰ προσόντα φράζειν. Πᾶν γε δράσω τοῦτό σοι.
Καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
Οργιζόμενος, ὁποῖος ὁ Βριάρεως,
Ο τους καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων
Μισῶν λόγους ἄνθρωπος. οὐδεπώποτε
Αντίθετον εἰπὼν ἐδέν, ἀλλ' Αρη βλέπων.

Add. *Aelian.* XII. *V. H.* 53. virosque eruditos ad loc. *Eustach.* ad *Homer.* Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. 128. et notas virorum doctorum, iterumque *Saluinii* ad *Iliad.* Γ. exeuntem, *Leopard.* XII. *Emend.* 6. Οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσας βουληθεὶς μὴ δεῖν χάριν ἔχειν Φιλίππῳ, ὑπὲρ ὧν ἐδωκεν, μετέλαβε (Annon μετέβαλε?) τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀποδέδωκεν. Suid. v. Εγκράτεια. De hoc *grammatico* bello inter Athenienſis et Philippum, vtrum *daret* Haloneſum Philippus, an *redderet*, an beneficii titulo, an iuris exigentia, plura in ea Oratione, quae inſcribitur περὶ Αλονήσου. *Libanius* in Argumento iſtius Orationis, ſi *Libanius* eſt, qui ſcripſerit, Demoſthenem, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενον,

τὸ τελευταῖον στεφανώσας τὸς μετὰ [40] Ἀριστοδήμε εἰς Θετταλίαν καὶ Μαγνησίαν παρὰ τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας ἐπιστρατεύσαντας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν, καὶ τὸν πόλεμον παρεσκεύασε. Ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς, καὶ ἀδαμαν- 33.
τίνοις τείχεσιν, ὡς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων, καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. ἀλλ', ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ ταῦτα — τρία * τὰ μέγιστα ἠδίκησθε, καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. σπεύδων δ' εἰπεῖν περὶ τῆς θαυμαστῆς συμμαχίας τῆς τῶν Θη- 36.
βαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἴπω, [42] περὶ τῶν Εὐβοέων πρῶτον μνησθήσομαι. ὑμεῖς γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ, καὶ μεγάλα ἠδικημένοι ὑπὸ [43] Μνησάρχε τῦ Χαλκιδέως, τῦ Καλλίε καὶ Ταυροσθένες πατρὸς, οὗς ἔτος νυνὶ, μισθὸν λαβὼν, Ἀθηναίες εἶναι τολμᾷ 39.
γρά-

νον, vt hic ait *Aeschines*, imitari videtur in eadem causa: Φίλιππος ἀπαιτῆσι μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν νῆσον, ἐκ ἀποδίδωσιν — αἰτῆσι δὲ ὑπισχνῆται δώσειν. TAYL.

40. Ἀριστοδήμου] Forte, Χαριδήμε, S. τῦ στρατηγῦ, de quo multa in *Aristocratea*. ὁ γὰρ Ἀριστόδημος, ὑποκριτὴς μὲν, ἐχὶ δὲ στρατηγός. Nisi forte fuerit alius quispiam hic Aristodemus, quem in *Philippicis* exagitat: pro quo Aristomedes apud *Vlpianum* legitur. Et [l. 8.] παρεσκεύασε. WOLFIVS.

41. τρία μέγιστα] interposui τὰ de meo. v. p. 68. 34. REISKE.

42. περὶ] περὶ τῆς τῶν Εὐβοέων lege. TAYLOR.

43. Μνησάρχου] Calliam et Taurosthenem fratres, Mnesarchi filios fuisse puto; non Mnesarchum Calliae filium, Taurosthenis patrem. Etsi quid id nostra refert? WOLFIVS.

γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμίσωνος τῦ Ερετριέως, ὃς ἡμῶν, εἰρήνης ἔσης, Ωρωπὸν ἀφείλετο, τέτων ἑκόντες ἐπιλανθανόμενοι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔ-
βοιαν Θηβαῖοι, καταδελώσασθαι τὰς πόλεις πει-
42. ρώμενοι, ἐν πέντε ἡμέραις ἐβοηθήσατε αὐτοῖς, καὶ ναυσὶ, καὶ πεζικῇ δυνάμει, καὶ πρὶν τριάκοντα ἡ-
μέρας διελθεῖν, [44] ὑποσπόνδες Θηβαίες ἀφήκατε, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ [45] τὰς τε πόλεις [46] αὐτὰς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαί-

44. ὑποσπόνδους] Aretin. *victis Thebanis.* Melanchtho, *repressis.* Perionius, *Thebanos foederatos dimisistis.* WOLF.

45. τὰς πόλεις αὐτὰς [vti *Ald.*] Lego αὐτοῖς. S. τοῖς Εὐβοεῦσι Et [l. 14.] ὅτε ἀδελφός. WOLFIVS.

γεται αὐτοῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. STEPHANVS.

καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς παρακαταθεμένοις. σχ. τοῖς Εὐβοεῦσι δηλονότι. Cod. *Bern.* TAYLOR.

ἀφήκατε· Καὶ κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, τὰς πόλεις αὐτοῖς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. Vid. *Demosth. de Cor.* pag. 507. l. 1. τὸ, καταξάντες κύριοι καὶ ζῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδῶναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπι-
ξεύδητε, ὑπολογισάμενοι. MARKLAND.

46. αὐτὰς seruandum arbitror. Copulantur, seu opponuntur inter se, αἱ πόλεις αὐταὶ et earum πολιτεῖαι. *reddidistis et ipsas vrbes, et cuiusque constitutiones ciuiles, legesque, quibus gubernantur.* Wolf dederat αὐτοῖς, et secundum eum Taylor quoque. Ego vetustam lectionem reuocaui. Praeterea sic verba struam. ἀφήκατε, καὶ, κύριοι τ. Ε. γενόμενοι, τάς τε πόλεις. R.

δικαίως αὐτοῖς [47] παρακαταθέμενοι, ἐχ ἡγέμε- 66. 1.
νοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πι-
στευθῆναι. καὶ τηλικαῦθ' ὑφ' ὑμῶν εὖ πεπονθότες
οἱ Χαλκιδεῖς, ἃ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάρι- 3.
τας. ἀλλ' ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὔβοιαν Πλα-
τάρχῳ βοηθήσοντες, τὰς μὲν πρώτας χρόνας [48] ἀλλ'
ἦν προσεποιεῖσθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ τάχιστα
εἰς [49] Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνο-
μαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας 6.
ὁ Χαλκιδεύς, ὃν Δημοσθένης μισθὸν λαβὼν [50]. [51] ἐνε-
κωμίαζεν, ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς τι-
νας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσα-
σι μάχην, ἐκ ἦν ἀναχώρησις, ἔτε βοηθείας ἐλπὶς, 9.
οὔτ'

47. παρακαταθέμενοι bene habet. παρακατιθησιν (in actiuo) is, qui pignus apud aliquem deponit. παρακατατίθεται autem (in medio) ille, qui pignus seruandum et aliquando reddendum accipit, et penes se deponi patitur. REISKE.

48. ἀλλ' ἦν προσεποιεῖντο] concise sic dictum pro integro et explicato hoc. ἐκ ἦσαν μὲν ὑμῖν φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροὶ. ἐ μέντοι ἐρῶ τᾶτο νῦν γε, ἀλλὰ προσεποιεῖντο γᾶν. REISKE.

49. Ταμύνας — Κοτύλαιον] *Harpocr.* in vtraque voce. TAYLOR.

50. ἐνεχυρίαζεν] ἐνεκωμίαζεν MSS. *Steph.* et *Bern.* Simile pene occurrit infra, et quod auctoritatem quandam conferre videatur, 402. 6. τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει. TAYLOR.

51. ἐνεχυρίαζεν] dedi ἐνεκωμίαζεν, auctore Chrysococca, quod, verum si minus est, vulgato certe est tolerabilius. REISKE.

ἔτ' ἐκ γῆς, ἔτε ἐκ θαλάσσης, συναγείρας ἐξ ἁπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπεδον, καὶ παρὰ Φιλίππε δύναμιν προσμεταπεμψάμενος, ὅ, τ' ἀδελφὸς αὐτῆ Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιόμενος, καὶ
12. [52] προσγελῶν, τὰς Φωκικὰς ξένας διαβιβάσας, ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες. καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ στρατιῶται οἱ ὑμέτεροι, καὶ πεζοὶ, καὶ ἱππεῖς, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ παρὰ τὸν ἱππόδρομον τὸν ἐν
15. Ταμύναις, ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες, ἀφίεσαν ὑποσπόνδους τὰς πολεμίας, ἐκινδύνευσεν ἂν ἡμῶν ἡ πόλις [53] αἴσχιστα παθεῖν. ἐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστόν ἐστι κακὸν, ἀλλ' ὅ-

ταν

52. προσγελῶν] *Priſcianus* aut in exemplaria incidit inhoneſta, aut auctorem noſtrum perfunctorie legit, qui ex his verbis talem canonem elicere potuit: Προσγελᾷ με, καὶ Προσγελᾷ μοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ὁ μὲν Αμύντας προσγελῶν τοῖς Φωκικοῖς ξένοις. Sed neque Amyntae nomen, ſi bene memini, vſquam occurrit per totam hanc Orationem. Vt exiſtimaret aliquis potius erraſſe *Priſcianum* in *titulo* Orationis, quam in *loco* deſcribendo. Attamen qui leget hanc paginam, iterari reperiet εἰς Ταμύνας, τὸν ἐν Ταμύναις. Vnde literarum ſimilitudine infauſtus ille emicuit Ἀμύντας. En quanta incuria deſcribuntur Membranae! Cuiusmodi eſt Materia, ex qua Cruces aliquando edolantur Criticorum filiis! Proxime ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς, MSS. fere omnes, *Stephan. Mead. Coisl. Reg.* 2. TAYLOR.

53. αἴσχιστα] malim cum articulo τὰ αἴσχιστα. REISKE.

των τις πρὸς ἀνταγωνισὰς ἀναξίως ἑαυτῷ διακιν-
δυνεύων ἀποτύχῃ, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι τὴν συμ- 18.
φοράν. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πά-
λιν διελύσασθε πρὸς αὐτές. τυχὼν δὲ παρ' ὑμῶν
συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς, μικρὸν διαλιπὼν
χρόνον πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτῷ φύσιν, 21.
Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνά-
γων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὐβοιαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ πα-
ρασκευάζων, ἐξαίρετον δ' [54] αὐτῷ τυραννίδα περι-
ποιούμενος, καὶ ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φί-
λιππον [55] λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ 24.
περιῆει μετὰ Φιλίππε, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνο-
μάζετο. ἀδικήσας δὲ Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς,
ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Φέραις Θηβαίοις, ἐγκαταλιπὼν
δὲ κἀκείνες, καὶ πλείας [56] τραπόμενος τροπὰς τῷ 27.
Εὐρίπε, παρ' ὃν ᾤκει, εἰς μέσον πίπλει τῆς Θηβαίων
ἔχθρας, καὶ τῆς Φιλίππε. ἀπορῶν δ' ὅ, τι χρήσ-
σαιτο αὐτῷ, καὶ παραγγελλομένης ἐπ' αὐτὸν ἤδη
[57. 58] στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτη-
ρίας, [59] ἔνορκον λαβεῖν τὸν Αθηναίων δῆμον, σύμ- 30.
μαχον

54. αὐτῷ] L. αὑτῷ. MARKLAND. Modo *Mead.* ποιούμενος. TAYLOR.

55. λήψεσθαι] a Λαμβάνω, non λείψεσθαι [quae erat lectio *Aldina*] a Λείπω. WOLFIVS.

56. τραπόμενος] γρ. στρεφόμενος et τρεφόμενος. Illud *Mor.* habet: Hoc reperitur in marg. *Mead.* TAYL.

57. στρατιᾶς] γρτ. στρατείας MSS. *Steph.* TAYLOR.

58. στρατιᾶς] dedi στρατείας. de hoc enim potest verbum παραγγέλλειν vsurpari, minus de altero. REISK.

59. ἔνορκον — βοηθήσειν] ὀμόσαντα, ὅτι βοηθήσει.

μαχον ὀνομασθέντα, βοηθήσειν, [60] εἴ τις ἐπ᾽ αὐτὸν ἴῃ, ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς [61.62] κωλύσαιτε. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην, καὶ Εμπέδωνα, καὶ Διό-
33. δωρον τὸν [63] δολιχοδρομήσαντα, φέροντας τῷ μὲν δήμῳ ἐλπίδας κενὰς, Δημοσθένει δ᾽ ἀργύριον, καὶ τοῖς περὶ αὐτόν. τρία δ᾽ ἦν, ἃ ἅμα ἐξωνεῖτο. [64] πρῶτον μὲν, μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. ἐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν προ-
36. τέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος, μὴ προσδέξαιτο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ᾽ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος, ἢ τεθνάναι [65] ἐγκαταλειφθέντι· τηλι-

καῦτα

Aretinus: *auxilium ferre iureiurando cogeretur.* WOLFIVS.

60. *εἴ τις ἐπ᾽ αὐτὸν ἴῃ*] *si quis eum inuaderet ac laceſſeret.* Demoſthenes κατὰ Φιλίπ. δ. Ἀλλ᾽ ἐπειδὰν ἐφ᾽ ἡμᾶς αὐτὸς ἴῃ, τί φήσομεν τότε; Rurſus, π. Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἂν τις ἐπ᾽ αὐτὸς ἴῃ. BRODAEVS.

61. *κωλύσετε*] *κωλύσαιτε.* MARKLAND. Ita *Bern.* TAYLOR.

62. *κωλύσετε*] dedi *κωλύσαητε.* REISKE.

63. *δολιχοδρομήσαντα*] Vide *Poll.* III. 30. TAYLOR.

64. *πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι* [Negatiua enim in *Aldo* deerat]. Et [l. 4.] *εἰ μνησθεὶς.* Et [l. 16.] *τὰς δὲ συνεδρίας*, vt ante *μὴ συνεδρεύειν Αθήνησι.* WOLFIVS.

μὴ διασφαλῆναι. Bern. ſimiliter. *Διασφαλῆναι Brodaeus* explicat *muniri*, abreptus loci impuritate, ita vt interpretando adiuuare vellet, quod debuiſſet emendare. TAYLOR. De *μὴ* addendo nil intercedo. Sed praeterea quoque *τὸ* deſiderari cenſeo. *πρῶτον μὲν τὸ μὴ διασφ.* REISKE.

65. *ἐγκαταλειφθέντι*] *H. Stephanus* lectore non ad-

καῦται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεστράτευον, ἥ τε Φι-
λίππε, καὶ ἡ Θηβαίων. δεύτερον δ', ἦκον οἱ μισθοὶ
τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνε- 39.
δρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας. τρίτον δὲ, ὥστε μὴ τε-
λεῖν συντάξεις. καὶ τούτων τῶν προαιρέσεων ἑδεμιᾶς
ἀπέτυχε Καλλίας. ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθέ-
νης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὃν φησι Κτησιφῶν τὰ
66 βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς 42.
τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν
ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι· ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμε-
νος, ἀντὶ τούτων εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας,
67 Χαλκιδέας βοηθεῖν, ἐάν τις ἴῃ ἐπ' Ἀθηναίους.

τὰς

monito, ſe contra Codd. niti, dedit ἐγκαταληφθέντι. Quod tamen habet Cod. noſter *Bern.* et Ego praefero. Vegetatur Oppoſitio, ἢ φεύγειν — ἢ τεθνᾶναι ἐγκαταληφθέντι. *Aut* aufugere *aut* captum *emori.* Aliter Italus. *O fuggirſi da Chalcide, o morire* abbandonato. Solus *Lambinus* auctoritatem *Stephani* ſequitur. TAYLOR.

ἐγκαταλειφθέντι] Sic dedit cum Aldo Wolfius, neque video quid huius lectionis reprehendatur. *Deſerto ab amicis in periculo.* Alteram, quam Stephanus dedit, ἐγκαταληφθ. ſi codices confirmarent, iſti tamen ſim praelaturus. REISKE.

66. βέλτιστα λέγειν] Accuratius, vt mihi videtur, hoc loco ſcripſiſſet *Aeſchines* βέλτιστα λέγειν καὶ πράττειν. Nam totum hoc de Callia negocium ad *Demoſthenis* πρᾶξιν, magis quam ad λόγον eius ſpectat. Sic 404. 4. MARKLAND.

67. Χαλκιδέας] γράψαι καὶ Χαλκιδέας in MSS. *Stephani.* TAYLOR.

67. 1. τὰς δὲ [68] συνεδρίας, καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ ὧν ἰσχύ-
σειν [69] ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλί-
στοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις [70]. [71] γραφῶν, καὶ
3. τῷ λόγῳ [72] προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας
ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον πιεῖσθαι τοῖς ἀεὶ δεο-
μένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποι-
εῖσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας. ἵνα δὲ εὖ εἰδῆτε, ὅτι
ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν Καλλίᾳ [73] γραφὴν, καὶ
6. τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. „Ψη-
φισμα.„ Οὔπω τοίνυν τοῦτό ἐστι δεινὸν, εἰ [73a.] οἱ

68. συνεδρίας] Πρ. γρ. πρεσβείας [vt MSS. quoque quam plurimi] Ἀλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. Καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Ἀθήναζε. Λέγει δὲ καὶ συνεδρίας, ἔτι δὲ συνέδρους. STEPHANVS. συνεδρίας. *Bern.* TAYLOR. Et hoc reuocaui. Nam editio Wolfio-Taylorana vetuſtam Aldinae lectionem repraeſentat. REISKE.

69. ὁ πόλεμος] An ἡ πόλις? MARKLAND.

70. γραφῶν] An ἐπιγραφῶν? MARKLAND.

71. γραφῶν] malim ὑπογραφῶν *coloraus*, *pingens*. non enim ſolet de fuco, qui oculis aliiue rei decoris ergo illinitur, ſimplex γράφειν, ſed alterum illud compoſitum vſurpari. REISKE.

72. προσβιβάζων] γρ. περιβιβάζων MSS. *Steph.* Eamque lectionem amplecti videtur *Budaeus*. Vid. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 656. TAYLOR.

73. γραφὴν] ἐπιστολὴν, ἢ γράμμα, ἀντὶ δὲ [κατηγο-
ρίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. WOLFIVS.

73a. οἱ] aut hic delendus eſt articulus, id quod ſuadere videtur etiam defectus articuli οἵ in proximis συνεδρίαι et συντάξεις, aut iterandus eſt ante τηλικοῦτοι. REISKE.

καιροὶ πέπραντας τηλικοῦτοι, καὶ συνεδρίαι, καὶ συντάξεις, ἀλλὰ πολὺ τοῦτο δεινότερον ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν. εἰς γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δη- 9.
μοσθένης δὲ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ωρεοῦ συντάξεις, καὶ τὰς ἐξ Ερετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὁρώντων, φρονόντων, βλεπόντων, ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων
74. 75 τούτων συνέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέσησαν, πά- 12.
λιν δὲ εἰς Χαλκίδα, καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον· ὃν δὲ τρόπον, καὶ δι' οἵων κακουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἔτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λό- 15.
γους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. εἶπε γάρ, ὡς ἦκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας, εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον, 76 ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν· Αχαιοὺς μὲν πάντας, καὶ Μεγαρέας ἑξήκον- 18.
τα τάλαντα, τοὺς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἁπάσας τετταράκοντα, ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν, καὶ πεζικὴν δύναμιν. εἶναι δὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν Ελλήνων, οὓς βούλεσθαι 21.
κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, 77 ὡς οὔτε χρημάτων, οὔτε

74. τούτους] Forte, τούτων. MARKLAND.

75. τουτους] dedi τούτων. REISKE.

76. ἐπὶ Φίλιππον] *ad bellum contra Philippum gerendum.* BRODAEVS.

77. ὡς] Ita Codd. ὥστε exarauit typis suis *H. Stephanus.* TAYLOR.

οὔτε ϛρατιωτῶν ἔσεσθαι ἀπορίαν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἑτέρας
78 δι' ἀποῤῥήτων, καὶ τέτων εἶναί τινας μάρτυρας τῶν 79 ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομαϛὶ
24. παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνεπεῖν ἠξίου. ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν, τόν τε Καλλίαν ὑπερεπῄνει, καὶ τὸ ἀπόῤῥητον προσεποιήσατο εἰδέναι, τὴν δὲ εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν, ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ακαρνανίας 79 a. ἔφη δὴ βέλεσθαι ὑμῖν
27. ἀπαγγεῖλαι. ἦν δὲ αὐτῷ 80 κεφάλαιον τῶν λόγων,

78. δι' ἀπορήτων] [Ita *Ald.*] Scr. δι' ἀποῤῥήτων. BRODAEVS. WOLFIVS.

79. ἡμετέρων] Forte, ὑμετέρων. MARKLAND.

79 a. ἔφη βέλεσθαι] interpoſui δὴ e Meadiano petitum. quod, vt hic, ita alias ſaepiſſime tantundem ſignificat, atque ἤδη *ſe iam velle* — REISKE.

80. κεφάλαιον] *orationis eius haec* ſumma *erat.* Recte. Sic ſupra 391. 13. δόγμα — ἃ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. Ad iſtum ſane locum adluſit *Suidas*, v. Κεφάλαια. Verum videamus primo, quid ille Scriptor in articulo praecedente, ſc. κεφάλαιον. Nempe, Ενιοι τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ Κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος, καὶ λόγου μόνου — παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου. Iam accedo ad ea, quae ſequuntur. Κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος, καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. ἔτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Vbi tamen iuxta mentem Lexicographi, quatenus ex priore articulo ea colligi poteſt, pro γράμματος legendum eſt πράγματος. Aliquantam adſtipulatur *Photii* Cod. MS. qui habet ἐπὶ ἐπιγράμματος. Id erat ἐπὶ γράμματος. Sed cum emen-

πάντας μὲν Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ακαρνᾶνας, [81] συντεταγμένους ἐπὶ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ· εἶναι δὲ τὸ σύνταγμα [82] χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτούσων [83] πληρώματα, καὶ εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους, καὶ ἱππεῖς χιλίους· ὑπάρ- 30. ξειν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰς [84] πολιτικὰς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὲν πλείονας ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, [85] ἐξ Ακαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους· δεδόσθαι δὲ ἀπὸ

dare voluerint alii, in aliud mendum inciderunt. Sed γράμματος bene ſtare poteſt cum textu et mente *Aeſchinis.* TAYLOR.

81. συντεταγμένους] *ad pecunias conferendas ordine deſcriptos.* BRODAEVS.

Recte vidit Vir doctiſſimus. Ita etiam alii: *erano ſtati deſcritti da lui a contribuire contro Filippo.* Italus. Minus bene *Wolfius*, cuius interpretationem Tu corriges. TAYLOR.

82. χρημάτων] Ita Membranae praeter *Bern.* noſtram. *Stephanus* rurſus ſilenti pede, χρήματα. TAYL.

83. πληρώματα] *ſocios nauales et propugnatores: remiges et milites claſſiarios.* Demoſth. *c. Midiam*, εἶτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. BRODAEVS.

84. πολιτικὰς] *ex ſingulis ciuitatibus.* Infra, 421. l. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Αμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι. MARKLAND. Πρὸς τούτοις καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις *Bern.* TAYLOR.

85. ἐξ Ακαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους] Aretinus: *ex Peloponneſo quidem ſuper duo millia armatorum, ex Acarnania vero alios totidem.* Sic et *Meletus.* Melanchtho: *ex Acarnania totidem milites.* Perionius: *armatorum ex Acarnania totidem.* Hic ἑτέρους τοσούτους non eſt δὶς τοσούτους, vt apud *Iſocratem* loco ſupra citato [p. 302. l. 8.] WOLFIVS.

33. [86] ἀπὸ πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· [87] πραχθήσεσθαι δὲ ταῦτα οὐκ εἰς μακράν, ἀλλ' εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα τοῦ [88] Ανθεστηριῶνος μηνός. εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλθαι, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Αθήναζε [89] εἰς τὴν σελή-

 νην,

86. ἀπὸ] ὑπὸ. 415. l. 3. ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. MARKLAND.

87. πραχθήσεσθαι δὲ αὐτὰ οὐκ εἰς μακράν — MS. *Mead.* TAYLOR.

88. Ανθεστηριῶνος] Παρὰ τὸ τοῖς ἄνθεσι χέρεσθαι τὴν γῆν, qui a Choniate, ὁ Φυλοχόας μὴν appellatur. Alii per ι in ſecunda ſyllaba ſcribentes, παρὰ τὴν ἑορτὴν τὴν τῶν Ανθιστηρίων, περὶ ὧν παροιμιαζόμενοί φασιν, Εξω Κάρες, ἀκέτ' Ανθιστήρια. WOLFIVS.

89. εἰς τὴν σελήνην] εἰς πανσέληνον. BRODAEVS. Neſcio an emendans, an exponens. Sed in *Bern. adnotatur*, ſc. *pro* εἰς πανσέληνον. Volebant Athenienſes, vt Menſes ſui ordirentur a Nouilunio. TAYLOR.

Aretinus: *Omnis conuenire debere Athenas in plenilunio.* Melanchtho: *Vt ciuitates in plenilunio conueniant Athenis.* Perionius: *Vt omnes Athenas conueniant conſilii capiendi cauſa ad XVII. Cal. eiusdem menſis.* Meletus: *Venturos ſe eſſe Athenas ad concilium tempore plenilunii.* Τὴν σελήνην paulo poſt ipſe interpretatur τὴν πανσέληνον. Hoc me loco lapſum eſſe fateor, cum verti, *ad Lunam.* Nam peculiarem hanc et non communem homo ille formulam vſurpat. Neque enim *Aeſchines* lunam, ſed mendacem linguam *Demoſthenis* exagitat. Et, quid vetat, inſolentem locutionem Graecam aeque inſolenti Latina vertere? praeſertim cum eius ſequatur interpretatio. WOLFIVS.

εἰς τὴν πανσέληνον, (vt pag. 404. l. 6.) edidit *H. Stephanus.* TAYLOR.

νην. 90 καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ 90a. ἃ κοι- 36.
νὸν ποιεῖ. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύ-
δωνται, ὀόρισα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φο-
βέμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δ', ὅταν ἀλαζον-
εύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκε ψεύδεται, ἐξώλειαν
ἐπαρώμενος αὑτῷ, δεύτερον δὲ, ἃ εὖ οἶδεν οὐδέπο- 39.
τε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν, ἀριθμῶν εἰς ὁπότ' ἔσαι,
καὶ ὧν τὰ σώματα ἐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόμα-
τα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμέμενος
τὰς ταληθῆ λέγοντας. διὸ καὶ μάλιστα ἄξιός ἐστι
91 μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν, καὶ τὰ τῶν χρηςῶν 42.
σημεῖα διαφθείρει. ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶ-
ναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς
Ιλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν,

καὶ

90. καὶ γὰρ τοῦτο] Forte, καὶ γὰρ τοῦθ' ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND.

Piget tam leuicula consectari; sed dedecet in his ipsis minutis labi. Quoties hoc ingerit Marklandus, ignorans Atticos ad vocabula ἄνθρωπος, ἀνὴρ et alia quaepiam talia solere articulum omittere, quem eorum morem debebat eum auctorum atticorum vsus docere; poterat certe. REISKE.

90a. οὐ κοινὸν] malim οὐκ ἔτι κοινὸν. hoc quod nunc dico, non iam amplius, vt reliqua sunt, homini cum aliis commune, sed ipsi proprium est. REISKE.

91. μιμεῖσθαι] [Ita erat in *Ald.*] Legendum μωμεῖσθαι. BRODAEVS.

ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι lege. WOLFIVS.

Ita restituerunt *Bern. Ask. Steph.* Γράφε μισεῖσθαι ἢ μωμεῖσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις. marg. Exemplaris *Aldini* in Biblioth. Col. *Eman. Cant.* TAYLOR.

92. 93 καὶ τῆ βίᾳ, ἣν βεβίωκε, μεσὸν δ' ἐλπίδων οὐκ
68.1. ἐσομένων, καὶ στρατοπέδων ἐδέποτε συλλεγησομέ-
νων. ἀπαγαγὼν δ' ὑμᾶς ἄπωθεν ἀπὸ τῆ κλέμμα-
τος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθα
3. δὴ 94 συστρέψας γράφει, κελεύων ἑλέσθαι πρέσβεις
εἰς

92. καὶ τῆ βίᾳ] Deest forte aliud Adiectiuum, Comparatiui gradus, vt κενώτερον. MARKLAND.

93. καὶ τοῦ βίου] nihil hic deest. egregia est sententia. κενὸν et μεσὸν inter se opponuntur. Oratio et vita inanis est ea, quae iactantiae plena cum sit, tum veritate est cassa, multorum magnorumque promissorum exspectationem ad extremum fallens. REISKE.

94. συστρέψας] Vim vocis non assequitur *Wolfius.* Laudo neque satis praedicare possum, bellissimam versionem Italicam, *Mettendo in questo tutte le sue forze.* Similiter scribit *Xenopho Anab.* l. 1. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες συστραφέντες παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Quem locum contra Cl. *Hutchinsonum* explicare non debuit *Spelmannus*, in politissima et fideli pariter Interpretatione, quam dedit *Xenophontis.* Demetrius Phalereus §. 8. Ὥσπερ τὰ θηρία συστρέψαντα ἑαυτὰ μάχεται, τοιαύτη τις ἂν εἴη συστροφὴ καὶ λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου (vel συσπειραμένου) πρὸς δεινότητα. Cui locum similem adduxit ex *Platone Pet. Victorius* in *commentario.* Verba illa *Demetrii* scio aliter laudari in fine, sc. neque ἐσπειραμένου, neque συσπειραμένε, verum συσελαμένε. Quod licet aeque faueat meae Interpretationi τῆ συστρέφεσθαι, attamen laudo eam lectionem, quae reperitur in vulgatis. Ita *Plutarch. Sympos.* ἐν τῷ χειμῶνι συστρεφόμενον καὶ συσπειράμενον διὰ τὸ ῥιγῆν. Illum morem Ferae se colligentis ad vim vel sustentandam vel inferendam egregie describit *Homerus Iliad.* M. 41.

εἰς Ἐρέτριαν, οἵτινες δεήσονται τῶν Ἐρετριέων· πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι αὐτῶν· μηκέτι διδόναι τὴν σύνταξιν ὑμῖν τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίᾳ, καὶ πάλιν ἑτέρας αἱρεῖσθαι εἰς Ὠρεὸν [95] [πρὸς τὰς Ὠρείθας] πρέσβεις, οἵτινες δεήσονται [96] καὶ αὐτοὶ, ἵν' αὐτὸν 6. Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [97] [εἶναι.] [97] ἔπειτα ἀνα-

> Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
> Κάπριος ἠὲ λέων τρέφεται, σθένει βλεμεαίνων,
> Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ἀρτύναντες
> Αντίοι ἵστανται.

Porro. Occurrunt exempla apud noſtros Scriptores, *Aeſchinem* volo et *Demoſthenem*, vbi συτρέφεσθαι dicitur de *globo* aut *agmine* facto, ad maiorem vim aut impetum. In hoc loco, *ſe totum collegit*, *ſummam vafritiem in ea re exſeruit* Demoſthenes, vt ait aduerſarius. TAYLOR.

95. πρὸς τὰς ὠρείτας] videntur haec e ſcholio redundare. Nam εἰς Ὠρεὸν idem dicit, neque neceſſaria ſunt illa vocabula ob inſequens αὐτῶν. Poteſt enim hoc ex oppidi nomine ſic ſatis intelligi. Per oppidi nomen ciues incolentes deſignantur. incluſi itaque vncis. REISKE.

96. αὐτοῖς] Deerat in *Steph.* αὐτῶν *Ask.* Quod praeſtat. TAYLOR.

97. εἶναι] Ocioſum ſane vocabulum, neque deſiderari vides: *eundem hoſtem et amicum iudicare*, *perinde vti Athenienſes.* Dele ergo, nam enatum eſt ex fine praecedentis, τῷ, νομίζειν. TAYLOR.

98. ἔπειτα ἀναφαίνεται] *Aretinus* et hanc et pluris clauſulas omiſit. Melanchtho: *cetera in decreto recitantur: adſcribit etiam de furto, vt Oritae quinque talenta non vobis, ſed Callíae penderent.* Perionius: *Deinde*

τα ἀναφαίνεται 99. 400 περὶ ἁπάντων [1] ἐπὶ τῷ ψηφίσματι [2] πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, καὶ τὰ πέντε τάλαντα τὰς πρέσβεις [3] ἀξιῶν τὰς Ωρεί-

τας,

de eum apparet in decreto ad furtum addidisse, vt legati peterent ab Oritanis, etc. Meletus: *deinde vero post has insidias orationis, rursus decernit.* Τὸ, περὶ ἁπάντων nemo horum expressit: pro quo, etsi περιαγωγὴν, ἢ προαπαντῶν, ἢ προαπατῶν legas, non satis placet. Mox, [l. vlt.] τοὺς πρέσβεις ἀξιοῦν. Cohaerent enim γράψας ἀξιῶν, id est, ὅπως ἀξιῶσιν οἱ πρέσβεις. WOLFIVS.

Poscia egli mostra-hauere scritto ogni cosa nel decreto per ingannare. Etruscus. *Deinde videtur ad haec omnia in decreto peculatus causa adiecisse.* Anon. Venetus. Hi quidem expressérunt τὸ, περὶ ἁπάντων, sed nihil promouemus. TAYLOR.

99. περὶ ἁπάντων ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] Deprauata haec esse opinor. MARKLAND.

400. Locum hunc ab interpretibus pro desperato depositum, ego quoque necesse habeo vt conclamatum relinquere. Quoquo me verto, nihil expedio. hoc vnum tamen, licet ad rem parum faciens, afferre iuuat, pro περὶ ἁπάντων leg. videri πέρας ἁπάντων *in fine rerum extremo.* In margine Stephaninae quod legitur, ἐν τῷ ψηφίσματι, placet id quidem magis, quam ἐπὶ τ. ψ. Sed in loco corrupto, anceps fuerit decernere. REISKE.

1. ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] ἐν τῷ ψηφίσματι, MSS. *Steph.* et *Aik.* et *Plin.* IX. *Epist.* 26. vbi locum hunc laudat. TAYLOR.

2. πρὸς τῷ κλέμματι γράψας] ἦγεν, προσγράψας τῷ κλέμματι. Marg. *Eman.* TAYLOR.

3. ἀξιῶν] Sincera Lectio, ἀξιοῦν. BRODAEVS. Ita *Steph.* et *Bern.* TAYLOR. Praeferrem hoc vtique

τας, μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ Καλλίᾳ δεδόναι. 4 ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὴν ἀλαζονείαν 5 ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἀναγνώθι, καὶ τοῦ κλέμματος ἄψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μιαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι Κτησιφῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. „ Ψηφίσμα. „ Οὐκοῦν τὰς μὲν τριήρεις, καὶ τὴν πεζὴν 6 στρατιὰν, καὶ τὴν πανσέληνον, καὶ τὰς συνέδρους, λόγῳ ἠκέσατε· τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ ἀπωλέσατε. ὑπόλοιπον δέ μοι ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία τάλαντα μισθὸν, τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος παρὰ Καλλίᾳ, τάλαντον δὲ ἐξ Ἐρετρίας παρὰ Κλειτάρχῃ τῷ τυράννῳ, τάλαντον δὲ ἐξ Ὠρεοῦ. 7 διὸ καὶ καταφανὴς ἐγένετο, 8 δημοκρατεμένο

si reliqua huius loci satis essent liquida. Rem ipsa minus tenemus. Liceto igitur nobis malum bene p situm relinquere. REISKE.

4. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω] breuiter sic dixit, pro plen ἵνα δ' εἰδῆτε ὅτι ἀλ. λ. REISKE.

5. ἐκ] Abest p. 416. l. 8. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν κ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. MARKLAND.

6. στρατείαν] στρατιὰν (Vid. ad pag. 417.) excud fecit *Stephanus*. TAYLOR.

7. διὸ] Malim δι' οὗ. WOLFIVS.

8. δημοκρατεμένων τῶν Ὠρειτῶν] *cum populari re publica Oritae regerentur*. Wolfius. Incaute. Non enim *semper* ea forma imperii vtebantur. Quod tamen fe queretur eam interpretationem *Wolfii*, ceterorumque Ecce enim Charigenes non ita pridem (nam eius filiu

τȣμένων τῶν Ωρειτῶν, καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος. ἐξανηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπȣσι πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγέ-
21. νȣς υἱὸν, τοῦ δυναςεύσαντός ποτε ἐν Ωρεῷ, δεησόμενον αὐτȣ̃, τὸ μὲν τάλαντον ἀφιέναι τῇ πόλει, [8]a. ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα [9]ςαθήσεσθαι ἐν Ωρεῷ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι [10]. [11] ἐλαχίςȣ χαλκȣ̃ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον

Gnoſidemus cum Aeſchine et Demoſthene vixit,) ſummum in ea ciuitate imperium tenuit, vt diſcimus ex tertia abhinc linea. Verte igitur; *cum tandem populari Rep.* regi coeperint. ὅταν ἐδημοκρατȣ̃ντο. TAYL.

8 a. ἐπαγγελλόμενον] reliqui quod ſecundum Aldum Wolf reddiderat. neceſſaria quidem videatur Henrici Stephani correctio ἐπαγγελȣ́μενον, quam in ſuo is textu exhibuit. Verumtamen ſupereſſe poteſt adhuc aliquid dubii, vtrum verbum in vitio cubet, hoc, an praecedens δεησόμενον. vtique, ſi ἐπαγγελλόμενον bene habet, corrigendum erit δεόμενον. Quare ſatius fuit, in re ancipiti, accepta a maioribus tradere poſteris. REISKE.

9. ςαθήσεσθαι] ςήσεσθαι MS. *Mead.* TAYLOR.

10. ἐλαχίςου χαλκȣ̃] Videtur adludere ad nomiſma viliſſimum, qui χαλκοῦς dicitur: quaſi dicat, ȣ̓κ ἂν ἀντικαταλλάξαιμι χαλκȣ̃ τάλαντον. WOLFIVS.

Non ad Nomiſma, mi homo. Cui quid cum Statua commune? Ad Metallum, quod erat vile et tenue, ad Aes, adludit potius. Et meminerit lector ἐλάχιςον non ſemper de *magnitudine*, verum aliquando etiam de *precio* et *valore* dici poſſe: vt hic, et pariter apud *Ariſtophanis* σχ. ſcil. Εδόκει τὸ τῶν Βυζαντίων νό-

τον διὰ τὸ Καλλίᾳ [12.13] εἰσπράττειν. ἀναγκαζόμε- 24.
νοι δὲ οἱ Ωρεῖται καὶ ἐκ εὐπορεῖντες, ὑπέθεσαν αὐ-
τῷ τὸ ταλάντε τὰς δημοσίας προσόδες, καὶ τόκον
ἤνεγκαν Δημοσθένει τὸ δωροδοκήματος [14] δραχμὴν
τὸ μη-

μισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηρᾶν ὑπάρχον. Nub. 248. Nam qui *ferreis* vtuntur nummis, non in *minutissimas* laminas secare solent. TAYLOR.

11. ἐλαχίσου χαλκῆ ἀδὲν δέοιτο] Suspicatus aliquando fui in ἐλαχίσῃ latere nomen rei turpiculae et contemtae, e. c. πανίσκου *parui Panis*, aut σατυρίσκου aut πριαπίσκου aut ἐλαφίσκου. Verum ipsi mihi nunc longius haec videntur arcessita, simpliciſſimum autem hoc, et nescio an idem veriſſimum, vt sublato ἀδὲν, quod e fine et initio vocabulorum vtrinque proximorum coaluisse videtur, legatur ἐλάχισα χαλκοῦ δέοιτο, *aenea statua se minimum* (aut *nil*) *egere*. Vel etiam ἀδὲν potest, vel pro variante lectione voc. ἐλάχισα, vel pro eiusdem scholio haberi. REISKE.

12. εἰσπράττειν] S. δέοιτο. WOLFIVS.

Scil. αὐτὸν ἐθέλειν εἰσπράττειν. Alioqui legendum foret εἰσπράξειν. MARKLAND.

γρ. ταῦ εἰσέπραττεν, MSS. *Steph.* γρ. εἰσέπραττε et εἰσέπραξε. Cod. *Bern.* TAYLOR.

13. εἰσπράττειν aut bene habet, aut certe potest defendi. Subauditur ἑαυτὸν et a communi ἀπεκρίνατο. *Se exigere* (praesens, pro futuro, *exactum esse*) ad celeritatem indicandam fortassis. REISKE.

14. δραχμὴν τὸ μηνὸς τῆς μνᾶς] *menstruam drachmam in singulas minas.* τῆς μνᾶς, ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάστης μνᾶς. BRODAEVS.

Centesimis ergo vsuris duxit foenus. Mina enim 100 drachmas continet. WOLFIVS.

τῆ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως τὸ [15] κεφάλαιον ἀπέδοσαν.
27. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τῆ δήμου.
[16] ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τῶν
Ωρειτῶν. „Ψηφισμα.„ Τῆτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα, ὦ
Αθηναῖοι, αἰσχύνη μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δὲ ἐ
30. μικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ
κατηγορία Κτησιφῶντος. τὸν γὰρ ἔτως αἰσχρῶς
δωροδοκῆντα ἐκ ἔξιν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν· [18] ἃ
τετόλμηκεν [19] ἔτος γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.

[20] Ενταῦθα ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν και-
33. ρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ
Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ελλήνων καὶ τῆς πό-
λεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελ-
φοῖς, ἄδικον δὲ καὶ ἀδαμῶς ἴσην τὴν πρὸς Θηβαίους
συμμαχίαν γράψας. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰς

Θεὰς

15. κεφάλαιον] Iam alia, et diuersa ab ea, quam explicaui ad 402. 8. occurrit notio τοῦ, Κεφάλαιον, et haec verba *Aeschinis* eapropter a *Suida* recitantur in articulo Κεφάλαιον. TAYLOR.

16. ὅτι τἀληθῆ λέγω] [*Aldus*] ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω. WOLFIVS.

18. ἃ] γρ. ταῦ ὃ MSS. *Steph.* et γράψας in Cod. *Mead.* in *Ald.* γράψαι *Bern.* TAYLOR.

19. οὗτος] S. ὁ Κτησιφῶν. WOLFIVS.

20. ἐνταῦθα ἤδη τέτακται] abruptus nimis, et praeter morem oratoris, maleque cohaerens hic a prioribus ad insequentia transitus, vt videantur nonnulla deesse. REISKE.

θεὸς αὐτῷ πλημμελημάτων λέγειν. ἔστι γάρ, ὦ Α- 36.
θηναῖοι, τὸ [21] Κιρραῖον ἀνομασμένον πεδίον, καὶ λι-
μὴν ὁ νῦν [22] ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος ὠνομασμένος.
ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατῴκησαν [23] Κιρραῖοι καὶ
[24] Ακραγαλλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἳ εἰς τὸ
ἱερὸν

21. Κιρραῖον] Κιρραῖον πεδίον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίους τριάκοντα. ἔοικεν ἓν Κιρραῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Harpocr. in v. *Suid.* in Κίρρα. Contendit Vir doctiſſimus *I. Meurſius* II. *Attic. Lect.* 2. vocem numeralem, τριάκοντα, eſſe minus ſinceram, et pro 30. reducit 80. Plura ibidem habet de Cirrha vrbe conſulenda. TAYLOR.

22. ἐξάγιστος — ἐπάρατος] Aretinus: *nefaſtus et exſecratus.* Melanchtho; *pollutus et exſecratus.* Perionius: *ſceleſtus et maledictus.* WOLFIVS.

Addam etiam et noſtros. Venetus: *deteſtabilis et exſecrandus.* Ferrus: *iscommunicato et maledetto.* Vid. *Harpocr. Suid.* v. Ἐξάγιστος, et *Etymol. M.* 346. 36. TAYLOR.

23. Κιρραῖοι] Cirrha oppidum Phocidis ad Parnaſſi radices, vbi cultus fuit Apollo. WOLFIVS.

24. Ακραγαλλίδαι] Fortaſſis hi reliquiae fuerunt exercitus Brenni, et in editis locis conſederunt. WOLF.

Ingenioſe ſatis. Verum nomen iſtud gentile male deſcribitur in *Aeſchinis* Exemplaribus. Harpocratio: Κραυαλλίδαι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Δίδυμός φησι δεῖν γράφεσθαι (in *Aeſchinis* loco, prae manibus) Κραυγαλλίδαι. ἔτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Ξενοφῶν ἐν τετάρτῳ Χρόνων ἱστορεῖ. Vides, mi lector, vtcunque exaretur, ſiue Κραυαλλίδαι, vti reperit *Harpocratio*, ſiue Κραυγαλλίδαι, vt correxit *Didymus*,

39. ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ περὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέβεν, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τὸς Αμφικτύονας. ἀγανακτήσαντες δ' ἐπὶ τοῖς γενομένοις μάλιστα μὲν, ὡς λέγονται, οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, [25] ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Αμφικτύονες, μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ
42. τῷ θεῷ, [26] τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τὸς ἀνθρώπος τότος μετελθεῖν. καὶ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιρραίοις καὶ Ακραγαλλίδαις πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας, καὶ αὐτὸς ἀνδραποδισαμένους, ἀναθεῖναι τῷ
69. 1. Απόλλωνι τῷ Πυθίῳ, καὶ τῇ Αρτέμιδι, καὶ Λητοῖ, καὶ [27] Αθηνᾷ Προνοίᾳ, ἐπὶ πάσῃ [28] ἀεργίᾳ, καὶ ταύτην τὴν χώραν μήτ' αὐτὸς ἐργάζεσθαι, μήτ'
3. ἄλλον ἐᾶν. λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Αμφικτύονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Αθηναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ, καὶ περὶ

nullam omnino lectionem fauere Etymo iſti *Wolfiano*. Vide *Valeſium* ad iſtum locum *Harpocrationis*. TAYL.

25. ἔπειτα] Forte, ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι. MARKL.

26. τινὶ χρὴ τιμωρίᾳ, WOLFIVS, *Aldi* corrigens σφάλμα typographicum. TAYLOR.

27. Αθηνᾷ Προνοίᾳ] *Pauſanias* in *Phocicis* Αθηνᾶν Πρόναον recenſet, quaſi quae ſit in veſtibulo aedis dedicata, quod fortaſſe rectius eſt, quam *Prouidentiae* vel *Prouidae*. WOLFIVS.

Egi de ea re copioſius, infra ad Orat. I. *c. Ariſtogit.* T. III. p 476. l. 16. TAYLOR.

28. ἀεργίᾳ] *Vt Deo ſacer atque incultus permaneret hic ager.* BRODAEVS.

Vt ſcilicet neque compaſcuus eſſet hic ager, nec coleretur, neque coaedificaretur. WOLFIVS.

ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὸς [29] ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τῦ θεῦ. καὶ [30] συναθροίσαντες δύναμιν ἱκανὴν ἐκ τῶν Αμφικτυό- 6.
νων, [31] ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς

29. ἐναγεῖς] Occurrit etiam pagg. 409. 411. 414. Vide *Harpocr.* in Ἀναγεῖς. *Suid.* etiam ibid. et in Ἐναγεῖς διὰ τ. ε. TAYLOR.

30. καὶ συναθροίσαντες κ. τ. λ.] In hac Expeditione narranda dissentiunt *Strabo* et *Pausanias*. Ille enim lib. 9. huius expeditionis ducem facit Eurylochum Thessalum: *Pausanias* vero in *Phocicis* Clisthenem Sicyoniorum tyrannum cum Solone Athenienſi, nulla Eurylochi facta mentione. *Polyaenus* vero *Stratagem.* l. 6. Eurylocho tribuit ſtratagema, quod ab aliis Soloni tribuitur, hellebori ſcil. mixturam aquae, qua vtebantur obſeſſi. Sic variant in rebus tam antiquis auctorum teſtimonia. PALMER.

Coniungo *Plutarchum* in *vita Solonis*. Ἐθαυμάσθη δὲ [Σόλων] καὶ διεβοήθη μᾶλλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εἰπὼν ὑπὲρ τῦ ἱερῦ τῦ ἐν Δελφοῖς, ὡς χρὴ βοηθεῖν, καὶ μὴ περιορᾶν Κιρραίους ὑβρίζοντας εἰς τὸ μαντεῖον, ἀλλὰ προσαμύνειν ὑπὲρ τῦ θεῦ Δελφοῖς. πεισθέντες γὰρ ὑπ' ἐκείνῳ πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν οἱ Αμφικτύονες, ὡς ἄλλοι τε μαρτυροῦσι, καὶ Αριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Πυθιονίκων ἀναγραφῇ, Σόλωνι τὴν γνώμην ἀνατιθείς. ὁ μέντοι στρατηγὸς ἐπὶ τοῦτον ἀπεδείχθη τὸν πόλεμον, ὡς λέγειν φησὶν Ερμιππος Εὐάνθη τὸν Σάμιον. ὅτε γὰρ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τοῦτ' εἴρηκεν, ἔν τε τοῖς τῶν Δελφῶν ὑπομνήμασιν Αλκμαίων, ὁ Σόλων, Αθηναίων στρατηγὸς ἀναγέγραπται. TAYLOR.

31. ἐξηνδραποδίσαντο] Vide hac de re περσβευτικὸν Theſſali filii, in *Hippocratis* operibus Graecis, Frobenianae Editionis, folio 537. vbi excidium Criſaeorum, aqua infecta, eleganter deſcribitur. WOLFIVS.

[32] τὲς λιμένας ἔχωσαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατ-
ἔσκαψαν, καὶ [33] τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν
κατὰ τὴν μαντείαν. καὶ ἐπὶ τέτοις ὅρκον ὤμοσαν
9. ἰσχυρὸν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν [34] ἐργάσεσθαι,
μήτε ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ θεῷ,
καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ [35] χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ πά-
σῃ δυνάμει. καὶ ἐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τέτον [36] μό-
νον τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ [37] προσροπὴν καὶ

32. τοὺς λιμένας] Forte, τὸν λιμένα. Vid. 405. 15. 407. 17. 410. 3. 411. 14. MARKLAND.

33. τὴν χώραν αὐτῶν] Abesse potuit αὐτῶν, vel scribi αὐτήν. MARKLAND.

34. ἐργάσασθαι] ἐργάσεσθαι. STEPHANVS. Ita *Bern.* TAYLOR.

35. καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Vid. *Victor.* XIV. *Var. Lect.* 19. TAYLOR.

καὶ ποδὶ, καὶ Φωνῇ infra p. 410. l. 10. et π. Παραπρεσβ. pag. 280. l. 1. MARKLAND.

36. μόνον] Vid. *H. Steph. de Dialect. Attic.* pag. 105. TAYLOR.

37. προσροπὴν] Hinc fit προσροπαῖος. Melanchtho: *addiderunt religionem et imprecationem.* Perionius: *sed diris etiam deuouerunt, exsecratique sunt eum, qui contra faceret.* Meletus: *sed pro his etiam se insuper deuouerunt, ac diris imprecationibus obstrinxerunt.* WOLFIVS.

Προσρόπαιον, ἄγος, μίασμα. ἕτως Αἰσχίνης. καὶ Προσροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γὰρ τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas. Plenius Harpocratio: Προσρόπαιον Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας, Εἰσατε ἓν αὐτὸν τὸ τοιῦτον προστρόπαιον, [Vide not. ad 296. 15.] ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίασμα. Καὶ προσροπὴ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται. ἐν γὰρ

ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο. γέγραπται γὰρ ἔτως ἐν τῇ ἀρᾷ· εἴ τις τάδε, φησὶ, παραβαίνοι, ἢ πόλις, ἢ ἰδιώτης, ἢ ἔθνος, ἐναγής, φησιν, ἔσω τε Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ Λητῦς, καὶ Ἀθηνᾶς Προνοίας. καὶ [38] ἐπεύχεται αὐτοῖς μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας [39] τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι, ἧττον δὲ αὐτοῖς εἶναι πολέμε, καὶ δικῶν, [40] καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ οἰκίας, καὶ γένος τὸ ἐκείνων, καὶ μή ποτέ, φησιν, ὁσίως θύσαιεν τῷ Ἀπόλλωνι, μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι, μηδὲ τῇ Λητοῖ, μηδ' Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο [41] αὐτοῖς τὰ ἱερά. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τε θεὲ μαντείαν, ἀκήσατε τῆς ἀρᾶς, ἀναμνήσθητε τῶν ὅρκων, οὓς 12. 15. 18.

τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλε τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Inedita Gloſſa *Photii* inſignis eſt. Προστρόπαιον. Δαίμων ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σαθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιρεθέντες τινὰ τῶν πολεμίων, προσροποὶ καὶ ἐναγεῖς εἰσὶν, προσρόπαιον παρακαλῶν. Quod Etymon non laudo, licet Gloſſam iſtam adducam. TAYLOR.

38. ἐπεύχεται] ſcil. ὁ ὀμνύων vel ἀρώμενος. REISKE.

39. τέκνα τίκτειν κ. τ. λ. Ex *Heſiodo* ſumptum. WOLF.

40. καὶ ἀγορῶν] Ἐκκλησιῶν καὶ βουλευτηρίων, vt opinor, potius quam ἐμπορίων. WOLFIVS.

41. αὐτοῖς] Caſtiga αὐτούς. BRODAEVS.

Pro αὐτῶν, vlitata Graecis ἀντιπτώσει. WOLFIVS.

L. αὐτῶν, vt pag. 411. l. 1. MARKLAND. Ita MSS. *Regg. Pariſ.* 1. et 2. TAYLOR.

21. οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν Αμφικτυόνων συνώμοσαν. „Μαντεια.„

42. 43 „ Ου πριν τησδε πολιος ερειψετε πυργον ελοντες

24. Πριν γε θεου τεμενη κυανωπιδος Αμφιτριτης Κυμα 44 ποτικλυζῃ 45 κελαδουν 46 ιεραισιν επ' ακταις.„

„Ορκοι. Αρα.„ Ταύτης τῆς ἀρᾶς, καὶ τῶν ὅρκων, καὶ τῆς μαντείας γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἔτι

42. οὐ πριν κ. τ. λ.] Occurrit etiam hoc Oraculum apud *Pauſan.* in *Phocicis*, cap. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Hiſtoriam cognoſcendam vtilia. Vide autem, quo pacto ab iſto Scriptore citetur:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
Πρὶν καὶ ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Αμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζῃ, κελαδεῖν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

Hic etiam πρίν κεν ἐμῷ τεμένει MS. *Steph.* TAYLOR.

43. Non videtur totum oraculum, ſed initium eius ſolummodo poſuiſſe, vtpote notum graecis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria ſupplere poſſent. REISKE.

44. ποτικλύζει] ποτικλύζειν. *Bern.* TAYLOR.

45. κέλαδον] [vt *Ald.*] κελαδοῦν lego a Κελαδέω. His verſibus demum *ſubiiciendum* [nam in *Ald.* praecedebant] ὅρκοι. ἀρά. Sententia autem oraculi eſt, eum agrum Apollini conſecrandum, qui ager maritimus cum eſſet, et Deo dicatus: poſt conſecrationem, mare vtique lucum Apollinis alluebat, inuidi ſcil. daemonis, qui inſtar canis in praeſepi iacentis, nec ipſe illo frueretur, nec alios frui ſineret. WOLFIVS.

46. ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς] agrum Cirrhaeum alluentibus. BRODAEVS.

καὶ νῦν, οἱ [47] Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, μᾶλλον δὲ οἱ προεχηκότες αὐτῶν, ἄνδρες παρανομώτατοι, ἐπειργάζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν, καὶ συνῴκισαν, [48] καὶ τέλη τοὺς καταπλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνεμένων εἰς Δελφοὺς [49] Πυλαγορῶν ἐνίοις χρήμασι διέφθειραν, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. χειροτονηθεὶς γὰρ [50] ὑφ' ὑμῶν Πυλαγόρας, λαμβάνει [51] χιλίας δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων, ὑπὲρ τῆ μηδεμίαν

μνείαν

47. Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς] Inter varios Locros, quos recenſet *Mattius I. Opin.* 10. non occurrunt Amphiſſenſes. Pertinebant hi ad Locros Ozolas, quorum Metropolis erat Amphiſſa. Vid. *Steph. Byzant.* Ita Philippus in Epiſtola apud *Demoſth. de Coron.* pag. 529. fin. Λοκροὶ οἱ καλέμενοι Ὀζόλαι, κατοικῆντες ἐν Ἀμφίσσῃ. TAYLOR.

48. καὶ τέλη τὲς παραπλέοντας ἐξέλεγον] *portoria ab aduauigantibus exigebant.* Anonymus. *Riſcuotenano le gabelle da i paſſaggieri nauiganti.* Ferrus. *Wolfius* praetermiſit. TAYLOR.

49. Πυλαγόρων] Quaſi eſſet a Πυλάγορος. Nam Πυλαγόρας, Πυλαγορῶν facit. Paulo poſt [p. 408. l. 11.] πυλαγόρους ὑμεῖς εἵλεσθε. WOLFIVS.

Credo cum *hoc* modo exaretur, vti 409. 7. 411. 10. male exarari. Nam ab antiquis Lexicographis, Πυλαγόραι ſolummodo nominantur: quorum fuiſſet admonere, ſi *vtroque* modo ſcribere liceret. TAYLOR.

50. ὑφ' ὑμῶν [Alii ἡμῶν] Et [pag. 408. l. 5.] τοῖς Ἀμφισσεῦσι. Et [l. 6.] συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτε ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάστου. WOLFIVS. Quae incorrecte impreſſerat *Aldus.* TAYLOR.

51. χιλίας] Forte δισχιλίας. Vide ſeqq. MARKL.

33. μνείαν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποξαλήσεσθαι Ἀθήναζε τῷ ἐνιαυτῷ ἑκάστῳ μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίσων καὶ ἐπαράτων χρημάτων, ἐφ' ᾧτε βοηθήσειν τοῖς [52] Ἀμφισσεῦσιν Ἀθήνησι κατὰ
36. πάντα τρόπον. ὅθεν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτε ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἢ ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης, τούτων ἑκάστους ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν. σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὅσῳ περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμ-
39. φισσέων [53] ἀσεβείας. ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου ἄρχοντος,

52. Ἀμφισσῶσιν] [vt *Ald.*] Lege, Ἀμφισσεῦσιν. BRODAEVS. et *Bern.* TAYLOR.

53. ἀσεβείας] Forte, τῇ τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείᾳ. Aretinus: *Conſiderabitis enim ſine daemonium ſine fortunam, quae ex impietate Locrorum effluxit.* Melanchtho: *Conſiderate autem, quas poenas Deo Amphiſſenſes pro impietate dederint.* Perionius: *Attendite igitur, quae calamitas et fortuna Amphiſſeorum ſcelus impietatemque oppreſſerit.* Meletus pro ὃς περιεγένετο, legiſſe videtur ὡς, et genitiuum retinuit. *Conſiderate igitur, vt vicerit Amphiſſanorum impietatem diuinum numen et fortuna.* WOLFIVS.

Recte omnino *Meletus*, quicunque fuerit. Recte *Lambinus*. Recte etiam Etruſca Verſio: *Hora ſtate a vedere, come la ſorte e la fortuna potette piu, che l' impietà de gli Anfiſſei.* Hominem Graecanicum, *Wolfium*, in ea literatura enutritum et exercitatiſſimum, fugit ſuus Helleniſmus, qui ita vertere potuerit, *fortunam, quae Amphiſſenſium impietatem ſecuta eſt.* Perperam etiam ille Anonymus, *fortuna, quae euaſerit ex impietate*

54 ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτε Ἀναφλυστίε, 55 Πυλαγόρας ὑμεῖς εἵλεσθε, Μειδίαν τε 56 ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυρράσιον, ὃν ἐβελόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν 57. 58 Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μετὰ τούτων

Amphiſcorum. ὃς πεπεγένετο habuit *Aldus*, ᾧ Cod. *Coisl.* *Stephanus* vero et *Bern.* vti Ego exhibui. TAYLOR.

54. ἱερομνήμονος] Libanius, Ἱερομνήμων δὲ ἐλέγετο ὁ πεμπόμενος σύνεδρος εἰς τὰς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως. Ariſtophanis enarrator, τοὺς Πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα, καὶ εἰσὶν οἷον ἱερεῖς γραμματεῖς· μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλεν. Diodor. l. 15. οἱ μὲν ἱερομνήμονες ἐν Ἀμφικτύοσι, κατηγορούντων Φωκέων — BROD.

55. πυλαγόρους] Videtur formatio huius vocabuli, ad primam declinationem, πυλαγόρας in nominatiuo ſingulari, formationi ad ſecundam praeſtare, et vbicunque locorum hoc vocabulum occurrit ſic formatum, vt neceſſe ſit id a ſecunda declinatione repetere, omnes illi loci ad modulum primae reformandi eſſe. Ego quamquam hoc adire periculum non auſus, reliqui πυλαγόρους et ſimilia, vt inueni, hic tamen auctore Chryſocca mutaui. REISKE.

56. ἐκεῖνον] *nobilem illum ciuem.* BRODAEVS. Dubito. TAYLOR.

57. Λέσβιον.] Quid eſt, quod latet ſub voce Λέσβιον? aliquis δημότης, opinor, vt Ἀναφλύστιος et Ἀναγυρράσιος. Vid. *Demoſth. de Cor.* 497. 7. MARKLAND.

58. λέσβιον] malim Λεσβίου, vt nomen proprium hominis, non Lesbo oriundi, ſed Athenis nati. Lesbius hic, (ſic enim nomine ſuo proprio appellabatur) erat pater huius Thraſyclis. Occurrunt in rebus Athenienſium multa talia nomina virorum propria a populis ducta, vt Lacon, et Lacedaemonius, Samus et Samius, Boeotus, Theſſalus, etc. REISKE.

42. [59] τέτων ἐμέ. συνέβη δὲ ἡμῖν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφῖχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν [60] ἱερομνήμονα Δίογνητον πυρέττειν. τὸ δ' αὐτὸ τῦτο συνεπεπτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθηντο Ἀμφικτύονες. ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βελομέ-
70. I. νων εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ Ἀμφισσεῖς ὑποπεπτωκότες τότε, καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τὸς Θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα κατὰ τῆς ἡμε-
3. τέρας πόλεως, πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέ-

59. τεῦτον] [*Ald.* ita] μετὰ τούτων. RODAEVS. WOLFIVS. MARKLAND.

60. ἱερομνήμονα] Suidas: Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχεσῶν, ἢ, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ex hoc autem *Aeschinis* loco apparet, Athenienſis vnum ἱερομνήμονα, tris Πυλαγόρας miſiſſe. Dicitur autem ἱερομνήμων παρὰ τὴν μνήμην τῶν ἱερῶν, fortaſſe quod acta ſacra in literas retulit. Aretinus: *Diognetum ſacratorem.* Melanchtho: *ſcriba Diogneto.* Meletus: *ſacrorum praefectus, Diognetus.* WOLFIVS.

Erudite de his rebus tractant Cel. *Prideauxius* noſtras ad *Marmora Arundelliana*, et *Antonius Van Dale de Concilio Amphictyonico.* Commode hic adplicari poteſt Inſcriptio Vetus, quam ex *Cyriaci Anconitani* et *Apiani* ſchedis produxerunt *Gruterus* CCXXIX. 15. et MXXI. 7. *Reineſius* I. 241. Idem *Van Dale* l. c. et *Muratorius* DXX. 3. nouiſſime autem omnium et emendatiſſime Cel. *Gorius* in *Symbolis Literariis:*

ἀνέθεμεν [61] πρὸς τὸν καινὸν νεών, πρὶν [62] ἐξειργάσθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ [63] προσῆκον ἐπίγραμμα, „Αθηναιοι απο Μηδων και Θηβαιων οτε τανα- 6.
τια τοις Ελλησιν εμαχοντο.„ [64] Μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱερομνήμων ἠξίωσεν εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Αμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως,

ΘΕΟΙΣ
ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ ΗΡΙΝΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ
ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ.

TAYLOR.

61. *πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξειργάσθαι*] reliqui lectionem, quam inueni, tametsi vitiosam, quia de vera emendatione nondum satis certo constat. Legendum videtur *πρὸ τοῦ καινοῦ νεῶ, πρὶν ἐξηρᾶσθαι* (in infinitiuo perfect. passiui) *coram nouo templo, antequam illud solemnibus coerimoniis et carminibus dedicaretur.* Aut potest *ἐξηρᾶσθαι* ad scuta quoque referri. *Antequam illa scuta consecrarentur.* REISKE.

62. *ἐξειργάσθαι*] *ἐξαρᾶσθαι* MSS. *Steph.* aut forte, *ἐξαράσασθαι.* Vt *Bern.* Audi Harpocrat. Εξαράσασθαι, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεών. *ἐξαράσασθαί ἐσι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς, τατέσι τὰς εὐχὰς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν, αἳ εἰώθασι ποιεῖσθαι.* Vide *Valesium*, et *σχ.* ad hunc locum. TAYLOR.

63. *προσῆκον*] *rei gestae conueniens.* BRODAEVS.

64. *πεμψάμενος*] *μεταπεμψάμενος* dedit *H. Steph.* et recte. Consentit *Bern. μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰσελθεῖν κ. τ. λ.* Deerat *μὲ* in *Ald.* et in *Mead.* Quod in eo loco quo vides reponit *Wolfius.* TAYLOR. scil. post *ἠξίω.*

9. λεως, [65] καὶ αὐτὸν ἔτω προῃρημένον. ἀρχομένε δέ μου λέγειν, καὶ [66] προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ἄλλων Πυλαγορῶν [67] μεθεσηκότων, ἀναβοήσας τις τῶν Αμφισσέων, ἄνθρωπος ἀτελγέστατος, καὶ, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, ἐδε-
12. μιᾶς παιδείας μετεσχηκὼς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίε τινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν προαγομένε· ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ελληνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν [68] ὠνομάζετο τὄνομα τῦ δήμε τῶν Αθηναίων ἐν τοῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγεῖς [69] ἐξήγετε ἐκ
15. τῦ ἱερῦ. ἅμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ [70] Κρώβυλος ἐκεῖνος ἔγραψε, καὶ ἄλλα πολλὰ

65. καὶ αὐτὸν] *cum ipse tamen hoc facere statuissem.* BRODAEVS.

66. καὶ προθυμότερον] Quaere, an ita distinguendum — λέγειν (καὶ προθυμότερον — μεθεσηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ. MARKLAND.

67. μεθεσηκότων] Forte, παρεσηκότων, ἢ μεθεικότων. Melanchtho: *cunctantibus aliarum ciuitatum legatis.* Perionius: *ceteris Pylagoris concedentibus.* Meletus: *egressis aliis Pylagoris.* Ego nihil certi cum haberem, verti, *ceteris nostris Pylagoris absentibus.* WOLF.

68. ὠνομάζετο] γρ. ὠνομάζετε, MSS. *Steph.* ὀνομάζετε. *Coisl.* TAYLOR.

69. ἐξήγετε] ἐξείργετ' ἂν τῦ ἱερῦ. Ita Membranae, scil. MSS. *Steph. Mor. Reg.* I. et *Bern.* Vid. pag. 411. l. II. TAYLOR.

70. Κρώβυλος] Is est Hegesippus. Vid. *Harpocr.* v. Κρώβυλος, *Libanium*, *Photium*, *Suidam*, *Aeschinem c. Timarch.* Huius dicitur esse Oratio de *Haloneso*, quae *Demostheni* attribuitur. TAYLOR.

πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξῆει, λέγων ἃ ἐγὼ ἔτε τότ' [71] ἐκαρτέρεν ἀκέων, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν. ἀκέσας δ' ἐγὼ ἔτω παρωξύνθην, ὡς ἐδεπώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτῆ βίῳ. καὶ τὰς μὲν 18.
ἄλλας λόγους ὑπερβήσομαι, ἐπῆλθε δ' ἔν μοι ἐπὶ τὴν γνώμην, μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἐξηκριβωμένως ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν· ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον 21.
πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ ἔστιν εὐσύνοπτον· ὁρᾶτε, ἔφην ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον τῆτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ [72.73] κεραμεῖα ἐνῳκοδομημένα καὶ [74] αὔλια. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμέ- 24.
νον. ἴστε τῆτες αὐτοὶ, καὶ ἐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας, καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τῆ ἱερῆ λιμένος. ἅμα δὲ ἀναγινώσκειν ἐκέλευον αὐτοῖς τὴν μαντείαν τῆ θεῆ, τὸν ὅρκον τῶν προγό-

71. ἐκαρτέρεν] ὑπέμενον, ἠδυνάμην, ἠνειχόμην ἀκούων. WOLFIVS.

72. κεραμεῖα] Melanchtho: *et officinas ibi aedificatas esse et villas.* Perionius: *et figulinas stabulaque exaedificata.* Meletus: *figulinas et casas.* WOLFIVS.

73. κεραμεῖα videntur domus esse lateribus coctis constructae, αὔλια, quod dedi, auctore Chrysocca, tuguria asseribus contabulata, et stramine contecta. REISKE.

74. ἐπαύλια] Lexicographi videntur legisse αὔλια. Ita *Harpocratio.* Αὔλια. Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τῆ, τὰς μικρὰς αὐλάς. Coniunge *Suid.* v. Αὔλεια θύρα. TAYLOR.

27. προγόνων, τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην, [75] καὶ διωριζόμην, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τε δήμε τῶν Αθηναίων, καὶ τε σώματος, καὶ τῶν τέκνων, καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτε, βοηθῶ κατὰ τὸν [76] ὅρκον καὶ τῷ θεῷ, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πᾶσιν οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ
30. πρὸς τοὺς θεοὺς [77] ἀφοσιῶ· ὑμεῖς δὲ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη βελεύσασθε. [78] ἐνῆρκται μὲν τὰ καινᾶ, παρέ-

75. καὶ διωριζόμην lege. BRODAEVS. WOLFIVS. Incurioſius excudit *Aldus*. TAYLOR.

76. ὅρκον] κατὰ τὸν τῶν προγόνων ὅρκον. *Bern.* TAYLOR. et Chryſoccas.

77. ἀφοσιῶ] *Harpocr.* in v. *Mauſſac.* pag. 128. *Suid.* v. Αφοσιούμεθα. TAYLOR.

78. καινᾶ] *pro vniuerſa Graecia ſacrificia* [*Ald.* enim κοινᾶ]. Vel ſi κοινῇ legendum, eodem ſenſu explicandum eſt. BRODAEVS.

ἐνῆρκται μὲν τὰ καινᾶ] Melanchtho: *Sacra, quae de more fiunt, inchoata ſunt.* Perionius τὰ κοινὰ [ſiue κοινᾶ *Aldi*] retinuit. [annon et *Melanchtho* retinuit quoque?] *coepta iam ea ſunt, quae ad omnis pertinent.* Meletus: *primum collocabantur ſacri calathi.* WOLFIVS. *Euripid. Iphig. Aul.* 1471.

καινᾶ δ' ἐναρχέσθω τις.

Videtur eſſe mos loquendi Atticus, et ſignificare, *Sacrificium auſpicetur aliquis, ſumendo in manus caniſtrum.* Euripid. *Electr.* 1142.

καινοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς.

Haec verba *Aeſchinis* in Edit. Oxon. ita vertuntur, *aguntur iam caniſtrorum feriae*, etc. neque magis perite *Lambinus* ante, *Caniſtrorum dies feſtus agi iam coeptus eſt*, etc. pro, *ſacrificium iam coeptum eſt.* In hoc *Cani-*

παρέσηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τὰς θεὰς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δή, ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι, τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, 33. τότε παρέντες ἀτιμωρήτους, τὰς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. ὃ γὰρ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ κατά τε τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτὸς, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον [79] ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται· μήθ' 36. ὁσίως θύσαιεν οἱ μὴ τιμωροῦντές, φησι, τῷ Ἀπόλλωνι, μήτε τῇ Ἀρτέμιδι, μήτε τῇ Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτῶν τὰ ἱερά. τοιαῦτα

stro feruabantur res sacrificio maxime necessariae, *secessita*, siue *cultellus*, *mola salsa*, *et coronae*. Hoc canistro, et simul χέρνιβι, siue *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram, versus dextram. Hoc officium praestitit Achilles *Eurip. Iphig. Aul.* v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud *Aristophan. Eiρην.* v. 956. vbi Scholiastes ad v. 957. notat τῦτο πρῶτον ἐποίουν, καθαίροντες τὸν βωμόν. *Hoc* primum *faciebant*, *mundantes*, (vel *dum mundabant*) *aram*. Vnde explicatur, quare ἐνάρχεσθαι dicitur. Idem *Auib* 851. τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα: vbi Schol. addit locum ex *Demosthene*: quem locum, vt hoc obiter obseruem, sumpsit ex *Harpocratione*, v. Χερνίβων. Ceterum quod ἐνάρχεσθαι κανᾶ hic, ἐξάρχεσθαι κανᾶ vocatur etiam ab *Euripide*, *Iphig. Aul.* v. 435. de cuiusmodi locutionibus dixi ad v. 394. ibidem. MARKLAND.

Adde *Vales. ad Harpocr.* pag. 102. (qui legit ἐνῆρται aut ἐπῆρται, hoc posterius probante *Tourrellio*) *Poll.* VIII. 83. σχ. *Aristoph. Au.* v. 851. *Abresch. ad Aeschyl.* II. 36. TAYLOR.

[80]τοιαῦτα καὶ πρὸς τέτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόν-
39. τος [81] ἐμοῦ, ἐπειδή ποτε ἀπηλλάγην, καὶ μετέσην
ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν
Αμφικτυόνων, καὶ λόγος ἦν ἐκ ἔτι περὶ τῶν ἀσπί-
δων, ἃς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Αμ-
φισσέων τιμωρίας. ἤδη δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας ἔσης,
42. [82] προσελθὼν ὁ κήρυξ ἀνεῖπε, Δελφῶν ὅσοι [83] ἐπὶ
. . . . . διετὲς

79. ἐν τῇ ἀρᾷ] Ad has voces Vir doctiſſimus, atque amiciſſimus in ſuo exemplari nigrum θῆτα adpoſuit. Nam, ſi elegantiam ſpectes, eam vtique peſſundabit tam ſubita repetitio. Legebamus enim intra duarum lineolarum ſpatium γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ. TAYLOR.

80. τοιαῦτα] malim ταῦτα, ob inſequens τούτοις, et quod dictio καὶ πρὸς τέτοις ἕτερα πολλὰ inutilis ſit futura, vt tautologa, vulgata manente ſalua. REISKE.

81. ἐμοῦ] Ita *Aldinam* mendam ἐμὰ ſuſtulerunt *Bern.* BRODAEVS. STEPHANVS. WOLFIVS.

82. προσελθὼν] F. προελθὼν, vt pag. 423. l. 10. προϊόντα τὸν κήρυκα. Eadem tamen pagina occurrit προσελθὼν ὁ κήρυξ. MARKLAND. Verum et ibi corriges προελθών. Vti ſimiliter 442. 17. ἐπειδὰν προελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς — non προσελθών. TAYLOR.

83. ἐπὶ διετὲς] Aretinus: *Edixit omnibus, qui in aetate forent.* Melanchtho: *Vt Delphi omnes puberes.* Perionius: *Qui aetate proceſſiſſent.* Meletus: *Quicunque inter Delphos viderint, Je attigiſſe pubertatis annos.* Retinuit vicioſam lectionem [*Aldi*] ἐπιδόντες, pro ἐπὶ διετὲς, quod eſt frequens in forenſibus *Demoſthenis.* Ego *Suidam* ſecutus ſum, qui τὸ ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι exponit ις' ἐτῶν γεγονέναι. Etſi ex loco quamuis corrupto colligitur, apud Athenienſis τὴν ἐφηβίαν vſque ad XVIII.

[84] διετὲς ἡβῶσι, καὶ δέλεας καὶ ἐλευθέρους, ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντας ἅμας καὶ δικέλλας, πρὸς τὸ [85] Θυτεῖον ἐκεῖ καλέμενον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τὰς ἱερομνήμονας καὶ Πυλαγόρας ἥκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας [86] τῷ θεῷ 71.1. καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ· ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἰ-

ξεται

annum duraſſe, ac tum demum εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι. WOLFIVS.

ἐπιδόντες] Lego, ἐπιδημοῦντες, id eſt, *quotquot erant tunc in vrbe puberes.* PALMER.

Vide *Harpocr.* v. Επιδίετες. *Vales.* ad loc. ἐπὶ διετὲς habent etiam *Mor.* et *Bern.* γρ. etiam in poſteriori ἐπὶ διετεῖς [ſic] quaſi voluiſſet ἐπιδιετεῖς. Quod non laudo. Scripſit *Heſiodus*, ſi fas ſit hos verſus *Heſiodo* adiudicare [conſule *Plutarch.* in *Amator.*]

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος ἕκτος
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῴη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Opp. et Dies v. 695. *quinto anno poſt pubertatem:* vt hic ἐπὶ διετὲς ἡβᾶν, *biennio ſuperuixiſſe pubertati.* TAYLOR.

84. Vt Marklandi coniecturae ſua ratio conſtet, tenendum id, quod Taylori fuerat, annotare, tametſi id quodammodo ex eius annotatione ſuſpicari poſſis, Marklandum Aldina vſum eſſe, in qua, pro ἐπὶ διετες, quae vera eſt Wolfii emendatio, legitur ἐπιδόντες. REISK.

85. Θυτεῖον] παρὰ τὸ θύειν, quaſi Macellum dicas, aut Victimarium. WOLFIVS.

Scribitur et Θύσιον quoque, atque etiam Θύτιον, *Harpocratione* teſte, qui h. l laudat. TAYLOR.

86. τῷ θεῷ] Apollini Delphico. Ita BRODAEVS, qui hunc locum ſimiliter ac *Stephanus*, *Wolfius*que, ex ſordibus primaeuae Editionis expurgauit. TAYLOR.

ξεται τῷ ἱερῷ, καὶ ἐναγὴς ἔσαι, καὶ τῇ ἀρᾷ ἔνοχος. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἤκομεν ἔωθεν εἰς τὸν προειρημέ-
3. νον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρῤῥαῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες, καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωρεῦμεν. ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων, οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς ἐξήκοντα ςάδια
6. ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἦκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων πανδημεῖ, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν ἂν [87] ἀπολέσθαι. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ [88] Κόττυφος, ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων, ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικτυόνων·
9. ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὺς Πυλαγόρας καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνθύοντας [89] καὶ χρωμένους τῷ θεῷ. ἐνταῦθ' ἤδη πολλαὶ μὲν τῶν Ἀμφισσέων ἐγίνοντο κατηγορίαι, πολὺς δ' ἔπαινος ἦν [90] κατὰ τῆς ὑμε-
12. τέρας πόλεως. τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας [91] πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυ-

87. ἀπολέσθαι] ἐκινδυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι excudebat *Stephanus*. TAYLOR.

88. Κόττυφος] Forte deeſt ὁ Φαρσάλιος, ὁ τὰς γν. vt pag. 413. l. penult. Sed non neceſſarium eſt. Vid. *Demoſth.* 527. 9. MARKLAND.

89. χρωμένους τῷ θεῷ] τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας. ὁ μὲν γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρᾷ· οἱ δὲ πυνθανόμενοι χρῶνται. WOLFIVS.

90. κατὰ] ἀντὶ τῆς, περί. WOLFIVS.

91. πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας] τῆς ὡρισμένης, καὶ τεταγμένης ὑπὸ τῶν προγόνων. WOLFIVS.

λαίας ἐν [92] ἑηΐῳ χρόνῳ εἰς Πύλας, [93] ἔχονΓας δόγμα [94] καθότι δίκας δώσεσιν οἱ Αμφισσεῖς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεὸν, καὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν, καὶ τὰς Αμφικτύονας ἐξήμαρτον. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν 15. ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα. „Ψηφισμα.„ Τοῦ δόγματος οὖν τότε ἀποδοθέντος [95] ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν [96] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως πάσης προαιρεμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημο- 18. σθένους ὑπὲρ τοῦ μεσεγγυήματος τοῦ ἐξ Αμφίσσης ἀντιλέγοντος, καὶ ἐμοῦ φανερῶς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν [97] ἄνθρωπος ἐκ ἠδύνατο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ μετασησάμενος τὰς ἰδιώτας, ἐκφέ- 21. ρεται προβέλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, [98] προσλαβὼν τὴν τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ

92. ἐν ἑητῷ χρόνῳ] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. WOLFIVS.

93. ἔχοντας δόγμα] S. οἴκοθεν ἐπενεγκόντες. WOLF.

94. καθότι] Legendum diuisim καθ' ὅ, τι. TAYLOR.

95. ὑφ' ἡμῶν] γρ. πυλαγορῶν. MS. *Steph.* TAYLOR.

96. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Lege — ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ. Nam voces ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex margine irrepsere, si quid certi habeat Diua Critice. Vide notata ad *Demosthenem*, in Orat. praecedente, p. 205. l. 9. TAYLOR.

97. ἄνθρωπος] F. ὁ ἄνθρωπος. Sic pag. 425. l. 7. τῷ ἀνθρώπῳ, de Demosthene. Adde 447. 12. 461. penult. MARKLAND.

98. προσλαβὼν] F. προλαβών. Vid. pag. 419. l. 7. MARKLAND.

καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι, καὶ γενέσθαι τῷ δήμῳ τὸ ψήφισμα, ἤδη ἐπανα-
24. σάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπεληλυθότος ἐμοῦ· ἐγὼ γὰρ ἂν ποτε ἐπέτρεψα· καὶ τῶν [99]πολλῶν δὲ ἀφειμέ-
νων. ἓ τὸ κεφάλαιον ἐστι· τὸν δὲ ἱερομνήμονα, φησι, τῶν Αθηναίων, καὶ τὲς Πυλαγόρες τὲς εἰσαεὶ πυ-
λαγορεῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφὲς
27. ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων. εὐ-
πρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς. κω-
λύει γὰρ εἰς τὸν [500] σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαν-
τᾶν, ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τῆ καθήκοντος ἔμελλε
χρόνε γίνεσθαι. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσμα-
30. τι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον [1] σύγγραμ-
μα γράφει. τὸν ἱερομνήμονά, φησι, τῶν Αθηναίων
καὶ τὲς Πυλαγόρας τοὺς [2] ἀεὶ πυλαγορεῦντας,

99. πολλῶν δὲ ἀφειμένων] *multisque omissis eius sermonibus, quorum quidem sermonum haec summa est.* BRODAEVS.

Essendo stato licentiata la moltitudine. Ferrus. *Ac plerique alii dimissi fuissent a concione.* Interpres *Venetus* sine nomine. Annon hi longe *Wolfium*, *Brodaeum*que exsuperant in vertendo? Profecto *Wolfius* vtroque modo vertere videtur — *populus dimissus esset*, et, *cuius vt pleraque omittam.* Et parum attentus, vtrasque admisit. TAYLOR.

500. ἀνάλογον] [*Ald.*] σύλλογον. WOLFIVS. *Bern.* quoque. Quod silens etiam correxit *H. Stephanus.* TAYLOR.

1. σύγγραμμα] πρόσταγμα *Bern.* TAYLOR.

2. ἀεὶ] Τὸ ἀεὶ peculiarem habet vsum hic; nec significat perpetuum tempus, sed refertur ad personas,

[3] μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖ συλλεγομένοις, μὴ λόγων, μήτε ἔργων, μήτε δογμάτων, μήτε πράξεως μηδε- 33.
μιᾶς. τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι; πότερα ταληθὲς εἴπω, ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; τὸ ἀληθὲς ἐρῶ. τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον [4] ἑτῶσι τὴν πόλιν διατέ-
θεικεν. ἐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι τῶν ὅρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι ὤμοσαν, ἀδὲ τῆς ἀρᾶς, ἀδὲ τῆς τὲ θεὲ 36.
μαντείας. ἡμεῖς μὲν ἔν, ὦ Ἀθηναῖοι, κατεμείνα-
μεν διὰ τὲτο τὸ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύο-
νες συνελέγησαν εἰς Πύλας, [5] πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ ἔτ' ἂν τὲνομα εἴποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι γένοιντο [6,7] αὐτῆς μηδενὶ τῶν Ἑλλή- 39.
νων.

quae certis temporibus munus aliquod obeunt. Οἱ ἀεὶ ὑπατεύοντες, ii, qui suis quique temporibus consulatum gerunt. Aretinus: *Pylagoros, qui perpetuo fuerint.* Melanchtho: *Legati, qui perpetuo ad concilium Amphictyonicum mittuntur.* Perionius: *Pylagoras, qui perpetuo hunc magistratum gererent.* Meletus: *perpetuos Pylagoras.* WOLFIVS.

3. μὴ μετέχειν κ. τ. λ.] Sycophantice praetermittit, quarum rerum non debeant esse participes, belli Phocensis scilicet. WOLFIVS. Nihil praetermittitur. Decreuit *Demosthenes*, eos non participare cum consiliis vel actis Senatus Amphictyonici, qui *extra ordinem* cogebatur, iuxta pag. 412. l. 5. TAYLOR.

4. ἑτῶσι] *perperam* scilicet. BRODAEVS.

5. πλὴν μιᾶς πόλεως] τῶν Θηβῶν, quas Alexander euerterat. WOLFIVS.

6. αὐτοῖς] Annon multo satius, quod in MSS. *Steph. Reg. 1. Bern.* et *Mead.* reperitur, αὐτῆς scil. TAYLOR.

7. αὐτοῖς] dedi αὐτῆς et versu 42. μάλα pro μάλισα, et vlt. στρατείᾳ pro στρατιᾷ. REISKE.

νων. καὶ συνελθόντες, ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο Κόττυφον τὸν [8] Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα, ἐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίπ-
42. που, ἀλλ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις, ἔτω μακρὰν ἀπόντος, ὃν αὐτίκα [9] μάλα τολμήσει λέγειν Δημοσθένης, ὡς ἐγὼ ἐπὶ τὰς Ἕλληνας ἐπήγαγον. καὶ παρελθόντες τῇ πρώτῃ [10] στρατείᾳ, καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμ-
72.1. φισσεῦσιν. ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, [11] χρήμασιν αὐτὰς ἐζημίωσαν. καὶ ταῦτα ἐν ἑητῷ χρόνῳ προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι· καὶ τὰς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίας μετεξήσαντο,
3. τὰς δὲ δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. ἐπειδὴ δὲ ἀδὲ τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ θεῷ, τάς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τὰς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλλον, οὕτως ἤδη τὴν

8. τὸν *Φαρσάλιον*] non concilio hunc Aeſchinis locum cum illo Demoſthenis, vbi Arcas appellatur. v. p. 279. 7. ed. noſtrae. REISKE.

9. *μάλισα*] γρ. *μάλα Reg.* 1. vt diuinarunt ſummi viri, *Stephanus* et *Marklandus*. Proxime, ſcil. 423, 5. ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα. Atque ita paſſim, 428. 4. etc. TAYLOR. Dedi *μάλα*. REISKE.

10. *στρατιᾷ*] *στρατείᾳ*, vt infra. MARKLAND. Et ſic dedi. REISKE.

11. *χρήμασιν αὐτὰς ἐζημίωσαν*. [Ita *Ask.* etiam, *Bern.* et *Brodacus*, cum *Ald.* habuit *αὐτᾶ*] Et [l. 10.] *ἐπὶ τὰς Ἀμφισσεῖς* [Quod pariter corruptum]. WOLFIVS.

δευτέραν ἐπὶ τὰς Ἀμφισσεῖς στρατείαν ἐποιήσαντο, 6.
πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ἐπανελθόντος Φιλίππου ἐκ τῆς
ἐπὶ τὰς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν θεῶν τὴν ἡγε-
μονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδεδωκότων, τῆς δὲ
Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης. ἀλλ'
ἃ προὔλεγον, οὐ [12] προεσήμαινον ἡμῖν οἱ θεοὶ φυ- 9.
λάξασθαι, μονονὲκ ἀνθρώπων φωνὰς [13] προσκτη-
σάμενοι; ἀδεμίαν τοι πώποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν
ἑώρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν σωζομένην, [14] ὑπὸ δὲ τῶν
ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. ἀχ ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς
μυστηρίοις φανὲν σημεῖον φυλάξασθαι, [15] ἡ τῶν μυ- 12.
στῶν τελευτή; ἃ περὶ τούτων Ἀμυνιάδης μὲν προὔ-
λεγεν εὐλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἐπερ-
ησομένους τὸν θεὸν, ὅ, τι χρὴ πράττειν· Δημοσθέ-
νης δὲ ἀντέλεγε, [16] Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φά-
σκων,

12. *προεσήμαινον*] Quantum profecerit *Cicero* ex lectione Graecorum Oratorum, patebit ex *Mureto* VIII. *Var. Lect.* 10, 11. vbi et hunc locum prae manibus, aliosque a Romano Oratore descriptos et expressos esse ostendit. TAYLOR.

13. *προσκτησάμενοι*] *προηκάμενοι.* Cod. *Bern.* Optime. TAYLOR.

14. *ὑπὸ δὲ τῶν κ. τ. λ.*] M. *ἀναίρθρως, ὑπὸ δὲ ῥητόρων ἐνίων*, aut, *ὑπὸ δ' ἐνίων τῶν ῥητόρων.* WOLFIVS.

15. *ἡ τῶν μυσῶν τελευτὴ*] Μύσαι οἱ μυηθησόμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. *ἡ τελετὴ* non placet, quod antecessit *τοῖς μυστηρίοις.* WOLFIVS. Ea tamen fuit Diuinatio *Scaligeri.* TAYLOR.

16. *Φιλιππίζειν*] *Plutarch.* in *Demosthene*, *M. Tullius de Diuin.* II. 57. *Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope* CCC. *fuit, iam tum* Φιλιππίζειν *Pythiam dicebat,*

15. σκων, ἀπαίδευτος ὢν, καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας; ἐ τὸ τελευταῖον [17] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων ἐξέπεμψε τὸς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον· καίτοι γε [18] πρώην ἀπεστόλμησε λέ-
18. γειν, ὅτι παρὰ τοῦτο Φίλιππος ἐκ ἦλθεν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι ἐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά; τίνος ἂν ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν, ὦ τῆς Ελλάδος ἀλιτήριε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν ἐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν [19] κρατουμένων χώραν, ὅτι ἐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, [20] σὺ

Kk 5 δ' ἐδὲν

id est, quasi cum Philippo facere. Hoc autem eo spectabat, vt eum a Philippo corruptam diceret. BRODAEVS.

17. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων] Athyta appellat ἱερὰ, τὰ μὴ καλὰ γενόμενα, sicut dicitur ἄγαμος γάμος, ταφὴ ἄταφος, (quam et Cicero *insepultam sepulturam* dixit) παρθένος ἀπάρθενος, βίος ἀβίωτος, et similia. Καλλιερεῖν est *litare*, vnde ἱερὸν ἀκαλλιέρητον, *hostia, quae non litauit.* Scribit *Plutarchus*, Demosthenem, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, τοῖς λογισμοῖς ἀντὶ χρησμῶν χρησάμενον. Idque exemplo Periclis et Epaminondae, qui superstitiones illas velamenta ignauiae iudicarint. w. Codd. *Mead.* et *Bern.* adiiciunt ὄντων. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. Ita infra legitur, 422. vlt. ἀθύτων, καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν· vel, ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων. TAYLOR.

18. πρώην] πρότερον *Bern.* Siue Scholion sit, siue Varia Lectio. TAYLOR.

19. κρατουμένων] κεκρατουμένων MS. *Mead.* Id erat procul dubio κεκρατημένων. TAYLOR.

20. σὺ δ' οὐδὲν προσιδὼς — WOLFIVS. *Ald.* enim ἀδέ. TAYLOR.

δ' ἀδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλ- 21.
λιερῆσαι, τὰς στρατιώτας ἐξέπεμψας, πότερον σε-
φανοῦσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ
[21] ὑπερορίζεσθαι; τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ
ἀπροσδοκήτων [22] ἐφ' ἡμῶν ἀ γέγονεν; ἀ γὰρ βίον
γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώκαμεν, ἀλλ' εἰς παρα- 24.
δοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. [23] ἐχ
ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τὸν Ἄθω διορύξας, ὁ
τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τὰς Ἕλλη-
νας αἰτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν,
ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου 27.
ἀνιόντος μέχρι δυομένου, νῦν ἀ περὶ τὰ κύριος ἑτέ-
ρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τἀ σώμα-
τος

21. ὑπερορίζεσθαι] ὑπερωρίσθαι *Mor.* TAYLOR.

22. ἐφ' ἡμῶν] *hac aetate.* BRODAEVS.

23. Haec de Perſa et Thebanis Lacedaemoniisque repetita exempla tantum abeſt, vt Aeſchinis cauſam ſubleuent, vt deprimant potius et aduerſarii Demoſthenis cauſam confirment, qui e tot populorum tantorumque exſcidiis, hoc, quod conſequens erat, collegit, patriae interitum non ſibi eſſe imputandum, ſed aduerſae cuidam ſorti publicae, quae, vniuerſa cum Graecia populisque, quotquot cogniti tum eſſent, paene omnibus, Athenas quoque obruiſſet. Aeſchines autem, philoſophus ſubpinguior ita, colligebat, craſa, quae illi erat, Minerua, Macedones proſperis vtuntur rebus. ergo diis cari ſunt. ergo nobis infeſti, et ros exoſi, qui Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violauimus. REISKE.

τος [24] σωτηρίας; καὶ τὰς αὐτὰς ὁρῶμεν [25] τῆς τε δόξης ταύτης, καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσην ἡγεμονίας 30. ἠξιωμένας, οἱ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν [26] ἠλευθέρωσαν; [27] Θῆβαι δὲ, [28] Θῆβαι, πόλις ἀσυγείτων, [29] μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι, [30] εἰ καὶ

24. σωτηρίας] εὐτυχίας Cod. *Mead.* Quod nihili est. Suspicor autem potius, istud τῆς σωτηρίας esse ex marginali nota. Solent enim Graeci scribere ἀγωνίζεσθαι — κινδυνεύειν — etc. περὶ τῦ σώματος, id est, *de salute*, περὶ σωτηρίας: non vtrumque. TAYLOR.

25. τῆς τε δόξης ταύτης] gloriae huius tantae rei feliciter confectae. REISKE.

26. ἠλευθέρωσαν] Hoc egit Philippus victis Phocensibus. BRODAEVS.

27. γρ. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀσυγείτων Codd. *Mor.* et *Bern.* cum planctu quodam et lamentatione. Ita laudat *Demetrius Phalereus* §. 280. exemplum τῆς Ἀναδιπλώσεως. Ceterum de hoc loco consule eruditissimum *Wesselingium* ad *Diod. Sic.* XIII. 56. TAYLOR.

28. ad Θῆβαι δὲ addidi iteratum Θῆβαι. REISKE.

29. μεθ' ἡμέραν μίαν] *Post diem vnum.* An, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, *vno die*, vt νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, *noctu atque interdiu?* Aretinus *vna die.* Sic et ceteri. WOLF.

30. εἰ καὶ δικαίως] [Vti ante *Wolfium* exarari solebat] F. εἰ καὶ μὴ δικαίως περὶ τῶν ὅλων, ἀδ' ὀρθῶς βεβουλευσάμενοι, scil. οἱ Θηβαῖοι. Praecedit enim, Θῆβαι δέ. Melanchtho: *Thebae vero, vrbs vicina, vno die funditus euersa, et e Graecia sublata est. Nec iniuria. Ideo enim retinere imperium non potuerunt, quia diuinitus in furorem acti poenas violatae religionis dederunt.* Perionius: *Quarum incolae, si minus de summa rerum recte consultauerunt, at certe non humano consilio, sed diuinitus deorum negligentiam amentiamque habuerunt.* Meletus: *Id quan-*

καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων * ἐδὲν ὀρθῶς [31] βουλευσάμενοι, ἀλλὰ τήν γε θεσβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην ἐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι; 33. Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ ταλαίπωροι προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τῆ ἱερῆ κατάληψιν, οἱ τῶν Ελλήνων ποτὲ ἀξιῶντες ἡγεμόνες

quam merito eis contigit, quia de ſumma reip. non bene conſultarint, ſed tamen illam temeritatem ac ſtultitiam diuinitus non humana ratione ſibi compararunt. Aeſchinis haec ratiocinatio eſt, Thebanos amentia ſua periiſſe: quae amentia diuinitus eis ſit immiſſa ob violatam religionem. WOLFIVS. Ego μὴ expuncto, quod Wolf de ſuo immiſerat, pro ἐδ' ὀρθῶς dedi de meo ſenſu ἐδὲν ὀρθῶς. *merito quidem*, ait, *illa vrbs de medio ſublata eſt, quippe quae nullum vnquam rectum ſanumque conſilium de ſumma rei graecae*, [h. e. libertate publica] *agitauerit.* Conſtat enim Thebanos ſemper reliquorum graecorum libertati inſidiatos fuiſſe, eique aut per ſe ipſos, aut per Perſas opprimendae ſtuduiſſe. *Verumtamen* — Illud μὴ ſi ſerues, incongruum erit, et male cohaerens ἀλλὰ *verumtamen* — Quod Scaliger in Bernardino annotauit βουλευσαμένη et κτησαμένη, grammatice quidem id rectum eſt, ſi ex ieiunitate regularum grammaticarum auctorem iudices. Ille vero, contemta ſeueritate conſtructionis, magis ſententiae memor, animo obuerſantis, quam vocabuli praemiſſi πόλις, pluralem vſurpauit, quia πόλις tamen aliud nihil eſt, quam πολῖται. Bene igitur habet, meo quidem iudicio, h. l. vocabula βουλευσάμενοι et κτησάμενοι, ſcil. οἱ Θηβαῖοι. Centenos locos huic ſimiles dabunt, qui de Syntaxi graeca et latina tradiderunt. REISKE.

31. βουλευσάμενοι — κτησάμενοι] βουλευσαμένη — κτησαμένη. *Bern.* TAYLOR.

36. γεμόνες εἶναι, νῦν [32] ὁμηρεύσοντες, καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Αλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πατρὶς, ὅ, τι ἂν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται; 39. ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ελλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο πρότερον ἐκ τῆς Ελλάδος αἱ πρεσβεῖαι κατὰ πόλεις, ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν εὑρησόμενοι, νῦν ἐκ ἔτι περὶ τῆς τῶν Ελλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ 42. τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους; καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἐξότου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν [33] προσελήλυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ησίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται. λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβελεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς 73.1. τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. λέξω δὲ κἀγὼ τὰ ἔπη. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας, τοὺς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

3. Πολλάκι [34] δὲ ξύμπασα πόλις κακῶ ἀνδρὸς [35] ἀπηύρα, Ος κεν

32. ὁμηρεύσοντες] Hunc locum respexit *Harpocratio* v. Ομηρεύοντας, et post eum *Suidas*. Consule quae adnotauit *Maussacus*. TAYLOR.

33. εἰσελήλυθεν] malim προσελήλυθεν, et sic loquendi mos est. REISKE.

34. δὲ] πολλάκι καὶ ξύμπασα MS. *Steph.* vt habent *Hesiodi* Editi. Vid. *Opp. et Dies* v. 240. TAYLOR.

35. ἀπηύρα] γρ. ἐπαυρεῖ MS. *Steph.* et *Ask.* Vide quae de hac re scripsit optimus *Gracuius* ad *Hesiodi* locum. TAYLOR.

Ος κεν [36] ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα [37] μηχανάαται.

Τοῖσιν δ' ἀρανόθεν μέγ' [38] ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,

[39] Λοιμὸν ὁμῶς καὶ λιμόν. ἀποφθινύθεσι δὲ λαοί, 6.

Η [40] τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, [41] ἢ ὅγε τεῖχος,

Η [42] νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν.

ἐὰν δὲ περιελόντες τὸ ποιητὸν τὸ μέτρον, τὰς γνώ- 9.
μας ἐξετάζητε, [43] οἶμαι ὑμῖν δόξειν ἃ [44] ποιήματα Ησιόδε εἶναι, ἀλλὰ χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένες πολιτείαν. καὶ γὰρ ναυτικὴ καὶ πεζὴ [45] στρατιὰ,

36. ἀλιτραίνῃ] ὅσις ἀλιτραίνει MS. *Steph.* cum Editis *Hesiodi* ἀλιταίνῃ *Mor.* TAYLOR.

37. μηχανάαται] μητιάαται *Coisl. Mor. Mead.* TAYL.

38. ἐπήγαγε] ἔδωκε *Mor.* μέγα πῆμα δῶκε Κρονίων. *Mead.* TAYLOR.

39. Λοιμὸν] Id. MS. *Mead.* λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν, vt vulgatur apud *Hesiodum.* TAYLOR.

40. τῶν γε] ἢ ὅτε στρατὸν εὐρὺν MS. *Mor.* TAYLOR.

41. ἢ ὅγε τεῖχος] Rectius hoc, quam in Impressis, ἢ τόγε τεῖχος. TAYLOR.

42. ἢ νέας] ἐν ἄλλῳ, ἢ νῆας ἐνὶ πόντῳ τέινηται εὐρύοπα Ζεύς. *Mor.* ἢ νῆας ἐνὶ πόντῳ τίνυται εὐρύοπα Ζεύς. *Coisl. Reg. 2.* ἢ νῆας ἐνὶ πόντῳ τίνυται εὐρύοπα Ζεύς. *Mead.* TAYLOR.

43. οἶμαι ὑμῖν δόξειν. BRODAEVS. WOLFIVS, *Aldum* corrigens. TAYLOR.

44. ποιήματα] ποίημα. MARKLAND.

45. στρατεία] Lege στρατιὰ, vt pag. 427. l. antepen. ναυσὶ — καὶ πεζῇ στρατιᾷ. Et, περὶ Παραπρεσβ. pag 296. l. 17. καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; MARKLAND.

τιὰ [46], καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν [47] ἀνηρπασμέναι ἐκ
12. τῆς τότε πολιτείας. Αλλ', οἶμαι, ἔτε [48] Φρυνώνδας,

46. στρατεία] dedi στρατιά. REISKE.

47. ἀνηρπασμέναι] ἀνηρημένοι *Bern.* TAYLOR.

48. Φρυνώνδας — Εὐρύβατος] Horum nomina, ob insignem morum prauitatem, diu est, quod in proverbium abiere. Familiare illud et peruulgatissimum, vt qui infamiae alicuius labe prae ceteris innotesceret, vtputa adulterii, vt *Clodius*, furti, vt *Verres*, prostitutae pudicitiae, vt *Timarchus*, fraudis et nequitiae, vt *Eurybatus*, nomen suum quasi commodaret ceteris ex eadem disciplina, vt scribit *Harpocratio*, infra a me adducendus. Legitur in *Excerpt. Valesianis* pag. 241. Κροῖσος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσποιησάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν, ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Εφέσιον, δὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστας ξενολογήσῃ τῶν Ελλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς, πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς Ελλησιν ἐπισήμε γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βάλητα μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ. Scripsit *Aristophanes* in Comoedia deperdita, quae *Amphiareus* inscribebatur,

Ω μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ.

Apuleius Apolog. *Quis Palamedes*, *quis Sisyphus*, (non *Syphax*, vt vulgo, quod emendat quoque *Brodaeus* in Notis ad *Antholog.*) *quis denique* EVRYBATVS (ita lege, non *Eurybates*, quod etiam vidit *I. Bapt. Pius Annot. Posterior.* cap. CXCVI. apud *Gruter.* Tom. I.) *aut* PHRYNONDAS *talem fraudem excogitasset?* Lucianus in *Alexand.* seu *Pseudomant.* §. 4. Αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη, ὑπὲρ τὸν Κέρκωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον, ἢ Φρυνώνδαν, ἢ Αρισόδημον, ἢ Σώστρατον. Harpocratio ita: Εὐρυβά-

τὴν Codd. MSS. *Cant.* et *Reg. Biblioth. Iacob.* emendant) Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Εφορος ἐν τῇ ὀγδόῃ Εὐρυβάτην (iterum) φησὶν ἄνδρα Εφέσιον, λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσε, ὥστε στρατείας συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τὲς Πέρσας, εἶτα προδότην γενόμενον, ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τὲς πονηρὲς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Iterum: Φρυνώνδας. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ Αθηναίοις περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, ἐδὲν ἧττον Εὐρυβάτε. Suidas: Εὐρύβατος πονηρός. ἀπὸ τε πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσε ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὥς φησιν Εφορος, εἶτα μεταβαλομένε πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ ἔτος Εφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ηρακλέες ἆθλοις·

Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδας πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες,
Ωλος τ' Εὐρύβατός τε, δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες.

Νίκανδρος, Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανεργότατον· οὗ μνημονεύει Αριστέλης ἐν ᾱ περὶ Δικαιοσύνης. Δῆρις δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Αγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Οδυσσέως ἑταίρε, καὶ Αριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανεργοῦντα,

Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

Iterum ille de Phrynonda: Φρυνώνδας τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Αθήνησιν — ἐκ τούτε τὲς πονηρὲς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισθῷ τινας μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὥς φησιν Εὔδημος, καὶ αὖθις, ἀλλ', οἶμαι, ἔτε Φρυνώνδας, ἀτ' Εὐρύβατος, ἀδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιῦτος μάγος καὶ γόης. Lectorem meum admonere puderet haec poſtrema non eſſe *Eudemi*, vt in Lexicographo noſtro perpe-

perperam repraesentantur, sed *Aeschinis* verba. *Aristophanes Thesmoph.* 866.

Μν. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς ἐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. Γυ. Σοί γ' ὦ
ληθρε
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

Aristides T. II. pag. 310. Ὥσπερ ἂν εἰ ὁ Φρυνώνδας ἐκεῖνος Αἰακὸν αὐτὸν μετέθετο — Vbi σχ. ὁ Φρυνώνδας καὶ ὁ Εὐρύβατος ἐπὶ πονηρίᾳ μεγίστῃ διεβάλλοντο. Rursus idem Aristid. pag. 199. Ἄτοπον δέ μοι φαίνεται, εἰ μὲν συμμάχες τινὰς ἢ φρέριον πρέδοσαν, ἢ ναῦν μίαν ἢ δύο, ἢ φυγῆς αἴτιοί τισιν ἢ θανάτε κατέστησαν, πολλοῖς ἂν καὶ πυκνοῖς ἐλαύνειν αὐτὲς τοῖς ῥήμασι, καὶ μετ' Εὐρυβάτε καὶ Φρυνώνδε καταλέγειν. Demosthenes *de Corona*, pag. 477. Εἰ γὰρ ὑμᾶς ἅμα τὲς μὲν ἄλλες Ἕλληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτε πρᾶγμα, ἢ πόλεως ἔργον, ἢδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. Dio Chrysostom. Orat. 52 Καὶ οἱ λόγοι οὐ μόνον ἀσχημονέτερον ἥρωϊ πρέποντες, ἀλλ' ἐδ' Εὐρυβάτε ἢ Παταικίωνος. Plato in *Protagora*, pag. 327. Ἀλλ' εἶεν ἄγριοί τινες, οἷοίπερ οὗς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ· ἢ σφόδρα ἐν τοῖς τοιέτοις ἀνθρώποις γενόμενος, ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι, ἀγαπήσας ἄν, εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδα. Libanius *Epist.* 535. ὁ Εὐρύβατος ἐκεῖνος, ἢ Φρυνώνδας, μᾶλλον δὲ πάντας τὲς ἐπὶ πονηρίᾳ βεβοημένες Αἰακὲς ἀποφήνας. Sed iam tempus est, vt promissa exsequar. Cum enim admonui ad initium huius Orationis, *Suidam* Lexicographum vocem φιλεργὸς ex ea excitasse, et de ea re Lectorem meum aliquid a me exspectare iussi, aio hic esse reponendam, si bona fide nobiscum egerit *Suidas*. Quem enim *Eurybato* et *Phrynondae* potiorem comitem adiungemus,

δας, ἔτε Εὐρύβατος, ἔτ' ἄλλος ἐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο, ὃς, ὦ γῆ, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες, καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βέλεσθε ἀκέειν τἀληθῆ, τολμᾷ λέγειν, βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο, οὐ διὰ τὸν καιρὸν, οὐ 49 διὰ τὸν Φόβον τὸν περιῤῥάντα αὐτὲς, ἀδὲ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημη-

praesertim cum ab aliis coniungi solent, quam *Philurgum*? Φιλεργός. ἔτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτε Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Alibi tamen iste Lexicographus hominem vocat non *Philurgum*, sed *Phileam*. Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ ἐκ αὐτὸς ὢν, ὁ τῆς θεᾶ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. v. Φιλαίας. Quas voces etiam repetit in Ομοιον. Iam vero *Isocrates*, quem laudauit *Suidas*, neque *Phileam* vocat, neque *Philurgum*, sed tertio nomine, *Philergum*, et, quod plurimum confert ad ea, quae scribimus, Phrynondae addidit comitem. Ita Ille *contra Callimachum*: Ὥσπερ ἂν εἴ τω Φρυνώνδας πανεργίαν ὀνειδίσειεν, ἢ Φιλεργὸς, ὁ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος. Diu est, quod ad *Lysiam*, pag. 103. adnotaueram, corrigendum esse *Isocratem* ad normam *Suidae*, Φιλέας nempe. Potius enim est cognomen, quod frequentius. Post ea a me adnotata reperi *Synesium* quoque id confirmare. Nam eius sunt Verba in *Encom. Calu.* pag. 57. Edit. Turneb. 1553. quae laudauit *Suidas* in v. Ομοιον. TAYLOR.

49. οὐ διὰ τὸν Φ.] Rescribe, οὐδὲ διὰ τὸν Φόβον. MARKLAND.

δημηγορίας. καίτοι πολλὰς μὲν τότε πρότερον πρεσ-
18. βείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως
ἐκείνοις διακείμενοι. πρῶτος μὲν, ἔτος στρατηγὸς
Θρασύβουλος ὁ [50] Κολλυτεὺς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πι-
στευθεὶς, ὡς ἐδεὶς ἕτερος· πάλιν Θράσων ὁ [51] Ερχιεὺς,
[52] πρόξενος ὢν Θηβαίοις· εἶτα Λεωδάμας ὁ Ἀχαρ-
21. νεὺς, οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, ἀλλ'
ἔμοιγε καὶ ἡδίων εἰπεῖν· καὶ ἔτος [53] Αρχέδημος ὁ Πή-

λης,

50. Κολλυτεὺς] Rectius, quam vt saepe exaratur apud Auctorem nostrum, aliosque, Κολυττεύς. Et confirmant Marmora. TAYLOR.

51. Αρχιεὺς] [Vti in exemplaribus exaratur *Aldi Stephanique*] Alias Ερχιεὺς apud *Demosthenem* per E subinde legitur. Et Suid. Ερχία, δῆμος τῆς Αττικῆς. Vnde Ερχιάδαι et Ερχιῆς, quod est vlitatius. Et fortasse Ερχιάθεν legendum. WOLFIVS.

Lege Ερχιεὺς. Nam Ερχία, vel Ερχεία demus fuit Atticae tribus Aegeidis, multis auctoribus memoratus, PALMER.

γρ. Ερχιεὺς in MSS. *Steph* et *Bern.* Et illud bene se habet. Erratum est saepissime in hac voce describenda, vt liquet ex *Meursio de Populis Attic.* Nimium liberalis est *Wolfius* praeter aequum bonumque, qui postquam Ερχιεὺς commendasset, et recte, nobis etiam Ερχιάθεν propinauit. Non solet hoc fieri, vt vtroque modo alicuius demi populares describerentur, si bene istam rem teneo Certe hic non est necessarium. TAYL.

52. πρόξενος] *procurator.* WOLFIVS. *hospes.* MARKLAND.

53. Αρχίδημος] Αρχέδημος *Mor.* Ille demo nota Πήλης. Vid. *Harpocr. Suid. Meursium*, et quae adnotauimus ad illam *Aeschineam*, quae est π. Παραπρεσβ. pag. 268. l. 16. TAYLOR.

λῆξ, καὶ δυνατὸς εἰπεῖν, καὶ πολλὰ κεκινδυνευκὼς
ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ [54] Θηβαίους· δημαγωγὸς Αρι-
στοφῶν ὁ Αζηνιεὺς, πλεῖστον χρόνον τὴν τῶ Βοιωτιά-
ζειν ὑπομείνας αἰτίαν· ῥήτωρ [55] Πύῤῥανδρος ὁ Ανα- 24.
φλύστιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ. ἀλλ' ὅμως ἐδεὶς πώποτε
αὐτὸς ἠδυνήθη προτρέψασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν φι-
λίαν· τὸ δ' αἴτιον, οἶδα μὲν, λέγειν δ' ἐδὲν δέομαι
διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. ἀλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φί-
λιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκαιαν, Θετταλοῖς 27.
παρέδωκε, καὶ [56] τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν
ἐκ τῆς χώρας τῆς τῶν Βοιωτῶν, τοῦτον πάλιν τὸν
αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐ-
τὰς τὰς Θήβας, καὶ, τὸ τελευταῖον, Ελάτειαν
καταλαβὼν ἐχαράκωσε, καὶ Φρεραὶν εἰσήγαγεν, ἐν- 30.
ταῦθ' ἤδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἥπτετο αὐτῶν, μετεπέμ-
ψαντο Αθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε, καὶ εἰσήει-
τε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι,
καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ, πρὶν περὶ συμμαχίας
μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. ὁ δ' εἰσά- 33.
γων

54. *Θηβαίους. δημαγωγὸς ἀριστοφῶν*] distinguere malim sic. *Θηβαίους δημαγωγὸς*. vt hoc vocabulum *δημ.* referatur ad Archedamum. Pari modo, versu 24. *αἰτίαν ῥήτωρ*. vt hoc vocabulum *ῥήτωρ* redeat ad Aristophontem, non ad Pyrrhandrum. placuit enim hoc nomen cum geminato ρ exarare, quod vulgo h. l. cum simplici prostat exaratum. REISKE.

55. *Πύρανδρος*] Idem forte, qui vocatur *Πύῤῥανδρος*, in *Or. c. Timarch.* pag. 41. MARKLAND.

56. *τὸν πόλεμον — τὸν αὐτὸν πόλεμον*] Desunt tria vltima vocabula in exemplari MSto D. *Mead.* T

γων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης. ἐπεὶ περί γε ταύτας τὰς πράξεις τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε. [57] πρῶτον μὲν,
36. ὅτι Φιλίππῳ τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, [58] ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψα-

57. *πρῶτον μὲν*] paulo post insequitur aliud *πρῶτον μὲν* v. 39. quae est noua subdiuisio prioris articuli. Vt breuibus et perspicue sententiam oratoris declarem, sic habet. I. Demosthenem ait Thebanis nimium arrogasse, gemino modo. α) altero, quod Athenienses coegisset belli societatem cum Thebanis facere, non ex ipsorum, sed e Thebanorum tempore, quos dominos Boeotiae fecisset. β) altero, quod sumtuum faciendorum distributionem, regiminisque, seu imperii militaris, fecisset iniquam, in fraudem Athenienſium. II. Maiestati P. A. nimium derogasse, eamque totam ad Thebanos transtulisse p. 74. 12. III. (p. 74. 31.) Thebanos a pace cum Philippo contrahenda nimis inconsulto absterruisse atque excluſisse. Sic ergo primo quidem *πρῶτον μὲν*, quod p. 73, 35. legitur, respondet *δεύτερον δὲ*, quod p. 74. 12. legitur. Illi *πρῶτον μὲν* autem, quod p. 73. 39. in fine legitur, respondet *δεύτερον δὲ*, quod p. 74. 2. legitur. Vniuerse vt crassiuscule philosophabatur Aeschines, ita parum norat res perite secare atque digerere. REISKE.

58. *ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε*] Quia praesidium eis est impositum, ob ingratos, vt opinor, animos, et Athenienſis Philippo praelatos: cum is ante animum ab illis alienum non haberet. WOLFIVS.

το, προσποιησάμενος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι, ἐ διὰ τὰς καιρὰς, ἀλλὰ διὰ τὰς αὐ- 39.
τῶ πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βελεύεσθαι ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ γίνεται. τοῦτο δὲ προλαβὼν, ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε 42.
Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐάν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι [59] κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσπερ εἴωθεν· ὡς τοὺς Βοιωτοὺς ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῶν ὀνο- 74. I.
μάτων σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' ἃ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθασαν ἀγανακτήσοντας. [60] δεύτερον δὲ, τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀνα- 3.
λωμά-

59. κλέπτων] κρύπτων *Bern.* Ni ſit ſcholiolum. TAYLOR.

60. δεύτερον] Supra eſt τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε· πρῶτον μὲν — pag. 418. penult. BRODAEVS.

Errat *Brodaeus*, qui vocem δεύτερον, quae hic legitur, ad πρῶτον adnectit in pagina extrema praeeunte. Non ita eſt. Connectitur enim cum πρῶτον l. 5. huiuſce paginae. Et quia multos abripuit, praeter iuſtum *Brodaeum*, Diuiſio circa hunc locum, quae minus accurata videri poteſt, rem paucis mecum contemplare. Iſtorum *Trium* delictorum, quae Demoſtheni obiiciuntur, *Primum* occurrit p. 418. l. vlt. *Secundum* p. 420. l. 5. *Tertium*, p. 421. l. 9. At primum illud *duas* partis complectitur, quas ambas in hac pagina recenſet, *priorem* l. 5. *alteram* in hoc loco. Hinc illa obſcuritas, atque illae querelae. TAYLOR.

λωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἑκάστοις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ θάλασσαν ἐποίησε κοινὴν, τὸ δ' ἀνά-
6. λωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις· ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιωτῶν σωτηρίας. καὶ ταῦτ' ἐκ ἐγὼ
9. μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ κἀγὼ λέγω, καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι, καὶ ὑμεῖς σύνισε καὶ ἐκ ὀργίζεσθε. ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένη· συνείθισθε ἤδη τἀδικήματα αὐτοῦ ἀκούειν, ὥστε ἃ θαυμάζετε. δεῖ δὲ ἐχ ἕτως, ἀλλ' ἀγανακ-
12. τεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν. δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τοῦτο μεῖζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως, [61] καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφε-
15. λόμενος, καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδ-μείαν κοινωνίαν τῶν πράξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος. καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὑτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν, ὥσ' ἤδη παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, [62] πρεσβεύειν μὲν ἔφη ὅποι ἂν αὐτῷ δοκῇ, κἂν μὴ ὑμεῖς
18. ἐκπέμπητε, εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι,

61. καὶ τὴν δημοκρατίαν [*Ald.* δημοκρατείαν]. Et [l. 10.] παριὼν pro περιὼν. WOLFIVS. Hoc BRODAEVS etiam et *Bern.* TAYLOR.

62. πρεσβεύειν] F. πρεσβεύσειν, vt γράψειν mox. MARKLAND. Vbi tamen γράφειν Cod. *Mead.* TAYL.

καταδεδλέμενος τὸς ἄρχοντας, καὶ συνεθίζων [63] μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν, [64] διαδικασίαν ἔφη γράψειν [65] τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτῦ ἔφη ἀπὸ τῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τῦ στρατηγείυ. 21. μισθοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ [66] κενῶις χώραις, καὶ τὰ στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τὸς μυρίυς ξένυς ἐκμισθώσας Αμφισσεῦσι, [67] πολλὰ διαμαρτυρομένυ καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμῦ, προσέμιξε φέρων, ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, τὸν 24. κίνδυ-

63. μηδὲν] Reſcribe *μηδέν' neminem.* TAYLOR.

64. διαδικασίαν] *Plutarchus* in libro, qui inſcribi ſolet, *de Gloria Athenienſium* p. m. 422. Οἱ δὲ ῥήτορες ἔχουσί τι παραβαλλόμενοι πρὸς τὸς στρατηγούς. ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Αἰσχίνης σκώπτων τὸν Δημοσθένην, λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. Διαδικασία nomen eſt Cauſae, quae *Vindicatio* dici poteſt: ittud Contentionis genus, vbi duo pluresue inter ſe litigant, vter vtri ſit in munere, locoue aut re capeſſenda praeferendus. Diſputat ergo Demoſthenes de gradu honoris, quem Togatae Militiae deberi exiſtimat, prae laudibus et meritis Imperatoriis. De ea quaeſtione *Plutarchus* erudite et eleganter, vt ſolet, in loco, quem proxime commemoraui. Adiungatur *Victorius* V. *Var. Lect.* vlt. TAYLOR.

65. τῷ βήματι] F. τὸ βῆμα. MARKLAND.

66. κενῶις χώραις] Noſtrates milites appellant *caeca nomina*, quibus et Principes decipiuntur, et Centuriones locupletantur. WOLFIVS.

67. πολλὰ διαμαρτυρομένου. WOLFIVS. Non διαμαρτυρουμένου, vt *Aldus.* γρ. διαμαρτυραμένου *Mead.* TAYLOR.

κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καιροῖς εὔξασθαι; ἐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τὰς ξένας διαγωνίσασθαι; ἀθύμως δὲ
27. τὰς Ἕλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς γεγενημένης; καὶ τηλικάτων κακῶν αἴτιος γεγενημένος Δημοσθένης, ἐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' [68] εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ· ἀφ' ἱκανόν ἐστιν αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττε-
30. σθαι, ἀλλ' εἰ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρηθήσεται, τότ' ἀγανακτεῖ. ἔτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων [69] μέγιστόν ἐστιν, ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππῳ
33. γὰρ ἐ καταφρονοῦντος τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' ἁγνοοῦντος· ἐ γὰρ ἦν ἀσύνετος· ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται, καὶ διὰ ταῦτα βουλόμενος ποιήσασθαι εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων
36. τῶν ἐν Θήβαις φοβουμένων τὸν ἐπιόντα κίνδυνον, εἰκότως· ἐ γὰρ ῥᾴτωρ ἀστράτευτος καὶ λιπὼν τὴν τάξιν αὐτὸς ἐνθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος δεκαετὴς γεγονὼς ἀείμνηστον παιδείαν αὐτὸς ἐπαί-

 δευσε·

68. εἰ καὶ μὴ] Diuinauit *H. Stephanus* εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται. Acute sane! Ita scribitur in MSS. *Mead.* et *Regg.* I. 2. TAYLOR.

69. μέγιστον] μεῖζον. MARKLAND.

δευσε· τέτων [70] δὲ ἐχόντων ἔτως, αἰσθόμενος Δη- 39.
μοσθένης καὶ τὰς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν
εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτῦ παρὰ
Φιλίππε λαβόντας, [71] ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι,
εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας, ἀναπηδήσας
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος, ἔθ' 42.
ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ' ὡς δεῖ, [72] ἀλλ' ὡς ᾤετο, τῦτο [73.74] κήρυγμά τι τοῖς Βοιω-
τάρχαις προκηρύττων, ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη
τῶν λημμάτων, διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν, ὡς ἔοικε,
Φειδίας

70. δὲ] τέτων δὴ ἐχόντων ἔτως. *Bern.* Quae erat mea quoque Diuinatio. TAYLOR.

71. ἀβίωτον] Deesse videtur Coniunctio: καὶ ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. TAYLOR.

72. ἀλλ' ὡς ᾤετο] Ita distingue: ἀδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος, οὔθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἔθ' ὡς δεῖ· ἀλλ', ὡς ᾤετο, τῦτο κ. τ. λ. MARKLAND.

73. κήρυγμα] *H. Stephanus* securus atque ocioſus dedit τέτῳ κηρύγματι τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων — ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων. Quam puto eſſe praeſtantiorem lectionem, licet illam alteram *Aldinam*, quam ſecutus eſt *Wolfius*, conſtanter defendant Exemplaria noſtra, excepto *Bern.* Male hic ſe geſſit *Wolfius* in vertendo; *nam ſua duntaxat opinione nitebatur.* Quanto praeſtantius *Lambinus? Repente in concionem proſiliit, neque dicente quoquam mortalium, pacem cum Philippo facere oportere, neque negante, ſed quia exiſtimabat ſe hoc veluti praeconio Boeotorum principibus multo ante praedicare ac denunciare, vt ſibi pecuniae captae praedaeque partem referrent.* TAYLOR.

74. Reliqui locum, vt Aldo auctore Wolf et Tay-

75. 1. Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει ἢ μὴν εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον 3. ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμενος τὴν 75 Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς ἐπὶ τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ' ἐπροσεῖχον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους πάλιν 6. 76 ἀνέστρεψαν ἐξεληλυθότας, ἵνα βουλεύσησθε περὶ τῆς εἰρήνης. ἐνταῦθα παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιωτάρχας ἀπεκάλεσε, καὶ 77 γράψειν ἔφη ψήφισμα, ὁ τοῖς πολεμίοις ἐδέποτ' 78 ἀντι- 9. βλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θήβας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. ὑπερασχυνθέντες δὲ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀλη-

lor eum exhibuerant. Videtur tamen poſt τοῦτο deeſſe *ciovel tanquam*, vel *quaſi praeconium aliquod.* REISKE.

75. Κλεοφῶντος] De hoc Cleophonte non memini me quicquam legiſſe praeter ea, quae idem *Aeſchinis* in Orat. π. Παραπρεσβ. tradidit. WOLFIVS. Ad iſtum locum in π. Παραπρεσβείας lectorem meum ablego, vbi plura de iſto Cleophonte. TAYLOR.

76. ἀνέστρεψαν] *reuocarunt* Wolfius. Male. *ferno ritornare indietro.* Italus. TAYLOR.

77. γράφειν] Τινὲς διορθοῦσι γράψειν. STEPHANVS. Vt pag. 420. l. 13. TAYLOR.

78. ἀντιβλέψας] Priſcian. lib. 18. col. 1175. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Καὶ ὁ μηδεπώποτε μήτε τοὺς πολεμίους ἀντιβλέψας. TAYLOR.

ὡς ἀληθῶς εἶναι προδόται τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν
τῆς εἰρήνης ἀπετράποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν
ὥρμησαν. ἔνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν 12.
ἐστιν ἐπιμνησθῆναι, ὃς ἦτος, ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερή-
των ὄντων τῶν ἱερῶν, ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρόδηλον
κίνδυνον, ἐτόλμησε τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοι-
πόσι τὴν τάξιν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετε-
λευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. ὦ 15.
πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμά-
των, ἀπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ
τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε, [79]ἐπι-
χειρήσειν [80]. [81] ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς
τὰ τέτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δεῖ σε ἐπὶ ταῖς τῆς 18.
πόλεως συμφοραῖς σεφανῶσθαι; ἐὰν δ' [82] ἦτος λέ-
γῃ, ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τε-
λευτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; [83]γέ-
νεσθε δή μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ
δικα-

79. ἐπιχειρήσειν] ἐπιχειρῆσαι vel ἐπιχειρεῖν. MARKLAND.

80. ἐθελήσεις] τολμήσεις *Bern.* TAYLOR.

81. ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις] aut e ſcholio nata haec eſt vitioſa lectio, (facile enim factu fuit, vt ἐθελήσεις, quod aliquis ſuper ἐπιχειρήσεις pro ſcholio ſcripſiſſet, alius, minus intelligens quid ſibi vellet, in textum inferret;) ſiue e varietate lectionis, aliis libris ἐπιχειρήσεις, aliis ἐθελήσεις dantibus. quae ambae lectiones poſtmodum ab imprudentibus in vnam corruptam conflatae ſunt. REISKE.

82. οὗτος] Cteſipho. REISKE.

83. γένεσθε] γίνεσθε — τῇ διανοίᾳ *Bern.* TAYLOR.

21. δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὁ-
ρᾶν προιόντα τὸν κήρυκα, καὶ τὴν ἐκ τῶ ψηφίσμα-
τος ἀνάῤῥησιν μέλλουσαν [84.85] γίγνεσθαι, καὶ λογί-
σασθε, πότερ' οἴεσθε τὸς οἰκείους τῶν τελευτη-
σάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγῳδί-
24. αις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπ-
εισιοῦσιν, ἢ ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνῃ; τίς
γὰρ ἐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλλην, ἢ καὶ παι-
δευθεὶς ἐλευθέρως, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐ-
κεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέ-
27. ρᾳ μελλόντων, ὥσπερ νυνὶ, τῶν τραγῳδῶν [86] γίνε-
σθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἡ πόλις, καὶ βελτίοσι
προ-

84. *γίγνεσθαι*] Post eam vocem addit idem Cod. *ἀναγορεύοντα*. Quod non satis intelligo. TAYLOR.

85. Quod Taylor negat satis intelligere additamentum codicis Bernardini post *γίγνεσθαι*, id enim vere miror. Ego equidem istam accessionem amplecterer, si satis probatae auctoritatis essent illius codicis lectiones. Verum constat eum obsitum esse Scaligeri coniecturis. Offendebatur ille vir egregius dictione *ὁρᾶν τὴν ἀνάῤῥησιν*. ideo addebat *ἀναγορεύοντα*, quod rediret ad *κήρυκα*. *videre praeconem recitantem formulam praedicationis.* Verumtamen hoc admisso, inutile et inconsentaneum foret *τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι*. Ecquis enim *ἀναγορεύει ἀνάῤῥησιν τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι*? Pugnant haec inter se, et sese iugulant. Nam inter recitandum non iam amplius *μέλλει γίγνεσθαι* praedicatio, sed iam actu fit, *ἤδη γίγνεται*. REISKE.

86. *γίνεσθαι*] Non longe abest *ἀγωνίζεσθαι*, Quam veram et sinceram esse lectionem arbitror. TAYLOR.

προξάταις ἐχρῆτο, [87]. [88] προσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παρασησάμενος τὰς ὀρφανὰς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκας πανοπλίᾳ κεκοσμημένας, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα καὶ 30.
προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν· ὅτι τάσδε τὰς νεανίσκας, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἥβης ὁ δῆμος ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ 33.
καλεῖ εἰς προεδρίαν· τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' ἐ νῦν, ἀλλὰ [89] παρασησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' [90] ἂν ἐρεῖ ἢ τί φθέγξεται; καὶ

86 b. τραγῳδῶν] Suaderem τραγῳδιῶν, nisi μελλόντων obstaret, quod masculinum necessario postulat. Verum iam supra ad p. 59. 23. sententiam hoc de loco meam declaraui, quo lectores amandabo. REISKE.

87. προσελθὼν] προελθών. MARKLAND. Vide supra, 411. 6. TAYLOR.

88. προσελθὼν] scil. πρὸς τὸν δῆμον. REISKE.

89. προσησάμενος] παρασησάμενος, vt proxime 423. penult. παρασησάμενος τὰς ὀρφανάς. MARKLAND.

90. ἂν ἐρεῖ] ἀνερεῖ, (vt ἀνεῖπε, p. 411. l. 6. et ἀνηγόρευε ibid. l. 9.) exhibuit *Stephanus*. Recte sane, sed contra membranas. TAYLOR.

ἂν ἐρεῖ] recte sic Aldina, item σιωπήσεται pro σιωπηθήσεται, Stephani, an Scaligeri inventa. non tacebit Dedecus ex ore veritatis prodituram, sed occlamabit praeconi. Mirifice elegans est h. l. ὑπόκρισις, seu verbis assimilata tanquam in scena repraesentatio contentionis inter praeconem plebiscitum Ctesiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi occur-

36. καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διεξίῃ τὰ ἐκ τῶ ψηφίσματος προσάγματα, [91] ἀλλ᾽ ἃ τό γ᾽ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν [92] σιωπήσεται, ἀλλὰ ταναντία δόξει τῇ τῶ κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι· [93] ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ ἧτος ἀνὴρ, σεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Αθηναί-
39. ων, ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιστον, ἀνδραγαθίας ἕνεκα, τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα [94] τὴν τάξιν. μὴ πρὸς τοῦ

rentem atque interpellantem. Illi laudes depraedicanti, haec dedecora obſtrepit. Illi τόνδε τὸν ἄνδρα, haec ſtomachabunda εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ ſubiicit. Illo pergente σεφανοῖ ὁ δῆμος τ. α. ἀ. ἕνεκα oggannit haec cum faſtidio atque indignatione τὸν κάκιστον? Ille nil eo turbatus conuitio, continuat ἀνδραγαθίας ἕνεκα, ſed veritas inultum id abire non ſinit, occentans τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν? REISKE.

91. ἀλλ᾽ ἃ τὸ] Τὸ ἀλλ᾽, ſi recte legitur, non adverſatiua eſt, ſed emphaſeos cauſa accedit. WOLFIVS.

92. σιωπήσεται] Omnes praeter *Stephanum* et *Bern.* qui σιωπηθήσεται. TAYLOR.

93. ὅτι κ. τ. λ.] Diſertius multo et Oratoris vehementiae accommodatius, ſi hoc Comma, monente Cl. *Marklando*, ita repraeſentaretur: ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα (εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ) σεφανοῖ ὁ δῆμος τῶν Αθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα (τὸν κάκιστον) ἀνδραγαθίας ἕνεκα (τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν). TAYLOR.

94. τὴν τάξιν] Alibi ſemel (ſcil. p. 435. l. 4.) in pl. τὰς τάξεις. Sed quaere, annon ſcribendum τὴν τάξιν. Niſi ibi ſignificetur Statio in *Republ.* ſimul atque in *Exercitu.* MARKLAND. Pagina inferiore, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως (Nam ita iſtum locum pungi iubebo). Similiter pag. 461. l. 17. ἀνὴρ ἧτορ, ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος,

τῆ Διὸς, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσε ὀρχήστρα, μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' 42.
ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τὰς ταλαιπώρους Θηβαίας, ἃς φυγόντας διὰ τέτον, ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφος ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένες δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ 76. 1.
παρεγένεσθε, ἀλλὰ ταῖς γε [95] διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσατε ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δου- 3.
λείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπες, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας [96] ὑμᾶς, ὀργιζομένες οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τότων αἰτίοις, ἐπι- 6.
σκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον ξεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολεθᾶσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι
ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδε τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως. TAYLOR.

95. διανοίαις] Descriptionem, quae sequitur, laudat *Theo*, Rhetorum non vltimus. Quantum ex *Aeschinis* facundia alii profecerint, docebit *Muretus* VIII. *Var. Lect.* 10. TAYLOR.

96. Post ὑμᾶς videtur Φαίνεσθαι deesse, *supplicantes vos, vt testatum faciatis vos succensere, non iis, si qui malorum horum auctores vlciscantur*, (h. e. mihi meique similibus) *sed iis, qui tantas clades sibi conscierint.* REISK.

ξασθαι. ἔτε πόλις γὰρ, ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ ἐδεὶς πώ-
9. ποτε καλῶς [97] ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβέλω
χρησάμενος. ὑμεῖς δ', ὦ Ἀθηναῖοι, ἐκ αἰσχύνε-
σθε, εἰ ἐπὶ μὲν τὰς πορθμείας τὰς εἰς Σαλαμῖνα
πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων
ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τέτῳ μὴ ἐξεῖναι
12. πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ
εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα
καὶ τὴν πόλιν ἅρδην ἀνατετροφότα, τέτον ἐάσετε
πάλιν [98] ἀπευθύνειν τὰ κοινά; Ἵνα δ' εἴπω καὶ
περὶ τῦ τετάρτε καιρῦ, καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων
15. πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνῆσαι βέλομαι, ὅτι
Δημοσθένης ἐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδε μόνον τάξιν ἔλιπεν,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς [99. 600] πόλεως, τριήρη [1] προσλα-
βὼν ὑμῶν, καὶ τὰς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε. καται-
γαγέσης δὲ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροσδοκήτε
σωτη-

97. ἀπήλλαξε] Vide *Victorium* v. *Var. Lect.* II. TAYL.

98. ἀπευθύνειν. BRODAEVS. WOLFIVS. Quod male exarabatur in *Aldinis*. TAYLOR.

99. πόλεως] *accepta vrbis noſtrae triremi.* WOLFIVS. Inſcite. Diſtinguendum eſt enim h. pacto, ἐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδε μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν et quae ſequuntur. Ita nuperrime admonui, ſc. ad 424. 12. Quam notam conſule. *Demoſthene ha mancato del ſuo debito nella guerra, non ſolamente fuggendoſi dall' eſſercito, ma ancora dalla citta.* Vt Etruſcus fideliter et eleganter. TAYLOR.

600. poſt πόλεως videtur aliquid deeſſe. REISKE.

1. προσλαβὼν] F. καὶ τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, τὰς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε. TAYLOR.

σωτηρίας, [2] τὰς μὲν πρώτας χρόνας ὑπότρομος 18.
[3] ἦν ἄνθρωπος, καὶ παριὼν ἡμιθνὴς ἐπὶ τὸ βῆμα,
εἰρηνοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροτονεῖν· ὑ-
μεῖς δὲ κατὰ μὲν τὰς [4] πρώτας χρόνας, ἐδ' ἐπὶ τὰ
ψηφίσματα εἰᾶτε τὸ Δημοσθένους [5] ἐπιγράφειν ὄ-
νομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προσετάττετε· νυνὶ δ' 21.
ἤδη καὶ στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ. ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φί-
λιππος, Αλέξανδρος δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πά-
λιν [6] αὐτὸς τερατευόμενος, ἱερὰ μὲν ἱδρύσατο
Παυσανίᾳ, εἰς αἰτίαν δὲ [7.8] εὐαγγελίων θυσίας τὴν
βελὴν

2. τὰς μὲν] Vsitatius credo τὰς μὲν ἓν πρώτας χρόνους κ. τ. λ. Supra 392. 2. πρῶτον μὲν ἓν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου — Simile etiam est istud, 398. 7. τὰς μὲν πρώτας χρόνας ἀλλ' οὖν προσεποιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ — TAYLOR.

3. ἦν] ὑπότρομος ἦν ὁ ἄνθρωπος. vt pag. 425. l. 7. et 447. l. 12. MARKLAND.

4. πρώτας χρόνας] Haec non redolent castitatem Scriptoris inter primos semper habiti. Pag. 425. vlt. τὰς μὲν πρώτας χρόνους — ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τὰς πρώτους χρόνους 426. 2. Non oportuit tam cito. TAYLOR.

5. ἐπιγράφειν] Hoc ipsum vltro fecisse, ἐξοιωνιζόμενον αὐτῷ τὸν δαίμονα scribit *Plutarchus*. WOLFIVS.

6. αὐτὸς] πάλιν αὖ τερατευόμενος, sapienter dedit *Stephanus*. Nam Graeci ita scribere solent. Illud habet disertissime Cod. *Mor.* TAYLOR.

7. εὐαγγελιῶν] θύειν εὐαγγέλια vide in *Areopagitici Isocratici* adnotationibus. WOLFIVS.

Locus *Isocratis* ita se habet: Ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν. Commode hic igitur abesse potuit vox θυσίας, quae explanandi causa irrepsisse videri poterat. Quanquam rectissime dici

24. βελὴν κατέϛησε ποιῆσαι, ἐπωνυμίαν δ' Αλεξάνδρῳ [9] Μαργίτην ἐτίθετο, ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὡς ἐκινηθήσεται ἐκ Μακεδονίας. ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν ἔφη ἐν Πέλλῃ περιπατοῦντα, καὶ [10]. τὰ σπλάγ-

χνα

poteſt, notiſſima figura, (Hendyadem vocant) εὐαγγελιῶν καὶ θυσίας pro *ſacrificio lacti nuncii.* Deeſt καὶ in vno exemplari. Sed non audeo comprobare, et lectori meo commendare talem conſtructionem, εἰς αἰτίαν θυσίας εὐαγγελιῶν. Sed nihil obeſt, quin ſupputemus, eo MSto duce, θυσίας adiectum eſſe pro gloſſa, et deinde in textum ſe inſinuaſſe, vt modo admonui. T.

8. εὐαγγελίων καὶ θυσίας] videtur hendiadyoin eſſe pro θυσίας ἐπὶ καλοῖς ἠγγελμένοις. Sed aliter locum conſtitui ex Helmſtadienſi. REISKE.

9. Μαργίτην] Margites *Homericum* poema fuit de quodam ignauo et perdito homine,

Τὸν δ' ἔτ' ἄρ' σκαπανῆα θέσαν θεοὶ, ἔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν.

Suidas: Ἐκάλεν δὲ τὰς ἀνοήτας οὕτω: qui et alium Margitem ab hoc *Homerico* diuerſum, ſtultitia inſignem refert, qui nec vltra quinque numerare ſcierit, et ſponſam ſuam attingere non fuerit auſus, ſocrus obiurgationem veritus, et matrem rogarit, an ſe pater ſuus peperiſſet. WOLFIVS.

Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἐπωνυμίαν δὲ Αλεξάνδρῳ Μαργίτην ἐθεντο. Καὶ Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Αλεξάνδρα ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Αλέξανδρον Cetera. *Harpocratio.* Plura dabit *Valeſius* ad notas *Mauſſaci* pag. 306. atque ipſe *Mauſſacus.* TAYLOR.

10. τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα] *et vitam conſeruare:* Wolfius. Melius multo Anonymus Venetus: *ac exta inſpiceret.* Ferrus: *ſi contentaua di paſſeggiare per Pelle, et oſſeruare l' interiora de gli animali.* Interea quid in

χνα[11] Φυλάττοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη ἐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς, [12] ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ 27.
ἀρετὴ ὠνία, αὐτὸς ἐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν
Ἀλέξανδρον ἐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρε Φύσεως, ἀλλ' ἐκ
τῆς ἑαυτῦ ἀνανδρίας. ἤδη δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν
ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν, καὶ τῦ νεα-
νίσκου τοπρῶτον παροξυνθέντος, [13] εἰκότως, ἐπει- 30.
δὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς ὑφ'
ὑμῶν χειροτονηθεὶς, ἀποδρὰς ἐκ μέσε τῦ Κιθαι-
ρῶνος ἦκεν ὑποστρέψας, ἔτ' ἐν εἰρήνη, ἔτ' ἐν πολέ-
μῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. καὶ, τὸ πάντων δει-
νότατον, [14] ὑμεῖς μὲν τῦτον ἐ πρῶδοτε, ἐδ' εἰάσατε 33.
κριθῆ-

mentem *Lambino* venerit, vt verteret, *satis ei esse, si Pellae deambularet, et viscera paterna custodiret?* Vide de his verbis *Aeschinis Victor.* XXV. *Var. Lect.* 21. Adferam locum *Polybii* ex *Hist.* lib. 7. κατὰ δὲ τὸν ἐθισμὸν ἐκ τῶν τυθέντων ἱερείων προσενεχθέντων αὐτῷ [Macedonum regi] τῶν σπλάγχνων, δεξάμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ διακλίνας, ἤρετο προτείνων τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα σημαίνειν. TAYLOR.

11. *Φυλάττοντα*] *exta victimarum obseruantem, intuentem.* subindicat Alexandrum ignauum et imbellem, timidum, spiritus amantem esse, periculaque defugere. R.

12. *ὅτι*] Vide, annon *Lambinus* ceteris praestet, dum ita vertit, *non coniectura ductum, sed quod certo sciret virtutem non nisi sanguine comparari.* TAYLOR.

13. *εἰκότως*] Punge καὶ τῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυνθέντος εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θ. ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς — ἦκεν ὑποστρέψας. MARKLAND.

14. *ὑμεῖς μὲν τῦτον οὐ πρῶδοτε.* Et [l. vlt.] ἅτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν. WOLFIVS, *Aldi* exemplaria corrigens.

κριθῆναι ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ· ἔτος δ' ὑμᾶς
νῦν προδέδωκεν, εἴπερ ἀληθῆ ἐστιν, ἃ λέγεται· ὡς
γάρ φασιν οἱ [15]. [16] παράλιοι, καὶ οἱ πρεσβεύσαντες
36. πρὸς Ἀλέξανδρον· καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύε-
ται· ἔστι τις [17] Ἀριστίων [18] Πλαταιϊκός, ὁ τὸ Ἀριστοβέ-

15. παράλιοι] *Suidas* in vocabulo Πάραλοι, quem *Plutarchus* in *Solone* edidit. BRODAEVS.

Οἱ τῆς Παράλου ταμίαι. Alias fuerunt οἱ τῇ θαλάττῃ προσοικοῦντες olim appellati, vt Διάκριοι, montium accolae. WOLFIVS.

Ceteris neglectis, quae hic *Brodaeus*, *Wolfius*que temere blaterant, Παράλιοι erant, qui conscensa Paralo naue, nauigabant. Publicum nauigium erat Πάραλος, et Reip. causa saepius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negocia huiuscemodi. Huius Ἐπιβάται Harpocr. v. Πάραλος, imperite, ni Librariis eius ea imperitia obiectanda sit potius, Παράλου, non Παραλίου, vt oportuit, vocat. Quod animaduertit, et ex Auctore nostro restituit, Vir excellenti ingenio atque doctrina, *H. Valesius*. TAYL.

16. παράλιοι quocunque sensu accipias, quid huc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestae esse, haud equidem video. quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, vtpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum vterentur, poterant hoc certo scire. Post haec dudum scripta reperi in schedis Taylori, eum quoque hanc in suspicionem venisse. quam necesse est eum minus probasse, qui in annotationibus impressis haud commemorarit. REISKE.

17. Ἀριστίων] Harpocr. in v. Ἀριστίων. Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένους. οὗτος Σάμιος μέν ἐστι, ἦ Πλαταιεύς, ὡς Δίδυμός φησιν, ἐκ μισακυλλίου ἑταῖρος Δημοσθένους.

λε τὸ Φαρμακοπώλε υἱός, εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γι-
νώσκει. ἔτός ποτε ὁ νεανίσκος, ἑτέρων τὴν ὄψιν
19. 20 διαφέρων γενόμενος, ὤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ
Δημοσθένες οἰκίᾳ, ὅ, τι δὲ πράττων ἢ πάσχων,
ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐδαμῶς εὖ- 39.
σχημον ἐμοὶ λέγειν. ἔτος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα, ἠγνοημέ-
νος ὅσις 21 καὶ πῶς ποτέ ἐσι βεβιωκὼς, τὸν Ἀλέξαν-
δρον ὑποτρέχει, καὶ 22 πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τού-
τὸ γράμματα πέμψας Δημοσθένης ὡς Ἀλέξανδρον 42.
ἄδειάν τινα εὕρηται καὶ διαλλαγὰς, καὶ πολλὴν κο-
λακείαν πεποίηται. ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὅ-
μοιόν ἐσι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. εἰ γάρ τι 23 τέτων

ἐφρό-

ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτῦ πρὸς Ηφαισίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν,
ὥς φησι Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Αλέξανδρον.
TAYLOR.

18. πλαταϊκὸς] nam Plataeenſes omnes tum Athenis habitabant, iure ciuitatis Atticae donati, et inter tribus diſtributi, id quod ex oratione in Neaeram conſtat. REISKE.

19. διαφέρων γενόμενος] Lege, et diſtingue, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, γενόμενος, etc. Sic in *Timarch.* p. 39. l. 3. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων. Demoſth. π. Παραπρεσβ. pag. 194. τὴν ἰδέαν ἑτέρᾳ βελτίων. MARKLAND.

20. Videtur aliquid hic deeſſe. Num, γνώριμος αὐτῷ, ἂν οἶδα πῶς, γενόμενος. REISKE.

21. καὶ πῶς] Melius cum *Mor.* ὅσις πότε ἐσὶ καὶ πῶς βεβιωκώς. TAYLOR.

22. καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. BRODAEVS. WOLFIVS. Non πλησιάζειν, vt *Aldus*. TAYLOR.

23. τέτων] ea puta, quae ſupra dixi Demoſthenem de ſuo in Macedonas odio, patriaeque caritate iactare

ἐφρόνει Δημοσθένης, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ
17.1. καί φησι, πρὸς τὸν Αλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ [24] καιροὶ κάλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν ἑδενὶ φαίνεται κεχρημένος. εἷς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ
3. πάλαι καθεστηκὼς Αλέξανδρος, ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ασίαν διέβη, ἤκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἅσμενος δ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν κοινὴν
6. συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τὰς ἐπιφερομένας αὐτῷ κινδύνους. εἶπας τινὰ ἐνταῦθα λόγον, Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; [25] βέλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι, καὶ χρήσασθαι τῷ [26] ἑαυτοῦ τρόπῳ; καίτοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς ἐκ ἀναμένει. ἀλλ' ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος κατεβε-
9. βήκει, ὁ δ' Αλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ, πάντων ἐνδεής, ὡς ἔφησθα σύ, αὐτίκα μάλα δ' ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις ἐκ ἐχώρει, καὶ τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτη-
12. μένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις, ἐπιδεικνύων τισὶ

consueuisse. Ipse Aeschines haec, breuius et obscurius dicta, exponit istis καὶ πολεμικῶς εἶχεν. REISKE.

24. καιροὶ] quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingeniique solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuatur, proferret. REISKE.

25. βέλει] hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quae versu 1. commemorauerat. REISKE.

26. ἑαυτοῦ] F. σαυτοῦ, vt passim. MARKLAND.

τὸ ἐμὸν πρόσωπον, ὡς ἐκπεπληγμένος καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ [27] χρυσόκερων ἀποκαλῶν, καὶ [28] κατεσέφθαι φάσκων, εἴ τι πταῖσμα συμβήσεται Αλεξάνδρῳ, ἐξ' ἐνταῦθα ἔπραξας ἀδὲν, ἀλλ' εἰς τινα καιρὸν ἀνεβάλλε [29] καλλίω. ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα 15. ταῦτα, ὑπὲρ [30] τῶν νυνὶ καθεζηκότων λέξω. [31] Λακεδαιμό-

27. χρυσόκερων] *ac me victimae instar deaurata habentis cornua propediem interfectum iri conclamares.* Ouid. X. *Met.* [271.]

— *Et pauidis inductae cornibus aurum*
Conciderant ictae niuea ceruice iuuencae.

BRODAEVS.

Tauris immolandis a locupletioribus cornua inaurabantur, et corollae imponebantur. Vnde illud oraculum de Philippo

Εσεπται μὲν ὁ ταῦρος. ἔχει τέλος. ἔστι δ' ὁ θύσων.

WOLFIVS.

28. κατεσέφθαι] Idque etiam hostiae ritu. *Iuuen.* Sat. XIII. [63.]

Quaeque coronata lustrari debeat agna.

BRODAEVS.

29. καλλίω] εἰρωνικῶς καὶ ἐλεγκτικῶς. Legi etiam queat ἐρωτηματικῶς· Αλλ' εἰς τινα καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω; *Numquod in tempus opportunius differebas?* W.

30. τῶν νυνὶ καθεζηκότων] hoc tertium tempus est. REISKE.

31. Post λακεδαιμόνιοι addidisset alius γὰρ, vinciendae orationis ergo. Sed Aeschines in his paulo est dissolutior, et vniuerso genere dicendi suo proprio vtitur. Sed est hoc quidem leue. Paulo maioris momenti est vitium, quod proximo καὶ videtur insidere, pro quo legi malim πρός. *Lacedaemonii prospere* πρὸς τὸ ξενικὸν aduersus *milites mercenarios pugnabant.* Sic ap-

κεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν [32] ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τὲς περὶ [33.34] Κόῤῥαγον στρατιώτας· Ηλεῖοι δ' αὐτοῖς [35.36] συμμετεβάλλοντο καὶ Αχαιοὶ πάντες, πλὴν Πελληναίων, καὶ Αρκαδία πᾶσα,
18. πλὴν Μεγάλης πόλεως, [37] αὐτὴ δὲ ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι· ὁ δὲ

 Αλέ-

pellat milites Alexandri mercenarios, non indigenas Macedonas, in Peloponneſo, ſub auſpiciis Antipatri, libertatem graecarum ciuitatum oppugnantes. REISKE.

32. ἐπέτυχον] Forte legendum εὐτύχεν. PALMER.

33. Κόῤῥαγον] Aretinus: *pugnantes aduerſus Corragum.* Melanchtho: *praelio facto cum Corrago.* Perionius: *Deleuerunt que milites, qui Corragum obſederant.* Meletus: *et exercitum, qui fuit circa Corrhagum, deleverunt.* WOLFIVS.

tagliaro a pezzi i ſoldati di Corrago. Etruſcus. *Copias, quarum ductor erat Corrhagus.* Anonymus Venetus. *Corrhagi imperatoris milites conciderant.* Lambinus. Verum Caſtelli nomen eſt procul dubio, non Imperatoris. Id expediuit Gallicus Interpres ex *Liu.* XXXI. 27. et tamen dubitare perſeuerauit. TAYLOR.

34. Corrhagus videtur nomen illius ξεναγοῦ eſſe, ſeu ductoris horum militum mercede conductorum. Res nota eſt, hos ductores copiarum, quas aere ſuo alerent copias, eas conſueuiſſe potentioribus aliis, ſeu ciuitatibus, ſeu regibus elocare ad operas militares praeſtandas. REISKE.

35. συμμετεβάλοντο] συμμετεβάλλοντο dedit *Stephanus.* TAYLOR.

36. συμμετεβάλλοντο] ſimul cum Lacedaemoniis deficiebant a partibus Macedonum. REISKE.

37. αὐτὴ] malim αὕτη *haec.* Megalopolis puta. ἐπολιορκεῖτο] a Lacedaemoniis et eorum ſociis. REISK.

Αλέξανδρος ἔξω τῆς [38] ἄρκτε καὶ τῆς οἰκεμένης ὀ-
λίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει· ὁ δὲ Αντίπατρος πο-
λὺν χρόνον συνῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδη- 21.
λον ἦν. ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, ὦ Δημόσθε-
νες, [39] τί ποτ' ἦν [40] ἃ ἔπραξας, καὶ τί ποτ' ἦν ἃ
ἔλεγες, καὶ, εἰ βέλει, παραχωρῶ σοι τῶ βήμα-
τος, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπο-
ρεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι. ἃ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ
νῦν λέξω. οὐ μέμνησθε αὐτῶ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθα- 24.
να ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρ-
τερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθὼν· [41] ἀμπε-
λουρ-

38. ἄρκτου] *pene extra hoc hemiſphaerium, vbi haec noſtra vrſa non conſpicitur.* BRODAEVS.

In ea loca iam peruenerant, vnde Septentriones videri nequeunt. Sicut nos Canopum, et alias quaſdam ſtellas non videmus, διὰ τὸ ἐξάρματε τοῦ πόλου. Qua de re conſulantur libri ſphaerici. WOLFIVS.

39. τί ποτ' κ. τ. λ.] Αντὶ τῶ, τίνα ποτ' ἔπραξας. Ἑτέρωσις ἀριθμῶ, καὶ περίφρασις· οἷα καὶ παρ' Ισοκράτει. Εἰσί τινες, οἳ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τὰς λόγας, ἀντὶ τῶ, τινὲς ἔχουσι δυσκόλως. Sic Terentius Eunuch. Prol. init.

Si quisquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis
Quamplurimis, et minime multos laedere.
In his Poeta hic nomen profitetur ſuum.

WOLFIVS.

40. ἃ — ἃ] F. ὃ — ὃ. MARKLAND.

41. ἀμπελουργοῦσι] Haec omnino parum elegantes ſunt Metaphorae. Φορμοῤῥαφέμεθα, ὡς φορμοὶ καθαπτόμεθα ait *Varinus*. Conſule *Budaei commentarios linguae Graecae*, qui quod ſequitur corruptum putat.

λουργῶσι τινὲς τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασι [42] τινὲς τὰ
27. κλήματα τὰ τῦ δήμε, ὑποτέτμηται τὰ [43] νεῦρα τῶν
πραγμάτων, [44] Φορμοῤῥαφέμεθα ἐπὶ τὰ ςενὰ, [45] τι-
νὲς

Επὶ τὰ ςενά. Demoſth. *Olynth.* ᾱ. εἰς ςενὸν κομιδῆ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ κατασήσεται. BRODAEVS.

42. τινες] τινὲς cum accentu, propter emphaſin. MARKLAND.

43. νεῦρα] Vid. *Iul. Poll.* II. fin. TAYLOR.

44. Φορμοῤῥαφέμεθα] „Φορμοῤῥαφεῖν eſt, *Tegetes acu traiecta conſuere.* Vel, *in tegetem ſtoreamue coniectum inſuere.* Φορμοῤῥαφέμεθα igitur εἰς τὰ ςενὰ ſignificare mihi videtur, ἡμεῖς ἅτω ςενοχωρέμεθα, ὥσπερανεὶ Φορμίσι τισὶν ἐνραπτόμενοι. poteſt enim aliquis in tegete vel ſtorea inſui, vt' caleſcat, vel ſudet. Vel diſtinguendum poſt verbum Φορμοῤῥαφέμεθα, vt in exemplaribus legitur. Quod autem ſequitur, eſt corruptum.„ BVDAEVS.

45. τινὲς πρῶτον κ. τ. λ.] Neque hoc, neque πρωκτὸν placet. Verti, quaſi eſſet ſcriptum τινὲς ἡμᾶς. Etſi nec hoc probo. Aretinus: *tanquam acus nos diuidunt.* Perionius: *deducimur in anguſtum locum: nonnulli quaſi acus nos inſerunt et traiiciunt.* Melanchtho: *compellimur in arctum velut ſportae: quidam velut acu diſſuunt nos.* Meletus: *coarctamur in anguſtias quasdam: quidam primarios viros tanquam acus traiiciunt:* Hic vertit, quaſi legiſſet τινὲς τὲς πρώτους. WOLFIVS. πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις. *Bern.* TAYLOR.

Locus ſane deploratiſſimus, cuius deprauatio latere videtur, iuxta mentem Cl. *Marklandi*, in vocibus, πρῶτον ὥσπερ τάς. Sed quoniam Interpretationibus res agitur, adiiciam porro et noſtras, id eſt, quas *Wolfius* non vidit. Lambinus: *ſarmenta ciuitatis certi homines amputant: quidam populi palmites exciderunt: rerum nervi ſucciſi ſunt: ſtorearum inſtar in anguſtum cogimur: qui-*

νὲς πρῶτον ὥσπερ ἰὰς βελόνας διείρεσι. ταῦτα δὲ [47]τί-

νος

dam podicem [legebat enim πρωκτὸν] *quaſi acubus aut mugilibus transfodiunt.* Anonymus: *Vitiputant quidam ciuitatem: vitis populi quidam interciderunt: nerui rerum ſacciduntur: ſporta ferimur in anguſta: quidam primum velut acus traiiciunt.* Etruſcus demum: *Vindemmiano alcuni la città: hanno tagliati alcuni i tralci del popolo: ſono alla città ſtati tagliati ſotto i nerui delle amminiſtrationi. Come ſtuoie ſiamo cacciati per i luoghi ſtretti: alcuni principalmente come achi ci paſſano.* Haec non diſſimulauit *Plinius* in ea *Epiſtola*, in qua nonnulla, quae ſunt tumida aut elata nimis in hoc pari Oratorum, quae incuſtoditius aut audentius dicuntur, cohibet et comprimit. Et, vt mihi parcam, neque identidem lectorem meum ad *Plinium* amandem, id *ſemel* hic facere mihi fas eſto. *Epiſtola* eſt IX. 26. TAYLOR.

46. τινες πρῶτον] Forſ. τινὲς ἡμῖν τὸν πρῶκτον. *Sunt qui nobis podicem ita traiiciant, vt ſi qui filo acus.* Plebeio modo dicitur is alicui podicem traiicere, qui contemtim eum habet, ſubigit, opprimit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Vnde, quae loci ſit ſententia, facile apparet. Sunt, ait, qui rep. noſtra perinde abutantur, atque paedicones corporibus eorum, quos ſtuprant. Opprimunt nos, et invitos libidini ſuae ſeruire cogunt, violant, derident, infamant et cruciant. Accedit propemodum, quod noſtrates vſurpant. *Sie machen einem die Hoſen enge.* REISKE.

47. τίνος] Ταῦτα δὲ τί ἐστιν; Ita *H. Steph.* Forte, τίνα. Vtrum *haec verba ſint, an portenta?* Ita viſus eſt legiſſe, dum hunc locum tangit, *Cicero* in *Orat.* §. 8. *Attamen in hoc ipſo diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Aeſchines quaedam et exagitat, illudensque dura, odioſa, intolerabilia eſſe dicit. Quin*

νος ἐστὶν, ὦ [48] κίναδος, ῥήματα ἢ θαύματα; καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τῆ βήματος,

etiam quaerit ab ipso, cum quidem eum belluam appellet, vtrum illa verba an portenta sint: vt Aeschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere. Adde *Brodaeum* IV. *Miscell.* 26. TAYLOR.

48. κίναιδος] L. κίναδος. Demosth. περὶ τῆ Στεφ. [pag. 562. l. 1.] Τῆτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ἀνθρώπιόν ἐστι. Aristophanis σχῆμα. Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιῆσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεκα. BRODAEVS.

Alibi etiam emendarat *Brodaeus*, scil. IV. *Miscell.* 26. atque eo ritu typis suis descripsit *H. Stephanus*. *Demosthenem enim non Cinaedum*, sed *Hominem vafrum et astutum, vulpeculae similem*, appellare voluit. Errat ergo *Magister*, id praenotante *Brodaeo;* En locum! κίναιδος ἀρσενικῶς, ὁ πόρνος — κίναδος δὲ ἀδετέρως ὁ ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος. (Potius *Vafer et astutus*) Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι,

Η τεπίτριπτον κίναδος ἐξήρε μ᾽ ὅπα;

Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆ Στεφάνε, Τῆτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Scholiastes *Aristophanis*, quem *Brodaeus* laudauit, ita se habet, ad *Nub.* 447.

Κύρβις, Κρόταλον, Κίναδος, Τρύμη.

sc. Κίναδος] εἶδός τι θηρίε. Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τεφάνε. Τῆτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιῆσι καλεῖσθαι· ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς,

Η τεπίτριπτον κίναδος ἐξήρε μ᾽ ὅπα;

Κακῆργος ἔν φησιν, ὡς ἀλώπηξ.

Iterumque ad istud *Auium*, 429.

— Πυκνότατον Κίναδος

Σόφισμα, Κύρμα, Τρίμμα, Παιπάλημ᾽ ὅλον.

Κίναδος, ἀντὶ τῆ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Vtitur etiam et alibi *Demosthenes*, sc. *de Cor.* p.

τος, ἔλεγες ὡς ἀντιπράττων Αλεξάνδρῳ· ὁμολογῶ 30.
τὰ Λακωνικὰ συῃσασθαι, ὁμολογῶ Θετταλὲς καὶ
Περῤῥαιβὲς ἀφισάναι. [49] σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποῃ-
σαις; σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν,
ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος [50] πρόσειν; ἀλλ'
εἰ μέν πε χρήματα ἀναλίσκεται, προσκαθεσθή- 33.
ση, πρᾶξιν δὲ ἀνδρὸς ἃ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν
τι [51] συμβῇ, προσποιήσῃ, καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γε-
γενημένον ἐπιγράψεις; ἂν δ' ἔλθῃ φόβος τις, ἀπο-
δράσῃ·

§ 13. l. 16. Οὓς ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρη-
κολάθεις, τεθνεῶ]τας δ' ἐκ αἰσχύνη κα]ηγορῶν. Dinarchus item c. Demoſth. Ἀξιοι σύμβελοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν, καὶ τῆ δήμε, μὰ Δί', ἔ; τὰ τοιαῦτα κινάδη. Corrige ergo *Wolfii* verſionem. κίναιδος interea recte ſe habet in Orat. *Aeſchinis* π. παραπρεσβ. p. 270. l. 16. Vide et confer 274. 4. et *c. Timarch.* §8. 12. TAYLOR.

49. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποῃήσαις] Pro his verbis ſcribitur in *Coisl.* et *Mead.* σὺ Θετταλὲς ἀποῃήσειας. Iam mihi certo certius eſſe videtur, et *haec* et *illa* ſimul olim obtinuiſſe. Librarius deceptus commate ſimiliter ordiente et ſimiliter exeunte quoque, nae illud facile tranſuolare potuit. Norunt haec, qui tractant membranas. Ecce autem, et mihi in hoc loco forte fortuna contigit, vt ſimilem ludum luderem. Nam ob ſimilitudinem τῶν *impuliſſe* et *impelleres*, eam particulam *Wolfii* verſionis negleximus, quae ſequitur. *Tu vero vel pagum ad defectionem impelleres?* Quod nollem ſane. Sed erit condonandum tamen. TAYLOR.

50. πρόσειν] In *Bern.* additur Redditiuum, ἐκ ἔῃν. Bene eſt. TAYLOR.

51. συμβῇ] εὖ συμβῇ. MARKLAND. καλῶς *Bern.* TAYLOR.

δράσῃ· ἐὰν δὲ θαῤῥήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις, καὶ
36. χρυσοῖς στεφάνοις στεφανῶσθαι; Ναί· ἀλλὰ δημοτι-
κός ἐστιν. ἐὰν μὲν τοίνυν πρὸς τὴν εὐφημίαν αὐτῶν
λόγων ἀποβλέψητε, ἐξαπατηθήσεσθε, ὥσπερ καὶ
πρότερον· ἐὰν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν,
ἐκ ἐξαπατηθήσεσθε. ἐκεῖνος [52] δὲ ἀπολάβετε
39. παρ' αὐτῶν τὸν λόγον. ἐγὼ μὲν μεθ' ὑμῶν λογιοῦμαι,
ἃ δεῖ ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ
σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθήσω, ποῖόν τινα εἰκὸς
ἐστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον.
ὑμεῖς δ' ἀντιθέντες ἑκάτερα τούτων, [53] θεωρή-
42. σατ' αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τῶν λόγων, ἀλλ' ὁποτέρου
τῶν βίων ἐστίν. οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν ὑμᾶς ὁμολο-
γήσειν τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ. πρῶτον
μὲν, ἐλεύθερον αὐτὸν εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς
μητρός· ἵνα μὴ διὰ τὴν [54] περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν,
78. I. δυσμενὴς ᾖ τοῖς νόμοις, οἳ σώζουσι τὴν δημοκρατίαν.
δεύτερον δ', ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τινὰ αὐ-
τῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ, τό γ' ἀναγκαιό-
τατον,

52. δὲ] Vel δὴ. MARKLAND. Et mox Ἐγὼ μὲν γὰρ. IDEM.

53. θεωρήσαιτ'] Scribe, θεωρήσατ'. MARKLAND. Et l. 5. ὁμολογῆσαι. IDEM.

54. πρὸς τὸ γένος] [Vti edi solebat.] Malim περὶ τὸ γένος. Sic paulo post, περὶ τὴν δίαιταν. Et [l. 15.] τὴν μὲν διάνοιαν προσῆσθαι. Etsi τὸ προαιρεῖσθαι recte legitur, si εὐγνωμοσύνην exponas ἐ φρόνησιν, ἀλλ' εὔνοιαν. WOLFIVS.

τ. δ. περὶ τὸ γένος. STEPHANVS. Ita legitur in MSto *Reg.* I. TAYLOR.

τατον, μηδεμίαν ἔχθραν· ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν 3.
προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν
πόλιν. τρίτον, σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέ-
ναι αὐτὸν πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν· ὅπως μὴ
διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῇ κατὰ τᾶ
δήμᾳ. τέταρτον, εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν. κα- 6.
λὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν [55] προαιρεῖσθαι τὰ βέλ-
τιστα, τὴν δὲ παιδείαν τὴν τᾶ ῥήτορος, καὶ τὸν λό-
γον πείθειν τὲς ἀκόοντας· εἰ δὲ μή, τήν γ' εὐγνωμο-
σύνην ἀεὶ προτακτέον τᾶ λόγᾳ. πέμπτον, ἀνδρεῖον 9.
εἶναι τὴν ψυχήν· ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς
πολέμᾳς ἐγκαταλίπῃ τὸν δῆμον. τὸν δ' ὀλιγαρχι-
κὸν, πάντα τἀναντία τέτων ἔχειν. τί γὰρ δεῖ πά-
λιν διεξιέναι; σκέψασθε δή, τί τέτων ὑπάρχει

Δήμο-

55. προορᾶσθαι] Nimis audacter hic se exponit *Wolfius* Codd. fidei atque auctoritati, in quibus, credo, omnibus scribitur Προαιρεῖσθαι. Interea vertit contra ac emendauerit. Eleganter satis et fideliter Lambinus: *Deinde, vt integritatem ac probitatem habeat cum eloquentia coniunctam. Praeclarum est enim oratorem consilio et ratione res optimas suscipientem ac sequentem easdem, doctrina politum, dicendique facultate instructum, auditoribus explicare ac probare posse: sed si alterutro carendum sit, bona mens anteponenda eloquentiae est.* In hoc loco τὴν διάνοιαν — παιδείαν — λόγον aliter ac *Wolfius*, accipio, et potius cum *Lambino* sentio; sc. subintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis illius, et post λόγον igitur comma vel punctum leuissimum constituo. In Cod. *Mead.* desunt haec verba, καὶ τὸν λόγον πείθειν. Non recte. TAYLOR.

12. Δημοσθένει· ὁ δὲ λογισμὸς ἔσω ἐπὶ πᾶσι [56] δικαίοις. τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· ἐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τὰ πάππα τὰ πρὸς μητρὸς, πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. ἔτος προδὸς
15. τοῖς πολεμίοις [57] Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πολεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο, [58] φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως

56. δικαίοις] Vir literis optimis optime excultus *I. Toup* legendum cenſet λογισμὸς ἔσω — δίκαιος. Quod verum arbitror. Tametſi commode vertant, Brodaeus, *omni cum aequitate*: Wolfius, *ratio ſubducatur aequiſſimis condicionibus.* TAYLOR.

57. Νύμφαιον] Citat h. locum *Harpocratio.* Vide in Νύμφαιον. Vide etiam *Valeſium.* Meminit *Strabo* lib. 7mo. non ſemel, et *Stephanus Byzant.* Vide notas ad *Dionem* XLI. 45. in poſtrema et nitidiſſima Editione. TAYLOR.

58. φυγὰς κ. τ. λ.] Aretinus: *ob hoc exſulauit, non exſpectata poena iudicii, quae contra eum parabatur.* Melanchtho: *capitali iudicio damnatus, non exſpectata poena iudicii, conceſſit in exſilium.* Perionius: *fuga ex vrbe elapſus eſt, cum capitis damnatus, iudicium non exſpectaſſet.* Meletus: *Factus eſt exſul, non exſpectans iudicium, cum capitis damnatus eſſet.* Ego exiſtimo, eum abſentem capitis eſſe damnatum, quod ſe iudicio non ſtitiſſet; vt et Alcibiades. WOLFIVS.

Alii tamen aliter intelligunt et interpretantur, *non aſpettando* la pena, et, *non exſpectata* poena *iudicii.* Quaſi *in perpetuum exſilium abierit, quod cum capite erat damnatus, ſeſe in pedes coniecit, et fuga ſibi ſalutem conquiſiuit.* Cod. *Bern.* habet, θανάτῳ δὲ καταγνωσθέντος αὐτὸς ἀπ' εἰσαγγελίας κ. τ. λ. TAYLOR.

πόλεως ἐγένετο, θανάτῳ καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν ἐχ ὑπομείνας, καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυράννων τὰς ὠνομασμένας [59] Κήπας, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλε- 18.
σίαν μὲν, νὴ Δία, [60] καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολὺ, Σκύθιν δὲ τὸ γένος. ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀποστείλας, συνῴκισε τὴν μὲν ἑτέραν στῳδήποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἔγημε, 21.
[61] παριδὼν τὰς τῆς πόλεως νόμους, Δημοσθένης ὁ Παιανι-

Φυγὰς — ἐγένετο, καὶ θανάτῳ καταγνωσθέντος αὐτῷ, τὴν κρίσιν ἐχ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. MARKLAND.

59. κήπας] Κῆπος. (κῆποι reſcribit *Valeſius*) Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις δέ ἐστι κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος (Κῆποι). Harpocrat. *Strabonis* MSS. pariter Κῆποι, in numero multitudinis. Memorant *Plinius* et *Mela*. *Diodorus* XX. 24. ſcribit, vt Noſter, τὰς καλουμένους Κήπους. Vbi eruditiſſimum Linguae Graecae Statorem conſules, *P. Weſſelingium*. Vocabulum ergo videtur eorum eſſe ex numero, quae inter *Propria* et *Appellatiua* aequaliter librantur. TAYL.

60. καὶ χρυσίον ἐσφερομένην πολύ. Et [Ibid. et 14.] ἐξ ἧς [*Aldus* enim vtrobique ἐξῆς]. Et [p. 432. l. 4.] ἐπικέκλυκε ab ἐπικλύζω. WOLFIVS.

ἐπιφερομένην iniuria ſollicitauit *Wolfius*. Vid. *Lyſiam*, pag. 335. Ἐκεῖνος — παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. TAYLOR.

61. παριδὼν τὰς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in vxorem duceret. BRODAEVS.

Παιανιεύς· ἐξ ἧς ἡμῖν ὁ [62] περίεργος καὶ συκοφάντης γεγένηται Δημοσθένης. ἐκεῖν ἀπὸ μὲν τῆ πάππε τῆ πρὸς μητρὸς, πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ· 24. θάνατον γὰρ αὐτῆ [63] τῶν προγόνων κατέγνωτε· τὰ δὲ ἀπὸ [64] τῆς μητρὸς, Σκύθης, βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ἐπιχώριός ἐστι. περὶ δὲ τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, τίς ἐστι; ἐκ τριηράρχε λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα 27. καταγελάστως προέμενος. ἄπιστος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶναι, καὶ τὰς λόγες ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλεῖστον δ' ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὼς ἀργύριον, ἐλάχιστα περιεποιήσατο. νῦν μέντοι τὸ [65] βασιλικὸν χρυσίον [66] ἐπικέκλυ-

62. ὁ περίεργος] Videtur deeſſe ἕτος. Sc. ἐξ ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περίεργος — MARKLAND.

63. τῶν προγόνων] more oratorum, exaggerandae rei cauſa, pluralem vſurpauit, rei veritate ſingularem numerum poſcente. Gylon enim ſolus delignatur. REISKE.

64. Credibile eſt, matrem Demoſthenis, vt patre natam Athenienſi, et matre Scythiſſa, cum graeco ſermone, Scythicum quoque calluiſſe, habuiſſe certe ſanguinem e graeco et ſcythico commixtum. Hactenus itaque bene habet vulgata. Verumtamen, praemiſſa aui materni mentione, conſentaneum videtur fuiſſe, vt auiae quoque maternae mentio fieret. quid ſi ergo aiamus oratorem dediſſe τὰ δὲ ἀπὸ τῆς τηθίδος τῆς πρὸς μητρός. Sed v. Supplem. annotatt. REISKE.

65. βασιλικὸν χρυσίον] *Ei a Rege Perſarum datae pecuniae.* Diodor. XVII. Εἴτε βουλόμενος (Demoſthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἄμεμπτον αὐτὸν διαφυλάττειν·

κε [67] τὴν δαπάνην αὐτῦ. [68] ἔσαι δ' ἐδὲ τῦθ' ἱκανόν· 30. ἐδεὶς γὰρ πώποτε πλῆτος τρόπῳ πονηρῷ περιεγένετο. καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον ἐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγε δύναμιν, πῶς πέφυ- 33. κε; δεινὸν γὰρ χρήματα Φασὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν, ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. BRODAEVS.

66. ἐπικέκληκε] [vt operae *Aldinae* viciosissime] L. ἐπικέκλυκε. *Eurip.* in *Troad.* [994.]

— τὴν Φρυγῶν πόλιν
Χρυσῷ ῥέεσαν ἤλπισας κατακλύσειν
Δαπάναισιν. BRODAEVS.

Nondimeno hora i danari del Re hanno coperto la sua spesa, ne questi bastano. Etruscus. *Nunc vero aurum regium sumptus eius effusos irrigauit, atque alluit: sed ne hoc quidem satis est.* Lambinus. *Eius sumptus nunc aurum regium suppleuit.* Anonymus. Metaphora tracta est ab Aestu reciprocante. Nos h. fere modo diceremus, *His Affairs were at a low Ebb, till the Tide of the Persian Exchequer flow'd in.* Lambinus *irrigauit.* Quam impotenter! quam insipienter? quam ridicule! TAYLOR.

67. ἐπικέκλυκε] rem eius familiarem, vnde sumtus faciendi sunt, tam largiter obundauit aurum a rege Persarum ei missum, vt, quamuis intemperanter prodigat, opesque illas peregrinas omni luxuriae genere dilapidet, consumere tamen et exhaurire posse haud videatur. REISKE.

68. ἔσι] Malim ἔσαι. Et [l. 5.] οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος. WOLFIVS.

Vtrumque MSti *Reg.* 1. *Bern.* et *Steph.* Vox autem πώποτε abesse, sed non recte, solebat. *Bern.* autem, ἔσαι δὲ αὐτῷ ἐδὲ τῦθ' ἱκανόν. TAYLOR.

κε; [69.70] δεινῶς λέγειν, κακῶς βιῶναι. ἔτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτῆ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστε με μὴ βάλεσθαι λέγειν, ἃ τέτῳ πέπρακται. ἤδη γάρ ποτε εἶδον μισηθέντας τὲς τὰ τῶν πλησίον
36. αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. ἔπειτα, τί συμβαίνει τῇ πόλει; οἱ μὲν λόγοι καλοὶ, τὰ δ' ἔργα φαῦλα. πρὸς δ' [71] ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ [72] ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ συνήδειτε αὐτῷ, διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέ-
39. σχεν· [73] ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς σύνιστε, λοιπὸν ὑπομνῆσαι τὲς [74] περὶ τέτων κειμένες νόμες. ὁ γὰρ Σόλων, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν

69. δεινῶς — κακῶς] F. δεινὸς — κακός. MARKLAND. Ita MSS. *Steph.* et *Bern.* Feliciter! Prius etiam reperitur in *Coisl.* et *Mead.* hoc tamen neutiquam. TAYLOR.

70. δεινῶς — κακῶς] Sunt vtique δεινὸς et κακὸς vſitatiora. verum haud bene reſpondebunt praemiſſo πῶς. quare ſeruanda videtur vulgata. amplecterer adiectiuum, ſi ποῖος vel ὁποῖος praeceſſiſſet. Vulgatam ſic accipio, ac ſi ſcriptum eſſet δεινῶς πέφυκε κατὰ (vel πρὸς) τὸ λέγειν, et κακῶς κατὰ τὸ βιῶναι. REISKE.

71. ἀνδρίαν] γρ. ἀναυδρίαν MS. *Steph.* TAYLOR.

72. ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι] Graeca negat onis conduplicatio. WOLFIVS.

73. ἐπειδὴ δὲ] ἐπεὶ δὲ Cod. *Bern.* TAYLOR.

74. περὶ τέτων] τῶν δειλῶν ſc. *Andocid. de Myſter.* Τέτες ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τὲς ἐκ τέτων ἀτίμους εἶναι, καὶ ὁπόσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας ἔφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν. Hoc etiam indicat *Lyſias* c. Alcibiad. Λειποταξίου. BRODAEVS.

ἐνέχεσθαι καὶ τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας 42.
γραφαί. καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἰ εἰσι
φύσεως γραφαί. εἰσί. τίνος ἕνεκα; [75] ἵνα ἕκαστος ἡ-
μῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβέμενος μᾶλλον, ἢ
τὰς πολεμίας, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρί 79. 1.
δος ὑπάρχῃ. ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀστράτευ-
τον, καὶ τὸν δειλὸν, καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν, ἔ-
ξω τῶν περιῤῥαντηρίων τῆς [76] ἀγορᾶς ἐξείργει, καὶ
ἐκ ἐᾷ στεφανοῦσθαι, οὐδὲ εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δη- 3.
μοτελῆ· [77] σὺ δὲ τὸν [78] ἀστεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων
κελεύεις ἡμᾶς στεφανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψηφίσμα-
τι τὸν ἐπροσήκοντα εἰσκαλεῖς ἐντοῖς τραγῳδοῖς εἰς
τὴν ὀρχήστραν, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου, τὸν τὰ ἱε-
ρὰ διὰ δειλίαν προδεδωκότα; ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ 6.
ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκεῖνο μέμνησθε, ὅταν
φῇ δημοτικὸς εἶναι, θεωρεῖτ' αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον,
ἀλλὰ

75. ἵνα ἕκαστος ἡμῶν κ. τ. λ.] Hinc *Plato* ait τὰς πολίτας δέει ἀνδρείους εἶναι. WOLFIVS.

76. ἀγορᾶς] ἔξω τῶν περιῤῥαντηρίων καὶ τῆς ἀγορᾶς. *Bern.* Quod non negligendum. Quasi arcendus esset ab omnibus congressibus tam *sacris* quam *ciuilibus*. Vti alicubi scripsit *Demosthenes*, μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. Verum *N. c. Timarch.* μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. pag. 19. l. 4. Vt potius deliberandum censerem. TAYLOR.

77. σὺ δὲ] Ctesiphontem alloquitur. REISKE.

78. στεφάνωτον] [*Ald.*] ἀστεφάνωτον. Et [l. 12.] ἕως ἔτι μέμνημαι. BRODAEVS. WOLFIVS. Olim ἔστι. TAYLOR.

ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστιν. Ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ
9. δωρεῶν, ἕως ἔτι μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς, καὶ τὸν εἰκῇ διδομένους στεφάνους, ἔθ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἴσονται, ἔτε τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορθωθήσεται. τὸν μὲν γὰρ πονη-
12. ρὸν ἐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε, τὸν δὲ χρηστὸν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα τάτων οἶμαι σημεῖα δείξειν ὑμῖν. εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσειε, πότερον ὑμῖν ἐνδοξοτέρα
15. δοκεῖ ἡ πόλις εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν, ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων. ἅπαντες ἂν ὁμολογήσαιτε, ἐπὶ τῶν προγόνων. ἄνδρες δὲ πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν, ἢ νυνί; τότε μὲν διαφέροντες, νυνὶ δὲ πολλῷ καταδεέστεροι. δωρεαὶ δὲ, καὶ στέφανοι, καὶ κηρύγματα,
18. καὶ σιτίσεις ἐν πρυτανείῳ, πότερον τότε ἦσαν πλείους, ἢ νυνί; τότε μὲν ἦν σπάνια τὰ [80] καλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τίμιον· νῦν δ' ἤδη [81] κα-

80. καλὰ] F. ἆθλα *praemia*, sc. τῆς ἀρετῆς, quae vox assumenda est ex sequentibus: σπάνια τὰ ἆθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro *ornamentis* nimis ambiguum videtur. Sic p. 459. l. 7. τῆς ἀρετῆς ἆθλον. MARKLAND.

81. καταπέπλυται] Τὸ καταπλύνεσθαι, ἀντὶ τοῦ, τοῖς τυχοῦσι δίδοσθαι parum placet. καταλέλυται videtur paulo commodius. Sed nec ipsum arridet. Aretinus: *virtutis nomen in precio erat: nunc iam vilescet.* Melanchtho: *nunc contaminantur praemia virtutis.* Perionius: *nunc res ipsa neglecta est.* Meletus: *At nunc etiam ipsum opus virtutis sordescit.* WOLFIVS.

ταπέπλυται [82] τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ σεφανεῖν ἐξ ἔθους, ἀλλ' ἐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. ἔκεν ἄτοπον ἐστωσὶ διαλογιζομένοις, τὰς μὲν δωρεὰς νῦν πλείους 21. εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ τὰς ἀνδρας νῦν μὲν χείρους εἶναι, τότε δ' ἀμείνους; ἐγὼ δὲ τἔθ' ὑμᾶς ἐπιχειρήσω διδάσκειν. [83] οἴεσθέ ποτε, ὦ Αθηναῖοι, ἐθελῆσαί τινα ἐπασκεῖν

Qualis et quantus eſt *Wolfius* ἐν τῇ μαντικῇ, oſtendunt haec verba *Pollucis* deſumpta ex lib. VII. cap. vlt. quod titulum habet, Οσα ἀπὸ τῷ πλύνειν τὰς ἐσθῆτας. ſcil. καὶ τὸ ἐδένὸς ἀξιόν τι ἀποσεφάνθαι, καταπεπλύσθαι ὁ ῥήτωρ ἔφη Αἰσχίνης. Nemo ex interpretibus metaphoram attigit: Non Lambinus, *nunc res ipſa ſordibus obſoleſcit, atque adeo ludibrio eſt.* Contrarium fere ſentio. Nihil hic de ſordibus: Verum vt Veſtis, quae acu et arte pingitur, nimia lotione nitorem ſuum amittit, et elegantiam, adeoque facta eſt obſoletior, ſimiliter de praemiis publicis ſtatuendum eſt. Attigit fere *Cornelius Nepos* in *Miltiade* verſus finem: *Vt populi noſtri honores quondam fuerunt rari et tenues, ob eamque cauſam glorioſi, nunc autem* effuſi atque obſoleti, *ſic olim apud Athenienſis* — TAYLOR.

82. τὸ πρᾶγμα καταπέπλυται] res, de qua nunc agitur, honorum puta et praemiorum collatio, ita profunditur, velut aqua e ſitula, qua aqua pauimentum conſpurcatum abluendum ſit. καταπλύνεται non ſolum res abluenda, ſed etiam id, quo ad abluendum vtimur. Eſt itaque καταπέπλυται *effunditur, prodigitur.* REISKE.

83. οἴεσθε] Reſtituit *Stephanus*, οἴεσθ' ἄν ποτε — *Marklandus* autem ἐθελῆσαι ἄν τινα. Alterutrum ſane neceſſarium. TAYLOR.

24. ἐπασκεῖν εἰς τὰ [84] Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν σεφανιτῶν ἀγώνων, παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων, εἰ ὁ σέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατίσῳ, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ; [85]. [86] ἐδεὶς ἂν ποτ'
27. ἠθέλησεν ἐπασκεῖν. νῦν δ', οἶμαι, διὰ τὸ σπάνιον, καὶ τὸ περιμάχητον, καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ ἀείμνησον ἐκ τῆς νίκης, ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι, καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς
30. αὐτὰς εἶναι ἀγωνοθέτας τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, κἀκεῖνο ἐκλογίσασθε, ὅτι ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις [87] καὶ κατὰ τὰς νόμους διδῶτε, πολλὰς ἀγωνίσας ἕξετε τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιει-
33. κεῖς φύσεις [88] διαφθερεῖτε. ὅτι δὲ ὀρθῶς λέγω, ἔτι μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατη-

84. Παναθήναια] γρ. Ολύμπια *Coisl. Reg.* 2. *Mead.* item vetustus Cod. *Fulu. Vrsini*, vt testatur *P. Faber. I. Agonist.* 30. TAYLOR.

85. ἐδέποτ'] ἐδεὶς ποτ'. MARKLAND. et Cod. *Vrsini* iuxta eundem *Fabrum*. TAYLOR.

86. Lectio vulgata defendi possit, a communi subaudiendo ὁ κράτιστος. praeferrem tamen vtique οὐδεὶς πώποτε ἠθέλησεν ἄν, si codices addicerent. REISKE.

87. καὶ κατὰ τ. ν.] Rectius hoc, quam legitur in *Stobaeo* Serm. XLI. fine illa Coniunctione. TAYLOR.

88. διαφερεῖτε] [vt *Ald.*] Placet διαφθερεῖτε. BRODAEVS. Ita quoque excudi fecerunt *Stephanus*, aliique. TAYLOR.

γήσας, ὅτ' [89] ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσην ἐνικᾶτε, ἢ Δημοσθένης ὁ τὰς τάξεις λιπών; Μιλτιάδης δὲ ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τὲς Βαρ- 36.
βάρες νικήτας, ἢ ἕτος; [90] ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες; Αριστείδης [91] δ' ὁ δίκαιος ἐπικαλέμενος, [92] ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; ἀλλ' ἔγωγε, μὰ τὲς θεὲς τοὺς Ολυμπίες, ἐδ' [93] ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡ- 39.
γεῖμαι

89. τῇ — ναυμαχίᾳ] Lege τὴν — ναυμαχίαν. Ita pag. 450. l. 15. Αθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. MARKLAND. Iuxta etiam, eodem ritu, ſc. l. 5. Μιλτιάδης ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τὲς βαρβάρους νικήσας. Et pag. 398. l. 12. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην ἐκ ἦν ἀναχώρησις. Similiter, *Demoſthenes* 544. vlt. εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τὴν μάχην. Cod. autem *Bern.* hic ἐν τῇ — ναυμαχίᾳ. TAYL.

90. ἔτι — καταγαγόντες] Vide infra ad pag. 437. l. 15. TAYLOR.

91. δ'] Αριστείδης δ' ὁ δίκαιος. WOLFIVS. Sed errat. Μιλτιάδης δὲ — l. 4. ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς — l. 5. Αριστείδης δ' ὁ δίκαιος. Vnus eſt tenor Orationis, neque interpellari debuit: potius ab eo praemonſtrari ſingularis et rarior vſus iſtius particulae δέ. TAYLOR.

92. ὁ τὴν ἀνόμοιον] Sic ſupra, *c. Timarch.* pag. 20. l. 12. Αριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τοτωΐ, ὁ δίκαιος ἐπικαλέμενος. MARKLAND.

93. ταῖς αὐταῖς ἡμέραις] Quibus ad Salaminem, quibus ad Marathonem ſuperati ſunt Perſae. His quippe diebus, tanquam ſacris, bona verba dicenda ſunt, non inauſpicata, nec exercenda, vti nec inter ſacrificandum. BRODAEVS. Infeliciter ſane. Recte verterunt *Wolfius* ceterique. Concordat apte Locutio a

γεμαι μεμνῆσθαι τε θηρίε τότε καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ, εἴ πε γέγραπται τινὰ τέτων τῶν ἀνδρῶν
42. ςεφανῶσαι. ἀχάριτος ἆρ' ἦν ὁ δῆμος; ἐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, καὶ κεῖνοί γε οἱ μὴ ὄτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως 94 ἄξιοι. ἐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι

nostratibus vsitata, quam adducere non est opus. TAYLOR.

94. ἄξιοι] ἀνάξιοι Cod. MS. *Mead.* Quam veram et sinceram lectionem esse arbitror. Quod cum incredibile dictu primum videri possit, ea res quo pacto se habeat, fac sis attentus. Cum Miltiades, Themistocles, Aristides, Thrasybulus etc. non coronarentur, reliquum est, vt *aut* Ciuitas immemor et ingrata, *aut* illi immerentes fuissent. Αχάριτος ἆρ' ἦν ὁ δῆμος; ἐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων. Id erat prius. Sequitur; καὶ κεῖνοι δὲ, οἱ μὴ ὄτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἀνάξιοι; Similiter cum Interrogatione. Si quaeras Redditiuum, inuenies in nota viri praestantissimi ad *Demosth.* π. Παραπρεσβ. p. 210. l. 15. et in hac Orat. 373. 4. TAYLOR.

Causae nil video, cur a vulgata discedatur. *Et* ciuitatis erant animi excelsi, *et* hi certe, tametsi hoc solummodo genere honoris affecti, quod ad hodiernos mores nostros modicum et contemnendum adeo videatur, digni erant hac tam magnanima ciuitate, seu merita eorum de patria magnificentiam patriae magnitudine exaequabant. ἀνάξιοι si probes, aut erit ἐκ ἀνάξιοι leg. aut si cum Tayloro coactiorem sententiam e verbis inuitis extorquere, et inrerrogationem obtrudere velis simplici et directae orationi, tum ἐ erit interrogationi, veluti responsio quaedam, subiiciendum. ad hunc modum: τῆς πόλεως ἀνάξιοι; ἐ. ἐ γὰρ ᾤοντο. Verum interrogationi nullum hic esse locum vocabu-

μασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος ἔσα διαμένει. δωρεὰς δὲ τίνας ἐλάμ- 80.1.
βανον, ἀξιόν ἐστι μνησθῆναι. ἦσαν τινὲς κατὰ τοὺς τότε καιρούς, οἱ * πολλὰς πολὺν ὑπομείναντες [95.96] χρόνον καὶ μεγάλους κινδύνους, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποτα- 3.
μῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους. ἦτοι δεῦρο ἀφικόμενοι, τὸν δῆμον ἠτήσαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότ' ἐδόκει. τρεῖς λιθίνας Ερμᾶς στῆσαι ἐν [97] τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ερμῶν, [98] * ἐφ' ἧ

τε μὴ

lum κἀκεῖνοί γε arguit. Interrogare enim ſi voluiſſet orator, non dicturus fuiſſet κἀκεῖνοί γε, ſed ἐκεῖνοι δὲ. REISKE.

95. χρόνον] An πόνον, vt pag. 434. l. 16. ταλαιπωρίας ὑπομείναντες? MARKLAND.

Ita reſtituit, dubium an reperrit, *Stephanus.* Atque ita etiam *Bern.* habet. Fortaſſe alia via aggrediendum eſt. Exaratur enim in vetuſtis exemplaribus pro πολὺν, πολλὰς. Hoc illud eſt. Nam, ſine importuno iſto vocabulo χρόνον, lege mecum, οἱ πολλὰς ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους. TAYLOR.

96. Pro πολὺν in Mead. eſt πολλὰς. quod arbitratu meo illi alteri adiunxi, vt haec exiret ſententia, *qui multa et magna cum diu toleraſſent diſcrimina.* REISKE.

97. τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ερμῶν] Vid. *Meurs.* VI. *Attic. Lect.* 18. et 1. *Athen. Attic.* 3. *Vales.* ad *Harpocr.* pag. 78. TAYLOR.

98. ἔφη τὲ] [Nam *Ald.* ita] Forte ἔφη τε ſc. ὁ δῆμος. Παρὰ τὸ Εφίημι, τὸ Επιτρέπω, ἀορ. β. quia praecedit ἠτήσαν, ἔδωκεν. Aretinus: *cum hac exceptione.* Videtur legiſſe ἐφ' ᾧτε. WOLFIVS.

Recte ſane *Aretinus*: Et ſimiliter *ea lege* Lambin. Et

6. τε μὴ ἐπιγράψειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ τῦ δήμυ δοκῇ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ερμῶν·

9. 99 Ην ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ηΐονι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοαῖς,
Λιμόν

Stephanus fecurus ita dedit in fua Editione Auctoris noſtri. Mendoſe *Mead.* ἔφησε. TAYLOR.

Lectio ſine dubio vitioſa, ἐφ' ᾧ τε, quae in edd. Wolfii, Stephani et Taylori regnat, a Wolfio profecta eſt, cui ego equidem illam lubens reliqui. E veſtigiis Aldinae, in qua eſt ἐφ' ἧτε et Meadiani ἔφησε, collegi Aeſchinem reliquiſſe ἐφῆκε. *permiſit.* Populus illis permiſit tres ſtatuas ſaxeas erigere, non quo ſua illis inſcriberent nomina. Sed vide ſupplementa noſtrarum annotationum. REISKE.

99. Ην, ἀντὶ τῦ ἦσαν. Et [l. II.] ἀντ' εὐεργεσίης. WOLFIVS. Quod corruptum eſt in *Aldinis.* TAYL.

Qui commentatus eſt ad *Lycophronis Alexand.* v. 417. haec habet: Περὶ δὲ τὴν Ηϊόνα ταύτην καὶ Αθηναῖοι τὰς Μήδας ἐνίκησαν, καὶ ἔσησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Αθηναῖοι Ερμᾶς τρεῖς λιθίνας, καὶ ἐπέγραψαν,

Ην ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ηϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοαῖς,
Λιμόν τ' αἰθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Αρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέμνηται. Ita *Tzetzes.* In *Plutarchi Cimone* recenſentur tria haec Epigrammata, verbis fere iisdem, quibus ab *Aeſchine* recitantur. Paucas diſcrepantias notabo:

Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Αρηα,
Πρῶτοι [700] δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην. 12.
ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ·
Ηγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Αθηναῖοι τάδε δῶκαν,
Αντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς. 15.
[1] Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ [2] ἐπεσσομένων ἐθελήσει
[3] Αμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ

I. 3. κρατερόν — κρυερόν.
II. 1. τάδ' ἔδωκαν — ἐπέδωκαν MS. *Bodl.*
2. μεγάλης ἀρετῆς — μεγάλων ἀγαθῶν. vti *Bern.* habet in *Aeschine.*
4. ξυνοῖσι — περὶ ξυνοῖς.
μόχθον — δῆριν.
III. 2. ἀμπεδίον — ἐς πεδίον.
3. χαλκοχιτώνων — θωρηκτάων, vt *Bern.* hic.
4. Κοσμήτωρα — Κοσμητῆρα.
ἄνδρα — ὄντα. Ita *Bern.*
6. Κοσμητάς — Κοσμηταῖς.

TAYLOR.

700. δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην] inuenerunt rationem, qua hostes ad consilii inopiam et desperationem salutis adigerent. REISKE.

1. Μᾶλλον] Forte:
Μέλλων τις τάδ' ἰδεῖν ἵν' ἐπεσσομένων,
ἐθελήσῃ. MARKLAND.

2. ἐπεσσομένων] τῶν μετὰ ταῦτα ἐσομένων. WOLFIVS.

3. Αμφὶ] Ante hanc vocem substrauit aliam Cod. noster *Mor.* sc. χαίρων. Quasi legendum esset,
Χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.
In MSto *Mead.* γρ. vna voce Αμιξενοῖσι. Quod nihili est. Αμφὶ τοῖς ξυνοῖς Cod. *Bern.* TAYLOR.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἐπιγέγραπται Ερμῆ·
Εκ ποτε τῆσδε πόλιος ἅμ' Ατρείδῃσι Μενεσθεὺς
Ηγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν [4] ἀμπεδίον,
Ον ποθ' Ομηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
[5] Κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.
Οὕτως ἐδὲν [6] ἀεικὲς Αθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμε τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.
Ἐνταῦθ' ἔσι που τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; [7] ἐδαμῶ,
ἀλλὰ τὸ τῆ δήμε. [8] προσέλθετε ἓν τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν
σοὰν τὴν ποικίλην· [9] ἁπάντων γὰρ ὑμῖν τῶν καλῶν
ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. τί
ἔν ἐσιν, ὦ Αθηναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; ἐνταῦθα ἡ ἐν
Μαραθῶνι [10] μάχη γέγραπται. τίς ἦν ὁ στρα-
τηγός;

4. ἀμπεδίον] ἀνὰ πεδίον, vt ἐκ ἐς ἀμβολὰς, ἀντὶ τῆ, ἀναβολάς. WOLFIVS. γρ. εἰς πεδίον MSS. *Steph.* et *Bern.* TAYLOR.

5. Κοσμήτωρα] Κατ' ἀντισοιχίαν, ἢ ἔκτασιν, κοσμήτωρα, vt fert verbalium in τωρ analogia. WOLFIVS. Κοσμητῆρα MSS. *Steph. Bern.* et *Mor.* TAYLOR.

6. ἀεικὲς] F. ἄηθες *insolitum.* MARKLAND.

7. ἐδαμῶ] Si quis velit discere, quis fuit ille Dux, seu στρατηγὸς, cuius nomen suppresserunt haec Epigrammata, sciat fuisse Cimonem Miltiadis filium, et adeat *Plutarchum* in eius vita. PALMER.

8. προσέλθετε] προέλθετε MS. *Mead.* προσέλθετε δὴ *Coisl. Reg.* 2. non ἓν. TAYLOR.

9. ἁπάντων] Videtur statuas in Foro, picturas in Poecile, visi spectarique significare: et fortasse Praetorium fuit Foro vicinum. WOLFIVS.

10. μάχη γέγραπται] Vid. *Pausan. Attic. Meurs. I. Athen. Attic.* 5. aliosque, quibus huiuscemodi negocium

ἡγός; ἕτωσὶ μὲν ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίναιθε ἄν, ὅτι Μιλτιάδης. [10] a. ἐκεῖ δὲ; ἐκ ἐπιγέγραπται. πῶς; ἐκ ἤτησε τὴν δωρεὰν ταύτην; ἤτησεν, ἀλλ' ὁ 30. δῆμος ἐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι παρακαλέντι τοὺς στρατιώτας. ἐν τοίνυν τῷ Μητρῴῳ παρὰ τὸ βουλευτήριον ἦν ἕδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆ- 33. μον καταγαγοῦσιν, ἐξὸν ἰδεῖν. ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἷς τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον. ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμάς, καὶ τοῦτ' ἐστιν ἔλαττον ἢ δέκα 36. δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἕκαστον. ἔπειτα [11] κελεύει στε-

φανοῦσθαι

datum est. Vtile erit conferre Nepotem. *Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Graeciam liberauit, talis honos tributus est, in porticu, quae Poecile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonia, vt in decem Praetorum numero prima eius imago poneretur, isque hortaretur milites, proeliumque committeret.* TAYLOR.

10 a. ἐκεῖ δὲ ἐκ ἐπιγέγραπται.] Sic distinctum hunc locum exhibent vulgatae. Ego de meo pone δὲ signum interrogandi interposui, plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse non nihil videri possit. Verum nihil deest. Est repraesentata verbis oratoris et nescio cuius alius sermocinatio. Orator interrogat. *Ibi autem* —. (scil. in Poecile quis est dux illius proelii?) Interpellat eloqui et defectum orationis explere volentem collocutor: *Nomen imperatoris ibi adscriptum non est.* Orator. *Quid ita?* vel *cur istud.* — REISKE.

11. κελεύει στεφανοῦσθαι — ἕκαστον] Atqui supra p.

φανῆσθαι θαλλῷ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ. τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τῷ θαλλῷ στέφανος τίμιος· νυνὶ δὲ καὶ ὁ [12] χρυσῆς καταπεφρόνηται. καὶ
39. ἀδὲ τοῦτο εἰκῇ πράξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλήν, οὐχ ὅσοι τὴν τά-
42. ξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεταί ὑμῖν τὸ ψήφισμα. „Ψήφισμα περὶ δωρεᾶς τοῖς ἀπὸ Φυλῆς.„ [13.14] Παρανά-

435. l. 6. videtur dicere, *nullibi ſcriptum eſſe*, *horum virorum aliquem corona donandum eſſe*. Forte igitur voces χρυσῷ στεφάνῳ ibi deſunt, et legendum, τινὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι [χρυσῷ στεφάνῳ]. Αχάρισος, etc. Vide et Epigramma pag. 439. l. 1. et pag. 441. l. 2. Niſi verius ſit, totum iſtud κῶλον [ἔτι δ', οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες] ſpurium et inſititium eſſe. MARKLAND.

12. χρυσοῦς] [vt Editi] F. χρυσῆς. S. στέφανος. Praecedit enim ὁ θαλλῷ στέφανος. Et [p. 438 l. 3.] παρανάγνωθι. WOLFIVS. Menda haec operarum *Aldi*, quam expunxit quoque *Aſk.* χρυσοῦς autem in margine *Stephani*, et in Cod. *Bern.* TAYLOR.

13. παρανάγνωθι] Nimis tenuiter Wolfius, *recita*. Iſtud erat ἀνάγνωθι. Iubet Aeſchines *conferri*, *comparari*, *contra*, vel *iuxta*, *recitari* decretum Cteſiphontis, vt τῇ πρὸς ἄλληλα θέσει ſtatuerent iudices de praemiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et praemiis Demoſtheni, decretis. De hoc vſu vocis παρανάγνωθι aliquando vberius ſum dicturus. TAYLOR.

14. Poſt παρανάγνωθι deeſſe videtur δὲ aut δή. REIS.

ρανάγνωθι καὶ ὁ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει,
τῷ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ. „Ψήφισμα.„ Τέτῳ
τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγαγόντων 81.
τὸν δῆμον δωρεά. [15.16] εἰ τεῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο
αἰσχρῶς. [17] εἰ δ' ἐκεῖνοι κατὰ ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗ-
τος ἀνάξιος ὢν ςεφανεῖται. καίτοι πυνθάνομαί γ' 3.
αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς ἃ δίκαια ποιῶ, παρα-
βάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. ἐδὲ γὰρ Φι-
λάμωνα [18] φήσει τὸν πύκτην Ολυμπιάσι ςεφανω-
θῆναι, νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκ-
την, ἀλλὰ τὲς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιςάς. ὥσπερ ὑ- 6.
μᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐςὶν ὁ ἀγὼν
πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ' ἀξιοῦσι ςεφανοῦσθαι, πρὸς
αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, ἧς καὶ ἕνεκα ςεφανοῦνται. δεῖ
γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάῤῥησιν ἐν τῷ
θεάτρῳ ποιῆται, πρὸς τὲς Ελληνας. μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς 9.

Παται-

15. εἶτ' ἔχει] [*Aldus* ita] F. εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς. WOLFIVS. Vti et edi fecit *H. Stephanus*. TAYLOR.

16. εἰ τοῦτ'] interponi velim γάῤ. REISKE.

17. εἰ ἐκεῖνοι] item hic δὲ interponam. REISKE.

18. *Φήσει*] Recte vaticinatur *Aeschines*. Plenus eſt in hac argumentatione *Demoſthenes*. Vide *de Coron.* pag. 589. exeuntem. Sed ibi exaratur Φιλάμμων, vt debuit. Hunc Senarium produxit *Ariſtoteles* III. *Rhetor.* II.

Ωσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ

ex Poeta incerto. Iſte Philammo, teſte *Suida*, πύκτης erat Αθηναῖος, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. TAYLOR.

19. 20 Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς 21. 22 ἀνδραγαθίας, ἔτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνώσεταί ὑμῖν ὁ 12. γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς

19. Παταικίωνος] Varinus: Παταικίων ὄνομα. κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. BRODAEVS.

20. Ονομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Vide *Suidam.* Qui, cum mea opera etiam Latine (quamuis parum emendate impreſſus) exſtet, nolo chartas fruſtra implere illo tranſcribendo. Idem etiam intelligi volo de explicatione obſcuriorum verborum, et locorum inter ſeſe collatione. Petant illa, quibus opus eſt, a Lexico *Roberti Conſtantini*, aut ſi quid forte melius (vt ſpero) ab *Henrico Stephano* fuerit editum. Mihi ſatis eſt curare, vt, quantum licet, vera *Aeſchinis* et *Demoſthenis* ſententia intelligatur. WOLFIVS.

De hoc homine nonnulla congeſſit eruditiſſimus *Valeſius* ad *Harpocr.* Vid. Notarum pag. 153. Vide *Dion. Chryſoſtom.* ſupra a me adductum ad 417. II. TAYLOR.

21. ἀνδραγαθίας] Deeſſe credo poſt hanc vocem, fortaſſe nomen illuſtris cuiusdam Ciuis: μὴ ἔν ἡμῖν ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλὰ χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Tale aliquid ſuadet loci et argumenti tenor. *Sed fortitudinem tuam recenſe:* Anonymus Venetus. Liberius aliquanto Lambinus: *Sed hoc oſtende, te ex adminiſtratione reip. probitatis atque integritatis laudem eſſe conſecutum: ita demum* etc. Etruſcus fere vt *Wolfius.* Sed qui conſulet σχ. ad h. locum, aliter atque Ego, ſentire poteſt. Nam iuxta eius interpretationem nihil in textu deſiderari videtur. TAYL.

22. τῆς ἀνδραγαθίας] rurſus hic interponam ἐκείνων. REISKE.

ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγέσι. „Επιγραμμα.„

Τέσσ' ἀρετῆς ἕνεκα σεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
Δῆμος Αθηναίων, οἵ ποτε τὲς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
[23] Ηρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Ὅτι τὲς παρὰ τὲς νόμες ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τῦτ' αὐτές φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. [24] ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον. καὶ [25] γάρ τοι ὡς ἐγὼ τῦ πατρὸς τῦ ἐμαυτῦ ἐπυνθανόμην, ὃς ἔτη βιὲς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἁπάντων μετασχὼν τῶν πόνων τῇ πόλει, [26] ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξήει ἐπὶ σχολῆς. ἔφη γάρ, ὅτε ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις [27] εἰσήει γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοι-

23. Ηρξαν] ἀντὶ τοῦ, Ηρξαντο. καὶ γάρ τοι lege [l. 8.] WOLFIVS. Atque ita MSti noſtri, et marg. *Steph.* TAYLOR.

24. ἔναυλον] Elegans locutio et ſatis rara. Eſt autem Metaphora ſumpta ab iis, quibus poſt tibiarum ſonum aures adhuc perſonant. Id eſt, *notum eſt et inculcatum auribus, vt tibiarum ſonus.* PALMER.

25. γάρ τι] dedi γάρ τοι. REISKE.

26. ὃς] F. οὗς. MARKLAND. Vel ὡς credo: quo modo legitur in *Bern.* TAYLOR.

27. εἰσήει γραφὴν] [*Ald.*] γραφή. Poſſit et ſubiunctiue legi, εἰσίη. WOLFIVS.

εἰσίει Cod. *Mead.* γραφὴ etiam *Bern.* Idem quoque adnotauit *H. Stephanus*, et confirmat ex 441. 14. TAYL.

28. 29 ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον. τί γὰρ ἀνοσιώ-
24. τερον ἀνδρὸς παράνομα λέγοντος καὶ πράττοντος;

28. ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est aenigmatis instar, quo significat, vt opinor, statim fuisse condemnatos reos: quod aliquid dicere aut *scribere* contra leges, aeque vindicandum censerent ac *facere*. Melanchtho: *dictum factum: reus statim condemnatus est*. Perionius: *in eodem scelere et nomen ipsum fuisse et factum*. Meletus: *nomen fuisse simile ipsi crimini*. WOLFIVS.

Anonymus: *Si quis in forum aliquam illicitam rogationem attulisset, perinde reus habebatur, ac si eam tulisset*. Nae ille, cum in prima parte versionis offendisset, nihil mirum, si postea ceciderit. *Ferrus* ita porro: *Se alcuno veniua in giudicio ad accusare chi haueſſe scritto contro le leggi, parimente il nome e i fatti di tal querela erano in odio*. Sensus est manifestus: et explicari potuit ex linea sequente. *Perinde esse παράνομα λέγειν et παράνομα πράττειν. Legem legibus contrariam ferre, aeque inciuile est atque leges ipsas re violare*. Modo l. 13. Τί γὰρ ἂν ἐσιν ἀνοσιώτερον MS. *Mead*. TAYLOR.

29. ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] videtur pone primum vocabulum deesse πρὸς μῖσος. *perinde ad odium fuisse et nomen et rem*. h. e. vtrumque aequaliter fuisse ignominiosum et inuisum, siue quis ὀνόματι tantum, siue etiam ἔργῳ legibus aduersa patrasset. Locus hic affectata breuitate et concinnitate obscuratus est, vt sententiam coniectando elicere sit arduum. videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium. ἔργον παρανόμων autem patrationem scelerum statum reip. euertentium. Erit igitur sententia haec, isto admisso: perinde fuisse exosos, si qui iuri vetusto ciuili contraria rogarint, atque si qui facinora alia, reip. damnosa, commiserint. REISKE.

καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, ἐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐποιοῦντο, [30] ὥσπερ νῦν γίνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτῷ τῷ κατηγόρῳ, καὶ πολλάκις [31] ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀνα- 27.
γινώσκειν τὸς νόμους καὶ [32] τὸ ψήφισμα, καὶ ἠλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες, ἐκ εἰ πάντας [33] παραπηδήσαιεν τὸς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν παραλλάξαιεν. τὸ δὲ νυνὶ γινόμενον πρᾶγμα ὑπερκαταγέλαστόν ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς ἀ- 30.
ναγινώσκει τὸ παράνομον, οἱ δὲ δικασταὶ ὥσπερ ἐπῳδὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι, πρὸς ἕτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. [34] ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθένους, [35] αἰσχρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρί-

οις

30. ὥσπερ] F. ὅνπερ. Infra pag. 443. l. 11. ἀξιώσατε — τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. Et περὶ Παραπρεσβ. pag. 275. l. 2. et paſſim. MARKLAND.

31. ἀνεπόδιζον] ἀντὶ τοῦ, ἀνεκάλουν *revocabant*. WOLF. Ἀνεπόδιζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν. καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Αντιφῶν τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux II. 4. TAYL.

32. τὸ ψήφισμα] nouum puta, a reo τῶν παρανόμων latum. quod Noſter paulo poſt verſu 30. τὸ παράνομον appellat. REISKE.

33. παραπηδήσαιεν] ὑπερπηδήσαιεν Cod. *Bern.* TAYL.

34. ἤδη cum praeſenti παραδέχεσθε haud bene conſtat. malim παρεδέξασθε, aut παραδέδεχθε in praeterito perfecto. REISKE.

35. αἰσχρὸν] Iſta verba ita legit *Sext. Empiric.* in lib. *adu. Rhetor.* ſcil. Οθεν καὶ ὁ Αἰσχίνης, Κακὸν ἔθος,

33. οις παραδέχεσθε· μετενήνεκται γὰρ [36.37] ὑμῶν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοτε ὧν μὲν εἰσι κριταὶ, ἐπιλανθάνονται, ὧν δὲ οὐκ εἰσὶ δικασταὶ, περὶ τέτων ἀναγκάζονται τὴν
36. ψῆφον φέρειν, λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἂν ἄρα ποτὲ ἅψηται τῶ πράγματος, οὐχ ὡς ἔννομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρότερον ἄλλος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν. ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκέω
39. Κτησιφῶντα. ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτε σεμνύνεσθαι Αρισοφῶν ἐκεῖνος ὁ [38] Αζηνιεὺς, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε· ἀλλ' ἐχὶ ὁ Κεφαλὸς, ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτα[τος γεγονέναι, οὐχ ἕτως, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναν]τίοις ἐφιλοτι-
42. μεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖσα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα, ἀδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων, καλῶς, οἶμαι, σεμνυνόμενος. ἐγράφοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ [39]. διαπολι-

τευόμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ πόλει πολλοὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐμῶν χρόνων καὶ πρὸ τέτων. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν τῷ παρόντι οὐ σκοπῶ, εἰ δίκαιον ἢ μὴ δίκαιον ἐστὶ τὸν μὲν κατήγορον ἀπολογεῖσθαι, τὸν δὲ φεύγοντα τὴν γραφὴν κατηγορεῖν· ἐκεῖνο δὲ σκοπῶ, ὅτι τὸν μὲν κατήγορον ἀναγκάζει ὁ νόμος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ λέγειν, τὸν δὲ φεύγοντα ἐν πολλῷ χρόνῳ μηδὲν λέγειν. ἐγὼ δὲ τὸν μὲν κατήγορον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀναγκάσω μηδὲν λέγειν, τὸν δὲ φεύγοντα ἐν πολλῷ χρόνῳ πολλὰ λέγειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ δευτέρῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ δευτέρῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τρίτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετάρτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πέμπτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἕκτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἕκτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑβδόμῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑβδόμῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ὀγδόῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ὀγδόῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἐνάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἐνάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ δεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ δεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ δωδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ δωδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἐνενηκοστῷ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἐνενηκοστῷ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ πρώτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ δευτέρῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ δευτέρῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρίτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρίτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ τετάρτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ τετάρτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ πέμπτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ πέμπτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἕκτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἕκτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑβδόμῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑβδόμῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ὀγδόῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ὀγδόῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐνάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐνάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑνδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ δωδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ δωδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρισκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρισκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐνενηκοστῷ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐνενηκοστῷ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ πρώτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ δευτέρῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ δευτέρῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ τρίτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ τρίτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ τετάρτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ τετάρτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ πέμπτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ πέμπτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἕκτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἕκτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑβδόμῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑβδόμῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ὀγδόῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ὀγδόῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐνάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐνάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ δεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ δεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ δωδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ δωδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ πρώτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ δευτέρῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ δευτέρῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τρίτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τρίτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τετάρτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τετάρτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ πέμπτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ πέμπτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἕκτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἕκτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑβδόμῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑβδόμῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ὀγδόῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ὀγδόῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἐνάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἐνάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ δεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ δεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ δωδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ δωδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τριακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ πρώτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ δευτέρῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ δευτέρῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τρίτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τρίτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τετάρτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τετάρτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ πέμπτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ πέμπτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἕκτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἕκτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑβδόμῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑβδόμῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδόῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδόῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἐνάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἐνάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ δεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ δεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ δωδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ δωδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ πρώτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ δευτέρῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ δευτέρῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τρίτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τρίτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τετάρτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τετάρτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ πέμπτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ πέμπτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἕκτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἕκτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑβδόμῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑβδόμῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ὀγδόῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ὀγδόῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἐνάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἐνάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ δεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ δεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ δωδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ δωδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τρισκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ πεντεκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑκκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἑπτακαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πεντακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ πρώτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ πρώτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ δευτέρῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ δευτέρῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ τρίτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ τρίτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ τετάρτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ τετάρτῳ λόγῳ τὸν κατήγορον ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ πέμπτῳ τὸν φεύγοντα ἐξελέγξω. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ πέμπτῳ λόγῳ τὸν φεύγοντα ἐξήλεγξα ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἕκτῳ τὸν κατήγορον ἐξελέγξω. ἐπ

τευόμενοι[40], ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τὸς φίλος, εἴ τι ἐξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν δὲ τᾶτο γνώσε-82.1. σθε. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβυλον τὸν Στειριέα, γράψαντά[41].[42] *τινα παρὰ

40. *διαπολιτευόμενοι*] Wolf de ſuo dederat *ἀντιπολιτευόμενοι*. ego vero vetuſtam probam lectionem Aldinae et Stephaninae *διαπολ.* reuocaui. Verbo hoc item vſus eſt, neſcio an Aeſchinem imitatus, Polyaenus p. 45. id quod diſco e literata Kronbiegelii A. M. noſtratis diſſertatione, nuper publicata, de dictionis Polyaeneae virtutibus et vitiis, vnde locum hunc (p. 16.) exſcribere iuuat. [*διαπολιτεύεσθαι* egregie a Caſaubono ad h. l. enucleatum, inde ſignificatum habere videtur, quod *διὰ* in compoſitione ſignificet, *certo cum aliquo in aliqua re.* v. Aelian. V. H. 7. 2. *διαφιλοτιμεῖμαι* Caſaubon. ad Athen. XI. 11. Portus Diction. Doric. v. *διαείδομαι.* Kuſter ad Ariſtoph. Equit. verſu 1400.] Haec ille. *διὰ* in eiusmodi compoſitis niſum vel propenſionem *in diuerſa* videtur ſignificare. quaſi idem ſit atque *δίχα ſeorſim*, vel *hac*, *illac*. REISKE.

41. *τι*] F. delendum. Sic pag. 443. l. 17. *γράψαντα Δημοσθένην στεφανοῦν.* Vide tamen pag. 370. l. 1. M.

Certe minus neceſſarium eſt iſtud *τι*, *γράψαντά τι*, cum ſequitur *iſtud ipſum*, quod ſcripſit, ſc. *στεφανοῦν*. Interea tamen Vox illa *στεφανῶν* deeſt in MSto *Mead.* Quod licet non valde probem, tollit tamen eam aſperitatem, in qua iam laboramus, atque ita locum conſtituit. *Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον, γράψαντά τι παρὰ τὸς νόμους*, [*Θρασύβυλον* inquam] *ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς.* Verum hoc de loco et meritis Thraſybuli nimium detraheret, qui primas in hac re partis egit, non ſecundas. T.

42. *τι*] *τινα* dedi de meo. REISKE.

παρὰ τὰς νόμος στεφανῶν, ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ [43] ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· ἡγοῦντο γὰρ, ὥσπερ τότε αὐτὰς φεύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβουλος κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν, παρὰ τοὺς νόμους γράφοντά τι. ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλ' ἅπαν τοὐναντίον γίνεται. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῶν, καὶ τῶν τὰς σιτήσεις τινὲς εὑρημένων ἐν τῷ πρυτανείῳ, ἐξαιτοῦνται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίστως εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε. εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ [44] τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ, καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα γράφουσι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται. Τίς ἦν [45.46] ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ

43. ὑπελογίζοντο] Potius cum Cod. *Mead.* ὡς οὐκ ἐλογίζοντο οἱ δικασταί. TAYLOR.

44. τετιμημένος — πόλει] Desunt hae quatuor voces in eodem exemplari. Non recte tamen absunt, licet bene procederet Sententia, si adiuti MSto deleremus. Pro τοιαύτῃ MS. *Steph.* τῇ αὐτῇ. Quod multo acceptius. Et Tu proinde ita leges. TAYLOR.

45. ἀποδέδεικται] Non valde condemno eam lectionem, licet insinceram, et ab *Aeschinis* manu minime profectam. Scripsit tamen ille ἀπολέλειπται, vt locus et ratio postulat. Confer has voces literis maiusculis exaratas,

ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ
ΑΠΟΛΕΛΕΙΠΤΑΙ,

et condonabis librario, qui vel somno vel festinatione inter se permiscuit. Simile fere occurrit mendum a-

47 δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ σώφρονι; ἐγὼ λέξω. εἰς τρία 12. μέρη

pud *Demoſthenem* de *Cor.* 518. 2. εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι δέδεικται. Quod eſt improbandum; vt ibi admoniturus ero. TAYLOR.

46. ἀποδέδεικται bene habet. *aſſignatus*, *attributus*, *permiſſus*, *praeſcriptus eſt*. REISKE.

47. δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato Auctore excidere non potuit. Sed teneo: Illud ἀνδρὶ inſinuatum eſt a ſciolo, qui non intellexit, quid Graeci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille eſt, qui eam rem rite exſequitur, in qua occupatur. Ita *Lucianus de Hiſtor. conſcribenda*, Xenophontem vocat δίκαιον συγγραφέα, id eſt, *idoneum et hiſtoriae conſcribendae parem Auctorem*. §. 39. Ad eam normam ſcriptum reperimus apud *Longin.* Cap. extrem. παιδομαθεῖς δουλείας δικαίας. i. e. *perfectae*, et *abſolutae*. Latini multa cum liberalitate voce *Iuſtus* ad eam rem vtuntur, vt *Volumen*, *Proelium*, *Exercitus* dicuntur IVSTI. Quicquid ſcil. functionem ſuam recipit; quicquid ſuo muneri reſpondet, et omnibus numeris eſt abſolutum, id apud eos ſcriptores *Iuſtum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, vt hac ipſa phraſeologia vtar, *iuſtam*. Priſcianus ſcribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δίκαιος γένος, pro *Vero*. *Noſtri quoque* Verum *pro* Iuſto, *et* Iuſtum *pro* Vero *frequenter ponunt*. *Virgilius* in XII.

Quaecunque eſt fortuna, mea eſt, me verius vnum
Pro vobis foedus luere, et decernere ferro.

Verius dixit pro Iuſtius. Haec ille, l. 11. col. 1180. Videtur *Priſcianus* reſpexiſſe ad illud *Sophocleum* in *Aiace* verſ. 547.

Εἴπερ δικαίως ἔς' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.

Sed pergo in Graecis: Ἦν μὲν τοίνυν τῷ δικαίου πολίτῃ.
Demoſth. *de Cor.* 543. 11. *boni ciuis, et patriae aman-*

μέρη διαιρεῖται ἡ [48] ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γρα-
15. φὴν φεύγοντι, καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· [49] ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ [50]. [51] λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅσις μὲν ἓν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αὐτεῖ, τὴν ὀρ-
18. γὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· [52] ὅσις δὲ ἐν τῷ πρώ-
τῳ λό-

tissimi. Non agitur de *Iustitia morali.* Et rursus, εὔνους καὶ δίκαιος πολίτης. Idem ibid. §80. 2. Vt iam me fere poeniteret eorum, quae adnotaui ad Tom. III. pag. 258. l. 5. TAYLOR.

48. ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scil. 1 *Cor.* III. 13. et ἡμέραν per *iudicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt, et ex iis, quae meditor dicere, vbi Tempus et Ocium ad eam rem tulerint. TAYLOR.

49. ἐπειδὰν δὲ κ. τ. λ.] F. ἐπειδὰν δ' ἐν τῇ πρώτῃ ψήφῳ. MARKLAND.

50. λυθῇ] μὴ δυνηθεὶς ψευδὴς ὢν ἀποδεῖξαι τὸ ἔγκλημα. ἐὰν μὴ ἀποψηφισθῇ ὁ φεύγων. Aretinus: *Si primis sententiis non absoluitur reus.* Sic et *Melanchtho*, et *Perionius.* Meletus: *Postquam prima iudicum sententia reus condemnatus fuerit, nec crimen obiectum solui potuerit a reo.* WOLFIVS. Recte. Ita infra scribit Noster 444. 14. ἐπὶ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύτε τὸ παράνομον. TAYLOR.

51. μὴ λυθῇ] *nisi purgetur.* h. e. si minus euincatur, illud decretum, quod discrepantiae cum legibus arguatur, cum legibus optime consentire. REISKE.

52. Sententia est. quisquis autem in prima sui de-

τῷ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν ἅτε αἰτήσας ἐδὲν ὅσιον ἐδενὶ, ἅτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δῶναι. κελεύσατε ἓν αὐτοὺς, ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 53. 54 διενεγκεῖν, ἔπειτα ἀπαντᾷν εἰς τὴν τί- 21.
μησιν. ὅλως δ' ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ τοῖς γραφαῖς μόνον τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγόρους παρέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον, 24.
ἀλλ' ὡρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βελώμεθα τὸ ὀρθὸν

fenſione vos rogat veſtrum ſuffragium, is vos haec rogat, vt vos ſibi velitis religionem veſtri iurisiurandi condonare et prodere, et legum veniam facere, ſuamque in gratiam ritus patrios libertatemque ciuilem tollere. ὅρκον, et reliqua, αἰτεῖν, eſt rogare iudicem, vt ſibi καταχαρίζηται τὸν ὅρκον, iusiurandum a ſe dictum de ſeruando iure aequo tuendisque legibus, violet in gratiam rogantis. ἡ πρώτη ψῆφος eſt ſuffragium illud quod decernit, ſitne reus ſons, an inſons, abſoluendus an condemnandus. Quo ſi condemnaretur, tum iterum ibatur in ſuffragia. quae erat ἡ δευτέρα ψῆφος, ἡ τίμησις, qua ſeu mulcta pecuniaria, ſeu poena corporis ſit afficiendus. REISKE.

53. διενεγκεῖν] Si rite olim diſtinxi ad *Lyſiam* inter ψῆφον διδόναι, et διαδιδόναι, crediderim idem obtinere poſſe inter ψῆφον ἐνεγκεῖν, et διενεγκεῖν. Nam *illud*, non *hoc*, dici ab Auctore noſtro arbitror. TAYLOR.

54. διενεγκεῖν bene habet. διὰ in hac compoſitione ſignificat τὸ *viritim*, vt vnusquisque ſigillatim ſuum ſuffragium in ciſtulam iniiceret. REISKE.

ὀρθὸν καὶ τὸ μή, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ διαγινώσκεται, ἔτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παρά-
27. κειται κανὼν τῇ δικαίᾳ, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [55] σανίδιον, καὶ [56] τὸ ψήφισμα, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατάβαινε, καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; ὅταν δὲ ὑπερπηδήσας τὴν [57] δικαίαν ἀπολογίαν παρακαλῇς
30. [58] κακοῦργον ἄνθρωπον, καὶ τεχνίτην λόγων, [59] κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν. τίς ἔν ἐστιν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων; ἐγὼ ἐρῶ. ἐπειδὰν [60] προσελθὼν ἐνταυ-
33. θοῖ Κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τοῦτο δὴ τὸ συντεταγ-

55. *σανίδιον*] Tabellam, in qua perſcripta fuit Accuſatio, puto intelligendam. WOLFIVS.

56. Verba *καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ νόμοι* ſunt expoſitio vocabuli *τὸ σανίδιον*. Solebat enim in foro, coram iudicum conſeſſu, lignea ſuſpendi tabula, cui inſcripta eſſent haec duo. 1) decretum, quod *παρανόμων* argueretur. 2) leges, quae illi decreto aduerſari viderentur, quae leges, quod ad latus decreti ſcriberentur, ideo dicuntur *νόμοι παραγεγραμμένοι*. REISKE.

57. *δικαίαν*] Forte, in parili ſignificatione, ac modo expoſuimus. Et ſimiliter pag. prox. l. 3. et 4. Mox pro *παρακαλῇς Steph.* excudit *παρακαλῆς*. TAYLOR.

58. *κακοῦργον*] *πανοῦργον* Cod. *Bern.* Iterumque pag. prox. l. 6. TAYLOR.

59. *κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν*] Aretinus: *Decipere nos quaeris.* Perionius: *Auditorum iudicium fallis.* Melanchtho: *Conaberis nos decipere.* Meletus: *Furaris animos audientium.* WOLFIVS.

60. *προσελθὼν*] Legendum *προελθὼν*, ex iis, quae admonuimus ſupra ad hanc Orationem, pag. 411. l. 6. T.

τεταγμένον αὐτῷ προοίμιον, ἔπειτ' ἐνδιατρίβῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπομνήσατ' αὐτὸν ἄνευ θορύβου τὸ σανίδιον λαβεῖν, καὶ τὰς νόμος τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι· ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται ὑμῶν ἀκούειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνῳ ἐθέλετε ἀκούειν. οὐ γὰρ τῶν Φευ- 36.
γόντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, [61] ἀλλὰ * τὰς τῶν ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθαι. ἐὰν δὲ ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν Δημοσθένην παρακαλῇ μάλιστα μὲν μὴ προσδέχεσθε κακοῦργον ἄνθρωπον, οἰόμενον ῥήμα- 39.
σι τὰς νόμος ἀναιρήσειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦθ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, ὃς ἂν [62] ἐπανερομένῳ Κτησιφῶντος, εἰ [63] καλέσοι Δημοσθένην, πρῶτος ἀναβοήσῃ, κάλει, κάλει. [64] ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ

τὰς

61. ἀλλὰ τῶν] interposui τὰς de meo. REISKE.

62. ἐπανερομένῳ. WOLFIVS. *Ald.* et MSS. ἐπανερωμένῳ. TAYLOR.

63. καλέσοι] F. καλέσει. Et ἀναβοήσῃ, propter ἄν. MARKLAND. Vtrumque praestat MS. *Mead.* ἐπανερομένῳ Κτησιφῶντος, εἰ καλέσω Δημοσθένην. Cod. *Bern.* TAYLOR.

64. ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς] F. addendum, καλῶν γὰρ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς. Et [l. 11.] ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα, ὧδε πῶς. Et [l. 17.] τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα. Et [l. vlt.] πρὸς ταῦτα [*Ald.* mendose ἐξέλεγξα et ταύτας]. WOLFIVS.

Citant haec *Demetrius Phalereus*, et *Dionys. Halic.* sc. Τρίκωλον ἐν τοῖς πάνυ ἐπαινέμενον. Illa sane καλῶν γὰρ videntur pene esse necessaria. At tamen non protinus in Textum, mi *Wolfi*. Cur insolescis, destitutus fide Membranarum? TAYLOR.

42. τὲς νόμες καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς ἂν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκέειν, ἀξιώσατε τὸν Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, [65] ὅνπερ [66] κἀγὼ ὧδέ

65. ὅνπερ κ. τ. λ.] Antiquiora Exemplaria habent, ὅνπερ κἀγὼ ὧδε πῶς κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita *Ald.* cum MS. *Mead.* Vnde nobis procudit optimus *Stephanus* belliſſimam ſane lectionem, quam eius auctoritate repraeſentaui, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; Excidit enim incuria librarii Vox illa tam cito recurrens κατηγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi conceſſeris, cetera prono alueo fluunt. Interea Cl. *Marklandus*, puncto tantum Interrogationis translato, ſcitam iſtam lectionem ſcitiorem etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς); Verte igitur; *poſtulate*, *vt Demoſthenes eodem modo ſe defendat*, *quo ego accuſaui. Ego autem* (*vt id vobis in memoriam reuocem*) *quo pacto aut modo accuſaui?* Poſtremo, Cod. *Bern.* ita: ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. καὶ πῶς κατηγόρηκα; ὧδε. TAYLOR.

66. Tutiſſimum mihi viſum fuit in ancipiti loco, cuius emendandi plures paterent viae, omnes perinde et commodae et controuerſiae obnoxiae, lectionem et Meadiani codicis et Aldinorum auctoritate munitam revocare, cui aliud nihil deeſt, quam φυλάττων aut ſimile quoddam participium, poſt κἀγὼ inſerendum. *ad rationem illam*, *quam egomet ipſe quoque ſeruans*, *ſic ferme accuſatoris partes egi.* Specioſam haud infitiabor eſſe coniecturam ſeu Stephani, ſeu Scaligeri, ſeu amborum, de quo non conſtat. Miror tamen hoc Taylorum, qui praeter morem ſuum intemperantia quadam laudum et inſolita aſſenſus feſtinatione Stephanum proſequitur, quod fugere profecto non debebat, fugiſſe,

ὧδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήτω ὑμᾶς. ἔτε τὸν ἴδιον βίον τὸν Δημοσθένες πρότερον διεξῆλθον, 83.1.
ἔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων ἀδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δήπε καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν· ἢ πάντων γ' ἂν εἶην ἀπορώτατος· ἀλλὰ πρῶτον μὲν 3.
τὲς νόμες ἐπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ ϛεφανῦν τὲς ὑπευθύνες, ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα, γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα ϛεφανῦν, ἀδὲν προβαλόμενον, ἀδὲ προσεγγράψαντα, ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ [67] παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν 6.
νόμων

tametsi coniecturam hanc vel maxime probes, adhuc tamen ei aliquid ad complementum deesse, quod bene sensit Scaliger in Bernardino exemplo addens ὧδε. vel quod ego quidem malim ὧδέ πως. Audi modo, et expende. *quemadmodum ego quoque accusaui. Ego vero quomodo accusaui?* Iam deest, quod nemo negabit esse necessario addendum, quicunque cum Stephano faciat. *Sic ferme.* Tam multa autem mutare et assuere atque oggerere auctoribus, auctoritate nostra, sine suffragio codicum, vereor ne audax et criminosum sit. REISKE.

67. παντελῶς] Iuxta monitum Cl. *Marklandi*, distinguendum est post istud vocabulum, nempe οὐδὲν προβαλλόμενον (*Stephanus* dedit προβαλόμενον,) οὐδὲ προσεγγράψαντα verba ista ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, *verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit.* Porro: MS. *Mead.* προγράψαντα, quod cum ferri potest, scil. *nulla* praemissa *clausula*, tamen aliter nostri Auctores scribere malunt. N. προσεγγράφεσι πρὸς τὰ ψηφίσματα, ϛεφανῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Aesch. 370. 1. Τὸ δὲ μὴ προσ-

νόμων καταπεφρονηκότα. καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τὰς περὶ τῶν κη-
9. ρυγμάτων νόμους· ἐν οἷς διαρρήδην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τῦ δήμυ στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν, οὐ τὰς νόμους μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναῤῥήτεως, καὶ τὸν τόπον, κελεύων ἐκ ἐν
12. τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀνάῤῥησιν γίνεσθαι, ἀδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι. ταῦτα δ' εἰπὼν μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπεν, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν δημοσίων, ἀδικημάτων [68]. [69] λέγω. ἵνα δὴ καὶ τὸν
15. Δημοσθένην ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευ-

γράψαντα, ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῶ. De Cor. 490. 3. Rurſus Noſter, pag. 377. l. 12. γέγραφε τὸν ὑπευθύνον στεφανῦν, μὴ προσθεὶς, ἐπειδὰν δῶ λόγον καὶ εὐθύνας. TAYLOR.

68. λέγω] F. delendum. MARKLAND. Abeſt a noſtris quidem, *Mead.* et *Coisl.* TAYLOR.

69. περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω] quicquid hic fuerit olim dubii, id interponendo commate ſuſtuli, tanquam duo poſtrema vocabula in parentheſi poſita ſint *de publicis* (*iniuriis inquam*) Nam cum δημοσίων dixiſſet, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων ſuccurrere. Orator autem hoc defugiens, cauensque, ne quis in ſupplenda ſententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω, veluti diligenter declarans mentem ſuam, certisque finibus ambitum eius circumſcribens, de ſignificatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit. REISKE.

ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, [70] τρίτον δὲ τὸ [71] μέγιστον λέγω, ὡς ἀδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς· ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι αὐτῷ περὶ τῆς τάξεως τὸ λόγου, κατεπαγγελλόμενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας 18. λύσει τὸ παράνομον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ', ὅτι [72] πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου. ὁ γὰρ εἰσαῦθίς ποτε [73.74] βούλεται πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖ-

70. τρίτον] Scribendum τρίτον δὲ (τὸ μέγιστον λέγω) ὡς ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς sine negatiua. MARKLAND.

MSti noſtri habent, ὡς οὐδὲν ἀνάξιός ἐστι. Quod perinde eſt. TAYLOR.

71. μέγιστον λέγω] interponi velim ὧν. *grauiſſimum eorum, quae arguo.* ſcil. τὸ, ὡς ἀδὲ ἄξιος — *quod ne dignus quidem ſit munere.* ἀπολογεῖσθαί τι poteſt non ſolum hoc ſignificare, *oratione purgare et vindicare*, ſed etiam *a ſe amoliri.* vt latinum *defendere*, non ſolum modo tueri atque conſeruare, ſed etiam arcere et profligare ſignificat, *defendere hoſtes, tela*, etc. REISKE.

72. πάλαισμα] Aretinus: *Hanc eſſe artem quandam ad iudicium euertendum.* Melanchtho: *Nec ignoretis, eum inſidias ſtruere iudicio.* Perionius: *Hoc ad tollendum ſupplantandumque iudicium pertinere.* Meletus: *Hoc eſſe ſtrategema quoddam et fraudem iudicii.* WOLF.

Fori artificium: Luctam ad eludendum iudicium. Interpretes noſtri. Verbum hoc erudite explicat, atque hunc textum egregie illuſtrat, *P. Victorius* II. *Var. Lect.* 10. πάλαισμα τοῦτ' ἔστι τοῦ δικαστηρίου legit *Marklandus.* TAYLOR.

73. βέλεται] βελεύσεται *Mead.* Id erat βεβήσεται, quod reperitur in *Bern.* TAYLOR.

74. βέλεται bene habere, et ſententia teſtatur, et verſus 21. vbi recurrit. REISKE.

λογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν, ἑτέρων
21. παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς βάλεται
τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γυμνι-
κοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τὰς πύκτας περὶ τῆς [75] σάσεως
πρὸς ἀλλήλας διαγωνιζομένας, ἕτω καὶ ὑμεῖς ὅλην
24. τὴν ἡμέραν [76] ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς [77] τά-
ξεως αὐτῷ τοῦ λόγου μάχεσθε, [78] καὶ μὴ ἐᾶτε

75. σάσεως] *de loco*, maxime ne soli oppositus sit. BRODAEVS.

76. post ὑπὲρ τῆς πόλεως videtur διαμαχόμενοι vel simile quid deesse. *vos, qui pro rep. pugnatis, etiam de ordine rerum dicendarum pugnate.* REISKE.

77. τάξεως] Nonnulli putant *Aeschinem* et hic quoque vsurpasse vocem istam σάσεως, sed incuria describentium hodie male repraesentari. Moti autem sunt auctoritate *Quintiliani* III. 6. init. cuius verba refero: *Statum Graeci στάσιν vocant: quod nomen non primum ab Hermagora traditum putant, sed alii ab Naucrate Isocratis discipulo, alii a Zopyro Clazomenio: quanquam videtur Aeschines quoque in Oratione contra Ctesiphontem vti hoc verbo, cum a iudicibus petit, ne Demostheni permittant euagari, sed eum dicere de ipso causae* statu *cogant.* Inter eos, quos duxit auctoritas *Quintiliani*, est *Petrus* ille ex numerosa et Critica Gente *Fabrorum* ad *Cic. pro A. Caecin.* TAYLOR.

78. καὶ μὴ ἐᾶτε κ.τ.λ.] *Plinius* IX. *Epist.* 26. legit cum quodam discrimine, Καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν εἰς τὰς τῦ παρανόμυ λόγυς περιῦσασθαι, ἀλλὰ ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τῦ παρανόμυ λόγυς, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. TAYLOR.

79 αὐτὸν ἔξω τῶ παρανόμω λόγως περιίστασθαι, ἀλλ' 80 ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τὸς τῶ πράγματος 81. 82 λόγως,

καὶ

79. αὐτὸν ἔξω] interponendum puto εἰς τὸς. quod dat Plinius. cui deeſt ἔξω. Sed vtrumque copulatum plenam dat ſententiam et veram oratoris manum. *in res a cauſa alienas extrauagari in iisque commorari.* REISKE.

80. ἐγκαθήμενοι — ἐνεδρεύοντες] Aretinus: *Sed aſſiduitate ac diligentia audiendi fugas eius cuſtodiatis.* Melanchtho: *Compellite eum intra cauſam, aſſiduitate et vigilantia veſtra.* Perionius: *Sed inſidentes, et inſidiantes in eo audiendo, cogite eum de re ipſa verba facere.* Meletus: *Rei auditae immorantes atque incumbentes reducite eum ad orationem quaeſtionis.* WOLFIVS. *Stando voi all' erta.* Italus. TAYLOR.

81. λόγως] Putarem ὅρως *terminos*, ex ſenſu, et vt vitetur ingrata repetitio eiusdem vocabuli. Orat. *c. Timarch.* pag. 75. l. 14. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. Vide tamen *Demoſth. π.* Παραπρεσβ. pag. 149. l. MARKLAND.

Ingratum certe auribus eruditis, τῶ παρανόμου λόγως — τὸς τῶ πράγματος λόγως, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτῶ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. Elegans Interpres, *Ferrus*, quaſi anticipare voluiſſet ſolertem coniecturam Amici mei praeſtantiſſimi, *rimettetelo dentro* i termini *del caſo.* TAYLOR.

82. εἰς τὸς τῶ πράγματος λόγους] bene habet. ὁ τῶ πράγματος λόγος idem eſt atque ὁ περὶ τῶ πρ. λ. quaſi dixiſſet τὸ λέγειν τὸ πρᾶγμα αὐτό. In alio quidem auctore περὶ vtique amplecterer. Crebris iterationibus eorundem vocabulorum, quod Taylor offenditur, miror equidem. Poterat tamen vel mediocri Aeſchinis vſu didiciſſe, eum illis etiam delectari. REISKE.

27. καὶ τὰς [83] ἐκτροπὰς αὐτῷ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεταί ὑμῖν, ἐὰν μὴ [84.85] τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀκρόασιν ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι προειπεῖν. [85] ἐπεισάξει γὰρ τὸν γόητα, καὶ βαλαντιοτόμον, καὶ διατετμηκότα τὴν πολι-
30. τείαν. ἔτος κλαίει μὲν [87] ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. οὐκ ἂν

83. ἐκτροπὰς] Vid. *Victor.* XIV. *Var. Lect.* 5. TAYL.

84. τοῦτον τὸν τρόπον] Diuinabam olim, ἐὰν οὐ τοῦτον τὸν τρόπον κ. τ. λ. Vel, ἐὰν μὴ — In ea mente plane fuit doctiſſimus *Lambinus*, qui ita exponit, *meo officio non alienum eſſe puto, vobis exponere ac praedicere, quae ſint vobis euentura*, niſi *Demoſthenem hoc modo audietis*. Tandem ita in *Bern.* ſcriptum reperi, ἐὰν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον — TAYLOR.

85. τοῦτον τὸν τρόπον] cuius ego vobis auctor ſum. μὴ addidi, re ipſa id exigente, non auctoritate codicis Bernardini motus, quae penes me quidem magna non eſt. Cuius lectiones pleraeque coniecturae ſint Scaligeri, aut neſcio an ne huius quidem. Suſpicor enim, Scaligerum, adhuc iuuenem, vna cum Lambino atque Cantero, Pariſiis interfuiſſe ſcholis Dorati atque Turnebi, graecas literas publice docentium. Quod ſi ita eſt, liquet iam, qui factum ſit, vt Scaliger atque Lambinus et Stephanus in easdem emendationes conſenſerint. quod haud raro factum video. REISKE.

86. ἐπεισάξει] Demoſthenes in ſcenam, velut hiſtrionem adſciticium, (*Nebenacteur*) inducet animum ſuum, verſutum illum et praeſtigiatorem. ὁ γόης alius non eſt, quam ipſe Demoſthenes. Idem eſt ac ſi dixiſſet ἐπιδείξει ἑαυτὸν γόητα. REISKE.

87. ῥᾳδίως] [Ita enim *Ald.*] Lego ῥᾷον. WOLFIVS. Ita *Bern.*

θαυμάσαιμι δὲ, [88] εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λοιδορήσεται, φάσκων τὲς μὲν ὀλιγαρχικὲς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας [89] διηριθμημένες ἥκειν πρὸς τὸ τῶ κατηγόρω βῆμα, τὲς δὲ δημοτικὲς πρὸς 33. τὸ τῶ

88. εἰ μεταβαλλόμενος κ. τ. λ.] Aretinus: *Nec admirarer, ſi in iſtos, qui circumſtant, conuerſus eis maledíceret.* Melanchtho: *Et haud ſcio, an etiam his, qui circumſtant, conuiciabitur.* Perionius: *Nec vero miror, ſi in eos, qui circumſtant, mutato animo dicit.* Meletus: *Nec mirabor, ſi in tranſeundo, eos, qui foris ſtant, contumelia afficiat.* WOLFIVS.

Lambinus: *Neque mihi mirum acciderit, ſi repente ſeſe immutans, et a ploratu ad conuiçia tranſferens, in eos, qui foris circumſiſtunt, maledicta congeret.* Anonymus Venetus: *Nec enim admirarer, ſi de cauſa digrediens, eis, qui extrinſecus circumſteterint, conuicium fecerit.* Ferrus: *E non mi marauiglierò, ſe mutandoſi dirà villania a coloro, che ſtanno intorno ad aſcoltare.* Illud μεταβαλλόμενος *Brodaeus* interpretatur, *immutatus*, et addit, quoniam oligarchiae primus ſtuduit. Cod. *Mead.* hic legit τοῖς ἔξω τῆς πόλεως. Sed hoc nihili eſt. Sequitur ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμημένες, quod varie itidem interpretantur. Plurimi, *a veritate ſeiunctos*, ſiue, *remotos.* In quo numero ſunt *Brodaeus*, *Itali.* Nugatur Lambinus: *Et hoc numero ab ipſa veritate habitos.* Solus *Wolfius* habet, quod *intelligi* poteſt: Aliquid eiusmodi dictum a *Cicerone* meminiſſe videor: *Cohibete iſtum ſuſurrum*, teſtem paucitatis. TAYLOR.

89. διηριθμημένες] delectos, excerptos, diſtinctos, et in ſuas quosque claſſes diſtributos, atque ſeorſim ſtare iuſſos. tu, qui cum optimatibus facis, hac ito. tu, qui popularis es, illac. vt paſtor pecus dinumerat, albas a nigris ſeparans. REISKE.

τὸ τὲ Φεύγοντος. ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τὲς στασιαστικὲς λόγες, ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς Φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, ἐκ ἂν πο-
36. τε ἡ δημοκρατία κατέστη. νῦν δὲ ἐκεῖνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων, ἔσωσαν τὴν πόλιν, [90] τὸ κάλλιστον ἐκ [91] παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι, „Μὴ μνησικακεῖν·„ Σὺ δὲ [92] ἐλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλόν σοι μέλει τῶν [93. 94] αὐθημερὸν λόγων, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

90. τὸ κάλλιστον κ. τ. λ.] Perionius: *Honestissimo ex disciplina verbo usi.* Meletus: *Locuti erudite pulcerrimam illam dictionem.* Φθεγξάμενοι ἐκ παιδείας, τετέσι, πεπαιδευμένως, ὡς πεπαιδευμένοι ἄνδρες. Vel ῥῆμα ἁρμόττον ἐκ παιδείας. Sic *Isocrates Paragraphico*, Athenienſis propter ſeditionem dementiſſimos, ob ἀμνησίαν ſapientiſſimos eſſe habitos. WOLFIUS.

Quel belliſſimo detto cauato dalla buona diſciplina, che eſſi haueano: Ferrus. *Pulcerrimo illo et ab humanitate doctrinaque perfecto verbo uſurpato:* Lambinus. Interea *Aretinus* prudens omiſit. TAYLOR.

91. παιδεία h. l. eſt, honeſta, ingenua, liberalis diſciplina, pudica, decoris, aequitatis, humanitatis, et ſapientiae plena viuendi ratio. *bonne conduite.* cuius in praeceptis negat Aeſchines aliud eſſe praeſtantius hoc, μὴ μνησικακεῖν, facilitate puta peccatis aliorum ignoſcendi. REISKE.

92. ἐλκοποιεῖς] Recte. Atque ita citat *Plinius*, in loco toties laudato. λογοποιεῖς Codd. *Coisl.* et *Mead.* Frigide. TAYLOR.

93. αὐθημερὸν] Quaere, καθ' ἡμέραν, *quotidie*, ex pag. 450. l. 3. vel, ἐφ' ἡμέραν, ex π. Παραπρεσβ. pag. 261. l. vlt. MARKLAND. τῇ καθ' ἡμέραν ἁρμονίᾳ καὶ

ὅταν δ' ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν κα- 39.
ταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι τῷ πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, ἀεὶ δὲ πρὸς τὰς αὐτὰς μεθ' ὅρκων ἀξιοῦντι πιστεύεσθαι, δυοῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὧν ἀδέτερόν ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, 42.
ἢ τοὺς θεοὺς 95.96 καινοὺς, ἢ τοὺς ἀκροατὰς μὴ τοὺς αὐτούς.

σχολῇ δελεαζομένων. Dem. de Cor. 486. 2. Τὰ μὲν τῇ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια. Id. ibid. 551. 3. Οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. Aesch. π. Παραπρεσβ. 261. vlt. αὐθημερῶν excudit *Stephanus*. Atque ita habet MS. *Mead.* a manu secunda. TAYLOR.

94. αὐθημερῶν] aut accentu mutato leg. est αὐθημέρων, aut αὐθημερινῶν. Orationes αὐθήμεροι (aut αὐθημερινοὶ) sunt eae, quae in diem viuunt, aetatem vltra eum diem, quo nascuntur, h. e. habentur, pronunciantur, haud extendunt, sed commota parumper concione, rursus eadem vespera exspirant, et in oblivionem abeunt. Sed praetuli αὐθημερὸν. REISKE.

95. κενὰς] καινοὺς dedit *Stephanus*, adiutus, vt arbitror, membranis *Parisiensibus*, καινοὺς etiam Cod. *Bern.* Cuius in Cod. quod latet Scholium, verba haec *Euripidis* ex *Medea* producit,

Ὅρκων δὲ Φρέδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
Ἢ θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' ἐκ ἄρχειν ἔτι.
Ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
Ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὔορκος ὤν.

In Editis *Euripidis* rectius legitur,

Ἢ θεὰς νομίζεις — vt oportuit. TAYLOR.

96. καινοὺς aut est alios, a prioribus diuersos, aut, eosdem quidem, atque ante, verum superiorum periuriorum oblitos, quasi recoctos. REISKE.

αὐτές. περὶ δὲ τῶν δακρύων, καὶ τῇ τόνε τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφύγω, ἄνδρες Αθηναῖοι; εἰ 97.98 περιγράψετέ με ἐκ τῆς πολιτείας, ἐκ ἔστιν ὅπη ἀναπτήσομαι, 99 ἀνθυποβάλ-
84.1. λετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Αθηναίων ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν;
3. πρὸς ποῖα χρήματα; τί 800 προβαλλόμενος ὑπὲρ τῇ δήμε πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτῇ

97. περιγράψατε] ἀντὶ τῇ ἀπαλείφετε, καὶ ἐξορίζετε· ἐάν με περιγράψητε. Δεῖ γὰρ τὸ προστακτικὸν ὑποτακτικῶς ἐκλαμβάνειν. Aretinus: *Circumscripsistis me a Rep.* Melanchtho: *Quo me conferam, ciues, si me ciuitate excluseritis?* Perionius: *Eiecistis me ex republica.* Meletus: *Tolletis me ex ista politia?* WOLFIVS.

Odiosum pariter et friuolum coaceruare Interpretes, qui sensu non discrepant. Et ille facilis sane et expeditus: et Locutio Auctoris satis proba. Non igitur amplector, quod habent MSti *Stephani*, περιεγράψατε, et καὶ περιγράψατε. Hoc posterius forte erat olim κἂν περιγράψητε, fortasse nota margini adiecta, siue Canon Grammaticalis, qualem vtique produxit modo *Wolfius* in sua Adnotatione. Vel potest esse varia Lectio, quemadmodum γρτ in *Bern.* εἰ περιγράψετε. TAYLOR.

98. περιγράψατε] dedi εἰ περιγράψετε. *Si me e ciuitate tolletis.* REISKE.

99. ἀνθυποβάλλετε. BRODAEVS. WOLFIVS. Nam *Aldus* erat incuriosior. TAYLOR.

800. προβαλλόμενος] de iis vsurpatur, qui cautela quadam, tanquam scuto, rem quasi vallant. Est itaque sententia, qua tu cautione, quo praesidio, in rep. gerenda, latera eius communiuisti? REISKE.

[1] βεβέλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν, ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ, ἐκ οἰκείας, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' [2.3] ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ τὰ δημό- 6. σια δωροδοκήματα. ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; [4] τίς ἡ κραυγή; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; ἐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐξὶ Κτησιφῶν; ὁ δὲ ἀγὼν ἐκ [5] ἀτίμη-

τος;

1. βεβούλευσαι] An προβέβλησαι? MARKLAND. Recte, credo, vt continuetur Alluſio, quam attigit *H. Valeſius* ad *Harpocr.* p. 160. Pronum eſt, inquam, et facile, τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου — ὑπὲρ σεαυτοῦ προβέβλησαι. TAYLOR.

2. ἐξορμεῖς] ἐκχωρεῖν μελετᾷς καὶ ἀποφεύγειν. Aretinus: *Sed ex vrbe euadis.* Melanchtho: *Sed ex vrbe ſeducis te.* Meletus: *Sed in altum a ciuitate ſoluiſti.* WOLFIVS.

ἐξορμᾷς *Eman.* Vide Noſtrum π. Παραπρεσβ. 272. 1. Vtrumque probum. Sed hoc praeferendum. Haec verba *Aeſchinis* non patiuntur Interpretem. Deſcribo igitur, non verto. *Tibi cauiſti et fugam adornas. Eo igitur conſilio, relicta vrbe, domicilium tibi paraſti in Piraeeo. At, mi homo, illud non eſt habitare in Piraeo, vt de te exiſtimari velis, ſed protinus vela dare, quum tempus ad eam rem tulerit. Dum in littore habitas, iam relictae ſunt illae tuae Athenae: relicta Attica.* Anne ad hunc locum adludit *Priſcianus* l. 18. col. 1171. cum ſcribat, Αἰσχίνης· Ἐξορμήσας ἐκ τῆς πόλεως? TAYLOR.

3. ἐξορμεῖς] vrbs quaſi portus quidam fingitur, extra quem quae nauis ad anchoram ſtat, illa ἐξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram, quaſi nauis quaedam extra portum, ad fugam parata. REISKE.

4. τίς — τίς] F. τί δ' — τί δ'. MARKLAND.

5. ἀτίμητος] Τετέχνιν, ἐχὶ τιμητός ἐξιν ὁ ἀγών, τῆς

ζημίας ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένης, ἀλλ' ἐκ ἐπὶ τοῖς κατηγόροις καὶ δικασταῖς ἔσης. Mulctae pecuniariae conſtitutae legibus fuerunt tolerabiles fere: ſed iracundia iudicum in aeſtimanda lite formidabilis, vt qui Miltiadem 50 talentis, Demoſthenem 30 damnarint. Sed et Aeſchines litem hanc Cteſiphonti 50 talentis aeſtimauit. Vnde apparet, τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀτίμητον εἶναι, et aeſtimationem litis pendere a ſententiis iudicum. Melanchtho: *Cum reus ſit Cteſipho, et iudicium exerceatur tantum de mulcta.* Perionius: *Cauſa autem non eſt non aeſtimata.* Meletus: *Et iudicium poenam habet propoſitam.* Suidas et Harpocratio: Τιμητὸς ἀγών, ᾧ πρόστεσιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τὸς δικασὰς διατιμῆσαι· ἀτίμητος, ἐφ' ᾧ τὸ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων ἐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, ὅ, τι δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. WOLFIVS.

De ea Re diſputant bene multa *Salmaſius* et *Heraldus*, hic in libro tertio *Animaduerſionum* in *Salmaſium*, maxime autem cap. ſecundo iſtius libri §. 4. vbi legendum cenſet, vel, ὁ δὲ ἀγὼν ἐχὶ τιμητὸς; vel, quod eodem recidit, deleta priore Interrogationis nota hoc modo, Οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀγὼν ἐκ ἀτίμητος; Vide eum pluribus exponentem *locum* hunc, vt vocat, *obſcuriſſimum*. Addantur *Salmaſius* in *Obſeruat. ad Ius Attic. Petitus*, aliique. Meum non eſt hodie tantarum litium participem fieri, neque in breuibus his notis locum mihi dari video, vt vel iſtam controuerſiam dirimam, vel Iuriſprudentiam Atticam, quae eſt *de Litibus aeſtimandis*, exponam. Maxime autem, quoniam Locus et Tempus opportunius ad eam rem dabitur. Interea, quod ad *Aeſchinem* ſpectat, ſana eſſe poteſt Sententia *Heraldi*, qui ita explicat, *An non eſt haec Actio, (quae tamen non Tibi, verum Cteſiphonti intentata eſt) ex earum numero, quas* τιμητὰς *vocat Iuriſ-*

Iurisprudentia Atheniensium: vbi non additur poena legibus definita, et rigore itaque summo exercenda, verum eiusmodi, quas Actor ipse taxat, vel ἀποτιμᾶται, adeoque in ea moderanda Gratiae, Misericordiae, aliisque mitigandae poenae rationibus locus esse potest? Haec fere *Heraldus*, quantum ad τιμητὸ atque ἀτιμητὸ ἀγῶνος differentiam adtinet. *Aeschines* superius ait, pag. 441. *in actionibus παρανόμων, iudicium in tris partis diuidi, quarum vnam accusatori dari, reo aliam, et tertiam denique (si tamen condemnetur reus)* τῇ τιμήσει, καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῶν δικασῶν. Scil. quia Accusans taxat poenam, legibus non definitam, verum Iudicum arbitrio relictam. Sententiam suam confirmat *Heraldus* auctoritate *Harpocrationis*, qui ad hunc locum, de quo disputamus, respexit: Ατίμητος ἀγών, καὶ τιμητός. ὁ μὲν τιμητὸς, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων ἔκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸς δικασὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ ἀτίμητος τἐναντίον, ᾧ πρόεσιν (corrigendum ex Cod. MSto *Harpocrat.* Bibl. Reg. Cant. πρόσεσιν) ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τὸς δικασὰς διατιμῆσαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Bene est. Sed sine modo, vt Ego et *Heraldus* Auctoritates solummodo inter nos permutemus; permitte, vt Ego *Suidae* verba producam pro iis, quae Ille ex *Harpocratione* produxit, iam contendam, alia prorsus obtinere; et lectionem vulgatam *Aeschinis* esse finceram, adeoque finceram, vt si aliter legeretur in Codd. ad eam normam, qua hodie scribitur, esse reuocandam. Ita enim noster Lexicographus: ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων ἐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεσιν ἀπὸ τῶν νόμων ὁρισμένον τίμημα. Nimirum sunt haec et talia concoquenda ab iis, qui Iurisprudentiam Atticam susceperint illustrandam. TAYLOR.

6. ἀτίμη-

τος; [6] σὺ δ' ἔτε περὶ τῆς ἐσίας, ἔτε περὶ τῦ σώματος, ἔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζῃ. ἀλλὰ πε-
9. ρὶ τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἡ σπεδή; περὶ χρυσῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ παρὰ τὸς νόμος. οὐκ ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεὶς ὁ δῆμος, ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλελησμένος, ἐπὶ τοιαύτης ἀναιρίας ἐβέλετο στε-
12. φανοῦν, αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν· ἄνδρες Αθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνεται. ἃ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ [7] ἐκεί-

ρατο,

6. ἀτίμητος] causa tua non est ex eo genere causarum, quibus quod poena nulla a legibus dicta et definita est, accusatori saeuo, aut iudicibus inflammatis liceat immanem poenam pro arbitratu suo irrogare. REISKE.

7. ἐκείρατο] Ita *Lysias* in *Epitaph.* pag. 59. Αξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ελλάδι, καὶ πενθῆσαι τὲς ἐνθάδε κειμένος. Inscriptio antiqua apud *Pausan. Boeotic.* §. 15.

Ημετέρους βελλᾶς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται.

Quae occurrit et alibi. Vid. *Aristid.* Edit. vlt. Tom. II. pag. 400. *Plutarch. De non suauiter viu. iuxt. Epicur.* Hunc morem lugendi tangit *Cicero* III. *Tusc.* 26. *Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus,*

Scindens dolore identidem intonsam comam.

In quo facetum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi euellere, quasi caluitio moeror leuaretur. Theodoret. *Quaest. in Deuteron.* cap. 13. Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐθνῶν τὰς μὲν κεφαλὰς ἀπεκείροντο τρίχας, καὶ ταύτας προσέφερον τοῖς νεκροῖς, τινὲς δὲ τὰς

ρατο, ἐπὶ τέτοις ἐμὲ στεφανῶσθαι. ἀλλ', οἶμαι, ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς· 15. ἃ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν [8] κάθαρμα ζηλοτυπῶν ἀρετήν. ἐ γὰρ δή, μὰ τὸν Ηρακλέα, τέτό γε ὑμῶν ἀδεὶς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος, καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων, οἴκαδε ἐπανελθὼν ἑαυτὸν [9] διαχρήσηται, 18. τῶν γενείων, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρύων. Ταῦτα γίνεσθαι ὁ θεῖος ἀπηγόρευσε νόμος. Homer *Odyss.* 4. 198.

Τέτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀιζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Alia Exempla corrasit *Tourrellius*, et multi praeterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. TAYLOR.

8. *κάθαρμα ζηλοτυπῶν ἀρετήν.*] Aretinus: *Monstrum aliquod, quod virtuti obtrectaret.* Melanchtho: *Sed oratio tua conscelerati hominis est, et obtrectantis virtuti.* Perionius: *Piaculum inuidet.* Meletus: *Tu vero, quae dices, catharma quod virtuti, diceret, quod virtutis splendori inuideret.* WOLFIVS.

Anonymus: *Furia virtutis aemula.* Etruscus: *uno scelerato, che ha in odio la virtú.* Lambinus: *scelerati hominis, virtuti obtrectantis, eiusque inanem imaginem umbramque consectantis.* Arbitror hunc solum rem attigisse; et opponi hic *veram* et *simulatam* virtutem: distingui inter hominem ὄντως βεβιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυπῶν ἀρετήν. Aliter tamen Lexicographi, et in diuersa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, *Harpocratio*, *Photius*, *Suidas*, quos Turba Interpretum sequitur. ζηλοτυπεῖν certe, ratione suae compositionis, est, *Zelum siue aemulationem fingere.* Atque is Sensus huic loco optime concordat. T.

9. *διαχρήσηται*] Aiacis exemplo Achillis armis spoliati. BRODAEVS.

σηται, ὃς τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς Φιλοτιμίας, ὥστε τὴν 10 μικρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύ-

10. μικρὰν] [*Ald.*] μιαρὰν haud dubie legendum, vt notauit *H. Stephanus*. Sed venia danda iis eſt, qui eam lectionem, quae nihil abſurdi habet, retinuerunt. Auctore enim *Ariſtotele*, ἀδεμία μὲν κεφαλὴ μικρὰ, ἀγαθή. ἐκ ἐξ ἀνάγκης δ' ἀγαθὴ, ἡ μεγάλη. Aretinus: *Deteſtabile illud et obnoxium caput.* Melanchtho: *Vt hoc exſecrabili capite ſaepe vulnerato contumeliam pecuniis penſauerit.* Perionius: *Paruum caput iſtud.* Meletus: *Vt hoc paruum caput.* Me quoque fefellit error librarii ὑσερήσαντα τῆς συνήθους μαντικῆς. WOLFIVS.

Lector meus habeat, quae de hac re adnotauit Vir ſummus, *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* T. II. col. 148. „Hic vero mihi a riſu temperare nequeo, quum recordor *Ioachimi Perionii* Benedictini Cormoeriaceni (viri monachice docti) qui quum ſe Ciceronianae Eloquentiae vicarium in vertendis celeberrimorum Graeciae Oratorum aduerſariis orationibus appellare non dubitaſſet, nactus mendoſum exemplar (vt fit) Orationis *Aeſchinis*, in quo μικρὰ κεφαλὴ legebatur pro μιαρὰ κεφαλὴ, minime illius exemplaris fidem ſuſpectam habuit, (quam alioqui interpres alius, vel tantillo iudicio praeditus, et qui literas Graecas a limine ſaltem ſalutaſſet, non ſolum ſuſpectam exemplaris fidem habiturus, ſed eam prorſus illi derogaturus fuiſſet) quin potius hanc lectionem cupidiſſime arripiens, Demoſtheni paruum caput affinxit, vt videlicet Demoſthenicum caput ad Therſiticum proxime accederet, ſi tamen Therſites ὀξυκέφηνος ſimul et μικροκέφηνος fuit. Huius autem tam inſignis erroris non meminiſſem, niſi lectores admonitos cuperem, vt ab illius interpretationibus ſibi caueant, vtpote quae aliis erroribus etiam multo grauioribus ſcatent.„ Haec Vir ille doctiſſimus. TAYLOR.

ὑπεύθυνον, ἣν ἔτος παρὰ πάντας τὰς νόμους γέγραφε σεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τέτων μισθὰς εἴληφε, τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς 21. γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισαι, ὥστε αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίε ἔχειν ἔτι φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐ κεφαλὴν, ἀλλὰ [11] πρόσοδον [12] κέκτηται.

Περὶ

11. πρόσοδον] Ita ad me scripsit Vir doctus, *I. Toup.* „Iocus frigidus atque inficetus, neque *Aeschinem* sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται (nam illud πρόσοδον ex glossa natum est). Quae latine vertere non possis. Haud aliter lusit *Demades* in *Demosthenem* apud *Pollux.* VII. 24. Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη οὐ συνάγχῃ λέγοντα εἰλῆφθαι, ἀργυράγχῃ δέ. Ita scribendum. Vulg. ἀργυρίζεσθαι δέ. Plutarch. in *Demosthene*, οἱ δὲ εὐφυεῖς χλευάζοντες, ἐχ ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης εἰλῆφθαι νύκτως τὸν δημαγωγόν. Quare ita sine dubio restituendus *Pollucis* locus.„ TAYLOR.

12. πρόσοδον] Quam mire Toupium credibile est exsultasse, hominem portentosae arrogantiae atque importunitatis, et sibi placuisse invento suo κεφάλαιον. quod habet quidem ex alliteratione nonnihil gratiae euanidae, sed vulgata est et obscurius, neque calidius, sapidiusue. Debitor enim cum perinde dici possit κεφάλαιον habere, cui vsurae pendendae sunt, atque creditor, qui fructus capitis illius percipit, dubites, vtrum κεφάλαιον illud fructuosum, an damnosum sit, actiuum, vt vulgo vsurpant, an passiuum. Deinde hoc modo si legas, cuius auctor est Toupius, homo saepissime ineptus, vbique locorum vanus, et iniquus

24. Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τῦ γράψαντος τὴν γνώμην
13 βραχέα βέλομαι 14 εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερ-
βήσομαι, ἵνα καὶ πεῖραν ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε
τὰς σφόδρα πονηρὰς, κἂν μή τις προείπῃ, διαγι-
νώσκειν· ὃ δ' ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων
27. αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι, πρὸς ὑμᾶς τᾶτ' ἐρῶ. περιέρ-
χονται γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχον-
τες δόξας, καὶ λόγους ἐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν
γὰρ Κτησιφῶν ἐ τὸ καθ' ἑαυτόν φησι φοβεῖσθαι·
ἐλπίζειν γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι· ἀλλὰ τὴν τᾶ Δη-
30. μοσθένες ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖ-
σθαι, καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημο-
σθένης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων, θαῤῥεῖν φησι,
τὴν

fuique aliorumque aeſtimator, num ideo magis ſententiae frigus incaleſcet? Acumen ſemper eſt manetque aut plebeium, aut quaeſitum, inſuaue idem atque ridiculum. Verum iracundiae et maleuolentiae inimici iurati facile talia condonantur. Praeterea ſunt vetuſtis quoque ſui naeui, quos vetuſtos auctores tametſi magni facio, homines tamen noui, non fama, ſed vſu meo, ſimiles nobis. REISKE.

13. βραχέα βέλομαι εἰπεῖν] προειπεῖν. WOLFIVS,
14. εἰπεῖν] Wolf ſuadet προειπεῖν. motus, vt videtur, a verſu 33. ſed fallitur. Ibi quidem recte προειπεῖν vſurpatum eſt ab auctore, calumnias eleuante et inſectante, quas praeuidebat Demoſthenem in defenſione adhuc dicenda ſparſurum eſſe. Huic autem loco verbum illud haud conuenit. Cteſiphon enim non acturus erat in Aeſchinem, ſed iam tulerat legem ſuam. In eum igitur εἰπεῖν conueniebat, minus προειπεῖν. REISKE.

τὴν δὲ τῆ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. τὰς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε. 33.

Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτῆ μὲν ὠφέληται πολλά, ὑπ' ἐμῆ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Αλέξανδρον, καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. ἕτω γάρ ἐστιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς δημιεργὸς λόγων, ὥστε ἐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ, ἢ εἴ τινας δημηγορίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τῆ βίῳ διαβάλλει, καὶ τῆς σιωπῆς με κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος [15] παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων με διατριβὰς καταμέμφεται, καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως, εὐθὺς ἀρχόμενος τῆ λόγῳ, φέρει τινὰ αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν ἐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ' [16] ἐνδεικνύμενος Αλε- 34. 36. 39. 42.

15. παραλίπηται] dedi παραλείπηται· significatio enim passiua hic postulatur, quae nulla est in aor. sec. medii. REISKE.

16. ἐνδεικνύμενος Αλεξάνδρῳ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν lege. Τὸ διὰ redundat. Τὴν πρὸς αὐτὸν, scil. τὸν Δημοσθένην. Et [p. 449. l. 2.] τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. Et [l. 12.] ἔτι Φιλίππε ζῶντος. Et [l. vlt.] ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις. Et [pag. 450. l. 4.] ὑπὲρ δὲ τῆ μηδέπω κεκρίσθαι. WOLFIVS. in his postremis corrigens *Aldi* σφάλματα typographica. TAYLOR.

Αλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς [17] αὐτὸν ἔχθραν. καί, νὴ
Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει με ἀνερωτᾶν, διὰ
85.1. τί τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτῷ ψέγω, τὰ
δὲ καθ' ἕκαστα ἐκ ἐκώλυον, ἐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ
διαλιπὼν, καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν ἐ [18] πυκνὰ προσ-
3. ιὼν, ἀπήνεγκα τὴν γραφήν. ἐγὼ δὲ οὔτε τὰς Δη-
μοσθένες διατριβὰς ἐζήλωκα, ἔτ' ἐπὶ ταῖς ἐμαυ-
τῷ αἰσχύνομαι, ἔτε τὰς εἰρημένας ἐν ὑμῖν λόγους
ἐμαυτῷ ἀρρήτες εἶναι βουλοίμην, ἔτε τὰ αὐτὰ

Non infeliciter vertit vulgata Brodaeus: *ſed operam Alexandro venditans propter odium, quo ipſe Demoſthenem proſequitur.* Lambinus: *ſed vt me Alexandro oſtentarem, propter inimicitias, quae illi cum iſto intercedunt.* Male ergo, vt arbitror, locum iſtum ſollicitauit *Wolfius.* Sequitur enim, Πῶς ἂν ἦν ἐγὼ προενεδεικνύμην Αλεξάνδρῳ? 449. 15. quod recte ille idem ibi vertit, *quo pacto Alexandro* me *venditaui?* Eodem ſenſu ſcripſit Noſter ibid. l. 12. τῆς εἰς Αλέξανδρον ἐνδείξεως. TAYLOR.

17. αὐτὸν] Lego αὑτὸν. *ſeipſum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demoſthenes), λέγων, ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν — ἐγραψάμην — διὰ τὴν πρὸς αὑτὸν ἔχθραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod eſſet abſurdum. TAYLOR.

18. πυκνὰ] Decipitur valde Cl. *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 168. cum agi hic arbitratur de *Pnyce*, qui fuit locus Athenis Senatus habendi. Nihil minus in hoc loco agitur. Recte vertit Lambinus, *non aſſidue verſatus.* Infra ſcribit: μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων, *per interualla*, πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι. pag. 449. l. 17. Ita *Aeſchines* vocatur a Demoſthene, ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας de Cor. 586. 12. TAYLOR.

[19] τȣ́τῳ δημηγορήσας, ἐδεξάμην ἂν ζῆν· τὴν δ' ἐμὴν σιωπὴν, ὦ Δημόσθενες, ἡ τȣ̃ βίȣ μετριότης παρεσκεύ- 6.
ασεν. ἀρκεῖ γάρ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς ȣ̓κ ἐπιθυμῶ. ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω [20] βȣλευσάμενος, ἀλλ' ȣ̓κ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει [21] δαπάνης· σὺ δ', οἶμαι, λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέγεις δὲ ȣ̓χ ὁπόταν σοι [22] δοκῇ, 9.
ȣ̓δ' ἃ βȣ́λει, ἀλλ' [23] ὁπόταν οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν. ȣ̓κ αἰσχύνῃ γὰρ ἀλαζονευόμενος. ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. ἀπηνέχθη γὰρ ἡ κατὰ τοῦδε τȣ̃ ψηφίσματος γραφὴ, ἣν ȣ̓χ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Αλέξανδρον ἐνδεί- 12.
ξεώς με φῄς ἀπενεγκεῖν, ἔτι Φιλίππȣ ζῶντος, πρὶν Αλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆναι, ȣ̓́πω σȣ̃ τὸ περὶ Παυσανίαν ἐνύπνιον ἑωρακότος, ȣ̓δὲ πρὸς τὴν Αθηνᾶν καὶ τὴν Ηραν νύκτωρ διειλεγμένου. πῶς ἂν 15-
οὖν

19. τȣ́των] [*Ald.*] Scribendum τȣ́τῳ. Sic *Demosth. de Coron.* pag. 489. l. 16. τὴν γὰρ αὐτὴν τȣ́τῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν. Haec Vir de Graecis studiis optime meriturus, literis ad me datis *I. Toup.* Ita etiam praeter *Wolfium* emendauit *Brodaeus*, et impressit quoque *H. Stephanus*, et legit *Bern.* TAYLOR.

20. βȣλευσάμενος] F. βȣλόμενος. Vid. l. vlt. et p. 450. l. 1. MARKLAND.

21. δαπάνη h. l. est μανία τȣ̃ δαπανᾷν prodigalitas, furor absumendi. REISKE.

22. δοκεῖ] δοκῇ. STEPHANVS.

23. ὁπόταν] Cod. *Bern.* pulcerrime, ȣ̓χ ὁπόταν σοι δοκεῖ, ȣ̓δ' ἃ βȣ́λει, ἀλλ' ὁπόταν, καὶ ἃ, οἱ μισθοδόται προστάττωσιν. TAYLOR.

ἔν ἐγὼ [24] προενεδεικνύμην Αλεξάνδρῳ, εἴ γε μὴ ταυτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένης ἴδομεν; Επιτιμᾶς δέ μοι, εἰ μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν [25]. [26] ἀξίωσιν ταύτην
18. οἴει λανθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων ἐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐχ ὁ βελόμενος, ἀλλ' ὁ δυναζεύων κατηγορεῖ· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις, ὁ βελόμενος, καὶ ὅταν αὐτῷ δόξῃ. καὶ τὸ μὲν διὰ χρόνε λέγειν, σημεῖόν ἐζιν [27] ἐπὶ τῶν καιρῶν [28] καὶ τᾶ συμφέροντος

24. προενεδεικνύμην] scil. πρὸ τᾶ καιρᾶ. antequam Alexander rerum potiretur. REISKE.

25. ἀξίωσιν] Varie vertunt, *vitae rationem — rogationem — institutum — sententiam.* Vide *H. Steph. Thes. L. Gr.* T. I. p. 483. Nos diceremus, *a Maxim, or, Principle.* TAYLOR.

26. ἀξίωσιν] hoc, quod tu postulas fieri, et a me exigis, tanquam officium necessarium, vt scil. vir ciuilis, patriae amans, in foro quasi habitet, ex eoque nunquam excedat. REISKE.

27. ἐπὶ] et sententia, et graecae linguae ratio postulat ἐξῆς *consentanee, conuenienter temporibus emolumentisque suis.* Constructio haec est: σημεῖόν ἐζιν ἀνδρὸς πολιτευομένε ἐξῆς τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος [ἰδίᾳ ἑαυτῷ, ἢ καὶ δημοσίᾳ.] REISKE.

28. ἐπὶ τᾶ συμφέροντος, et ἀνδρὸς πεπολιτευμένου mauult *Brodaeus.* Illud quibus rationibus adductus, nescio. Veruntamen ἐζὶ τᾶ συμφέροντος *Bern.* Quod est vestigium certe τᾶ, ἐπὶ. Interea *Aldus* ad posteriorem forte emendationem ducit, qui habet insincerum istud πολιτευμένε. Id vtrum in πολιτευομένε cum *Bern.* et *Wolfio*, an in πεπολιτευμένε *Brodaei* facilius et re-

ἀνδρὸς πολιτευομένου· τὸ δὲ μηδεμίαν παραλιπεῖν 21.
ἡμέραν, ἐργαζομένου καὶ μισθαρνοῦντος. [29] ὑπὲρ δὲ
τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμοῦ, μηδὲ τῶν ἀδικημά-
των τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς
τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκόντας ἐπιλήσμονας ὑπο- 24.
λαμβάνεις, ἢ σαυτὸν παραλογίζῃ. τὰ μὲν γὰρ πε-
ρὶ τῶν Ἀμφισσέως ἠσεβημένα σοι, καὶ τὰ περὶ τὴν
Εὔβοιαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγενημένων, [30] ἐν
οἷς ὑπ' [31] ἐμοῦ φανερῶς ἐξηλέγχου, ἴσως ἐλπίζεις
τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ 27.
τὰς τριηράρχους ἁρπάγματα, τίς ἂν ἀποκρύψαι
χρόνος δύναιτ' ἄν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τρια-
κοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους [32] ἐπι-
στάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἑξή-
κοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν τριηράρχους 30.
ὑφηρημένος, πλεῖον τῆς πόλεως ἡμῶν ἀφανίζων
ναυτι-

tius mutetur (mutari enim neceſſe eſt) diiudicet Lector meus. TAYLOR.

29. ὑπὲρ κ. τ. λ.] ὑπὲρ δὲ τοῦ σε μηδέπω. *Bern.* TAYLOR.

30. ἐν οἷς] Melius haec interpretatur Hieron. Ferrus: *eſſendo ſtati alcuni tempi, in mezzo da che foſti da me apertamente cruuinto.* ἐν οἷς, *during which time you ſtood convicted.* Male *Wolfius*, ceterique. TAYLOR.

31. ἐμοῦ φανερῶς] forſitan interponendum οὐ. *interiectis temporibus, quibus a me non palam es conuictus.* REISKE.

32. ἐπιστάτην] Credo huc reſpexiſſe *Harpocrationem* in v. Ἐπιστάτης. TAYLOR.

ναυτικὸν, [33] ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίοις καὶ [34] Πόλλιν ἐνίκησαν; ἔτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σαυτὸν τιμωρίας, ὥσ-
33. τε τὸν κίνδυνον εἶναι μή σοι τῷ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς ἐπεξιοῦσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δέ τινας ἐμποδίζειν τὰς τῆς πόλεως καιρὰς, [35] ἀεὶ δὲ τὰ παρὸν λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον κατεπαγγελλό-
36. μενος, [36] ἐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων

33. ἢ ὅτε ἀθηναῖοι] malim ἢ εἶχον ἀθηναῖοι, ὅτε τὴν — REISKE.

34. Πόλλιν] [vt *Ald.*] Lego Πόλλιν, *et Pollim classis praefectum.* Cuius *Hellenic.* 4. meminit *Xenopho.* BROD.

Alii Πόλλιν, cui necandum Platonem a Dionysio traditum scribit *Laertius.* Significat, opinor, aut Lacedaemonios in magna illa clade tot nauis non amisisse, quot Athenienſi classi Demosthenes subtraxerit: aut, Athenienſem victricem classem non tot habuisse nauis. [Recte hoc.] Melanchtho: *quam quantum erat collatum in classem, qua ciuitas nostra Lacedaemonios in Naxo vicit.* WOLFIVS.

Omnino Πόλλιν. Eundem errorem sustulit *ex Polyaeno* Vir doctissimus, *P. Leopardus* VIII. *Emend.* 22. quem de hac re consulere erit operae precium. Decepit interpretes, *Aretinum* et *Perionium*, mendosa illa Lectio, quae ante *Stephanum* inueterauerat. TAYLOR.

35. ἀεὶ τὸ παρὸν] F. ἀεὶ μὲν τὸ παρόν. WOLFIVS.

36. ἔτω — κατασκευάσας] Quanto melius exhibuit in nitida sua Editione *H. Stephanus*? Οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀναξίνε σύλληψιν τῶ Ωρείτε κατεσκεύασας; *Annon denique — comprehendisti?* TAYLOR.

ὑπ' ἐμοῦ, τὴν [37] Ἀναξίνου συλλῆψιν τοῦ Ὠρείτου κατασκευάσας, τοῦ τὰ [38] ἀγοράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα [39] διατρεβλώσας τῇ σαυτοῦ χειρὶ, ἔγραψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῷ κατήγε, καὶ ἀπὸ 39.
τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα Φίλον καὶ ξένον ποιούμενος. καὶ τοῦτον ἀπέκτειναν, καὶ περὶ τούτων ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, καὶ κλη- 42.
θεὶς ξενοκτόνος, [40] ἃ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνω, ἐφ' ᾧ [41] ἀνεβόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν; ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. ἐπιστολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς, καὶ 86. 1.
κατασκόπων συλλήψεις, καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις [42] ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ μετά τινων ἐν τῇ πόλει νεωτερί-

37. Ἀναξίνου] Anaxilam hunc a Plutarcho nominari, Scrimgerus admonuit. REISKE.

38. ἀγοράσματα] Aretinus: *qui mercis Olympiadi emebat.* Melanchtho: *ementem mercis Olympiadi.* WOLFIVS. ὀλυμπιάσιν Cod. MS. *Mead.* TAYLOR.

39. διατρέβλωσας] Ita punge, ἄνδρα διατρέβλωσας, τῇ σαυτοῦ χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. MARKL.

40. οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω [*Ald.* mendosus erat] Et [l. 12.] ἐπ' αἰτίαις ἀγεννήτοις. WOLFIVS. ἀγενήτοις voluisse credo. TAYLOR.

41. ἀνεβόησεν] vt equidem arbitror, cum indignatione et fremitu. REISKE.

42. ἀγωνήτοις] [Ita excudit *Aldus*] Forte, ἀγνώτοις, vel ἀνοήτοις. Quid si ἀγωνιστικοῖς exponamus? Hermogenes: Εἰ μέντοι μεθοδεύεις τινὰ πίστιν ἀγωνιστικὸν, ἢ

τερίζειν βελομένε. ἔπειτα ἐπερωτᾷν με, ὡς ἐγὼ
3. πυνθάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρὸς,
ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμ-
βελεύσι, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς τὰ [43] ἔν-

νατα

καὶ ὁ, τιῶν ἕτερον, ὥστε μεταπεσεῖν εἰς ὄρκε σχῆμα τὸ τοιοῦτον. BRODAEVS.

Mira sane et vberior adhuc varietas. Nam in marg. *Eman.* scribitur quoque ἀνονήτοις, ἀγνοήτοις, et in *Ask.* etiam ἀγεννήτοις, et in *Bern.* notatur scribi olim ἀνατωνήτοις, ἀγνώτοις, ἀγενήτοις, ἀγνοήτοις et ἀγνώσοις. Sed *Stephanus*, *Wolfius*que videntur exarasse id, quod res est, et quod scripsit *Aeschines.* TAYLOR.

43. Ἔνατα] Ἔνατα puto fuisse nouendiale epulum, quod post nouem dies a cadauere condito dabatur consanguineis. PALMER.

Exsequias, *nouendialia proprie sacra.* Pollux [VIII. 14.] Προθέσεις, Ἐκφοραὶ, Τρίτα, Ἔνατα, etc. Νομιζόμενα Demostheni π. Στεφάνε. BRODAEVS. scil. pag. 562. Edit. nostrae, vbi id exsequitur *Demosthenes*, quod hic *Aeschines* vaticinatur. De voce Ἔνατα erudite agunt Viri docti ad locum laudatum *Pollucis.* Adde *Meursium de Funere* cap. 29. *Seruius*, indicante *Tourrellio*, ad illa *Virg.* V. *Aen.* 64.

Praeterea, *si* nona *diem mortalibus almum*
Aurora extulerit

haec habet. *Apud maiores*, *vbicunque quis fuisset extinctus*, *ad domum suam referebatur*: *vnde est illud in* VI.

Sedibus hunc refer ante suis, *et conde sepulchro*,
Et illinc septem *erat diebus*: octauo *incendebatur*: nono *sepeliebatur. Vnde Horatius*,

Nouendiales dissipare pulueres.

Vnde etiam ludi, *qui in honorem mortuorum celebrabantur*, Nouendiales *dicuntur.* Hinc et illud liquebit, quam

νατα διεξίοι πρὸς τὰς οἰκείας, ἃ ἐπιτηδεύσας, ὑγιὴς
ἂν ἐγένετο· σαυτὸν δ' ἐκ ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δη- 6.
μαγωγὸς τοιοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύ-
ναιτο, τὰς δὲ καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν,
ἀπόδοιτο, τὰς δ' εὖ φρονοῦντας κωλύοι διαβάλλων συμ-
βαλεύειν, ἀποδρὰς δ' ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τὴν πό-
λιν ἀνηκέστοις κακοῖς περιβαλὼν, ἀξιοῖ σεφανοῦσθαι 9.
ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδὲν, πάντων
δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονὼς, ἐπερωτῴη δὲ τὰς συ-
κοφαντηθέντας [44] ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν
καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν ἐκ ἐκώ-
λυσαν ἐξαμαρτάνειν. [45. 46] ἀποκρίνοιντο δὲ τὸ πάν- 12.
των

acerbe contra *Demoſthenem* dixit *Aeſchines* ſupra, 394. vlt. ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, σεφανωσάμενος. — TAYLOR.

Melanchtho: *Mortui inferiis interſit.* Perionius: *veniens ad funus.* Meletus: *accedens ad nouendialia ſacrificia.* Vocis huius explicationem non reperio in veteribus lexicis. Robertus Conſtantinus τὴν ἐννάτην ἡμέραν, ἐν ᾗ τὰς κηδείας ἐποιῶντο. WOLFIVS.

44. ἐκ τῆς πολιτείας] διὰ τὴν πολιτείαν. WOLFIVS. Neſcio, an emendans, an illuſtrans. TAYLOR.

45. ἀποκρίνοιντο] Recte hoc ſane, neque ſollicitandum. *H. Stephanus* interea, nullo negocio, dedit ἀποκρύπτοιτο, quaſi aut hoc probum eſſet, aut illud improbum. ἀποκρίνοιντο δὴ Cod. *Bern.* TAYLOR.

46. ἀποκρίνοιντο] Henricus Stephanus de ſuo dederat ἀποκρύπτοιτο. quae mera eſt eius deprauatio, cuius ne color quidem, nedum idonea ratio dari poſſit. Recte ſeruarunt reliquae ed. lectionem bonam Aldinae ἀποκρίνοιντο. Sed ſupereſt vitioſum τὸ τελευταῖον, pro

των[47] τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπειδὴ δὲ ἐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ
15. δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ'[48] ἐνέστην, καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα. [καὶ,] νὴ τὰς θεὰς τὰς Ὀλυμπίας,[49.50] ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν,[51.52] ἀγανακτῶν μάλιστα. ἀφο-

μοιοῖ

quo quid ſubſtituendum ſit, tametſi ſententia non pauca ſubiiciat, neque male illa congruentia, facile tamen non eſt vocabulum reperire, ſententiae idem ſatisfaciens, et literarum veſtigiis inhaerens. Num ἁπλούστατον. *Simpliciſſimum?* REISKE.

47. τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla excidiſſe. *Prior* enim pars huius reſponſi non apparet. MARKLAND.

48. ἐνέστην] *interceſſi*, medium me interpoſui, impediui. non alienum id quidem a ſententia. videtur tamen ἀνέστην *ſurrexi* melius conuenire. REISKE.

49. καὶ, quod e fine vocabuli ἀπήνεγκα perperam videtur iteratum eſſe, vncis incluſi. Pro proximo ὡς dedi ὧν. Conſtructio haec eſt. ἀπήνεγμα, ἀγανακτῶν, νὴ τὰς θεὰς τὰς ὀλυμπίας, ἐπὶ τούτῳ, ὃ νῦν μέλλω λέγειν, μάλιστα πάντων, ἃ πυνθάνομαι λέξειν τὸν Δημοσθένην, *omnium, quae Demoſthenem dicturum eſſe audio, vni huic, ita me dii ament, maxime ſuccenſens, quod nunc commemorabo.* REISKE.

50. ὡς] ὧν *Bern.* TAYLOR.

51. ἀγανακτῶν] Scribe ἀγανακτῶ. BRODAEVS. ἀγανακτῶ, vel, ἀγωνιῶ. MARKL. Prius *Bern.* T.

52. ἀγανακτῶν bene habet, cohaerens cum ἀπή-

μοιοῖ γάρ με τὴν Φύσιν ταῖς [53] Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. 18.
καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων ἃ κηλεῖσθαί φησι δὲς ἀκροωμένους,
ἀλλ' ἀπόλυσθαι. διόπερ ἐὰν εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν [54.55] εἰ-

ρημέ-

νεγκα. male positum parentheseos signum criticis h. l. errorem obiecerat. REISKE.

53. Σειρῆσιν] Hoc non est in Oratione *Demosthenica*. WOLFIVS. Sed vindicatur *Aeschinis* esse a *Dionysio Halic.* qui ea legisse videtur. TAYLOR.

54. εἰρημένων] Lege Σειρήνων. BRODAEVS. Ita exhibuit *Stephanus*. Ita *Bern.* siue fuerit *Scaliger*. TAYL.

Recte fortasse. Et omnes hi viderunt id quod erat necessarium. Laudo igitur quod praestiterunt: et gratias ago vberrimas, quod nonnihil nostrae quoque solertiae reliquerunt vindicandum. Nam potuissentne haec verba ab *Aeschine* proficisci, scil. *Audio cum comparaturum meam vocem Sirenum cantibus, quibus non demulcetur, aut delinitur qui audit, sed ad mortem adigitur: διόπερ ἐὰν εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν Σειρήνων μουσικήν?* Quid ea obseruatione futilius? quid ab hoc loco alienius, etiamsi non esset futilissimum? Nimirum hoc erat Χρησομάθεια, vt dicitur, ocioſi alicuius lectoris in margine scriptitantis. Est hic, quem vocant *locum communem:* NOTA BENE DE SIRENIBVS. Tolle igitur miserrimum istud colon, et connecte ea, quae sunt *Aeschinis*. Nam haec non sunt, si diuinare possum, aut sapere. TAYLOR.

55. τῶν εἰρημένων, quod est in editione Aldi, cur improbetur, causae nil video. idem est, atque αὐτῶν. *earum*. parum triuerit Polybium, necesse est, qui hac locutione, ceu peregrina, offendatur. Recte seruarunt Wolf et Taylor, male Stephanus cum τῶν Σειρήνων mutauerat. Quamquam Taylor non consilio sapientiae litauit, sed fortuna, vel necessitate potius moris sui

ρημένων μεσικήν· καὶ [56] δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων [57] ἐμπειρίαν, καὶ τὴν φύσιν με γεγενῆσθαι ἐπὶ
21. βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ὅλως μὲν

Wolfianam ad literam reddendi. Satis enim, quid acturus fuiſſet liber, prodidit in annotatione ſua ad h. l. quem mirarer vtique verba ſine dubio genuina, ſententiae optime conuenientia, nullaque nota manum Scholiaſtae prodentia, atroci obelo conſodientem, niſi noſſem Taylorum, ſaepenumero in vere duris atque inexplicabilibus mutum, in vulgaribus diſertum, in vitioſis cernendis obtuſum, in emendandis parum felicem, in tricis nectendis mirifice ſollertem et ὑπερκριτικον. REISKE.

56. δὴ] καὶ ἔτω δή. *Bern.* TAYLOR. Quid hoc ſibi velit, parum intelligo. Videtur Scaliger ἔτω exaraſſe. Verum ita ſi dedit, non pro varia lectione id dedit, ſed pro ſcholio, ſignificaturus, καὶ δὴ καὶ idem valere atque καὶ ἔτω καὶ — *et pari modo etiam* — REISKE.

57. ἐμπειρίαν] εὐπορίαν MS. *Steph.* Quod non erat leuiter aut perfunctorie adnotandum. Ita etiam *Bern.* Demoſthenes enim, qui *Aeſchini ſilentium* exprobrauit, (p. 448. 10, 11. 449, 3. alibique) et *dicendi raritatem*, non potuit etiam multam et diutinam meditationem, non longam *experientiam*, *perpetuamque exercitationem* ei quoque obiicere. Lectio itaque eſt εὐπορίαν, *verborum volubilitatem*, ſiue *copiam*. Et neſcio ſane, annon et haec Vox *Longino* ſit reſtituenda, §. 1. Nam ἐμπειρίαν τῆς εὑρέσεως, vt ibi ſcribitur, *experientiam inuentionis*, Ego adhuc intelligere non potui. Verum videntur Oratores noſtri ἐμπειρίαν vocare *Facultatem dicendi*, naturale iſtud eloquentiae munus, ſiue exercitatione et vſu alatur, necne. Vide *Demoſthenem* p. 574. TAYLOR.

μὲν ἔγωγε ἀδενὶ πρέπειν ἡγοῦμαι περὶ ἐμοῦ λέγειν. τῆς
58.59 γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον
μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι· εἰ δ' ἦν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, οὐ
Δημοσθένης ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγοῦ, [60] με-
γάλα μὲν τῇ πόλει κατειργασμένου, λέγειν δὲ ἀδυ- 24.
νάτου, καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων διὰ τοῦτο ἐζηλωκότος
φύσιν, ὅτι σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν ἀδὲν ὧν διαπέπρακ-
ται δυναμένῳ φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὁρᾷ δυνά-
μενον, καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτοῦ παρισά-
ναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς διώκηκεν. ὅταν δ' [61] ἐξ ὀνομά- 27.
των συγκείμενος ἄνθρωπος, καὶ τούτων. πικρῶν καὶ

περιέρ-

58. τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Criminationem* id: hoc *Factum*. Supra dixit, 427. 12. eodem animo, ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. Hic tamen horridiuſcule dixit τὸ ἔργον τῆς αἰτίας. Immo confragoſa eſt tota Parentheſis, τῆς αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. Deinde iſtud αἰτίας totum continetur in v. αἰτιώμενον. Vtinam ſane abeſſet! Vide, quam recte! αἰσχρὸν γὰρ τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. TAYLOR.

59. Superuacanea atque importuna eſt Taylori ſuper voc. τῆς αἰτίας argutatio. Ego equidem in hac dictione αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον ἃ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τὸ ἔργον τῆς αἰτίας nihil video, neque quod redundet, neque quod inconditum alienumue ſit, ſed ſana et rotunda omnia. Mouendum ſi quid ſit, ἐστὶ ſtatim pone αἰσχρὸν collocem, nil aliud. REISKE.

60. μεγάλα μὲν τῇ π. κατειργασμένου. WOLFIVS. Nam *Aldus* incorrecte. TAYLOR.

61. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος] Vid. *Dionyſ. Halic. π. δεινότ. Demoſth.* §. 35. 55. 56. TAYLOR.

περιέργων, ἔπειτα ἐπὶ τὴν ἁπλότητα καὶ τὰ ἔργα καταφεύγῃ, τίς ἂν ἀνάσχοιτο; ἃ τὴν γλῶσσαν, ὥσπερ τῶν [62] αὐλῶν, ἐάν τις ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν
30. ἀδέν ἐστι. Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ [63] ζητῶ πυθέσθαι, πρὸς τί ἂν ἀποβλέποντες ἀποψηφίσαισθε τὴν γραφήν. πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔννομον; ἀλλ' ἀδεμία πώποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγένηται. ἀλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα
33. γράψας ἀκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δοῦναι; [64] ἀκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύναι βίου, εἰ τοῦτον ἀφήσετε. ἐκεῖνο δ' ἀ λυπηρὸν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐστεφανῶ-
36. το ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι τὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι γίνεσθε, ἕτος δὲ κηρυχθήσεται; καὶ εἰ μέν

62. αὐλῶν] Videntur Monachi, *Antonius* et *Maximus*, in nomine ceſpitaſſe, cum ſcribant, *Serm.* XXVIII. fin. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν ἀδέν ἐστι. TAYLOR.

63. ζητῶ] Γ. ζηλῶ, et mox ἀποψηφίσαισθε. MARKLAND.

Hoc excudit *Stephanus*, et confirmat *Bern.* Codex autem *Mead.* et *Wolfius* ſtat, et ab antiqua ſcriptura. Porro: ἀποβλέψαντες Cod. MS. *Steph.* TAYLOR.

64. Non equidem reprehendam lectionem vulgarem. haud paulo tamen elegantiorem morique oratorum atticorum conuenientiorem reddideris, ſi ſic legas: *ἐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύναι βίου; ergone cenſura morum apud Vos nulla eſt?* reſpondet *ἀ nulla*, εἰ τοῦτον — *ſi hunc impunem dimittatis.* REISKE.

μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν [65] μετὰ ταῦτα [66.67] ἐπεισαγόντων, ποιήσειεν ἐν τραγῳδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ελλήνων σεφανέμενον, ἐδεῖς ἂν 39.
ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ομηρος ἄνανδρον αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ', ὅταν τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον σεφανῶτε, ἐκ οἴεσθε ἐν ταῖς τῶν Ελλήνων δόξαις συρίττεσθαι; εἰ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ μὲν ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθε- 42.
σαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τὸς ῥήτορας τὸς φαυλοτέρους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν ἀπὸ Δημοσθένους περιθεῖναι τῷ δήμῳ. καὶ φατὲ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἐξὲ, [68] καλῶς ποιοῦντες· ψη-87.1.
φιεῖσθε δὲ ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι,

ὑπὸ

65. μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit *statim*, *mox*, sc. *hodie*, non *aliquando*. MARKLAND.

66. ἐπεισαγόντων] [Ita enim perpetuo exarari solet] S. τὰ δράματα. Sed malim, ἐπεισιόντων. Et [p. 454. l. 10.] τὸς τῶν Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τὸς ἐγκυκλίους χορὸς κρίνωσι [*Ald.* enim κυκλίους] Sic et paulo post fortasis [l. prox.] αὐτοὶ δ' ἐκ ἐγκυκλίων χορῶν. WOLF.

67. ἐπεισαγόντων] Wolf et Taylor dederunt ἐπεισιόντων. Sed bene habet vulgata. sive ἄγειν in hac compositione pro ἰέναι accipias, quo sensu illud saepissime vsurpatum reperitur, sive propria illa et vulgari notione *ducendi*, vbi δρᾶμα possit subaudiri. REISKE.

68. καλῶς ποιοῦντες] Καλῶς ἀντὶ τοῦ, Δικαίως marg. exemplar. *Eman.* Καλῶς ποιοῦντες, *merito*, Brodaeus. *Dicitis vos fortunatos esse, vt estis, et esse debetis:* Lambinus. *Voi dite esser felici, come veramente siete, che buon pro vi faccia.* Ferrus. TAYLOR.

ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι, καὶ, τὸ πάν-
3. των ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τοὺς
μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε,
ὃν δ' αὐτοὶ μισθῷ πολιτευόμενον σύνιστε, στεφανώσε-
τε; καὶ τοὺς μὲν [69.70] κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, ἐὰν
μὴ δικαίως τὰς κυκλίους χορεὺς κρίνωσι, ζημιῶτε· αὐ-
6. τοὶ δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεζόμενοι, ἀλλὰ
νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς ἀκατὰ τοὺς
νόμους, ἀδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ δια-
πραξαμένῳ δώσετε; ἔπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου
ὁ τοιοῦτος κριτὴς, ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκώς,
9. ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει
δημο-

69. *κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων*] Πρὸς τέρψιν ἀκούειν εἰθίσθησαν οἱ πολλοὶ, καθάπερ τραγῳδῶν ἢ κιθαρῳδῶν καθήμενοι δικασαί. I. Chryſoſtom. *Orat. de Epiſcop.* Liquet eos omnino iudicium ferre de omnibus, quae recitabantur, aut agitabantur in ludis publicis, aut in Theatro, vigente eorum poteſtate: ita vt cuiuscunque generis erat noxa aut maleficium, ea non in aliam Curiam traheretur. Exemplum dabo. Euripides, qui Impietatis poſtulabatur ob notiſſimum illum ſenarium in *Hippolyto*,

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' —

dixit ἀδικεῖν τὸν ἀντίδικον τὰς ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἀγῶνος κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἄγοντα. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν δεδωκέναι λόγον, ἢ δώσειν, εἰ βούλεται κατηγορεῖν. Vid. *Ariſtot.* III. *Rhet.* 15. TAYLOR.

70. *κριτὰς τοὺς ἐκ διονυσίων*] videtur ἐκ in hac dictione idem ſignificare atque *μετὰ poſt. iudices negotium ſuum e Liberalibus*, h. e. poſt peracta Liberalia, *agentes.* Latini quoque *ex* ita vſurpant. REISKE.

δημοκρατεμένη, νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα παραδῷ, καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὑτοῦ δυναστείαν. ἔπειθ' ὁ μὲν ὅρκος, ὃν ὀμωμοκὼς δικάζει, συμπαρακολεθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν 12.
γὰρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἁμάρτημα· ἡ δὲ χάρις [71] πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος γεγένηται. ἡ γὰρ ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. δοκεῖμεν δ' ἔμοιγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀμφότερα, καὶ κατορθοῦν, καὶ [72.73] παρακινδυνεύειν, εἰς τὴν πολιτείαν [74] ἐ σωφρονοῦντες.

ὅτι

71. πρὸς ὃν ἐχαρίζετο] id est πρὸς τοῦτον, ᾧ ἐχαρίζετο. *apud eum, in quem collatus fuerit.* beneficio ornatus ignorat auctorem beneficii. REISKE.

72. παρακινδυνεύειν] Vtrum, παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν, an, οὐ σωφρονοῦντες εἰς τὴν πολιτείαν? Prius magis placet, τὴν πολιτείαν εἰς κίνδυνον καθιστάναι. Aretinus: *Videmini mihi et feliciter euasisse, et in periculum venisse, parum consulte.* Melanchtho: *Videmur, ciues, inconsulte tum incidisse in pericula, tum euasisse.* Perionius: *Mihi quidem videmur vtrumque perfecisse, Athenienses, vt et feliciter omnia gereremus, et temp. in certum discrimen satis inconsiderate deduceremus.* Meletus: *Vtrumque mihi videmur esse, Viri Athenienses, et felices, et infelices, dum nostra imprudentia periclitamur de democratia.* WOLFIVS.

73. Locus hic ad bene reddendum paulo est difficilior. Sententia videtur haec esse: nobis eueniet, Athenienses, vt, qua nunc gaudemus fortuna reip. prospera eandem in periculum demus, cautionem et sapientiam insuper habentes. REISKE.

74. οὐ σωφρονοῦντες] Hoc pertinet ad vltimum membrum praecedentis sententiae, *non sapienter agentes:*

15. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προίεσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ, ἐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ' ἐ γεγένηται φορὰ καθ' ἡμᾶς ἑητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ τολμηρῶν, εὐτυχῶμεν· πρότερον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκετὸ δημόσιον,

18. αἱ ῥᾳδίως ἔτω [75.76] κατέλυσαν τὸν δῆμον· ἔχαιρε

Rr 2 γὰρ

et dicitur eodem more, quo καλῶς ποιοῦντες, *iure, merito*, οὐ σωφρονοῦντες, *imprudenter*. MARKLAND.

Lambinus ad vtrumque membrum iſtius ſententiae, tam κατορθοῦν, quam παρακινδυνεύειν, videtur referre: *Mihi porro videmini, Athenienſes, et* conſiliorum incautorum *proſperos euentus habere, et in rep. adminiſtranda omnia fortunae temeritati permittere, nihil conſiderate facientes.* Venetus innominatus ita: *Videmini etenim mihi, Athenienſes, non modeſte admodum in horum vtroque vos habuiſſe, et in Rep. cum proſperitate adminiſtranda, et in eius periculis ſubeundis.* Longe a mente Auctoris. Etruſcus ita: *A me pare, o Athenieſi, che a noi interuengan due coſe contrarie, cioè, che ſiamo felici, e portiamo pericolo di rouinare nell' amminiſtratione della città per noſtro mal gouerno.* TAYLOR.

75. κατέλυσαν] Quid audio? ῥᾳδίως ἔτω κατέλυσαν τὸν δῆμον — ἔπειτα κατέλυσαν? Repone, auctoritate mea, ῥᾳδίως ἔτω κατεκήλησαν τὸν δῆμον. Sequitur enim, ἔχαιρε γὰρ i. e. ὁ δῆμος, κολακευόμενος. Vox iſta κατεκήλησαν, licet a nullo Scriptore Graeco, ex iis, qui exſtant, quantum ſcio, vſurpetur, attamen proba ſit neceſſe eſt. Pollux IV. 6. n. 49. Κολακεύειν, Ὑπερκολακεύειν, Θεραπεύειν — Ὑπάγεσθαι — Ὑποτρέχειν — Κατακηλεῖν, Καταθέλγειν — Θωπεύειν etc. Heſychius item: Κατακηλέμενοι, Καταθελγόμενοι. *Etym.* denique *M.* in v. Κηληθμός. Καὶ Κατεκήλησεν, ἀντὶ τοῦ, κατεπῴδυνε, καὶ κατέθελξεν. TAYLOR.

γὰρ κολακευόμενος· ἔπειτ' αὐτὸν, [77] ἐχ ὃς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν. [78] ἔνιοι δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, οἱ πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν [79] ἀκρί- 21.
τους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι, ἐφ' αἷς ἔμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων, εἴων τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι. ἐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔξετε τοὺς πολιτευομένους; ἀ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς 24.
νῦν ἐπηρμένους; ἀ μέμνησθ', ὅτι ἀδεὶς πώποτε πρότερον ἐπέθετο τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ; Ηδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Αθηναῖοι, [80] ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γρά-

76. κατέλυσαν bene habere demonstrat additum ῥᾳδίως ἔτω. perquam facile factu est, ideoque nil mirandum, si quis alium quempiam deliniat. sed difficile est, ideoque stupendum, tantam ciuitatem a paucis eneruari et euerti, idque tam leui opera. Huius autem rei causa fuit haec, quod populus, adulatoribus obnoxius, ab his se decipi pateretur. κατακηλεῖν bene graecum esse, nemo facile dubitet, neque opus erat auctoritatibus. at hoc in controuersia erat, fueritne Aeschines eo hic vsus. id quod nego. REISKE.

77. ἐχ ὃς ἐφοβεῖτο] ἐχ οἱ ὃς ἐφοβεῖτο. BRODAEVS.

78. ἔνιοι] Mallem, si cum Codd. Ενιοι δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο. MARKLAND.

79. ἀκρίτους] Idem est, quod πρὶν ἀκοῦσαι. Quod si non e scholio irrepsit, ἐμφατικὸς πλεονασμὸς ἂν εἴη. WOLFIVS. ἀκρίτως Bern. TAYLOR.

80. ἀναλογισαίμην. BRODAEVS. Ita WOLFIVS. Et [p. 456. l. penult.] Διελέχθη. IDEM. Ald. ἀναλογησαίμην et διειλέχθη. TAYLOR.

27. γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀ-
ξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. εἰ μὲν γὰρ [81] λέγεις,
ὅθεν τὴν ἀρχὴν τῷ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς
τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυ-
μάζω σε. [82] τῷ γὰρ ταῦτα [83. 84] ἐξεργασθῆναι κα-
30. λῶς, τὸ γεγενῆσθαι τοῦτον [85] αἴτιον, μείζω κατηγορίαν
ἔχει. ἐ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ τείχη, [ἐδὲ
[86] τὰς τάφρους,] ἐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς [87] ἀνε-

 λόντα,

81. λέγεις] Forte, λέξεις, vt mox, ἥξεις. MARKLAND.

82. τῷ γὰρ etc.] Ita: τῷ γὰρ ἐπαίνῳ τῷ ταύτας ἐξ-
ειργάσθαι καλῶς, τὸ γεγενῆσθαι τῆς τέτων χρείας (vel
ἐνδείας) αἴτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει. Tale aliquid
ſenſus videtur poſtulare. *Laus* enim Demoſthenis in
foſſis probe ducendis minor eſt, quam *culpa* eiuſdem,
cuius opera factum eſt, vt foſſis indigeremus. MARK-
LAND.

83. ἐξειργασθῆναι] ἐξειργάσθαι MSS. *Bern.* et *Steph.*
Τὸ γεγενῆσθαι τῦτον αἴτιον Cod. *Bern.* TAYLOR.

84. τῷ γὰρ ἐξεργασθῆναι] breuiter dictum, ſed ita,
vt equidem haud laudem, pro τῷ γὰρ ἐπαίνῳ τῷ ἀπὸ
τῷ ἐξεργ. aut τῆς γὰρ δόξης τῆς ἀπὸ τῷ ἐξεργ. *multo*
maior eſt ignominia — quam laus condita iſta et perfecta
eſſe. aut, ſi magna gloria, iſta condidiſſe, multo ma-
ius eſt probrum, in cauſa fuiſſe, vt iſta conderentur.
REISKE.

85. αἴτιον] Haec enim fieri ſolent, cum iam poten-
tiores hoſtes timerentur. BRODAEVS.

86. poſt τὰς τάφρους videtur ταφρεύσαντα deeſſe. v.
verſu 29. Sed vncis incluſi. REISKE.

87. ἀνελόντα] Alii *excitarit:* alii *diruerit.* Quid ſe-
quemur? Dicam. Nam *Aeſchines*, vbi laudari maxime

debuit, ibi ne intelligitur quidem. Et certe haec Sententia aculeum habet insigniſſimum. *Si muros vallo cinxerit, vel foſſa muniuerit Demoſthenes, vel, potius, vallum et foſſam refecerit: Si, inquam, ad eam rem conficiendam opera eius et induſtria vſa ſit Reſp. noſtra, vtilis quidem ea, ſed leuicula, Gratia. Idcircone autem petet ea praemia, quae conferuntur iis ſolis, qui Remp. bene et ſalutariter adminiſtrant?* Ille eſt Tenor Argumenti. Sit ſane. Sed addit τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Laudibus illis quibuſcunque addit opprobrium maximum, nimirum Ius Sepulchrorum violatum et imminutum. (Nam de *diruendis*, non *excitandis* intelligamus oportet.) Et bene quidem addit et amarulente. Norunt quidem omnes, qui Graecas et antiquas literas tractant, Schema eſſe, quod dicitur παρ' ὑπόνοιαν. Eo *Ariſtophanes* vſus eſt plurimo et falſiſſimo. Verbi gratia; In aditu primae Fabulae occurrit,

Αλλ' ἔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε — καὶ κλεπτίστατον.

Verum faceta haec quidem Scurrilitas Comoediam proprie ſpectat, et in riſu excitando occupatur: vbi autem ea Figura ab Oratoribus frequentatur, adhibetur ad Vehementiam, et Impetum: ad lacerandum, non ad deridendum. Ecce enim, vt *Demoſthenes* conferat ſuae vitae rationem, eamque, quam egit Aduerſarius, pag. 570. Orat. *de Corona*. Ἐδίδασκες γράμματα· ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐέτλεις· ἐγὼ δ' ἐτελούμην. ἐχόρευες· ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. ἐγραμμάτευες· ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον. ἐτριταγωνίσεις· ἐγὼ δὲ ἐθεώρουν. Hucuſque *ſerio* expendit, quid intererat: Verum comparatione elatior factus, et ipſo curſu quaſi incenſus atque inflammatus, iis, quae praecedebant, addit cum quadam δεινότητι — ſcil. ἐξέπιπτες· ἐγὼ δ' ἐσύριττον. Ibi enim pergit quidem in comparando vtriuſque vitae inſtituta, ſed comparationi

praeter

λόντα[88], [89] τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αὐ-

 τεῖν

praeter exſpectationem, vt dicitur, vehementiam quandam adiicit atque amaritudinem. Porro, pag. 559. eiuſdem Orationis, vim et commoditates Philippi confert cum rationibus, cum cunctatione, et ſocordia Athenienſium: Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸς ὢν αὐτοκράτωρ — εἶθ' ὅτοι τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν ἀεί. ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ, ὁ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν (vt mos erat Athenienſium) ἐὰν ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος: Deinde *inopinato* addidit illud amarum, ἐὰν ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων κρινόμενος, ἐὰν γραφὰς φεύγων παρανόμων. Iam vt ea, quae dicta ſunt, ad hunc ipſiſſimum locum accommodemus: Themiſtoclis conſilio factum eſt et periculo, vt ait *Nepos* in vita, vti ii muri exſtruerentur, quibus iam reficiendis praeponitur Demoſthenes: Qui *praecepit* (hominis ipſius verbis vtor) *vt omnes ſerui atque liberi opus facerent, neque vlli loco parcerent, ſiue ſacer eſſet, ſiue profanus, ſiue priuatus, ſiue publicus: et vndique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent.* „*Quo factum eſt, vt Athenienſium muri ex ſacellis „ſepulcriſque conſtarent.*„ Iam, cum neceſſe fuerit, vt, qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abſtinere non potuit, primo quidem loco dixit, περιχαρακώσαντα τὰ τείχη, καὶ τὰς τάφρους, ſed, quod potuit etiam, et quod licebat, ex natura operis, addidit ſeueriſſimum illud et inexſpectatum, τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. TAYLOR.

88. ἀνελόντα] nam cum moenia ducantur, neceſſe ſaepe eſt, id quod vel e Thucydide factum conſtat, vt monumenta diruantur, quo aut ſaxa et ſtelae maceriis condendis farciendiſue adhibeantur, aut in monumentorum loco moenia, quibus monumenta officiunt, exſtruantur. REISKE.

τεῖν, ἀλλ' ἀγαθῆ τινος αἰτίου γεγενημένου τῇ πό-
λει. εἰ δὲ ἤξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆ ψηφίσμα- 33.
τος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγα-
θὸς, καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ
δήμῳ τῷ Αθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ
τὸν κόμπον [90] τῆ ψηφίσματος, ἄψαι τῶν ἔργων. 36.
ἐπίδειξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις. τὰς μὲν γὰρ περὶ τὰς
Αμφισσέας καὶ τὰς Εὐβοέας δωροδοκίας παρα-
λείπω. ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς
αἰτίας ἀνατιθῆς Δημοσθένει, τὰς μὲν ἀγνοοῦντας
ἐξαπατᾷς, τὰς δὲ εἰδότας καὶ αἰσθανομένους ὑβρί- 39.
ζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν δόξαν τὴν
[91] τότων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἴει λανθά-
νειν ἡμᾶς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει περι-
τιθείς. ἥλικον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα τοῦτο, ἐγὼ πει-
ράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. ὁ γὰρ τῶν Περ- 42.
σῶν βασιλεὺς, ὑ πολλῷ πρότερον χρόνῳ πρὸ τῆς
Αλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ασίαν, κατέπεμψε
τῶ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπισ-
τολήν. ἐν ᾗ τά τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως δι-
ελέχθη, καὶ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπισ- 88.
λῇ· ἐγώ,

89. τὸν — πεπολιτευμένων] τῶν ὀρθῶς πεπολιτευ-
μένων δωρεὰς Cod. MS. *H. Steph.* Vide, annon praeſtet! Non poteſt dici, quantum. TAYLOR.

90. τῆ ψηφίσματος] ἐκ τῆ ψηφίσματος. pag. 404. l. 2. MARKLAND.

91. τότων] horum, Athenienſium puta, in iudicio aſſidentium atque circumſtantium. REISKE.

λῆ· ἐγώ, φησιν, ὑμῖν [92] χρυσίον ἐ δώσω. μή με αἰτεῖτε. ἐ γὰρ λήψεσθε· ἔτος μέντοι [93] ὁ αὐτὸς
3. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδύνων, ἐκ αἰτέντων Αθηναίων, αὐτὸς ἑκὼν κατέπεμψε [94] τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν ἐκ ἐδέξατο. ὁ δὲ κομίζων ἦν τὸ χρυσίον καιρὸς, καὶ Φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. τὸ δ' αὐτὸ τῶ-
6. το καὶ τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξειργάζετο. σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα, καὶ τὸ τῆς δυσυχεστάτης συμμαχίας [95] ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων, τὰ δ' ἑβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου ἀπεξέρησας. οὐ δι' ἔνδειαν μὲν
9. χρημάτων, ἕνεκα πέντε ταλάντων, [96] οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν ἐ παρέδοσαν; διὰ ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίε, πάντων [97] Αρκάδων ἐξελήλυθότων, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται; σὺ δὲ πλατεῖς, καὶ ταῖς
12. ἡδοναῖς ταῖς σαυτῦ χορηγεῖς, καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τέτῳ, οἱ δὲ κίνδυ-

92. χρυσίον] Consule *Brodaeum* I. *Miscell.* 36. TAYL.

93. ὁ αὐτὸς] Sententia videtur postulare ὁ μεγάλαυχος. Sed bene habet vulgata, *hic ipse* (id est, vnus et idem) — *ipse* (id est, vltro, sponte sua.) REISKE.

94. τριακόσια] τριάκοντα Cod. *Bern.* TAYLOR.

95. ἐνοχλεῖς] ἐνοχλεῖς ἡμῖν ἀεὶ λέγων. MS. *Stephan.* TAYLOR.

96. οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν] τὴν Καδμείαν, ὡς οἶμαι, ὑπὸ Μακεδόνων κατεχομένην. WOLFIVS.

97. Αρκάδων] L. πάντων τῶν Αρκάδων. MARKLAND.

νοι παρ' ὑμῖν. Ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν
98 αὐτῶν θεωρῆσαι. εἰ γὰρ 99 τολμήσειε Κτησιφῶν
μὲν Δημοσθένην παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, ἔτος 15.
δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν 900. 1 ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν
ἔργων ὧν πεπόνθατε τὸ ἀκρόαμα γίνεται. ὅπου γὰρ
τὸς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθὸς, οἷς πολλὰ καὶ κα-
λὰ σύνισμεν ἔργα, ἂν τὸς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνες λέ-
γωσιν, ἃ φέρομεν· 2 ὅταν ἄνθρωπος, αἰσχύνη 18.
τῆς πόλεως γεγονὼς, ἑαυτὸν 3 ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν
τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκέων; ἀπὸ μὲν οὖν τῆς
ἀναισχύντε πραγματείας, ἐὰν σωφρονῆς, 4 ἀπο-
σήσῃ· ποίησαι δὲ, ὦ Κτησιφῶν, διὰ σαυτοῦ τὴν ἀ-
πολογίαν. ἃ γὰρ δήπε τῦτό γε σκήψῃ, ὡς ἃ δυ- 21.
νατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι,
εἰ πρώην μέν ποθ' ὑπέμειναν πρεσβευτὴς ὡς Κλεο-
πάτραν, τὴν Φιλίππε θυγατέρα, χειροτονῆσθαι,

συν-

98. αὐτῶν] Demosthenis et Ctesiphontis. REISKE.

99. τολμήσειε] Malim τολμήσει. REISKE.

900. ἐγκωμιάσει] F. ἐγκωμιάσειε, vt τολμήσειε. MARKLAND.

1. ἐγκωμιάσει] malim ἐγκωμιάζειν. REISKE.

2. ὅταν δὲ] F. delendum δὲ, nisi supra legatur — γίνεται, ὅπε καὶ τὸς etc. MARKLAND. ὅταν δὴ ἄνθρωπος *Bern.* TAYLOR.

3. post ἐγκωμιάζῃ videtur οἴσομεν vel ἀνεξόμεθα deesse, *num feremus?* cum interrogatione indignantis et infitiantis. alias constructio labat. tum incipit noua sententia. *ecquis haec auribus aequis accipiat?* REISKE.

4. ἀποσήσῃ] ἀφίσασο *Bern.* TAYLOR.

5 συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τῶ Μολοττῶν βασι-
24. λέως Αλεξάνδρε τελευτῇ, νυνὶ δὲ ἐφήσεις δύνασθαι
λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθοῦσαν
δύνασαι παραμυθεῖσθαι, γράψας δὲ μισθῶ ψήφι-
σμα ἐκ ἀπολογήσῃ; ἢ τοιοῦτός ἐστιν ὃν γέγρα-
27. φας ςεφανοῦσθαι, οἷος μὴ γινώσκεσθαι ὑπὸ τῶν εὖ
πεπονθότων, ἂν μή [6] τις σοι [7] συνείπῃ; ἐπερώτη-
σον δὴ τὸς δικαςὰς, εἰ ἐγίνωσκον Χαβρίαν, καὶ
Ιφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ' αὐτῶν,
διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδοσαν, καὶ τὰς εἰκόνας
30. ἔςησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινοῦνται, ὅτι
Χαβρίᾳ μὲν, διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ιφι-
κράτει δὲ, ὅτι [8] μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε,
Τιμο-

5. συναχθεσθησόμενος] συναχθησόμενος. Cod. MS. *Mead.* TAYLOR.

6. τις] Opinor, ἂν μὴ αὐτὸς, ex ſenſu et ſuperioribus. MARKLAND.

7. συνείποι] συνείπῃ dedit *H. Stephanus.* TAYLOR.

8. μοῖραν] [Vulgo.] F. μόραν. Aemilius Probus: *Hoc exercitu* moram *Lacedaemoniorum intercepit,* (Forte, *interfecit*) *quod ipſum maxime tota celebratum eſt Graecia.* Heſychius: Μόρα, μέρη τινά. καὶ μέρη τοῦ ςρατοῦ, ἢ τάγμα. Παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις οἱ Πατρίλοχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες. Vide *Xenophontem* in *Republica Laconica*, vel *Suidam* in v. Μορῶν. Aretinus: *Iphicrati, quod cohortem Lacedaemoniorum peremit.* Melanchtho: *quia exercitum Lacedaemoniorum vicerit.* Meletus: *Iphicrati, quod partem exercitus Lacedaemoniorum interfecerit.* Eſt et in Ariſtocratea, Ιφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε. WOLFIVS.

De hac Lectione, atque de hoc negocio, diſputat

Τιμοθέῳ δὲ, διὰ τὸν περίπλεν τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, [9] ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργα πέπρακται. [10] Δημοσθένει δ', ἐάν τις ἐρω- 33.
τᾷ, διὰ τί ἐδώσελε, φήσελε· ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλὸς, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. καὶ πότερον τοῦτον [11] τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτὸς ἀτιμώσετε, καὶ τὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας; ἐς νομίζεθ' ἱερᾶν σχετλιάζοντας, εἰ ἕτος τεφανωθήσεται. καὶ γὰρ ἂν 36.
εἴη δεινὸν, ὦ Αθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν [12] ξύλα, καὶ τὸς λίθος, καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ἐάν [13] τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ, ὑπερορίζομεν, καὶ ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τε-

το πρά-

bene multa *Stephanus Thes. L. Gr.* T. II. col. 844. 845. Et praestantissimus Criticus, *Hemsterhusius* ad *Lucian. Timon.* §. 50. fin. *μόραν* legitur in *Bern.* TAYLOR.

9. ὧν] F. ὅτι. MARKLAND.

10. Δημοσθένει] Δημοσθένει δ' ἀντερῶ, διὰ τί δώσετε; MS. *Steph.* TAYLOR.

11. post τιμήσετε, aut excidit, aut certe subaudiendum est, *ἐὰν τιμήσητε. et Demosthenem cum honorabitis, cumne magis honorabitis, an vos dedecorabitis?* vel idem est, ac si dixisset, ἢ οἴεσθε ὑμᾶς μὲν αὐτὸν τιμᾶν, αὐτὸς δὲ ὑμᾶς ἐν ταυτῷ ἀτιμάζειν? REISKE.

12. ξύλα etc.] Vid. *Brod.* V. *Miscell.* 12. qui memorabilem hanc particulam Iurisprudentiae Atticae illustrat. Et nos quoque attigimus in *Elementis Iuris Ciuilis*, pag. 116. TAYLOR.

13. τινα] *si quem, dum forte fortuna decidant, interimunt.* BRODAEVS. εἴ τῳ ἐμπεσόντα MS. *Steph.* ἐάν τῳ ἐμπεσόντα Codd. *Coisl.* et *Reg.* 1. 2. *Aldus* mendosissime, ἐάν τις ἐμπεσόντα. Pro quo *Bern.* τινα habet, cum *Wolfio.* TAYLOR.

39. το πράξασαν χωρὶς τᾶ σώματος θάπτομεν· Δημοσθένην δὲ, ὦ Αθηναῖοι, τὸν γράψαντα μὲν τὴν [14] πανυσάτην ἔξοδον, προδόντα δὲ τὲς στρατιώτας, τᾶτον ὑμεῖς τιμήσετε; ἐκεῖν ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δὲ οἱ ζῶντες γίνονται, 42. ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν. τὸ δὲ μέγιστον, ἐὰν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι, πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὲς τὸν βίον ποιεῖσθαι, [15] τί κρινεῖτε. εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι ἐχ αἱ παλαῖσραι, ἀδὲ 89. 1. τὰ διδασκαλεῖα, ἀδ' ἡ μεσικὴ μόνον παιδεύει τὲς νεωτέρες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια [16.17] κηρύγμα-

14. πανυσάτην ἔξοδον] In qua fusus est ac deletus a Philippo Athenienfium et Thebanorum exercitus. BRODAEVS.

15. κρινεῖτε] [vt *Ald.* habet, et *Mead.*] F. τί ἀποκρινεῖσθε; Et [l. 14.] εὐνοίας. Et [pag. 460. l. 1.] τοῖς νῦν μὲν ἐ παρᾶσι. Ordo verborum hic est, φέρετε τὴν ψῆφον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν ἐ παροῦσι etc. WOLFIVS. Τοῖς μὲν νῦν *Ald.* TAYLOR.

16. κηρύγματα] Haec vox procul dubio deprauata est. Exempla enim, quae sequuntur, huic non conueniunt. Forte, τὰ δημόσια παραδείγματα. Sic πολιτικὰ παραδείγματα, Orat. *adu. Timarch.* p. 39. l. 11. Hoc verum arbitror, (vide quae praecedunt, πρὸς ποῖον παράδειγμα etc.) et errorem Scribae esse, conii-cientis oculos in vocem subsequentem, κηρύττεται. Demosth. π. Παραπρεσβ. pag. 193. Καὶ τίς — τᾶτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐτὸν παρασχεῖν ἐθελήσει; MARKLAND.

17. Voc. κηρύγματα cur Marklando displiceat, nil

ρύγματα. κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στε-
φανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ 3.
εὐνοίας, ἄνθρωπος [18.19] ἀσχήμων *ἐν τῷ βίῳ, καὶ
βδελυρός; ὁ δέ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη.
δίκην τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς, ὥσπερ
Κτησιφῶν; οἱ δέ γε ἄλλοι πεπαίδευνται. τἀναν-
τία τις ψηφισάμενος τῶν καλῶν καὶ δικαίων, [20] ἐπ-
ανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν υἱόν; ὁ δέ γε εἰκό- 6.
τως ἐπείθετο· ἀλλὰ τὸ νεθετεῖν ἐνταῦθα ἐνο-
χλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. ὡς οὖν μὴ μόνον κρί-
νοντες, ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, ἔτω τὴν ψῆφον φέ-
ρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν ἐ παρεῦσι τῶν 9.
πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. εὖ
γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἡ πόλις εἶ-
ναι,

equidem cauſae video. Negat exempla ſubiecta huic vocabulo conuenire. Ego vero aio bene omnia conuenire, quoad intelligo. nam in omnibus iudiciis ſententia iudicum, quaecunque eſſet, praeconis voce promulgabatur. Quod etſi ſecus eſſet, nihilo tamen minus dictio bene haberet. Damnatio rei abſolutioue, quia loco publico et nomine populi fit, recte videtur κήρυγμα δημόσιον appellari. quicquid enim ad omnes dimanat, omnibus innoteſcit, id eſt κήρυγμα. REISKE.

18. ἀσχήμων ὢν] *Reg.* I. εὐσχημόνων. F. legendum ἀσχημόνων. TAYLOR.

19. ἀσχήμων ὢν rurſus recte habet. non reſpexit Taylor ad proximum καὶ βδελυρὸς. quod ſtare non poſſit ab ὢν deſtitutum. REISKE.

20. ante voc. ἐπανελθὼν videtur ἄτιμος deeſſe. eo, quod a iudicio domum rediit capite minutus, infamia notatus, iure fori frequentandi mulctatus. REISKE.

ναι, ὁποῖός τις ἂν ἦ ὁ κηρυττόμενος. [21] ἔστι δὲ ὄνειδος, μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ τε Δημο-
12. σθένους ἀνανδρίᾳ προστεκασθῆναι. πῶς ἔν ἄν τις τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; ἐὰν τὲς προκαταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἤθεσι, φυλάξησθε. ἡ γὰρ εὔνοια, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖ-
15. ται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖσον ἀπέχοντες. ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα ξενικῶν σεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ελλησιν ἐπιθυμῆντα, [22] ἐπανάγειν [22b] αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων

21. ἔστι] F. ἔσαι, vt δόξει. MARKLAND.

22. Locus intricatus, et haud scio, an corruptus. Quid si ita legas et ordines? κελεύετε αὐτὸν ἐπανάγειν, καὶ ποιεῖσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων Sin genitiuum retinere placet, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ τῶν κηρυγμάτων, ὁ νόμος κελεύει, ποιεῖσθαι εἰς βίον etc. Aretinus: *Probationes verborum ex vita et moribus eius exigatis.* Melanchtho: *Vocate eum in iudicium, vt scriptum de se factum, re et factis confirmet, sicut leges iubent.* Perionius: *Facite, vt eius etiam oratio, quemadmodum praescripto legis praeconia, ex vita moribusque spectetur.* Meletus: *Hunc referre se iubete ad vitam fide dignam et ad mores modestos, et verba confirmare, quemadmodum lex renunciationis praecipit.* WOLFIVS.

Ita *Ald.* ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε, καὶ τῶν λόγων ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. Ita

Stephanus: *ἐπαναγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον (ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι) εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα.* Nisi quod Typothetae incuria *κτημάτων* pro *κηρυγμάτων* expresserit. Si sit Incuria, et *Stephanus* non ex suis Codd. extraxerit. Exstat enim in *Bern.* qui aliquando cum *Stephanicis* conspirat. TAYLOR.

Επαναγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων etc. MARKLAND.

22 b. Non ex errore operarum, sed ex praescripto Stephani, legitur in eius editione *κτημάτων*, pro *κηρυγμάτων*, quae vera est lectio, meritoque a Wolfio retenta. Quod Bernardi liber Stephano suffragatur, id nihili est. Quod saepe dico, notulae illae codici Bernardi adscriptae, non lectiones sunt e bonis libris vetustis ductae, sed merae coniecturae, seu Scaligeri, cuius dicuntur esse, seu cuiuscunque alius. Bernardus, seu quicunque alius illum codicem notulis distinxit, aut ex ipsa Stephani editione hoc *κτημάτων* transsumsit: (in quo ni fallor, liquet illas notulas Bernardino codici post editum a Stephano corpus oratorum graecorum demum adscriptas esse:) aut Stephanus et Scaliger (si is est auctor illarum notularum) ex vno communi fonte hauserunt, e praelectionibus siue Turnebi, siue Dorati. Quod si ita est, ambo aliena sibi arrogarunt. quod vereor ne nimis saepe factum sit. De Stephani quidem, neque Scaligeri minus, vanitate, arrogantia, erga alios inuidentia, et aemulatione, obtrectandi libidine, et furtiua cupiditate laudes alienas in se deriuandi satis inter omnes constat; vt a vero haud abhorreat, eos ambos ex magistrorum adeo agris nonnunquam praedas egisse. Sed esto hac de re statuendi suum cuique arbitrium. Ad rem redeo. *παραδιόρθωσις*

λόγων τὰς βεβαιώσεις, (* ὡς περὶ τῶν κηρυγμά-
18. των ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι) εἰς βίον ἀξιόχρεων,
καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖ-
ται, μὴ βεβαιῶτε αὐτῷ τὰς ἐπαίνους, καὶ τῆς δη-
μοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἤδη διαφευγέσης ὑμᾶς.
ἢ οὐ δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον
21. καὶ ὁ δῆμος παροράται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσ-
βεῖαι ἀφικνῶνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, [23] ἃ παρὰ
τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρὰ τῶν πρω-
τευόν-

σις illa est, siue Stephani, siue cuiuscunque tandem, quae *κτημάτων* pro *κηρυγμάτων* sufficit. Nihil ego aliud in lectione Aldinae mutaui, praeterquam *ὥσπερ*. Hoc primum in duo vocabula *ὡς περὶ* dispescui, deinde in alium locum transposui, vt videre est. quo haec emergat sententia, quam intendisse atque reliquisse videtur orator. *Iubete eum, verborum quoque suorum euictiones referre ad vitam illa verborum magnificentia dignam, vt de praeconiis fieri vult lex.* h. e. imperate ei, vt demonstret, vitam a se actam respondere grauitati, et splendori orationis suae, vel iactantiae potius, veraque illa omnia esse, quae de se praedicet. quemadmodum, si quis seruum aut domum, villam, aliudue quid, per vocem praeconis vendat, lex ei iniungit, vt emtori veritatem eorum omnium, quae praeco venditoris loco atque nomine praedicauerit atque spoponderit, praestet atque euictam det; sin minus, emtio rescindatur. REISKE.

23. ἃ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων [non περὶ, vt *Ald.*] Et [p. 461. l. 5.] ὥσπερ καταγεγηρακώς, pro παραγεγηρακώς. WOLFIVS.

τευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; [24] καὶ ἐφ' οἷς ἔξιν ἐκ τῶν νόμων ζημίαν θάνατος, ταῦτα τινὲς ἐκ ἐξαρνῆνται πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ 24. δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις παραναγινώσκεσιν, καὶ παρακελεύονται ὑμῖν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αἰτοῦσι δωρεὰς, ὡς σωτῆρες τῆς πό- 27. λεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων, ὥσπερ [24b] παραγεγηρακὼς, ἢ παρανοίας ἑαλωκὼς, αὐτὸ μόνον τὔνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις παρακεχώρηκεν; ἔπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ 30. βελευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων, [25] τὰ περιόν-

24. καὶ ἐφ' οἷς] Aliter, ac distinxit, *Wolfius* vertit. In hoc vero culpandus, non in illo. TAYLOR.

24b. παραγεγηρακὼς bene habet. *prae senio ad delirium seu desipientiam delapsus.* παρὰ in eiusmodi compositione discessum a natura et a recto significat. παραγηράσκειν est ita senescere, vel eo vsque senectutem extrahere, donec a statu naturae humanae descisças, quae natura res quasque, quas effert, veras, rectas, decoras, praeclaras, salutares, finique suo consentaneas effert. γῆρας aliquod est decorum, venustum, amabile, gerenti ipsi haud graue, neque aliis molestum, prorsus homine dignum. hoc agere est γηράσκειν. sed παραγηράσκειν est senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod huius loci sententia postulat. καταγηράσκειν autem est, senectutem degere, h. e. agere, obire et absoluere, quod a loci sententia est alienum. REISKE.

25. τὰ περιόντα νειμάμενοι] Vtrum, πρὸς ἑαυτὸς,

περιόντα νεμάμενοι. ὅτι δ' ἐ λῃρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεωρήσατε. ἐγένετό τις· ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως· ἐνταῦθ'
33. ἀνὴρ ἰδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν [26] μόνον εἰς Σάμον [27] ἐγχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείᾳ πάγῳ βελῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτὲ εἰσηγγέλθη, καὶ
36. [28] ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετ-

ἢ τοῖς πένησι? Aretinus: *Tanquam reliquiis reip. diuiſis.* Melanchtho: *Diſceditis e concionibus, non tanquam ex deliberatione, ſed tanquam ex diuiſione reliquiarum fiſci.* Perionius: *Ex concionibus diſceditis, non conſiliis captis, ſed tanquam ea, quae ex collatis pecuniis reſtant, diſtribueritis.* Meletus: *Vt ii, qui reliquias conuiuiorum communium inter ſe partiuntur.* Τὰ Περιόντα, εἴτε χρήματα, εἴτε ποτὰ καὶ βρωτά. Pendet hoc a conſuetudine veterum conuiuiorum, cum de ſymbolis edebant, et videtur alludere ad theatralis pecuniae diſtributionem. WOLFIVS.

26. *μόνος*] F. *μόνον.* TAYLOR.

27. *ἐγχειρήσας*] *ἐπιχειρήσας Bern.* et proxime *τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ* habet. TAYLOR.

28. *ἴσαι αἱ ψῆφοι*] Harpocr. in v. Ἰσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην μέν ποτε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος μετέπεσεν (γρ. ὑπερέπεσεν in Cod. *Cantab.* et ita habet *Suidas*, et *Photius* MS.) ὑπερῴρισο ἂν, καὶ ἀπέθανεν. Corrige ἢ ἀπέθανεν. Is erat Leocrates, vt monet *Scholiaſtes Aeſchinis*, et nos monuimus ad *Lycurgi* Orationem de ea ipſiſſima re habitam. In *Photio*

ἐπεσεν, ὑπερώρις᾽ ἂν, ἢ ἀπέθανεν. ἀντιθῶμεν δὴ τὸ νῦν γινόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἁπάντων τῶν κακῶν [29] αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδε τάξιν, ἀπέδρα δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως· ἔτος στεφανῶσθαι ἀξιοῖ, καὶ κηρύττεσθαι οἴεται δεῖν. ἐκ ἀποπέμψεσθε τὸν 39. ἄνθρωπον, ὡς κοινὴν τῶν Ελλήνων συμφοράν, [30] ἢ συλλαβόντες, ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ᾽ [31] ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, [32] τιμωρήσεσθε;

legitur hoc modo: Ισαι ψῆφοι. Τὸν νόμον τῷ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορέμενον ἐὰν ἴσων τύχῃ ψήφων. Επὶ τῶν παρ᾽ ὀλίγον ἐν τοῖς δικασηρίοις ἁλισκομένων. ἀναλύονται (corrige ἀπολύονται) γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ (lege ἀπὸ) τῶν δικαζομένων, καὶ (l. ἂν) ἴσαι γένωνται ψῆφοι. Εν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλέμενος. Αἰσχίνης etc. Haec produxi, vt offenderem, quaenam sit Sors et Ratio veterum Lexicorum. Confuta enim et confarcinata est haec Glossa ex tribus diuersis, voces (Ισαι ψῆφοι) enarrantibus: sc.

Τὸν νόμον (vel κατὰ τὸν νόμον) τῷ ἀπολύεσθαι — ψήφων.

Επὶ τῶν παρ᾽ ὀλίγον — ψῆφοι.

Εν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλέμενος.

TAYLOR.

29. Locum hunc si legas minus attentus, nil ei videtur inesse vitii, morem autem oratorum atticorum si teneas, atque recorderis, praemisso ὃς subiungendi ἔτος, facile venias in suspicionem, post αἴτιος h. l. deesse ὃς. REISKE.

30. ἢ συλλ.] F. ἃ συλλαβόντες κ. τ. λ. MARKLAND.

31. ὀνομάτων] γρ. ἐπ᾽ ὀνόματι δὲ πολιτείας κ. τ. λ. *Bern.* TAYLOR.

32. τιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε praecedit, sumendum. BRODAEVS.

σθε, καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον φέ-
42. ρετε; ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι, καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι. διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων περὶ τὰς νῦν καιρούς. δόξετε δὲ, ἐὰν μὲν
90. 1. τοῦτον σεφανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν κοινὴν εἰρήνην· ἐὰν δὲ τἀναντίον τούτῳ πράξητε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν. μὴ οὖν
3. ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως, βουλεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε, ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε, καὶ
μὴ μόνον τοῖς 33. 34 ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς 35 ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσασθε, τίνες
6. ὑμῶν εἰσιν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. πότερον οἱ συγκυνηγέται, ἢ οἱ συγγυμναζαὶ αὐτῷ, ὅτ' ἦν ἐν

33. *ὠσὶν*] *σώμασιν* Cod. *Mead.* Ego sane et *τοῖς ὠσὶν*, et *τοῖς σώμασιν* iuxta intelligo. Id est, neutrum intelligo. Et perinde hanc locutionem quoque, scil. *βουλεύσασθε τίνες εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει.* Certe haec parum sunt sincera. TAYLOR.

34. *ὠσὶν* bene habet, cohaerens, non cum *διαβλέψαντες*, sed cum *βουλεύσασθε*, cum quo etiam *ἀποβλέψαντες* versu 10. cohaeret. REISKE.

35. *ὄμμασι διαβλέψαντες*] malim *ὄμμασιν ἀ διαβλ.* ob insequens *ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζ. non per vos ipsos solummodo circumferentes oculos. sed etiam* — non auribus modo, sed oculis quoque in consilium adhibitis deliberate, neque vosmet solummodo intuemini, sed etiam Demosthenis insolentiam. REISKE.

ἡλικίας; ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον, ἐχ ὗς ἀγρίας κυνηγετῶν, ἐδὲ τῆς τε σώματος εὐεξίας ἐπιμελέμενος διατετέλεκεν, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας 9. ἐπὶ τὰς τὰς ἐσίας κεκτημένας διαγεγένηται. ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν [36] ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τῶν Φιλίππε, ἀποστῆσαι δὲ Ακαρνᾶνας, ἐκπλῆξαι δὲ Θηβαίες δημηγορήσας. οἴεται γὰρ ὑμᾶς εἰς 12. τοσῦ-

36. ἀποβλέψαντες] F. ἀποβλέψατε. Nisi placeat ὑπερβατὸν, aut ἀναντιπόδοτον, aut ἀποστώπησις, sc. τῦτον ἀπολύσετε. Aretinus: *Vanam insuper eius arrogantiam intelligatis.* Melanchtho: *Considerabitis etiam eius iactantiam, quando dicet.* WOLFIVS.

ἀποβλέψατε *Bern.* Sed non est necesse ea Correctione, aut *Wolfii* Figuris, vti. Iuxta monitum Cl. Viri *Ier. Marklandi*, vocibus [οἴεται γὰρ — ἐν τῇ πόλει, 462. penult. — 463. 1.] parenthesi inclusis, et deleta interrogatione post vocem δημηγορήσας, ita procedet Oratio, scil. Αλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ — ὅταν — παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν κ. τ. λ. Adcommode quidem vertebat olim *Lambinus*, Interpres diffusus quidem, sed non inelegans: *Sed vos iactantiam hominis arrogantiamque spectantes, quum dicet se Byzantium sua legatione Philippo ademisse, Acarnanas ad defectionem perpulisse, Thebanos concionibus suis perterrefecisse (vos enim vsque adeo stultos et credulos esse existimat, vt haec crediturі sitis, proinde quasi suadelam in vrbe vestra, non sycophantam alatis) quum denique in extrema iam orationis parte, praedarum suarum ac pecuniarum captarum socios sibi aduocabit, fingite vos intueri*, etc. Eam rationem etiam secutus in vertendo, et necessaria ista distinctione vsus, optimus et diligentissimus Interpres Etruscus. TAYLOR.

τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι, ὥσπερ παιδὰ τρέφοντας, ἀλλ' ἐ συκοφάντην ἄνδρωπον, ἐν τῇ πολει. ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τῶ λόγω συνηγόρες τὲς κοινωνὲς τῶν
15. δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τὸ βήματος, οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένες πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν, τὲς τῆς πόλεως εὐεργέτας· Σόλωνα μὲν, τὸν καλ-
18. λίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τὲς Δημοσθένες λόγες περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· Ἀριστείδην δὲ, τὸν τὲς Φό-
21. ρες τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, ὃ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, καὶ ἐρωτῶντα, εἰ ἐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀριθμιον τὸν Ζελείτην, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων
24. χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, παρ' ἐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἁπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχεσιν, ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ
27. κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα, καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον, χρυσῷ στεφάνῳ μέλλετε στεφανοῦν· Θεμιστοκλέα δὲ,

καὶ

37. δωροδοκημάτων] δωρημάτων MS. *Mead.* TAYL.

38. κομίσαντα] Addit idem Codex, εἰς τὴν Ἑλλάδα. TAYLOR.

καὶ τὰς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τὰς ἐν
Πλαταιαῖς καὶ αὐτὰς τὰς τάφους τῶν προγόνων ἃς
ἂν οἴεσθε ἀναξενάξαι, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁ- 30.
μολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράξαι σεφανωθήσεται;
ἐγὼ μὲν ἔν, [39] ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετὴ, καὶ
Σύνεσις, καὶ Παιδεία, ἧ διαγινώσκομεν τὰ καλὰ
καὶ τὰ αἰσχρὰ, [40. 941] βεβοήθηκα, καὶ εἴρηκα. καὶ
εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως τῶ ἀδικήματος κατηγόρη- 33.
κα, εἶπον ὡς ἐβλόμην· εἰ δὲ ἐνδεεσέρως, ὡς ἐδυ-
νάμην. ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, καὶ ἐκ
τῶν παραλελειμμένων, αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμ-
φέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

39. ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε etc.] Vid. *Brodaeum* VI. *Miscell.* 18. TAYLOR.

40. βεβοήθηκα] *Dinarchus* adu. Demosthenem, Ἐγὼ μὲν ἔν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τὸμὸν τῆς κατηγορίας ἥκει, βεβοήθηκα. Aeschines κατὰ Τιμάρχ. Ἐν τι τῶν αἰσχίσων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἐμαυτῷ. BRODAEVS.

941. βεβοήθηκα] malim βεβόηκα. Idem est βεβόηκα καὶ εἴρηκα, atque μετὰ βοῆς εἴρηκα. quae dicenda habebam, magna et clara voce dixi. Vulgata si obtinebit, aut addendum erit ὑμῖν, aut certe subaudiendum. REISKE.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΑΣ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὅτι Αἰσχίνης, μὴ ἑλὼν Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, ἃ κατηγόρει, μηδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μεταλαβὼν, τὴν ἀτιμίαν ἐ φέρων, τὰς μὲν Αθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ρόδον μετῴκησεν, παντί που γνώριμον. ἐκεῖ τοίνυν ταυταὶ τὰς ἐπιστολὰς σχεδὸν ἁπάσας γράψας, πῇ μὲν τοῖς Φίλοις τάς τε ἀποδημίας, καὶ τἄλλα τὰ καθ' αὑτὸν, ἐδήλωσε· πῇ δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπιχαιρεκακίαν ἠμύνατο· πῇ δὲ τοῖς Αθηναίοις ὑπερ ἑαυτῦ, ὡς μηδὲν ἐξαμαρτόντος, ἀπολογέμενος, καὶ συμβελεύων γνωσιμαχεῖν, καθόδου τυχεῖν ἐφίεται.

Habes, mi lector, EPISTOLAS AESCHINIS, iure optimo subiunctas isti Controuersiae, quae Exsilium comparauit Auctori, atque his Literis originem praebuit et argumentum. Quo etiam factum est, vt totum, quod scripsit *Aeschines*, atque aetatem tulit, in vno hoc Volumine concluderetur.

Has Epistolas primus typis suis Graece descripsit *Aldus*, Venetiis, Anno 1499. vna cum multorum aliorum Rhetorum, Philosophorum, Sophistarumque Epistolis. Recudebantur deinde saepenumero, scil. *Lovanii*, in Officina Rutgeri Rescii, deinde *Parisiis*, per Wechelum, atque alibi saepiuscule. Primus eas Latinas fecit *Petrus* NANNIVS *Alcmarianus*, post eum *Renatus* GVILLONIVS *Vindocinensis*. Quorum hic notulas quasdam adspergebat, non quidem ineruditas, neque tamen satis dignas, vt prelo iterum a me committerentur. Lector enim meus visis semel iis, quas excerpsi (vtilioribus sane, et melioris notae) non aegre feret se cariturum iis, quas praetermisi. Sunt tamen praeterea et aliae Interpretationes praeter *Wolfianam:* sed quarum pleraeque mihi nomine tantum innotuerunt; veluti ea, quam concinnauit *Ioannes* CASELIVS *Rostochiensis;* Alia porro Scriptoris Locique incerti; vt omittam eam, quam ARETINVS dedit, vnius solummodo Epistolae, in bibliothecarum latebris, vt credo, delitescentem, nec, quod sciam, typis publice expressam. His addam XIImam Epistolam Latinitate donatam ab Anonymo, et vulgatam Ven. ab Hieron. Scoto, A. 1545. vna cum *Aeschinis* Orationibus, et *Demosthenis* quibusdam.

Harum

Harum in Recenſione adiutus ſum Cod. MSto, bono ſane, licet non admodum vetuſto, quem poſſidebat olim RICHARDVS MEAD, nunc autem ANTON. ASKEW, M.DD. vterque literarum laude nobilitatus. Eius praeſtantiam vtilitatemque aliquoties deprehendet Lector in Notis, quae ſequuntur.

Lectae ſunt Epiſtolae *Aeſchinis* a *Photio*, qui in Cod. LXI. eas honeſtiſſimo hoc praeconio ornauit; Τρεῖς μόνας αὐτῷ φασι γνησίας εἶναι [Λόγας] καὶ Θ. Ἐπιστολάς. Διὸ τὰς μὲν Λόγας αὐτῷ τινες χαρίτας ὠνόμαζον, διά τε τὸ χάριεν τῷ λόγῳ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χαρίτων. μέσας δὲ τὰς Ἐπιστολάς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μουσῶν. De *numero* harum Epiſtolarum *Photius* quoque perhibet teſtimonium idem in Cod. CCLXIV. Hodie habemus Triada quidem Orationum, Epiſtolas vero DVODENAS.

Quaenam ſint igitur abiudicandae, ſi quaeras, ſiue tanto Auctore indignae; ſiue nota aliqua inuſtae, quae nouitatem arguere poſſit, hoc ex me, inquam, ſi quaeras, aio, praedico, confirmo et pronuncio, omnis XII. proſcribendas protinus et eliminandas eſſe.

Probe ſcio rem eſſe omnium difficillimam, diſputare de his fallaciis, quae ab Aliorum aut Fraude, aut nimio Ocio profectae, Aetati noſtrae obtruduntur: Noui, quam lubrico in loco verſetur ille, qui id elaborat, vt alium de genere Orationis, de charactere dicendi, de verborum ſententiarumque luminibus, ea perſentiſcere adducat, quae ipſe ſecum experiatur; ſibi licet non ſolum perſuadeat, verum etiam medullitus concipiat, penitusque, et totus ad eum ſenſum ſententiamque componatur. Non quod, cum de Stylo Au-

lo Auctoris, de ſcribendi meditandique genere, de ſententiarum pondere et grauitate, de colore Orationis, ceterisque id genus diſputes, leuiſſimam eam confirmandi rationem eſſe crediderim, aut potius non in ea vim ineſſe maximam: verum cum de iis in publicum differas, ea diſputatio auditores poſtulat (id quod non ſemper fieri ſolet) eodem literarum genere excultos, ad iſtiusmodi ſtudia et criſin, auribus, ſenſu et iudicio conformatos, vſu denique exercitatos, atque eo demum ocio abundantis, quo ipſe frueris, qui iſtos Auctores a teneris vnguiculis edidiciſti, atque in iis quaſi expendendis fuiſſes innutritus.

Quanquam iſtius generis multa fortaſſe adferri potuiſſent; atque iure contenderem, me ingenium *Aeſchinis*, et ſonitum, vim et vehementiam, hic in ipſo *Aeſchine* deſiderare, veruntamen *populari* potius oratione agere maluerim, atque iis argumentis vti, (neque ſane iis deſtituor) quae nemo profiteatur, aut reclamet, ſe *ſentire* non poſſe.

Nemo hodie in Re Literaria reliquus eſt, qui *Demoſthenis Epiſtolas* confictas, atque iſti nomini temere adſutas eſſe non crediderit: Adeo nunquam de ea re vel minima exſtiterit Dubitatio. Eas tamen tam preſſo pede ſequitur homo noſter, vt planum lecturo fieri poſſit, has certe exaratas nunquam fuiſſe, ni illae antea exſtitiſſent. Verbi gratia: Quae ille *Pſeudo-Demoſthenes* de Lycurgi liberis conſcripſit, hic *Pſeudo-Aeſchines* excipit, citat, atque eo argumento cum Ciuibus ſuis in poſtrema Epiſtola agit. Theramenem Ille, Melanopum Hic, excitauit obtrectatores, qui ſimilem ludum luderent, atque vtrumque exſulem et abſentem conuiciis domi lacerarent. Adeo *Pecus* illud Scriptorum

rum ſemper fuit Μιμητικὸν: neque ex iſto grege quisquam vnquam exortus fuerit, qui ſciret, quid ſit illud, quod dicitur feliciter et ſolerter excogitare. Simulatus igitur Aeſchines, licet ingenio, ſermonis elegantia, et nitore orationis longe ſuperet infelicem illum Simium, qui *Demoſthenem* imitari voluit, (et mediocrem ſane Scriptorem neceſſe eſt eum fuiſſe, qui illum non exſuperet) eo tamen aetate ſit poſterior neceſſe eſt, quem ſaepenumero exſcribit, et ad quem adludit, cuius denique teſtimonio atque arte vtitur ſaepiſſime.

In Epiſtola vltima, pag. 747. dicitur Aeſchines ſecum matrem grandaeuam in exſilium duxiſſe, ſc. quae annum iam agebat 73. Bene eſt. Aeſchines ipſe ea erat aetate, cum hae res geri, atque hae Epiſtolae exarari, putantur. De aetate Aeſchinis plura in eius vita. Adhuc tamen de Matre. Si quis enim calculum meum aliorumque de Aeſchinis natalibus non admittere velit, audiat tamen *Aeſchinem* in Epiſtolis, eidem *Aeſchini* in Orationibus aduerſantem. Mater Aeſchinis Olymp. CXIV. annum agebat 73. (Epiſt. XII. pag. 747.) Nam ea tempeſtate hae literae erant conſignatae, mortuo nempe Alexandro. Attamen Mater Aeſchinis Olymp. XCIII, oppreſſa a XXX. Viris vrbe, vna cum marito Corinthum aufugit (Orat. π. Παραπρ. pag. 292.). Ab exeunte Olympiade XCIII. ad ineuntem CXIV. Anni ſunt LXXX. Quibus ſi adieceris XX. nubilem nempe aetatem, non niſi centeſimum annum agere poterat ea Mulier, ipſius Aeſchinis calculo, quae ab Epiſtolarum ſcriptore annos nata eſſe dicitur ſolummodo *ſeptuaginta*, et quod excurrit.

Poſt Matrem ſequitur Diſputatio de Liberis. Nam et hic quoque infelix ille Sorex ſuo ſe indicio prodidit.

Ait

Ait Scriptor, se tris paruulos liberos secum quoque abduxisse, qui per aetatem grande istud infortunium exsilii sentire non poterant. Argumentum sane aptum ad animos eorum commouendos, ad quos scribit, sed quo ipse *Aeschines* vti non potuit. Eos vtique liberos, *duos* scil. *filios*, et *gnatam* vnicam produxit in Causa Παραπρεσβείας. (Vide pag. 294. et 303.) Id erat Interuallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui iam diutius ex ephebis excesserant, tam plane nihil persentiscere potuisse? Quid? Virginemne tam grandem neminem meminisse Athenis relictum, quocum aetatis quod reliquum erat lubenter transigeret? Atqui isti liberi non tum solum nati erant, cum ea causa perorabatur, Anno scil. Olymp. CIX. 2. verum cum eae res gestae erant, quas insimulabatur in ea Contentione cum Philippo contra patriam agitasse: Ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν — τάτες τὲς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ; sc. hos liberos, quos iam produxerat, pag. 294. Necesse est igitur, vt eam Causam aetate aliquantulum anteirent.

In Epistola IV. Homini Athenienssi, et Condiscipulo suo, quasi id nescienti, exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ Θρυλλέμενος *Pindarus*. An id Graeco, neque, vt videtur, inerudito, ignotum esse potuit? Quonam vero modo id exponat? *Memineris*, ait ille, *Te de isto Poeta, sub plagoso Orbilio, qui nostram simul pueritiam rexerat, aliquid inaudiuisse? Aut, si id te fugerit, memineris saltem Melanippum, rabulam et declamatorem, insigne istud ῥῆμα et versiculum* Pindari *de laudibus Athenarum, saepenumero in Concionibus iactare esse solitum.* Sic notus Vlysses! Non potuit putidius aliquid, aut σοφιστικώτερον excogitari.

Ecce

Ecce vero Ingenii Morumque Sophisticorum perillustre Monumentum! Norunt omnes, Gentem istam, praeter ceteros, semper fuisse in re aliena profusam, in sua parcam, sordidam et illiberalem. Et ego eo vel vnico argumento innixus, quouis pignore contenderem, ab vmbratili illa, quam dico, Schola, haec omnia esse profecta, atque ab iis Magistris, qui *τὴν Θόλον*, vt dicitur, solent *προσπυνεῖν*. Hospes quidam Rhodius, vt legimus in quinta Epistola, Aeschini nostro tantam frumenti vim, liberalissimo quidem animo, misit dono, quantam Populo Cothocidarum vniuerso, id est, *δημόταις* suis, qui erant Athenis, sufficere potuisse existimaret. Hic ille est, quem vero dicere possis *frui Diis iratis*, vt loquitur Poeta. Quid Ille interea, cum *sua* liberalitas erat expromenda? Nempe Rhodo Athenas, itinere non admodum exiguo, scriblitas quasdam et placentas, quarum comestura se magnopere delectari profitetur, munus diobolare fere, et contemnendum, ad amicum mittit. Haeccine ille, qui conferri cum Demosthene, et cum eo congredi potuit? Hoc annon potius barbatuli alicuius declamatoris fuisse existimes, quam illius, qui fulminibus *Demosthenicis ἀντοφθαλμεῖν* et poterat, et soleret?

Haec delibanda esse iudicaui: cetera exsequor ad ipsa loca, in quibus istiusmodi nugae meraciſſimae occurrunt. TAYLOR.

ά. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ. [1]

Λύσαντες ἐκ Μυνυχίας ἑσπέρας, λαμπρῷ σφόδρα [2] Σκίρωνι, περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Νηρησ-

1. Epiſtola quidem luculenta. Nam et verborum conſtructione ſatis ornatur, et eſt vbi grauitate ſententiarum ad *Aeſchinis* felicitatem propemodum aſſurgat. Illud temperare nequiui quin lectori ob oculos ponerem: nempe Scriptorem, quicunque fuerit, dum haec excudit, *Aeſchinem* cum *D. Paulo* conferre; atque vti iisdem mari, et pene fortuna nauigare voluiſſe, ita eodem fere Orationis genere iſtam rem conſignaſſe. Immo Dictio tota cum N. T. locutione vbique conuenit, ſi conferre et trutinare velis. Adeo vt, cum vulgo hic legatur *σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος*, in MSto noſtro, eodem animo, ſed phraſi ad S. S. adcommodatiori, *γρ. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντίος*, vt legitur *Act. Apoſt.* XXVII. 4. *Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τὸς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.* Multo adhuc diſertius *D. Matthaeus* XIV. 24. *Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.* TAYLOR.

2. Σκίρωνι] Rectius eſt multo, verba *λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι*, ad *Λύσαντες*, quae praecedit, quam cum *Wolfio* interprete, ad *κατήχθημεν*, quod ſequitur, referre. Id quod commode praeſtiterunt alii. *Cum e portu Munychia veſperi ſoluiſſemus Cauro apprime luculento, circiter meridiem ad Nereſium, coloniam Ciorum, deuecti appulimus*: Guillonius. *Vbi ex Munychia luculenter admodum ſpirante Scirone veſperi ſolutum eſſet, circa meridiem deducti ſumus in Nereſſum Ciorum:* P. Nannius. Scriptor noſter vltra modum videtur hoc vocabulo

3. Νηρησσὸν τὴν Κείων. καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα· σκαιὸς

(λαμπρὸς) delectari: πολὺ λαμπρότεροι 729. 4. ἔγωγε λαμπρὸν νομίσαιμ' ἂν — ibid. antepen. τῷ λαμπρῶς ἐσιᾶσθαι. 713. antepen. Οτου περιεῖναι μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ. 724. 1. πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει. 735. 6. λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν. 742. 2. Elegans sane vius, cum de Vento dicitur. Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν ἃ δύναντα πλέειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ. Herodot. II. 96. Εντεῦθεν ὥσπερ ἐκ μετανοίας ἀποστρέψας τὴν ναῦν ἐπαφίησι τῷ πελάγει· τέως μὲν ὡς ἐδύνατο, καὶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ καὶ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρός. Synesius IV. *Epist.* Vtuntur et alii, vt *Plutarchus* et *Polybius*. Vide Cl. *D' Orvill. ad Charit.* I. II. Scironi, siue Cauro, optimo iure videtur adnecti Vox ista, si conferas has glossas *Hesychii*: Σκειρῶν. ἀργή τις λέγεται. (F. ἀργέστης) δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν. † Αργηστῆρα, ἀργῆτα, λευκὸν, λαμπρὸν, † Αργῆτα κεραυνόν. τὸν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. Maxime vero, si animaduertat lector, hunc Ventum aliquando ἀργέστην nominari. TAYLOR.

3. Νηρησσὸν τὴν Κείων] S. πόλιν. Plinius IV. 12. Cei seu Ceae Insulae vrbis recenset, *Iulidem* et *Cartheiam*: *Coressum* et *Poeessam* intercidisse scribit. Vnde forte Κορησσὸν legendum. WOLFIVS.

Recte *Wolfius*. Vide *Geographos*, *Strabonem*, sc. Vol. II. pag. 745. aliosque. Κορισσὸν Scylax, pag. 49. Edit. Gronou. Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ιουλίδος. ἔχει γὰρ πόλεις δ. Ιουλίδα, Καρθίαν, Κορεσσίαν, Ποιήεσσαν. Suidas v. Βακχυλίδης. Pulcerrimum sane principium nobis dedit aduenies MS. noster, qui sine litura Κορησσὸν exhibet. Quod Tu non dubitabis protinus *Aeschini* restituere. Idem denique

4 σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος· εἶτα πάλιν λύσαντες, 5 ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσεν 6 λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης, καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο, ὁ δὲ τραχήλος αὐτῶν, καὶ τὰ στέρνα ἀνῳδεῖ· πυρετοὶ δ' ἐκ ἐγίγνοντο, ἐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, ἐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν ἐδέν. ταῦτα δὲ 7 ἐπίθεντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, 7 b. ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπιφα-

Cod. pro Κείων, Κέω. Legebatur olim procul dubio Κορησσὸν τῆς Κέω. Editi Κίων. TAYLOR.

4. σκαιὸς] Vox ea in hoc ſenſu nunquam, quod ſciam, et quantum memoria ſuggerit, apud probos Scriptores reperitur. Ea tamen vtitur Scriptor recentior, *Aeneas Gazaeus de Anim. Immortalitate*, ſtatim ab initio: σκαιὸς δέ τις ἄνεμος τὴν ναῦν ἐκβιάζεται, καὶ προκαταλύει τὸν πλοῦν. Iterumque, Νῦν τῇ τύχῃ συνῆδεν, καὶ ἐκ ἄρα σκαιὸς ἦν ὁ ἄνεμος, ἀλλ' εὔχαρίς τε καὶ τῷ ἔρωτι φίλος. TAYLOR.

5. ἅμα τῇ ἕῳ] Rurſus oboritur Quaeſtio, vtrum dicatur, iuxta *Wolfii* interpretationem, λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ, an ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν, vt *Guillonius*, *Hieron. Mercurialis*, et *Nannius*. Sed diluitur interuentu MSti noſtri, vbi legitur εἶτα ἐσπέρας λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. TAYLOR.

6. λοιμώδη τινὰ νόσον] De hac ſiue vitiligine, ſiue elephantiaſi, conſule doctiſſimum *Hieron. Mercurial.* III. *Var. Lect.* 18. TAYLOR.

7. ἐπύθοντο] *Audierant*, conſulto ſcil. oraculo. Vel ἐπείθοντο, *credebant*. WOLFIVS.

Forte ἐπείθοντο, quod mox eſt ὑπελάμβανον. MARKLAND.

7 b. ταφέντος] Non probabile videtur, quenquam

[8] ἐπιφανῶν, ἐ πρότερον εἰωθός· ἐκ τέτε ἓν προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ὡς τι ἔθνος ἀλλόφυλον, ἢ νῆσον ἐν [9] τῇ ἔξω θαλάττῃ, ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης [10] χρῆμα ποικίλον ἀνθρώπων, νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες ὠχόμεθα· πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκαστος, οἷον ἐνόμιζεν οἴκοθεν, καὶ τὰς τρίχας. ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώτης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς

hoc tentare voluisse. Falsum quoque est ἐ πρότερον εἰωθός. Vide *Thucyd.* lib. III. c. 104. MARKLAND.

8. ἐπιφανῶν] Quare autem ἐπιφανῶν? Cum *neminem omnino* fas erat in ea Insula sepeliri, vt liquet ex *Plutarcho*, in *Apophthegm. Lacon.* pag. 59. Edit. Mattaire, κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ' αὐτοῖς ἔτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίκτεσι, ἔτε οἱ τελευτήσαντες θάπτονται. Vide *Thucyd.* III. 104. et praestantissimum *D'Orvillium* in *Exercitat. de Delo*, Cap. 3. *Miscell. Observ.* Vol. VII. Praeterea, ex ea profanatione Pestilentia, quae Athenas depopulata fuerit circa initium belli Peloponnesiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis istius Gentis excidisse credere fas est) ortum habuisse dicebatur. Vide *Thucyd* l. c. *Diodor. Sic.* XII. 58. *Strabonem* Tom. II. pag. 744. TAYLOR.

9. τῇ ἔξω θαλάσσῃ] *Exteriore mari* Lucan. X. 30. Ita ab Antiquis a Mari Mediterraneo distingui solebat Oceanus Atlanticus, qui praestigiis et portentis, iuxta eorum philosophiam, scatebat. TAYLOR.

10. χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων] Interpretatur *Wolfius*, quasi legisset χρῶμα ποικίλον ἀνθρώπων. Loco trium horum vocabulorum, MS. ποικίλως ἀνθρώπους habet. TAYLOR.

[11] ὑπὲρ Κρήτην, πλησίον Ψαμαθοῦντος. ὡς δὲ ἐν [12] ἀπόπτῳ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ [13] πνεῦμα Λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος ἡμῖν ἀπαρκτίου, [14] πάλιν [ἐφερόμεθα,] πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γενόμενοι, ἐν αἷς προσίσχομεν [15] Ἀθρώνῃ· ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους, ἢ μή, σεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς

11. ὑπὲρ Κρήτην] *D. Lucas* viciſſim *Act. Apoſt.* XXVII. 4. et 7. ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον — τὴν Κρήτην. Minus recte MS. ἀπήνεγκεν ἡμᾶς εἰς Κρήτην. Vide ſequentia. TAYLOR.

12. ἀπόπτῳ] συνόπτῳ MS. Sed Recepta Lectio praeſtat:

Ημεῖς δ' ἔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, ἔτ' ἐν ἀπόψει Γιγνόμεθ' — *Philodemus* in *Anthолog.* I. 37. *Anthолog. H. Steph.* pag. 53.

Longe errat *Guillonius*, Graecae linguae non bene gnarus: *Iam vero a terra poſteaquam fuimus abrepti, atque in altum a conſpectu pene omnium abſtracti.* Senſus eſt, *When We were off of Crete, and juſt within ſight of Land.* TAYLOR.

13. πνεῦμα Λιβυκόν] Mira ſane locutio. Ille Ventus, in Templo *Octo Ventorum*, quod Athenis erigebatur, atque hominem Athenienſem latere vix poterat, peculiari et ſolenni nomine, a regione, vnde flabat, λλψ nominabatur. Porro autem Septentrio ille, qui ſtatim ſequitur, nomen ἀπαρκτίας in iſto Fano non ſortiebatur. MS. quidem noſter ἀπαίρκτε: Quaſi olim fuiſſet ἀπ' ἄρκτου. TAYLOR.

14. πάλιν] πάλιν πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ ἐφερόμεθα, ſiue γενόμενοι, MS. TAYLOR.

15. Ἀθρώνῃ] Τορώνῃ MS. TAYLOR.

τῆς Ροδίας· ὅπως νοσῆσαί μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἄστθμα νόσον. ὡς δὲ ἐπιμείναντός με αὐτόθι, ἐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ρόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ [16] τόπος· εὐθὺς γὰρ, ὡς [17] διέβην, πολὺ ῥᾴων ἐγενόμην. καὶ ταυτὶ μὲν εἴχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν ἔπασα συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχει, καὶ [18] μὴ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέονσιν, μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις.

β. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

Ἐπέστειλεν ἡμῖν Νικόστρατος, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν ἃ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ἀνειδίζοις τὴν διὰ σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, τί παθὼν ἐξιέσι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν [19] τοσαῦτα [20] διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν, ὧν διελέχθης,

Tt 3 πεπλᾶ-

16. τόπος] Quare *Vrbs*, mi *Wolfi*? Non enim de *Vrbe* aut de *Ciuibus* loquitur, non de *Incolis*, sed de *Loco* et *Regione*, eiusque temperie. Vt *Nannius* bene cepit. TAYLOR.

17. διέβην] ἀφικόμην MS. TAYLOR.

18. μὴ πρόσκρουε] Plenius aliquanto MS. καὶ μὴ πολιτεύε, μήτε πρόσκρουε κ. τ. λ. TAYLOR.

19. τοσαῦτα] Annon potius τοιαῦτα cum MSto? TAYLOR.

20. διελέχθης] διειλέχθης *Ald.* iterumque l. proxima. Sed contempleris mecum elegantiam Scriptoris, τοσαῦτα (vel τοιαῦτα) διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν ὧν διελέχθης, πεπλᾶσθαί σε. Non oportuit tam cito. Iam quid illud, et quam absonum, in *Epistola* X. πομπὲ μὲν ὧν Ἀφροδίτης, ἐπομπεύον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέννα, καὶ ἡμεῖς τὴν πόμπην ἐθεώμεθα? Noui

πεπλᾶσθαί σε, μηδ' ἄλλως φρονεῖν, [21] βλέποντα πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφορὰν, ἣν ἐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τὰς [22] ἐχθρὰς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ [23] σκυθρωπὸν σᾶ, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ·

quidem Scriptorem, cultum ſemper habitum et elegantem, qui, ſi ſincerus ſit, ab huiusmodi ingeminatione non abhorret; quae ſane caſtitatem Latini ſermonis parum ſapit. *Vt illo* STATV — *ſibi* STATVAM *fieri voluerit, quae publice ei* — *in foro* CONSTITVTA *eſt. Ex quo factum eſt, vt poſtea Athletae his* STATIBVS *in* STATVIS *ponendis vterentur.* Age, Lector, quis ille tam diſertus? TAYLOR.

21. βλέποντα πρῶτον μὲν] Ea, quae ſequuntur, arguunt legendum βλέπον, vt non ad Cteſiphontem, ſed ad Aeſchinem referatur. Et [l. penult.] καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σε, σκυθρωπὸν ὄν. Et [pag. 728. l. 5.] ὅτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, non ἀποβλέπεις, quia ſequitur ἐπαγωνίζῃ. Et [l. 7.] τῆς ἐπιτιμίας, non ἐπιθυμίας. WOLFIVS.

Inſulſe Wolfius βλέπων contra fidem auctoritatemque Impreſſorum et MSti. Lectio illa vulgata ſollicitari non debuit, πεισθῆναί με — βλέποντα. Anne periculum erat, vt quispiam *Cteſiphontem* intelligeret? An potuit diſertius de *Aeſchine* dici? TAYLOR.

22. τὰς ἐχθρὰς] In hanc ſententiam *Demoſthenes* de Lycurgi liberis Senatui P. Q. A. ſcribit, ἃς κἂν ἐχθρὸς εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. Lyſias item περὶ τῆς δημεύσεως τῶ Νικίᾳ [pag. Edit. London. 324.] et alibi, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν κ. τ. λ. [p. 408.] GVILLONIVS.

23. σκυθρωπὸν] Vtinam hic *Wolfius*, qui in inueſtigando felix erat et diligens, elegantior paulo fuiſſet in emendando! Libri omnes, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ

μένῳ· ὡς ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ τε δέοιντο, προσιέναι σοὶ, καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν [24] ἐχρημάτιζον Αθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις· νῦν δὲ ἐκ ἐμποδὼν ἔτι ἔσιν ἡμῖν, ἔτε διενοχλῶσί σοι, οὔτε ἄλλῳ τινὶ Αθηναίων, ἐπηρεάζεις, καὶ ἔτε εἰς τὴν τύχην [25] ἀποβλέπεις, ἔτε εἰς ἄλλό τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεξερημένοις [26] ἐπιτιμίας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις,

σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Certe τὸ πρόσωπον pene erat necessarium, attamen, vti ille rem gessit, nulla arte aut ingenio insinuatum, sed vi quadam et imperio intrusum videri potest. Potius, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Iste nimirum est locus, vbi Auctor hanc vocem admitteret lubentissime, et vbi Scriba facillime aberraret. TAYL.

24. ἐχρημάτιζον] F. ἔχρηζον, vt *Epist.* 5. p. 732. l. 4. MARKLAND.

25. ἀποβλέπων] Satago in *Wolfio* emendando, qui *Demosthenem Aeschinem*que emendare profitetur. Nam quae hic proponitur Coniectura est omnium importunissima. Bene se habet ἀποβλέπεις, et ab omnibus defenditur, scil. ἐπηρεάζεις, ἔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις — ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ. Quo igitur tendit ista ratiocinatio, *Legendum* ἀποβλέπων, *quia sequitur* ἐπαγωνίζῃ? Sed melius adhuc MS. noster, qui bellulam istam argumentationem confodit totam, νῦν δὲ — ἐπηρεάζεις, καὶ ἔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις, ἔτε εἰς ἄλλό τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι κ. τ. λ. TAYLOR.

26. ἐπιτιμίας] Recte *Wolfius*, atque vt hominem eruditum decebat. Et in Cod. nostro ita diserte exaratur,

σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν ἅτω χρηστῇ καὶ φιλανθρώπῳ πόλει· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν διὰ τοῦτο φαυλότερος νομισθείην, ἀπὼν ὑπὸ σοῦ λοιδορέμενος, ἀτυχέστερος μέντοι καὶ [27] ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην. καὶ ποτὲ μὲν [28] οὐδὲν ἧττων ἐγενόμην· νῦν δὲ οὐδὲ μίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορέμενος δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδεμίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς [29] ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδὲ [30] αὐτοὺς σώ-

ζειν

cum Impreſſi vndique ἐπιθυμίας. Vide, quae diximus ad initium *Demoſth.* π. Παραπρεσβείας, pag. 311. col. 1. TAYLOR.

27. ἐλεεινότερος κ. τ. λ.] Locus hic ita emendari poſſe videtur: ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττων ἐγενόμην, νῦν δ' οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν κ. τ. λ. WOLFIVS.

Lectum olim conſtantiſſime, ἐλεεινότερος ἴσως νομίσθεις, ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ οὐδεμίαν ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν. Fortaſſe non longe abſum a Mente Scriptoris, dum ita recudo: — ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· ὃς ποτὲ μὲν οὐδενὸς ἧττων ἐγενόμην, νῦν δὲ κ. τ. λ. MS. ποτὲ δὲ οὐδὲν ἧττων, ſine καὶ et ſine ἐγενόμην. TAYLOR.

28. οὐδ' ἂν ἧττων] *Non inferior fuiſſem:* i. e. *par pari retuliſſem*, vel *referre potuiſſem.* Niſi haec omnia ſiut a *Wolfio.* MARKLAND.

29. ἀκμὴν] An ἀκμὴν alibi ab *Aeſchine* in vſu ſit? MARKLAND.

Reprobatur ab Atticiſtis. Vide *Phrynich.* et *Moerin.* In-

ζειν ἔτι δυναμένοις· πῶς ἐκ αἰσχρόν ἐστιν; ἀλλὰ μή, πρὸς τῆ Διός, μὴ σύγε, ὦ Κτησιφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾷν βέλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν, ὃς τρέφεις, βοηθὸς ἔσεσθαί σοι [31] δηλονότι τῷ γήρως σῷ προσδοκῶν. καὶ μέμνησο, ὅτι ἐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν, ἐδ' ἄλλοι πολλοὶ, [32] καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν [33] πατρίδι, καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

iuria tamen: Vide *Nunnesium* ad *Phrynich.* et *Wolfium* ad *Isocratis Paraeneſin.* TAYLOR.

30. αὐτὲς] Forte, ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδ' ἑαυτές. Vt ſignificet actum eſſe de ſe, qui ſpem ſuam in Athenienſibus collocarit, qui ipſi in periculo excidii verſentur, propter et Macedonum inuicta arma, et Oratorum peruerſa conſilia. Sic monet Cteſiphontem, vt ſibi caueat, non inſultet calamitoſis. Et [l. vlt.] μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς. addita negatione. Et [pag. 729. l. 4.] πολὺ, vel πολλῷ, λαμπρότεροι. WOLFIVS.

αὐτὲς] Recte *Wolfius.* In MSto noſtro diſertiſſime ἑαυτές. Neſcio, quo Ille animo verterit. TAYLOR.

31. δηλονότι κ. τ. λ.] Quis non haec expediuerit? Nimirum res ipſa loquitur: Et δηλονότι, quod gloſſematis ſolet eſſe initiale, gloſſam ipſam prodit. Ne quis ignoraret, quo pacto filii Cteſiphontis ipſi eſſent *praeſidio*, curauit ὁ δεῖνα addendum, δηλονότι, τοῦ γήρως σου. TAYLOR.

32. καὶ ἔτι] Forte, οἱ καὶ ἔτι. MARKLAND.

33. πατρίδι] πόλει MS. Et mox Idem πολὺ λαμ-

γ'.

Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεύγουσιν [34] ἀδίκως, ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου, λοιδορεῖσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ, [35] ἐπείπερ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην [36] ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων. αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν, ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. ὁ γὰρ ἔτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης, ὅτι [37] μικρὸν ὤφειλε τῷ δημοσίῳ, γέρων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε· ταύτῃ τῇ πόλει, Αἰσχίνην τὸν Ατρομήτου φεύγοντα ἀγανακ-

πρότεροι, iuxta diuinationem *Wolfii:* cum in Editis vbique πολλοί. TAYLOR.

34. ἀδίκως] Atqui *Epist.* VII. pag. 735. l. 2. fatetur hanc calamitatem sibi accidisse κατὰ τὸς νόμους. Alioquin haec Epistola *Aeschine* non indigna videtur. MARKLAND.

35. ἐπείπερ] Commendo, vt legeres καίπερ, *tametsi.* TAYLOR.

36. ἠτύχησα] *Ipsum* enim *Exsulis* (vt ait *Cicero* pro Domo sua) *per se Calamitatis, non Turpitudinis est, nec vnquam turpe reuera putandum, nisi tum demum, cum est peccati poena. Demades autem* ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας de *Aeschine* in haec verba loquitur: ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν· κεχώρισαι δὲ Αἰσχίνης, ὡς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν ἀ τρόπων κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχόσης. GVILLONIVS.

37. μικρὸν] Non summa erat *exigua.* Nimirum L. Talenta. TAYLOR.

γαναικτεῖν οἴεσθαι δεῖν, εἴ τι τῶν εἰωθότων Αθήνησιν [38] ἔπαθεν. ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαιμ' ἂν αὐτῷ γενέσθαι τὸ μετ' ἐκείνων [39] ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, καὶ ἄξιος τε ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις γεγονέναι.

δ'.

Ἐπειδή σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκουε. [40] παύσῃ γὰρ ἃ πρόσθεν πολυπραγμονῶν, εἰδ' ἅπαξ πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἀπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων ἐκ [41] ἐν ἀφανεστάτοις· Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴ πού πυνθά-

38. ἔπαθον] L. ἔπαθεν. TAYLOR.

39. ἐν ἀδοξίᾳ] Recte sic legi puto. Nam et iniquum exsilium vulgo ἀδοξία habetur: εὐδοξία vix apud Sapientes. WOLFIUS.

ἐν ἀδοξίᾳ] Ironice. MARKLAND.

40. παύσῃ γὰρ οὐ πρόσθεν πολυπραγμονῶν] Τὸ οὐ videtur παρέλκειν. Si legas πεύσῃ γὰρ, *cognoscis enim te non frustra inquirere*, constructio dura est, πολυπραγμονῶν, pro ὅτι πολυπραγμονεῖς. Neutra lectio placet. WOLFIUS.

Desines enim gratis inquirere. Clarius, *non enim gratis desines inquirere*; i. e. non desines diligenter inquirere, antequam mercedem aliquam tibi dedero. Visitatior Constructio fuisset, ἃ πρόσθεν γὰρ παύσῃ πολυπραγμονῶν. MARKLAND.

41. ἐκ ἐν ἀφανεστάτοις] Bene est. Noui figuram dicendi. Erudite de ea differit *Hermogenes* in capite extremo libelli π. μεθόδ. δεινοτ. Adde viros doctos, qui elucidarunt ea verba, quibus *Longinus* Mosen ornauit, ἐκ ὁ τυχὼν ἀνήρ. Et confer *Achill. Statii Ob-*

πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας [42] αἴρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. τστὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες [43. 44] τὸ γράμμα· καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος, [45] „αι τε λιπαραι και αοιδιμοι Ελλαδος ερεισμα αθαναι

ſeruat. C. 19. Notas ad *Leptineam Demoſthenis* Tom. III. pag. 65. col. 1. *H. Stephanum de Dialect. Attic.* aliosque. Iſtius tamen vſus certe hic aliquid habet duriuſculum. *Familia eius non eſt inter obſcuriſſimas.* Teneo. Et ferri poteſt, non multum laudari. Verum cum addat, τῶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ελλήνων ἐκ ἐν ἀφανεστάτοις, vereor, ne hic Scriptor ſolus ita fuerit locutus. *Gens omnium praecellentiſſima* recte diceretur: non vtique *Gens omnium non infima aut, obſcuriſſima.* TAYLOR.

42. αἴρει Πίνδαρος] Olympiorum Ode VII. quam tanti aeſtimatam fuiſſe ſcribit Gorgon Scholiaſtes, vt in Lunaris Mineruae templo, in honorem vel Pindari, vel Diagorae, aureis literis ſcripta, conſecrata fuerit. Damagetum autem a iuſtitia *Pindarus* laudat, quem ἄδοντα δίκᾳ, τὲτ' ἔφιν ἀρέσκοντα τῇ δίκῃ dicit, hoc eſt, Aequitatis et Iuſtitiae obſeruantiſſimum. GVILLONIVS.

43. τὸ γράμμα] Videtur eſſe Explicatio vocis τστί. MARKLAND.

44. γράμμα] Vox ſane ſuſpecta. Vide eruditiſſimum virum, *Lud. Caſp. Valckenaer.* ad *Ammon.* I. *Animadu.* 13. qui etiam legit τστστὶ l. 7. pro τουτὶ, i. e. *huius* Pindari. TAYLOR.

45. Hunc verſiculum, cuius meminit *Aeſchines*, in quatuor libris, qui conſeruati ſunt, Olympiis, Pythiis, Nemeis et Iſthmiis me legiſſe non memini. Scripſit

ναι,,, καὶ ὅτι Πινδάρῳ τῷ Θηβαίῳ τὸ ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ὑμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τῆς εἰκόνι χαλκῇ τιμήσαι· καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι, πρὸ τῆς βασιλείας σοῦ, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάθημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον. [46] οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον [47] ᾄδει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. λέγει δέ πως ὁ αὐτὸς Πίνδαρος, καὶ τὰ περὶ τοὺς [48] Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβύτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτῷ γένος ἅπτεται. καὶ εἰ μὴ σφόδρα ἤδειν ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι, μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. δοκεῖ δέ μοι [49] ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί

vero et alia opera, quae *Suidas* recenſet. GVILLONIVS.

46. *οὗτος δὲ*] Nimis arroganter, et pari cum infelicitate, ita excudit, lectore non admonito, *Wolfius*. Editi omnes, cum MSto, *οὗτος δή*. Ille, *inquam*, Pindarus —. TAYLOR.

47. *ᾄδει*] Hic rectius omnino ſe geſſit. Adiuuatur etiam a membranis, cum *ᾄδει* pro *ἄγει* reponit. TAYLOR.

48. *Διαγορείους*] Dorieus Olympionica Olymp. LXXXVIII. 1. *Thucyd.* III. 8. Dorieus Diagorae Fil. *Xenoph.* Hiſt. Gr. l. 1. init. Vide *Diodor. Sic.* XII. 45. *Pauſan.* V. 6. et VI. 7. TAYLOR.

49. *ἀνάγκη*] Editi *ἀνάγκην*. MS. ita, vt *Wolfius* de-

σασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο. ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον Κλεοκράτει. λέγεται γάρ ποτε [50] γυνὴ πρεσβύτις Ολυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἐξάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τὲς ἀγωνιζομένες. ἐπισάντων δὲ αὐτῇ τῶν Ελλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον; ἀποκρίνασθαι, τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι ἔτως ὁ θεός, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφὲς Ολυμπιονίκας [51] ἔχει, καὶ υἱὸν ἐπ' Ολύμπια ἄγει; ταύτης ἕν τῆς πρεσβύτιδος, καὶ τότε τῆ γένες, ἀποῤῥώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης· ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτῆ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν ἀβέλομαι λέγειν· [52] [ἵνα] μὴ, ἃ μηνύσαι σοι, ὅπερ ἠξίωσας, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βέλεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν, ὥσπερ καὶ Θρασύμα-

dit. Proxime προσῆκον omnes, *Wolfio* solo excepto. TAYLOR.

50. γυνὴ πρεσβύτις] *Pindari Scholiastes* in *Olymp. Oden* VII. scribit, Aristopateiram Diagorae filiam, licet receptum non esset mulieres ad spectacula Olympica admitti, patris tamen et fratrum statuis ostensis, Hellanodicῶν legem vicisse, atque ad ea introductam fuisse. Quanquam *Aelianus* Lib. X. *Var. Hist.* tradat, Pherenicem feminam filium suum ad Olympicum certamen duxisse, ac prohibentibus eam spectare, qui praesidebant, licere id sibi persuasisse, quae patrem et fratres tris haberet Olympionicas. GVILLONIVS.

51. ἔχω — ἄγω] Iterum *Wolfius* pede silenti. In Exemplaribus omnibus ἔχοι et ἄγοι. TAYLOR.

52. ἵνα] Rursum *Wolfius*, lectore non admonito, nulla necessitate adductus, et contra Codd. fidem, vocem istam insinuauit. TAYLOR.

σύμαχος τὸν ξένον, [53] συντετάχθαι, καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν [54] τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι, δοκῶ. τοσοῦτο μέντοι εἴποιμ' ἄν, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτην, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ολυμπιονίκαις, ἐσεμνύνετο.

ε'. [55]

Ο μὲν Ιουλιάδης, ᾧ μάλιστ' ἐπεποίθεις, οὔτε, ὅτε ἀφίγμεθα εἰς [56] Ρόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον ἦν· οὔτε ἐπανελθὼν εἰς Ρόδον, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προστάξαι, λέγειν, εἴ τινων χρῄζομεν. ὁ δὲ Κλεοκράτης οὐδὲ, μὰ τοὺς θεοὺς, ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, ὅση κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι, καὶ χωρίον ἐν Καμείρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ εἰς

53. συντετάχθαι] Pro προῃρῆσθαι, *constituisse laudare.* WOLFIVS.

54. τῷ] τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι in *Aldino*, in *Louaniensi*, et in MSto nostro. TAYLOR.

55. Haec videtur Epistola causam praebuisse ei, quae antecedebat. Multum enim *hic* de liberalitate Cleocratis: *ibi* respondet amico sciscitanti, quisnam fuerit ille Cleocrates. TAYLOR.

56. Ρόδον — Λίνδον — Καμείρῳ] *Diodorus Siculus* ad Olymp. XCIII. 1. Οἱ δὲ τὴν Ρόδον νῆσον κατοικοῦντες, καὶ Ιήλυσον, καὶ Λίνδον, καὶ Κάμειρον, μετῳκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν νῦν καλουμένην Ρόδον. Non ergo, vt videtur, exstabant *Lindus* et *Camirus*, postquam exstiterit *Rhodus*. Adde *Cononem* apud *Photium*, Cod. CLXXXVI. TAYLOR.

εἰς ἐνιαυτὸν ἀΦθονα, ἐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Τεύθραντι καὶ Οπλισίᾳ· καὶ τὰ μὲν ἄλλα εἰ καὶ Φαυλότερα τῶν Αθήνησιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ' οἷων παρόντων ἐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείημεν· οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τῦ παρ' ὑμῖν, καὶ ἐκ τροβίλε ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων [57] πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα· ὧν καὶ πέπομΦά σοι. ταῦτα δ' ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ [58] πυρῶν μεδίμνες, [59] ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις ἐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τέτοις, ἃ γράΦειν αἰσχύ-

57. πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα] Facta in formulis bellaria. Fortaſſe quod in capſulis aut vaſculis quibusdam vel aſſeruata, vel expreſſa fuerunt. Sicut et hodie moris eſt, impreſſis etiam imaginibus quibusdam. WOLFIVS.

58. πυρῶν μεδίμνους] F. καὶ τοσέτους πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ ἐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διάγειν (vel διατρέΦειν, pro διαρκεῖν) ἂν ἠδυνάμην. WOLFIVS.

59. ὅσοις] ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις Omnes. Recte fortaſſe eiecit *Wolfius*. Illud minus recte, quod non mentionem fecerit. In proximis, cum διαρκεῖν mutare voluit in διάγειν, vel διατρέΦειν, ſtylum Scriptoris ſui non recte cepit. Graecum videbatur Graeculo Sophiſtae διαρκεῖν Κοθωκίδας, pro *ſuſtentare*. Haec ſunt illis hominibus offendicula, vt *Neutra* pro *Actiuis*, et viciſſim, vſurparent. Ita *Epiſt.* 9. ineunte, Morbus μηκύνειν dicitur, quod ab aliis nunquam dici obſeruatum eſt. Aliquando miſcet ſimul. Sic 733. 6. ἀσμενίζω τῇ συμΦορᾷ, qui ineunte eadem Epiſtola, περιττῶς ἡσμένισεν ἡμᾶς. Similiter et illud ex hoc genere inſolentius dictum, τὴν ἀκμὴν συνεταιρεῖν, 735. 9. TAYL.

αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλῶν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερασπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τινος εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας· φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω, συῶν τε ἀγρίων, καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύσματα· ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν σύνεσιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτῶ σοφίας, ἣ σοφωτέρα [60] ἢ καθ' ἡμᾶς ἐξίν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν [61] φυλάττεται, σοφία, καὶ ἐχ, ὥσπερ οἱ ἄφρονες, πείρᾳ διδασκόμενος. ἃ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, ἀδεμιᾶς πόλεως ἄλλης, ἐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τῶ βίῳ ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας. καὶ ἕτω μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα, καὶ, [62] ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα [63] ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπειν,

60. ἢ καθ' ἡμᾶς] F. τῆς καθ' ἡμᾶς. Nisi fuerit ἢ σοφώτερος ἢ καθ' ἡμᾶς. MARKLAND.

61. φυλάττεται] Pungere admonuit Cl. *Marklandus* post hanc vocem. Id sane praestat. Corrige itaque Versionem *Wolfii*. TAYLOR.

62. καὶ ὅπερ —] ὥσθ', ὅπερ —. WOLFIVS.

63. ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς] τῆς τῶν ἀφροδισίων. Quem locum ἐκ τοῦ ᾱ Πολιτειῶν Platonis in *Catone* citauimus. WOLFIVS.

ὥσπερ κυνὸς λυττώσης] Error memoriae. *Plato de Rep.* I. pag. 10. Edit. Mass. ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. Cicero *de Senectute* c. 14. *Libenter vero istinc tanquam a* domino *agresti ac* furioso *profugi.* Non a *Cane.* Sophoclis dictum hoc apud vtrumque, *Platonem* et *Ciceronem.* MARKLAND.

πῶν, ὥσπερ κυνὸς λυττώσης, ἀπηλλάχθαι * [64] ποτὲ τῆς τῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς * δοκῶ, καὶ, ὅταν ὁ νῦς ἐπικρατῇ, τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς ἡν φεύγω, φαίνομαι· ὅταν δ' αὖ πάλιν ὑπέλθῃ μοι λογισμός τε καὶ γνώμη τῶν αὐτόθι, ἐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν, καὶ ἐκκλησίας, καὶ Κολυττῦ, ἐν ᾧ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τῦ [65] Αλῆσι χωρίϊ, καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετὰ σῦ καὶ Φιλίνω διατριβῶν γενομένων, μεταῤῥεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι τῶν σπλάγχνων πάλιν, καί μοι δήποτε καὶ λοιδορίαι, αἷς ἐλοιδορέμην ὑπὸ Δημοσθένυς, ἥδιαι δοκῦσι, καὶ σκώμματα, ἐφ' οἷς ἀδεῖς [66] ἔξω Κτησιφῶντος ἐγέλασε πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἄλις μὲν ἡμῖν δακρύων. σὺ δ' εὐτυχοίης, καὶ μὴ μόνον πολιτείαν ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ Λεπτίνην φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως, καὶ ὅτι τἄλλα τοιῦτός ἐσιν, ὅτε περιεῖναι μὲν * μηδενὸς λαμπρότερον, [67] ἡττᾶσθαι δὲ, ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ' αὐτῦ διατρι-

64. ποιεῖ] δοκεῖν. WOLFIVS.

65. Αλῆσι χωρίϊ] Αλησιχωρίϊ Editi: Αλσιχωρίϊ MS. Recte autem edi curauimus. Αλαὶ erat Δῆμος Athenienſium, vt multa Monumenta teſtantur: atque hunc foedum errorem ante me fuſtulit doctiſſimus *Meurſius* in libro *de Populis et Pagis Atticis.* TAYLOR.

66. ἔξω Κτησιφῶντος] Quaere, an alibi vnquam ita ſcribat *Aeſchines.* Vide *Epiſt.* 12. pag. 744. l. antepen. MARKLAND.

67. ποιεῖ] Iterum hoc ex incude *Wolfiana.* Deeſt enim in omnibus. Tale tamen aliquid deſideratur, ni legere malis μηδενὶ λαμπρότερον. TAYLOR.

διατριβάς· εἰ δ' αὖ συνέλθῃς ἐκ τύχης, καὶ καθ' ἡμῶν λέγοι τι, πειρῶ σιωπᾶν, ἂν ἰσχύῃς, καὶ γελᾶν. ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀποχρῶσαν δίκην * τῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσες ἄξιος. σὺ δὲ, εἰ μὴ πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποτὲ, καὶ παρασχὼν σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν, ἐπανήκοις πάλιν.

ε'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

Ἄριστον ἔτος, ὁ νομίζων σοι τὴν ἐπιστολὴν, ὁ πρῶτός ἐστιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεστῆ γέροντος, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τῦ τραπεζίτε Χαρμόλα. σκόπει ἔν, ὅπως αὐτὸν ὑποδέξῃ Φιλοφρόνως. ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν δίαιταν. καὶ [68] πρεπόντως ἡμῖν καὶ τἀ ἄλλα συμπράξεις, ὡς μάθῃ, [69] ὅτι ἐ παντελῶς ἔρημον φίλων ὑπεδέξατο, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνε λόγος καὶ μνήμη.

ς'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

Ἐπυθόμην τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην Φιλανθρωπίαν· Μελανώπῳ δὲ ἐκ ἐπανελθὼν μόνον νομίζω τοῖς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπεσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἔτι

68. πρέπων ἡμῖν] Quaere, quid velit, per πρέπων ἡμῖν. An, *similis nobis?* Sed hoc Poeticum est. *Euripid. Alcest.* v. 1121. εἴ τι σοι (vel σῇ) δοκεῖ πρέπειν γυναικί. MARKLAND.

69. ὡς οὐ] Rectius MS. ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς κ. τ. λ. TAYLOR.

καὶ τῆς πατρίδος ἐσερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι. ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελάνωπε, κατὰ μὲν τὸς νόμος ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ· φημὶ μέντοι βοηθῶν τοῖς νόμοις ταῦτα πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ τῦ μηδένα σεφανῦσθαι παρ' αὐτὸς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν ἔν τὸ δεδυσυχηκέναι πολιτευομένῳ κοινόν ἐσι πρὸς Θεμισοκλέα, καὶ Αριστείδην, καὶ ἄλλος πολλὸς τῶν λαμπροτάτων ποτὲ ἐν τῇ πόλει γενομένων· [70] σοὶ δὲ, τὸ [71] μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην, θεσμοθετῦντος ἤδη σε, [72] προεσάναι

70. σοὶ δὲ — τὴν μητέρα] Verbum verbo: *Tibi autem, vsque quidem heri et dudum, cum tu iam sexuir esses, praefuisse matrem.* WOLFIVS.

71. μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην] Significat procurationem illam rei familiaris maternam fuisse breuem: ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μέχρι χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετῦντος, coniungendum, vt significetur breuitas Sexuiratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἤδη σε προεσάναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum esse ob luxum et rem male gestam. Sed videndum, an tali conciones habere liceat. Προεσάναι ἀντὶ τῦ ἐπισατεῖν vsitatum est. Quod si prosture, τετέσιν ἐργάζεσθαι τῷ σώματι καὶ πραγωγεύεσθαι interpretari liceret, sententia esset, *matrem eius, quamuis hircosam anum, scortum esse publicum.* WOLF.

72. προεσάναι] *mater tua tibi praecst.* Immo, *mater tua prostet, prostibulum sit.* MARKLAND.

προεσάναι. Lettres of Mr. Toup. Iul. 30. 1756. scil. „Vertendum *prostitisse, quaestum corpore fecisse.* Quod Wolfio subuoluit. Nicander apud Athenaeum p. 569. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱσορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν Φάσκων αὐτὸν [Σόλωνα] καὶ παιδήμας Αφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προσᾶσαι τῶν

σάναι τὴν μητέρα, τρὶς δὲ ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σῦ εἰς τὸ δεσμωτήριον, σὲ δὲ πραθέντα δισχιλίων δραχμῶν ἠταιρηκέναι, τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις κοινὰ ταῦτ' εἶναι, ἃ τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα, καὶ Αριστείδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ Μελανώπῳ μὲν αὖθις, ἐὰν ὑμῖν ποτε δόξῃ, [73] διαλέξομαι παρών· ὑμῖν δὲ τῆς μὲν εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοι [74] παρέσχεσθε, θορυβοῦντες, καὶ μὴ θέλοντες ἀκροᾶσθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. δικαιότερον μέντοι καὶ ἄμεινον ἦν, ἐμαυτὸν ἐᾶσαι πρὸς τὸς λοιδορεῖντας λέγειν, ψηφισαμένους, ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε, τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, τό γε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων ἐκ ἀκροᾶσθε, [75] μείζω τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

οἰκημάτων. Nicander libro 3. Colophoniacorum tradit Solonem Veneris vulgaris templum exstruxisse ex eo lucro, quod fecerant Meretrices. Ita vertendus iste locus. Interpres non intellexit„.

73. διαλέξομαι παρών.] In hanc sententiam *Demosthenes* de Reditu suo verba faciens ait, πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα· ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούσιν ἐναντίον ὑμῶν βέλομαι διαλεχθῆναι. GVILLONIVS.

74. παρέχεσθε] παρέσχεσθε *Ald.* cum MSto. TAYLOR.

75. μείζω τὴν ὑποψίαν] *suspicionem eorum, quae obiici* (vel *dici*) *possint, maiorem faciatis.* MARKLAND.

ἡ.

Σὺ μὲν ἐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νόσος, καὶ δίκας, καὶ πάντα μᾶλλον, τῷ [76] μὴ βέλεσθαι ἐλθεῖν, πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ· Νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ Ανδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίνῳ· πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι· διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοι ἔτι ἀπολογία, καὶ λυθείη [77] ὁ πόλεμος. εἰ δὲ ἐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπιτελεῖς, διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, [78] ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

θ'.

Περαιωθεὶς ἐπὶ [80] Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, (ἐχ ὑπ' ἀργίας, [80] ἀλλὰ μηκυνεῖν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἆσθμα νόσος,) ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε, καὶ φάων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν [81] Αμμον, ἐπεῖδον τὰ χω-

76. μὴ βέλεσθαι] Nisi fallor, deleri oportuit μή. MARKLAND.

77. ὁ πόλεμος] Intelligit, opinor, ἡ μέμψις. MARKLAND.

78. ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι] F. ἀνιαθήσομαι. Etsi Futurum Medium et passiuam significationem habet. Sententia est, *se non curaturum posteа tergiuersationes et excusationes illius: atque etiam eius amicitiam non magni facturum, vt in quo candorem desideret, veramque benevolentiam.* WOLFIVS.

79. Φύσκον] Vide *Steph. Byzant.* MARKLAND.

80. ἀλλὰ μηκύνειν] ἀλλ' ὅτι μηκύνειν. WOLFIVS.

81. Αμμον] Ammus Oppidulum, vel praedium, ignoratur, vt et Sterea, 746. antepen. vbi iterum Ammi facta est Mentio. Anne hinc excogitauit *Photius*,

χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιῶν ἦν, καὶ πολλὰ φυτὰ, καὶ ἄμπελοι συχναὶ, καὶ σπόριμα * πίονα, καὶ νομαὶ καλαί· ἐπαύλιον δὲ ἐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο δ' ἡμᾶς ὁ Μυρωνίδης Φιλανθρώπως σφόδρα. τὰ μέντοι χωρία δυσὶν ταλάντοιν ἐπριάμην. καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, [82] οἷον ἂν ἐμηχανώμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα, καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τὰς θεὰς, [83] ἐχ ἡδόμενος [84] ἐπὶ τῇ ϛερήσει τῆς ἐμαυτῆ πόλεως, καὶ μάλιϛα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧσσον ἀλγεῖν [85] ὑπολαμβάνων οἰκεῖν.

I. [86]

Ὁ δὲ Κίμων [87] οἷα κατὰ πόλιν ἐκάϛην καὶ αἰγιαλὸν ἡμᾶς δέδρακεν, ἀ κήδες, ἀ νόμε [88] φειδόμενος ἐδε-

νὸς

et *Pseudo-Plutarchus*, Aeschinem, relicta Rhodo, SAMVM se contulisse? TAYLOR.

In Samum Insulam me contuli. Hoc idem *Plutarchus* tradit, cum Rhodo in Samum Insulam nauigasse, et in ea paulo post obiisse. In *Aldino* tamen Codice legitur Ἄμμον. GVILL'ONIVS.

82. οἷον ἐμηχανώμην] F. οἷον ἂν μηχανώμην, Optatiui praesenti μηχανοίμην. WOLFIVS.

83. ἐχ ἡδέως] Longe aliter sensit *Epist.* 5. pag. 733. MARKLAND.

84. ἐπὶ τῇ ϛερήσει] ϛερόμενος MS. TAYLOR.

85. ὑπολαμβάνων οἰκεῖν] Non intelligo. *Wolfius* vertit, quasi legisset in Futuro, quod tolerabile foret, *postea, olim habitaturum*: hoc est οἰκιεῖν. MARKLAND.

86. *Aristaeneto*, quam *Aeschini*, conuenientior haec Epistola. MARKLAND.

νὸς ἐστὶν ὅτε! κατὰ θέαν εἰς Ιλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ [89] θαλάττης. καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, [90] γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ, ὕλην * ἔχων ἄφθονον, σιωπήσω· δέδοικα γὰρ, μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω· τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα, καὶ τὴν ἀκρατίαν, ἐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ιλίῳ, καὶ μὴ πληρεμένων τῆς θέας τῶν [91] Περγάμων· ἦν δέ μοι γνώμη μένειν, ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ιλιάδι ἔπη, πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ [92] γεγενημένα· ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται τὰς γάμους οἱ πλεῖστοι τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος, ποιεῖν, καὶ ἡ ὥρα. ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμέμεναι. νενόμισαι δὲ ἐν τῇ Τρωάδι γῇ, τὰς γαμεμένας παρθένας ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἔρχεσθαι, καὶ λεσαμένας ἀπ' αὐτῦ, τὸ ἔπος τῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν· „ Λαβε μου Σκαμανδρε την παρθενίαν. „ ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόη ὄνομα

87. οἷα] *qualia!* Admirantis, vel Indignantis. MARKLAND. Et Lege δὴ cum MSto. TAYLOR.

88. Φειδόμενος] Alius dixiſſet ὑπολογιζόμενος κῆδος et νόμον. Vide *Aeſchin. c. Cteſiph.* 441. 3. MARKLAND.

89. θαλάττης, καὶ ἃ —] Lege θαλάττης. Καὶ ἃ — *Terra et Maris cauſa! Quae vero ibi* etc. MARKL.

90. γράφειν — σιωπήσω.] Aut τὸ γράφειν expungendum, aut, pro σιωπήσω legendum ἀφήσω vel παραλείψω, vel ſimile quippiam. WOLFIVS.

91. τῶν Περγάμων] τῶν τάφων MS. TAYLOR. Neutrum ſatisfacit: vtrumque bene abeſſe potuit. MARKLAND.

92. γεγενημένα] Mallem γεγραμμένα. MARKLAND.

ὄνεμα * [93] παρθένοις μεγάλη, πατρὸς δὲ οὐ [94] τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἦκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμουμένων, καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις, πόρρωθεν τὴν ἑορτὴν, καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων, ἡ θέμις αὐτοῖς, ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τῷ Σκαμάνδρῳ, καὶ σέφει ἑαυτὸν δόναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο [95.96] καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιῤῥόην εὐτρεπής. λουμένης δὲ, καὶ τὸ εἰωθὸς ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγέσης, „Λαβέ μου Σκαμανδρε την παρθενιαν„ ἐκθορὼν ἐκ τῶν θάμνων ὁ Σκάμανδρος Κίμων, ἡδέως, ἔφη, δέχομαι, καὶ λαμβάνω Καλλιῤῥόην, Σκάμανδρος ὢν, καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω. [97] ταῦτα ἅμα λέγων, καὶ ἁρπάσας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται· ἃ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνεται· ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν Κί-

93. παρθένος μεγάλη] Καλὴ καὶ Μεγάλη apud Scriptores fere coniunguntur in hoc negocio. MARKLAND.

94. τῶν ἐπιφανῶν] πατρὸς δὲ οὐ τῶν ἐπιφανῶν. MS. TAYLOR.

95. καὶ ὁ λόγος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιῤῥόην εὐτρεπής.] Ἐξ ἡμέρας εὐτρεπὴς *e die paratae et instructae insidiae.* Videtur prouerbiale quiddam esse, vt apud Terentium, *apparare de die conuiuium.* Quod *Donatus* exponit, *repente, neque ante praedictum, nec pridie constitutum.* Quasi esset αὐθήμερον. WOLFIVS.

96. λόχος] In Cod. MSto λόγος. TAYLOR.

97. σοι] σε *Aeschinis* aeuo congruentius. MARKLAND.

μωνα, ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τροφὸν, ὁρᾷς, ἔφη, τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα. καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα, ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ, οἷα ἦν εἰκὸς, [98] ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐδέησε δι' αὐτὸ ἔδεισεν, ἐδὲ ἠσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθες [99] ἐπεβάλλετο λέγειν μακρὰς, τὰς ἀπανταχόθι τροχῶν ἄξια εἰργασμένας καταριθμέμενος. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ ταὐτὸ τοῦτο περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγονέναι ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων. ἀφ' ἧς καὶ ἔτι σήμερον Ατταλον τὸν ἀθλητὴν ὁ [100] πατὴρ, ἔφη, αὐτῷ ἐχ ἑαυτῷ υἱὸν, ἀλλὰ τῷ Μαιάνδρῳ εἶναι πείθεται· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἕτω πάνυ [1] νομίζειν σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εὖ ἔχειν. ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος [2] ἐξίοι, τὸν ποταμὸν

98. ὀργίζομαι] Editi omnes, et MS. ἐργάζομαι. Et vertunt, *vt par erat facio*, *vt par erat illum tracto*, Immo *Wolfius* ipse, *ita cum eo ago, vti par est.* TAYLOR.

99. ἐπελάβετο λέγειν] ἐπεβάλετο λέγειν MS. TAYLOR. Sic ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν *Epist.* 2. pag. 728. MARKLAND.

100. πατὴρ] ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔφη, vel, ὁ πατὴρ, ἔφη, αὐτῷ, cum MS. TAYLOR.

1. νομίζει] In exemplari noſtro exaratur νομίζειν — πολλὰς λαβὼν πληγὰς, καὶ ἀπειπάμενος — νεμεσῆσαι, λέγειν. TAYLOR.

2. ἐξίοι] *Vnde?* MARKLAND.

ταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι λέγειν, [3] ὅτι νικήσας ἐ πατέρα ἀνηγόρευσεν αὐτόν. ἐκ ἄρ' ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ περὶ Επίδαμνον δ' ὁμοίως, * πόλιν 4.[5] κατ' Ιώνιον, ἔφη, μουσικὸν ὑπ' εὐηθείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ηρακλέους εἴη τὸ ἐκ μοιχῆ [6] γενόμενον αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ ἐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἅπαξ δὲ [7] διελέχθην παιδὶ, ὑπερώρῳ τε ἤδη, [8] καὶ λουμένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς ἰδών. καὶ ἄλλως δ' ἐδόκει μοι, ἔφη, 9.[10] ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ιλίῳ τραγικά τε καὶ φοβερὰ

3. ὅτι νικήσας] Forte excidit ποτὲ: vt *Epist.* 7. pag. 735. ὅτι ποτὲ νικήσας. MARKLAND.

4. κατιὼν δ' ἔφη] Verti, *Carionem aiebat Musicum.* Vnde coniicio, *Lutecianum* exemplar habere Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσικόν. WOLFIVS.

5. Καρίωνα] Nulla in libris noſtris iſtius lectionis aut vola aut veſtigium. Vertit Guillonius: *In orationis vero decurſu narrabat Cimo muſicum quendam adeo bardum fuiſſe* cetera. TAYLOR.

6. γενόμενον] Prope eſt γεννώμενον. MARKLAND.

7. διελέχθην] Forte ſubeſt aliquid a verbo λέγομαι *cubo*, *iaceo*: quale συνελέχθην *concubui.* Sed quid eſt ὑπερώρῳ? Nam Coetus iſte erat Virginum ὡραίων (pag. 737.) non ὑπερώρων. An, εὐώρῳ? Vide *Heſych.* MARKLAND.

8. καὶ — ἰδών.] Aut καὶ — εἶδον, aut ἐξώρῳ ἤδη λουομένην — ἰδών. WOLFIVS.

9. ὅς μοι — τὰ ἐν Ιλίῳ] Fortaſſe τὸ μοι redundat. Aut ὡς μὴ, *ne ſint res Iliacae.* WOLFIVS.

10. In *Aldino* excudebatur ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ιλίῳ τραγικὰ καὶ φοβερὰ ἦ. Ita etiam MS. noſter. Id opinatus eſt *Wolfius* veram eſſe lectionem. Et eſt optima. TAYLOR.

βερὰ ἦ, [11.12] παθεῖν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις, περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. κἀγὼ μὲν ἄλλο ἐδέν, ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία, προσμένων, λίθινος ὑπ' ἀπιστίας ἐγεγόνειν. ὁ δὲ ἐῴκει καὶ τρίτην Ἀπόλλωνός μοι καὶ Διονύσῳ μοιχείαν [13] ἐπάξειν, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, τῶτ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι, καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελανιππίδην Φεύγων ᾠχόμην, ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θάλατταν εἰς τὸ ἔμπροσθεν, εἶτα [14] ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ [15.16] Κιμώνειον ἄγος [17] ὑπομεῖναι πλέ-

11. παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς] F. δεῖν τι καὶ ἡμᾶς. Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *Et nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam*, vt *Horatius* loquitur. WOLFIVS.

12. παθεῖν] Forte, παίζειν. Nam ἡδυπαθεῖν minus placebit forte. MARKLAND.

13. ἐπάξων] ἐπάξειν MS. TAYLOR.

14. ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν] Ξενὼν καταγώγιον, κατάλυμα, καταγωγή. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, προσπαροξυτόνως scribendum erit, ὡς Ξένωνα. Τὸ ἀνέμῳ puto alteram Editionem non habuisse. Verti enim, *Deinde ad hospitium appulimus, quod* etc. WOLFIVS.

15. Κιμώνειον ἄγος] Facete adludit ad τὸ Κυλώνειον ἄγος, quod Athenienses iussi sunt ἐλαύνειν a Lacedaemoniis, vt est in prima *Thucydidis*. WOLFIVS.

16. Erudite, si alludit, quemadmodum videtur, ad τὸ Κυλώνειον ἄγος: quod prouerbiale quodammodo erat. Vide *Hesych. Suid. Herodot.* V. 71. et *Menag. ad Laert.* I. 110. MARKLAND.

πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γράφειν, ὡς καὶ ἐμὲ σχετλιάσοντι μᾶλλον, ᾤμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς, οἶμαι, γελάσειας.

ιά. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὰ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιτέλλειν, περὶ ὧν ἐβουλόμην, καὶ πρότερον ᾠόμην· ἃ γὰρ ἀφηρῆσθαί γε τοῦτο ἀτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν, ὑπελάμβανον· συμβουλεύειν δὲ, καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μικρᾶς ἔμοιγε [18] ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τῆ πολιτεύεσθαι, πλὴν εἴ τι δέοι [19] καλέντων ὑμῶν. [20] ἄλλως δὲ [21] μηδὲ ῥᾴδιά τισι τῶν ἐπιτηδείων, ἐχ ὅτι πόλει, [22] συμβουλεύειν, * ἃ προσήκει, ᾠόμην· ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλως εἶναι καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ ἐκ ὀλίγως. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν, ὥσπερ ἐγὼ, [23] περιέσηκε

17. ὑπομεῖναι] ὑπομείνοι Cod. MS. TAYLOR.

18. ἀκρασίας] Forte ἀκρισίας. MARKLAND.

19. καλέντων ὑμῶν] An probabile eſt, Senatum Populumque Athenienſem petiiſſe ab Aeſchine, vt exſul conſilium ſibi daret per Epiſtolas? MARKLAND.

20. ἄλλως δὲ] F. ἄλλως τε, *praeterea*, *quin etiam*. MARKLAND.

21. μὴ ῥᾴδιά τισι] Ποιητικώτερον. * Malim μὴ ῥᾴδιον μηδέ τισι τῶν ἐπιτηδείων. Et [l. penult.] pro ἕτοιμος ἤδη. M. ἕτοιμός εἰμι. WOLFIVS.

22. συμβουλεύσειν] συμβουλεύσειν προσήκειν ᾠόμην. Ita Cod. MS. TAYLOR.

23. περιέσηκε] Ασύσατον aliquid hic mihi videtur,

σηκε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων· [24] ἀκέω δὲ τὰς μὲν αὐτῆ παρόντας, [25] τὰς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων· ἕτοιμος ἤδη, τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεστί μοι, δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μακεδόνων φρονεῖν ἐρῶσί με, καὶ παραπρεσβείας πάλιν γράφοντά τινες ἀπόντα με, ἢ προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος· ἕτοιμος ἤδη καὶ Ῥόδε, καὶ γῆς ἁπάσης Ἑλληνίδος πρόσω φεύγειν, ἐὰν βέλωνται, καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρσαις ἄπειμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καίτοι τὰ Περσῶν * γε καὶ Μήδων ἐδεῖς ἔφη μὲ ποτὲ φρονεῖν, καὶ πάντων ἥκιστα Δημοσθένης. ἀλλ' ἐὸ ἐκεῖθεν παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει [26] δόξω συμφέρειν, οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοί τινες, ἀλλ' ἐλευθέρως νεθετεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, ἧττοι καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγεσι, τὴν ὑπὸ [27.28] προσχήματι παῤῥησίας ὁδὸν τῆ κολακεύειν ἑλόμενοι· καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστι τῆ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ

si haec conferantur cum antecedentibus et subsequentibus. MARKLAND.

24. ἀκέω] ἀκέω δὲ τὰς μὲν, αὐτοὺς κ. τ. λ. Ita distingue. MARKLAND.

25. τὰς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν] Demosthenem intelligit, qui ea Epistola, quam περὶ τῆς ὁμονοίας S. P. Q. A. scripsit, Athenienses ad libertatem Graecorum retinendam hortatur. GVILLONIVS.

26. δόξῃ] δόξω MS. TAYLOR.

27. προσχήματος] F. προσχήματι τῆς. MARKL.

28. πρόσχημα τῆς *Ald.* Editio *Louanienſis*, et MS. noſter. TAYLOR.

πολὺ [29.30] κακεργοτέρα προαίρεσις· ἣν βαδίζοντές τινες Ἀθήνησι, καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν, ἔτω γάρ με χρὴ λέγειν, καὶ νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τεθνεῶτος, αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν, ὡς οὐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ, μετὰ τὸ δοκεῖν ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθαι τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, [31.32] νομίζεσθαι θέλετε μᾶλλον, ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ, [33] τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου, προτρέπειν τινὰς ὑμᾶς καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων· ἐγὼ δὲ βελοίμην ἂν ταὐτὰ συμ-

29. κακεργοτέρα] F. ἐραδιεργοτέρα. TAYLOR.

30. Si Distinctio ponatur post ἡγεμόσι, et post κακεργοτέρα, forte nihil mutandum. Clarius fuisset ἡγεμόσι, καὶ πολὺ κακεργοτέρα, προαίρεσις. De voce κακεργοτέρα quaerendum. κακὸν ἔργον ἄνθρωπον occurrit, *Aesch.* κατὰ Κτησιφ. MARKLAND.

31. νομίζεσθαι θέλετε] Imperatiuum esse puto, vt sit παραινετικὸν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν. WOLFIVS.

32. θέλετε] Vtrum *Indicatiui*, vel, *Imperatiui*? Wolfius, opinor, in *Imperatiuo* cepit, qui vertit, *debetis*. MARKLAND.

33. τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου] Demosthenes in eadem Epistola de Alexandro verba faciens, scribit, νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινας ἡ Τύχη, μεθ' ὧν ἔσαι, τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι, τούς τε ἡγεμόνας, δι' ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι. GVILLONIVS.

Ergo haec Epistola exarata fuit non ante Olymp. CXIV. 1. quo anno mortuus est Alexander. Et eadem fere tempestate, Ea, quae sequitur. TAYLOR.

συμβελεύειν ὑμῖν, [34] μετὰ τῶ ταῦτα συμφέρειν. οὐ γὰρ ἠγνόουν, μὰ τὸν Δία, καὶ τὰς ἄλλας θεὰς, ὅτι λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν, τὰς δὲ Ἑλληνας ἐλευθερῶν, καὶ ταῦτά γε καὶ τὰς πατέρας ἡμῶν προελομένας· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ βέλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν ἔσαν, εἰς δὲ τὸ δύνασθαι, καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένας. προσήκειν ἓν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν ἐπιτέλλομεν· Ἀθηναίοις δὲ, ἃς ἐν οἷς Θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ' οἱ τὰς μὲν γνώμας ἐκείνων ἃ χείρους εἰσὶ, τὰς δὲ πρὸς τὰς πολέμας ἀφορμὰς ἃχ ὑμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας τριήρεις οἱ [35] τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες ἡμῖν· δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίᾳ, καὶ χρυσίου ἀπέφθου [36] τρισχίλια· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ, [37.38] νέων, τοσῶ-

34. ἃ μετὰ ταῦτα συμφέρει] μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν MS. TAYLOR.

35. τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες] Id est, opinor, si locus recte habet, *qui scriptis suis hortantur vos ad suscipiendas res dignas Graecia.* MARKLAND.

36. τρισχίλια] δισχίλια MS. Moderatius, fortasse et rectius quoque. Verum an calculum instituit, quam grandis erat pecunia *Argenti Talenta triginta millia, Auri autem* (quod cur obryzum esset non video) *tria millia?* Sed nihil hoc ad munificentiam Sophistae. TAYLOR.

37. νέων] Videtur ex glossemate. MARKLAND.

38. νέων] Recte vel istud vocabulum, vel ἐν ἥβῃ, glossematica esse puto. Porro quid est τοσῶτον? Vbi est *redditiuum?* Ait *Iustinus* XIII. 6. hoc tempore classem parasse Atheniensis nauium ducentarum, copias

τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι συμβελευέτωσαν. αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν, ἃ χρὴ πράττειν, δυνάμενοι [39] τὰ δόξαντα πράττειν, μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν, μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν χώραν, [40] ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, * εἴ τι γένοιτο αὐτῇ, οἱ θεοί. ἐπεὶ, πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Αθηναίων, ὅτι Αρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Αλιῤῥοθίου ἐν Αρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; ἀλλ' εἰ πρὸς Αντίπατρον, ἢ ὅστις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀγωνίσασθαι· τοῦτο χρὴ σκοπεῖν. καὶν μὲν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐθέως ἐλευθεροῦμεν τοὺς Ελληνας. εἰ δὲ τότε μὲν ὀλιγωρήσομεν, [41] κολακευόμενοι δὲ [42] ἡσθησόμεθα, πῶς ἀ, μετὰ τοῦ δοκεῖν

vero terreſtris ad Triginta mille. Non contemnendae ſane Copiae. TAYLOR.

39. τὰ δόξαντα πράττειν] Bene abeſſe poſſent. δυνάμενοι, *modo poſſimus: ſi poſſimus.* MARKLAND.

40. ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ — καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί] Adnotare non opus eſt: Sat eſt, ſi digito commonſtrem. Verum iſtud debemus *Wolfio*. Legebatur enim vbique ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. Mendoſe ſane et hoc. TAYLOR.

41. κολακευόμενοι δὲ ἡττηθησόμεθα] Annotatum eſt in margine, ἡσθησόμεθα, *ſi aſſentatione delectati fuerimus.* Quod non admodum diſplicet. WOLFIVS.

42. ἡσθησόμεθα Editt. *Aldina* et *Louanienſis*, ſimul cum MSto noſtro. *Wechelus* habuit ἡττηθησόμεθα. TAYLOR.

δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, (ὃ μόνον ἀδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν,) ἀτυχήσομεν; ἔστι δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος [43] ἔργον * ἀεὶ, πρὸς τὰς παρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ, τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, [44] οἷς * ἐπιχειρῆτε, ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος ἔχειν· τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἐσχηκέναι μεγάλην, ὅμοιόν γε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ολυμπιάσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν [45] ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ [46] προκαλοῖτο τὸς [47] ἀντιπάλους, ἀναμιμνησκόμενος

43. ἔργον] Poſt hanc vocem, δεῖν in omnibus, quos conſului, additum vidi. TAYLOR.

44. οἷς ἐπιχορηγεῖ] Nullum illinc ſenſum extundes. *Nannius* et *Wolfius* neglexiſſe eas voces videntur in vertendo. *Guillonius*, qui vertere voluit, non bene ſe expedit. Senſus interea loci totius eſt ſatis manifeſtus. TAYLOR.

45. ἀπογράφοιτο] *Lucillius* in *Anthолog.* L. II. Epigr. I.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος Ολυμπικὸς εἶχε τὸ πρόσθεν
Ῥῖνα, γένειον, ὀφρῦν, ὠτάρια, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα.

TAYLOR.

46. προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους] Τὸ Αντίγραφον eſt *exemplum*. Ο καὶ ἡ Αντίγραφος adiectiue, vt ἀντίγραφος σήλη, ἀντὶ τῆ, ἀντίγραφον τῶν ἐν τῇ σήλῃ γεγραμμένων. F. τὸς ἀντιγραφέας. WOLFIVS.

47. ἀντιπάλους in Cod. MSto. Vide, quantum praeſtet et vulgatae lectioni, atque aliorum coniecturis. TAYLOR.

νος ἧς ἔσχηκεν, ἀ τῆς παρέσης, [48] δυνάμεως. ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτὲς πυνθάνομαι λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, [49] ὡς καινὰ καὶ * θαυμαστὸν [50]. [51] ὅσον εἰς ἃ βέλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν δυνάμενα. Φάσκεσι γὰρ δεῖν [52]. [53] ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥσπερ ὑμᾶς ἐπισαμένες, ὅτι τὲτο μὲν πάσῃ πόλει, καὶ πολεμεῖν, καὶ [54] εἰρηνεύειν βελομένῃ, κράτισόν ἐσιν, ἡμᾶς δὲ ἀ τὲτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμᾶσιν· ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμᾶσι, καὶ μὴ, παντὸς ἕνεκα· ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, ὡς * δεῖν ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐσὶν

48. δυνάμεως] ἰσχύος vel ῥώμης vſitatius de Viro: δυνάμεως de Ciuitate. MARKLAND.

49. ὡς καινὰ καὶ θαυμασὰ] Fortaſſe, ὡς καλὰ, *quam praeclara et admirabilia!* WOLFIVS.

50. ὅσον εἰς ἃ βέλονται κ. τ. λ.] F. ὡς εἰς ἃς βούλονται τῇ πόλει πράξεις συλλαβεῖν δυνάμενα, δεῖ ὑμᾶς ὁμονοεῖν. Et [l. 16.] ἡμᾶς δ' ἀ τὲτο δεῖ σκοπεῖν. WOLFIVS.

51. Legendum ſine dubio, ὡς καινὰ καὶ θαυμασὰ ὡς ἂν εἰς ἃ βούλονται πράξειν, συλλαβεῖν δυνάμενα. *Quam noua et praeclara, quaſi ea demum ad id, quod facere ſtudent, plurimum conferrent, non concordes eſſe iubere.* Illud τῇ, quod deleuimus, ortum habuit ex praecedenti ſyllaba. I. TOVP.

52. Φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν] Senſus videtur poſtulare tale quidpiam: Φάσκοντας δεῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. MARKLAND.

53. ὑμᾶς] Recte MS. Alii ἡμᾶς. TAYLOR.

54. εἰρηνεύειν] εἰρήνην ἄγειν MS. TAYLOR.

ἡ δύναμις. ἕως δ' ἂν [55] μήτε συσρατείας πολεμοῦντες [56] ἕξομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Αθηνᾶν ἔγγυον διδῶσι τῷ πολέμῳ, μηδὲν διαφέρειν * αὐτοῦ [57.58] αὐτίκα νομίσωμεν. ἀλλ' [59] ἐκεῖνον μὲν, ὥσπερ ἦν ἄξιος, [60] παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὢν, κατελύσατε. εἰκό-

55. *μήτε συσρατείας*] F. Addendum *τίνας πολεμοῦντες, ἀντὶ τοῦ, τίνας συμμαχίας.* WOLFIVS.

56. *ἕξομεν*] An *ἔχωμεν*? Scio tamen *ἂν* inueniri cum futuro Indicatiui. MARKLAND.

57. *αὐτίκα νομίσομεν*] F. *αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομεν.* WOLFIVS.

58. *τῶν ἐμπλήκτων*] Desiderabatur, vti ex *Wolfii* adnotatiuncula colligere possis, in omnibus. Vide, vt Interpretes sine isto emblemate se gerant. *Nihil conducere ipsos mox existimabimus:* Guillonius. *Nihil illos momenti adferre putabo:* Nannius. Statim, *νομίζωμεν* MS. noster. TAYLOR.

59. *ἐκεῖνον*] Quis hic? MARKLAND.

60. *παραπλὴξ*] Ad *ἐκεῖνον* erat in Constructione adplicandum. Porro valde hiat circa finem *Epist.* et soloecissat Sententia. Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane *Wolfium*, dum ea vertat, non longe abesse. Adiiciam tamen, quae alii Interpretes: *Istis autem sufficere debet, quod tantam verborum vecordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reip. vobis concedunt, sed in iis tractandis, liberum vobis arbitrium inuident, non desituri, donec*, etc. Nannius. *Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii, qui admirabilis orationis modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum attinet ad res gerendas in Rep. immo vero qui gestionem eiusmodi negociorum inuideant iis,*

εἰκότως. τέτοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξες λόγες μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων, [61] ἀλλὰ * κἂν τέτῳ [62] φθονεῖσι πράττειν ἃ δεῖ βελομένοις, [63.64] ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, [65] μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. ἐ γὰρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τέτο μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἔξει, φροντιστέον.

qui ea praestare volunt, quae ad erigendam remp. ipsos agere decet, donec, etc. Guillonius. TAYLOR.

61. ἀλλὰ καὶ τέτων κ. τ. λ.] ἀλλὰ φθονεῖσιν (ὑμῖν) βελομένοις πράττειν, ἃ δεῖ καὶ τέτων S. τῶν λειψάνων. W.

62. φθονεῖσι,] φθονεῖσι πράττειν, deleta distinctione. MARKLAND.

63. ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα] Quod vero illud fuit? Vt Vrbes ab Alexandro exscinderentur, cum praesidium a Philippo impositum eiecissent. WOLFIVS.

64. Cum mortuo Philippo, Thebani ab Alexandro in apparatu Persici belli occupato ad Persas defecissent, Alexander captas Thebas eo consilio funditus diruit, vt eo excidio perculsi ceteri Graeci ocium tenerent, et vt Plataeensibus, Phocensibus, aliisque victoriae participibus et sociis morem gereret. Eorum praeterea agros inter victores diuidit, captiuos sub corona venumdedit, Pindari tantum stirpe, sacerdotibus, Macedonumque hospitibus conseruatis. GVILLONIVS.

65. μηλόβοτον] Haec olim Thebanorum sententia fuit, in Concilio Graecorum, de Athenienſibus a Lysandro victis. Sed Archidamus noluit τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γενομένην περιορᾶν. WOLFIVS.

ιβ'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Ἐγὼ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί', ἃ [66] τριταγωνιστεῖν μαθὼν, ὡς Δημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ [67] γράφειν ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ [68] λόγους, οἵους λέγειν ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε. καὶ τότε ἐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας, οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος εὑρεθήσομαι, λαβὼν ἀργύριον οὐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος, ἀλλ' οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως, οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ παρασχὼν, οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ ἐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα, μὴ λαβών· ἀλλ', ὡς ἦν προσῆκον, δίκην κατὰ

66. τριταγωνιστεῖν] Haec ἐκ τῶν ἀντιπάλων λόγων cognoscantur. WOLFIVS.

67. γράφειν] Insolenter dictum (dictum tamen fortasse) Γράφειν, pro *componere*. Γράφειν quidem Ἐπιστολὴν, Ὑπομνήματα, Ψήφισμα, ceteraque id genus, sunt frequentia. Hic Γράφειν simpliciter, vt in Lingua nostra, *To write*, vel, *To be a Writer*. Vide *Scalig.* ad *Aeschin.* π. Παραπρεσβ. 283. vlt. Et ecce, vt vnum ex Interpretibus abripuit: *Pingendi peritus, vt ingenuum decuit:* Nannius. Porro autem, quale est id, quod sequitur, παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια? TAYLOR.

68. λόγων] λόγους in omnibus exstat libris, quos conferre potui. Haec non *Wolfianam* sapiunt moderationem. TAYLOR.

κατὰ τὲς νόμες λαβών. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῦ παθὼν, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένες, παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην, ὦ θεοὶ, γραφήν. καὶ ἐδὲν θαυμασὸν, εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένες δεινότης κρείσσων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένες, πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖσι, δι' ἃ νῦν ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τῦτο τῦ καλῶς ἐμὲ [69] πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι [70] ἐδὲ Δημοσθένες κατηγορῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν, καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ἐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἶομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι ἦτω, καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα, τίνες καὶ ὁποῖοι τὲς τρόπες ἐγένοντο, διαδείκνυνται; καὶ γὰρ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσε [71].[72] γενομένων, ἀναφαίνεται καθαρῶς·

69. πολιτεύεσθαι] πολιτεύεσθαι νομίζειν MS. TAYL.

70. ἐδὲ Δημοσθένες κατηγορῦντος, ἑάλων] Demosthenes *aduersus Aeschinem Falsae Legationis* Orationem habuit, quem Idomeneus παρὰ τριάκοντα μόνας ἀποφυγεῖν dicit. Id quod *Plutarcho* in *Demosthene* non probatur: nec enim eam habitam a *Demosthene* orationem fuisse putat, cum in Ctesiphontis causa huius iudicii ab vtroque nulla fiat mentio. GVILLONIVS.

71. γενομένων] ἐκείνων addit MS. TAYLOR.

72. Puto esse supplementum. Nam αὐτοὶ et ἐκεῖνοι de diuersis personis fere dicitur. Αὐτῶν bene intelligi potest post γενομένων. MARKLAND.

θαρῶς· αἰτιᾶται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτὸς ἑδὲν ἀντειπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις, ὡς τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προαιρέμενοι καὶ [73] παντελῶς, δακνύσι καὶ τὰς τρόπους, καὶ τὰς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ ὅπως φέρουσι τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς. ἆρ' ἓν ὡς καὶ Φιλίππῳ προδὺς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ τῆς πόλεως, ὡς δῆθεν θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ᾠχόμην, [74] πρὸς Αλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τε ὧν παρεσχόμην αὐτῷ, κομιέμενος, καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ' αὐτῷ; καὶ ἐκ ἔσθ' ὅπως ἐχ ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα [75] Δημάδην ἔχοντα, καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀρῶντα, καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας, Ηγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βερροίᾳ, καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας, καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν ἐδὲ πρὸς Θηβαίους, ἐδ' εἰς Θετταλίαν ᾠχό-

73. παντελῶς] Καὶ παντελῶς MS. TAYLOR.

74. πρὸς Αλέξανδρον ἀπηλλάγην] Ita tamen feciſſe dicitur, in Vita eius apud *Plutarchum* p. 840. MARKLAND.

75. Δημάδην] Demadis et Hegemonis meminit *Demoſthenes* ἐν τῷ περὶ Στεφάνου: Callimedontem vero, Phocione proditionis reo, metu perculſum ſe clam ex vrbe furripuiſſe, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhaeſiſſe ſcribit *Plutarchus* in *Phocione* et in *Demoſthene*. GVILLONIVS.

ᾠχόμην παρ' ὑμῶν, ἐδὲ πρὸς ἄλλους τινὰς, παρ' οἷς ἦ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμήν, ἦ [76] λοιδορουμένης αὐτῆς ἀκέειν, ἀλλ' εἰς Ρόδον ἀφικόμην, ἔτε, μὰ τὸν Δία, δυσμενῶν ὑμῖν, ἔτ' ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἑστάναι, κατειρωνευομένων ἔμοι γε τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλλον, ἦ ἑργόντων [77] ἐδόκει τὴν πόλιν. τὸν δὲ ὄντως ἑργονται τὴν ἑαυτῦ πόλιν ὡς ποῤῥωτάτω μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν [78] γνώμην ἀμύξει. [79.80] καὶ γὰρ ἐδὲ ἐνταῦθα μείνας,

76. λοιδορεμένην] λοιδορεμένης αὐτῆς MS. Et ſtatim ἀφικόμην rectius. TAYLOR.

77. ἐδόκει] Vel δοκεῖ, vel, ἐδόκει ἄν, *viſum fuiſſet.* MARKLAND.

78. γνώμην ἀμύξει] Huic abſimile non eſt, quod *Iſocrates* ſcribit, Πολὺ γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἠτιμωμένον οἰκεῖν ἢ παρ' ἑτέροις μετοικεῖν, id eſt, vt vertit Budaeus, *Longe miſerius eſt apud ſuos Ciuis ignominioſum viuere, quam apud exteros exſulare, nec ius ciuitatis habere.* Et certe non exſilio mulctatus fuit Aeſchines, quemadmodum tradit *Philoſtratus* in *Sophiſtarum vitis;* ſed, cum ignominiam, in quam a Demoſthene et Cteſiphonte, cum ſuffragiis deſtitueretur, adductus fuerat, aequo animo ferre non poſſet, Athenis clam ſe ſubduxit, ac Rhodum ſe contulit. GVILLONIVS.

79. καὶ γὰρ ἐδὲ ἐνταῦθα κ. τ. λ.] Quid eſt ἐνταῦθα, ἐν Ρόδῳ? Hoc ſcholion in contextum inrepſit, vt et paulo poſt, [l. penult.] τοσέτων ταλάντων, δυοῖν. Vbi τὸ δυοῖν declarandi cauſa ab aliquo eſt adiectum ex *Epiſtola* nona. WOLFIVS.

ἐν Ῥόδῳ, φανείην ἄν, ἀλλὰ τῆς [81.82] Περαίας ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον, Ἄμμον, κἀνταῦθα πριάμενος χωρία [83.84] τοσούτων ταλάντων, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκεῖς προδόντα, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, κάθημαι μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα, καὶ δυοῖν [85.86] μόνοιν γνωρίμων, καὶ τῆς μη-

80. Pro καὶ γὰρ fortaſſe τοι γὰρ *itaque*. Neſcio, quid ſit φανείην ἄν, niſi ablegetur ἐν Ῥόδῳ: ita, Τοίγαρ ἐδὲ ἐνταῦθα μείνας φανείην ἄν· ἀλλὰ τῆς — Vt ἐν Ῥόδῳ ſit explicatio vocis ἐνταῦθα. MARKLAND.

81. Στερεᾶς] Rhodus Inſula tris praeter Metropolin Rhodum, vrbis habuit, Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον, vt ſcribit *Homerus*. Videtur igitur Στερεὰ locus Inſulae quiſpiam fuiſſe dictus. WOLFIVS.

82. Στερεᾶς] Vbinam haec Regio? An, τῆς Καρίας? Nam *Phyſcus*, quo ſe traiectum a Rhodo dicit *Epiſt.* 9. erat *Cariae*. *Steph. Byzant.* *Strabo* l. XIV. p. 978. ἀπὸ Φύσκα τῆς Ῥοδίων περαίας. Vnde hic magis probabiliter ſcribi poteſt, ἀλλὰ τῆς περαίας ἑλόμενος etc. *Sed cum delegerim paruum quoddam caſtellum terrae e regione Rhodi ſitae*, *Ammon*, etc. MARKLAND.

83. τοσούτων ταλάντων] Ironice ſumi poteſt. Alioquin legendum foret οὐ τοσούτων ταλάντων. MARKLAND.

84. τοσούτων ταλάντων δυοῖν habuit *Aldus*. De qua conſtructione, et loco, vide *H. Steph. de Dialect. Attic.* pag. 127. TAYLOR.

85. μόνοιν] Sc. Teuthras et Hopliſtias, *Epiſt.* 5. MARKLAND.

86. μόνοιν] μόνων MS. TAYLOR.

μητρὸς, ἢ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ, μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γενομένης, καὶ μετὰ γυναικὸς, ἢ συνεξέπεσέ μοι, κωλύοντος αὐτὴν τὸ πατρὸς, καὶ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς πόλεως μᾶλλον, ἢ τοὺς νόμους [87] ἐπισαμένη, καὶ μετα τριῶν παίδων ἐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθομένων, ἐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε [88] γινομένοις πατρίδα τὴν [89] Αθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ' εὐθέως * [90]. [91] γενομένων αὖ ἀφήρηται πάλιν. καὶ ἕτεροι μὲν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ γεννηθέντας, ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοποιήτου πατρὸς ἔσιν, ἐδ' ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι, καὶ τρέφονται πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. καὶ [92] περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων

87. ἐπισαμένη] ἐπισαμένην MS. TAYLOR.

88. γινομένοις] γιγνομένοις MS. TAYLOR.

89. τὴν Αθηναίων πόλιν] Videtur esse Scholion. WOLFIUS.

Explicatio marginalis. MARKLAND.

90. γενομένων ἀνήρηνται] Lego γενόμενοι ἀφήρηνται. Et [l. 11.] τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ. WOLFIUS.

91. ὁποίαν δ' εὐθέως γενομένων ἀνήρηνται πόλιν in omnibus. Et deinde, ἢ τοὺς. TAYLOR.

92. περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων] Hic Lycurgus Orator fuit Athenienſis, temporibus Demoſthenis, cuius exſtat *aduerſus Leocratem* proditionis Accuſatio; de

παίδων Δημοσθένης ὑμῖν ἐπιτέλει, καὶ δεῖται, καλῶς ποιῶν, [93] χαρίζεσθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα, καὶ ὑμεῖς ἐδὲν ἄλλ' ἢ Ἀθηναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτούς, καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε· καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἔθος ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάλιν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ παίδων οὐκ ἂν ὑμᾶς * πείσαιμι ἂν δεόμενος ὡς * μή μοι, μὴ μόνον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ Φυγάδες [94.95] ὄντες, ἔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' ἐδὲ ἄλλως ἐαλωκότες, τὰ μέντοι τῶν ἐαλωκότων πάντα [96] πεπονθότες! [97] εἶτα, * τελευτήσαντος ἀναμνησθῆτέ μου, καὶ χαρίσασθε τὰς δήσεις, [98] νῦν δ' προσέχοντες ἡμῖν. ἀλλὰ * γὰρ εἴζατε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πείσθητε; τὰ συνήθη ὑμῖν αὐτοῖς καὶ μέτρια ποιοῦντες. ἐ γὰρ ἂν δὴ [99] τῶν τρόπων ἀποστάντε, καὶ

quo *Plutarchus* ἐν τοῖς τῶν δέκα ῥητόρων βίοις. Quidnam autem de eius liberis S. P. Q. A. scripserit *Demosthenes*, lege eius Epistolam, quae inscribitur περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. GVILLONIVS.

93. χαρίζεσθαι] χαρίσασθαι. MS. TAYLOR.

94. ὦσιν] Abiiciendum puto. MARKLAND.

95. ὦσιν] ὄντες. TAYLOR.

96. πεπονθότες.] πεπονθότες· Ita forte distinguendum. MARKLAND.

97. εἶτα τελευτήσαντες] Suspecta Lectio. Et [l. 6.] ἐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων. Et [l. 9.] ἐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλέον. WOLFIVS.

98. νῦν] Non male νῶν: neque tamen necessarium est. Vide fin. *Epist.* MARKLAND.

99. Decrat τῶν in omnibus. TAYLOR.

τε, καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ [200] φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς ἔσχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις πάσαις, ἡ πόλις. οὐδ' ἂν Μελάνωπος [1] ἰσχύσειε πλέον κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρακαλῶν * ἂν, [2] ἐκ Αἰσχίνης· οὐδαμῶς, μὰ τὸς θεός· ἀγαθὰ αὐτάρκης, [3. 4] οὐδ' εὐπειθὴς, πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλιστα νῦν, ἐμαυτῷ χάριν πείθειν δοκῶν· ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα, καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος. ᾧ ἀναγκαιότερον

200. *Φιλανθρωπίᾳ*] In hanc sententiam, *Epistola de Lycurgi liberis Demosthenes* sic scribit: Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἐννοεῖ, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστι τὸν δῆμων Αθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίππε. Et in eadem, Ὑμεῖς δ' ὄντες Αθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες ἢ καὶ τὲς ἀναισθήτες ἀνεκτὲς ποιεῖν δοκεῖ γίγνεσθαι etc. GVILLONIVS.

1. *ἰσχύοι*] ἴσχυε in Editis. *ἰσχύσειε* MS. TAYLOR.

2. *ἐκ*] — *παρακαλῶν. ἀλλ' ἐκ Αἰσχίνης.* Ita exarari solebat. Sed laudem meretur *Wolfius.* TAYLOR.

3. *ἐδ' εὐπειθὴς πείθειν*] Fortasse, *ἐδ' εὖ πεφυκὼς*, vel, *ἐπιτήδειος, πείθειν.* WOLFIVS.

4. *εὐπειθὴς*] *εὐτυχὴς* MS. TAYLOR.

205. *ὑμῶν*] *Wechelus* ita cum *Wolfio.* MS. noster, vt *Aldus*, *καθ' ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν.* TAYLOR.

τερον δήπουθεν, ἢ Μελανώπῳ καθ' ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν.

Lector meus nunc tandem ſentit Epiſtolas, quas plurimi magni fecerunt, dubias omnino et ſuſpectas eſſe incipere. An hae ſint, quas legit *Philoſtratus*, non liquet. Verum, ſi quid ſapiat ille Scriptor, vix eſſe potuerunt. Nam Επιστολαὶ, inquit ille, ὁ πολλαὶ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μεσαὶ καὶ ἤθους.

Doctiſſimus Gallus, qui in *Actis Literariis Pariſienſibus*, *Aeſchinis* vitam conſignauit, primus eas in dubium vocauit, ea monito contentus, neque amplius progreſſus. Multa vero contulere ad fidem earum leuandam, quae iam cum lectore communicaui, ſuſpicionibus meis, non tamen omnibus, frequenter interſperſis, duo eruditi Viri, Cl. *Ier. Marklandus*, cui haec Editio tantum nitoris ſuis et decoris debet, et *Thomas Clerkius*, qui Iuris peritiae adiunxit cultiſſimae literaturae laudem; et qui multa olim in ſpatiis Academicis, de his ſtudiis diſſeruit, et vna mecum meditabatur.

NOTV.

NOTVLAE
CLAVDII SALMASII
AD AESCHINEM.

Miſit ad me Daniel Wyttenbachius, iuuenis doctiſſimus, erudita Epiſtola Critica nuper Göttingae edita nobilitatus, notulas a Claudio Salmaſio olim in marginibus oratorum Graecorum a Stephano editorum adſcriptas, quas amicus meus e Salmaſii exemplo, quod nunc eſt in bibliotheca Leidenſi (v. Catal. illius bibliothecae p. 253.) exſcripſit. Vniuerſae paucae ſunt numero, neque procedunt vltra Andocidem. Quicquid tamen earum eſt, dabo, nunc illa ad Aeſchinem, reliqua poſtmodum ſuo tempore atque loco, minus ob rem, quam ob nomen.

P. 4. ed. H. Stephani verſu 2. *τῶν τῆς ἀγορᾶς*] rectius *τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ. περιῤῥαντηρίων* meminit Ariſtides Panathen. or.

8. 14. *περιπλέκειν* eſt per ambages et circuitus loqui.

9. 9. *ἀτραγάλας διατείστας*] lego potius *διατικτὰς. compunctos.* Attamen Pollux mentionem facit *τῶν διατείστων κύβων* libro octauo. puto, quod mouentur et agitantur cribro, *κοσκίνῳ.*

12. 12. *λάκκον*] eſt verbum obſcoenum, vt latinis *foſſa.* vnde *λακκόπρωκτος.* Cum autem mentionem iniiceret *οἰκοπέδων καὶ λάκκων*, riſu concutiebantur Areopagitae, dum in memoriam recurrerent nefandae

fandae libidinis Timarchi λακκοπρώκτε. ita explicandus locus.

13. 39. κατέπιεν] καταπιεῖν ἐπὶ τῶν ξηρῶν, vt annotat Pollux. Sed fallitur. καταφαγεῖν enim vt καταπιεῖν τὴν ὐσίαν et κατακυβεύειν, de comedendo, perpotando et abſumendo patrimonium.

14. 17. σώματα] vt in Epigr. σώματα πολλὰ τρέφων.

15. 27. πόθεν] vt latini et Plinius Epiſt.

18. 30. μαλακὸς χιτωνίσκος] v. Gellius de hoc loco.

28. 27. μετὰ κινδύνε] lege μὴ μετὰ κ.

33. 12. πόλεμος ἀκήρυκτος] pro magno bello.

39. 11. πήληξ] pro cognomine Ariſtomachi videtur interpres accepiſſe, et quod venditat in notis Ariſtomachus Galea. Stephanus ὁ τῶν ἐθνικῶν Scriptor πήληκες δῆμος λεωντίδος Φυλῆς. ὁ δημότης πήληξ. Igitur hic Ariſtomachus ὁ πήληξ e Stephano intelligendus.

31. τέμνοντες τὰ τόμια] apud Poll. ὅρκια τέμνειν.

42. ἐπιτιμίαν] bonam exiſtimationem.

Non plura his Salmaſius exemplo Aeſchinis ſuo alleuerat; dicant alii, num ſatis illo digna tanto nomine.

SVPPLE-

SVPPLEMENTA ANNOTATIONVM IEREMIAE MARKLANDI AD AESCHINEM.

In Schedis Taylori, quas Askewius, Vir praeſtantiſſimus, ad me miſit, reperi compluſcula volumina orationum Demoſthenis et Aeſchinis, ex editione a Tayloro curata, quorum marginibus inſcriptae ſunt annotationes Ieremiae Marklandi, ab ipſius manu, eaedém illae, quas Taylor edidit, ſed alias pauciores, alias plures. Quod qui ita euenerit, cuique liberum eſto, pro ſenſu ſuo decernere. Deprehendiſſe mihi videor ex indiciis quibusdam, in edendo Demoſthene Tayloruum hunc morem tenuiſſe, vt non ſimul, vno quaſi ſpiritu, totum opus effunderet, ſed particulatim, concerptum in minuta fruſta, prout otium ſineret, aut aliae neſcio quae rationes, typothetis daret excudendum. Orationes ſingulas quasque typothetis tradebat machinis ſuis ad exemplum Wolfianum recudendas, non Baſileenſe, neque Francfurtanum, ſed Geneuenſe. Id quod indicio ſatis ni fallor certo mihi conſtitit hoc. Eſt penes me, reliquis in ſchedis Taylori Londino perlata particula editionis Geneuenſis, paucis quibusdam ſignata admonitionibus in vſum typothetarum anglice conſcriptis; cui particulae deſunt illa omnia, quae Taylor edidit, ſuperſunt ea, quae non edidit, tomi puta, e diſtributione Wolfiana, primus et quartus, ſecundo et tertio deficientibus. Vt itaque, (vt eo, vnde exceſſi, reuertar) ſingulae quae-

que seu Demosthenis, seu Aeschinis orationes ab operis Cantabrigiensibus absolutae prelo essent, otiari identidem eos iubebat Taylorus, interea dum et ad Marklandum exemplum orationis cuiusque a prelo recens mitteretur, qui perlustraret; et ipse Taylor per otium Commentarios ad orationem quamque conscriberet. Ita nil mirum est multos in annos extractam fuisse illam Tayloranam operum Demosthenis editionem. Markland vt orationem quamque perlegisset, ita exemplum ad se missum, suis castigationibus et animaduersionibus consignatum ad Taylorum remittebat; qui, quae vellet, illinc excerpta Commentariis suis intexuit. Quanquam credibile mihi fit, Marklandum schedas nitide ex his, quae penes me sunt, exscriptas suarum animaduersionum ad Taylorum misisse, e quibus illae exscriptae typis sint, his, quae nunc penes me sunt, sibi reseruatis. Ego, ne quid a Marklando profectum periret, a Tayloro, seu consilio transmissa, seu per festinationem, praeteruisa, hoc loco et hoc demum tempore collecta prodam; quod prius non licuit. Neque enim citius schedas Marklandinas editis Tayloranis locupletiores esse animaduerti, quam commentarii ad Aeschinem mei iam typographo traditi essent, et pars operis mei non exigua iam typis excusa. Quo factum, vt Marklandinorum singula quaeque in locos suos inferri, locisque oportunis et propriis repraesentari non possent. Marklandi manes, quorum gloriae seruio, sicubi factum sit inconsulta studii mei contentione, vt laeserim, deprecor eorum pacem, rogans, vt amicae voluntatis errorem clementer interpretentur et placide ferant. In re ancipiti, cum edendae tibi sunt mortui reliquiae, quae vniuersae luce dignae videantur, sed de partibus quibusdam singularibus dubites, satius te facturum duco partesque in omnes tutius, si, quae-

cun-

cunque sunt illae reliquiae, vniuersas prodas; quo et tuae erga defunctos religioni satisfacias, et famam tuam munias, occurrens obtrectatorum voculis, qui vbi non omnia reddita esse acceperint, nescio quas fraudes editoris suspicari et calumniari solent.

18. 11. Suppose an Athenian did *not* ἑταιρεῖν, was he therefore allowed by the Laws συκοφαντεῖν? Surely this is impossible.

29. 14. πολὺν ἀριθμὸν χρόνε] I have met (sic, forte voluit scribere *not met*) with this expression in Some other Greek Authors.

pen. ἕτος] scil. Misgolas. τότε] sc. Timarchi.

30. 7. Supra p. 26. erat Ναυκράτες κολυττεύς.

34. 13. Infra Γλαύκων p. 34.

vlt. L. Αζηνιεῖ. infra p. 69. et κατὰ Κτησιφῶντος pag. 73. et 81. ed. Steph. [Vides Marklandum haec scripsisse, quo tempore or. in Ctes. a Tayloro nondum esset edita.]

36. 15. Λαοδάμαντι] infra Λεωδ.

42. 8. By *Demophilus* he must here mean *Timarchus*, as appears from the next sentence ὁ γὰρ αὐτὸς ἕτος. One would not haue expected any thing so low from Aeschines. I think it would not be so bad, if the proper Name τῷ Δημοφίλε were reduced to τοῦ δήμῳ φίλου, *of this friend of the people.*

45. 10. οὗτος] ὁ αὐτὸς.

56. 13. αὐτὸν cum aspero.

68. 8. καὶ σωφρονεστάτων] melius omisisset haec duo vocabula propter sententiam, quae sequitur.

246. 1. μαρτυρίᾳ] μαρτυρία. p. 245, 17.

254. 8. τῷ ταῦτα ἐρεῖν] Post τῷ f. deest μὴ.

271. pen. καὶ ἐπισολὴ] forte inserendum ἡ.

272. 10. ἡμῖν] f. μὲν, cui respondet ἐπεχείρησας δ' εἰπεῖν.

276. pen. νομίζει] f. νομίζοι.

278. 4. αὐτὲς] αὐτοῖς.

282. 9. ταῦτα] f. τοιαῦτα. id est καὶ εἴ τις τοιαῦτα παθὼν.

288. 17. quaere, an non desit ἢ post κατελίπομεν inferendum, propter τὸ πότερον.

294. 16. τὰ γεγενημένα] f. μὴ interponendum est.

369. pen. Φύσει] f. προφάσει ex sensu et sequente pag. versu 8. καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον. v. et pag. 374. 14.

386. 9. ἐναντίον σοι] transpone haec duo vocabula.

388. 7. ἐγκαταλαμβάνει] — βάνη.

389. pen. ὅπως μὴ περιμείνητε] Infra in hac sententia ὅπως μὴ ψηφιεῖσθε et ὅπως μὴ ἔσαι. Vnde forte et hic quoque ὅπως μὴ περιμενεῖτε.

392. 2. τὸν secundum f. delendum est.

400. 16. προεδρίας] f. συνεδρ. vt p. 401. 4. nuper hac pag. l. 8. 9.

404. 12. διὸ] f. δι' οὗ. scil. ταλάντου.

408. 2. ποιήσασθαι] f. ποιήσεσθαι.

420. 5. δεύτερον] f. ἕτερον. nam πρώτῳ et δευτέρῳ supra mentionem fecerat, et τρίτῳ mox facturus est.

432. 4. ἐσὶ] f. ἔσαι propter rationem, quae sequitur.

439. 17. ὥσπερ] ὅνπερ infra p. 443, 11. et π. π. pag. 275, 2. et post.

446. 3. κενοὺς] opinor καινοὺς, cui respondet μὴ τοὺς αὐτοὺς.

460. 2. ὑμᾶς] f. ὑμεῖς.

ACCESSIO
AD NOTVLAS
REISKII.

Relegenti mihi Aeschinis inter excudendum madida adhuc folia, corrigendi ergo, succurrerunt, vt fit, nonnulla, quae cum suo loco exhibere per operas non liceret, non alienum visum fuit hoc loco collecta proponere. alia libello variantium lectionum innexui.

61. 1. editionis meae μὴ hoc sublatum hinc collocа p. 59. vlt. pone ἢ primum, vt sit ἢ μὴ περὶ ἐκάστου — περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ βήματος.

68. 4. perinde est, vtrum ἐν legas, vt editi omnes exhibent, an ἐν, cum leni, quod idem est, atque ἐν τούτοις, et tum ἓν *vnum* subaudiendum relinquitur. Pari modo, atque πρὸς simplex idem valet, atque πρὸς τούτοις.

76. 4. Infra quoque p. τολμᾷν et ἐκνεῖν permutarunt librarii.

6. ad notam n. 80. addi. Sed vsu cognoui Aeschinem verbis, vbi nil opus erat, et dedecebat adeo, redundantem, et alias rursus iusto breuiorem.

80. 7. συμπλεύσας] subaudi τῷ τότε ἐκπλεύσαντι εἰς ἑλλήσποντον σόλῳ.

97. 3. τῆς ἐργασίας] f. ἀπὸ τῆς ἐργ.

103. 2. mallem ἢ abesse.

113. 10. malim λαθόντες ἔξαρνοι γενόμενοι. sine καὶ.

117. pen. praetuli αὐτῷ. nam inter se opponuntur relinquere bona, et relicta conseruare, pater, non sibi tantum opes quaerens, sed eas filio quoque relinquens, et ex altera parte filius heres factus magnarum opum, quas ne *sibi* quidem conseruare potuit, nedum vt *alteri*, filio suo, relinqueret.

119. 2. Poetae ipsi saepenumero in fabulis, si quas a se scriptas ederent, partes histrionum agebant. Idem saepe et poeta et actor fabulae erat.

209. 8. Noli Tayloro assentire. multum differunt inter se συγγενὴς et ἐγγενὴς. Lipsienses, qui quidem gente Saxones vel Misnici sunt, omnes sunt mei ἐγγενεῖς. nationis enim nos eiusdem sumus. perpaucos autem Lipsiae habeo συγγενεῖς sanguine mecum coniunctos. Ne ipse quidem Demosthenes se Aeschinis ferebat συγγενῆ, et puduisset quidem illum τῆς συγγενείας cum hoc; Athenienſem tamen tam bono iure aiebat esse, quam si qui alius esset optimo, eoque ἐγγενῆ eius, et multo etiam magis, quam Aeschinem, quem negabat ingenuum esse. Nobis est ἐγγενὴς eodem e municipio populoue nobiscum oriundus. unser Landsmann. συγγενὴς autem cognatus, unser Blutsuerwanter.

212. vlt. ad notam Wolfii (n. 21.) Adoptationes eiusmodi merae erant coeremoniae, quibus ille, qui alterum adoptaret, animi sui voluntatem solummodo erga eum declaratum iret, vt si quis hodie rex taeniam cum insigni ordinis alicuius equestris nobilioris alicui appendat.

215. in nota n. 32. Taylorum erroris immeritum insimulaui. Non is, sed operae Francfurtenses, id quod nunc demum video, notulam Wolfii omiserant.

234. 6.

234. 6. *τὰ ψηφίσματα τὰ Δημοσθένους*] secundum articulum de meo addidi, conuenienter attico loquendi mori, qui a vulgata lectione violatur.

275. 13. *διαμείνατε*] scil. *εὐμενεῖς*, quod nescio an exciderit.

284. vlt. *ἀναστήσειν*] concitaturum esse ad societatem belli secum ineundam aduersus violatores sacrorum.

292. 11. Peribit difficultas omnis, si *τότε*, quod vncis inclusi, plane tollatur, vt a libro Chrysococcae quoque abest, aut saltim transponatur, in hunc modum *ἐμοῦ τότε τοὺς περὶ Ἀμφ. λ.*

308. vlt. E p. 310. 6. leg. videtur *καὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις.*

315. 8. Si neges *φῄς* aut *βλασφημεῖς* hic requiri, aio ego, *βλασφημεῖς* p. 314. *antepen.* redundare. Tolle verbum illuc, et huc transfer, et videbis orationem haud paulo exsistere et neruis validiorem, et concinniorem, et oratoris proposito conuenientiorem.

317. 2. lectio *ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι* non est, quod suspicabar, a Wolfio inuenta, sed antiqua. Reperi enim in libro Chrysococcae, vt iam poeniteat, hic aliquid innouasse. Verum tamen est vtrique lectioni, quo commendetur.

339. 8. post *συκοφαντίας* videtur *ὄντες* deesse.

345. 1. aut *παρ' ὑμῶν* est delend.

14. malim *ἐπειπών*.

453. 3. Confirmatam postmodum ab Helmst. reperi coniecturam meam de *κήρυκα*.

510. 6. *ἐπί*] malim *περί*.

543. pen. malim sic legi *ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιστον, καὶ ἀνδραγαθίας τὸν ἀνανδρον.* omisso secundo *ἕνεκα. καὶ* etiam Helmstad. dat.

563. 5. Dele totam illam annotationem noſtram (n. 664.) quam ipſe deleuiſſem (currente enim prelo ſtatim obſeruabam me erraſſe) ſi per typothetas, ſtomachoſum genus, licuiſſet, qui ſemel a ſe in formulas redacta reſcindi nolunt, aegre ferentes, irritum ſibi ſuum laborem fieri. Reliqui ergo inuitus; quod idem mihi quoque p. 572. *vltima* (Nota 698.) euenit. Verum ibi quidem potui adhuc errorem admiſſum (nam ἐφῆκε quam in textum intuleram) in tempore animaduertens, vtcunque emendare. Quem hic commiſi errorem, eum ipſe Aeſchines p. 561. 4. refutat claris verbis. Verum iſta commentanti mihi locus hic e memoria effluxerat.

573. 1. Coniecturam annotatione 699. propoſitam ἐφῆκε nunc damno. Suppreſſiſſem ipſe, ſi citius errorem animaduertiſſem, quam Scheda Nn. mihi ad corrigendum ſphalmata typographica afferretur. Sed tum ſero animaduertebam, et ſemel exarata perſtare debebant. Metuebam iras operarum. Licuit interim tamen Aeſchini ſuam veterem probam et primigeniam lectionem ἐφ' ᾗ τε vindicare. vt ἐφ' ᾧ τε vſurpatur, pro, *ea lege atque conditione*, ita nil video cauſae, cur negetur vetuſtis in vſu fuiſſe, eodem ſignificatu, ἐφ' ᾗ τε. quod idem eſt atque ἐπὶ ταύτῃ τῇ προφάσει, ὥστε.

627. 2. προῖεσθε] hoc eſt, quod paulo ante dixerat, τὸ παρακινδυνεύειν.

3. ἃ γεγένηται] hoc eſt modo dictum κατορθοῦν.

Annotationes meas ad epiſtolas Aeſchini vulgo tributas reieci in libellum lectionum variantium.

PRAE-

PRAEFATIO

AD

SCHOLIA IN AESCHINEM.

Quae nunc primus edo in Aeſchinem Scholia, a multis deſiderata, vt alia multa ſcilicet deſiderantur ab ignorantibus veras rerum rationes, a Taylorо non vno loco laudata et commendata, ſed ipſe ſuo praeconio fidem, videat, qui approbet, penes me quidem non magni ea fiunt, et vſus ipſe docebit, me bona fide cum lectoribus agere, qui merces ſatis triuiales mendacium laudum oſtentatione venditare religioni mihi ducam; ea igitur Scholia, vnde acceperim, vt ex me lectores accipere cupient, ita opera mihi danda eſt, vt eos huius rei certiores faciam.

Scholia haec non vnius videntur generis eſſe, ſed ſcoriis ſunt rarae nobilioris metalli micae intermixtae. Fundus Scholiorum antiquus et ingenuus vtique eſt, ſed Graeculorum faex ex infima aetate et claſſe illa vetuſta bona, magni merito ſuo facienda, ſed pauca numero, tam multis nugis ſuis obruit, vt per me ſi ſtetiſſet, in tenebris et angulis bibliothecarum, quibus ad hoc diei abſtruſae iacuerant, diutius inueteraſcere ſiuiſſem. Alia leuia ſunt, alia vel pueris nota, alia falſa, alia ridenda et explodenda, totum paene ferculum abiiciendum. Neſcio, an inſint ipſis adeo Henrici Stephani et Wolfii editionibus iuniora, et illinc iſtuc translata. Aldo quidem iuniora ineſſe, nullus dubito. Cur autem, aies, viri docti, neque illi obeſae naris homines,

et quibus, cur fraudem facerent, nil esset causae, certatim haec scholia collaudarunt. Differunt sensus hominum inter se quamplurimum, vt mirum dictu sit. Ego totum paene genus Scholiastarum contemno, et ab eorum lectione tota vita abhorrui, quos ludimagistros, blatterones, infantes, rerum antiquarum imperitos et paene stultos vsu meo deprehendissem. Et hunc quoque scholiastam Aeschinis fraterculis esse simillimum, vehementer mihi, qui editor sim, doletque, pudetque fateri. Dodwellus tamen, Fabricius, Hemsterhusius, Taylorus, Wesselingius, Ruhnkenius, Toupius ad Theocriti Syracusanas p. 239. passim laudarunt, eumque edi se velle prae se tulerunt. Qui iudicii sui cum fidem sustinebunt, tum operae a me in eo edendo susceptae vindicias praestabunt. Cernebant scilicet viri illi docti sparsa per hunc Scholiastam auri quaedam ramenta, ex illis vetustissimis temporibus Augusteo aeuo vltro citroue finitimis, nescio quo casu, conseruata. * Quae cum, vt par erat, mirarentur atque amplecterentur, iudicii quadam festinatione reliqua quoque omnia his raris et facile numerandis fragmentis similia esse suspicabantur magis atque sperabant, quam

* Cuiusmodi commentatores in Aeschinem vetustos, fort. eosdem, quos in Demosthenem, olim exstitisse, testatur hoc, quod Scholiastes noster p. 105. antepenult. Aspasium ex hoc numero laudat. Scholia ad primas duas orationes, praesertim ad Timarcheam, praestantiora sunt, deteriora et admodum ieiuna ad postremam. Ambo Scholiastae tam B. quam M. ex vno eodemque antiquiore sunt excerpti, id quod patet e dictis ad pag. 117. vltima v. σῴηττοῖ. Multa verbatim e Polluce, Harpocr. Suida, aliis translata. quamquam fieri possit, vt ex his Scholiis auctores illi interdum possint emendari. alia leuia sunt, alia futilia, tralaticia, inepta, nugacia, alia liquido falsa, alia crassam antiquitatis imperitiam prodentia.

quam certo sciebant. Et valde vereor, ne breui fiat, vt exsistat vir doctus, Scholiastarum et Lexicographorum familiaris, qui illa ipsa decora, quae nunc propria nostro Scholiastae, indicta adhuc et ignorata prorsus, et nusquam locorum reperiunda credimus, ex angulo nescio cuius Lexici aut Grammatici dudum editi eruat, dudumque edita et obuia demonstret ea esse, quorum nos stulti nouitatem et paene θειότητα stupentes veneramur. Tu vero, ait, cur delectu non es vsus? Profecto seculum hoc ignoret necesse est, qui speret, vt e membranis excerptas quasdam notulas proferens iudicii sui veritatem omnibus approbet. Operae pretium haud faciet. Pro laude querelas audiet, non paucorum, sed certo certius omnium. Consurgent in eum, et conuitiabuntur, fraudatos se optima parte; editorem iudicio caruisse, et mala fide secum egisse, nugas prodidisse, lectissimas quasque obseruationes occultasse. Cur non totum dedit? Quae illum intemperiae? Absentium fama, incompertorum opinio rem ipsam plerumque solet excedere. Suspiciones igitur has, quas euitare non potuissem, vt iugularem, et voculas maleuolorum vt opprimerem, malui, cum paucarum chartarum iactura, totum opusculum, quale quale est, luci et iudicio cuiusque exponere, publicoque examini tradere.

Apographa horum scholiorum quodammodo tria penes me fuerunt, Oxonienſe, Vltraiectinum, Tayloranum. Audio etiam penes Reimarum, virum, cum supereſſet, de literis optime meritum, mei amantiſſimum, fuiſſe apographum. Sed omnia illa ex vno fonte manarunt, libro, qui Eduardi Bernardi olim fuit, nunc eſt in Bibliotheca Bodleiana Oxonii. quem toties citat Taylor, *Bern.* appellans. Dicitur ei codici Ioſephus Scaliger et illa ſcholia, et varias lectiones, haud conſtat

ſtat vnde petitas, et coniecturas denique, aut emendationes ſuas adſcripſiſſe. Aldina eſt editio Oratorum graecorum. Fuit aliud eiusdem Aldinae exemplum Bernardino ſimillimum, quod item a Scaligero conſcriptum iisdem notulis dicitur, penes Petrum Weſſelingium, excellentis doctrinae et humanitatis virum, e cuius bibliotheca in Vltraiectinam publicam tranſiit. Vltraiectinum hoc exemplum cum Oxonienſi plerumque conuenit, niſi quod alias pauciora illo, alias plura tenet. Exemplum Oxonienſe meam in gratiam exſcripſere duo adoleſcentes egregie literati et magnam de ſe ſpem creantes, Griesbachius et Whyte. Griesbachius A. M. eſt, alumnus celebris theologi Halenſis Semleri, Rambachii, theologi quondam item Halenſis, poſtmodum Gieſſani, ex filia nepos, quem Rambachium, ego puer adhuc Halae cum audirem pro concione verba facientem, et ſaepe audiui, recordor adhucdum, quam ſim audiens delectatus. Ille itaque Griesbachius, per Arabicae linguae ſtudium mihi, cum penes nos Lipſiae annum exigeret, conciliatus, in Britanniam profectus, Oxonii ſcholia ad Aeſchinis orationem in Timarchum ipſe manu ſua e libro Bernardi cum exſcripſiſſet, ad me miſit, vna cum ſcholiis in duas reliquas orationes, quas vt meos in vſus exſcriberet, permouerat Whytium, Oxonienſem, quem audio mirifico Arabicae literaturae ſtudio exarſiſſe, et Alcoranicum Lexicon condere, coeptum longe vtiliſſimum, et ita neceſſarium, vt ſine claue Alcoranica ipſam poſſe literaturam Arabicam efflorescere negem. Faxit deus, vt coeptum hoc omni laude, proſperrimiſque ſucceſſibus digniſſimum feliciter Whytius exſequatur. Acceſſit ad haec apographa Oxonio ad me miſſa ſub idem fere tempus apographum libri Weſſelingiani, nunc Vltraiectini, a Goenſio, V. C. ad me miſſum,

ſum, qui, auctoritate Sebaldi Rauii, V. C. motus, hoc mihi tribuit, vt quaecunque liber ille tenet, a Scaligero, vt volunt, in marginibus ſcripta, ipſe exſcriberet ad me mittenda, non ad Aeſchinem ſolum, ſed ad omnes reliquos quoque graecos oratores. Tandem paucis ante menſibus Londino ad me miſit Antonius Askewius, V. C. inter alia volumina numero quam plurima, quibus Taylor in adornanda ſua Demoſthenis editione vſus erat, volumina duo ad Aeſchinem ſolum pertinentia, quae nunc penes me ſunt. Alterum eſt illud, quod orationum Aeſchinis exemplum tenet, ex Henrici Stephani corpore graecorum oratorum minorum euulſum, chartis interiectis diſtinctum, quibus chartis Taylor, praeter collationes codicum Lockerani, Harleyani, et Meadiani, etiam Scholia graeca in Timarcheam, non item in reliquas duas orationes adſcripſerat, eadem cum illis, quae in Bernardino et Vltraiectino libro leguntur. Sed accepi quoque in ſchedis illis Tayloranis aliud volumen, quo conſutum erat exemplum Timarcheae, ex editione Taylori, chartis puris interpolatum, quibus chartis Taylor varias lectiones Meadiani codicis ad illam Timarcheam, et praeterea Scholia in eandem orationem ex eodem codice petita inſcripſerat, ab illis Bernardini libri Scholiis diuerſa, et raro cum illis conſentientia. Scholia e codice Bernardi depromta inſigniui litera B, e Meaciano, M.

Hi ſunt fontes, e quibus nunc iſtaec ſcholia in publicum qualicunque miniſterio meo emanant. Quos fontes qui mihi recluſerunt, amici lectiſſimi, de me pariter et de literis egregie meritique et inpoſterum merituri, gratias iis, quas hoc nomine debeo, ago habeoque quas poſſum maximas et luculentiſſimas.

INDEX

INDEX AVCTOR-VM

in Scholiis ad Aeſchinem laudatorum

ad pag. ed. Henr. Stephani, a Tayloro conditus.

Aeſchines 27. antep.
Andocides 14. 39.
* Ariſtophanes 27. 4.
Caecilius 28. 3.
Callimachus 26. 6.
Demetrius Phalereus, 28, 3.
Demoſthenes 4, 27. 22, 31. 29, 25.
Dinarchus 26, 16.
Hermippus 28, 3.
Hyperides 29, 14.
Iſocrates 5, 7.
Lycurgus 27, 33.
Marcellinus 29, 3.
Thucydides * 5, 3. 32, 16.
Timaeus 29, 23.
Vlpianus in Demoſthenem 28, 20.

Ad Commentarios ipſe Scholiaſta ſuos ad Demoſthenem prouocat p. 28. 3. ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς δημοσθενικοῖς, et paulo poſt ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ στεφάνου. quos ad locos Taylor in Aduerſariis haec annotauit. [Quaſi *annotaſſet* idem Scholiaſtes Noſter ad Demoſthenem. Neque interea eſt Vlpianus. Nam Vlpianum in ſequentibus laudat.] Aſteriſcis notatos ego addidi, a Tayloro praeteritos.

SCHO-

SCHOLIA
AD AESCHINEM.

27. 2. [1] ἔτε γραφὴν γραψάμενος.] ἐπιεικείας συσατικὰ τὸ ἔτε γραφὴν γραψάμενος, ἔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας. † γραφὴ μὲν δημόσιον πρᾶγμα, δίκη δὲ ἰδιωτικὸν, εὐθύνη δὲ, ὅταν πρεσβευτὴν ἢ ἄρχοντά τις κρίνῃ. † τὸ προοίμιον κατ' ἐπιείκειαν ἀπολογίας, ἐκ προτάσεως. ἐκ κατασκευῆς, ἐξ ἀποδόσεως, ἥτις ἐστὶν αἰξίωσις, καὶ ἐκ βάσεως. † γραψάμενος] ἢ κατηγορίαν ἀποθέσθαι (lic.) M. [2] ὃν δὲ τρόπον] ὃν τρόπον ἔτος καταισχύνει τὴν πόλιν, ἐχ ὃν τρόπον συκοφαντεῖ. πάρεσι γὰρ κατηγορήσων, οὐκ ἀπολογησόμενος. M.

9. ἐπι-

1. Apographum Griesbachianum primo loco dat fragmentum, quod Taylor suspicatur Longini esse, e Photio repetitum, a Tayloro in fine praefationis ad orat. in Timarchum, vbi ipse exhibuit p. ed. nostrae 24. In Apographo autem Taylorano Scholiorum non legitur. Quapropter ego quoque hinc arcui.

2. Huc referendum videtur scholium e cod. M. a Tayloro exscriptum cum hoc titulo. Ad locum incertum. τὸ γὰρ ἀπενεγκεῖν, ἐπαναγαγεῖν, ἐπαγγεῖλαι, γράψασθαι, ἐγγράψασθαι, ἀποθέσθαι γραφὴν, κοινῇ ταῦτα φαίης ἂν ἐγκλήματα, καὶ Πλάτων ἐπικλήματα, καὶ ἐγκαλεῖν καὶ ἐπικαλεῖν. καὶ κατηγορία δ' ἂν εἴη τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ αἰτία, ὡς Αἰσχίνης, καὶ ὡς Πλάτων αἰτιάσεις καὶ διώξεις. His subscripserat Taylor istaec. [Videntur desumi ex Lexicographo quodam, fortasse Polluce. Nam Pollucem redolent.]

9. ἐπιδείξω] δεινότητα ἔχει πολλὴν ὁ ἐπιμερισμὸς τῶν πραγμάτων. 3 M.

28. 1. ἐπήγγειλα] ἑταιρήσεως ἦν ἡ γραφὴ καὶ δοκιμασία καὶ ἐπαγγελία. καὶ ταῦτα τῆς κατὰ ἑταιρηκότων (sic) κατηγορίας τὰ ὀνόματα. M.

5. τὸ μὲν ἕν] δεύτερον προοίμιον. M.

29. 1. δημηγορεῖν] ἤγ. ἐν βελῇ καὶ ἐν δικαστηρίῳ. M.

10. πολιτείαν] ἐκ ὀρθῶς ὁ Αἰσχίνης τὴν τυραννίδα πολιτείαν ἐκάλεσεν. ἡ μὲν γὰρ πολιτεία ἐκ νόμων συνέστηκεν, ἐν δὲ τυραννίδι ἐκ εἰσὶ νόμοι, ἀλλὰ παρανομία, καὶ ἐκ τούτου δὲ δῆλον, ὡς ἐδὲ + Πλάτωνος. ἕτος μὲν γάρ φησι τρεῖς εἶναι πολιτείας. Πλάτων δὲ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ ἑπτά. M.

30. vlt. ἐν χειρῶν νόμῳ] ἕτω λέγεσι τὸ διὰ μάχης χειρῶν νόμω. καὶ φαμὲν ὁ ἔχων (sic) διὰ μάχης ἐν χειρῶν νόμῳ ἐτελεύτα, οἷον ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ. M.

32. 2. προσήκειν] ἐπειδὴ πρεσβύτερος ὢν ὁ Τίμαρχος κρίνεται, φοβεῖ τοῦτο τὸν Αἰσχίνην, καί φησιν, ὅτι ἃ δεῖ ζητεῖν νῦν, εἰ περιέχεσιν (sic) * οἱ νόμοι κελεύοντες αὐτὸν ἄτιμον εἶναι, ἀλλὰ δεῖ πάντας τὰ ἐκ τῶν νόμων πράττειν. ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη τοῖς ἀγῶσι. τοῦτο δὲ κατ' ἐπαγγελίαν τὸ σχῆμα. ἐστὶ δὲ ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη καὶ σύμμικτος τοῖς ἀγῶσι δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἠπόρει γὰρ μαρτύρων ἐνταῦθα καὶ ὅπως λάθοι τὰς δικαστάς. M.

32. 10.

3. Adscripserat quidem hoc scholium Taylor ad voc. ἐπιδείξω, verum ipse dubitans de veritate sedis huius a se assignatae, scholio subscripserat haec. [Vel ad βοηθῆσαι τῇ πόλει etc.] Postrema scholii satis declarant, referendum id esse ad ista oratoris τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ.

4. Hic erat lacuna in apographo T. punctis impleta.

* F. εἴπερ ἰσχύσιν.

32. 10. Δράκων] Δράκοντος νεώτερός ἐστι κατὰ τὴν νομοθεσίαν ὁ Σόλων ἔτεσι ρ. ὁ δὲ Δράκων ἔγραψε τὰς φονικὰς (fic) νόμους. M.

11. καὶ οἱ κατὰ τ. χ. ἑ. ν.] τὰς μετὰ Σόλωνα. ἐχ ὡς αὐτοὶ ἐνομοθέτησαν, ἀλλ' ὅτι μὴ ἔλυσαν. τῷ γὰρ μὴ λῦσαι δηλοῦσι συντιθέμενοι. M.

33. 1. παῖδα] παῖδας τὰς ἀνήβους μείρακας, τὰς ἀρξαμένας ἡβᾶν εὖ [5] ἂν ἐκ τῶν ἐφήβων ἐξελθόντες ἄνδρες ἐγγραφῶσιν. M.

7. βέλομαι] ἐντεῦθεν etc. [6] M.

35. 3. σκότος] αἰδὼς γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ νὺξ ἀναίσχυντος. B.

6. ἀρχὴν] διὰ τὰς σώφρονας. M.

7. παιδαγωγῶν] οἱ καλούμενοι παιδονόμοι κατὰ κοινὸ τὸ παρακελεύεται ὁ νομοθέτης. M.

8. μεσείων] εἰπεῖν ὅτι ἀγαλμάτια ἦν ὥσπερ καίναις (lic) * καρίαις ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἴκῳ τῶν διδασκαλείων καὶ τῶν παλαιστρῶν μεσῶν καὶ ἑρμῶν καὶ ἡρακλέες. ἐκεῖ δὲ ἔσω ἀπέκειτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μή τις διψήσῃ τῶν παίδων. προσποιέμενοι δὲ διψεῖν (lic) εἰσήρχοντο, καὶ ἐκεῖσε ἔσω ἠχρηστοῦντο μετ' ἀλλήλων. ἐκέλευσεν ἵν' ὁ νομοθέτης περὶ τούτων εἶναι ἐπιμέλειάν τινα. M.

ibid. ἑρμαίων] ἑορτὴ τῶ ἑρμῶ, ὡς ἐφόρῳ ὄντος τῶ ἀγῶνος. M.

vlt. τεσσαράκοντα] ἐξ ἔθους ἀθηναίοις [7] κατὰ φυλὴν πεντήκοντα παίδων χορὸν ἢ ἀνδρῶν, ὥστε γενέσθαι δέκα

5. εὖ] fic apographum Taylori. num ἕως?

6. Hic recitatur in M. iisdem verbis ſcholium, quod iam ad p. 720. v. 22. legitur, a verbis ἐντεῦθεν ἡ κατασάσεις —

7. Circa hunc locum deeſt aliquod verbum, e. c. κατέσησαν, vel ſimile quoddam, ſiue ab ipſo librario codicis Meadiani, ſiue a Tayloro omiſſum.

* F. ὥσπερ κλινισκάρια ἐν τῷ —

δέκα χορὸς. ἐπειδὴ δὲ (fic) καὶ δέκα Φυλαὶ. διαγωνίζονται δὲ ἀλλήλοις διθυράμβῳ, Φυλάττοντες τῷ χορηγοῦντος ἑκάστῳ χορῶν τὰ ἐπιτήδεια. ὁ δ' ἓν νικήσας χορὸς τρίποδα λαμβάνει, ὃν ἀνατίθησι τῷ Διονύσῳ. λέγονται δὲ οἱ διθύραμβοι χοροὶ κύκλιοι, καὶ χορὸς κύκλος. καί πως ὁ Δημοσθένης τριάκοντα ἔτη ἔχων ἐγίνετο χορηγὸς, ἀπορίᾳ δῆλον χορηγεῖ. (Sic omnia.) M.

39. pen. κατ' αὐτῆ τῇ μὲν] ἀφεὶς τὸ λοιπὸν τῇ νόμῳ, ἀφ' ἑαυτῇ φησὶ κατ' αὐτῇ μὲν καὶ τὰ ἑξῆς. M.

40. 4. ἐπάναγκες] ἐξῆν γὰρ αὐτῷ εἰ ἠβούλετο, τρέφειν τὸν πατέρα, μὴ βουλόμενον δὲ ἠνάγκαζεν ὁ δῆμος. M.

ibid. ἡβήσαντι] ἦγον τελειωθέντι, εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντι. M.

7. νομιζόμενα] σπεύδειν ἀπέρχεσθαι τὰς ἡμέρας ἐπιτελεῖν. M.

9. ὄνησιν] ἦγον τὸ εὖ πάσχειν παρὰ τῶν παίδων. M.

41. vlt. οἱ θεσμοθέται ἄλλα μὲν ποιοῦσι κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ, πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσάγειν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προσβολὰς (fic) εἰσάγεσι, καὶ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ ἕτερα. M.

44 1. τὸ ληξιαρχικὸν γραμμ.] τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες[8] τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. B.

ibid. ἦγον ἐπειδὰν γένηται ἐννόμῳ ἡλικίας. † ὁ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα ἐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ ἑξῆς οἱ τὲς ἐκκλησιάζοντας[9] ἐζημίουν,

8. τελεσθέντες dat apogr. Tayl.

9. Num ἦσαν δὲ ἓξ, οἱ τὲς παρεκκλησιάζοντας, (vel τὲς ἐκ ἑξὸν ἐκκλησιάζ.) erant fex magiſtratus, (vel ho-

ουν, καὶ τὲς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον. ἐγράφοντο δὲ ἀπὸ ἐτῶν ιη, καὶ δύο ἔτη εἰς τὲς ἐφήβες ἐτέλεν, καὶ διεφύλαττον περὶ τὴν πόλιν τὰ φρέρια. ἀπὸ εἴκοσι δὲ ἐτῶν ἐπολέμεν. M.

4. αὐτῷ Τιμάρχῳ] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ὄνομα τῆς ἀσελγείας ποιέμενος Τίμαρχον. τῆτο δὲ τὸ σχῆμα καλεῖται παρ' ὑπόνοιαν. ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ ἡταιρηκότι. (sic.) M.

45. 4. κηρυκευσάτω] ἀντὶ τῦ μηδὲ ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω. νῦν δ περὶ τῶν κατὰ γένος κηρύκων λέγει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κατὰ πόλεμον πεμπομένων πρὸς πόλεμον [10] μετὰ κηρυκείων περὶ σπονδῶν. καὶ ἐρηται μηδὲ ἐπὶ τοιαύτην, φησὶ, διακονίαν πεμπέσθω ἡταιρηκώς. M.

5. τὲς πρεσβεύσαντας κρ.] ἐπειδὴ ἀπέθετο μετὰ Δημοσθένες Τίμαρχος τὴν κατ' Αἰσχίνε τὴν (sic, f. τῆς) παραπρεσβείας γραφήν. M.

46. 1. συκοφαντείτω] ἆρα ἔν τοῖς μὴ ἡταιρηκόσιν ὁ νόμος συκοφαντεῖν λέγει; ὃ, ἀλλὰ τῦτο λαμβάνει ἐκ τῦ μείζονος ἀτόπε. εἰ γὰρ νόμιμόν σε ἐκ ἐᾷ πράττειν, πολλῷ μᾶλλον παράνομον. M.

47. 1. τῶν ἐννέα ἀρχόντων] αὕτη ἀρχὴ ἐν ἀθήναις σεμνὴ καὶ σεφανοφορῦσα. καὶ ἡ ἀρχὴ σεφανηφόρος. καὶ οἷον ἐννέα ἄρχοντες σέφανον ἐφόρεν μυρρίνης. ἦσαν δὲ ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος, καὶ θεσμοθέται ἓξ. ἔτοι δὲ οἱ ἐννέα ἄρχοντες μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρεοπαγῖται γίνονται. M.

norati) qui eos mulctarent, qui fecus atque fas esset, vel illicito modo, concioni interessent. vt e. c. capite minuti, quibus foro interdictum esset. Tametsi fatendum mihi est, de his seuiris mihi nihil alibi occurrisse.

10. F. πολεμιους. vel τοὺς πολεμίους.

2. ἱερωσύνην] ἐ παντὶ βελομένῳ ἐξῆν ἱεραῖσθαι, ἀλλὰ τῷ ἐκ γένους καταγομένῳ ἱερατικοῦ. ἔτω δὲ καὶ τὸ μηδὲ κηρυκευσάτω. M.

ibid. συνδικήσῃ] ἀντὶ τοῦ μὴ γενέσθω αὐτοῦ (sic) μεγάλης δικαστηρίᾳ τῆς ἡλιαίας, ὅτε δῆμος (lic) δικάζει. M.

48. 11. τὸ καθάρσιον] ἐπεὶ ἔθος ἦν τοιοῦτο. εἰσήρχετό τις ὁ λεγόμενος [11] περισίαρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐκκλησίαν διὰ χοίρε ἐπεσφαγμένε καὶ ἄλλων τινῶν. καὶ τὰ καθάρσια λαβὼν ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν. οἱ δ' ἀπελυμάναντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον. εἶτα εἰσήρχετο ὁ κῆρυξ, ὃς θυμιατεύσας πρότερον καὶ αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὕστερον ἐβόα [12] πρώτῃ φωνῇ, τὶς ἀγορεύειν βέλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων ἀθηναίων; εἶτα εἰ μέν τις ἐβούλετο [13] τοῦτο λέγειν, ἀνίστατο εἰ δὲ ἐπὶ πολὺ βοῶντος ἐδεῖς ὑπήκουσε, δευτέρᾳ φωνῇ ἐβόα, τὶς ἀγορεύειν βέλεται τῶν πάντων ἀθηναίων; ἐκέχρητο δὲ ὁ περισίαρχος χοίρῳ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀκαθάρτοις, διὰ τούτων τὰς ἀκαθάρτους δαίμονας καὶ τὰ πνεύματα [14] τὰ πολλάκις ἐνοχλοῦντα ταῖς διανοίαις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πολλά-

11. Apogr. Tayl. περιεσίαρχος. Sed paulo poſt conſentit apographo Griesbachiano et Goenſiano.

12. πρώτῃ φωνῇ] haec duo vocabula, tametſi ab omnibus tribus, quae penes me ſunt, apographis, Taylorano, Goenſiano et Griesbachiano, abſunt, tamen hic interponere ſum auſus hac de cauſa. In Apographo Goenſiano ad voc. ἐσκέψατο (p. 4. 10. ed. Steph.) adſcripta erant illa duo, quae dixi, vocabula. quae quoniam aliena ſunt illo loco, retuli huc, quo pertinent. id quod inſequentia docent, nemine futuro, (aut multum fallor) qui factum improbet.

13. τοῦτο] ſic omnes mei. Sed leg. eſt τούτων.

14. hoc τὰ de meo addidi.

πολλάκις ἄλλως βουλεύεσθαι, ἕλκων πρὸς τὰ θύματα καὶ ὥσπερ ἀποχωρίζων τῆς ἐκκλησίας, ἵνα καθαρῶς βουλεύσωνται. ὁ δὲ κῆρυξ διὰ τῶν θυμιαμάτων ἐπικαλῶν τὰ θεῖα [15] τοῖς ὁμοίοις τὰ ὅμοια, ἵνα διὰ τῆς τούτων παρουσίας ἀγαθόν τι ἔχωσιν οἱ ἀθηναῖοι βουλεύεσθαι. B.

ibidem. ὁ λεγόμενος περισίαρχος ἱερεῖον λαβὼν τέτῳ καθαίρει τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο λέγεται καὶ καθαρμὸς καὶ καθάρσιον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πάρισθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. ἔθος δὲ ἦν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα μικροῖς χοιριδίοις, ἃ καθάρσια ἐκάλουν, καὶ προσηγορεύοντο οἱ περικαθαίροντες περισίαρχοι. τὸ δὲ καθάρσιον ἦν χοῖρος ἐσφαγμένος, δι' ὃ καθῆραν τὴν ἐκκλησίαν. M.

13. προέδρους] πρόεδροί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προκαθήμενοι. M.

pen. ἱερῶν τ. π.] ὅτι τὰ ἱερὰ πρῶτον εἰσεκάλουν. ἐκεῖ καὶ περὶ ἱερῶν καὶ περὶ κηρύκων. καὶ γὰρ ἔτοι ἱεροὶ. εἶτα πρέσβεων καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων. ὅσια δὲ ἐστὶ τὰ μὴ ἱερά. ὥστε πρῶτον τὰ ἱερά. δεύτερον (fic) δημόσια. τρίτον ἰδιωτικά. ὅσια καλεῖ τὰ δημόσια. M.

49. 2. πάντες εἶπωσι] ἐχ ὅτι πάντες ἔλεγον, ἀλλ' οἱ βουλόμενοι. M.

50. 4. ἡ δὲ τόλμα] τὸ θαρσέως (fic) τις τολμηρῶς ποιεῖν. M.

51. 4. ἐπειδὴ ὀνόμασιν (fic)] ἐπεὶ δὲ [16] οἱ πρεσβύτεροι ὡς ἔμπειροι πραγμάτων ηὐλαβοῦντο συμβουλεύειν [17] ἀποτυχίας γενομένης κριθῶσιν (fic.) διὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ νόμος καλεῖ, ἵνα ἐξ ἀνάγκης ἀναξάντες δη-

15. In tribus apographis eadem hic eſt lacuna, verbo συνῆψε vel συνῆγε, vel ſimili facile explenda.

16. lege ἐπεὶ δὲ, ſiue ἐπειδὴ οἱ πρ.

17. Videtur hic ἵνα μὴ deeſſe.

μηγορήσωσιν. ἀλλὰ καὶ τὸς ἄλλες καλεῖ, φησιν. ἐκείνας μὲν ἓν ἀορίςως, τέτας δὲ ὡρισμένως. M.

51. 7. προτρέπει] εἰ γὰρ ἡ πόλις αὐτὸς τιμῶσα πρώτας καλεῖ, καὶ οἱ νέοι αὐτὰς τιμήσεσι. M.

52. 2. ἀνόμοιον] κατὰ τὸ γένος τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ὁ γὰρ δήπε τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἑταιρήσεως. M.

8. ὅτι πάντες (sic)] οἱ πάντες νῦν ἐπεὶ τὸ οἱ πολλοὶ. [18] M.

9. τὴν Σόλωνος εἰκόνα] ἀνετέθη ἡ Σόλωνος εἰκὼν ἐκ ἐπὶ τῷ ἐν κόσμῳ λέγειν, ὥς φησιν Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ἐλεγεῖα ἔτως ἀπήγγελε. Δημοσθένης μέντοι φησὶ νεωςὶ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀνατεθεῖσθαι ταύτην τὴν εἰκόνα. λέγεται δὲ Κλέων ὁ δημαγωγὸς παραβὰς τὸ ἐξ ἔθες σχῆμα περιζωσάμενος δημηγορεῖν. B. M. [19]

54. 4. ἐκ ἀπελαύνει] ταῦτα προσαγωγά ἐςι πρὸς τὸς δικασὰς, ἰδιώτας ὄντας. M.

6. τέχνην] τοῖς ἀθηναίοις ἐνομίζετο τέχνην τινὰ ἐπιτηδεύειν. ἐχ ἔτως τοῖς λακεδαιμονίοις. τᾶτο [20] γὰρ αἰσχρὸν ἦν καὶ δηλοπρεπὲς. B.

9. ἐπερωτᾷ] διὰ τᾶτο [21] καλεῖν τὴν ἐξεσίαν δηλῶν. M.

55. 1.

18. Pone *ἐπεὶ* adſcripſerat Taylor (f. *ἀντὶ*) videtur hoc illi ſubſtitutum iſſe. Sed propius ad literam fuerat *ἐπὶ*.

19. Conſentit in omnibus ſcholiaſtes Meadianus Bernardino hoc in ſcholio, praeterquam in duobus poſtremis vocabulis, quae ſic dat. *περισωσάμενος δημηγορῆσαι*.

20. aut *τέτοις γὰρ αἰσχρὸν* leg. aut *τᾶτο γὰρ παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν*.

21. τᾶτο] ſic Apogr. Tayl. Lege *τᾷ* ſimpliciter.

55. 1. τίθεσαι] τίθεσθαι λέγειν [22] καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποτίθεσθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπὶ τοῦ περιτίθεσθαι καὶ ἐνδύεσθαι, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυδιδείοις ἐν τῷ δευτέρῳ. ἐνταῦθα δὲ περὶ [23] τοῦ ἀποτίθεσθαι λέγειν. M.

3. πεπορνευμένος ἐστὶν ὁ πολλάκις ἁμαρτὼν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ. ἡταιρηκὼς δὲ ὁ προσάπαξ. M.

9. οἰκήσαντα] τουτέστι διοικήσαντα. οὕτως Ἰσοκράτης· οἰκεῖ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. B.

56. 5. καταγελάστως] ἀσελγῶς. B.

13. ἐπαγγειλάτω] ἐπαγγελία ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἡταιρηκότων. B.

vlt. προσέθεσθε] ἤγουν προσενομοθετήσατε. Aliud. ὑμεῖς δὲ προσέθεσθε καὶ νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀποκληροῦν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. M.

57. 1. παγκράτιον] ψεύδεται. οὐ γὰρ διὰ Τίμαρχον. παλαιότερος γὰρ ἦν. ἤγουν τάξησθε. [24] M.

58. vlt. ἀνεκτοὶ] δύναταί τις φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι. τιμωρουμένους γὰρ αὐτοὺς καὶ μηκέτι ἐνοχλοῦντας τῷ βήματι δυνάμεθα φέρειν. M.

64. 6. βούλομαι] οὕτω γὰρ ἐπηγγείλατο πρῶτον περὶ τῶν νόμων ἐρεῖν, εἶτα ἐξετάσαι τοὺς τρόπους Τιμάρχου. M.

11. δέομαι] τὸ σχῆμα προδιόρθωσις. εἰώθασι δὲ αὐτῇ χρῆσθαι, ὅταν μέλλωσιν ἀνελεῖν τι, πρὸς ὃ δυσκόλως διάκεινται οἱ ἀκούοντες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μετὰ τὰ πράγματα λεχθὲν ἐπιδιόρθωσις καλεῖται. πληρώσας τὸ νομικὸν ζήτημα, τὸ τῆς παραγραφῆς, εἰσβάλλει εἰς τὸ στοχαστικὸν, εἰ ἡταίρηκεν. M.

22. λέγειν] scil. χρὴ vel εἰώθασι, vel tale quid.

23. περὶ] malim ἐπὶ.

24. τάξησθε aut huc non pertinet, sed alio, nescio quo, aut leg. est ἐτάξασθε. vt sit interpretatio proximi vocabuli προσέθεσθε.

65. 5. τῶν τριάκοντα] οἱ λ τύραννοι διὰ λακεδαιμονίων καταλυθέντες, καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν τῶν ἀθηναίων καταλύσαντες, ἐλυμήναντο τὰς Δράκωνος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὼν ἓν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν, εἵλοντο πολίτας, ὅσους δήποτε, τοὺς ζητήσοντας καὶ ἀναγράψοντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. τότε ἐψηφίσαντο καὶ [25] νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων, ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἦρξε μετὰ τοὺς λ. ἐκεῖνοι γὰρ τόν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς, τοὺς μὲν ἐβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν, ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτους. ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθηρέθησαν, ψήφισμα ἐτέθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν. ὥσπερ οὖν τὰ ἐπ' ἐκείνων ἀνεξέτασα, καὶ ἀνέγκλητα ἐγένετο, οὕτω καὶ τὰ παιδὶ ὄντι πραχθέντα Τιμάρχῳ ἀφιέναι φησὶν Αἰσχίνης. B.

ibid. οἱ λ τύραννοι μετὰ τὸν πελοποννησιακὸν γενόμενον [26] πόλεμον ἀθήνησιν, ἐπειδὴ καθηρέθησαν, Θρασυβούλου τοῦ ἀπὸ Φυλῆς ἀγωνισαμένου, [27] ψήφισμα ἐτέθη, ἀμνησικακεῖν τῶν ὑπαρξάντων ἀπ' αὐτῶν. ὥσπερ ἦν [28] τὰ ἐπὶ τούτων ἀνεξέτασα, οὕτω καὶ τὰ ἐν παιδὶ πραχθέντα Τιμάρχῳ. M.

6. Εὐκλείδου] ἄρξαντος ἓν Εὐκλείδου μετὰ τῶν λ καταλυσιν [29], τὰ πρὸ [30] αὐτῶν πραχθέντα ἄκυρα εἶναι ἐψηφίσαντο ἀθηναῖοι. M.

7. προθεσμία] ἦγεν χρόνος. καταχρησικῶς. M.

65. 11.

25. καὶ] malim καινὰς.

26. γενόμενον] malim γενόμενοι aut λεγόμενον.

27. ἀγωνισαμένου] alius dixisset τὸν δῆμον καταγαγόντος.

28. ὥσπερ ἦν] interponi velim οὖν.

29. Leg. μετὰ τὴν τῶν λ κ.

30. πρὸ] Leg. ὑπ' vel ἐπ' αὐτῶν.

65. 11. ἕτος γὰρ] ἐνταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

66. vlt. κιθαρῳδὸς] διαφέρει κιθαρῳδὸς κιθαριστῇ, τῷ τὸν μὲν κιθαριστὴν κεχρῆσθαι τῇ κιθάρᾳ μόνον, τὸν δὲ κιθαρῳδὸν μετὰ τῶν χειρῶν καὶ τῇ φωνῇ. διὸ καὶ κιθαρῳδὸς λέγεται. M.

67. 5. ἀνέσησεν] ὡς νῦν λέγομεν ἀνεκάθησεν. καὶ Δημοσθένης. ἀνέσησεν ἂν [31] αὐτὸν ἀπὸ τῆς καλῆς ἐργασίας. M.

9. ἐδέησ' ὧν] ἵνα μή τις οἰήσεται δι' ἔνδειαν αὐτὸν πεπορνεῦσθαι. ὅπερ [32] συγγνώμης ἦν. M.

68. 5. ἦν μὲν Δ.] ἀλλὰ [33] (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

ibid. Διονυσίων] Διονυσίων ἑορτὴ ἀθήνησιν ἦγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγρὰς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δ' ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ αἱ ἐν ἄστει τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι παρθένοι. B. Idem scholium in Mead. sic exhibetur. Διονύσια ἑορτὴ ἀθήνησιν Διονυσίῳ [34] ἦγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγρὰς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Ληναιῶνος, [35] τὰ δὲ ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ ἐν Σπάρτῃ παρθένοι αἱ ἐν τοῖς διονυσίοις δρόμῳ ἀγωνιζόμεναι. M.

69. 8. ἦ δὴ [36]] ἀντὶ τοῦ διὸ δή. M.

vlt. ἐν δικασηρίῳ] ἔνθα χρεία ἐστὶ μαρτυριῶν [37] ἀποδείξεως. M.

31. Demosthenes scripserat ἀνέσησεν αὐτὴν (in foeminino, et sine ἄν.)

32. συγγνώμης] subaudi ἄξιον.

33. ἀλλὰ] fort. ἄλλο.

34. Διονυσίῳ] Lege Διονύσῳ.

35. ληναιῶνος] mensis Lenaeonis haud memini, qui mentionem fecerit.

36. ἦ δὴ] sic enim in Meadiano legitur pro vulgato ἐγὼ δὲ.

37. malim χρεία ἐστὶ τῆς διὰ μαρτυριῶν ἀποδ.

70. 1. μαρτυρίας τῷ Μισγόλᾳ[38]] γράφεσι μαρτυρίας οἱ βελόμενοι μάρτυρας παρέχεσθαι προκλητικὰς αὐτῶν, οἷον τὸν δεῖνα τόδε πραχθὲν ἀκριβῶς γινώσκοντα ἀξιῶ μαρτυρεῖν τοῖς δικασταῖς. M.

3. ὃ ἔπραττε] ἐ γὰρ ἀπήτει αὐτὸν μαρτυρεῖν, εἰ παρ' αὐτῷ ἠτάιρηκεν, ἀλλ' εἰ μετ' αὐτὸ διέτριβε. καίτοι τοῦτο ἦμελλε συνοίσειν τὴν[39] ἀπόδειξιν. λέγομεν ἕν, ὅτι ὑποπτευομένε τῷ Μισγόλα ἦρκει τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι μετ' ἐμοῦ διέτριβε. M.

71. 5. ἐκκλητευθῆναι] ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ B. † Κλητεύεσθαι δὲ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. M.

72. 4. ἐξόμνυσθαι] μεθ' ὅρκε ἀρνεῖσθαι. B.

7. ἐδὲν αὐτῷ ἔσαι πλέον] τετέχιν ἐδὲν ὀνήσεται τῆς ἀρνήσεως ἐνόρκε[39 b.] καὶ τῆς ἐπιορκίας ἐδὲν αὐτὸν ὠφελήσει ἡ ἐξόμνυσις. B.

73. 8. βέλομαι] λυπεῦντος ἀναίρεσις. λυπεῖ γὰρ Αἰσχίνην τὸ μὴ φαίνεσθαι πρεσβύτερον τὸν Μισγόλαν· φοβεῖ[40] γὰρ μὴ διὰ τοῦτο δόξῃ ψευδὴς εἶναι ἡ φήμη. M.

73. vlt. προφερεῖς] οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. B. † προφερὴς ἐστιν ὁ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει δοκῶν πρεσβύτερος. ἀλλα καὶ τῶν ἀμώμων, ὦ Αἰσχίνη, ἔσθ' ὅτε ὁ μῶμος ἅπτεται. M.

76. 5.

38. sic enim dat Mead. in texto.

39. συνοίσειν τὴν] videtur aut σ. τῇ ἀποδείξει leg. aut σ. πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. forsitan quoque pro καίτοι leg. καίτοι τί — aut καὶ τί — et demonstrationi quid hoc tandem poterat conferre? respondet λέγομεν —

39. b. post ἐνόρκου videtur οὔσης vel γιγνομένης deesse. Insequentia verba καὶ τῆς ἐπιορκίας ἡ ἐξόμνυσις sententia carent, vt multa Scholiastarum graecorum, loqui nescientium, quorum ex oratione vix coniectando assequare, quid sibi velint.

40. φοβεῖ] Leg. φοβεῖται.

76. 5. ἡταιρηκέναι] σαφῶς λέγει τὸ ἡταιρηκέναι πρὸς ἕνα. M.

9. ἀγρίας] τὰς σφόδρα ἐπτοημένας περὶ τὰ παιδικὰ, καὶ χαλεπὰς παιδεραστάς. ἐπονομάζονται δὲ καὶ τρίβαλλοι καὶ κένταρχοι. [41] B. † τὰς σφόδρα κιναιδοποιάς. M.

ibid. Κηδωνίδην] ἔτοι παιδεραστὴ ἄγριοι καὶ τρίβαλλοι καὶ κένταρχοι. M.

77. 4. ἡταιρηκὼς] διαφορὰν εἶπεν ἡταιρηκότος πρὸς πόρνον. τὸν μὲν ἓν ὑφ' ἑνὸς καταισχυνθέντα ἡταιρηκέναι φησὶν, τὸν δὲ ὑπὸ πολλῶν, πεπορνεῦσθαι. M.

78. 5. μετὰ τοῦτον] ἀλλὰ (fic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M. [42]

7. κληρώχων] εἰς Σάμον ἔπεμψαν κληρώχους Ἀθηναῖοι ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοφήμου. B. M.

vlt. κυβείῳ] κυβεῖον ὁ τόπος, ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. B. [43]

79. 1. ἡ τηλία σανὶς ἡ κυβευτική. ἦν καὶ σανὶς, ἐν ᾗ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τὰς ὄρτυγας συνέβαλλον. B. † τηλία] κυβεία λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. ὃ νῦν καλοῦσι τινες ταυλησήριον. τηλία δὲ σανίδιόν τι περιπεφραγμένον πάντοθεν, εἰς ὃ ἐνέβαλον ἢ ἀλεκτρυόνας, ἢ ὄρτυγας μάχεσθαι καὶ τὸν ὑπερπηδῶντα αὐτῶν τὰ περιφράγματα ἔλεγον ἡττᾶσθαι. ἰδίως [44] δὲ εἶπε κυβεῖον. οὐ γὰρ οὕτως ἐκάλουν, ἀλλὰ σκληραφεῖον. ἡ τελεία (fic) ἐστὶν, ἐφ'

41. κένταρχοι] fort. κένταυροι.

42. Incipio nunc intelligere formulam hanc grammaticorum rhetoricam tractantium, feu oratores interpretantium, fignificare, aliam nunc ingredi narrationem.

43. Hoc idem fcholium habet Mead. quoque, addens, ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυλησήριον.

44. ἰδίως] non *proprie* h. l. id eft κυρίως. Sed *pecu-*

ἐφ' ἧς τὰ ἄλευρα ἐκάθαιρον. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ οἱ κυβεύοντες, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τὰς κύβους, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τὰς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας. M.

80. 1. ὑπὸ δὲ] ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

3. Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται] ἐχ ἁπλῶς διαβάλλει τοῦτον τὸν Ἡγήσανδρον ὁ Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν Ἡγησίππου τοῦ μισοφιλίππου. M.

8. Τιμομάχῳ] τῷ Τιμομάχου τότε τῷ στρατηγῷ ἀθηναίοι θάνατον κατέγνωσαν καὶ ἀνῃρέθη. M.

81. 1. δεινὴ ἀκακία] ἦγον φαύλη ἀκακία, ἁπλότης. εὐπιστία, εὐχέρεια εἰς τὸ πείθεσθαι. M.

82. 1. ἠνώχλει] ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει. M.

vlt. ἀστραγάλους] εἶδος ἀστραγάλου ἔτους [45] ὑπὸ τῶν κυβευτῶν ὀνομαζόμενον. M.

ibid. διασείσους] πολλάκις τινας κώδωνας ἀργυροῦς ἢ χαλκοῦς ἐξῆπτον ἀστραγάλοις αὐτοῖς, ἵνα ἀφιέμενοι ἦχόν τινα ἀποτελῶσι καὶ τέρψιν ἐν τῇ παιδιᾷ. ἤτοι ἓν ἐγένοντο διάσεισοι. B. [46]

83. 1. Φιμοὺς] Φιμοί, οἱ καλούμενοι κημοί, εἰς οὓς ἐνεβάλλοντο οἱ ἀστράγαλοι. B. † Φιμοὺς δὲ. ἀλλαχοῦ μὲν

liari, *Aeſchini proprio*, *nouo et inuſitato modo.* id quod ex inſequentibus paret.

45. οὕτως] ſcil. διάσεισος.

46. Scholium hoc in Meadiano quoque eſt paene iisdem verbis, niſi quod pro αὐτοῖς dat ἦγον ἔνδον αὐτῶν. quo ſignificat tintinnabula illa talis non extus appenſa, ſed in illis intus incluſa fuiſſe. Tale ſi quid fuit, neque hoc eſt ſomnium Scholiaſtae, finge mihi talem talum ſimilem fuiſſe noſtris *Schellen.* quae ſunt globuli aenei, cum anguſto in transuerſum acto orificio, in quibus concluſi latent globuli ferrei, qui cum in aes cauum vndique ambiens illiduntur, tinnitum efficiunt.

μὲν σημαίνει, εἰς ἃς ἐμβάλλονται αἱ ψῆφοι. ἐνταῦθα δὲ ἃ νῦν καλοῦσιν οἱ κυβευταὶ πύργια. M.

83. 5. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] τὰς ἀποκτεί-ναι δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς ἐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι, [47] ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρα-σχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. B. M.

84. 5. ἀνακηρυχθῆ] ἤγουν περιβόητος γένηται. M.

9. παροινία] κυρίως ἐχρήσατο τῇ λέξει. εἶπε γὰρ ὅτι μεθυσθέντες. M.

11. ὑπογενειάζων] ἀπτόμενος τῶν γενείων θω-πευτικὸς. [48] M.

85. 7. λήξεις δικῶν] ἤγεν ἔλαχον δίκας ἀλλή-λοις. M.

10. ἐν ἡλικίᾳ] ὅτι ἐξαιρέτως εἰώθεσαν οἱ ἀρχαῖοι ἡλικίαν τὴν νεότητα καλεῖν. M.

86. 4. Κρωβύλον καλεῖ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἡγησάν-δρου, τὸν Ἡγήσιππον, καὶ μισοφίλιππον, καθ' ὃ αὐ-τὸς εἰλήφει [49] τὴν κεφαλὴν, καὶ φιλοκαλεῖ [50] τὰς τρί-χας. Κρώβυλος γάρ ἐστιν εἶδος πλέγματος πρώην [51] γε-νομένου παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀθηναίων. M. † Κρω-βύλος] ἀδελφὸς ἦν ἔτος Ἡγησάνδρου, ἔτως ἐπωνομασ-μένος διὰ τὴν πανουργίαν. Ἡγήσιππος γὰρ κυρίως ἐκαλεῖτο. B.

87. vlt.

47. ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι] verba haec in apo-grapho Taylori non reperio, neſcio an errore ipſius praeteruiſa. Sed ſunt in Scholiaſta Meadiano quoque, qui ſcholium hoc iisdem verbis refert, addens in ex-tremo fine, ἢ ὅσας ἄνθρωποι πλήττουσι.

48. Sic Apogr. Tayl. malim θωπευτικῶς.

49. εἰλήφει] num ἠλείφετο. *ungebatur*, inunguere ſibi ſolebat.

50. φιλοκαλεῖ] malim ἐφιλοκάλει.

51. πρώην] *pridem*, *olim*. malim quoque γενόμενον, vt ad εἶδος referatur.

87. vlt. τὸ ὄψον] ὅ ἐστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἔνθα τὰ ὄψα, οἱονεὶ πάντα τὰ ἐδέσματα πιπράσκεται. ἀπὸ γὰρ τῶν πιπρασκομένων ἔν τινι τόπῳ, ἐκάλεν οἱ ἀθηναῖοι τὸν τόπον. M.

88. 2. κώμοις] κῶμος ἡ μετ' οἴνου ᾠδή. M.

91. 1. Λεωδάμαντα] ὅτος ἐρασὴς ἐγένετο Ἡγησάνδρου. M.

97. 6. ἀλλ' εἰ πέπρακται] καὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ τὸν εἰσελθόντα εἶδεν ὁ θεασάμενος, ἀλλ' ἐφ' ᾧ εἰσῆλθεν. M.

7. ἐπεὶ πρὸς θεῶν] θαυμασία ἀποσορφή. M.

98. 3. ἀσύμβολον] ἀκ εἰσενεγκὼν συμβολήν, οὐ συμβαλὼν ἔρανον. B. † ἀσύμβολον] μὴ παρέχον σύμβολον (sic) [52] καὶ ἔρανον, ἀλλ' ἄλλο συμβάλλοντος δαπανῶν. ἀσύμβολος ἓν ὁ ἑτέροις συνεσιώμενος δίχα συμβολῆς καὶ ἐράνου τινός. [53] M.

99. 4. διαψηφίσεις] διαψήφισις δέ ἐστιν ὁπηνίκα σάσεως δημοτικῆς γενομένης συνέρχονται ἅπαντες οἱ ἐκ τῶν δήμων, καὶ σκοπεῖσι τίς τε ἐστὶ πολίτης, καὶ τὶς ξένος. καὶ ἐὰν εὕρωσι ξένον, τεῖτον [54] ὡς ἐξ αὐτεῖ γενομένης τῆς σάσεως. ἔλεγον δὲ ἐκ πολίτου μὴ γίνεσθαί τι τοιοῦτον. Δημόφιλος δὲ τεῖτο ἡγήσατο διαψηφίσεις γενέσθαι τῶν ἀσῶν τοῖς δήμοις, ὥστε τοὺς δημότας περὶ ἑκάστου τῶν ἀνα-

52. Lege συμβολήν. et pari modo insequentia quoque correxi tacite. Ante hoc scholium aliud breue, ad versum p. 11, 13. referendum τὴν ὄψιν, τὸ εἶδος, legitur in Apogr. Taylori, quo mea carent apographa, non magna iactura.

53. Post τινος sequitur in apographo Taylori αἱ δοκιμασίαι. quod amputaui, vt ab hoc loco alienum, et ad proximum scholium referendum.

54. τεῖτον] hic videtur ἐκβάλλουσι vel tale quid deesse.

ἀναγραφομένων διδόναι ψῆφον, ὅτι ἐσὶν αἰσὸς, μηδενὸς κατηγορέντος, μηδὲ ἀπολογεμένε, ἀλλ' ἐκ τῆς συνισορήσεως, καὶ ἴσχυον αἱ ψηφίσεις (sic) τῶν δημοτῶν. M.

5. καὶ ἕκασος ὑμῶν] περὶ γὰρ ἑκάσε ψῆφος ἐδίδοτο τοῖς δημόταις. ὡσεὶ ἔλεγε, δοκιμασίαις ἔδωκεν, (sic) ἢ ἀντὶ τᾶ ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὸ ἕτέροις ὑπὲρ αὐτᾶ ψηφίσασθαι. M.

102. 6. τετρυπημένη] ,τετρυπημένη ψῆφος ἦν ἡ καταδικάζσα. πλήρης δὲ ἡ ἀπολύσα. M.

104. 9. οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πνυκὶ] οἰκήσεις τινὲς ἦσαν περὶ τὴν Πνύκα ἔρημοι καὶ καταπεπτωκυῖαι. ταύτας συνεβάλευσεν ὁ Τίμαρχος κτισθῆναι. οἱ δ' ἐξ Ἀρείε πάγε ἀντιλέγσι. Πνὺξ δὲ πετρώδης ἐσὶ τόπος, ἔνθα ἐκκλησιάζσιν, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ κείμενος. ὠνομάσθη δὲ παρὸ τὸ πεπυκνῶσθαι ταῖς οἰκήσεσι, κατέτεμε (sic) γὰρ αὐτὸν [55] εἰς οἰκίας τοῖς ἡλιασαῖς. M.

105. 9. ἔχομεν δὲ] ὁ Αὐτόλυκος συγγνώμην ἔφη Τιμάρχῳ ἔχειν. ὅτως [56] γὰρ ἴσως ᾠήθη μικρὸν ὑμᾶς ἀναλώσειν ἐν τῇ ἐρημίᾳ οἰκοδομεμένες. ὁ γὰρ λόγος ἦν περὶ τῆς πνυκὸς. λέγσι δὲ ἡσυχίαν τὴν ἐρημίαν. Ἀσπάσιος δὲ τὴν ἀπραγμοσύνην ᾠήθη δηλᾶσθαι. M.

107. pen. βοᾶτε] ἀντὶ τᾶ ἐβοήσατε. M.

108. vlt. ἠτιάσατο] ἤγεν κατηγόρησεν. M.

ibid. συνδεκάζειν] ἤγεν δώροις συνδιαφθείρειν. M.

112. 1. ἐκκλήτῳ] ἀλλοτρίᾳ, εἰς ἣν ἐξεκέκλητο κριθησόμενος. [57] ἐκκλήτῳ, παρὰ τὸ ἐκεῖ καλεῖσθαι, ἐπὶ κρίσει. οἷον εἰ ῥᾳδίᾳ [58] τις ἀθήνησιν ἠτιάσατο, [59] εἶτα ἐκλήθη ἀθήναζε δικασόμενος. M.

113. 15.

55. Hic deesse videtur nomen eius, qui id fecisse dicitur, sed tota haec etymologia conficta ad dissimulandam antiquitatis inscitiam, et mali commatis est.

56. οὕτως] malim οὕτος.

57. κριθησόμενος] videtur articulus ὁ praefigendus esse.

58. ῥᾳδίᾳ] fort. Ῥοδίῳ.

113. 15. κακῶς πάνυ διαλ.] ἀντὶ τοῦ μετὰ δεινοτάτης [60] καὶ Φαύλης Φράσεως. M.

114. 6. λογογράφος] ἐκ ἦν αἰσεῖον, ἐδὲ ἐπαινετὸν τὸ λογογραφεῖν, ἐδὲ τὸ μισθῷ ἕνεκα συνηγορεῖν. B. † τὸν Δημοσθένην λέγει. M.

12. ἀνδρὸς] ἵνα δύνηται πιπράσκειν τὴν ἰσίαν καὶ τὰς τιμὰς ἀναλίσκειν. B.

ibid. ἔτι δὲ τὰς] ἐνταῦθα ἡ πιθανὴ ἀπολογία. M.

pen. τερατευόμενος] οἷον τεράσιον παράδοξον λέγει μοι ἀπαγγέλλειν. M.

115. 4. ἐπικλήρου] ὅτι ἐπίκληρόν τινα συγγενῆ πλησίαν πρὸς γάμον ἔλαβεν ὁ Ἡγήσανδρος. νόμος γὰρ ἦν ὁ κελεύων τῷ ἐγγυτέρῳ τῶν ἄλλων συγγενῶν ὑπάρχοντι τῇ ἐπικλήρῳ, γαμεῖν αὐτῷ [61] τὴν ἐπίκληρον αὐτήν. ἐπίκληρος δὲ καλεῖται, ἣν ὁ πατὴρ μέλλων τελευτᾶν καταλιμπάνει τινὶ πρὸς γάμον, λέγων, ὅτι τῷδε αὐτὴν θέλει δῦναι. B.

8. κατεκεκύβευτο] ἦγεν εἰς κύβες ἐδαπανήθη καὶ εἰς ὀψώνια ἀνηλώθη. M.

9. ἔξωρος] ἔξω τῆς ἡλικίας ὑπερεβεβήκει τὴν ὥραν, τετέσι τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας, ἀνὴρ ἤδη ἐγεγόνει. M.

117. vlt. τῆς πόλεως] τετέσι τῆς ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν [62] πόλις ἐκαλεῖτο. B. M.

ibid. ἐσχατιὰν] ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλατταν. Ἄλλως. τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι τῶν δήμων ἐσχατιαὶ ἐκαλοῦντο. ἄλ-

59. ἠτιάσατο] sic soloece dictum, pro ἠτιάθη, *incusatus fuerit.*

60. δεινοτάτης] bene si habet, quod in dubio relinquam, accipi debet pro χειρίσης aut παχυτάτης aut simili quopiam.

61. αὐτῷ τ. ἐ. αὐτὴν] malim αὐτὸν τ. ἐ. ταύτην.

62. Ἀθηνῶν] codex Mead. dat Ἀθηναίων.

το. ἄλλως. ἐν τοῖς χωρίοις ἐναπελαμβάνοντο ὄρη ἢ ἄκρα κατὰ τὴν ἀττικήν. παρ' αὐτὰ δὲ ὑψηλοί τόποι εἰσὶν, οἳ ἐσχατιαὶ καλῶνται. τινὲς δὲ ἐργάζονται αὐτὲς. B. [63]

ibid. Σφηττοῖ] Σφῆττα [64] δῆμος ὄπισθεν τῆς ἀκροπόλεως τῶν δημιουργῶν [65] B.

118. 4. ἡγεμὼν] ὁ τῶν δημιουργῶν χοροδιδάσκαλος καὶ ὑφηγητὴς, καὶ ὁ ἄρχων ὁ τὰ ἔργα ἐκλαμβάνων. M.

5. ἀμόργινα] τὴν λινοκαλάμην ἀμόργην λέγουσιν. ἔνιοι δὲ ἀμόργινα πάντα τὰ λεπτὰ [τῶν] ὑφασμάτων, ἀλλεργά τε καὶ εὐτασθῆ [66] διὰ τὴν βαφήν. M.

7. ποικιλτὴν] ὃν λέγομεν πλουμάριον. M. ἔπιπλα δὲ σκεύη περισσὰ, ἃ νῦν καλοῦμεν ὑπόσκευα. M.

119. 3. ὁ χοροδιδάσκαλος ὁ τῶ χορῶ ὑφηγητὴς. B.

6. ἐξηγριωμένον] ἀντὶ τῦ χέρσον γενόμενον. M.

120. 6. ὠφείλησε] ἤγαν χρεωστῶν ἔδωκε. M.

121. 3.

63. In Meadiano ſcholium hoc ſic legitur. ἐσχατιαὶ εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατέμενοι, ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλασσαν. τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι δὲ τῶν δήμων ἔσχατα κείμενα χωρία ἐσχατιαὶ καλοῦνται.

64. σφῆττα] vel σφηττὰ, vt dat Apogr. Tayl. Scholiaſtes Meadianus, qui etiam hoc ſcholium tenet, dat iterum σφηττοῖ.

65. τῶν δημιουργῶν] haec duo vocabula deſunt ſchol. Meadiano. et recte deſunt. pars enim ſunt ſcholii proxime inſequentis ad voc. ἡγεμὼν. vbi ſuo vero loco leguntur. Vnde apparet ambos iſtos ſcholiaſtas, Bernardinum et Meadianum, non eſſe duos integros, a ſe diuerſos, diuerſorum auctorum commentarios, ſed excerpta ex vnius vetuſti grammatici commentario, alia ab aliis profecta, quae cuique arriderent, ea quoque decerpente.

66. εὐτασθῆ] ſic Apogr. Taylori, quod vnum penes me eſt, Scholiaſtae Meadiani. Num εὐανθῆ.

121. 3. ἀργυρίοις] τὸ ἀργύριον τῆς ἀττικῆς τόπος, ἔνθα ἀργυρωρυχεῖα ἦν, ἃ λέγεσιν ἀργυρεῖα. M.

ibid. Ἐπὶ Θρασύλλα (sic) δὲ ἀττικῶς ἀντὶ [τῷ] πρὸς τῷ Θρασύλλου μνήματι. ἦν δὲ πρὸς αὐτῷ μέταλλα ἀργυρίου ἔτι[67] M.

11. τὴν νόσον] τὴν πήρωσιν. B.

13. συνταξάμενος] ἤγουν φανερόν τι συντιθέμενος παρέχειν αὐτῷ. M.

122. vlt. ἀδυνάτοις] κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δήμου[68] δίδοται τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ πάντας λέγουσι τοὺς ὁπωσδηποτοῦν ἠχρειωμένους πρὸς ἐπικουρίαν ἑαυτῶν. ἐχορηγεῖτο δὲ ἑκάστης ἡμέρας ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τροφὴν τριώβολον. M.

123. 1. μισθοφοροῦντα] ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιούτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ἄλλως.[69] — B. M. Sed hic paulo conturbatius.

2. ἀπολειφθέντος] οἷον ἔτυχεν ὢν αὐτὸν μὴ παραγενέσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔνθα δοκιμάζονται οἱ τρεφόμενοι ἐκ τῶν δημοσίων ὡς ἀδυνάτων.[70] M.

3. ἱκετηρίαν] ἱκετηρία θαλλὸς ἐλαίας ἐρίῳ ἐσεφανωμένος,[71] ὃν κατεῖχον ταῖς χερσὶν οἱ ἱκέται καὶ δέμενοι τινῶν. B. M.

124. 1.

67. ἔτι] videtur hic aliquid deesse.

68. δήμου] imo vero δημοσίου. vel ἐν τῷ δήμῳ, vt est in Bern. v. notam infequentem.

69. Hic legebatur in Bern. fcholium idem, quod modo e Meadiano ad voc. ἀδυνάτοις protuli, fed cum hac lectionis difcrepantia. pro ἐκ τοῦ δήμου legitur in Bern. ἐν τῷ δήμῳ. Poft ἑαυτῶν addit Bern. οἷον τοὺς τυφλούς.

70. ἀδυνάτων] lege ἀδύνατοι.

71. ἐσεφανωμένος] huius voc. loco dat fcholium Meadiani ἀνεσαμμένην (quo in vocabulo vitiofo fcho-

124. 1. πρυτανίας] οἱ πρυτάνεις συνάγουσι τὴν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἂν ἄφετός τις ᾖ. τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας, καὶ προγράφουσιν ἑτέρας βουλῆς (sic) καὶ περὶ ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν οἱ καλῶς ἄρχουσιν, ἣ ἀποχειροτονοῦσιν. ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλειν καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημοτευμένων [72] ἀναγινώσκουσιν πρὸς τοῖς δίκαις, καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων. ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις ἱκετηρίας θεμένοις λέγειν ἀδεῶς περί τε τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων. ἡ δὲ τρίτη κήρυξι καὶ πρεσβείαις χρηματίζειν, ἐς δεῖ πρότερον τοῖς πρυτανεῦσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. ἡ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. M.

125. 11. λαχὼν] ἀπὸ κλήρου. χειροτονηθεὶς δὲ ἀπὸ δοκιμασίας. M.

126. 1. λογισὴς] λογισαὶ κρίνουσι τὰς ἄρξαντας καὶ ὑπεύθυνους ὄντας. δύο ἦσαν, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς διοικήσεως λογισαί. καὶ τότας ἡ βουλὴ κληροῖ κατάρχειν [73] ὡς παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσιν. M. μνῶν] ἡ μνᾶς (sic) ἐστι μέγισον τῶν τῷ ταλάντῳ μερῶν, ὡς εἰς ὄνομα κατακερματίσαι λύσαντα τὸ τάλαντον. ἦν δὲ ἡ μνᾶς (sic rursus) σαθμῷ τε ὁμῷ καὶ νομίσματος ὄνομα. ὥσπερ καὶ τὸ τάλαντον. ὁ μέντοι ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκῶς εἶχε. M.

lium hoc ibi desinit) Lege. ἐσεμμένος, aut συνεσεμμένος.

72. δημοτευμένων] Lege δεδημευμένων aut δεδημοσιευμένων. In Polluce tamen, vnde locus hic verbatim exscriptus est (VIII. 95.) legitur δημευομένων. Reliqua cum fonte conferat si cui lubebit.

73. καταρχειν] Lege e Polluce VIII. 99. κατ' ἀρχήν. tenendum tamen hanc lectionem meram esse coniecturam doctorum virorum. nam Pollucis quoque codices in καταρχειν consentiunt.

126. 6. *ὀβολοῖς*] *ὡσανεὶ ἔλεγεν ἐπὶ μιᾶ καὶ ἡμισείᾳ ἑκατοστῇ, εἴγε οἱ ἓξ ὀβολοὶ ποιοῦσι μίαν δραχμὴν ἑκατοστή ἐστι τῆς μνᾶς.* M.

11. *ἐκμαρτυρῆσαι*] *ἐν ἄλλῳ μὲν τόπῳ σημαίνει τὸ ἐκμαρτυρῆσαι περὶ ἀπόντος τινὸς ἀποδήμου. ἐνταῦθα δὲ το ἐκφῆναι τὴν αὐτῷ συμφορὰν διὰ τῆς μαρτυρίας.* M.

127. 8. *ὠνητὴς*] *οἱονεὶ πολέμιον ἀγοράσαι αὐτὴν βελόμενος.* M.

11. *Νικοφήμῳ*] *ἔτος ἦρξε πρὸ Θεμιστοκλέους. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος Ἡγήσανδρος.* [74] *καὶ ἔτοι κοινῇ διέκλεψαν τοῦ δημοσίου χιλίας δραχμάς.* B.

14. *ἐγγυτάτω*] *διὰ τὸ ἐπιφέρειν· κλέπτουσι τῆς πόλεως ἀνὴρ καὶ γυνή* [75] M.

129. 3. *ἐκφυλοφορήσασα*] *τετέσι διὰ φύλων αὐτοῦ καταψηφίσασα.* [75] b. *διὰ φύλων γὰρ οἱ βεληταὶ ἐψηφίζοντο τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ ἢ γνώμῃ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφοις.* B.

131. 3. *Ερετρίαι πόλις Εὐβοίας. ὅλη δὲ Εὔβοια ὑπ' Ἀθηναίοις ἦν.* B.

11. *ἐν τοῖς δήμοις διαψηφίσεσι.*] *ἔστιν γε*[76] *ταῖς δοκιμασίαις τῶν πολιτῶν, τίνες ἀληθῶς πολῖται, εἰσὶ καὶ τίνες παρεγγεγραμμένοι. ἔλαβε δὲ, ἵνα συκοφαντήσῃ τὸν γνήσιοι φιλωτάδεα* (sic) *ὅτι ὁ πολίτης.* M.

131. 14.

74. Apogr. Tayl. dat *καὶ Ἡγήσ.*

75. Pone hoc ſcholium ſequebatur in Meadiano longus locus, quem omiſi, quod apud Pollucem VIII. cap. 9. legeretur ſegm. 85. 89. 90. 91.

75 b. *καταψηφίσασα*] Apogr. Tayl. *καταψηφίζασα.* Sed vtrumque ſoloecum eſt. aut *καταψηφισαμένη* leg. aut *καταψηφιζομένη.*

76. Inter *οὖσιν* et *γε* eſt adhuc parum quid in Apogr. Taylori, quod non poſſum legere. Locus, vt paret, vitioſus eſt. Emendent alii.

131. 14. ἀποψηφίσασθαι] ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν, τοῦ εἶναι αὐτὸν πολίτην, καὶ ἀποδοκιμάσαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ψηφίσασθαι πολίτην. M.

pen. ὁρκίες θεὸς] Ἀπόλλωνα πατρῷον, καὶ Δήμητρα, καὶ Δία, ὥς φησι Δείναρχος. B. τέχνας τῶν λόγων] τέχνας λέγει τὰς πανουργίας. M.

134. 9. πωλεῖ] μισθοῖ τοῖς τελώναις, ἵν' ἀπαιτήσωσι τὰς κιναίδας. B.

10. πριαμένας] μισθωμένας παρὰ τῆς πόλεως. B.

13. ἀντιγράψασθαι] πρότερον γὰρ κατηγόρησεν ὁ Τίμαρχος Αἰσχίνου παραπρεσβείας. B. † ἦγεν ἀντικατηγορησεν. ἐπεὶ πρῶτος κατηγόρησεν ὁ Τίμ. Αἰσχ. παραπρ. M. ἐκλέξαντος] ἀπαιτήσαντος. B.

135. 7. τῆς ἀπολογίας] οἷον τοῦ ἀπαιτεῖν ἡμᾶς τὰς τοιαύτας ἀποδείξεις, δηλονότι αἰσχράς. B.

8. παραχωρησάτω] τετέσι μὴ χρησάσθω ταύτῃ ἀπολογίᾳ. B.

138. 7. ἦξει] ἐπίλογοι εἰσὶν ἐνταῦθα. M.

11. κολωνῷ] δύο εἰσὶ κολωνοὶ δῆμοι τῆς ἀττικῆς. καὶ ἐν τῷ μὰ [77] ἔργα τὰ (sic) [78] ἦσαν. καὶ ἐκέκλητο ἐργατικὸς. ὁ δεύτερος [79] ἵππιος. ἄδηλον ἔν ἐν ὁποτέρῳ κολωνῷ. M.

pen. Ἀνδοκίδε] Ἀνδοκίδης περὶ τῶν μυστηρίων καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς, ὃν ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν. ὃν ἡ Αἰγηὶς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν. B. [80]

vlt. παραφέρει] παράγει. B.

77. μὰ] Lege μὲν ᾱ id est πρώτῳ.

78. ἔργα τὰ] num ἐργάται· an ἔργα ἄττα, an ἔργα τὰ ἀργυρεῖα.

79. ὁ δεύτερος] Leg. ὁ δὲ δεύτερος.

80. Locum hunc ex edito (Henr. Stephani p. 9, 10.) restitui. nam a tribus apographis meis παρὰ abest.

139. 2. γελοῖος] γελοῖος, ὁ γελωτοποιὸς. προπαροξυτόνως δὲ ὁ καταγέλαστος. M.

4. Βάταλον] Αἰσχίνης περὶ παραπρεσβείας. ἐν παιδὶ μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη διὰ αἰσχρεργίαν τινα ἢ κιναιδίαν Βάταλος. B. †. Βάταλος δὲ ὁ κίναιδος λέγεται. Βάταλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς ἡταιρηκώς. ἢ ἔν ἐκ τέτε Βάταλος ὁ Δημοσθένης ἐκαλεῖτο, καθότι μεγάλα καθίσματα [81] εἶχεν, ἢ ἐκ τῦ βαταλίζεσθαι, οἱονεὶ τύπτεσθαι. καὶ ἄλλως. εἰσὶ δὲ, οἱ Βάταλον προσηγόρευον τὸν πρωκτόν. καὶ Δημοσθένην ἐκ μεταφορᾶς διὰ μαλακίαν Βάταλον ὠνόμασαν. Βάταλον γὰρ καὶ τὸν καταπύγωνα καὶ μαλακόν. αὐτὸς μέντοι ὁ Αἰσχίνης φησὶν ὡς Δημοσθένες λέγοντος, ὡς ὑποκοριζομένη παιδίον αὐτὸν ὄντα ἡ τιτθὴ ἔτως ἐκάλεσεν. M.

140. vlt. Φήμης] Ἀθήνησίν ἐστι βωμὸς Φήμης. Κίμωνος ἐν Παμφυλίᾳ νικήσαντος ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν, αὐθημεροὶ ἔγνωσαν Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον, αὐτῦ διὰ γραμμάτων σημήναντος. ὅθεν πρῶτον καὶ βωμὸν τῇ Φήμῃ ὡς θεῷ ἀνιδρύσαντο. M.

142. 7. ἐπισκήψασθαι] οἱονεὶ ἐξενεγκεῖν ψῆφον. M.

vlt. κομψὰ] ἤγεν τὰ τρυφερὰ καὶ μαλακὰ καὶ πολυτελῆ. M.

143. 1. χιτωνίσκες] οἱονεὶ κοιλιβίωνας γυναικοπρεπεῖς. M.

144. 1. ἔνσασιν] οἱονεὶ αὐτὴν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ τὴν αἰτίαν τῦ λόγου. M.

3. παραφέρων] παράγων. B.

145. 1. συμφορὰν] ἤγεν τιμωρίαν προξενοῦσαν τοῖς κεκτημένοις. M.

146. 7. τάς τε ἐν τῷ] ἐκ τῦ μάχεσθαι πρὸς τὰς ἀντεραστάς. M.

147. 2.

81. καθίσματα] femora, coxas, partem corporis, cui insidetur. Nostrates quoque *Gesäße*.

147. 2. ἀδιαφθόρως] ἤγεν ἀδωροδοκήτως. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λαβεῖν χρήματα διὰ αἰσχρότητα. M.

3. ἐπαρθέντα] ἀναπεισθέντα. B.

11. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λατρῶν ἀλείφεσθαι. ἄλλως. τὸ ἐξ ἐλαίᾳ ἀλείφειν τὸ σῶμα, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν οἱ γυμναζόμενοι. B. † ξηροτριβομένᾳ (sic) πρότερον. ἀλείφεσθαι δὲ ὕστερον, ὡς ἀσκητῶν τοῦτο ἴδιον ὄν. M.

148. 5. σωφρονίζει] πῶς σωφρονίζει; τῷ μὴ διδόναι ἄδειαν αὐτῷ διαλέγεσθαι τῷ παιδί. M.

ibid. ὥστε τὰς ἐπαινέντας] εἴ τε ἔρως, εἴ τε τρόπος δέον εἰπεῖν. πρὸς τὸ προσεπεῖν, τὴν αἰτιατικὴν ἐποίησαν. M.

153. 4. εὐηγενέων] ἤγεν τῶν καλὰ γένη ἐχόντων. M.

16. ἐνδυκέως] ἤγεν ἐπιμελῶς. M.

157. vlt. περιθώδε (sic)] δῆμος περιθώδης. M.

158. pen. κατ' αὐτῶν] ἀντὶ τῶ περὶ αὐτῶν. ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ὅπερ ἐστὶ καθ' ὑμῶν μέγιστον ἐγκώμιον. B. M. [82].

vlt. ὧν ἥκιστα] ὧν ἐλάχιστα. ἀντὶ τοῦ, ἀδὲ ὅλως μοι μέλει. M.

159. 1. τὶς γὰρ ὑμῶν] πικρὸν καὶ δριμύ. M.

3. Ἀριστοφῶν] ἑκάστῳ ἄρχοντι συναιρεῖται πάρεδρος πρὸς τὸ φυλάττειν τὰ πράγματα. M.

160. 14 αὐτομολήσῃς] μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ ἢ πολέμῳ τὰς ἰδίας λιπόντων καὶ προδόντων, καὶ πρὸς τὰς ἀντιπάλας ἐλθόντων. τοῦτο γὰρ λέγεται κυρίως αὐτομολεῖν. B.

82. Scholiastes Meadianus in hoc scholio a Bernardino discedit in his duobus. 1) vtroque loco dat ἡμῶν pro ὑμῶν, deinde in fine addit ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

160. pen. ὅπως ἂν οἱ πρ.] εἴτε κατὰ γραμματεῖον πεποίηκεν, εἴτε καὶ μή. M.

161. 2. φιλοτιμίαν] ὃ ἐστιν ἐν δευτέρῳ ἔθετο τὰ τῆς δόξης καὶ ἀρετῆς. M.

18. τὴν ἡλικίαν] ὁ πρεσβύτερος. B.

162. 7. τὸν τοιοῦτον] ἤγαγον τὸν μισθωθέντα ἐπὶ τὸ ἑταιρεῖν. M.

pen. ἐπωβελίαν] ἐπωβελία ἐπίτιμόν ἐστι τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοί τινα καὶ μὴ ἑλόντες αὐτὸς [83] τοῖς γραφείοις. B. † οἱονεὶ τὸ ἕκτον μέρος τῆς δίκης, ὃ ἐδίδου μὴ ἀποδείξας ὁ κατήγορος περὶ χρήσεως ἐνάγων. ὁ δὲ παρανόμων κατηγοριῶν [84] μὴ ἀποδεικνὺς τὰς φιλίας (fic) [85] προσῶφλε. [86] ἐνομοθέτησε δὲ τοῦτο ὁ Ἀρχῖνος ἐγγράψας τῷ νόμῳ, τὰ μὲν πρυτανεῖα εἶναι τοῖς δικασταῖς περὶ [87] τοῦ ἁλόντος. ὃ ἐστιν ἐπιδέκατον. τὴν δ' ἐπωβελίαν τῷ δημοσίῳ περὶ τοῦ μὴ ἑλόντος. M.

163. 1. σοφὸς] ὁ πανοῦργος καὶ δόλιος καὶ πολυμήχανος καὶ δεινός. B.

165. 2. παρεμβολαὶ] παρεμβολὴ ἡ τῶν ὁμοίων [88] παρένθεσις. μεταφορὰ ἀπὸ τῶν στρατηγικῶν καὶ πολεμικῶν. B.

7. πολὺς] πολλὴν τοῦ Φιλίππου μνεῖαν ποιήσει. ἢ ἔτω. πολὺν περὶ Φιλίππου ποιήσει λόγον. B.

166. 3.

83. αὐτὸς] Apogr. Taylori dat αὐτοῖς. In vulgatis Harpocrationis, vnde hoc manauit, legitur αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. item apud Suidam.

84. κατηγοριῶν] num κατηγορῶν.

85. φιλίας] imo vero χιλίας.

86. προσῶφλε] fic dedi. Apogr. Taylori dabat προσόφλει.

87. περὶ] fort. παρὰ. et fic quoque in continenti.

88. ὁμοίων] num ἀνομοίων.

166. 3. ἀντιρρήσεις] οἷον πρὸς κῶλά τινα καὶ ῥήματα. M.

167. 11. Ἀρίσαρχος] περὶ τούτου πολὺς λόγος ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγῳ. B.

168. 2. εἰσηγητὴς] ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. M.

5. προλαβὼν] ἦγεν ἁρπάσας. καθὼν (sic) φεύγων κατέλιπεν αὐτῷ τρία τάλαντα ἀπαιτῆσαι χρεωστούμενα καὶ πέμψαι αὐτῷ ἐν τῇ φυγῇ, καὶ ὃν ἔπεμψε. M.

169. 3. ἑταίρους ἐξαιτ.] ἦγεν φίλους σώσει. M.

5. ἰσηγορίαν] ὡς ἐν δημοκρατίᾳ ἔχων ἰσηγορίαν ἠναντιοῦτο, ὅτω κακῶς πολιτευόμενος. M.

170. 7. διατριβὴν] ἀντὶ τοῦ πρόφασιν τοῦ ἔχειν πολλοὺς μαθητάς. M.

171. 13. προαισθάνεσθαι] πάνυ δεινῶς. ἐπεὶ γὰρ ἀμάρτυρός ἐστιν ὁ ἀγών, διὰ τοῦτο φησὶν τὸ προαισθάνεσθαι. M.

172. 5. καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε] [89] ἦγεν τῶν νόμων. M.

6. ἐπιπλήξεις] [90] ἦγεν ὀβελισμούς. M.

21. ἀδὲ παρ' ἑτέρου] τετέχει παρ' ἀδετέρου. B.

173. 6. καλὸν δέ ἐστι] [91] τοῦτο καλεῖται ἐπιδιόρθωσις. M.

89. Hic vocem vnam alteram Siglis vel ciphris, ſibi quidem familiaribus, nobis autem obſcuris, deſignaverat Taylor, pro more ſuo, quo magnam partem ſuorum Aduerſariorum exarauit. Nobis quidem iſta omnia periere.

90. Hic rurſus ciphris vſus erat Taylor, vt parum conſtet, quam ad gloſſam ſcholium hoc referendum ſit. Ego ad ἐπιπλήξεις retuli.

91. Rurſus ciphrae. Videor mihi deprehendiſſe ex illa crebritate ciphrarum, quibus obſita ſunt eius ad-

173. 12. γερόντων] ἕνα λέγει τῶν εἰκοσιοκτώ. M.

ibid. ἀρχὴν μεγίστην] καθὸ ἡ γερόντων ἀρχὴ ἐλέγετο γερουσία. M.

pen. καθιζᾶσι] τοῦτο πρὸς τὸν Τίμαρχον εἶπεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε γέροντας, ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος γέρων, διὰ τοῦτο φησὶ· καθιζᾶσι δὲ αὐτοὺς. M.

174. 12. ὑποδεδειλιακότων] ὑποδεδειλιακότας καλεῖ τοὺς κακῶς ζήσαντας, καθὸ ἐν δέει ἔτοι ζῶσιν, ὑποπτεύοντες ἀεὶ τιμωρίαν. M.

175. 4. ἔτω γὰρ] ἔτω, φησὶν, ἐλυπεῖντο εἰς τὸ θεωρεῖν τινας αἰσχύνης ἄξια τῆς πόλεως πραττομένους. sic. M.

6. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν] Ἱππομένης ἀπὸ Κόδρου καταγόμενος. ἡ δὲ θυγάτηρ Λειμωνὶς. [92] ἔτω Καλλίμαχος [93]. ἄλλως. Ἱππομένης τὸ μὲν γένος Κοδριδῶν, βασιλεὺς δὲ ἀθηναίων, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μοιχὸν, τοῦτον μὲν αἰκισάμενος ἀπέκτεινε, τὴν δὲ θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν οἰκήματι μεθ' ἵππου. ὁ δὲ λιμώττων κατέφαγε τὴν ἄνθρωπον, καὶ ὕστερον καὶ αὐτὸς ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλετο. B.

9. ἐγκατῳκοδόμησεν] τετέχνι, ἐν οἰκήματί τινι ἐγκατέφραξεν. B.

176. 2. παρ' ἵππον καὶ κόρην] ἴσως ἐκαλεῖτο ἱπποκόρειον. B.

178. 12.

versaria, Taylorum alias voluisse indicare, sibi non liquere, alias, in adminiculum memoriae, taciturnitati horum amicorum arcanos animi sui sensus, quos non auderet planis verbis apertos chartae mandare, credidisse.

92. λειμωνὶς] Sic Apographa, Taylori et Griesbachii. item Scholiastes Meadianus, Goensianum autem dat λυμωνίς.

93. In hoc poetae nomine desinit scholium codicis Meadiani ad hunc locum. Insequentia ab eo absunt.

178. 12. ὅταν οἱ τὴν τ. ν.] ὅταν οἱ δικασταὶ πρόσκεινται τοῖς πόρνοις, καὶ ἐν αἰσχύνῃ ζῶσι. M.

v.lt. σεμναῖς θεαῖς] τρεῖς ἦσαν αὗται αἱ λεγόμεναι σεμναὶ θεαί, ἢ Εὐμενίδες, ἢ Ἐρινύες. ὧν τὰς μὲν δύο [94] Σκοπᾶς ὁ Πάριος πεποίηκεν ἐκ τοῦ λυχνίτου λίθου, [95] τὴν δὲ μέσην Κάλαμις. οἱ δὲ Ἀρεοπαγῖται τρεῖς τοῦ μηνὸς ἡμέρας τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, ἑκάστῃ τῶν θεῶν μίαν ἡμέραν ἀπονέμοντες. ἦν δὲ τὰ πεμπόμενα αὐταῖς ἱερὰ πόπανα καὶ γάλα ἐν ἀγγείοις κεραμείοις. φασὶ μέντοι αὐτὰς, οἱ μὲν Γῆς εἶναι καὶ Σκότους, οἱ δὲ Σκότους καὶ Εὐωνύμου, ἣν καὶ Γῆν ὀνομάζεσθαι. κληθῆναι δὲ Εὐμενίδας ἐπ᾽ Ὀρέστου, πρότερον Ἐρινύας καλουμένας. B. M.

179. 2. ἐπιγραφομένων] ἐγράφετο γὰρ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ὁ δεῖνα εἶπεν, Αἰσχίνης, ἢ Τίμαρχος, ἤ τις ἕτερος. M.

17. ἀνατετροφότας (sic)] ἀπὸ τοῦ ἀνατρέπω. καὶ Ἀριστοφάνης. τὰς δ᾽ ἐμβάδας πῇ τέτροφας ἀνόητε σύ. ἤγαγε, ἐρήμωσας, ἀπώλεσας. [96] M.

180. vlt. ἐπακτροκέληται] κέλης δὲ καὶ ἐπακτρὶς εἴδη πλοίων εἰσὶ, καὶ ἐξ αὐτῶν σύνθετον ἐπακτροκέλης ληστρικὸν πλοῖον. M.

181. 7. τῶν νέων ζηλ] οἷον τὰ ἤθη καὶ τὰς πράξεις. M.

182. 7. ἐπαρεῖ] ἐρεθίσει, προτρέψεται. M.

182. 9.

94. Post δύο addit Sch. Mead. τὰς ἑκατέρωθεν. non male, quamquam haud necessario.

95. τῆ λυχνίτου λίθου] melius Sch. Mead. τῆς λυχνίτιδος λίθου.

96. Locus est in *Nub.* vers. 856. Restitui ex hoc Scholiastae loco lectionem ἀνατετροφότας pro vulgato ἀνατετραφότας. quod suo loco admonere oblitus fui.

182. 9. ἀποσκήψατε] τὴν ὀργὴν συνεισβάλλετε. B. † ἦγεν δίκην κεραυνῷ ἐμπέσετε καὶ οἱονεὶ ἐξαγάγετε τὴν ὁρμήν. M.

183. 11. βοηθείαις] ταῖς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων δυνάμεσι. M.

12. πιστεύοντες] οἱ πάσχοντες δηλονότι. M.

184. 1. εἰδὲ γὰρ ὁ νόμος] ἔτω καὶ Λυκοῦργος. φησὶ γὰρ δοκιμάζεσθαι δεῖν, ἐ πάντας ἐπὶ τῷ ἑταιρῆσαι, ἀλλά τινας πολιτευομένους καὶ ῥήτορας καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. B.

4. τὰς δὲ τῶν νέων] τὰς εὐχερεῖς εἰς τὸ ἐρᾶν. B. † ἡ σύνταξις ἔτως ἔχει. τὰς τε τῶν νέων θεραπευτὰς, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ῥᾳδίως τῷ νοσήματι ἁλίσκονται, αὐτὲς κελεύετε τρέπεσθαι εἰς τὰς μετοίκους. καθ' ὑπόθεσιν δὲ ὁ λόγος, ὡσανεὶ ἔλεγεν. εἰ δὲ συγχωρεῖ τῦτο ὅλως γίνεσθαι, εἰς τὰς μετοίκους ἄρα, μὴ εἰς τὰς πολίτας. τὸ δὲ ἁλίσκονται, ἀντὶ τοῦ εὐχερεῖς εἰσὶν εἰς τὸ ἐρᾶν. M.

12. εἰ ἓν βελήσεσθε] λείπει ταῦτα ἔν τινι τῶν ἀντιγράφων. B.

Scholia ad Aeſchinis orationem de falſa legatione, e codice Bernardino. [1]

187. 4. τὰς τέχνας] ἢ ὡς τὰ μετ' αὐξήσεως συκοφαντήματα, ὅτι ἐδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβέλε

1. De Brookio, qui ſcholia ad hanc orationem primus edidit, Taylorus in aduerſariis ita iudicauit. [In lucem proferebantur ſcholia MSS. in hanc orationem ab Oxonienſi, non admodum neque ſupra cenſum erudito. Iis ergo deſcribendis ſuperſedebo, varietatem ipſam lectionis adnotaturus, quam ille per incuriam effecit.] Tum quatuor ſolummodo, aut quinque leui-

βάλε συνηγωνισμένε κατὰ τῦ Δημοσθένες ἐν τῷ ποιῆσαι τὲς δικασὰς ἀναιρῆναι τῦ Δημοσθένες λέγοντος, ἔγνωμεν καὶ τῦτο ἐν τοῖς δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον, διὰ τὸ κατηγορῆσαι τῦ ψηφίσματος τῦ Κτησιφῶντος, τῦ ὑπὲρ τῦ Δημοσθένες, ὡς παρανόμε, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταβάλλειν τὴν καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῆ χρησαμένου, ὡς καὶ τῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τεφάνου. φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς ἀλέξανδρον, μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν καὶ τὴν ταραχὴν τῶν τούτου διαδόχων, εἰς ῥόδον ἔπλευσε, καὶ ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε. καὶ παιδεύει μὲν ἕτω τὲς νέους καὶ τοὺς νεωτέρους [2]. ἀναγινώσκων δὲ τὸν λόγον, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ δημοσθένους, καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τύτῳ, καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν· πῶς ἓν ἐπὶ τέτου λόγου (sic) ἥττησαι; ἀπεκρίνατο· θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθ' ὃ ἐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος εὗρεν ἐκεῖ ἐν τῷ σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν δημήτριος ὁ φαληρεὺς, σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον

culos Brookii errores notauit, quos deinceps fuo quemque loco commemorabimus. Tenendum Taylorum Cantabrigienſem, h. e. in ſchola Cantabrigienſi educatum fuiſſe, honoresque ibi geſſiſſe. Inde macula illa iniquioris animi, emicans ex illo *ab Oxonienſi quodam*. Videtur inter ambas illas ſcholas neſcio quid clandeſtinae aemulationis eſſe.

2. τὲς νεωτέρυς] fort. τὲς πρεσβυτέρους.

3. Καικίλιος] Sic editio Brookiana. Apogr. Goenſianum dat Καλκίδιος.

ρον τοῦ πλάτωνος. ὡς δὲ καικίλιος [3] καὶ ἰδομενεὺς καὶ ἕρμιππος, ἐκ ἤκουσε τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν φησὶ γὰρ ὡς ἐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τῆ πλατωνικοῦ σώζει, ἔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν, [ἔτε τὸ] [4] ἀπέριττον καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πως ἐστὶν αὐτῆ ἡ ἰδέα τῆ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερὴς [5] ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, [6] ἔχουσα δέ τι καὶ εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον [7] καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανῆς.

188. 3. ταῦτ' εἶπεν] τῆτο λέγει, ὅτι συνειδὼς ἑαυτῷ ψευδομένῳ ἐ δύναται ὀργίζεσθαι· τότε γάρ τις ὀργίζεται, ὅταν αἰσθάνηται ἀσθενῆ [8] ἀδικίαν.

ibid. ἐδεὶς γὰρ] ἀντὶ τῆ ἐδὲ οἱ ταληθῆ λέγοντες, ἐδὲ οἱ τὰ ψευδῆ· ἴσασι γὰρ, εἴτε ἀληθῆ, εἴτε ψευδῆ λέγουσιν, ὡς ἐδὲν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὄφελος.

189. 4. ἀπίθανος ὢν] οὐ πιστὸς ὢν μὴ δυνάμενος πεῖσαι. τουναντίον δὲ βέλεται λέγειν, ὅτι γνώριμος ὢν ἐπὶ τῆ αἰτίᾳ ταύτῃ καὶ ὁμολογεμένως δωροδόκος. ἢ ἔτως. ἀπιθάνως τοιαύτην ὑποψίαν ἐμοὶ ἐπιφέρων, οἱονεὶ ψευδολογίαν· καθὸ καὶ τὰ τέρατα γενόμενα ψεύδονται τὴν φύσιν.

pen. ψυχαγωγηθέντες] τέτεσι τῇ τῶν λόγων αὐτῆ ἡδονῇ παραπεισθέντες, καὶ τοῖς ἐξ ἀντικειμένων λεγομένοις. ἀντίθετα γὰρ ἔλεγον τὰ ἐν περιόδῳ διπλῇ ἐξ ἀντικει-

4. Haec duo vocabula vncis inclusa, ἔτε τὸ, de meo addidi, quae ab vtroque exemplo, Goens. et Whyt. absunt.

5. Vitiose exemplum Goens. dat εὐγενὴς.

6. Idem rursus vitiose dat ἐξεισομένη.

7. Apogr. Goens. male εὔλωγον (sic.)

8. ἀσθενῆ] Sic editio Brook. In Apogr. Goens. loco huius vocabuli sunt haec tria αθηνη ασθενη ατενη (sine vocalibus et spiritibus, vt reliqua omnia erant) hoc ordine aliud infra aliud columnatim exarata.

τικειμένων. οἷον, τὰς φίλας μὲν λυπῶν, τὰς δ' ἐχθρὰς εὐεργετῶν. ἐστὶ γὰρ τοῦτο δίκωλον ἀντικείμενον. ἡδονὴν δ' ἔχει τὸ ἀντίθετον σχῆμα. οἷον ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

190. 5. ἐξεβάλετε] ἀλπιανὸς ὁ δημοσθένους ἐξηγητὴς· ἐνταῦθά. φησιν, οἱ δικασταὶ ἀνέσησαν. 9

191. pen. ἀνόσιον] τὸν μὴ ἃ ἐπιτέτραπται ποιοῦντα. ὅσιον γὰρ καὶ τὸ ἐκ τῶν νόμων ἐπιτεταμμένον.

192. 2. εἰ οἷόντ' ἐστὶ] τοῦτο οἱ περὶ τὸν μαρκελλῖνον προκατασκευὴν φασιν. ἐστὶ δὲ τρίτον προοίμιον. ταῦτά φησιν εἰρηκέναι δημοσθένην, ἃ ἀπαιτητέον ἐκ τοῦ λόγου τοῦ δημοσθενικοῦ. πολλὰ γὰρ εἰκὸς εἰπεῖν αὐτὸν ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ παραλιπεῖν ἐν τῷ λόγῳ, ἀποδοκιμάσαντα ὡς περιττά.

8. ἀπογνὺς] ὁ μὴ καταψηφιζόμενος ἑαυτοῦ ἀδικίαν, ἀλλ' ἀπολύων τῷ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι.

193. 6. εὐβέλτ] δημαγωγὸς οὗτος ἔνδοξος κατὰ τοὺς περὶ δημοσθένη γεγονὼς χρόνους. [10] οὗ ἀποθανόντος ὑπερίδης ὑπὲρ τῶν τιμῶν λόγον ἔγραψε. λεγομένου δὲ τοῦ λόγου τούτου, ἐπὶ τῷ τέλει ὁ αἰσχίνης αὐτὸν παρεκάλει συνδικεῖν αὐτῷ ἐν οἵῳ δήποτε μέρει.

194. vlt. ἱερείας] περὶ τὴν γραφὴν ἡμάρτηται. δεῖ γὰρ γεγράφθαι ἱμεραίας. τιμαῖος γὰρ ἐν τῇ ἕκτῃ ἱστορεῖ, γυναῖκά τινα, ἱμεραίαν τὸ γένος, ἰδεῖν ὄναρ ἀνιᾶσαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν πρός τινος ἄγεσθαι θεασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκήσεις. ἔνθα ἰδεῖν καὶ τὸν δία καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἐδέδετο πυρρός τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἀλύσει καὶ κλοιῷ. ἔρεσθαι δ' ἂν τὸν περιάγοντα, ὅσις ἐστιν. αὐτὸν δὲ εἰπεῖν. ἀλάσωρ ἐστὶ τῆς σικελίας καὶ ἰταλίας, καὶ εἴπερ ἀφεθῇ, τὰς χώρας διαφθερεῖ, περιναυσᾶ-

9. Hoc scholium a Goens. apogr. abest.

10. χρόνους] ad hoc vocabulum a Tayloro in schedis haec annotata reperi. [deest χρόνους. h. e. exscalpitur, cum olim apparuerit.]

ναυᾶσαν [11] δὲ χρόνοις ὑστέροις ὑπαντῆσαι τῷ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ ἰδεῖσαν ἀνακραγῆναι ὡς ἔτος εἴη ὁ τότε δειχθείς. καὶ ἅμα ταῦτα λέγουσαν πεσεῖν εἰς τἄδαφος ἐκλυθεῖσαν. μετὰ δὲ τρίμηνον ἐκ ἔτι ὀφθῆναι τὴν γυναῖκα μηδενὸς τῦτο ἰσορήσαντος. [12]

197. 1. σπονδαῖς] οἱ καταγγελεῖς τῶν ἀγώνων καλῦνται σπονδοφόροι, καὶ ὁ χρόνος ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἄγονται οἱ ἀγῶνες, σπονδαί, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς τότε γενέσθαι σπονδὰς ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος. τὸ ἓν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς ὀλυμπιακαῖς, ἐν τῷ χρόνῳ, ᾧ τὰ ὀλύμπια. (fic) ἄλλως. ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ἐσπένδοντο οἱ ἕλληνες πρὸς οἷον δήποτε ἦκον πόλεμον, εἰς τὸν χρόνον τῆς ἑορτῆς.

199. 1. ἐγγραψάμενοι] ἀντὶ τοῦ προγράψαντες, καὶ ὑποβαλόντες, ἵνα αὐτὸς κατηγορήσῃ.

200. 2. ἱκετηρίαν] ἱκετηρία ἐστὶν ἡ ὑπὲρ τοῦ νόμου δέησις γινομένη. οὕτω δὲ ἐγίνετο ἡ ἱκετηρία. ῥάβδον θαλλῷ σέψας ἔχων καθῆσο εἰς τὸν ἐλέου βωμὸν, μέχρις ἃ ἔτυχε τῶν δικαίων.

203. 2. τὴν ἐκμαρτυρίαν] μαρτυρία ἐστὶν ὅταν τινὲς μαρτυρήσωσι παρόντι τινί. ἐκμαρτυρία δὲ ὅταν περὶ ἀπόντος τινὸς καὶ ἀποδήμου ὑπάρχοντος λέγωσιν, ὅτι μαρτυρᾶμεν, ὅτι, ὅτε παρῆν, ἔλεγε τόδε. καὶ λοιπὸν, εἰ ἐπανελθὼν ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι οὐδὲν εἶπον, ἐκρίνοντο ἕτοι συκοφάνται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀρραβῶνας ἦν δεξάμενος ἀπό τινων πόλεων πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι ἐν αὐταῖς. ἦν γὰρ τραγῳδὸς, καὶ ἔδει αὐτὸν ἀγωνίσασθαι, ἢ διπλοῦν τὸν ἀρραβῶνα [13] καταβαλεῖν. ἔδει ἓν πρέσβεων τῶν πεισόντων τὰς πόλεις μὴ διπλᾶν τὸν ἀρραβῶνα νομίσασθαι, ἀλλ' ἁπλᾶν. ἄλλως. ἡ τᾶ μὴ παρόντος μαρτυρία καλεῖται ἐκμαρτυρία τῶν ἀποδημάντων καὶ μὴ δυναμένων ἐλθεῖν

11. Apogr. Goenf. περιαναση.

12. Apogr. Goenf. ισοσοησαντος.

13. Apogr. Goenf. των αρραβων. forte leg. τῶν ἀῤῥαβώνων.

θεῖν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τὰς τῶν τετελευτηκότων μαρτυρίας ἐκ γραμματείων ἀνεγίνωσκον, αἳ ἐκαλοῦντο ἐκμαρτυρίαι.

5. καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς] ὑπέσχετο γὰρ, εἰ μὲν αἱ πόλεις συγχωρεῖεν τὰς ζημίας ἀρισοδήμῳ, ὀρθῶς ἔχειν, εἰ δὲ μὴ τὸν δῆμον πείσειν δωρεὰς αὐτῷ δώσας, ἃς [14] λάβοιεν ἀλλαχόθεν.

206. 4. ὁλοσχοίνῳ] τὸ ὁλόσχοινον Φυτόν ἐσιν, ᾧ χρῶνται ἀντὶ βελόνης. ἄβροχον δὲ εἶπεν. εἰώθασι γὰρ βρέχεσθαι ἐν τῷ ὕδατι, ἵνα μαλακὰ γενόμενα εὐθέα γένωνται εἰς τὴν ἄλλων ἔργων πλοκήν. ἄλλως. τῶτό τινες λέγεσιν εἶδος εἶναί τινος Φυτῦ ἱμαντώδες, ὡς περὶ τῶν λ [15] λέγει ὁ ποιητὴς. ἀβρόχῳ δὲ εἶπεν οἱονεὶ ξηρῷ, ἵνα διὰ τῶν σιάλων τοῦ σώματος Φυσηθὲν ὀδύνην δῆθεν ποιήσῃ τῷ σώματι ἐν τῷ ἐρράφθαι.

207. 2. λεωσθένη] ὁ λεωσθένης ἀθηναῖος ἦν. ἔτος ἐφυγαδεύθη ἀθήνηθεν ὡς φιλιππίζων, καὶ ἦν παρὰ φιλίππῳ ἐς τὰ μάλισα τιμώμενος ἀνὴρ εἰπεῖν δυνατὸς.

209. 1. ἐγγενὴς] διεβάλλετο ὡς πρὸς πατρὸς σκύθης ὢν, ἀσὸς ἐξ ἀσῆς.

vlt. ὀδὲν ἄπρατον] διεβάλλετο γὰρ ἑταιρεῖν καὶ μισθοῦ λόγους γράφειν, καὶ δωροδοκεῖν.

211. 7. ὑπήρξατε] ἀντὶ τῦ προκατήρξασθε τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, καὶ εὐεργεσίας.

ibid. ἀμύνται] ἐκβληθέντα γάρ ποτε τὸν ἀμύνταν ἐκ τῆς βασιλείας ὑπὸ θετταλῶν, ἀθηναῖοι καὶ λακεδαιμό-

14. ἃς] Ap. G. ἃ.

15. λ] Sic ed. Brook. Ap. Goenſ. dat figuram, quam quia formulae typographis nullae ſunt, quae imitentur, ideo neceſſe eſt, verbis deſcribi. λ eſt cum crure poſteriore paulo proiectiore, cui duae lineolae transuerſae, tanquam gemini acuti inſident, medium ſecantes, cum ſuperimpoſito circumflexo. Videant ſiglarum graecarum intelligentiores, quid haec ſibi velit.

δαιμόνιοι κατήνεγκαν πάλιν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. ἀμύντᾳ δὲ τῷ Φιλίππᾳ πατρὶ υἱοὶ ἐγένοντο τρεῖς ἐξ εὐρυδίκης, ἀλέξανδρος, περδίκκας καὶ Φίλιππος. παυσανίας δὲ συγγενὴς τῶν περὶ Φίλιππον ἐφυγαδεύθη. [16] ἀμύντας καὶ εὐρυδίκη· ἀλέξανδρος. περδίκκας. Φίλιππος. ὁ ἀλωρείτης ἐπικαλέμενος, ὁ γήμας τὴν εὐρυδίκην, καὶ ἐπιτροπεύσας περδίκκαν καὶ Φίλιππον, παίδων ὄντων, ἐβασίλευσεν ἔτη πέντε, ἀποθνήσκει ἀναιρεθείς, περδίκκᾳ αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλὴν αὐτῷ συσήσαντος.

10. ἀλεξάνδρᾳ] τοῦτον ἔκτανε πτολεμαῖος.

vlt. παυσανίᾳ] οὗτος ἦν τοῦ βασιλικοῦ γένους, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει.

212. 1. τῷ καιρῷ] ἀντὶ τοῦ τῇ εὐκαιρίᾳ θαρρήσαντος, καθ' ὃ κατὰ νέων τὴν ἡλικίαν ἐπεχείρει κατὰ τῶν περὶ Φίλιππον.

3. ἀνθεμοῦντα] ταῦτα μακεδονίας χωρία ἐχυρά. [17]

214. 4. ἀνοχὰς] ἀνοχαὶ αἱ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ὑπερθέσεις, ἃς καλεῖ θακυδίδης ἀνακωχὰς παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ τέως πρὸς ὀλίγον ἀναβάλλεσθαι.

215. 1. ἐκδοχὴν] οἱονεὶ διαδοχήν. διεδέξαντο γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον περὶ ἀμφιπόλεως.

4. ψηφίσματα] οἱ μὲν πρόγονοι αὐτῶν ἀεὶ ἔγραφον πολεμεῖν, ἡμεῖς δ' ἀντεγράψαμεν αὐτοῖς ἀντειρηνικά.

pen. ἐννέα ὁδῶν] ἠτύχησαν ἀθηναῖοι ἐννεάκις περὶ τὰς ἐννέα καλεμένας ὁδὸς· ὅς ἐστι τόπος τῆς θρᾴκης. ἡ νῦν καλεμένη χερρόνησος. ἠτύχησαν δὲ διὰ τὰς φυλίδος ἀρᾶς, ἣ δημοφῶντος ἐρασθεῖσα, καὶ προσδοκῶσα αὐτὸν

16. Quae inſequuntur ad finem ſcholii, omnia deſunt Ap. Goenſiano.

17. ἐχυρὰ] Sic admonebat Taylor in ſchedis, legi in codice Bern. non ἰσχυρὰ, quod dedit Brooke. Caret hoc ſcholio Ap. Goenſ.

αὐτὸν ἐπανήξειν, ἀποτελέσοντα τὰς πρὸς αὐτὴν συνθήκας, καὶ ἐννεάκις ἐπὶ τὸν τόπον ἐλθοῦσα, ὡς ἐχ ἦκε, κατηράσατο τοῖς ἀθηναίοις τοσαῦτα ἀτυχῆσαι περὶ τὸν τόπον. τὰ δὲ ἀτυχήματά ἐστι ταῦτα. πρῶτον μὲν λυσιστράτῳ καὶ λυκέργῳ καὶ κρατίνῳ στρατευσάντων ἐπ' ἠϊόνα, τὴν ἐπὶ τῷ στρυμόνι. διεφθάρησαν γὰρ ὑπὸ θρακῶν, εἰληφότες ἠϊόνα, ἐπ' ἄρχοντος ἀθήνησι φαίδωνος. δεύτερον, οἱ μετὰ λεωγόρου κληροῦχοι, ἐπὶ λυσικράτους. τρίτον, οἱ μετ' εὐκλέους καὶ θεκυδίδου. τέταρτον, οἱ μετὰ κλέωνος, ἐπ' ἄρχοντος ἀλκαίου. πέμπτον, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπ' ἠϊόνα ἀθηναῖοι ἐξηλάθησαν. ἕκτον, οἱ μετὰ συμβίχου [18] στρατηγοῦντος διεφθάρησαν. ἕβδομον, ὅτε πρωτόμαχος ἀπέτυχεν. ὄγδοον, ἐκπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ τιμοσθένους [19] ἀλκίμαχος ἀπέτυχεν αὐτοῦ παραδόντος αὐτὸν θρᾳξὶν ἐπὶ τιμοκράτους ἀθήνησιν ἄρχοντος. ἔνατον τιμόθεος ἐπιστρατεύσας ἡττήθη ἐπὶ καλαμίωνος [20] ἄρχοντος. τὰς δὲ ἐννέα ὁδὰς ἄγνων συνοικίσας ἀθηναῖος ἀμφίπολιν ἐκάλεσεν, ἐπ' ἄρχοντος ἀθήνησιν εὐθυμένους. τὸν [21] φυλίδα οἱ μὲν φυληίδα οἱ δὲ βίασον [22] ὀνομάζουσι. καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ (sic) οἱ μὲν φίλανδρον, οἱ δὲ μίσιτον.

vlt. θησέως παίδων] θησέως παῖδες δημοφῶν καὶ ἀκάμας. τούτων δημοφῶντι λέγεται δοθῆναι πρώτῃ τὰς ἐννέα ὁδὰς ἕτω καλουμένας. ἔτος δὲ παρὰ τὴν ἱστορίαν ἀκάμαντι φησὶ δοθῆναι, ὁ δημοφῶντι, ἐχ ὡς μύθου ὄντος τοῦ περὶ φυλλίδα γάμου, ἀλλ' ὡς παλαιοῦ τινος [23] ὄντος.

18. συμβίχου] Ap. Goens. συμξίχου.

19. ad Τιμοσθένους addit Ap. Goens. τινος, quod ab ed. Brook. recte abest.

20. καλαμίωνος] Ap. Goens. καλακιωνος.

21. τὸν] Sic ed. Br. Ap. G. τὸ.

22. Ap. Goens. βιος.

23. Lacunula haec est in ed. Br. Scholium hoc vna cum proximo insequente prorsus abest ab Ap. Goens.

219. pen. σκοτεινὸν] ἢ ἀσαφὲς, ἢ ἀδαμιᾶς λαμπρότητος ἐχόμενον καὶ ἐκ ἄξιον τῆς ἡγεμονίας τῆς πόλεως. ἀλλὰ ταπεινῇ φρονήματος. τεθνηκὸς δὲ ἀντὶ τῇ ἀδὲν φανερὸν ἔχον, ἀλλ' ἀφανὲς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεθνηκότων, καὶ ταπεινὸν.

vlt. τῶν πραγμάτων] ἐκ ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κυρίων πραγμάτων.

221. 1. τι πεπονθέναι] οἱονεὶ συρίττειν ἢ τι τοιῦτον πάσχειν. λεληθότως δὲ διασύρει τὴν δημοκρατίαν, ὡς ἐν αὐτῇ τὰ τοιαῦτα πολιτεύεται.

3. τῶν γεγραμμένων] οἱ γὰρ μὴ δυνάμενοι ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, γράφουσι πολλάκις, ἃ μέλλουσι λέγειν, ἢ ὡς σκηπτόμενος αὐτὸν λέγειν, ἢ ἐπειδὴ ἔγραφεν ἐν ὑπομνηστικῷ περὶ τίνος καὶ τίνος δεήσει λέγειν. [24]

4. διεσφάλη] γρ. παρεσφάλη, ἐπελάθετο.

223. 6. ἀφορμώντων] ἀντὶ τῇ ἀναχωρέντων. παρασημειωτέον, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ γῆν ὁδῇ εἴρηται ἡ λέξις.

pen. παραδόξως] οἱονεὶ παρὰ τὴν Φύσιν τὴν ἑαυτῇ, καθὸ ὠμός ἐστι Φύσει. καὶ ἀγνοεῖ τὸ Φιλάνθρωπον.

224. 1. ὁ κέρκωψ] οἱ κέρκωπες γένος τι ὑπῆρχον λῃστῶν καὶ πανέργων περὶ τὴν λιβύην, ὃς ἐτιμωρήσατο ἡρακλῆς διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τῇ γηρυόνου. ἦσαν δὲ δύο.

ibid. παιπάλημα] παίπαλοι οἱ τραχεῖς τὸν ἦν μὴ εὐγενῆ, μηδ' ἁπλῶν ἔτω προσαγορεύουσιν ἄλλως. τὰς μὴ εὐθεῖς [25] ταῖς γνώμαις, ἀλλὰ πλαγίας καὶ ποικίλας ἔτως ἐκάλουν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ὁδῶν. τὰς γὰρ μὴ εὐθείας, ἀλλὰ πολλὰς ἐχούσας ἐκτροπὰς παιπάλας ἐκάλουν. ἄλλως. οἷον περίτριμμα ἀγορᾶς τὸ λεγόμενον ἀεὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὡς περὶ πανούργῳ τινός. κυρίως δὲ παιπάλημα λέγεται τὸ λεπτὸν τρίμμα τῇ ἀλεύρου.

224. 2.

24. Deeſt hoc ſcholium Ap. Goenſ.

25. Apogr. Goenſ. εὐήθεις.

224. 2. παλίμβολον] οἱονεὶ εὐμετάβλητον, παρὰ τὸ πάλιν μεταβάλλεσθαι, οἷον εἰς τὰ πίσω καὶ ἐξ ὑποστροφῆς. ὡς ὁ ποιητὴς. παλίντονα τόξα τιταίνων.

225. 1. ἔρανον συγκήσειν] ἀντὶ τοῦ, ὥστε τρέφεσθαι ἀπὸ τῶν δημοσίων χρημάτων. ἄλλως. ὥστε ἕκαστόν τι αὐτῷ δᾶνα πρὸς χρῆσιν ἀργύριον. πᾶν γὰρ, ὃ πολλοὶ διδόασιν εἰς χρῆσιν, ἔρανος καλεῖται. ἐὰν μὴ πρὸς χρῆσιν δὲ, ἀλλὰ δωρεάν. ἢ ἔρανον τὴν παρὰ τῶν φίλων συνεισφοράν.

226. 1. ὁ σίσυφος] καὶ γὰρ ὁ σίσυφος ὁ αἰόλε πανοῦργος ἐνομίσθη. περὶ πανουργίας γὰρ ἦτος διεβέβλητο. ἐπὶ ἓν τοῦ πανοῦργος καὶ κακοπράγμονος χρῶνται τῷ ὀνόματι.

227. 10. θεάσασθαι] τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχεῖαν ἔχει τὴν διάγνωσιν. [26]

12. κεφαλαίων] ἀντὶ τοῦ συντόμως αὐτὰ τὰ κεφάλαια λέγοντες.

13. ἐπισολὴν] ἐπιστολήν φησι τὴν περιέχουσαν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐπαγγελλομένην πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσειν τοὺς ἀθηναίους ἐὰν γένηται.

228. 1. τὴν βελαίαν] καὶ τὴν ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βελαίαν. τὸν βωμὸν αὐτοῦ λέγει τοῦ διὸς τὸν ὄντα ἐν τῇ βουλῇ. ὤμοσε δὲ, ἐπειδὴ βουλευτὴς ἦν. ἢ ἑστίαν βελαίαν λέγει τὴν τράπεζαν, διότι ἐστὶν ὅτε συνεδείπνουν ἀλλήλοις οἱ πρεσβευταί. [27]

230. 10. ἐπισημαινόμενον] ἐπαινοῦντα καὶ ἀποδεχόμενον.

231. 1. οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλ.] τί δεῖ ἀποκρίνασθαι πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλίππου τοὺς ἐλθόντας περὶ τῆς εἰρήνης.

3. ὑπερόριον] οἷον μάτην ἀναλίσκουσι τοὺς χρόνους τὰ ἔξωθεν τοῦ πράγματος διαλεγόμενοι. ὑπερόριον δὲ λαλιὰν λέγει τὴν ἔξωθεν τοῦ πράγματος ὁμιλίαν. τὰ

26. Deeſt hoc ſcholium Ap. G.

27. Item hoc deeſt.

γὰρ ἔξω τῶν ὅρων πραχθέντα ἀπαγγέλλουσιν. ὁ δ' αὐτὸν τὸν λόγον λαλιὰν εἶπεν, ὡς φλυαρίαν. ἢ ὑπερόρια τὰ ἐν μακεδονίᾳ ἀθήνησι λέγοντες.

14. ὡς πονηρὸς] καθὸ ἐκ ἐᾷ τὸς συμπρέσβεις τὰ καθήκοντα λέγειν.

234. 8. θέαν] ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται [28] τὸς ἀγῶνας ἐν τοῖς διονυσίοις.

235. 1. τὸν μὲν τοίνυν] πληρώσας τὴν κατασκευὴν ἐνταῦθα λοιπὸν ἔτι λογίζεται. [29]

5. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων] ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. εἰς δὲ τὰ σημεῖα, ἅπερ ἐστὶ τῷ ϛοχασμῷ ἰσχυρότατον κεφάλαιον, διότι καὶ αὐτοῖς ἀρκεῖ τὰ ἕως τέλος σχεδὸν εἰπεῖν.

240. vlt. συνέδρων] συνέδρους καλεῖ τὸς συμμάχους, ἢ τὸς παρὰ τῶν [30] συμμάχων πεμφθέντας.

241. 2. ἐν ᾧ κελεύει] ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἐγράφοντο αὐτοὶ οἱ πρυτάνεις περὶ τίνων ἡ ἐκκλησία μέλλει βουλεύεσθαι.

4. τὴν ἐν διονύσῳ] ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτῷ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐκκλησία ἠθροίζετο, ἐν ᾗ ἐδέν ἕτερον, ἢ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν ἐσκοπεῖντο, καὶ τὸς πλημμελήσαντας περὶ αὐτὴν ἐκόλαζον.

6. προϋφαιρῶν] προαρπάζων, ἢ ἐπείγων γενέσθαι, ἵνα ἐκκλείσῃ τὸς ἕλληνας τῆς εἰρήνης.

11. λέγε αὐτοῖς] τῶν συμμάχων δηλονότι, ἢ τῷ δημοσθένει. αὐτοῖς δὲ, τοῖς δικασταῖς δηλονότι.

243. 13. λόγον δὲ μὴ προτιθέναι] γέγραφε γὰρ ὁ δημοσθένης ἐν τῷ ψηφίσματι τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μόνον ἐπιψηφίζειν, ὅ ἐστι κυρῶν. συμβουλεύειν δὲ μηδένα. πῶς οὖν,

28. ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται] Apogr. Goenſ. ενωκατε ζυγγυνοι θεωται.

29. Ap. G. λογιζεσθαι.

30. παρὰ τῶν] Ap. G. παρ' αλλων.

ἔν, φησιν, ἔμελλον συνηγορεῖν Φιλοκράτει, μὴ οὔσης ἀδείας διὰ τὸ ψήφισμα;

243. pen. τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς] γρ. ἐφημέρας. καιρὰς λέγει ἐνταῦθα τὰς χρόνας. πρὸς γὰρ τὰς χρείας περιπιπτούσας οὕτω καὶ τὰς λόγας μεταβάλλουσι.

246. 4. ἐκκλήτευε] ἀντὶ τοῦ ἐκκαλοῦ αὐτὸν ἐπὶ ὅρκον ὅλον. τῇ σῇ φωνῇ κάλεσον αὐτὸν, ὦ κῆρυξ. ἐκινδύνευε γὰρ ὁ καλούμενος καὶ μὴ ὑπακούων, ὡς καταφρονῶν τῶν νόμων.

247. 6. στρατηγὸν] χάρητα.

8. τὸ συνέδριον] οἱονεὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων. συνέδριον δὲ αὐτὴν καλεῖ, καθὸ οἱ σύμμαχοι εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν συνήεσαν συνεδρεύσοντες καὶ βουλευσόμενοι.

11. καταχρήσασθε] φονεύσατε, καταδικάσατε.

248. 2. οἱ κατήγοροι] οἷον ὅταν πολλάκις αὐτός τινες κατηγορήσωσιν.

249. 2. ἀλαζονείας] ψευδολογίας, ἢ προσποιήματα.

3. δηϊάρην etc.] ἤτοι ξενικῶν στρατευμάτων καὶ μισθοφορικῶν ἡγεμόνες. τούτους καὶ λέγει ἡγεμόνας τῶν ξενικῶν στρατευμάτων, οὓς παρέφερον οἱ περὶ τὸν χάρητα εἰς μαρτυρίαν, λέγοντες, ὅτι εἰς τούτους ἀνηλώσαμεν. δραπέτας δὲ οἱονεὶ πλανωμένους τινὰς, καὶ μὴ ἔχοντας πατρίδα.

250. 5. κατῆγον] οἱονεὶ ἐπειράτευον, ἐλήστευον, καὶ ὡς ἑαυτὸς ληστρικῶς κατῆγον τοὺς πλωϊζομένους.

vlt. μυοννήσῳ] μικρὰ νῆσος, ἣν λῃσαι καταλαβόντες [καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι τοὺς] [31] πλέοντας ἐλήστευον.

251. 4. λήμνῳ etc.] αὗται νῆσοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι.

7. συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν] σύγκλη-

31. Verba vncis inclusa abfunt ab Ap. Goens.

τος ἐκκλησίαι ἐκαλεῖτο ἡ μὴ κατὰ τὸν νόμον, μηδὲ κατὰ τὸ ἔθος γινομένη, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ κατὰ χρείαν τινά, οἷον εἴ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν. 32

254. 1. τολμίδε] τοῦτον μνημονεύει διόδωρος ὁ σικελιώτης ἐν βίβλῳ ἑνδεκάτῃ.

255. 7. ἁρμοστὴν] ἁρμοσταὶ οἱ εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ λακεδαιμονίων ἐκπεμπόμενοι ἄρχοντες.

257. 2. ἐν τοῖς μυρίοις] μύριοι ἀρκάδων συνέδριον ἐν μεγαλοπόλει.

259. 20. κριτόβουλος] ὁ κερσοβλέπτου τοῦ θρᾴκης βασιλέως πρεσβευτής.

22. ἀποδῶναι] ἵνα, ὥσπερ οἱ ἀθηναῖοι καὶ οἱ αὐτῶν σύμμαχοι ἐδίδοσαν ὅρκους τοῖς παρὰ φιλίππου, ἔτω καὶ ὁ κριτόβουλος δῷ ὑπὲρ κερσοβλέπτου, ὡς ὄντος ἐκείνου ἐκ τῶν συμμάχων.

260. pen. ἐπιψηφιεῖν] ὁπότε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψήφισμα ἐγράφη, ἐπεψήφιζον αὐτὸ οἱ πρόεδροι πρότερον, εἶτα τῷ δήμῳ ἀνεγνώσαντο. ἐπιψηφίζειν δέ ἐστι τὸ ἐπί τινι ψῆφον φέρειν, ἢ ὑποβάλλειν, ὥστε κυρῶσαι τὸν δῆμον.

263. 1. ἐν τῷ στρατηγίῳ] οἶκός τις δημόσιος ἦν, ἔνθα συνήεσαν οἱ στρατηγοί, ὥσπερ τὸ ἀρχεῖον ἐκάλεν, ἐν ᾧ συνωμίλουν οἱ ἄρχοντες.

10. ἀπὸ τῶν ἱερῶν] ἱερὰ λέγει τὰ καλούμενα τόμια, καθ' ὧν ὤμνυον.

pen. κατ' ἀνδρὸς πολίτου] κατ' ἀνδρὸς, ὃς πολίτης ἐστὶν ἀττικὸς, ἐ σκύθης, ὡς δημοσθένης.

264. 4. ἐπὶ παλλαδίῳ] δικαστήριον ἐπὶ παλλαδίῳ ἐστὶν ἀκουσίων φόνων. τοῦτο δὲ μνημονεύει καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους.

ibid. κατέδειξαν] ἀπέδειξαν. 33

266. 4.

32. κατεπείξειεν] Sic dedi melius e ſchedis Taylori, quam ed. Brook. κατεπέξειεν, errore forſitan typographico. vitioſe quoque Apogr. Goenſ. κατεπείξειν.

33. Scholium hoc deeſt Ap. Goenſ.

266. 4. κάλλιστον γὰρ] δηλονότι τὰ δημόσια γράμματα.

267. 6. ταῦτα μὴ ποιεῖν] τετέσι μὴ πολιορκεῖν κερσοβλέπτην.

268. 1. τὸ ἱερὸν ὄρος] γράφεται τὸ ἡραῖον ὄρος. ἔστι δὲ κατὰ σόμα πόντε ἐμπόριον. [34]

269. vlt. ἐπιβολὴν] τὴν ζημίαν, τὸ ἐπιτίμιον.

270. 5. τέτοις] τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς περιεστηκόσι. γράφεται καὶ τοῦτο.

7. ἐξομοσάμενος] σὺν ὅρκῳ ἀπωσάμενος. [35] ἐξωμοσία ἐστὶ μεθ' ὅρκε ἄρνησις. ἀντωμοσία δέ ἐστιν ἐπὶ δίκης. διὰ γὰρ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλῆντα, ὅτι ἠδίκηκας, τὸν δὲ ἐγκαλέμενον, ὅτι ἠδίκημαι, ἢ ὅτι ἡ πόλις ἠδίκηται, εἴρηται ἀντωμοσία. οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἀδικήμασιν ἀμαρτυρήτοις καὶ ἀνεπιγράπτοις εἰς ὅρκες παρεσαμένη δίκη, ἐφ' ἧ ὅσοι κριταὶ δικάζουσιν. ἔνιοι δὲ, ὅτι ἐπὶ δημοσίε ἀγῶνος τῷ φεύγοντος σκηπτομένε καὶ ὀμνύοντος, ὁ ἀντίδικος ἀνθυπόμνυται, φάσκων αὐτὸν προσποιεῖσθαι.

271. 13. μηδὲν ἧττον] αὕτη ἐστὶν ἡ τρίτη πρεσβεία.

272. 1. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην] τὴν δευτέραν. [36]

273. 5. στρωματόδεσμα] στρωματόδεσμον, ἢ στρωματόδεσμος, στρωμνὴ δεδεμένη, πῆρα στρατιωτικὴ, καὶ ὁδοιπορική, [37] ἡ καὶ πρὸς τὸ ἀναπαύεσθαι χρησίμη ἐστί.

8. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν] ἑπτὰ καὶ δέκα γῆν ἔτη γεγονὼς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸ ψήφισμα, ἴσως συγχωρηθέντος αὐτῷ τέτε, ἵνα δικάσηται τοῖς ἐπιτρόποις.

34. Item hoc, cum duobus proximis insequentibus.

35. Melius apogr. Goens. ἀπομωσάμενος.

36. Hoc scholium cum proximo insequente deest Apogr. Goens.

37. Ap. Goens. παρὰ στρατιωτικοῖς καὶ ὁδοιπορικοῖς.

κατὰ γὰρ τὸν νόμον ὀκτωκαιδεκαετεῖς ἐδοκιμάζοντο. εἶτα μετ' ἔτη δύο ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν ἐπιτρόπων οἱ ὀρφανοὶ τὰς οὐσίας.

pen. Βάταλος] πλέταρχος ἐν τῷ δημοσθένους βίῳ. Βάταλος μόριόν τι τῶ σώματος παρὰ τοῖς ἀττικοῖς αἰσχρὸν, πρωκτὸς.

274. 1. ἀργὰς] ἀργὰς ὄφιος εἶδος. ἔτω δὴ ὠνομάσθη διὰ τὸ τῆς φύσεως πονηρὸν καὶ κακόηθες.

282. 5. ἐνεκαλύψαντο] τὰ πρόσωπα ἐκάλυψαν ὑπ' αἰσχύνης τῶν ὑπὸ δημοσθένους εἰρημένων.

285. 3. ἀρὰ ἰσχυρά] αὕτη ἡ ἀρά ἐστιν ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος λόγῳ.

286. 2. ἐκ δωρίδ] δώριον καὶ κοτύνιον καὶ σπάρτα τρεῖς πόλεις δωρικαί.

289. vlt. θήβας βοιωτίας] τετέσι τὰς θήβας ὅλας τῆς βοιωτίας μέρος εἶναι, καὶ μὴ τὴν ὅλην βοιωτίαν ἐν θήβαις εἶναι.

294. 2. τὸν λυδίαν] γραπτέον λοιδίαν. ἐστὶ δὲ λοιδίας μακεδονίας ποταμὸς, ὡς φησιν ἁρποκρατίων.

296. 3. ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν] τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις διηρεῖτο ἡ ἡμέρα, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς [38] ἥμισυ τῷ κατηγόρῳ, ἥμισυ τῷ ἀπολογεμένῳ, καὶ διεμετρεῖτο ὕδωρ, ὅσον ἐπαρκεῖν εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσεως τῆς ἡμέρας. τῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς ὥρας. ἄλλως. μέτρον τι ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ἔρρεεν ἐμετρεῖτο δὲ τῷ ποσειδεῶνι μηνὶ. ὡς ἐν τύτῳ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι ἀγῶνες. διενέμετο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τοῖς δικασταῖς.

304. 11. κατοικιεῖ] ἀνίστησι, τειχίζει. δημοσθένης ἐν τῇ κατηγορίᾳ. ἔτος μὲν γὰρ ἔφη καὶ πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν.

305. vlt. ἐκ ἐδέχοντο] οἱ φωκεῖς δηλονότι.

307. 3.

38. Leg. αὐτῆς.

307. 3. καὶ δεομένων] δεομένων βοηθείας τῆς παρ' ἡμῶν, ἢ δεομένων Φιλίππε τὴν Βοιωτίαν πορθῆσαι.

308. 5. κατηλόησαν] ἐπάτησαν, ἐκάκωσαν, ἔτυψαν.

311. 1. ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτῷ] τουτέστιν ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτῷ λόγοις ἐλέγχομαι καὶ ἁλίσκομαι, ἢ ὡς τὰ ὑπ' ἐμῷ κατὰ τῷ ἄλλε [39] εἰρημένα, ἦγεν κατὰ τῷ τιμάρχε, ταῦτα εἰς ἐμὲ πάλιν ἔρχεται καὶ κατ' ἐμοῦ ἰσχύει τῇ συκοφαντίᾳ. [40]

20. προβολὰς] προβολὴ κατηγορία πρὸς τὸν δῆμον ἀσεβείας ἢ συκοφαντίας. [41]

313. 5. διὰ τὸν πόλεμον] πελοποννησιακὸν.

9. ἐτεοβουτάδαις] ἐτεοβουτάδαι οἱ βούτε τῷ ἱερέως ἀπόγονοι, γένος λαμπρὸν παρ' ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ.

10. τῆς πολιάδος] τῆς πολιούχε, τουτέστι τῆς τὴν πόλιν φυλαττούσης καὶ συνεχούσης. [42]

314. 4. σὺ δὲ ἀμφισβητῶν] ἀνδρόγυνον εἶναι δηλοῖ· ἀναγνωστέον δὲ ἀμφισβητούμενος ἀνὴρ εἶναι, τουτέστιν οὐχ ὁμολογούμενος ἀνὴρ εἶναι.

8. ἀριστάρχε] τοῦτον μνημονεύει δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίε καὶ ἀλλαχῷ· τοῦτε δὲ μειρακίε ὄντος ἐρασθεὶς, καὶ δι' αὐτὸ παροινήσας εἰς νικόδημον, ἐξέκοψεν αὐτῷ τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς φασί τινες.

9. ἐμβάλλεις] ὁ προσήκων εἰσέρχῃ. [43]

315. 7.

39. Ap. Goenſ. τε αντα. ſic. fort. τῷ ἀνθρώπε.

40. Poſtrema haec duo vocabula ſunt in Ap. Goenſ. ſed deſunt editioni Brook. v. dicenda ad ſcholium deinceps proximum.

41. Sic vtrumque exemplum. Sed melius abſint haec duo poſtrema vocabula, perperam e ſuperiori ſcholio huc illata.

42. Deeſt hoc ſcholium Apogr. Goenſ.

43. Leg. προσῆκον (in neutro). Deeſt hoc ſcholium Apogr. Goenſ.

315. 7. ἀλλ' ἐ κνωσίωνι] λέγεται δημοσθένης κνωσίωνα τῶτον μειρακίσκον ὄντα, καίτοι γυναῖκα ἔχων, [44] ὥστε καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ κνωσίωνι, ἀναλαβεῖν καὶ εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν.

316. 12. ἐπικράτες] τῶτον δημοσθένης λοιδορῶν κηρύβωνα [45] ἐπονομάζει ἐν τῷ κατ' αἰσχίνε.

317. 6. τὲς πάντων] τὲς παῖδας. [46]

319. 7. ἐξερρίφη] ἐξεβλήθη.

8. τῶν τοιέτων] αἰσχρῶν.

323. 1. προσρόπαιον] μιαρὸν, κατάρατον.

325. 10. συνῆδον] τετέσι συνεπαιώνιζον Φιλίππω. τέτῳ γὰρ ῥήματι χρῆται δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνε.

326. vlt. ἀνηλέητος] μηδενὸς ἐλέε ἄξιος.

329. 12. περίπολος] εἴρηται περίπολος παρὰ τὸ περιπολεῖν τὴν χώραν. οἱ γὰρ ἔφηβοι τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιεπόλουν, τουτέστι περιήρχοντο τὴν χώραν, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, ἢ ἐν τοῖς φρουρίοις, ἐνίοτε ἔτος ἕν μόνον, ἐνίοτε δύο. *Vlpian.* [47]

335. 9. ἐπριάμεθα] τετέσι ἐμισθωσάμεθα.

338. pen. ἀναφθένλος] ἀναφύλλος, ἀναζωπυρωθένλος.

Ad orationem in Ctesiphontem.

383. 4. τὴν βελὴν] πρὸς διαζολὴν τῆς βουλῆς ἀρεοπαγιτικῆς, ἥτις ἦν ἀδιάδοχος.

8. τῷ πρεσβυτάτῳ] τῷ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη.

387. 3.

44. Taylor suspicatur hic aliquid deesse.

45. Ap. Goens. κορυβωνα. lege κηρυβίωνα.

46. Hoc scholium deest Ap. Goens. vna cum duobus deinceps proximis.

47. Admonitionem hanc de Vlpiano tam in editione Brook. quam in Apogr. Goens. reperi.

387. 3. οἱ πρόεδροι] πρόεδροι ἐλέγοντο οἱ δέκα ἄνδρες οἱ καθ' ἑκάσην πρυτανείαν τὰ τῆς ἐκκλησίας διοικοῦντες. ἔτω δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων προήδρευον. ἦσαν δὲ πρυτανεῖαι δέκα, ὅσαι καὶ ἀθηναίων φυλαί. εἶχε δὲ ἑκάστη φυλὴ πρυτάνεις πεντήκοντα, οἱ τὰ ὅλα διῴκουν ἡμέρας τριάκοντα πέντε. ἔτοι δὲ διηροῦντο εἰς δεκάδαρχίας πέντε τῶν προέδρων λεγομένων. οἱ ἡμέρας ἕπτὰ διῴκουν τὰ πολιτικὰ, καὶ προήδρευον κατὰ μέρος, καὶ ἔτω τρεῖς ἦσαν τῆς διοικήσεως ἄμοιροι. ὁ δὲ μίαν ἡμέραν τὰ ὅλα διοικῶν, ἄρχων ἐφήμερος καὶ ἐπιστάτης ἐκαλεῖτο.

, 395. 3. τῶν ἀρχόντων] τῶν λογιστῶν. λογισταὶ δὲ ὄνομα ἀρχῆς. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ τι δημόσιον δικάσαντες, (lic) ἢ τινα ἀρχὴν ἄρξαντες, ἐδίδοσαν τὰς εὐθύνας. εὐθύναι δὲ αἱ τῶν διωκημένων ἐν ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαι, καὶ ἐξετάσεις, καὶ ἀπολογισμοί.

397. 8. ὑπερπηδήσας] ὑπερβὰς.

403. 3. τὸν γραμματέα] γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα ἐν τῷ κοινῷ τὰ τοῦ δήμε γράμματα ἀναγινώσκειν.

406. 3. εὐμολπίδας] εὐμόλπε ἀπογόνες. ἐγένετο δὲ εὔμολπος μεσαίε υἱὸς, ἢ μαθητὴς, τε τὰ μυστήρια εὑρηκότος.

417. pen. πρυτανεῖαν] ἢ ἦν ἡμερῶν τριάκοντα πέντε, ὡς ἄνω εἴπομεν.

427. 3. διαῤῥήδην] φανερῶς, διωρισμένως.

vlt. πνυκὶ] πνὺξ τόπε ὄνομα, ἐν ᾧ δῆμος ἐκκλησιάζων συνήγετο.

440. 8. κηφισοδότε] ἔτος πολιορκήσας ἀλωπεκόννησον εἰσαγγελθεὶς διὰ τὴν συνθήκην τὴν πρὸς χαρίδημον γενομένην, καὶ καταψηφισθεὶς, πέντε ταλάντοις ἐζημιώθη· εἰσαγγελία δέ ἐστι κατηγορία διὰ τὰ ἀδίκως ἢ κακῶς πεπραγμένα.

443. 5. ἐγκαλύπτομαι] τὸ πρόσωπον καλύπτω ὑπ' αἰσχύνης.

447. 5. αἱρῇ] ἐλέγχῃ.

455. 4. ἀνεμέσητον] ἄμεμπτον.

460. 8. τριμήνου] προθεσμίας ὑπακουσέον.

462. 3. ἐρήσεται] ἐρωτήσει, ἐρωτᾷν μέλλει.

480. 1. αὐτοῖς] τοῖς εὐβοεῦσι δηλονότι.

508. 1. ἐξειργάσθαι] γρ. ἐξαρᾶσθαι τετέτι πρὶν τὰς ἀρὰς ἐπιτελέσαι, ἃς ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν νεῶν εἰώθεσαν ποιήσασθαι. [1]

511. vlt. κοινᾶ (sic Ald.) κανᾶ. ἑορλὴ παρ' ἀθηναίοις, ἐν ᾗ αἱ παρθένοι ἱερά τινα δήμητρος ἐν κανοῖς, ἤγουν ἐν κανίσκοις, ἐβάσαζον ἐπὶ κεφαλῆ· ὅθε κανηφόροι κέκληνται.

513. vlt. ἐπὶ δίετες ἡβῶσι] ἐπὶ δίετες ἡβῆσαι δίδυμος λέγει τὰς ἑκκαίδεκα ἔτη γενομένας. τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι τεσσαρακαίδεκα ἐτῶν ἐστιν. ἔφηβοι δὲ παρ' ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γίνονται, καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο.

518. 10. πλὴν μιᾶς πόλεως] θήβης, ἣν ἤδη κατέσκαψεν ἀλέξανδρος.

527. 2. φρυνώνδας] ἔτος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένος ὑπῆρξεν. ὅθεν ἀριστοφάνης πέ φησιν· ὦ μιαρὲ, καὶ φρυνώνδα, καὶ πονηρέ.

530. 1. εὐρύβατος] εὐρύβατοι δύο ἐγένοντο, ἄμφω πονηροὶ, ἄπιστοι, πανοῦργοι.

532. 3. ἀζηνιεὺς] ἀζηνία δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος.

4. ἀναφλύσιος] ἐκ φυλῆς ἀντιοχίδος.

534. 9. κλέπτων] κρύπτων.

544. 11. καὶ νομίσατε] ὑποτύπωσις, δι' ἧς οἰκτρὸν θέαμα ἁλισκομένης πόλεως πρὸ ὀφθαλμῶν παρίστησιν. ταὐτὸ ποιεῖ ὅμηρος ἰλ. ι.

547. 2. μαργίτην] τετέσιν ἠλίθιον. πλάτων ἀλκιβιά-

1. Hoc scholio caret Apogr. Oxonienſe.

κιθαιδὴ περὶ μαργίτε. ὃς μὲν ἐπίσατο πολλὰ, κακῶς δ' ἠπίσατο πάντα.

548. 9. κιθαιρῶνος] ὄρος βοιωτίας.

10. ἅτ' ἐν εἰρήνη —] ὅμηρος. ἅτε ἔνι πτολέμῳ ἐναρίθμιος, ἅτ' ἔνι βουλῇ.

550. 8. ὑποτρέχει] κολακευτικῶς μετέρχεται.

561. 5. ἐκ κεραμέων] δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς ἀκαμαντίδος.

6. νυμφαῖον] νεὼν νυμφῶν.

568. 1. καταπέπλυται] καταπλύνειν, λοιδορεῖν, ὑβρίζειν, καταφρονεῖν, ἀτιμάζειν. τὸ αὐτὸ ἰσχύει πλύνον ποιεῖν.

569. 2. στεφανίτων] στεφανίται ἀγῶνες, ὧν ἆθλα ἦσαν οἱ στέφανοι.

570. 4. φυλῆς] φυλὴ χωρίον τῆς ἀττικῆς ὀχυρὸν σφόδρα, ἀπέχον τῆς πόλεως σταδίες ἑκατὸν, ὥστε πολλὰς ἀφορμὰς αὐτοῖς παρέχεσθαι εἰς ἐφόδια. νοεῖται δὲ ὁ θρασύβουλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τὴν φυλὴν καταλαβόντες ἐπὶ τῷ τὸν δῆμον φυγόντα καταγαγεῖν, καὶ τὴν τῶν τριάκοντα ἀρχὴν καταλύειν.

573. vlt. ἐπ' ἠιόνι] ἠιὼν πόλις θρᾴκης, ἣ ὕστερον ἀμφίπολις ὠνομάσθη.

579. 1. παταικίωνος] ἦτος ἦν κλέπτης. [2]

2. ἐφικόμενος] τετέσι γενόμενος ἀνὴρ ἀγαθὸς, κρατήσας τῆς ἀρετῆς, ἐγκρατὴς ὢν τῆς ἀνδραγαθίας.

580. 6. ἤρξαν] ἤρξαντο.

8. ἔναυλον] οἷον ἐν τοῖς ὠσὶ τὸν τῶν αὐλῶν ἦχον καταλιπὸν. τετέσιν οὔπω ἐκ τῆς μνήμης ἀποκεχωρηκὸς, ἤγουν ἔτι ἐν μνήμῃ διαμένον.

582. 4. ἀνεπόδιζον] πάλιν λέγειν ἐκέλευον, ὡς ὕστερον αὐτὸς ὁ αἰσχίνης μνημονεύει. [3]

583. 13. κέφαλος] λυσίας κατ' ἐρατοσθένους τοῦ γενομένου τῶν τριάκοντα.

587. 2.

2. Deeſt hoc quoque Ap. Oxon.

3. Deeſt hoc apogr. Goenſ.

587. 2. τὸ μὲν πρῶτον] τὸ λέγειν πρὸς κλεψύδραν ἐνταῦθα αἰνίττεται. κλέψυδρα γὰρ ἀγγεῖον ἦν μικροτάτην ὀπὴν ἔχον περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεσὸν ὕδατος ἐτίθετο, καὶ πρὸς τοῦτο ἔλεγον οἱ ῥήτορες.

600. 6. θεοὺς καινοὺς] εὐριπίδης μηδείᾳ. ὅρκων δὲ φρόδη πίστις, ἐδ' ἔχω μαθεῖν Η θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' ἐκ ἄρχειν ἔτι, Η καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν. ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὔορκος ὤν.

602. 2. ἀλλ' ἐξορμᾶις] ἀλλ' ἐξέρχη.

605. vlt. ἐκείρατο] οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον. ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείροντο. ὅμηρος αὐτὸς πανταχοῦ καρηκομόωντας καλεῖ. ἀναπαλιν δὲ ἐπαμεινώνδας. ἡμετέραις βελαῖς σπάρτα μὲν ἐκείρατο δόξαν. λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς κορινθίοις βοη. + ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τὰς ἐνθάδε κειμένας. [5]

606. 3. ζηλοτυπῶν] τὴν ἀρετὴν δόξης ἕνεκα ζηλῶν. εἴδωλον ἀρετῆς διῶκον, ἦγεν τὴν ἀρετὴν μισοῦν, ἢ τῇ ἀρετῇ φθονοῦν.

615. 1. τὴν ἐν ναύῳ] στρατηγοῦντος χαβρίου.

616. 12. τὰς τῆς πόλεως ἄλας] ὁ αὐτὸς αἰσχίνης ἐπάνω ἐν τῷ περὶ παραπρ. τὰς γὰρ τῆς πόλεως ἄλας καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστ' ἂν φησι ποιεῖσθαι, ἐκ ὧν ἐπιχώριος, (εἰρήσεται γὰρ) ἐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. καὶ δημοσθένης περὶ παραπρεσβ. πᾶ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι; [6]

617. 4. ἔννατα] τὰ νομιζόμενα τῷ νεκρῷ τῇ ἡμέρᾳ ἐννάτῃ γινόμενα.

624. 2.

4. Sic vtrumque exemplum. Sed lege τοῖς κορινθίων βοηθοῖς.

5. Locus est p. 192. 10. ed. Steph.

6. Deest Apogr. Goens.

624. 2. ἐπεισαγόντων] δηλονότι τὰ ἑαυτῶν δράματα. [7]

625. 6. κυκλίες] ἐν οἷς εἰσὶ τροφαὶ, ἀντίτροφαὶ καὶ ἔπωδοι.

9. τῷ διαπραξαμένῳ] τῷ ὠνησαμένῳ.

626. 5. ἡ δὲ χάρις] ἐκείνῳ, ᾧ ἐχαρίζετο, ἄδηλος γέγονε.

628. 1. ἐχ ὃς ἐφοβεῖτο] ἐκ ἐχθροὶ, ὃς ἐφοβεῖτο ὁ δῆμος, ἀλλ' οἱ δημαγωγοὶ, οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, τὸν δῆμον κατέλυσαν.

636. pen. ἐάν τινα] ἐὰν ἐκεῖνα τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ ἄνθρωπόν τινα.

639. 6. ἀπίστες] τετέσιν ἀπιθάνες ὄντας τοῖς ἤθεσιν. ἦγεν δ' δυναμένες ὑμᾶς πεῖσαι τοῖς ἤθεσιν, ὅτι εἰσὶν εὔνοι καὶ φιλάνθρωποι καὶ κοινοί. ἢ οὕτω, τοὺς πονηρὰς ὄντας τὰ ἤθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ ἀξίες ὄντας πιστευεσθαι ὑφ' ὑμῶν, ὅτι εἰσὶν εὔνοι εἰς τὴν πόλιν καὶ φιλάνθρωποι. κοινὰ δὲ καλεῖ τὰ ἐλευθέρια καὶ φιλόδωρα καὶ εὐεργετικά.

643. 7. ἕτερος δ' ἰδιώτης] τὸν λεωκράτην νοεῖ, ὃ κατηγόρησε λυκοῦργος. διαμένει δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα κείμενος.

647. 13. ἀριστείδην δὲ] ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ παραπρ. ὁ δὲ ἀδὲν ἄπρακτον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, ἀδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν ἀριστείδης ὁ τὲς φόρους τάξας τοῖς ἕλλησι δυσχεραίνει καὶ καταπτύει τὰς δωροδοκίας.

17. ἀριθμον (sic)] τοῦτον μνημονεύει δείναρχος ἐν τῷ καθ' ἀριστογ. καὶ ἀριστείδης σοφιστὴς ἐν τῷ παναθην. καὶ πλούταρχος ἐν τῷ θεμιστοκλεῖ.

7. Item hoc, et aliud ad p. 628. 1. ἐχ ὃς ἐφοβεῖτο, item istud ad p. 639. 6. ἀπίστες, et denique ad p. 647. 13. ἀριστείδην δὲ.

PRAEFATIO AD LIBELLVM VARIANTIVM IN AESCHINIS LIBRIS LECTIONVM.

Quas hoc libello expoſui variantes lectiones Aeſchineas, antequam ad eas cognoſcendas admittantur Aeſchinis ſtudioſi, docendi ſunt, quibus e libris eas hauſerim. Fundus fuit volumen in ſchedis Tayloranis Londino ad me perlatum, quod volumen tenet euulſas e Corpore graecorum oratorum minorum Stephanico ſolas Aeſchinis orationes, chartis inſertis diſtinctas, quibus chartis Taylor variantes adſcripſit lectiones a ſe repertas iis in codicibus, quorum ipſi copia fuit. Quos codices paulo poſt nominabo. Falluntur enim, qui exiſtimant, quo in errore egomet ipſe quoque olim fui, antequam ſchedis Taylori potirer, a doctiſſimo Aeſchinis editore lectiones Aeſchineas omnes, in annotationibus eius exhibitas fuiſſe. Taylor enimvero partem earum ſolummodo, vix tertiam, retulerat. In hoc autem Stephani exemplum contulerat collationes codicum, Lockerani, Harleyani, et ex parte Meadiani quoque, denique Bernardini etiam. E Meadiano tantummodo lectiones ad orationem ſecundam et tertiam pertinentes huic Stephanino exemplo adſcripſerat. nam ad primam pertinentes retulerat ad aliud volumen, chartis item diſtinctum, tenens exemplum orationis in Timarchum a ſe editae. In hoc exemplum editionis Tayloranae coniecerat praeter varietates lectionis e codice Meadiano depromtas, etiam ſcholia ad orationem Timarcheam, a ſolo codice Me-

ce Meadiano ſuppeditata. Scholia autem e Bernardino depromta in illo altero volumine Stephanino exarauerat. Codicis Meadiani hanc ipſe notitiam reliquit. [Cod. Viri praecellentiſſimi Ric. Mead Med. D. Archiatri, bombycinus, ſcriptus manu eleganti, ſed recentiori, in folio, cum ſcholiis marginalibus, complectitur 1. Aeſchinis or. περὶ παραπρεσβ. 2. περὶ στεφάνου. 3. epiſtolas XII. et deinde manu aliquantum diuerſa 4. orationem in Timarchum. 5. Pythagorae aurea carmina. 6. Hieroclis Comment. ad illa carmina. Ante orationem primam argumentum τοῦ τῆς παραπρ. cuius initium ἀθηναῖοι φιλίππῳ πολεμήσαντες ad finem ὅτι ἠδυνήθη. Ante orat. in Timarchum vita Aeſchinis, cuius init. Αἰσχίνης ἦν ἀνὴρ. Scil. eſt Libanii argumentum orationis Demoſth. π. παραπρ. Prior pars conſtat decem quaternionibus. poſterior nouem, qui de integro numerantur. Cætera recentior potiorque pars eodem ſaeculo exarata videtur.] Hactenus Taylor. His in codicibus Taylori praeſtat veritate lectionum Lockeranus, ſed is haud integer, deſinens circa finem orationis primae in verbo φυγόντι pag. 169. 10. Harleyanus item egregius eſt, ſed huic deeſt oratio prima. Bernardini penes me quidem magna non eſt auctoritas, non maxima Meadiani. Oblitus ſum paulo ante codicum Pariſinorum mentionem facere, Coisliniani vnius, et quatuor regiorum, quorum lectiones non videntur diligentiſſime eſſe enotatae, quisquis enotauit. Peruenit ad me in ſchedis Tayloranis volumen quoque epiſtolarum Aeſchinis, prout a Tayloro ſunt editae, chartis item diſtinctum, quibus chartis Taylor inſcripſit varietates lectionis e duobus codicibus enotatas, quos codices ipſi placuit literis A. et B. deſignare, nulla addita nota, cuiates illi codices eſſent. Quod proinde me quoque neceſſe eſt in incerto relin-

quere. Videtur A. Askewianus esse, non manu scriptus, sed Aldina notis viri docti perspersa.

Hic est apparatus criticus ad Aeschinem a Tayloro relictus, quem totum fideliter hoc in libello variantium reddidi; satis ille quidem magnus et gratiis dignus. Ego equidem mihi congratulabar, quod liceret tantas opes proferre, in iisque lubens acquieuissem. Verum secunda fortuna praeter spem atque exspectationem meam auctiora etiam et meliora obtulit. Iam processerant operae nostrae in excudendo Aeschine versus finem orationis de legatione, iam indigestam illam et permixtam materiam criticam a Tayloro relictam ad locos suos redegeram, lectione quaque ad paginam et versum editionis Tayloranae relata, cum repente Vir in literis elegantioribus et in poesi vernacula lauream merito suo adeptus immortalem, Lessingius, Ducis Brunswicensis nobilissimae bibliothecae, quae Wolfenbüttelae asseruatur, praefectus, die 24. Decembris A. 1770. ad me mitteret nec opinantem, omnium Aeschinis codicum, quorum ego equidem arbitrari valorem vsu didicerim, sine controversia praestantissimum, et nescio an omnium, quotquot vsquam terrarum exstant hodie, nobilissimum, non antiquissimum quidem illum, at multitudine lectionum probatarum et ingenuarum reliquis antistantem. Tametsi rursus infitiari neque possum neque volo, mendis haud carere, quae versus finem praecipue sunt crebriores. Pars est bibliothecae publicae, quae in iure atque potestate est Vniuersitatis Helmstadiensis. quapropter illum codicem Helmstadiensem plerumque appello. Exaratus est in membranis nitidissimis plerisque, vna manu, quasi vno die, literarum ductibus pulcherrimis et lectu expeditissimis, quorum specimen aeri incisum p. 380. exhibui. Exaratus est a Georgio Chryso-

Chryſococca; quo fit, vt eum interdum quoque Chryſococcam appellem. Ipſe teſtatur in calce codicis hoc pari iamborum politicorum.

Γεώργιος γέγραφεν ὁ χρυσοκόκης
Αὐρίσπα τήνδε βίβλον τῷ ἰωάννῃ.

Auriſpam cum conſtet ſaeculo medio XV. floruiſſe, conſtat item ex hoc, Georgium Chryſococcam, qui codicem Aeſchinis Helmſtadienſem exarauit, cum illo nobili Mathematico, qui ſaeculo fere antiquior eſt, non eſſe permiſcendum. De duobus his Georgiis Chryſococcis, vetuſtiore atque iuniore, egit Leo Allatius in Diatribe de Georgiis, p. 695. edit. Fabricii T. X. Bibl. Gr. De Auriſpa, qui Chryſococcam aere ſuo videtur ad hunc codicem exarandum conduxiſſe, v. Bayle Dictionaire hac voce. Conſtat ambos ineunte et adulto ſaeculo XV. floruiſſe. vnde quoque paret, qua aetate codex hic exaratus fuerit. Habenter iſtaec. Aeſchinis, quae exſtant omnia, hoc ordine. Vita Aeſchinis et argumenta omnium trium orationum continuo ſcripta, tum orationes ipſae eo ordine, quo vulgatis in libris leguntur. tum epiſtolae Aeſchinis. poſt, epiſtolae Iſocratis, non illae tantum, quae in editionibus vulgaribus leguntur, ſed illa quoque, quam ad Archidamum regem Spartanum datam Dauid Hoeſchelius primus in notis ad Photii Bibliothecam edidit. Io. Dauid Koehler, nobilis Profeſſor Goettingenſis, ineunte hoc ſaeculo Wittebergae cum latina ſua interpretatione et annotationibus denuo edidit. Quam epiſtolam nouiſſimus Iſocratis editor Battierus aut ignorauit, aut pudendum et venia non dignum eo commiſit flagitium, quod praeteriit. Ignoſci poſſet, ſi abdita in libro quopiam inuentu rariſſimo eſſet, aut a Fabricio ſilentio transmiſſa. Verum incredibilis eſt multorum editorum ſiue inſcitia, ſiue ſecordia, ſiue

ſegnities, vt decora ſuis editionibus, non neceſſaria modo, ſed etiam obuia et facile parabilia nil curent addere. Haec obiter. redeo ad illam Iſocratis epiſtolam Archidamo inſcriptam, quae in codice Helmſtadienſi et emendatior eſt exemplo Hoeſcheliano, et auctior aliquot ſententiis. Iſocrateas excipiunt epiſtolae Socraticorum a Leone Allatio editae. Agmen claudit Dionyſii Halicarnaſſenſis libellus, vita Lyſiae inſcriptus. In fronte codicis legitur haec inſcriptio: *Illuſtri Bibliothecae Iuliae in ſui memoriam dicat H. Blume* A. 1651. Fuit hic *Henricus Blume* Profeſſor Helmſtadienſis, qui poſtmodum ſacris Proteſtantium cum renuntiaſſet ad partes Papiſtarum tranſiit, et in Italia aetatem exegit; vnde codicem hunc in patriam retuliſſe videtur ex itinere, quod ni fallor, iuuenis adhuc illuc fecerat. Iuuat hac oportunitate oblata, de codicibus mſtis Vniuerſitatis Iuliae, ſeu Helmſtadienſis, de qua altum eſt apud Montfauconium aliosque ſimiles ſcriptores ſilentium, pauca quaedam, exterorum in gratiam, e literis Wernsdorfii V. C. Profeſſoris Helmſtadienſis, affinis mei cariſſimi, ad me datis referre. Verba ipſius reddo, quod pace ipſius fiat, e vernaculis a me latina facta. Primaeuae illius Graecitatis, ait, praeter Aeſchinem, et Ariſtotelis neſcio quid, penes nos nihil admodum eſt. Sed eſt graecorum patrum ſcriptorumque eccleſiaſticorum copia non contemnenda: Ioannis Chryſoſtomi in Matthaeum homiliarum nobis eſt codex antiquiſſimus, literis quadratis, ſaeculo octauo, et neſcio an ſeptimo adeo, exaratus. Eſt alius ſimilis Origenis. Latinorum auctorum tanto maior nobis eſt numerus, vnde nominare iuuat Liuium, Propertium, Statium, Plautum, Terentium, Senecam tragicum, Virgilium, cuius binas tenemus membranas ſatis vetuſtas. Numero ſuperant ſcriptores

res aeui medii, quibus creberrime vtitur Polycarpus Leyserus in historia poetarum medii aeui. Sunt missalia, breuiaria, alia similis farinae. Scorias has barbariei si quis sit, quem non pigeat scrutari, nae ille micas auri haud paucas sit inuenturus. Peculii nostri pars non modica Matthiae Flacii Illyrici quondam fuit, cuius magnam partem librariae supellectilis Dux Fridericus Vlricus dicitur, cum redemisset, in bibliothecam nostram intulisse. E Monasteriis finitimorum circa tractuum permulta item huc collata sunt. Rheginonem Prunienſem, e codice membranaceo, nunc nostro, Flacii pridem, Hildebrandus primus edidit. Hactenus Wernsdorfius. Codicem Helmstadienſem, cuius de vsura concessa impense mihi congratulor, ipse ego contuli cum Stephani exemplo, praeter epistolas, quas vna cum reliquis Isocratis, Socraticorum et Dionysii opusculis, conferendas ad vulgaria exempla vxori permisi. Dolet non citius illum codicem in manus meas incidisse. Quod si euenisset maturius, haud paucas mendas ex Aeschine, illius libri beneficio eluisſem, quod editor Aeschinis quisquis erit secundum me exstiturus, facere meminerit. Item hoc alterum, quod, vt probe viderem mearum esse partium, factuque inprimis necessarium, praestare tamen per negotiorum multitudinem, otiique angustias haud potuerim, hoc, vt locos Aeschinis a vetustis grammaticis laudatos, e libris eorum conquirerem, et cum vulgata lectionem illorum grammaticorum conferrem. Quod vt faciant, qui secundum me Aeschinem edent, sedulo eos hortor atque rogo, satis nunc habens, omissae a me partis perneceſſariae veniam ab aequitate lectorum et sperare et petere. Quid enim agerem? Tot rebus agendis paene eodem tempore intentus, adornandis Aristidis et Libanii editionibus, quos ambos multo dare

poſſum, quam vulgo circumferuntur, emendatiores, Libanium etiam et ſartum (lacunas plus quam decem ingentes Morellianaeque et Bongiouanninae editionis expletas e codice praeſtantiſſimo Auguſtano habeo) et locupletatum. duodecim ferme eius habeo nondum edita opuſcula ex eodem Auguſtano et tribus Bauaricis libris petita; Ariſtidis autem Scholiaſtas ineditos, tam grandes, vt ipſum paene auctorem mole excedant; ſed praeter has curas, vt vno de Aeſchine loquar, cui vix quadrimeſtre tempus impendere potui, quot et quanta reperi agenda! folia a prelo madida perluſtranda et a ſphalmatibus typographicis purganda, qui moleſtiſſimus eſt labor, praeſertim his curtis diebus brumalibus, in iſta, quae meorum oculorum eſt, infirmitate; ſchedas easdem iterum atque iterum reſcribendas, quod aut paginae eſſent mutandae, aut acceſſiones inſerendae, codices conferendos, ſcholia exſcribenda, animaduerſiones condendas, praefationes ſcribendas, indices dudum factos, denuo perluſtrandos. Quid multa. Nemo credat, quam multa, quam taedii plena, quam minuta et ſordida adeo deuoranda ſint editori, religioſo, famamque ſuam, et officium muneris ſpectanti; cui vt ſatisfacerem nihil mihi ad contentionem reliquum feci. Praeterea carui multis bonis libris ad huiusmodi rem feliciter agendam neceſſariis. Futuro autem editori hoc erit facilius nunc, quam mihi fuit, ſparſos Aeſchinis locos e grammaticis colligere (Taylor enim hac in re parum profecit) quod editio mea copioſis atque fructuoſis inſtructa eſt indicibus graecitatis Aeſchineae, quibus quod addat parum habebit, praeter indices vocabulorum in epiſtolis Aeſchinis occurrentium, quibus ex epiſtolis vocabula nulla meum in indicem retuli.

VARIAE

VARIAE
AD AESCHINEM LECTIONES.

10. 1. Vita (pag. edit. Lipſ.) γραμματικῆ] γραμματιστῆ Helmſt. recte. et recepiſſem hanc lectionem, ſi citius innotuiſſet. Quae inſequuntur varietates ad hanc vitam et argumenta, ſunt omnes ex eodem codice Helmſtadienſi petitae, niſi vbi nomen alius alicuius codicis a Tayloro vſurpati addo expreſſis verbis.

5. ταύτην δὲ σκοτεινῶν ἐκτόπων ὁρμωμένην καὶ φοβᾶσαν παῖδας καὶ γυναῖκας ἔμπυσαν ὀνομασθῆναι.

8. τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγῳδικῶν (ſic) ὄντα δὲ.

12. εὐφυᾶ recte.

15. τε] γε. ibid. ἐν Θήβαις deſunt.

vlt. Κτησιφῶντα δὲ ὅτε.

11. 1. ψήφων. καὶ ἀτιμωθέντα ἀπᾶραι.

3. τὸν abeſt. ibid. πειθόμενος vitioſe. verum iſta duo ſaepe inter ſe permutantur.

5. αὐτῆ deeſt.

6. τέχνην αὐτοῖς διδάξαι. Sic vitioſe.

8. ἐθελῆσαι. ibid. pro συμβαλόντα dat εἰπόντα. de quo cogitetur.

ant. τραγῳδοποιοῦ.

vlt. σουννίωνος.

12. 1. ἔνθεν οὖν (fine δ')

4. εἰ ἂν ἐνθένδεν (ſic) ἀρραῖος.

vlt. ὁ αἰσχίνης κοθωκύδης. Ἀπολλωνίᾳ. περὶ αἰσχίνου ῥήτορος. Melius conuenit hic titulus huic fragmento. Alter enim ille vulgatus, non huic praefationi ſoli, ſed toti commentariorum in Aeſchinem operi praefixus

fixus olim fuit, quo opere hodie caremus, niſi ſi quae eius fragmenta in ſcholiis a me editis ſuperſunt 2. Κυδωκύδης rurſus.

13. 6. ἡρῴῳ] τεμένει.

ant. τοῦτο] τὸ τοιοῦτον.

14. 6. κολακείαν] πολιτείαν ἐναντίως πολιτεύσασθαι τοῖς περὶ Δημοσθένην. ἐναντίως καὶ αὐτοῖς πολιτευσαμένοις τοῖς Φιλίππε πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρε. ὅτι δὲ πρὸς χάριν —

9. βασιλεῦσιν αἰσχίνης, ἄλλα τε.

10. ἐσι abeſt hic, ſed ſtatim legitur pone ἐκεῖνο.

11. ἱερᾶ περὶ τῆς γενομένης ἐκεῖσε ταραχῆς, ἀπελάσασα αὐτὸν ἡ βουλή, ὡς ὢν ὄντα.

pen. γενέσθαι σωκράτες καὶ πλάτωνος.

15. 3. ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. recte, ni fallor. multo enim hic titulus huic orationi magis conuenit, quam vulgatus περὶ παραπρεσβείας. Tota oratione contendit Aeſchines demonſtrare, non παραπρεσβείαν fuiſſe, ſed πρεσβείαν, legitime et ſancte peractam legationem. Vulgatus certe titulus ab ipſo Aeſchine profectus non eſt, ſed a Grammaticis.

5. τῶν] τᾶ. ibid. ὅθεν καὶ τῆς ἀθηνᾶς ἐσιν ἱέρεια. χρόνῳ δ' ὕσερον. reliquis omiſſis.

7. ἐν τῷ πολέμῳ deſunt,

8. τριάκοντα. σρατευσάμενος δὲ εὐνοίας.

11. βιῶσαι. ibid. ἐνενήκοντα (vno ν in prima ſyllaba.)

16. 1. νεώτερον.

3. γενόμενον ἀξίως καὶ καλῶς.

7. πρόσαγμα.

9. εἰς Φιτᾶντα (ſic) πομπὴν, καὶ κινδύνε γενομένε.

13. ταμύγαις.

14. μαχόμενος καὶ ἐτελεύτησεν ἀναιρεθείς.

17. 3. πρὸς αὐτὸν καὶ συμμ.

8. τίμαρχος ἀριζήλε] interponit Bern. ὁ.

17. vlt.

17. vlt. ἀποτεθείσης.

18. 6. ὡς καὶ δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς π.

vlt. διασυσήσας] ſimplex συσήσας dat Bern.

ibid. μέτριον] ὡς μέτριον Bern.

19. 4. ἀκριβεῖς.

7. μὴ abeſt.

9. ἔνοχος τῇ γραφῇ τίμαρχος ἑταιρήσας. ἐν ᾧ εἰ παρὰ M.

12. ὑπὸ τὸ πιτταλάκε.

titulus. ἑτέρα ὑπόθεσις εἰς τὸν αὐτὸν λόγον.

20. 1. τὸ abeſt.

8. διὰ τοῦτο ἐσι.

vlt. γράφεσθαι] γεγράφθαι Bern.

27. 1. ad orationem ipſam. ἄνδρες abeſt a Coisl. et Helmſt.

6. τε deeſt Helmſt.

8. προϊόντος ἐπιδείξω] inuertunt Lock. Helmſt. προσιόντος dat Mead.

antep. τοῖς νόμοις] articulo caret Lock.

28. 2. ἄνδρες abeſt ab Helmſt.

3. ἐπὶ] ἐν Lock. Regg. 1. 4. Helmſt.

5. ἐπανορθῶνται] ἐπανορθῶσι Coisl. Reg. 2. Stobaeus.

vlt. αὐτῷ Mead. Helmſt.

29. 3. αὐτῷ] αὐτὸν Lock.

5. ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι abſunt Helmſt.

6. ἃ] ὅτι ἃ Mead. Bern. Lock. Regg. 1. 4. Helmſt.

ibid. ὅτι abeſt ab iisdem.

8. καιρὸν Coisl.

9. τούτῳ λόγῳ] inuertunt Mead. Helmſt. ibid. χρήσασθαι Mead. Lock. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Helmſt.

ibid. ὁμολογεῖται Mead.

pen. προεφεσηκ. Reg. 2. Coisl. ſed in hoc illud πρὸ eſt ab alia manu. Conflata haec eſt lectio e duabus, quae videntur olim in libris fuiſſe verſatae, altera vulgata, altera προεσηκότων.

29. vlt.

29. vlt. τὰ μὲν desunt Mead.

30. 2. σώζεσι] γρ. αὔξεσι Mead. inter lineas. ibid. τῶν secundum abest a Mead. Helmst.

31. 1. ἡμῖν] ὑμῖν Mead. Lock. Reg. 1. Helmst.

2. προσήκει a Wolfio intrusum, a Taylore seruatum et propagatum, nullus codex agnoscit. ibid. τὴν secundum deest Helmst.

3. νόμες τι λέγοντας] pro media voce ἢ dant Lock. Mead. Helmst.

32. 2. καὶ ἀσελγῶς βιέντων desunt Helmst.

3. ὑμᾶς Mead.

5. πολιτεία] πόλει Bern. Lock. Regg. 1. 4. Helmst. ibid. ἐπειδὰν δ' ἐνομοθετήσαμεν Bern. quam lectionem miror qui probare et commendare potuerit Taylor, aperte vitiosam. non patitur graecae linguae ratio, vt ἐπειδὰν cum indicatiuo construatur.

8. καὶ εὖ desunt Bern. Mead. Helmst.

10. ὁ Σόλων desunt Mead. articulo tantum carent Aldina et Steph. verum is est in Helmst.

vlt. ἐνομοθέτησαν non hic dat Helmst. sed versu penult. post γὰρ.

33. 1. ἃ] ὡς Helmst. ib. ἐπιτηδεύειν πῶς δεῖ Helmst.

4. δὲ abest ab Helmst.

7. ἐπέτησαν] ἐποίησαν Mead. idem tamen vulgatam in margine dat cum γρ. ibid. ἐγὼ πρὸς desunt Mead. sed idem inter lineas dat ἐγὼ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς. quod idem est in Mor. Bern. Lock. Helmst.

11. ἡμετέρων Lock.

vlt. διεξελθεῖν] προδιεξελθεῖν Lock. Helm. quod praetuli.

34. 2. τῇ Τιμάρχῳ] τὰς T. Lock. τὰς τῇ T. Bern. pen. πηνίκα] ὁπηνίκα Lock. Mead. Helmst.

35. 1. post μὲν addit Mead. γὰρ.

2. ὁ ἥλιος] articulo caret Helmst.

35. 2.

35. 2. προστάττει] προσάτταν Helmſt.

6. ἀρχὴν] ἀρχὴ Lock. Helmſtad.

pen. εἰς ὑμᾶς deſunt Helm. ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Lock.

36. 2. ἕτως eſt in Mead. Lock. Helmſt. Coisl. Reg. 2. ſuperiores edd. male dabant ἕτος.

3. ἕν] δὲ Mead. Lock. Helmſt.

6. εὐθὺς deeſt Helmſt.

antep. τεθραμμένων] τετραμμ. Lock. ibid. παραπλησίως] παραπλήσιον Mead. Lock. Regg. 1. 4. Helm.

pen. πολίτας] πολίτη Mead. Regg. 1. 4. πολίτην Lock. Helmſt. ibid. δ' abeſt Helmſt.

37. 2. πρότερον] πρὸ Mead.

38. 3. ἀδελφῷ] ἀδελφὸς Lock. Reg. 2. ἀδελφῆς Helmſt. Scita lectio, quam recepiſſem, ſi mihi citius innotuiſſet.

vlt. συγκαθιέναι] ſic Aldina, Lock. Helmſt. Taylor adſcripſerat, Scaligerum in Aldina Bernardi correxiſſe, (ſi dis placet) vitium id. συγκατιέναι eſt a Wolfio profectum. vſurpatum a Stephano.

39. 1. δὲ ἐπιτρέπῃ] Mead. interponit μὴ. ibid. ἐξείργῃ] ἐξείργει Lock.

2. ἔτω] ἔται Mead.

3. χορηγοὶ] χορεὶ Mead.

6. τοίνυν abeſt Helmſt.

9. τὲς abeſt Helmſt. ibid. ἔθεντο] ἔθηκαν Bern. Lock. Helmſt.

10. γᾶν] ἕν Helmſt.

vlt. γραφὴν] γραφὰς Mead. Helmſt.

40. 2. τῦ δὲ, ὅτι, φησὶν, ἐμισθώσατο Helmſt.

6. ἐκμισθωθῇ] ἐκμισθώσῃ Lock. recepi. ibid. ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ θαπτέτω. Lock.

7. τἄλλα] ἄλλα Reg. 1. ibid. ποιείτω] ποιήτω Ald. ποιήσας Mead. Reg. 1. ibid. δὴ] δὲ Mead.

9. τῦ παιδὸς] ἐκείνῳ Mead. cum vulgata in margine ſcripta.

40. ant.

40. ant. ὑμετέρων] ἡμ. Lock. Helmſt. ibid. προαγωγείας] per iota ſimplex Mead.

vlt. προαγωγσύη Helmſt.

41. 3. ὑβρίζῃ] ὑβρίσῃ Mead. Lock. ſed in hoc vulgata eſt a manu ſecunda.

pen. ὑβρίζει] ὑβρίζῃ Mead.

5. ἢ ἐὰν] pro his duobus vnum καὶ dant Mead. et Helmſt.

ant. ἂν] ἐὰν Mead. εἰ Helmſt.

pen. ὑβρίσει Helmſt.

vlt. πρὸς] εἰς Mead. ibid. ὃ [quod ſecundum Wolfium Taylorana dat] ᾧ Ald. Steph. et omnes codd. praeter Helmſt. cum Wolfio conſentientem.

42. 1. καταψηφίσηται] καταψηφίσθαι (ſic) Mead. καταψηφισθῇ Ald. Steph. Helmſt. alii. ibid. παραδοθεὶς δὲ τοῖς] coniunctionem, quae ab Ald. Steph. Helmſtad. aliis, abeſt, expunxi.

2. τεθυῆτο (ſic) Mead. ibid. poſt εἰς addit Mead. τὸ.

3. καταψηφισθῇ] ἀποψηφ. Mead. a manu ſec.

vlt. ποτε τῷ] interponunt ἐν Mead. Lock. Helm.

43. 3. σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, εὑρήσετε. Mead. σκοπεῖτε, ὦ ἀθηναῖοι, εὑρ. Helmſt. ibid. τοῦτο abeſt ab Helmſt.

4. ὑπὲρ] περὶ Lock. Helmſt. ibid. ἐσπέδακεν] ἐσπέδακεν Mead. quod praetuli.

5. ὑμᾶς Lock. Mead.

7. ἐνυβρίζειν Mead. ibid. ἐν δημοκρατίᾳ] interponunt τῇ Mead. Helmſt. ibid. ὁτιῶν] ὁντινοῦν Bern ὁντιῶν (ſic) Lock. ſed idem vulgatam quoque dat a manu ſec. (quae Taylori eſt dictio, quoties ea vtor.)

8. εἶναι ἡγήσατο Helmſt.

10. ἄνδρες abeſt ab Helmſt.

44. 1. ἐγγραφῇ εἰς] interponunt τις Mead. Coisl. Reg. 2. ἐγγραφῆς εἰς Ald.

2. γνῶ καὶ deſunt Mead. Helmſt.

44. 3.

44. 3. ἐκ ἔτι] ἀλλ' ἔτι Mead.

4. αὐτῷ τιμάρχῳ] interponit Helmſt. τῷ. nomen proprium pro ſcholio habens vncis incluſi.

vlt. ὃς] ὡς, quod pro coniectura mea exhibui, poſtmodum in Lock. quoque reperi. Saepe factum eſt, vt ſuſpiciones meas a codicibus repererim confirmatas, quas eorum auctoritati plerumque condonaui.

45. 1. συνδικησάτω] συνδικήσῃ Lock. Mead. Helmſt.

2. poſt ἀρξάτω addit Mead. φησὶν.

vlt. poſt πρεσβευσάτω addit Mead. ἔτος.

46. 1. μηδ' ὁ μισθωθεὶς συκοφαντείτω Lock. Helm.

2. μήτ' ἐν τῇ βελῇ, μήτ' ἐν τῷ δήμῳ iidem.

3. ἀθηναίων omittunt iidem.

6. ἡμῖν] ὑμῖν Lock. quod praetuli. οἵων νόμων ἡμῖν κειμένων Helmſt.

vlt. poſt ἐπίσασθε addunt Coisl. Lock. Helmſt. ΝΟΜΟΣ. Lex ipſa deeſt Coisl. ibid. ἂν] ἐὰν Lock. Helmſt.

47. 1. ἐξέσαι] ἐξεῖναι Mead. contracta haec ſic dant Lock. et Helmſt. μὴ ἐξ ἐννέα. ibid. ἀρχόντων deeſt Mead.

2. ἱερωσύνην abeſt a Mead. Lock. Helmſt. ibid. ἱεράσασθαι] ἱερώσασθαι Mead. Bern. Lock.

4. ὑπερώριον Mead. (per ω.) ibid. vtriusque μήτε loco dant μηδὲ Mead. et Helmſt.

5. ἐπικηρυκείαν (vno vocab.) Lock.

8. περιβαντηρίων Mead. μηδ' ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρίων margo Steph. Ald. Lock. Bern. μηδ' ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν περιῤῥαντηρίων Helmſt.

9. καταγνωρισθέντος Mead.

vlt. μὲν] μέντοι Lock. Helmſt.

48. 2. ὑμῖν deeſt Helmſt. ibid. ἀνέγνω in tertia perſona, (tabularius puta) Helmſt.

4. ad σκέψασθε addit Bern. πρώτη Φωνῇ, quod ad ſcholia, non huc, referendum eſſe, pluribus ibi doceo.

48. 5.

48. 5. ὅντινα χρὴ Helmſt.
ibid. ἡμᾶς Mead Coisl. Reg. 2. Lock. Helmſt.
ibid. τὰς ἐκκλησίας Mead.
6. σπουδαιοτάτων Mead.
7. νόμοι] νόμος Mead.
9. ἐσὶ] εἶναι Mead.
pen. περὶ ἱερῶν] interponit Mead. τῶν.
ibid. κηρύκων] κήρυξι Mead. Reg. 2. Helmſt. iidem quoque pro πρέσβεων dant πρεσβείαις. Pro ὁσίων ſolus Reg. 1. dat ὁσίοις. Helmſt. ὁσίαις.

50. 1. λέγων Mead. ibid. poſt ἀθηναίων addit Mead. ἁπάντων.

51. 2. δὴ] δὲ Helmſt.
4. ὀνόμασιν Mead.
5. κοινὴν deeſt Lock. Helmſt.
6. ἀπολαβὼν Lock.
8. καὶ deeſt Helmſt. ibid. νέους] νεωτέρους Lock. Helmſt.
vlt. δὴ abeſt a Lock. Mead. Helmſt.
ibid. διαγιγνώμεθα iidem. δι' ἀγενώμεθα Ald.

52. 1. καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ ἀριστείδης ὁ τὸν ἀνόμοιον βίον ἔχων τιμάρχῳ τέτῳ Helmſt.
2. ἔχων ἐπωνυμίαν] inuertit Lock.
3. τούτῳ Lock.
4. ἤθει Helmſt.
5. ἔχοντος Mead. ibid. τότε θρασύ τι τοῦτο ἐδόκει Helmſt.
7. τέτε πάνυ] inuertunt Mead. Lock.
ibid. οἶμαι ὑμῖν] transponunt Lock. Helmſt.
9. τεθεωρήκατε Mead.

53. 1. ἄνδρες abeſt a Lock. Helmſt.
4. δὴ] δὲ Lock. Helmſt.
5. poſt ὧν addit Mead. ἐγὼ.
6. poſt πρότερον addunt ἐν τῷ λόγῳ Mead. Bern. Lock. Helmſt. ibid. ἐμνήσθην] ὑπεμνήσθην Mead. ἐπεμν.

ἐπεμν. Lock. Helmſt. ibid. γὰρ] γε Ald. γ' Mead. plane vtrumque abeſt ab Helmſt.

7. λέγειν. τίμαρχος δὲ ἑτοσὶ δὲ ὁ π. Mead. λέγειν. τίμαρχος δὲ ἑτοσὶ ὁ πάλαι Lock. Helmſt.

54. 5. ἐσι τῶν ἐρατηγηκότων. Helmſt.

7. καὶ primum deeſt Mead. Helmſt.

10. δεῖν, quod ab edd. Aldi et Stephani abeſt, habent Helmſt. Bern. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Lock. Notae marginis Steph. adſcripſerat Taylor haec, repugnantia illa quidem animaduerſioni ab ipſo ad h. l. proditae. [Hanc minus neceſſariam διόρθωσιν tollit Noſtri pag. 6, 23.] ed. Steph. puta.

12 ἂν] ἐὰν Lock. Helmſt.

15. ἐγὼ Helmſt. ſine γε. ibid. διὰ τὶ deſunt Mead. ant. εἰ] ἢ Lock. quod praetuli.

ibid. ερατευόμενος Mead.

pen. προσαχθῶσι Mead.

vlt. τὶ] διὰ τὶ Mead.

55. 4. φησὶν ἢ, ἢ ἡταιρηκὼς Helmſt.

ibid. τὸ σῶμα ἑαυτᾷ Mead. ſine poſteriori art.

6. ἀποδώσεσθαι] Sic etiam fuit in Lock. a prima manu, nunc eſt ἀποδώτασθαι, quod nihili eſt.

7. εἰ] ἢ Lock. ibid. ὁ, quod in Ald. et Steph. item Helmſt. legitur, ab ed. Wolfii autem eamque repraeſentante Taylorana abeſt, credibile eſt in aliis quoque codd. legi, quos Taylor ad Stephanicam contulit, quoniam ex iis nihil ad Stephanicam h. l. adſcripſit. Quod idem multis aliis quoque ſimilibus locis ſuſpicandum eſt. ibid. κατεδηδεκὼς Mead.

10. διαθήσειν] διαθεῖναι Reg. 2. Lock. Helmſt.

56. 3. καὶ] κἂν Coisl. ib. κἂν] καὶ Coisl. Helm.

6. τῷ σώματι] interponunt ἑαυτοῦ Bern. Mead. Helmſt.

7. λεχθῇ] λέγῃ Mead. Coisl. Mor. Helmſt.

56. 8. *σὺν*] *αὖ* Mead. ib. *ἐξείργει τε*] interponunt *ἀπὸ* Lock. Helmſt.

11. *μηκέτι τοιοῦτον*] interponunt *τὸν* Mead. Helm

13. *ἐπαγγελλάτω*] *ἀπαγγ.* Lock.

vlt. *ὑμεῖς δὲ τι προσέθεσθε; καινὸν νόμων*] ſic ed. Tayl. *ὑμεῖς δ' ἔτι προσέθεσθε καινὸν ν.* Mead. Reg. 1. Helmſt. *ὑμεῖς δὲ τι; προσέθεσθε καινὸν ν.* Lock. quod exhibui.

57. 2. *γὰρ* abeſt ab Helmſt.

4. *νόμον ἐθήκατε καινὸν* deſunt Coisl.

6. *καθεῖσθαι* (ſic) Mead.

vlt. *ἡμᾶς δυνησομένους*] inuertunt Lock. et Helm.

58. 4. *ταῖς* deeſt iisdem.

5. *γὰρ* deeſt Lock.

vlt. *γένωνται* Lock. Helmſt.

59. 2. *καὶ τὸν περὶ*] *τὸν γὰρ περὶ* Coisl. Mead. Regg. 1. 2. proximum inſequens hoc ipſo verſu *ὃν*, poſt voc. *νόμον*, omittunt iidem. ibid. *προεδρίας*] ſic eſt in Wolf. et Taylorana. In Lockerano quoque ſic eſſe annotarat Taylor ad Stephanicam, in qua eſt *προεδρείας*. ibid. *νόμον*] *νόμων* Mead.

4. *γεγραμμένοι εἰσὶ συνελθόντες* Helmſt.

ibid. *εἶναι* deeſt Lock.

5. *ζῆν καὶ λέγειν* Mead.

6. Titulus deeſt Lock. lex ipſa deeſt Coisl. *νόμος* in ſingulari dat Helmſt.

pen. *εἰσφερομένου μὴ χωρὶς ἢ περὶ ἑκάστε*] *εἰσφερ. ἢ χωρὶς περὶ ἑκ.* Bern. *εἰσφ. μὴ χωρὴ* (ſic) *περὶ ἑκ.* Mead. cum quo conſentit Helmſt. niſi quod *χωρῆ* dat, omiſſo *ἢ*.

vlt. *τοῦ* abeſt a Lock.

60. 1. *τοῖς αὐτοῖς*] *τῆς αὐτῆς* Mead. Lock. Helm. Saepiſſime *η* et *οι* in libris mſtis inter ſe permutantur.

ibid. *ὅτι* deeſt Bern.

2. *ἀγορεύει — ὑποκρούει*] *ἀγορεύῃ — ὑποκρούῃ* Reg.

Reg. 2. ἀποκρέη Lock. ibid. ἢ poſtremum, ante χρημ. deeſt Helmſt.

3. λέγει περὶ τᾶ μὴ ἐπὶ βήματος Helmſt. in τοῦ (pro τῶν) conſentit etiam Mead.

61. 1. παρακελεύηται] παρακελεύεται Bern. Lock.

2. ἔλκη] ἕλκει Mead. Bern.

vlt. μέχρι N (id eſt 50.)] μέχρι η (id eſt 8.) Lock. et ſic idem verſu octauo quoque. ibid. εἶθ ἕκαστον] εἰ καθ' ἕκαστον Mead.

62. 1. πλέονος] πλείονος Mead. πλέον Helmſt.

2. ἐσι] ἦ Bern. ibid. ἐπιβάλλοντες] vno λ Mead. Lock. Helmſt.

63. 2. ἐκκλησίαν ἐν] interponit Mead. ἢ.

ibid. ὅταν δὲ διεξίωσιν] caret Aldina et Steph. coniunctione δὲ, quam Taylorana ſecundum Wolfianam dat a Wolfio inſertam. E Meadiano, quem ad editionem ſuam contulit Taylor, in prima ſaltim oratione, nihil hic annotauit, vt credibile ſit, in eo δὲ legi. Rurſus ad Stephanicam, ad quam reliquos ſuos codices idem contulit, nihil item ad h. l. illinc annotauit, vt pariter ſuſpiceris, in iis δὲ non legi. Mihi quidem, varietates lectionum e ſchedis Tayloranis colligenti atque in ordinem redigenti, magnam creauit moleſtiam haec Taylori inconſtantia, codices ſuos non ad idem exemplum exigentis. vnde futuri diſcant, quotquot erunt, veterum auctorum editores, quanti interſit codices ſuos a ſe ad idem exemplum conferri. In Helmſtadienſi, quem ego ad exemplum Stephani exegi, δὲ h. l. non legitur. Quod hic dixi, de aliis ſimilibus locis idem mihi ſemel dictum eſto.

3. κλήσεις] κρίσεις Mead.

pen. ψηφιζόντων τῶν βελευτῶν] ita ſecundum Wolfium dedit Taylor, quod ne graecum quidem eſt. In Mead. eſſe ψηφίζειν ἐν τῶν β. annotauit Taylor.

In Ald. et Steph. eſt ψηφίζων ἐν τῶν β. et ſic in reliquis quoque codicibus, quibus Taylor vſus eſt, fuiſſe credibile eſt, quod ex iis nihil annotauit, praeter hoc vnum, pro ἐν in Bern. legi ἕνα. quod perinde vitioſum eſt. Cum Stephanica conſentit Helmſt. quod vbique locorum ſuſpicari lectores meos velim, vbi nihil differentiae illinc affero, quod ſemel dictum ſufficito.

64. 5. καὶ deeſt Mead.

7. ἀρχόμενος τῆ λόγου ὑπεθέμην Mead.

9. τρόπος τῆ Τιμάρχῳ] articulum omiſit Lock.

13. καλῶν] καλῶς Lock. ib. προεξαχθῶ] ἐξαχθῶ ſimplex dant Lock. Bern. Helmſt. vulgata conflata videtur e duabus, olim vſurpatis, altera ἐξαχθῶ, altera προαχθῶ.

14. τοῖς] τοῦ Mead.

15. ἐπιτιμήσαιτε] ἐπιτιμήσητε Mead. ἐπιτιμήσετε Ald. Lock. Helmſt.

16. ὑμᾶς deeſt Helmſt.

17. ἅτω γὰρ αἰσχρῶς] τάτῳ εἰ αἰσχρῶς ἅτω τυγχ. Lock. Helmſt. et margo Mead.

65. 2. σκέψασθε] σκέψασθαι Mead.

4. ὧν Lock. non hic, ſed demum poſt σῶμα dat.

5. ἄκυρα deeſt Helm. ib. τὰ abeſt a Lock.

6. ἢ] καὶ Mead. Lock. ibid. πρὸ τοῦ εὐκλείδου Helmſt.

7. ἐγένετο] γέγονε Mead. Lock. Helmſt.

11. πάντων μὲν πρῶτον Mead. πρῶτον μὲν πάντων Helmſt. Lock. πάντων πρῶτον (ſine μὲν) Bern.

13. εὐθυκίδου Mead. ibid. προφθάσει idem. vlt. αὐτὸ ἔδειξεν] interponunt τὸ πρᾶγμα Mead. Coisl. Reg. 1. τὸ ἔργον Regg. 2. et 4. τἔργον Lock. Helmſt. Vnum horum debebat recipi. verum quia dubitabam, quodnam eſſet praeferendum, nullum admiſi, cuius me nunc facti poenitet. Helmſtad. quoque dat ἐπέδειξεν.

66. 1.

66. 1. τῶν postremum deest Mead.

ibid. ὑμετέρων Lock.

3. τιμάρχου] μονάρχου Mead.

4. με abest a Mead. et Helmst. ibid. εἶποι Mead. ibid. post ἄρα collocat Mead. πάντα.

ibid. ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα] inuertit Helmst.

7. τούτῳ] τοῦτο Mead.

8. ἢ μηδὲ δημηγορεῖν Helmst. recte.

9. ἔστι Μισγόλας τις Mead. ibid. ἄνδρες abest ab Helmst.

vlt. ἔχειν εἰωθὼς] pro his duobus vnum ἔχων dant Reg. 2. et Mead.

67. 1. ταυτὶ] ταυτεὶ Ald. ταῦτα Mead.

2. αὐτὸν γνωρίσητε Lock. Helmst.

8. ταῦτα οὐκ] interponunt ποιεῖν Mead. Lock. Reg. 2. Helmst.

10. αὐτῷ ὁ πατὴρ Helmst.

13. ὀψοφαγίᾳ καὶ πολυτελείᾳ καὶ δείπνοις Coisl. ὀψοφαγίαις (sic) Helmst.

15. χρὴ] δεῖ Lock. Helmst.

68. 1. καὶ πρεσβυτέρῳ] interponit Mead. παρὰ, quod adsciui, videtur enim orator in illo παρὰ toties iterando vim nescio quam affectasse.

6. ἐπόμπευε] πομπεύων Mead. Lock. Helmstad. γρ. ἐπόμπευον margo Mead. hoc praetuli.

ibid. τῷ αὐτῷ] ταὐτῷ Mead. Lock. item hoc praetuli vulgatae. ἐν αὐτῷ sine articulo Helmst.

8. συνθέμενοι Helmst.

9. τίμαρχον τουτονὶ Helmst.

10. παροξυμμένος] haec lectio est in Helmst. et in Mead. margine annotata est. textum eius enim dat παροξυνόμενος. In Ald. et Lock. vulgata est, sed vno tantum μ.

69. 1. διαπεπλησαμένε Mead. Lock. Helmst.

69. 5. ᾤχοντο φεύγοντες Lock. Helmſt.

ibid. παρασκευαζόμενα Mead.

6. ἐγὼ deeſt Mead.

7. ὅσοι] οἱ Mead. idem tamen paulo poſt, pone χρόνους, addit ὅσοι.

8. Loco verborum ἐγὼ δὲ dant ἤ δὴ duobus vocabulis Reg. 1. et Mead. ἤδη vno vocabulo Coisl. Reg. 2. et Mor. ἤδη δὲ πάνυ χαίρω Helmſtad.

10. ἡμῶν Mead.

11. καὶ περὶ Lock.

12. μὲν deeſt Mead.

13. σαφῶς Lock.

14. ποιεῖσθαι collocat Mead. pone προσήκει.

pen. καίπερ] καὶ περὶ Lock.

vlt. πράγματος ἐπειδὴ] interponit Mead. ὄντος. quod recepi.

70. 1. μαρτυρίας τῷ μισγόλᾳ Mead.

2. δὲ] καὶ Lock. ibid. αὐτῷ μὲν Helmſt.

3. ὃ] οὗ Helmſt. ibid. ἐγγράφω] ἐγγράφων Mead. ego de meo dedi ἐγγέγραφα.

vlt. μὴ pone τῷ omittunt Mead. Lock. Helmſt.

71. 1. τε omittunt iidem. Helmſt. ſic dat ἐσιν ὑμῶν ἀκέουσι. ibid. ἀκίνδυνα δὲ καὶ μὴ τῷ μαρτυροῦντι αἰσχρὰ Lock. Helmſtad.

2. μὲν deeſt Lock.

3. παρελθεῖν καὶ τἀληθῆ μαρτυρῆσαι Helmſtad. Lock. quoque dat μαρτυρῆσαι.

4. poſt ἐὰν δὲ addit Bern. ἑκὼν.

ibid. προαιρεῖται Mead.

6. συνείδετε Mead. συνειδήσετε Bern.

pen. μᾶλλον δραχμὰς Lock. Helmſt.

ibid. ὥσε] ὡς Mead.

72. 7. ἑαυτὸν] αὐτὸν Mead. ibid. ἐπιορκῶν ἐξαμαρτήσεται Mead. participium hoc deeſt Lock. et Helm.

72. 8.

72. 8. ἐδὲν ἐπ' αὐτῷ πλέον Mead. ibid. ἑτέραν] sic Lock. a manu secunda, e prima ἑταίραν, a tertia ἑτέροις. ibid. ἔγωγε γέγραφα Helmst.

9. ἐκλιπόντα Bern. Lock. Helmst.

11. ἐξεργάσασθαι Mead. ἐξεργάζεσθαι Lock. Helmst.

12. ἐγχειρῶν Mead.

pen. πείσωσιν ἃ μὴ μαρτυρεῖν Helmst.

vlt. οἴομαι εἰ] interponunt γε Lock. et Helmst. quod recepi.

73. 1. ἀδέποτε Reg. 2. Helmst.

2. δυνήσονται Mead. Regg. 1. 2. Bern. Helmst.

4. παρεσκεύασα τάτῳ Mead. ibid. ἕτος deest Mead. et Helmst.

5. καθαρὸν χρὴ Lock. Helmst. ἕτω γὰρ καθαρὸν εἶναι χρὴ τὸν βίον Mead.

8. τοῖς νόμοις Lock. Helmst. ibid. εἰσὶ] εἰ δὲ φύσεις Helmst.

pen. ἀλλήλων] τῶν ἄλλων Mead.

74. 1. πολὺν deest Lock.

2. δοκοῦντες] δοκοῦσιν Mead. Reg. 1. pro δοκοῦντες εἶναι dant φαίνονται Helmst. et Lock.

3. ἀνδρῶν μισγόλας] interponunt ὁ Lock. et Helm.

6. τοσαύτας (fine iota) Helmst.

7. δὴ] ἦν Lock. Helmst.

10. ἃ deest Lock.

11. ἡ φύσις ἐστὶ Lock. Helmst. ibid. ἀνθρώπε] ἀνδρὸς Mead

13. πρῶτον μὲν κάλει μοι Lock. Helmst. ibid. ἰδόταις Lock. cui Taylor haec adscripserat [Fort. ἰδόντας.] Sed idem cum vulgata dederat Lock. librarii graeci ι et ει et η promiscue habent.

pen. ἀναγίνωσκε. τελευταῖον] interponunt Lock. et Helmst. καί, quod videtur e fine prioris vocabuli natum.

75. 2. ὑμᾶς τὰς] interponit Mead. καὶ.

3. ἐθελήση Mead. Lock. Helmſt. ἐθέλητ' Ald. ibid. μαρτυρεῖ (ſine ν) Mead. ibid. μαρτυρίαι Mead. totum teſtimonium abeſt a Coisl. μαρτυρία. [quod vocabulum eſt, pro more titulorum, rubrica ſcriptum.] Περιαιεὺς, prima litera et maiore et rubrica ſcripta, duobus vocabulis intermediis omiſſis, Helmſt.

5. τῇ συνηθείᾳ] articulo carent Lock. Mead. Helmſt. quem ſuſtuli. ibid. τίμαρχος ἐστὶν ὁ ἐπὶ Helmſt.

6. καθεζόμενος] δικαζόμενος Reg. 2. Lock. a manu prima, idem διακαθεζόμενος a ſecunda, ſed literis tribus primis ſuperne punctatis, quo ſignificatur, eas eſſe inducendas. ibid. γνώμην Mead. pro γνῶσιν.

pen. μοι] μὲ Bern. ibid. πολυωρῶν deeſt Helmſt. relicto vacuo ſpatiolo. ibid. νῦν] γρ. ναῦν Bern.

76. 1. διέμεινε Lock. Helmſt.

2. ἦκε] ἦλθε Mead. ibid. μετριώτερον Mead. Lock. Helmſt.

4. ἢ deeſt Lock.

7. εἶναι] ἐστὶν Helmſt.

8. ὑπερβαίνοντα Mead. Reg. 1. quae ſi probetur lectio, ſignificabit, ſuperantem, vincentem foeditate flagitiorum. Sed tum verba ἀλλ' ἐπιδείξω verſu penult. erunt delenda, aut leg. ταῦτα δ' ἐπιδείξω. et haec mihi ratio inprimis placet, vt haec ſit ſententia. quod ſi autem exemplis afferendis, quibus rerum geſtarum memoria penes vos renouetur, demonſtratum dedero, Timarchum impudicitia longo poſt ſe interuallo reliquiſſe illos ſic dictos feros homines: hoc autem demonſtratum dabo ſolos illos nominatim appellando, quorum domi — ibid. τόσδε] τότες Reg. 1.

9. κυδωνίδην Helmſt.

pen. ἀλλ' ἐπιδείξω] καὶ ἐπιδ. Mead. ἀλλ' ὑποδείξω Lock.

ibid. λέγω, ὡς καὶ μὴ μόνον caeteris omiſſis Helmſt.

vlt. οἰκείαις Mead.

77. 4.

77. 4. *φαίνεται* Mead. Lock. *δήπε φαίνεται μόνον ἡταιρηκὼς* Helmſt.

pen. *καὶ*, quod deeſt ed. Steph. et Helmſt., eſt in Ald. et Taylor e Lock. annotarat.

78. 2. *τάτῳ δοκεῖ* Lock. Helmſt.

4. *ἀφ' ἑαυτᾶ* Mead. Mor.

8. *ὁ τίμαρχος ἕτος* (cum articulo) Helmſt.

vlt. *διημέρευσεν* Bern. vulgo *διημέρευεν*. ibid. *κυβείῳ*] *κύκλῳ* Mead. vt Latinorum *circulus* pro conciliabulo, conuentu hominum. totum illud *ἕ ἡ τηλία* ad *κυβεύσαι* Scholium eſſe, et e margine in textum irrepſiſſe ſuſpicatur Taylor in ſchedis.

79. 1. *εἰσβάλλεσι* Lock.

3. *τινας ὑμῶν* Lock. Helmſt.

4. *γε* deeſt Mead.

6. *ὁρῶν*] *ἰδὼν* Lock. Helmſt.

7. *ταύτη* deeſt iisdem. ibid. *ἔσχε* Mead.

12. *αἰσχίσων* Mead. ibid. *πρόνοιαν πώποτε* Mead. Lock.

14. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* Mead.

15. loco ſecundi *τὸ* dant Mead. Lock. Helmſt. *τᾷ*.

pen. *αὐτὸς*] *ἕτος* Bern. Lock. Helmſt.

vlt. *λόγῳ μόνον* deſunt Lock. Helmſt. ibid. *εἰπεῖν* Helmſt.

80. 8. *ἅμα* deeſt Mead.

11. poſt *αἴτιος* addunt Bern. et Helmſt. *ἕτος*. In Lock. ſic eſt *αἴτιος διδὰς τὰ πολλὰ ἐκέρδαινεν καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο ἕτος τίμαρχος.* quae quid ſibi velint haud intelligo, ſuſpicor tamen ſcholium eſſe, ſic legendum *Διδὰς τὰ μικρὰ, πολλὰ ἐκέρδαινε, καὶ ἐχλεύαζεν.* *Parum dans* [Hegeſander, ſi ad hunc redit, quamquam neſcio, an ad alium potius ſpectet] *multum lucrabatur et irridebat* [Timarchi ſtultitiam, haud ſentientis impoſturam.]

12. *ταύτη* Mead.

80. 13. τῇ ἀφωνίᾳ Mead. ibid. εἰσφοιτῶν Mead. Coislin. ibid. ὡς] εἰς Mead.

14. τοῦτον ἐκεῖ πρῶτον ἰδὼν Lock. Helmſt. ibid. ἥσθη τε] ἥσθετο Mead. a manu prima.

16. ἴσως ἡγήσατο εἶναι αὐτὸν ἐγγὺς Helmſt.

ant. διειλέχθη] διελέχθη Mead. Helmſt. quod recepi.

pen. poſt ἔπειθεν addunt αὐτὸν Mead. Reg. 2. Lock. Helmſt. ibid. αὐτῷ abeſt a Coisl. Reg. 2. Lock.

vlt. λόγον] χρόνον Bern. Lock. Helmſt.

81. 1. κακίαι] ἀκακίαι Mead. Helmſt. et Scholiaſtes, de quo Taylor admonuit.

2. εὐπιτίαι] ἀπιτίαι Mead. ſi recte legit Taylor. nam ευ in codicibus, vt e. c. Helmſtadienſi Aeſchinis, ita ſaepe exaratur ambigue, vt ab α diſtingui non poſſit, niſi aut acerrima oculorum contentione, aut ſententiae admonitu.

6. μάτην, ὥς γε ᾤετο, τοσοῦτον ἀργύριον ἀνηλωκὼς Mead. Coisl. et ſuſtuli, τὸ quod in vulgatis pone τοσοῦτον legitur. Etiam Helmſtad. articulo hoc caret.

82. 1. ῥώμην] γνώμην Mead. ſed cum vulgata in margine.

3. αὐτοὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν συγκυβευτῶν, ὧν Mead. vlt. τε deeſt Mead.

83. 1. κύβας καὶ ἕτερά τινα ὄργανα Mead.

4. αὐτὸν deeſt Helmſt.

5. ἐξ ἀνθρώπων, quod eſt in aliis omnibus libris, in Mead. quoque eſſe, Taylor ideo annotarat, quia ipſe ſecundum Wolfium exhibuerat ἐξανθρώπους.

84. 2. τὸν ſecundum abeſt a Lock. Helmſt.

4. 5. nomina Hegeſandri et Timarchi transponit Mead.

7. βωμὸν αὐτοί τε καὶ τῶν Helmſt.

10. δὲ abeſt a Mead. ibid. ἔπω Mead.

11. poſt χρήσιμος rurſus addit Helmſt. ὤν.

84. 13.

84. 13. συνδοκεῖ Mead. Ald. ibid. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸν ἄνθρωπον Helmſt.

14. τινὸς abeſt a Mead.

15. ἐκ] ἀπὸ Helmſt.

pen. ὅτε dedit Steph. ſed ὅτι eſſe in Reg. 2. et Lock. annotarat Taylor, et eſt quoque in Helmſt. ibid. ἐδικάσατο] διεκάσατο Mead. quod nihili eſt. ἐδικάζετο Reg. 2. Lock. Helmſt.

vlt. μηδὲν] ἐδὲν Mead. αὐτὸν proximum inſequens deeſt Helmſt. idem dat τἐναντίον.

85. 1. ἐδὲ] ἐδὲν Lock. Helmſt. quod praetuli.

2. εἰς δεῖλείαν ἦγεν Mead. et δεῖλον εἶναι.

4. προσπίπτει ἀνδρὶ πρὸς τὰ γόνατα Mead. verba haec tria πρὸς τὰ γόνατα deſunt Lock. et Helmſt.

5. γλαύκων Mead. Lock. Helmſt. vulgo dant γλαυκῶς.

7. δικῶν λήξεις Lock. Helmſt. ibid. ἐποιήσατο (in ſingulari) Helmſt.

8. ἐπέτρεψε Lock.

10. ποτε χρησαμένῳ] interponunt καὶ Mead. et Lock. quod recepi.

11. ἀνεβάλετο (vno λ) Mead.

vlt. ἡμετέραν Mead.

86. 1. ἀξηνιεῖ] ἀξυνιεῖ Helmſt. ἀζηνιεῖ Mead. Lock.

3. ἐν τῷ δήμῳ ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν Mead. ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν ἐν τῷ δήμῳ Helmſt.

vlt. ἐν deeſt Lock. Helmſt. ibid. ὑμῖν Mead. Helmſt. ibid. πρῶτοι deeſt Lock. Helmſt.

87. 1. ἤδη] δὴ Helmſt.

2. καταπεμψάμενος Mead. Lock. ibid. ἑαυτὸν ὁ πιττάλακος. δεῖ γὰρ ταλήθῃ Helmſt. caeteris omiſſis.

3. ὅσις] τις ſine prima ſyllaba Mead. Lock.

4. ταλήθῃ] ταλήθες. Mead.

5. ἔχειν] ἔσχε Lock. Helmſt. cui Taylor *recte* adſcripſit, et id ego recepi-

87. 5.

87. 5. προσλάβοι] Reg. 2. in margine adscriptum est γρ. προλάβοι.

6. δὴ] δὲ Helmst. ibid. ταύτην νίκην Mead. Lock. Helmst.

pen. τεῦτον Mead. ibid. ἐγὼ et ὃς versu vltimo desunt Lock. Helmst.

88. 2. ἢ τὶς ἐ τοῖς] pro ἐ dedi de meo ὃς, vt modo praecesserat.

3. ἐπειδήπερ Mead.

5. εἰς ἐλευθερίαν] interponit Mead. τὴν.

6. τὰς ἑτέρων μαρτ. Helmst. ibid. titulus deest Mead. totum testimonium deest, pro more, Coisliniano. μαρτυρίαι dat Lock.

9. πρὸς] εἰς Mead.

vlt. προπέμψαι est etiam in Helmst. sed postmodum αὐτῷ διάλυσιν ἆραισθαι τῆς δίκης, ἣν τε αὐτὸς.

89. 1. τὰς δίκας in Bern. legi Taylor ad ed. Steph. annotarat, in Reg. 2. καὶ προπέμψας αὐτῷ διάλυσιν ἆραισθαι τῆς δίκης, ἣν τε. Etiam in Lock. est τῆς δίκης, et in Ald. et Steph. ibid. ἀνεκαλέσατο Lock.

2. καὶ ἣν (sic) ἡγήσανδρος ἀφεικὼς αὐτὸν τῆς δουλείας, καὶ ἕτω διελύθησαν. ἑτέρα μαρτυρία. Helmst.

3. αὐτὸν] αὐτῷ Mead.

4. ἀγόμενον] ἁπτόμενον Mead.

6. εἰς ἐλευθερίαν desunt Helmst.

9. σαφέστερον Helmst. ibid. δὲ posterius abest a Mead.

10. αὐτὸν καλῶ] inuertit Mead. αὐτὸν ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν καλῶ Helmst.

11. ἀποδείξω Mead. ibid. ἀπεργάζεται] sic correxerunt Bern. et Steph. Aldinae ἀπεργάζηται.

vlt. titulus deest Lock. ibid. σπειρεὺς] σειρεὺς Bern.

90. 1. ὅτε] ὅτι Mead.

3. τὸν primum deest Helmst. ibid. τὸν τῷ ἀριζήλῳ Helmst.

91. 1.

91. 1. τῇ αὐτῇ ἄρσει, ὡς καὶ τὸ πρ. Helmſtad. ibid. λεωδάμαντι Mead. et ſic quoque verſu vltimo, quae forma vtique magis eſt attica. λαοδάμαντι, καὶ ἐκ ἠγνόει Helmſt.

pen. οἶμαι] ὑμῖν Mead. Lock. Helmſt.

vlt. αὐτῇ] ἐμαυτῷ Mead.

92. 1. ἃ] μὴ γινώσκων, ἐφ' ἃ ὑμεῖς. Helmſt.

2. ἐθορυβήσατε ſimplex dant Mead. Lock. Helmſt.

3. τι] ὅτι Lock. ἔτι Helmſt.

4. ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ Mead.

7. ὑμῖν deeſt Helmſt. ibid. ἢ τίνας αὐτὲς οὐκ οἰόμεθα Helmſt.

93. 2. σύνισε] σύνετε Mead. ibid. ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν] interponit Mead. τάτῳ. Coislin. ſic dat ὑπερήφανά τε τάτῳ ἐπιτάττων. Reg. 2. ὑπὲρ τάτῳ τὰ ἐπιτάγματα ἐπιτάττων. Lock. et Helmſt. ὑπερήφανα τάτῳ ἐπιτάγματα ἐπιτάττων. quod dedi.

ult. ὅτι] ὅτε Bern.

94. 3. ἀξιώσασι] ἀξιοῦσι Lock.

4. παρέχεσθαι] παρασχέσθαι Mead. Lock. Helm.

pen. ἃ γὰρ ἔγωγε ὑπολαμβάνω ἅπτως ὑμᾶς — ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινωσκομένων Reg. 2. Lock. Helmſt. quibus etiam Reg. 4. in poſtremis conſentit.

vlt. ἀκούσαντες] ἠκούσατε Mead. Helmſt.

95. 2. μισθώσῃ Mead. ibid. ἀθηναίων (in genit. plur.) Helmſt.

3. αὐτὸν] αὑτὸν Ald. ἑαυτὸν Mead. Helmſt.

5. ὃς ἐὰν θελήσῃ Mead.

6. τὴν abeſt a Mead. Lock. Helmſt.

7. μαρτυρήσῃ iidem. ibid. ἐπιδεικνύειν Lock. Helmſtad.

8. οὐκοῦν τὸ λοιπὸν Lock.

9. poſt πεπονθότα addunt αὐτὸν Lock. et Helm.

12. ποσειδῶνα Reg. 2. Lock.

95. 13. καλῶς] κακῶς Mead. Lock. Coisl. Reg. 2. Helmſtad.

14. ἡμῖν] deeſt Helmſt. ὑμῖν Mead.

15. αὐτὸς deeſt Lock. Helmſt.

vlt. ἐκ] ἐπὶ Mead. non male.

96. 1. τὰ deeſt Lock. Helmſt.

2. τοῦ] τοῖς Lock. Helmſt. quod praetuli.

3. καθημένους Mead.

4. ταύτην deeſt Lock. Helmſt.

vlt. δὴ] δὲ Reg. 1. quod etiam Taylor coniecerat. εἰ δ' εἴ τις ὑμῶν Helmſt. ibid. ὑμῶν] ὑμᾶς Mead. Reg. 1.

97. 1. νῦν οὗτος ὁ ἄνθρωπος Lock. Helmſt. ibid. εἴποιτε] λέγοιτε Mead. Coisl.

2. ἐχ ὁρῶντες] ἐκ εἰδότες Mead. Coisl. Bern.

4. συνειδότες] Simplex εἰδότες Mead. ibid. γνωρίζοντες] γνωρίζετε Mead. Reg. 2. coniecturam meam confirmantes.

5. καὶ deeſt Helmſt.

ant. τὶ χρὴ λέγειν τίμαρχε Mead. τὶ δεῖ λέγειν τίμαρχε Lock. Helmſt.

pen. αὐτὸς deeſt Helmſt. ibid. ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ Lock. Helmſt.

98. 1. καταλιπὸν, vt edidit Taylor, dant Regg. 1. 2. Coisl. Helmſt. et vt e Taylori ſilentio colligo, Mead. quoque. καταλιπὼν edd. Ald. et Steph. ibid. νυκτερεύει Mead. ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτερεύῃ Lock. Helmſtad.

2. διαφέρον eſt etiam in Lock. (e quo Taylor ad καταλιπὸν nihil annotarat) item Helmſtad. διαφέρων Mead. vt Ald. et Steph.

4. ἑταίρας πολυτελ.] ἑτέρας τὰς πολυτ. Mead. vnde articulum adſciui. ibid. καὶ poſterius deeſt L.

6. αὐτῷ] ἐκείνῳ Mead. ibid. ἔτι] τι Mead. Reg. 1.

9. προσαναλίσκωσι] προαναλ. (ſine ſibilo) Helm. coniecturam meam confirmans. conie-

ibid. τισι] τινας Mead. quod praetuli.

vlt. εὐφημότερον, quod errore operarum ex edit. Stephani excidit, annotauit Taylor e Reg. 2. Coisl. Lock. eſt etiam in Helmſt. et Ald. neque dubito in libris id aliis omnibus eſſe.

99. 2. πολιτῶν Mead.

4. νυνὶ Bern. Lock. Helmſt.

5. ὑμῶν Mead. Lock. Helmſt.

6. περὶ] παρὰ Helmſt. ibid. ὅσις e Reg. 2. Coisl. et Lock. adſcripſit Taylor ad ὅσπερ, quod dat ed. Steph. ὅσις etiam in Helmſt. eſt.

7. προσίω τὸ δικαστήριον] poſt verbum addit Mead. εἰς, Coisl. autem, et Regg. 1. et 2. Lock. item et Helm. πρὸς, quod addidi. προσῶ dat Coisl. vitioſe pro prima voce.

pen. παρ' ὑμῖν ἰσχύει Lock. Helmſt.

vlt. τουτουὶ Lock. Helmſt.

100. 1. ὀμόσαντος] ὀμόσαντες Mead. Reg. 2. Lock.

ibid. ἀνθρώπων] Reg. 2. Mead. Helmſt.

2. μαρτυρήσαντος ſimplex Lock. Helmſt.

3. αὐτὰ Lock. Helmſt. ibid. εὐθὺς ὑμεῖς οἶμαι θορυβεῖτε Mead.

101. 1. οὐθὲν] οὐδὲν Mead.

2. λόγε Lock. Helmſt. ibid. ὅσα τις αὐτὸς σαφῶς εἶδεν Mead.

3. τοῦ primum abeſt a Lock.

vlt. ad τίμαρχος, vt Taylor edidit, adſcripſit idem e Mead. τίμαρχον, vt Aldus et Steph. edidere. ad notam Steph. marginalem adſcripſit ſolummodo B. id eſt Bern. In Helmſt. eſt τιμάρχῳ.

102. 2. νυνὶ Mead. Coisl.

3. τοῦ abeſt a Lock. Helmſt.

4. poſt κῆρυξ addit Mead. ἐστὶ. ibid. ἐμοὶ προεσηκὼς Mead.

6. ψήφων] ψυχῶν Mead. τῶν δὲ ψήφων ἡ μὲν τετρυπημένη Bern.

102. 6.

102. 6. τελευπημένη ὅτῳ] interponit Mead. ψῆφος.

7. τίμαρχον Mead. Helmſt.

8. poſt ἀκριβῶς addunt εὖ Lock. Helmſt.

9. δὴ] δὲ Lock. ibid. σὺ δὲ τὶ οἶσθα Mead. Lock. Helmſt.

vlt. ὅπῃ] ἧ Lock. ibid. ὑμᾶς ὑπομνήτω] ὑμῖν ἐρῶ Mead. Coisl.

103. 1. ἑτωσὶ Mead. ibid. ἐν τῷ δήμῳ deeſſe Lock. et Bern. annotarat Taylor. ſed videntur in ambobus ita ſtructa fuiſſe verba, vt ſunt in Helmſt. cui cum Lock. in plerisque conuenit ὅταν ἑτοσὶ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ. ibid. ἀνέβη Bern.

2. ἐὰν μνησθῇ] ὅταν ἐμνήσθη Mead.

104. 1. ἐπισκευῆς] ἐπὶ κατασκευῆς Mead. repraeſentans geminam lectionem. In Lock. eſt τοίχων (ſic) κατασκευῆς. in Helmſt. τειχῶν, κατασκευῆς.

2. ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε Mead. Lock. Helmſt.

4. πολλὰ καὶ deſunt Lock. Helmſt.

9. εἰρήκει ἕτος Mead.

11. νὴ] μὰ Helmſt.

12. ſecundum καὶ deeſt Mead. ibid. ἀξίως τε] interponunt ἐκείνε Lock. et Helmſt.

pen. τόγε] omittunt particulam γε iidem duo. ibid. ſuper εἰσήγημα ſcriptum eſt ψήφισμα in Mead. pro ſcholio, aut pro variante lect.

vlt. καὶ περὶ] καίπερ Lock.

105. 2. ἔφη deeſt Lock. Helmſt.

5. τάτων deeſt Lock. Helmſt. ibid. δ' ὑμῶν] δοκῶν Mead.

6. ὁ αὐτόλυκος (cum articulo) καὶ μάλα Helmſt.

7. ἡμεῖς τοι (ſine μὲν) Helmſt. ibid. poſt μέντοι addit Mead. ἔφη. quod addidi. ſolent iſta duo εἶπεν et ἔφη inter ſe copulari et hoc iſti ſubnecti, vt ſi latine ſic dicam. *ad plebem haec locutus eſt. Audiſtis, Quirites, inquit, modo, quae hic dixit.*

8. τιμάρχε abeſt ab Helmſt. 105. pen.

105. pen. poſt τοιαύτην addunt τινα Mead. Lock. Helmſt. quos ſecutus ſum. ibid. ἔφη ἴσως Lock.

vlt. ὑμῶν Mead. Lock.

106. 1. καὶ πάλιν] addidi καὶ e Mead.

107. 1. ἐδυνήθητε] ἠδύνασθε Lock. Helmſt. ibid. ἔνθεν καὶ] ἔνθα δὲ Mead. ἔνθα δὴ καὶ Helmſt.

3. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ Helmſt.

4. ἐξεβάλετε] geminat λ Mead. cui parui.

5. ἴσμεν] οἴδαμεν Mead.

7. κρατεῖ ſimplex dat Mead.

8. deeſt τὴν Mead.

11. ἂν εἴη deſunt Mead. ibid. μὲν deeſt Helmſt.

108. 3. τε deeſt Mead. Lock. Helmſt.

4. βέλομαι καὶ ἄλλο τι παράδειγμα Lock. Helm. παραδείγματι Mead.

5. ὁ γὰρ τοσοῦτος ἀνὴρ Lock.

vlt. συνδικάζειν] συνδεκάζειν Mead. Lock. Helmſt. Coisl. Regg. 1. 2.

109. 2. νυνὶ Helmſt.

110. 1. πάλαι γεγόνασιν] ἐγένοντο πάλαι Lock. Helmſt. ibid. αἱ δὲ νῦν ἐνεχῶσι] αἱ δὲ νεωστὶ ἔτ' εἰσι Lock. Helmſt. Reg. 2. quos ſi qui ſequatur codices, ei leg. erit αἱ δὲ νεωστὶ, (ſcil. γεγόνασι) αἱ δὲ νῦν ἔτ' εἰσὶ.

2. τῶν deeſt Mead.

5. τινα deeſt Lock.

7. ἐδίκαζε] ἐδέκαζε Coisl. Regg. 1. 2. Lock. Helmſt. qui etiam in continenti, verſu 8. pro vulgato ἐδικάζετο dat ἐδεκάζετο, vbi Taylor nil annotarat.

9. ἂν] ἐὰν Mead. Helmſt. ſed ego talia plerumque annotare omitto. ibid. a primo τις ad ſecundum interiecta omnia deſunt Lock. et Helmſt.

vlt. ἢ μάρτυς deſunt Ald. Steph. Mead. Lock. Helm. ibid. ὅστις ἐμαρτ.] interponunt ἂν Mead. Lock. Helmſt.

111. 1. τοιαύτην τὴν ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος Lock. et Helmſt. niſi quod hic τὴν omittit.

111. 3. ἐπεὶ deeſt Lock. Helmſt. poteſt ferri.

5. τετὲ Lock. Helmſt.

7. Mead. ἀμύνεσθαι dat pro ὑπενεγκεῖν in texto, ſed hoc in margine cum γρ. Lectionis eandem varietatem Taylor etiam e Mori annotarat. Lectio ἀμύνεσθαι non videtur contemnenda, cuius ego equidem ſcholium vulgatam habeam. Senium et paupertas hoſtibus aſſimilantur arcendis et profligandis.

vlt. ἐτοσὶ Lock. Helmſt.

112. 4. μοι δικάσαι Mead.

6. ἔμοιγε] μοι Lock. Helmſt. ibid. verba ὦ ἀθηναῖοι ponit Lock. pone μόνον.

9. αὐτὴ] αὕτη Helmſt.

10. καὶ primum deeſt Helmſt. ibid. ἐρημίᾳ Mead. Lock.

11. καταισχύνων] καταισχύνας Lock. Helmſt. Sed vna quoque δὲ, quod in vulgatis in continente poſt hoc participium inſequitur, arbitratu meo ſuſtuli. Dictio εἰδὼς καταισχύνας τινὰ ſignificat ſibi conſcius quod ſtuprauerit aliquem.

ibid. τινα] τινας Lock.

12. μαρτυρήσῃ Mead. Lock. Helmſt.

13. ἔσαι] ἐσὶ Helmſt. ibid. ἐπιτιμίοις deeſt Helmſt.

14. καταμεμαρτυρημένος] καὶ μεμαρτυρημένος Helmſt. ibid. βίᾳ ἑαυτῷ Lock.

113. 1. τῶν deeſt Lock. ibid. ἀνήρητ' [id eſt ἀνήρητο] ἂν ὁ νόμος Lock. Helmſt.

4. ἢ τῶν κλεπτῶν deſunt Lock. Helmſt.

5. μὲν deeſt iisdem.

6. πράττων Helmſt.

7. ἂν] ἐὰν Mead. Lock. Helmſtad. ibid. ὁμολογῆσι Lock.

8. τῷ deeſt Lock. Helmſt.

9. γενόμενοι iidem.

113. 10.

113. 10. γὰρ] δὲ Mead.

11. χρήσασθαι Lock. ibid. δὲ] δὴ Helmſt.

13. ἤδη ἔγωγε Mead. Lock. Helmſt.

15. ἀλόντας ἤδη. τινὰς δὲ Mead.

18. πάνυ κακῶς Lock. Helmſt. ibid. verba καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας deſunt Lock. Helmſt.

20. μαρτύρων] μαρτυριῶν Mead. Lock. Helmſt. et praetuli. ibid. ſimplex ἴσασι dant Lock. Helmſt.

24. ποιήσεσθε Mead. ibid. καὶ deeſt Helmſt. ibid. μὲν deeſt Lock. ibid. μηδὲν ὑμῖν Lock.

114. 2. λόγοι λεγόμενοι Mead. Lock. Helmſt.

4. ἡμέρᾳ ῥηθησόμενοι] ἡμετέρᾳ λόγοι ῥηθησόμενοι Mead. ibid. ἡμετέρας Mead.

6. poſt αὐτοὶ addit Mead. ἡμεῖς, dubium relinquens, vtrum ὑμεῖς voluerit, quod addunt Lock. et Helmſt. an ἡμῖν, quod addit Bern. ibid. poſt καίτοι addunt Lock. et Helmſt. γε.

ant. μισθὲς φησι] interponit Helmſt. ἓν.

vlt. κατὰ] περὶ Helmſt. ibid. εἰ ἔτος] εἰ ὃ αὐτὸς Mead. Lock. Helmſt. et praetuli. Helmſt. quoque πεπόρνευταί τε καὶ. confirmans coniecturam meam.

115. 3. γὰρ] ἓν Mead. ibid. αὐτήρκει Coisl. Reg. 2.

4. ἦν ὁ ἡγήσανδρος Helmſt.

5. ἦλθεν ἔχων Lock. Helmſt.

6. τιμομάχῳ] τιμάχῳ Mead, τιμάρχου Lock. Helmſt.

7. ἐπεὶ δὴ Lock.

9. ἐγένετο Lock. Helmſt. ibid. ἐδεῖς ἐδέν] interponunt ἔτι Mead. Lock. Helmſt. quod addidi.

ant. ἀνόσιος ἢ τέτε ἀεὶ Mead. Bern. Lock. Helmſt.

vlt. deeſt μηδὲν a libris omnibus, vt a Wolfio obtruſum.

116. 2. ἤδη] δὴ Lock. Helmſt.

116. 3. κατέφαγε τὰ πατρῷα, ἀλλ' Mead. Lock. Helmſt.

vlt. οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν Mead. Helmſt.

117. 1. ἀπέδοτο Lock. et Helmſt. qui habet ſtatim poſt ἀξίας. ibid. ἐδύνατο] ἐβάλετο Helmſt.

3. εὑρισκομένε] εὑρίσκοντος Lock. in Helmſt. tamen eſt vulgata. ibid. ἔτος Mead. ibid. ἠπείγετο] ἀπήγετο Mead. verumtamen idem in margine dat vulgatam cum γρ.

5. ἐφ' ἧς Ald. Coisl. Reg. 2. Lock. Helmſt. ibid. ἂν ἐλειτέργει] interponunt καὶ Mead. Lock. Helmſt.

pen. αὐτὴν] αὐτῷ Lock. Helmſt.

118. 3. τέτων Helmſtad. ibid. ἀπέφερε] ἀποφορὰν ἔφερε Reg. 2. Lock. Helmſt. qui ſic dat ἀποφορὰν ἔφερεν ἑκάστης ἡμέρας.

8. ἔπιπλα. καὶ ὅτι ταῦτ' Mead.

ant. ἔργῳ] ἐγὼ Mead. Lock. Helmſt.

vlt. προσεῖν Mead. Helm.

119. 2. ὑποκριτῇ] ποιητῇ Mead. Lock.

5. πολὺν, ἐξηγριωμένον δ' ὑπὸ τῶδε Helmſtad.

10. ὑπολιπεῖν αὐτῇ τῶτο τὸ χωρίον, ἐκ ἀπέσχετο Mead.

vlt. μὲν deeſt Helmſt.

120. 1. μαρτυρίας Lock. Helmſt.

2. φήσει Bern. Helmſt.

3. παρασχέσθω Mead. παρεχέσθω Helmſt.

4. ἐδάνεισεν Helmſt.

5. μάρτυρας Helmſt.

7. τῶτο idem.

9. δὲ] δὴ Mead.

10. τὴν μεταγένες τῶ ναυσικράτες Helmſt.

11. ἁπάσας deeſt Helmſt.

12. τῷ λόγῳ] interponunt αὐτῷ Mead. Lock. Helmſt. quod recepi. vult dicere, non omnium teſtimonia

monia teſtium, quos in vniuerſa hac oratione mea commemoraui, ſed eorum ſolummodo, quos eodem huius orationis loco complexus ſum. λόγῳ h. l. idem eſt atque τόπῳ καὶ μέρει τῆ λόγε. ibid. μαρτυρία Lock. deeſt titulus Helmſt. relicto vacuo ſpatiolo.

121. 1. εἰρημένων. χωρίον κηφισιάσιν. ἕτερον Helmſt.

3. ἀργυρίοις Ald. Mead. ibid. θρασύλῳ] geminat λ Helmſt.

7. ὃς ἔτι καὶ νῦν ἐστι πρεσβύτης Mead. Helmſt.

8. τῆς ἀσίας ἀνεμήτε ἔσης Mead.

9. εὐπόλεμος ponit Helmſt. ſtatim poſt ἐτελεύτησεν.

10. poſt τιμάρχε addit Mead. τετε non male.

11. νόσον] ἀσθένειαν Lock. Helmſt.

14. ἐπεὶ δὲ Lock. ibid. καὶ abeſt ab eodem.

pen. ἐγίγνετο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων Helmſt.

vlt. ἕτος deeſt Mead.

122. 3. ἠφάνικε Lock. Helmſt.

123. 2. πρεσβυτέρε Mead.

3. καὶ deeſt Ald. Steph. Mead.

124. 1. πρυτανίας Mead. ibid. μοι καὶ ἀρίγνωτον τὸν σφήττιον Mead. Lock. Helmſt.

3. μαρτυρίαι] μαρτυρία in ſingulari Lock. id quod Taylor praefert. titulus plane deeſt Helmſt.

ibid. εἶπε Mead.

pen. κατεσκεύασεν Helmſt.

vlt. τῆτο (ſic enim eſt in vulgatis) λοιπὸν] interponunt Coisl. et Mead. ὡς. Locum hunc ſic dant Lock. Reg. 2. et Helmſt. ἀλλ' ἐκ ἔστι τέτῳ λοιπὸν ἀθὲν. quod praetuli.

125. 6. ἂν deeſt Helmſt.

vlt. ἦρξεν] ἔσχεν Lock.

126. 1. τριῶν μνησθήσομαι μόνον Helmſt.

3. τῶν ἀδίκως ἀρξάντων Helmſt. ibid. ἃ deeſt Lock.

5. τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρχὴν Lock. Helmſt.

126. 7. poſt βδελυρίᾳ addunt τῇ ἑαυτῆ Mead. Lock. Bern. Helmſt.

8. ἀπεδείξατο Bern. καὶ τοσαύτην ἐπεδείξατο βδελυρίαν Mead. ſed in margine γρ. ἀσέλγειαν.

10. ἕτερον Mead.

11. μαρτυρῆσαι ſimplex Helmſt.

127. 5. πολλάκις] πολλὰ Helmſt. ibid. τὴν ſecundum eidem deeſt. ibid. ὑμετέρας] ἡμ. Helmſt.

10. μετὰ δὲ πλειόνων Helmſt. ibid. ἦτος deeſt Lock. Helmſt.

pen. ἦτος ἐβέλευεν Lock. Helmſt.

vlt. poſt ἡγήσανδρος addunt iidem ἦτος.

128. 1. ἔκλεπτον δὲ τὰ τῆς πόλεως Helmſt.

6. ἀνὴρ καὶ γυνὴ κοινῇ Mead. Lock. κοινῇ χιλίας δραχμὰς ἀνὴρ καὶ γυνὴ Helmſt.

9. ὃ λέγω Mead. ſine τι. ibid. ἡγήσανδρος νυνὶ ἔφη ἐκεῖνος Helmſt.

129. 1. σοφῶς Mead. ibid. δὴ] δὲ Lock. Mead. Helmſt. ibid. τὶ ἔν ἐστιν, ἔφη, ὦ ἀθηναῖοι Helmſt. hoc ἔφη, quod vulgatis deeſt, Lock. dat pone ὦ ἀθηναῖοι. quem ſecutus ſum.

3. ἐκφιλοφορήσασα Mead. (ſic)

4. δῶτε Mead. Lock.

5. ἑαυτοῖς Helmſt.

6. ὡς deeſt Lock.

pen. ἐξεφυλλοφόρησε] vnum λ dat Mead.

130. 3. ἀπετύγχανε] ἐκ ἔτυχε Coisl. Mead.

4. φανεῖτε Helmſt.

pen. δήμῳ μὴ περιποιήσητε Bern. Lock. Helmſt.

vlt. μὲν a Wolfio additum deeſt reliquis.

131. 2. ἐξελέγχθη Mead.

3. ἡμῶν idem. ibid. τῶν ἐν ἑρετρίᾳ ξένων Mead. Helmſtad.

7. ὑμεῖς μέντοι τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐτιμήσατε Helm.

130. 10.

130. 10. τοίγαρτοι Lock. Helmſt.

11. δημοσίαις] ἐν τοῖς δήμοις Mead. cuius margo ſic dat δημοσίαις ἦγεν δοκιμασίαις.

12. δραχμὰς ἔλαβε Helmſt.

13. κυδαθηναῖον Mead.

vlt. αὑτῷ ἐπαρασάμενος Lock. Helmſt.

132. 1. φιλωτάδε κηδεστῇ] interponunt τῷ Bern. Mead. margo Steph. Ald.

5. τὸν δόντα τὸ ἀργύριον τιμάρχῳ Lock. Helmſt.

8. πρᾶξιν] πρᾶσιν margo Steph. Coisl. Lock. Regg. 2. 4. Helmſt.

9. μαρτυρίαι] μαρτυρίαι Mead. Lock. quod praetuli, ſunt enim duo teſtimonia, Leuconidae et Philemonis. titulus deeſt Helmſt. vacuo relicto ſpatio.

133. 1. παρεώρακε Mead.

4. λείπεται Mead. Coisl.

6. ἀνῆσαι deeſt Coisl.

7. ἐφ' οἷς Mead. Bern. Reg. 1. Lock. Helm. ibid. τὸν νῷν] τὴν γνώμην Mead.

8. πρῶτος] πρότερος Mead.

10. γενέσθαι Helmſt. ibid. με deeſt Mead.

11. τὰς τέχνας τῶν λόγων Mead.

13. τὰ τῆς πόλεως συμφέροντα Mead.

15. προεσηκότας Lock. Helmſt. (ſine σ in princ.)

16. δὲ] μὲν Lock.

17. ἐλαχίστης] ὀλίγης Lock. non male, item Helm. qui ſic dat. ἐκ ὀλίγης δ' ἐκ τῆς ἄλλης ἑλκάδος ξυνειλεγμένης. ibid. τῶν abeſt a Lock. et Helmſt. quod probo.

18. νομίσητε Mead. Lock. Helmſt.

vlt. ἐσομένης Mead.

134. 2. τὰς ἀγαθὰς ἄνδρας Lock. Helmſt.

7. δεῖ Helmſt.

8. ἀποθαυμάσει Lock. Bern. Helmſt. ſed tum paulo ante quoque leg. ſit φήσει.

134. 9. ἐμεμνήμεθα Lock. μεμνήμεθα Helmſt.
10. τοῦτο abeſt a Lock. Helmſt.
11. εἰδέναι] οἴεται ἐξετάζειν Mead.
12. ἢν δὴ] inuertunt Mead. Helmſt.
135. 1. ὑμῖν collocant pone λόγον Lock. Helmſt.
ibid. εἰπεῖν] λέγειν Lock. Helmſt.
2. ὁ articulus deeſt Helmſt.
5. ἐπιχειρήσῃ Lock. Helmſt. ibid. ἐπερωτήσῃ Helmſt.
7. αὐτῷ τὸ πορνικὸν Helmſt.
9. ὑποβάλλω λόγον Mead.
12. λέγειν deeſt Mead.
14. μεθ' ὑμῶν Mead. ibid. δὲ τὰς διατριβὰς Helmſt.
17. ἡμετέραις Mead.
vlt. ὅτι εἰ Mead. Bern. Coisl. Reg. 1. ibid. τι τοιούτων Bern. ibid. μοι τι] inuertit Mead.
136. 2. εἶναι ἡγέμενος Helmſt.
3. εἰς ἐμαυτὸν] ἐμαυτῷ Mead.
7. ἀπολογία collocant pone σώφρονας Lock. Helmſt.
8. τῷ ἑαυτῷ βίῳ Helmſt.
10. σε δημοσθένης λέγειν Lock. Helmſt. δημοσθένης deeſt Mead.
vlt. σωφρονήσης Helmſt.
137. pen. οἰκήσεται] εἰσοικίσηται Mead. εἰσοικήσηται Lock. Helmſt. οἰκήσηται Ald. Steph.
138. 1. ἐκλήθη καὶ ἀπ' αὐτῷ ἐλέχθη ἀνδοκίδου ἑρμῆς. ἐὰν δὲ κναφεὺς, κναφεῖον. Helmſt. Etiam Lock. dat κναφεῖον.
3. ἐργασίας εὐθὺς] interponunt αὐτῆς Bern. Lock. Hoc αὐτῆς dat Mead in margine cum γρ. pro articulo τῆς. In Helmſt. eſt αὐτῶν, loco εὐθὺς.
6. ὃ abeſt a Lock. ὡς ὃ τοῦτο πεποίηκας Helmſt.

138. 7.

138. 7. ἕτερος] ἄλλος Mead.

9. ἀγόραια Lock.

10. ἐνακόλεθα Bern. ἀνακόλεθα Lock. Helmſt.

11. γὰρ deeſt Helmſt. ibid. τὴν ſecundi loco dat Helmſt. τῦ.

139. 4. βάτταλον Helmſt. geminato tau. ibid. ἐξ] ἐν Mead.

5. τινος deeſt Lock. Helmſt.

12. ἔποτε Mead.

13. αὐτοῖς Mead. Helmſt.

pen. προσγραψάμενος Mead.

140. 1. περὶ] παρὰ Bern.

2. καὶ τὸν λόγον Lock. Helmſt. ibid. καὶ poſtremum deeſt Lock. Reg. 2. Helmſt.

3. ἀπὸ] ἐπὶ Lock.

pen. ἡμῶν] ὑμῶν Lock.

141. 6. ὁποῖοί τινές εἰσιν. ἀλλὰ Helmſt. ibid. πύχωσιν ὄντες Mead.

9. καὶ διαῤῥήδην abſunt ab Helmſt.

12. πολλοὶ λαοὶ Lock. Helmſt.

13. Φημίζωσι Mead. Coisl. Φημίξασι Helmſt.

142. 1. κέχρησθε] χρήσεσθε Mead.

3. ἐρωτᾶτε plane abeſt ab Helmſt. dedi eius loco de meo ἐρωτᾶταϛ ob praecedens λέγεταϛ.

6. πιϛεύετε Mead. Lock. Helmſt. ibid. ἢ] ſic Scaliger, Lock. Helmſt. ἣν Aldus, Stephanus.

7. ἐπισκήψασθε Mead. voluit ἐπισκήψασθαϛ.

9. ἐχ deeſt Mead. ibid. ὁ Βάταλος Helmſt.

pen. ἀνδρίας Mead. ibid. τινος abeſt ab Helmſt. ibid. κιναιδίας Mead.

vlt. γρ. χλανίσκια. γρ. χλανισκίδια. γρ. χλανίδια. ſic Taylor in ſchedis, tacitis auctoribus.

143. 1. περικλώμενος] περιελόμενος Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Lock. Helmſt. περικλόμενος Aldus, Steph.

144. 2. *φάσκων*] *λέγων* Mead.

3. *παραφέρειν*] *παραφέρων* Mead. Ald. Steph. Helmſt.

6. *τῇ πόλει* deſunt Helmſt.

9. *λεγομένην γενέσθαι*] *γενομένην* Lock. Helmſt. ſed hic habet adhuc *γενέσθαι*. ibid. *ἔρωτας* Mead.

pen. *ιῦν* deeſt Helmſt.

145. 2. *φήσασι κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς καὶ ἰδίᾳ εὔχεσθαι* Mead. *ἃ ταυτὰ φησὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσασιν ὑμᾶς* Helmſt.

3. *εὔχεσθαι* dant Aldus et Steph. *εὔχεσθε* Bern. Helmſt.

4. *δοκεῖ αὐτῷ* Mead. Lock. Reg. 1. *εἶναι δοκεῖ αὐτῷ* Helmſt. ibid. *μήπω* Lock.

6. *παιδοποιήσειν* Lock. ibid. *τὰς καλὰς* Lock. ibid. *φᾶναι* Lock. *φανῆναι* Helmſtad. quod etiam videtur in Lock. fuiſſe.

8. *κάλλει διενεγκόντες καὶ ὥρᾳ* Helm.

12. *ποιεῖσθαι περὶ ἐμὲ* Lock. Helmſt. ego malim aut *κατ' ἐμὲ ποιεῖσθαι* legi, aut *περὶ* deleri, tametſi haud infitiabor tolerari poſſe.

pen. *ἀπαγγ. μοί τινες* Helmſt.

146. 2. *λειδοριῶν καὶ πληγῶν τινῶν* Lock. Helm.

7. *καὶ* poſterius abeſt a Lock.

8. *γενομένας* Mead. ibid. *ἑτέρας*] *ἑταίρας* Lock. quod praetuli.

9. *συμβεβηκέναι*] *γεγενῆσθαι* Mead. ſed idem vulgatam dans inter lineas.

12. *παρέξονται* Mead. Helmſt.

vlt. *τινας* Mead.

147. 6. *ἡμῶν* Lock.

8. *κακῶν καὶ ἀγαθῶν* deſunt Mead. ſed leguntur in margine eiusdem.

11. *ξηραλειφεῖν* Mead.

147. 15.

147. 15. τῷ αὐτῷ τέτῳ λόγῳ ἠγέντο Helmſt. pro τῶ dat Lock. τέτῳ.

16. ἐκείνοις Helmſt. ibid. ἐπιτρέπειν Lock. Helmſt.

17. ἐπὶ deeſt Helmſt. ibid. παλιν δ' ὁ Mead. ibid. ἕτος deeſt Helmſt. ibid. εἶπεν ὁ νομοθέτης Mead.

18. μήτ' ἐρᾶν Lock. Helmſt.

148. 7. σωφροσύνην Mead.

11. εἴτε ἔρωτα hic deſunt in Helmſtad. ſed ſequuntur ſtatim pone πρσεπεῖν.

13. δοκεῖ Lock.

16. ἀνηκόων δικαστῶν Lock.

19. περιφρονέντες Lock. Helmſt.

149. 1. τῷ malim abeſſe et verſu 4. καὶ. niſi malis hoc pro *etiam*, non pro *et* accipere.

3. ὁμολογεμένες] ὁμολογεμένως Lock. Mead. quod praetuli.

8. εἶναι] malim εἰκότως.

9. πολλαχῆ] πολλαὶ Mead.

10. ἀποκρύπτεται Helmſt.

pen. πῃ ὁ ἀχιλλεὺς Helmſt.

vlt. τέτῃ Lock.

150. 2. πατέρα τῆ πατρόκλῃ Helm.

4. σῶν Mead. Helmſt. ibid. ἦν γὰρ ἐπέντιος deſunt Mead.

5. αὐτῷ Mead. Lock. Helmſt.

7. τὴν deeſt Lock. ibid. ἐξὶ γὰρ τὰ ἔπη ἃ ἐγὼ νῦν ὑμῖν λέγω Helmſt.

14. ἑρευθεισαι (ſic) Mead. voluit nempe geminam lectionem ſimul repraeſentare, vulgatam ἐρεύθειν, et ἐρεῦσαι, quam etiam in vetuſtorum librorum quibusdam verſatam fuiſſe credibile eſt.

151. 1. μὴ deeſt Helmſt.

5. μέλλοι Mead. Lock. Helmſt.

6. ad πίσιν adſcriptum eſt in margine Mead. hoc ſcholium πληροφορίαν.

151. 7.

151. 7. ἕτω (ſine σ) Helmſt. ſed alibi talia annotare ſuperſedeo.

12. ἐνέγκοι Mead. a manu ſecunda.

13. ἐφίσταται πατρόκλε] interponit Mead. τὸ, quod recepi.

22. διεξελθὼν Mead.

152. 2. βελευόμεθα Helmſtad.

3. εἶναι ἡγέμενος idem.

6. ἐποίησε idem.

7. τῆς τᾶ ἕκτορος Mead.

10. ἐνεῖκαι Mead. Coisl. margo Steph.

12. δὴ] δὲ Helmſtad. ibid. γίνεσθαι Bern. vlt. ἐκέτι ζωοὶ Helmſt. ſine γὰρ.

153. 1. βελεύσομεν. καὶ δέ σοι αὐτῷ Helmſt. interiectis deficientibus.

5. deeſſe hunc verſum in editis annotarat Taylor in ſchedis.

8. pro iſtis σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι leguntur in margine Mead. haec γρ. καὶ ἐφήσομαί οἵκε πίθηαι. ibid. σῆσιν] δηίης Mead.

7. τιθείμεναι Helmſt.

8. 9. hi duo verſus deſunt Mead. ibid. γαίη κεύθῃ Helmſt.

10. ἀλλ' ὅμε ὡς ἐτράφημεν Mead. ἐτράφημεν etiam dat Lock. ἐτράφομεν Scaliger. ibid. ἡμετέροισι Mead. Lock. Ald.

12. ὑμέτερόνδ'] ὑμέτερον δῶ Mead. Helmſt.

14. νήπιον] νήπιος Mead. quod praetuli.

15. δεξάμενοι Mead. ibid. ἐν δώμασιν eidem deſunt.

16. ἔτρεφεν Mead. (ſine τ'.)

17. ἀμφικαλύπτει Mead. Helmſt. Huic verſui ſubiungit Mead. hunc, qui ſequitur in Homeri carminibus vulgatis, in libris Aeſchinis autem vulgatis deſideratur χρυσέος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοὶ πόρε ποτνία μήτηρ.

153. 18.

153. 18. ἐξῆν αὐτῷ] interponit Mead. ἂν. quod recepi. ibid. μὴ] μὲν Mead.

20. δέ μοι τέκος Helmſt.

24. ὃ] ὃς idem.

25. ἥττων Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmſt. In Bern. ſic legitur. πρ. γρ. [id eſt πρότερον γράφεται, quod ſignificat Aldum ſic edidiſſe] ἥπτων. lege ἥττων.

26. ἓν] ὡς Helmſt.

154. 1. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων ſine τ' copulatiuo Helm.

3. ποιητής deeſt Lock. Helmſt.

8. λόγων] λέγω Helmſt.

11. ὅσις] καὶ ὅσις Lock. Helmſt. copula deeſt Ald. Steph. ibid. ἔς'] ἔτ' Ald.

pen. λογίζομαι δὲ ταληθὲς Helmſt.

155. 2. ὅτι deeſt Mead.

3. ἐστὶν ἕκαστος οἵσπερ ἥδεται Helmſt.

7. μαρτύρων Helmſt.

156. 1. ὡς πολλαπλησίως Lock. Helmſt.

4. αὐτὸν deeſt Mead.

6. διώκησε Lock.

7. Φίλων ὥστε μηδὲν caeteris deficientibus Helmſt.

12. ἐξ ὧν αὐτὸν] ἃ τὸν Mead. et recepi hoc cum coniectura mea conſentiens.

pen. ἀπαγορεύσι δημηγορεῖν] interponunt μὴ Mead. Lock. quod recepi.

157. 2. ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε Ald. Steph. ὑμεῖς δ' ὀμωμ. Mead. ὑμεῖς δ' ὅτι ὀμωμ. Coisl. Reg. 2. Lock. Vt margo Stephani corrigit, ita ferme Bern. quoque dare, annotarat Taylor. Quod edidi. ὑμεῖς δὲ τὶ ὀμωμόκατε eſt in Helmſt.

3. ψηφισεῖσθε Ald. ψηφιεῖσθε Steph. ψηφίσεσθαι aut ψηφιεῖσθαι Scaliger. ψηφίσασθαι Mead. ψηφιεῖσθαι Helmſt.

4. ἢ deeſt Mead.

157. 7.

157. 7. πολλοὶ] ἔνιοι Bern.

pen. interponit Mead. ἄνδρες inter ὦ ἀθην.

vlt. περιθώδε Mead. περιθοίδην Lock. ibid. πολεμαγένην Helmſt.

158. 2. καὶ deeſt Lock.

6. ἀδελφιδῆν τε] interponit Mead. τὸν. pro τε dat Helmſt. τὸν.

11. κωλυτῶ Mead. ibid. παρμένοντας] Sic eſt etiam in Helmſt. παραμένοντας Ald. Steph. Mead.

pen. κατ' αὐτῶν] Sic correxit Bern. Aldinae καθ' αὐτῶν. ibid. ὁμοτρόπων τιμάρχε] interponunt τῶν Mead. Lock. Bern. Helmſt.

vlt. μὴ φεύγων] ἃ φεύγων Bern. particula infitians deeſt Ald. Steph.

159. 3. ἐπήγαγεν Helmſt.

4. ἀζηνεὺς (ſine jota) Helmſt,

6. λέγω Mead.

pen. ἐμίσει deeſt Reg. 2. Lock. Helmſt. qui Helm. etiam αὐτὲς poſt κειμένες addit.

160. 3. ἑταίρες Mead.

4. αὐτῷ idem.

8. προελόμενος idem. ibid. διεξελήλυθα idem.

12. τὸν deeſt Helmſt.

13. καταλιπεῖν Mead.

14. αὐτομολήσεις] αὐτομολήσης Mead. Bern. quod praetuli.

18. ἀξιώσει Mead. Helmſt.

161. 1. τῶν deeſt Mead.

13. ὁ λόγος] articulum omittit Mead.

14. λεγόμενος Mead. ibid. πρᾶγμα μὴ νομίσηθ' idem. pro poſtremo dant νομίσατε Lock. Helm.

17. ἢ πόλιν] καὶ π. Mead. ibid. μέτριος] δίκαιος idem.

pen. νομίσατε] ὑπολάβετε Mead. Lock. Helmſt.

162. 1.

162. 1. κατηγορίας Lock. Helmſt. κατηγοριῶν Coisl. vnde colligo vetuſtis in libris olim fuiſſe κατηγορῶν, quae eſt lectio planiſſima et expediſſima. ibid. δῆλον ſimplex, ſine addito ὅτι, Mead. et hic, et verſu ſexto.

2. ἐρεῖ] λέξει Lock. Helmſt.

3. γραμμάτιον (vt Stephanus dedit)] γραμματεῖον Helmſt. et ſic quoque v. 5. p. 163. et p. 164. 3.

5. ἃ δὴ ποιεῖ] ὁ δ' ἃ ποιεῖ Mead. Lock. Helmſt. ibid. ὁμολογέμενα Mead.

6. δηλονότι dat Helmſt. pone λέγων.

163. 1. Βατταλος (geminato tau) Mead.

3. αὐτῷ ἐπὶ ἀργυρίου Mead. ibid. ὅσις δήποτ' ἦν Helmſtad.

pen. αὐτῶν] αὐτῷ Mead. Coisl. Reg. 2. Lock. Helmſt. quod praetuli. ibid. ἐπειδὰν ἐμβάλῃ Mead. ἐπὴν ἐμβάλῃ Lock. ἐμβάλῃ Bern. ἐμβάλοι Coisl. Regg. 1. 2. ἔπειτα ἐμβάλλει Helmſt. ἔπειτα ἐκβάλῃ Ald. Steph.

vlt. σεφανῆται Bern. ibid. πράττει Mead. Ald. Steph.

164. 1. ὑμῖν Mead.

4. εἷς] τις Helmſt.

6. ὡς] πρὸς Mead. Helmſt.

7. ἡμᾶς Ald. ibid. παρὰ] κατὰ Bern. Lock. Helmſtad.

vlt. γένηται Helmſt. in aor. 2. ibid. κατέγνωκε] ſic correxit Scaliger Aldinae κατέγνωσκε, vnde poterat quoque effici κατεγίνωσκε.

165. 1. σοφῶς Mead.

3. ὑπὲρ] ὑπὸ Mead. Ald. Steph.

7. ἐσιν deeſt Mead.

10. οὗτος abeſt ab Helmſt. recte.

12. οὖ] ὃ Bern. οὐ Ald.

165. 15. πεπραγμέναις Mead. Helmſt.
16. παρεμβάλη Bern. (vno λ.)
18. ἐμὰς deeſt Mead.
vlt. φησὶ Mead. Ald. Steph. ibid. πρὸς] εἰς Mead.
166. 1 ὑπὲρ deeſt Mead. ibid. διεξίη] διεξίει Bern. διεξήει Regg. 1. 2. Lock. Helmſt.
2. πότῳ] τόπῳ Mead. ſaepiſſime haec duo vocabula inter ſe permutantur. ibid. καθαρίζει καὶ λέγει Helmſt.
3. ἀντιθέσεις Mead. inter lineas.
7. ἀλέξανδρον Mead.
9. ἐὰν δὲ ὁ αὐτὸς Helmſt.
10. ἡμᾶς Bern. Lock. ibid. τοῖς ἔργοις Lock. Helmſt. ibid. γένηται] γεγένηται Lock. margo Stephani, Aldina. quod videtur in duo vocabula γε γένηται diſſecandum.
12. ποιήσασθαι Mead.
14. νομίζω (in prima perſ. indic.) Lock. Helmſt.
17. προσδέχεσθε Mead.
167. 2. διδάσκειν Helmſt.
3. ἀνάλωσε] ἀπώλεσε, διήρχετο περὶ τὴν πόλιν. Helmſt. lectio ἀπώλεσε videtur probanda. Demoſthenes enim haereditatem ipſe non prodegerat, ſed tutores minuerant, et inter ſe diuiſerant. Verum vt haec lectio veritati rei geſtae eſt conuenientior, ita illa altera vulgata inimici acerbitatem magis decet.
5. τετελευτήκεσαν Helmſt.
6. τὴν οὐσίαν Lock.
8. καὶ οὐκ ἀγνοουμένην et ἦν ἡγυνὴ Helmſt.
pen. Φιλανθρωπίαν Mead. Helmſt.
168. 1. κατὰ λόγον] Sic Taylor, ſic Bernard et codex Aldinus Coll. Eman. κατάλογον Mead. Ald. Steph. κατάλογον ἀποφαίνων ἑητόρων ὑπ' αὐτῆ γεγενημένων τοιέτων εἰσηγητὴς Reg. 1. κατὰ λόγους ἀποφαίνων

φαύνων Helmſt. non improbo numerum pluralem καταλόγες, *indices*, dummodo reliqua quoque ne deſint.

3. ἐγένετο ἔργων Helmſt.

169. 3. δ' abeſt ab Helmſt. ibid. ὑμῖν] Suſpicor hic pauca quaedam deeſſe, ad hunc ferne modum. ὑμῖν πολεμοῦντας (vel ἐπιβλεύοντας, vel ἐνυβρίζοντας) τοὺς ἑταίρους.

7. Omnia ab vno ἀκρόασιν ad alterum interiecta deſunt Mead.

10. περιεῖπεν Mead. pro παρεῖπεν dat Helm- παραινεῖ ibid. φυγόντι] in hoc vocabulo deficit codex Lockeranus.

12. τῶν κατηγόρων Mead. ibid. περὶ] παρ' Helmſtad.

pen. ἐκκαλέσεισθαι περὶ (ſic) τῶν δ' Helmſt.

170. 3. ἐπὶ] εἰς Mead. ibid. ὅταν τῆς πρεσβείας τὰς εὐθύνας Mead.

6. δὴ] δὲ Helmſt.

9. ἐπὶ] ἐν Mead. Coisl. Reg. 2. Helmſt.

pen. ἀπέσησα Helmſt. ibid. τὴν κατηγορίαν Mead.

vlt. φόβοις ἀπήρτησα τὲς ἀκροωμένες Helmſt.

171. 4. ὑμέτερον δ' ἔργον ἐστὶ Helmſt.

5. καὶ πανταχῆ Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmſt. et margo Stephani. vulgatis καὶ deeſt.

6. μηδαμῶς Helmſt. ibid. παρακλίνειν] παρεκκλίνειν Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmſt.

vlt. ἀφῆτε Helmſt.

172. 1. δὲ] δὴ Halmſt. ibid. ἀκινήσω πρὸς] iuterponit Mead. καὶ

3. ἄνδρες abeſt ab Helmſt.

5. εἶναι τῆς πόλεως Mead. Helmſt.

7. ἐγὼ τὰς] interponit Mead. δὲ. ibid. μὲν deeſt Mead.

172 9. Verba ἔτε χάριτος, quae vulgatis desunt, leguntur in Mead. Reg. 2 Helmst.

10. βλέποντες simplex dat Helmst.

11. ἑταίρων Mead.

12. τιθετε Mead. et in margine γρ. ἄγεσθε. Verum haec varians lectio non huc, quo Taylor retulit, est referenda, sed ad versum 15. vbi vide.

15. ὑπάγεσθε] simplex ἄγεσθε dat Helmst. vnde patet variantem Meadiani lectionem non ad v. 12. sed huc fuisse referendam.

18. ἐπειδὰν δ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας ἀποσπασθῆτε Helmst.

20. ἐμπεσόντες Helmst.

vlt. ἔτε παρὰ] interponit Mead. γὰρ. videtur librarius γε aut γ' αὖ dare voluisse.

173. 5. χρησθ] χρηματου (sic) Mead.

12. καὶ primum deest Mead.

174. 2. τοιοῦτον Helmst.

3. οὐ deest Mead. ibid. πολὺν esse in Coisl. et Reg. 2. item sic emendasse Marklandum ad Lycurgi [videtur Lysiae exarare voluisse] pag. 606. annotarat Taylor. Stephanica scilicet errore quodam operarum dat πόλιν. Sed vera lectio est in Aldina quoque.

4. οἰκήσουσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοιούτοις συμβούλοις Helmst.

7. πρὸς deest Mead.

21. ὑποδεδειλιακότων est in Ald. Steph. Mead. Helmst. Taylor secundum Wolfium ἀποδ. dederat

pen. προσδέχονται Mead.

175. 1. ἂν deest Aldinae, Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmst.

5. πλείσου] πλείονος Mead.

6. εἴς] τις Helmst.

pen. ἐφ' οὗ esse in Coisl. et Reg. 1. annotarat Taylor ad

lor ad Stephaninam, in qua, ſecundum Aldinam, eſt ἀφ' οὗ. In Helmſt. legitur ὑφ' οὗ.

176. 1. ἡμετέρῳ Mead. Helmſt.

3. κόραν Helmſt.

4. περὶ τῆς γυναικὸς (ſic) εὐκοσμίας Helmſt.

177. 2. κοσμεῖται Mead.

5. ποιῆσθαι Mead. Mor.

6. αὐτῆς Helmſt. ibid. τὰς προαγωγὰς] τὰς προαγωγὰς Bern. τὰς προαγωγὰς καὶ τοὺς προαγωγὰς γράφεσθαι. Helmſt. rectius vtique hoc, nam lena προαγωγὸς dicitur, perinde atque leno, non προαγωγὴ, quae eſt lenocinatio.

12. ὑμῶν Coisl. Reg. 2. vulgati dant ἡμῶν.

13. τίμαρχον τὸν τοῖς αἰσχ. Helmſt.

ant. ἁμαρτέσῃ Helmſt.

178. 2. ὁ νόμος ἑητόρων Helmſt. interiecta deſunt.

6. νυνὶ deeſt Mead.

9. ἀπολύσας Mead.

10. ἀναῤῥέψετε Helmſt.

18. γράψει Mead. Bern. Helmſt.

pen. ἐν deeſt Mead.

197. 2. οἶκοι] ἅτω Mead.

4. τέτῳ] τὰς (ſic) Helmſt. ibid. διαπιῤῥεύομεν Helmſt.

11. αὐτῶν τοῖς ἔργοις Mead.

13. ἐπὶ] περὶ Mead. Ald. Steph.

14. ἢ] ἣ Coisl. ἣ Ald.

17. ἀνατετραφότας] ἀνατετροφότας Mead. vnde id exhibui.

180. 2. ἐν τραγῳδίᾳ Mead.

vlt. τὸ] τὸν Mead. Ald. Steph.

181. 4. ληφθέντες a Wolfio intrusum, a me vncis inclusum, abest ab Ald. Steph. Mead. Helmst. et omnibus, quos Taylor ad Stephaninam contulit.

5. κεκήληνται claris literis est in Helmst κέκληνται Ald. vnde repetiit margo Stephani, Coisl. Reg. 2.

pen. εὖ δ' ἐπίσασθε Helmst. sine ἓν.

vlt. μνημονεύετε simplex Helmst.

182. 2. κατασκευάσετε] sic dat margo Stephani, Helmstad. Scaliger, Coisl. Reg. 2. Mead. κατασκευάζετε dant Aldus et Stephanus.

6. εἰ πρωτεύων Helmst. sine interiectis.

183. 1. αὐτῶν ponit Mead. pone σώματα.

3. ἑαυτῶν Mead.

4. παρίασιν Mead.

6. καὶ deest eidem.

9. παρασῶσιν Mead.

10. τῶν τοιούτοις] interponit Mead. τοῖς. quod recepi. τῶν τούτοις Helmst.

12. ῥᾴδιον Mead.

184. 7. βλάπτοισθε Mead.

9. τὸν τῷ κρινομένῳ Helmst.

pen. In verbis καταλείπεται definit in Helmstadiensi oratio in Timarchum.

Varietates reliquarum initium facient insequentis voluminis.

FINIS

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not
remove
the card
from this
Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU

L. Gr. C
R.
Reiske, Johann J.
Oratorum Graecorum
Orationes
113039